

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿ ਕਰਿ ਸੇਵੁ ਪ੍ਰਿਤਿ ਨਿਰਭਰਾਏ ਕਰਮੁ
 ਸਿਰਿ ਮੁਖਿ ਭਗਉਤੀ ਜਪਿ ਅਸੀਸੁ ਜਗਤੁ ਭਯੋ ਭਯੋ

੧੨੦੦੦ ਬਾਗੀਚੀ	੨	੧੨੦੦੦	੩	੧੨੦੦੦	੪	੧੨੦੦੦	੫	੧੨੦੦੦	੬
੧੨੦੦੦	੮	੧੨੦੦੦	੯	੧੨੦੦੦	੧੦	੧੨੦੦੦	੧੧	੧੨੦੦੦	੧੨
੧੨੦੦੦	੧੪	੧੨੦੦੦	੧੫	੧੨੦੦੦	੧੬	੧੨੦੦੦	੧੭	੧੨੦੦੦	੧੮

੧੬
 ੨੦੦੦

ਜੇਹਰੀ
 ੧੮੦੦੦੦
 ਮਹੀ
 ੩੬੦੦੦੦
 ਜੇਹਰੀ
 ੧੮੦੦੦੦
 ਮਹੀ
 ੩੬੦੦੦੦

ਸਿਰਿ ਮੁਖਿ
 ਭਗਉਤੀ

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਂਪਾ ਵਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਸਾਲ

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੮੮੦੦੦

ਅਸੀਹਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੮੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧੪ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੮੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧੪ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਠਾਰ੍ਹ ਜਾਰ ੧੮੮੦੦੦

ਗੁਰਦੇਬਟੀ ੧੪ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਪੰਜ ਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਅਇਤਮੁਦੀ ੧੫ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਮਾਗਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਅਇਤਮੁਦੀ ੧੫ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਮਾਗਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਅਇਤਮੁਦੀ ੧੫ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਤਬਣੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

ਤਮੁਦੀ ੧ ਇਕਲਾਖ ਅਸੀਰਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦

੧੮੮੧

ਤੇਰਕੀਅ

ਮਾਪਿਟਰਕਾ

ਛਬੀਲਾਖਬਣੀ

ਤਜਾਰ ੨੬੫੨੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਇਸੁਦੀ ੧੫ ਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਸਮੁਦੀ ੧ ਨ ਤਿਨਸਾਖਸਠਹਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦

ਮਾਗਥਟੀ ੧ ਨਗਾਇਤਸੁਟੀ ੧੫ ਤਿਨਲਖਸਠਗਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦	ਜੇਹੂਕੀ
ਭਗਥਟੀ ੧ ਨਗਾਇਤਸੁਟੀ ੧੫ ਤਿਨਲਖਸਠਗਜਾਰ ੩੬੦੦੦੦	ਤੇਰਾਮਗੀਸਿਰ
ਤਬਟੀ ੧ ਨਗਾਇਤਸੁਟੀ ੧੫ ਤਿਨਲਖਸਠਗਜਾਰ ੧੮੦੦੦੦	ਤਤਾਲੀਖਬਸਿਰ
ਮਾਗ ੧੮੨੭ ਤਰ	੪੩੨੦੦੦੦

ਬਾਤ ਹੈ ਤੁਹੀ ਸਿਵ ਬਿੰਦੁ ਸਕਾ ਦਿਵੇਸਾ ਬੰਛੈ ਮਮ ਬੈਕੁ ਠਪਵੇਸਾ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ਭੂਮੇ ਭੁਬੁਬੁ ਦੇ ਜਬ ਭੁਬੀ ॥ ਤਬ ਭੁਬੁ ਹਮਾ ਪਾਸਿ ਪੁਕਰੀ ॥ ਤਬ ਭੁਬੁ
ਦਿਕ ਨਿਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਨੁ ਖਦੇ ਹਮੇ ਧਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਭੁਕੇ ਸਬ ਭੁਰਭਿ
ਤਰ੍ਹੇ ॥ ਸਕਲ ਸੁਰਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾਭੇ ॥ ਅਰੁ ਕੀਨੇ ਜਸ ਕੈ ਬਿਸਤਰ ॥
ਤਾ ਤੇ ਜੀਵਨਾ ਹਿ ਭੁਵ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਦੁ ਕੁਲ ਸਾਪਲ ਹੋਇ ਜਪਾਸਾ ॥ ਆਪੁ
ਆਪੁ ਮੇਰੇ ਹੋ ਨਾਸਾ ॥ ਅਜ ਹੁੰਤੇ ਸਪਤਮਾ ਦਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਿਧੂ ਦਰ ਕਾ ਬਾਖੇ ਨਹੀ
॥ ੪ ॥ ਜਬ ਹੀ ਮੇਤ ਜਿਹੋ ਇਹ ਲੋਕਾ ॥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਗੋਦੁ ਭੁਜ ਸੇਕਾ ॥ ਕਾਇ ਜੁਰ

ਅਨਿਅਪਿਸ੍ਰੁਤਿਹੋਈ॥ ਤਤੇਅਪਕਰਿਹੈਸਬਕੋਈ॥ ੫॥ ਤਤੇਸੁਨਿਉਧਵ
ਬਡਭੁਗਾ॥ ਅਬਤੂਕਰਿਸਬਹੀਕੋਤ੍ਤਾਗਾ॥ ਸੋਮੈਸਦਾਚਿਤਥਿਰਕੋਰੇ॥
ਨਾਮਦਰਸੀਦ੍ਰੁਬੁਇਚਰੇ॥ ੬॥ ਜੇਕਛੁਕਹਨਸੁਨਨੇਮੇਆਵੈ॥ ਅਰੁਮਨ
ਬੁਧਿਜਹਾਂਲਗਾਜਾਨੈ॥ ਸੇਯਹਸਬਾਯਕੋਕੋਕ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਛਿਣਬੁੰਬੁਰਾਯ
ਕਰਿਅਨੈ॥ ੭॥ ਜਿਨਯਹਸਕਲਸਤਿਕਰਜਾਨਾ॥ ਤਿਨਕੇਭੇਦਭੁਯਹੈਨਾ
ਨਾ॥ ਤਭੇਦਹਿਭੂਮਕਰਿਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਤਾਹੀਤਿਠਨੈ॥ ੮॥ ਬਿ
ਧਿਨਿਖੇਧਜੇਭਾਖੇਬੇਦਾ॥ ਜੇਤਕੋਜਾਕੋਹੈਭੇਦਾ॥

ਕੇਦਮਿਟੇਬਿਨੁਕਰੈਨਤਯਾਗਾ॥ ਤਾਤੇਏਵੈਕੀਟੇਬਿਭਾਗਾ॥ ੮॥ ਜਤੁਜਤੁਤ ੫੫
 ਜੈਸੁਖੀਤੁਹੋਈ॥ ਤਾਤੇਬੇਦਬਤਵੈਦੋਈ॥ ਆਗੀਜਾਇਛੁਡਵੈਸਬੇ॥ ਜੇਅ
 ਪੁਹੀਹੁਤੇਬਿਸਤਰੇ॥ ੧੦॥ ਤਾਤੇਯਹਸਬਮਿਥਯਾਜਨੇ॥ ਉਚਨੀਚਗੁਨਦੇਖ
 ਨਾਨੇ॥ ਇਦ੍ਰਿਯਾਅਗੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਕਰੈ॥ ਅਹੰਕਾਰਮਮਤਾਪਰਹਰੈ॥ ੧੧॥
 ਸੁਖਮਥੁਲਜਕਣਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਏਕਹਿਅਤਮਕੇਆਧਾਰਾ॥ ਜੇਆਧਾਰਬ
 ਹਮਕੇਜਨੇ॥ ਐਸੀਬਿਧਿਭਵਕੇਭਯਭਨੇ॥ ੧੨॥ ਯਾਬਿਧਿਬੇਦਅਰਥਕੇਜ
 ਨੇ॥ ਬਹੁਰਿਹੈਨਿਹਚਲਕਰਿਅਨੇ॥ ਦੁਹੁਲੋਕਕੀਆਸਾਛੰਡੇ॥ ਯਾਬਿ

ਧੀਅੰਤਰਾਯਸਬਖੰਡੋ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਤਨੀਯਾਂਕੇਆਸਾਹੋਈ ॥ ਤਿਤਨੋਬਿਘ
ਨਕਰੈਸਬਕੋਈ ॥ ਜੁਜੁਤਜਤੇਜਵੈਆਸਾ ॥ ਤੁੰਤੁਮਿਟੈਬਿਘਨਕੇਪਾਸ ॥
॥ ੧੪ ॥ ਜਬਯਹੋਇਆਤੁਆਰਾ ॥ ਤਬਤਹਾਨਹੀਆਸਾਕੇਧਾ ॥ ਤਬ
ਬਿਘਨਨਿਕੇਕਰਤਾਵੇਵਾ ॥ ਤੇਈਉਲਟਿਕਰੈਤਾਸੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਤੇਬਿਧਿ
ਨਿਖੇਧਸਬਨਾਖੋ ॥ ਆਸਾਛੇਭੂਹੈਹਰਿਰਾਖੋ ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਸਬਕੋ
ਵੇਖੋ ॥ ਦੂਜੇਕਬਹੂੰਭੂਲਿਨਲੇਖੋ ॥ ੧੬ ॥ ਅਰੁਜਿਨਿਪਾਯੋਬ੍ਰਹਮਗਯਾਨ ॥
ਤਿਨਿਕੇਬਿਧਿਨਿਖੇਧਨਹਿਨਾ ॥ ਪਰਿਤਿਨਕੇਨਿਤਹੀਬਿਧਿਹੋਈ ॥ ਕਦੇਨ

ਖੇਧਨਪਰਸੈਕੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਵੈਸੁਖਦੁਖਗੁਨਦੋਖਨਜਾਨੈ ॥ ਬਾਲਕਸਾਮਾ ॥ ੫੬ ॥
 ਚਰਨਿਠਨੈ ॥ ਪਰਿਬਿਧਿਸਾਰੀਸੇਵਾਕਰੈ ॥ ਮਹਾਨਿਖੇਧਾਮਾਪੁਹਿਪਰਹਰੈ ॥
 ੧੮ ॥ ਸਬਪਰਿਸੁਹਿਦਸਦਾਅਤਿਸਾਂਤਿ ॥ ਗਯਨਬਿਗਯਨਸਾਹਿਤਨਿਤਦਾ
 ਤਿ ॥ ਸਬਜਗਾਬ੍ਰਹਮਜਨਾਬਿਰਹੋਈ ॥ ਬਹੁਰਿਬਿਜਨਮਨਪਾਵੈਸੋਈ ॥ ੧੯ ॥
 ਸੀਸੁਕੋਬਾਚ ॥ ਐਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਕੇਬੈਨਾ ॥ ਅਤਿਦੁਹਕਾਰਿਅਰੁਅਤਿਸੁਖ
 ਦੇਨਾ ॥ ਤਤੁਸੁਨਨਕੀਬਾਢੀਪਜਾਸਾ ॥ ਤਬਬੈਠੇਉਧਵਨਿਜਦਾਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ਓ
 ਧਵਉਧਰੁ ॥ ਜੇਗਾਸਰੂਪਜੇਗਾਉਪਜਾਵਨ ॥ ਜੇਗਾਦਨਜੇਗੋਸੁਰਬੁਦਨ ॥

ਤੁਮਯਹਤਜਾਗਕਹਯੋਮੇਰੇਹਿਤਾਸੇਦੁਹਕਰਅਵੈਨਹੀਚਿਤਾ॥੨੧॥ਕਭੁਹੋ
ਵੈਬੀਖਿਜਨਕੇਤਜਾਗਾਪੁੜਕਲਤੜਾਟਿਕਅਨੁਰਾਗਾਯਹਤਨਯਹਧਨ
ਏਸੁਤਮੇਰੇਏਬਨਿਤਾਏਗਹਏਚੇਰੇ॥੨੨॥ਯਾਬਿਧਿਅਮਅਹੀਕਰਸਾਉਂਦਾ
ਬੁਝਿਰਹਯੋਮੇਅਤਿਕੋਛੁਦਾਤੁਮਰੀਆਯਾਅਤਿਰੁਰਮਾਯੋਤਾਤੇਗਿਜਾਨਹਿ
ਵੈਨਹਿਅਯੋ॥੨੩॥ਅਬਤੁਮੇਹਿਸਿਖਜਹਿਉਪਦੇਸਯੋਮੇਰੇਉਰਕਛੁ
ਗਿਜਾਨਪਦੇਸਯੋਤਾਤੇਅਬਬਹੁਬਿਧਿਸਮਾਝਾਵੈਆਮਉਰਪੁਰਨਰਾਜਾਨ
ਬਛੋਵੇ॥੨੪॥ਜਾਤੇਸਬਤਜਿਤੁਮਕੋਪਾਉਬਹੁਕੇਜਗਤਜਨਮਿਨਹਿਆਉ

ਅਰੁਦੂਜੇ ਮੇਸੋਨ ਹਿਕੋਈ ਜਾਤੇ ਲਾਭੁਗਾਨ ਕੋਹੋਈ॥ ੨੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ੫੭
ਤਨਧਰੀਜੇਤੋ॥ ਤੁਵਆਯਾਬਸਕੀਨੇਤੇਤੋ॥ ਤਾਤੇਆਯਾਹੀਕੋਦੇਖੇ॥ ਕਰਮਾਭ
ਰੋਗਾਭੁਲੇਕਾਰਿਲੇਖੇ॥ ੨੬॥ ਤਾਤੇਮੇਜਨਤੁਅਰੀਸਰਨਾਯੋਕੀਜੈਪਾਉਤੁਵ
ਚਰਣਾ॥ ਤੁਅਰੇਆਦਿਨਅੰਤਨਪਾਰਾ॥ ਰਾਜਾਨਸਰੂਪਸਬਹੀਤੇਨਜਾਭਾ॥ ੨੭॥
ਸੋਈਤਰੈਗਾਹੈਕਰੁਜਾਕੋ॥ ਆਯਾਕਛੁਨਸਕੈਕਰਿਤਾਕੋ॥ ਤੁਅਹੀਤੇਉਪਜੋ
ਯਹਜੀਵਾ॥ ਜੈਸੇਅਗਨਿਹੁਤੇਬਹੁਦੰਦਾ॥ ੨੮॥ ਸਦਾਰਹੈਤੁਅਰੈਆਧਾਰਾ॥
ਨਿਤਉਠਿਧੋਖੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਮੇਸੇਪ੍ਰਭੁਕੋਸੇਵੈਨਾਹੀ॥ ਤਾਤੇਪਰੈਪਰਮ

ਦੁਖਮਾਹੀ॥ ੨੯॥ ਯਾਭੁਵਕੇਦੁਖਕਹੇਨਜਾਹੀ॥ ਪਰਯੋਨਿਰੰਤਰਮੇਤਿਨਮਾਹੀ॥
ਅਬਸੋਕੋਸਰਨਾਗਾਤਿਜਨੋ॥ ਦੈਕਰਿਗਯਾਨਸਕਲਭੁਜਭਨੋ॥ ੩੦॥ ਮੇਰੇ
ਤਨਅਨਧਨਤੁਵਚਰਨਾ॥ ਅਨਬਚਕੁਆਆਯੋਸੋਸਰਨਾ॥ ਮੇਸੇਸੁਨਿਉਧਰ
ਕੇਬੈਨਾ॥ ਹਸਿਕਹੀਬੋਲੇਅੰਬੁਜਨੈਨਾ॥ ੩੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਦਾਚ॥ ਉਧ
ਵਸੇਕਹਿਦੇਵੋਗਯਾਨਾ॥ ਜਾਤਿਕਹਤਹੈਨਾਹੀ॥ ਆਨਾ॥ ਯਾਜਗਾਸਾਧਭੁਏਹੈ
ਜੇਤੋ॥ ਆਪੁਹਿਆਪੁਉਧਰੇਹੈਤੇਤੇ॥ ੩੨॥ ਆਪੁਹਿਭੁਲੇਬੁਰੇਪਹਿਚਾਨੈ॥
ਛੇਡੈਬੁਰੇਭੁਲੇਕੋਠਨੈ॥ ਗੁਰਆਪੋਨੇਆਪਹੀਹੋਈ॥ ਪਸੁਪੰਛੀਭਵੈਜੋ

ਕੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਪਰੁਨਰਤਨ ਅੰਜੋ ਹੈ ਨੀਕੋ ॥ ਬਹੁ ਆਦਿ ਸਬ ਹਨਿ ਕੋਟੀ ਕੋ ॥ ਜਾਤੇ ਬ ॥ ੫੮
ਹਾ ॥ ਬਿਚਾਰਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਜਗਤੁ ਜਨਮਿ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਇਕ ਪਦਵੈ ॥ ੫੯
੩੫ ॥ ਪਦਵੈ ਕਾ ॥ ਚੌਪਦਾ ਦਿ ਬਹੁ ਪਾਦਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਅੰਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਿਧਾ ਦਿ ਬਿਸਤਾਰ ॥
ਤੁਨ ਅੰਧਿ ਯਨ ਰਵੇ ਹਹਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅੰਧਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਯਾ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਧਿ ਸਬਨ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗਾਵੈ ॥ ਯਾ ਅੰਧਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥
ਭਾਈ ਯਹ ਤੇ ਜਹੈ ਦੇਹਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾ ਦਿ ਅਰੁ ਸਕਲ ਜਨੇਹਾ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪ
ਨੇ ਅਰਬਨ ਗਾਹੇ ॥ ਜੇਏ ਸਕਤਿ ਕੀਨ ਕੀਲਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਵਤ ਜਬ ਸੁਪਨਾ ਪਾ

ਏ ਤਬੋਤੋਇੰਦ੍ਰਯਤਨਛਿਟਕਾਵੈ ਸੁਪਨਾਹਿ ਸੁਖਦੁਖਕੋਲਹੈ ਜਾਗੋਥਾ
ਤੁਸਕਲਸੋਕਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਤੁਤੋਮੈ ਤਉਯਹਤਨਨਹੀ ਮੈਤੋਬਾਜਕੀਯੋਯਾਮਾਹ ॥
ਤੋਬਾਨਿਤਾਸੁਤਾਬਿਤਪਰਵਰਾ ਮੈਰੋਤੋਨਹੀ ਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਏਤੋਸਕ
ਲਦੇਹਸੰਗਜਾਹੀ ਜੋਯਹਦੇਹਕਦੇਮੈਨਾਹੀ ਜਾਤੇਸੁਪਨਾਹਿਨਹੀਕੋਈ
ਉਹਸਕਲਮੈਰਈਹੋਈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਰੁਭਾਈਮੈਤੋਵਹਨਹੀ ਜੇਤਨੁਦੀਸੈਸੁਪ
ਨੇਮਾਹੀ ਜਾਤੇਵਹਉਬਿਰੁਨਰਹਾਵੈ ਵਾਕੋਤਜਿਯਾਮੈਫੇਰਿਆਵੈ ॥ ੪੧ ॥
ਵਾਂਤੇਯਹਿਯਾਤੇਵਹਝੂਠੀ ਯਹਿਦਿਫਗਯਾਨਗਾਯਾਮੈਝੂਠੀ ਜੇਇਨਦੁਹੈ

ਦੇਹ ਕੋ ਲਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਦੈ ਸਬ ਅਰਬ ਨਿਗਹੈ॥ ੪੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਯਸੁ ਬਿਜਾ ਵਿਕਾਸ ੫੮
ਰੁਬਾਨੀ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਸੇ ਅੰਨਿ ਤਿਨਿ ਰੀਤ ਰਏ ਕਾ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨ
ਸੈ ਦੇਹ ਅਨੇਕਾ॥ ੪੩॥ ਰਾਈ ਜੋ ਮੇਕ ਹਾਤੇ ਆਯੋ॥ ਬਿਨ ਤਤੁ ਦੀਨੋ॥ ਬਿਨ ਉਪਜਾ
ਯੋ॥ ਅਬ ਤੇ ਮੇ ਦੇ ਦੇਹ ਅਧਾਰਾ॥ ਪਲ ਕੋ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੈ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੪੪॥ ਏਵੇ ਉ
ਤ ਜਿ ਜਾ ਮੇ ਰਹੈ॥ ਸੇਹੈ ਸਾ ਤਿਤਾ ਹੋ॥ ਦਿਛ ਗਹੈ॥ ਅੰਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ॥ ਬਿਚਾਰਾ॥
ਤਾ ਗੈ ਦੇਹਾ ਵਿਕ ਪਰਵਾਰਾ॥ ੪੫॥ ਸੇ ਜਹੰਤ ਹੰਤ ਲੇਵੈ॥ ਗਾਨਾ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ
ਨਜਾਨੈ॥ ਅਨਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਆਪੁ॥ ਆਪੁ ਕੋ ਤਰੈ॥ ਲਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਭਵ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ॥

੪੬॥ ਯਹ ਬਿਚਰ ਮਾਨਵ ਤਨਹੋਈ॥ ਦੂਜੇ ਭੂਲਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੈ ਮਾਨਵ ਤਨ
ਪਾਯੋ॥ ਮਰੁ ਕਛੁ ਏਕੁ ਮੇਰੋ ਹਿਲਖਾਯੋ॥ ੪੭॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਸਕ ਲਕੋ ਸੀਰਾ॥ ਮਨ
ਕੁ ਅਬ ਚਲੋ ਹੁਨਿ ਹਸੀਰਾ॥ ਸਬ ਤੇ ਪਰੈ ਮਾਪੁ ਕੋ ਜਨੋ॥ ਜੋ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ
ਨੋ॥ ੪੮॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਦੇਖੋ ਉਪਦੇਸਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਵੇਸਾ॥ ਅੰਜਨ ਹਾਂ
ਤਹਾਂ ਲੈ ਗਯਾਨਾ॥ ਬਹੁਤ ਕਛੁ ਏ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਵਨਾ॥ ੪੯॥ ਤਿਨ ਮੇ ਕਹੈ ਏਕ ਕੀ
ਬਾਤਾ॥ ਜੋ ਇਤਹਾ ਸਕ ਬਾਬਿਖਾਤਾ॥ ਦਤਾ ਦਿਰੀਬਰ ਅਰੁ ਜਵਰੂਪਾ॥ ਤਿਨ
ਕੋ ਹੈ ਸੀਬਾ ਦਾ ਅਨੂਪਾ॥ ੫੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦਾਇਤਹਾ ਸਾ ਅਬ ਭਾਖੋ ਪਰਸਾ

ਅਨੂਪਾ ਬਕਤਾ ਦਤਾ ਤੇ ਯਜਹਾਂ ਅਰੁ ਪੁਛਤ ਜ ਦੁਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥ **ਸ੍ਰੀ** **ਭਗਵਾਨ** ਉ ੬੦
ਦਰ ਏਕਸ ਮੇਰੂਪ ਤਿਜ ਦੁਨਾ ॥ ਗਏ ਸਿਕਾਰ ਛੋਰੈ ਨਿਜ ਧਾ ॥ ਤਬ ਤਾਨੀ
 ਕਟਨ ਗਾਰਹੈ ਸੁਤਾ ॥ ਦੇਖ ਜੇ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਿਭੈ ਨਿਹਿਚਲੁ
 ਇਛਾ ਚਰੀ ॥ ਤੇਜ ਨਿਧਾਨ ਤਰੁਨਤਨ ਪਕੀ ॥ ਕਰਿ ਪਾਇਨਾ ਬਹੁਤ ਪਰਕਾਰ ॥
 ਜ ਦੁਰੂਪਾ ਤਿਤ ਬਬਰਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ **ਜ** ਦੁਰੂ **ਦਰ** ॥ ਹੇ ਪੁਰੂਪੁਰਨ ਪਰਮਾਦ
 ਯਾਲਾ ॥ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹੇ ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਸੀ ਬੁਧਿਕ ਹਾਂਤੁ ਅਪਾਈ ਜਾ
 ਤੇ ਬਿਚਰੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਭੁਏ ਅਕਰਤਾ ਇਛਾ ਚਰੀ ॥ ਬਾਲਾ ਕਿਸਮ

ਸਬਚਿਤਾਟਾਰੀ॥ ਸਬਜਗਨਿਸਾਦਿਨਾਇਹੈਬਿਚਾਰੈ॥ ਧਰਮਅਰਥਕਾਮ
ਬਿਸਤਾਰੈ॥ ੪॥ ਜੇਉਨਹਿਉਪਜੈਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਤਿਨਸੇਲਾਗਿਸਬਅਯੁਗ
ਦਾਵੈ॥ ਤੁਅਸਅਰਥਸਭਈਬਿਧਿਜਨੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪੁਨੀਪਾਪਬੈਨਬਖੋਨੈ॥
੫॥ ਸਬਾਬਿਧਿਸਰਸੁਤਚੁਨਤਨਉਦਰਾ॥ ਤੁਸਪੁਸ੍ਟਕੋਲਿਪੈਨਦੈਦਰਾ॥ ਨਾਕ
ਛੁਬੀਛੁਨਕਛੁਕਰੈ॥ ਜਹਉਨਾਤਿਜਿਮੈਬਿਚਰੈ॥ ੬॥ ਤ੍ਰਿਸਨਕਾਮਲੋਭ
ਦੋਲਾਰੀ॥ ਅਕਲਲੋਕਦਾਝੈ॥ ਤਿਨਅਥੀ॥ ਤੁਅਅਨੰਦਅਪਦਾਝੈਨਹੀ॥
ਜੋਗਯੰਦਰੀਗੋਦਕਮਾਹੀ॥ ੭॥ ਦੇਹਅਰਥਸਬਹੀਤੁਅਤੁਆਗੋ॥ ਰਹੈਅਨੰ

ਵਿਤੋਸੇਕਿਹਲਾਗੇ॥ ਸੀਰਾਨਕੇਈਰਾਖੋਦੇਵਾ॥ ਕੇਈਲਾਹਿਨਸਕੈਤੁਵਭੇਵਾ॥ ੬੯
 ੮॥ ਤੁਤੇਕਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਾਥਾ॥ ਭੁਵਨਲਭੁਡਤਪਕਰੋਹਾਥਾ॥ ਯੇਜਦੁਭੁਪਬੇ
 ਨਤੀਕਰੀ॥ ਤਬਾਵਧੁਤਰਿਰਾਉਚਰੀ॥ ੯॥ ਅਵਧੁਤਉਬਾਚਾ॥ ਸੁਨਿਜ
 ਦੁਭੁਪਪਰਾਬਡੁਭਾਗੀ॥ ਜਾਕੀਅਤਿਹਰਿਸੇਅਨੁਰਾਗੀ॥ ਬਹੁਤੇਹੈਸੇਰੇਗੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ ਜਿਨਤੇਐਸਬਜਾਨੇਭੇਵਾ॥ ੧੦॥ ਪਰਿਐਐਤੇਆਪਤੇਲੀਨੇ॥ ਤਿ
 ਨੇਐਸੇਕਿਨਹੁਨਹਚੀਨੇ॥ ਤੇਗੁਰਸਕਲਸੁਨੇਤੁਅਐਸੇ॥ ਹਰਿਜਨਜਾਨਿਕਹ
 ਤੁਹਿਤੇਐ॥ ੧੧॥ ਧਰਨੀਪਵਨਗਗਨਅਭੁਪਾਨੀ॥ ਅਨਲਚੰਦਰਵਿਕਪੋਤਹਿ

ਜਨੀ॥ ਅਜਗਰੁ ਸਿੰਧੁ ਪਤਿਗਰੁ ਭ੍ਰਿੰਗੁ॥ ਕੁੰਚਦੁ ਅਧੁ ਹਰਤਾ ਰੁਕੁਰਿਗਾ॥ ੧੨॥

ਅੰਨਾ ਪਿੰਗੁ ਲਾਕੁ ਰਰੁ ਬਾਲਾ॥ ਕੰਨਯਾ ਸਰਕਰਤਾ ਅਰੁ ਬ੍ਰਜਾਲਾ॥ ਅਕਰੀ

ਕ੍ਰਿਗੀ ਦੇਚਉ ਬੀਸਾ॥ ਇਨ ਤੇਸੀ ਖੋਜੇ ਸੁਨਧੁ ਅਹੀਸਾ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਧਰਨੀ ਸੰ

ਗੁਨ ਦੇਖੋ॥ ਜੋ ਮੇ ਪਰਾਤਤੁ ਕਰਿ ਲੇਖੋ॥ ਸਬੈ ਰਹੈ ਧਰਨੀ॥ ਆਧਾਰਾ ਤਾਪ

ਰਸੁ ਫੁਕਰੈ ਅਪਕਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਠੋਰ ਠੋਰ ਅਤਿ ਉਤਾ ਅੰਗਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰੈ ਬਹੁਤ

ਇਧਿ ਉਰਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਰ ਬਤ ਬਿਛੁ ਅਨੰਤਾ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ਬੈ ਬਰਤੰਤਾ॥

੧੫॥ ਪਰਿ ਅਪਰਾਧੁ ਕਛੂ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਉਲਟਿ ਆਪੁ ਉਪਕਾਰਿ ਠਾਨੈ॥

ਐਸੀਸੀਖਪਰਨਿਕੀਲੇਵੈ। ਜੋਜਨਹਰਿਚਰਨਨਿਕੋਸੇਵੈ॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰਾਨਬਾਹੁ ੬੨
 ਜੋਲੇਈਆਹਾਰਾਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਨਕੋਈਪਯਾਗਾ। ਯੋਹਰਿਜਨਆਹਾਰਿ
 ਲੇਵੈ। ਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਨਾਹੀਚਿਤਦੇਵੈ॥ ੧੭॥ ਬਿਨਾਅਹਾਰਿਬਿਰਾਜਨਾਵੈ।
 ਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਨਾਨੁਠਹਰਾਵੈ। ਤਤੇਉਤੇਲੇਈਆਹਾਰਾ। ਜੇਤੋਹੋਵੈਪ੍ਰਾਨਅ
 ਹਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਅਰੁਜੁਪਵਨਿਛਿਰੇਜਗਮਾਹੀ। ਸੁਧਾਅਸੁਧਾਇਪੇਕਹੂੰਨਾਹੀ
 ਨਾਨਭੇਦਨਿਐਸੀਚਰੈ। ਪ੍ਰਯਗੁਨਦੇਖਨਪ੍ਰਿਦੇਧਰੈ॥ ੧੯॥ ਯੋਬਿਖਜਨਿਗ੍ਰਹ
 ਤੇਉਜੋਗੀ। ਅਨਕੁਸਬਚਨਨਹੋਵੈਭੋਗੀ। ਭੇਦਅਨੇਕਨਿਐਅਨੁਸਾਰੈ। ਪਰਿ

ਕਛੁਭੇਦਾਹਿਦੈਨਹਿਧਰੈ॥੨੦॥ਅਰੁਜੁਪਵਨਗੰਧਸਿਜੋਗਾ॥ਇਪਤਭਯੋਜ
 ਨੈਸਬਲੋਗਾ॥ਪਰਿਸੋਪਵਨਾਦਾਇਕਰੂਪਾ॥ਇਪੈਨਕਬਹੁਇਸੋਅਨੂਪਾ॥੨੧॥
 ਪੰਚਭੂਤਨਿਰਮਿਤਯੋਦੇਹਾ॥ਸਕਲਾਬਿਕਾਰਨਿਹੀਕੋਰੋਹਾ॥ਤਾਮੈਜੋਗਾਇ
 ਪਤਨੋਹੀ॥ਅੰਬਲਿਪਤਜਨੈਸਬਕੋਈ॥੨੨॥ਜੁਸਬਹਨਮੈਏਕਅਕ
 ਸਾ॥ਅਰੁਜਬਹਿਨਕੋਤਾਮੈਬਾਸਾ॥ਸਬਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਰਤਾਹੀ॥ਗਗਨ
 ਨਲਿਪੈਕਾਲਤਿਹੁਆਹੀ॥੨੩॥ਬੁਧਦਾਬਿਧਿਸਬਜਗਤਪਸਚਾ॥ਮੁਨਿਦੇ
 ਪੈਆਤੁਆਪਾਰਾ॥ਜੇਕਛੁਦੀਸੈਜਹੁਹੈਸੋਈ॥ਜਾਕੇਸੀਗਤੇਚੇਤਨਹੋਈ॥੨੪॥

ਜੁਆਤਮਾ ਦੇ ਹਿਨ ਮੇ ਦੇ ਖੇ ॥ ੩੫ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਹਤ ਹਲੇ ਖੇ ॥ ਏਕਾ ਅਨੰਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ੬੩ ॥
 ਅਵਰਨਾ ॥ ਏਨ ਪੈ ਨਾ ਛੁਪੈ ਜਨਮਿ ਨ ਹਿ ਅਰਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾ ਏਕਾ ॥
 ਕਦੇ ਨ ਦੇਖੈ ਭੂਲਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜੁ ਜੋ ਗਾਗਾ ਨਿਪਟਾ ਨੇ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਹੂ ਪ੍ਰਾਨੀ
 ਜਹਤ ਹੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕੋ ਦੇ ਨਾ ਤਰੁ ਏਕਾ ॥ ਏਕਾ ਆਤਮਾ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇ
 ਕਾ ॥ ਜੁ ਬਹੁ ਮੇ ਪਪਵਨ ਦਾਸਿ ਨੀ ॥ ਬਰਖੈ ਬਹੁ ਬਾਸ ਰਜਾਸਿ ਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰਿ
 ਨ ਭੂਲਿ ਪਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਔਰ ਏਨ ਪਤ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਆਤਮਾ ਮੇ ਦੇ
 ਹ ਅਨੰਤਾ ॥ ਉਪਜੈ ਬਰਤੈ ਪਾਵੈ ਅੰਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਿ ਆਤਮਾ ਏਨ ਪਤ ਕਹੂੰ ਨ ਹੀ ॥

ਸਾਧੁ ਬਿਚਾਰੈ ਯੋ ਮਨਾ ਹੀ ॥ ਯਹ ਅੰਬਰ ਗੁਨ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅਬ ਭੁਖੇ ਜੋ ਜ
 ਲ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਤ ਨਿਰਮਲਿ ਮੋਰਨ ਅਲਹ ਰੈ ॥ ਤਾ ਪੁਸ਼ਟਿ ਸੀਤਲ ਤ ਕਰੈ ॥
 ਗੁਰ ੩ ॥
 ਸਬ ਸੁਖ ਦਾ ਯਕ ਚਿਤ ਰਸ ਵੰਤ ॥ ਏਹੁ ਨ ਜਲ ਕੇ ਸੀਖੇ ਸੀਤ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ੪ ॥ ॥ ਤੇ
 ਜਵੰਤ ਅਤਿ ਦੀਪਤਿ ਗੁਰ ਗਤਾ ॥ ਛੇ ਭਰਹਤ ਜਹਤ ਹ ਨਿਰਮੁਕਤਾ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਰਹਤ
 ਭੁਭੁਛੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਗ ਨਿਨਲਿ ਪੈਸਿ ਚਿਨਹ ਧਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਤੁਹੀ ਗਯਾਨ ਤੇ ਨਾਮ
 ਹੋਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯਾ ਦਿਕ ਕ੍ਰਿਸ ਦੀਪਤਿ ਜੋਈ ॥ ਜਦੀਪ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ॥ ਸ੍ਵਾ
 ਦ ਰਹਿਤ ਗੁਨ ਦੇਖਨ ਧਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਹੁ ਚੁਤੈ ਛੇ ਭਨ ਹਿ ਹੋਈ ॥ ਕਾਹੁ ਕੇ ਗੁਨ ਮਿਟੈ

ਨੋਜੋਈ ਉਦਰਪੁਸਾਨ ਲੇਇਆ ਹਾਰਾ ਕਛੂਨ ਜਨੈ ਸੀਚ ਪਸਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁ ੬੪
ਪਤਰਹੈ ਨਹਿ ਭੂਇ ਜਨਾਵੈ ॥ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਅਵੈ ॥ ਪਰਇਛੁ ਆਹੁਤ
ਕੋਲੇਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਹਨ ਨਹਿ ਦੇਈ ॥ ੩੪ ॥ ਤੁਮੁ ਸੁਲਗ ਪਤਾ ਆਪੁ ਤੇਰਹੈ ॥
ਖੋਜ ਲੇਇਤ ਕੋਭੂ ॥ ਵਹੈ ॥ ਉਤਮ ਭੋਜਨਾ ਦੇਉ ਹੋਈ ॥ ਪਰਇਛੁ ਤੇ ਲੇਵੈ ਸੇਈ
॥ ੩੫ ॥ ਬਹੁ ਰੋਅਗ ਨਏ ਕਰਸਏ ਕਾ ॥ ਬਹੁ ਥਿਧੀ ਦੀ ਸੈ ਕਾ ਠਿਅਨੇ ਕਾ ॥ ਤੁਮੁ
ਅਤਮਾਏ ਕਸਬ ਆਹੀ ॥ ਭੇਦ ਦੇਹ ਕਿਤਮਾ ਚੇਨਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਵਿਵਾ ਅਸਾਲ
ਪ੍ਰਗਟ ਜੁ ਹੋਈ ॥ ਜ੍ਹਟਾ ਜਾਤ ਲਖੈ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ਪਰਿਤੇ ਦੀ ਸੈ ਜੁ ਕੇਤੁ ਹੀ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦਿਨਿ ਦੇਹ ਜਾਤੁ ਹੋਯੋ ਹੀ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੫ ॥ ਜੈ ਸੇਸ ਸਿਕੇ ਬਾਢੇ ਕਟਾ ॥
੩੮ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੀ ਸੈਭੁਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਦਿਨ ਦਿਨ ਨਾਸੈ ॥ ਸਕਲਾ ਮ
ਟੈ ਤੇਨ ਹੋ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੩੯ ॥ ੩੮ ਬਲਾ ਦਿਆ ਵਸਥਾ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਤੁ ਭੁਨਕੁ ॥
ਹਿ ਕਮਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਆਤਮਾ ਦੇਖੀ ਏਨ ਹੀ ॥ ਪਰਿਹੈ ਸਦਾ ਕਾਲ ਤਿਹੁ ਸਾਹੀ ॥
੪੦ ॥ ਜਿਉ ਰਵਿ ਕਿਰਨ ਨਿਸ਼ੇਜ ਲਲੇਵੈ ॥ ਸਮੇਪਾਇ ਬਹੁ ਕਯੋ ਸਬ ਦੇਵੈ ॥ ੪੧ ॥
੪੨ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ੬ ॥ ਰਿਕ ਬਹੁ ਅਭਿਆਨੁ ਨ ਆਨੈ ॥ ਲੀਯੋ ਦੀਯੋ ਆਪਹਿ ਨਹਿ ਆਨੈ ॥ ੪੩ ॥ ਯੋ
ਮੁਸਿਕ ਹੋ ਸੁਨੈ ਮਰਦੇਖੈ ॥ ਸਕਲ ਅਰਥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਕ੍ਰਿਤ ਲੇਖੈ ॥ ਨਿਤਾ ਮਾਤ

ਮਾਅਕਰਤਾਜਾਨੈ॥ ਸਬਤਾਜਿਬ੍ਹਾਅਬਿਚਾਰਹਿਠਾਨੈ॥ ੪੧॥ ਜੁਪਟਜਲ ੬੫
 ਪ੍ਰਤਾਬਿਬਤਸੁਰਾ॥ ਲਿਪਤਿਦੇਖਯੋਪਾਰਿਹੈਦੁਰਾ॥ ਤੁਆਤਾਦੇਹਸਨ
 ਬੰਧਾ॥ ਬੁਲਾਦਿਸਾਟਿਜਨਤਹੈਬੰਧਾ॥ ੪੨॥ ਗੁਰੂ॥ ਅਬਕਪੋਤਕੀਕਿਬ
 ਸੁਨਊ॥ ਤੇਰੇਅਨਕੇਕੁਅਮਿਟਊ॥ ਏਕਕਪੋਤਕਪੋਤੀਸਿਰਾ॥ ਬਨਮੇਕੀਨੇ
 ਗਿਹਪਰਸਿਰਾ॥ ੪੩॥ ਆਪੁਆਪੁਮੇਅਤਿਆਸਕੂ॥ ਆਠਪਹਰਮੇਪਲੁ
 ਨਾਬਿਕੂ॥ ਅਨਸੇਅਨਾਮੀਗਾਨਿਸੇਅੰਗਾ॥ ਨੈਨਨੈਨੈਨਬਛੋਬਹੁਰੰਗਾ॥ ੪੪॥
 ਆਸਨਗਵਨਅਸਨਅਸਨਾ॥ ਸਯਨਬੈਨਸਾਰੀਬਿਧਿਨਾਨਾ॥ ਮਿਲੇਸ

ਕਲਕਰਾਨਕੋਕਰੈ॥ ਨਿਰਗੁਯਰੈਨਕਬਹੁੰਰੈ॥ ੪੫॥ ਜੋਕਪੋਤਕਪੋਤੀ
ਬਾਜੀਕੀਯੋ॥ ਹਵਰੁਵਤਨਅਨਹਰਿਲੀਯੋ॥ ਬਨਿਤਾਜੇਬੰਢੈਜੋਲਗਾਵੈ॥
ਕਸੁਸਹਿਤਯਾਹੀਬਿਧਿਪਾਵੈ॥ ੪੬॥ ਜੋਇਸ਼ੀਜਿਤਤੁਤੁਅਗਜਾ॥ ਅਪ
ਨੇਲਪਿਨਕਾਜਾਕਾਜਾ॥ ਸੁਨਾਕੁਜੋਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਹੁਤੇਤਹੀਪ੍ਰ
ਯਕਰੈ॥ ੪੭॥ ਤੁਕੀਤ੍ਰਿਯਾਅੰਡਉਪਜਾਏ॥ ਤਿਨਮੇਅਨਦ੍ਰਿਨੇਅਲਿਲ
ਏ॥ ਤਬਹਰਿਅਯਾਜਿਸਾਨਿਰਾਏ॥ ਕੋਅਲਾਅੰਗਾਰੈਅਤੇਰੁਏ॥
੪੮॥ ਤਬਦੇਉਅਲਿਤਿਨਕੋਪੋਖੈ॥ ਬਹੁਤਿਭੁੰਤਿਨਿਸਿਦ੍ਰਿਨੁਸੀਤੇਖੈ॥

ਕੇਮਲਬਚਨਸੁਨੈਮੁਖਦਰਸੈ॥ ਅਪਨੇਅੰਗਅੰਗਸੋਪਰਸੈ॥ ੪੯॥ ਹਰਿਕੀਆ ੬੬
ਯਾਬਹੁਤੁਲਾਏ॥ ਆਪੁਆਪੁਸੈਸਕਲਬੀਧਾਏ॥ ਪੁਤ੍ਰਸਨੇਹਰਹੈਅਨੁਰਾ
ਗੇ॥ ਸਿਰਪਰਕਲੁਨਲਖੈਅਰੁਗੇ॥ ੫੦॥ ਏਕਬਰਬਾਲਨਿਕੋਕਾਰਨਾ
ਚਰੋਲੇਨਗਏਤੈਅਾਰਨਾ॥ ਤਾਹੀਸਾਯਬਜਾਧਇਕੁਆਯੋ॥ ਬਾਲਕਦੇਖਿ
ਜਾਲਬਿਬਰਾਯੋ॥ ੫੧॥ ਦੇਖੋਕਨਨਦੇਖੋਜੇਜਾਲਾ॥ ਬੀਧੇਅਨਿਸਕਲਖ
ਗਬਾਲਾ॥ ਤਬਦੇਓਚਰਾਰਕੋਲਜਾਏ॥ ਤਿਨਗੁਹਅਹਿਨਬਾਲਕਪਾਏ॥ ੫੨॥
ਤਬਦੇਖੇਮਾਤਾਤੇਬਾਲਾ॥ ਬੀਧੇਜਾਲਮਹਾਬੇਹਾਲਾ॥ ਤਬਤੇਤਹਾਪੁਕਬਤਧਾ

ਈ॥ ਜਾਲਮਾਹਿਸੁਤਹੇਤਬੰਧਈ॥ ੫੩॥ ਤਬਕਪੋਤਦੇਖੇਸਬਬੰਧੇ॥ ਹਰਿਮਾ
ਯਾਕੀਨੇਅਤਿਅੰਧੇ॥ ਤਬਸੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈਬਿਲਾਪਾ॥ ਲੇਖੇਬਹੁਤਆਪਨੇ
ਪਾਪਾ॥ ੫੪॥ ਹਾਹਾਪਾਪਕੋਨਮੇਕੀਨੇ॥ ਮੇਸੇਦੁਖਦਈਮੇਰਿਦੀਨੇ॥ ਜਾਕੀ
ਯਹਪਤਿਬ੍ਰਤਨਰੀ॥ ਪੁਕ੍ਰਨਿਲੇਸੁਰਲੇਕਸਿਧਾਰੀ॥ ਮੇਰਿਛੋਡਿਸੁਨੇਗਿਹ
ਮਾਹੀ॥ ਸਬਮਿਲਿਆਪੁਇੰਦ੍ਰਪੁਰਜਾਹੀ॥ ਨਾਮੇਸੁਖਰੇਗਏਇਹਲੇਕਾ॥
ਨਹਿਜਾਪਨਪਾਯੋਪਰਲੇਕਾ॥ ੫੫॥ ਅਰਬੁਪਰਮੁਕਾਮੁਸਬਜਮੇਕਛੁ
ਵੈਨਹੀਰਹੇਗਹਤਮੇ॥ ਅਬਪ੍ਰਾਨਨਿਰਾਖੇਕਛੁਨਹੀ॥ ਘਰੀਘਰੀਮੇਦੁ

७

ਕੁਰਾਕੁਟਿਬਰਗੋਹਾ॥ ਤਿਨਕੋਜੀਵਲਹੈਪ੍ਰਤਿਦੇਹਾ॥ ਐਸੇਮਾਨਵਤਨੁ
ਨਕਾਵਈਯੋ॥ ਜਾਕਰਿਦੇਵਨਿਰੰਜਨਪਾਯੋ॥ ੬੨॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਯਹਬਾਖੀ
ਗੁਰਮਾਠਕੀਸਿਖਯਾਮੇਤੁਦਪਾਜਿ॥ ਅਬਐਰਨਿਕੀਕਹਤਹੈਜਯੋਛੂਟੈ
ਕੁਦਪਾਸਾ॥ ੧੮॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਏਕਾਦਸ਼** ਸਿਕੰਪੇਭ
ਗਵਦ **ਉਧ** ਵਸੀਬਾਦੇ **ਅਵ** ਧੁਤੰ **ਤਿਹ** ਜੇ **ਪ** ਖਯਾਨੇ **ਸਪਤ** ਮੋਧਯਾ **ਇ**
॥ **ਅਵ** ਧੁਤ **ਉਬਰ**॥ ਜੇਇੰਦ੍ਰਿਯਸੁਖਕਛੂਕਹਾਵੈ॥ ਤੇਤੇਸੁਚਰਗਨਰਕ
ਹੁਆਵੈ॥ ਜੋਸੁਕਰਕੁਕਰਸੁਖਮਾਹੀ॥ ਤਹੁਹੀਦੇਵਲੋਕਕਛੂਨਹੀ॥

१॥ अरु सुख आपुहि ते आवै ॥ कर अलिख जे कोही न लिखै ॥ जे ६८
कोही दुख कोनहि चहै ॥ परि दुख आहि आपुहि रहै ॥ २॥ उरु ही सुख
आपुहि ते आवै ॥ बिनु जने न बह दुख पावै ॥ तते सुखि सुख ना
न लेवै ॥ होइ अकर ता हरि पद सेवै ॥ ३॥ सुद कु सुद बह त कै बर ॥
जे हरि जी पठवै ॥ तिस रीति ॥ का को बहै ॥ बिदुसा ॥ अजर गर बि
डि गये ॥ य ह दसा ॥ ४॥ जे कबहु आहार न आवै ॥ तै बिबु रहै न कछु
अनखु वै ॥ कर अलिख जे कोही न ॥ अन बर कु अन बिदुसा ठानै ॥ ५ ॥

ਅਤਿਸਮਰਥਇੰਦ੍ਰਿਯਮਨਵੇਹਾ ਪਾਰਿਕਛੁਓਦਿਅਕਰੈਨਏਹਾ ਨਿਹ
 ਚੁਲ੍ਹਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਤਰਸੇਵੈ ਯਹਸਿਖਯਾ ਅਜਗਾਰਤੇਲੇਵੈ ॥ ੬ ॥ ਦਰਸ
 ਨਪਰਸਨਪਰਮਰੀਭਿਗਾ ਅਧਿਕਾਅਗਾਧਗਜਾਨਜੇਨੀਰਾ ਵਾਰਪਾਰ
 ਕੇਈਬਾਹਨਲਹੈ ॥ ਏਗੁਨਮੁਨਜਾ ਅਰਕੇਗਹੈ ॥ ੭ ॥ ਜੁਬਰਖਾਬਹੁਨ
 ਰਪ੍ਰਵੇਸਾਯਸਾ ਅਰਕਬਹੁਬਫੈਨਲੇਖਾ ਰਖਿਖਮੈਕਛੁਹੀਨਨਹੋਈ ॥
 ਸਦਾਸਾਇਧਤਾਮਾਪੁਤੇਜੇਈ ॥ ੮ ॥ ਤੁਜੁਕੇਈਬਹੁਬਿਧਿਅਰਚਾਵੈ ਭੋਜਨ
 ਬਜੜਾਦਿਕਪਰਿਗਵੈ ਚਿਸਤਤਿਮਾਨਬੜਾਈਦੇਵੈ ਬਹੁਤਰਾਂਤਿਬ

ਹੁਤੈ ਮਿਲਿ ਜੇਵੈ ॥ ੮ ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਲੈ ਜਾਹਿ ਉਤਰੀ ॥ ਨਿਦਾਹਿ ਕਠਨੈ ਇਕਰੁ ६੮
 ਰੀ ॥ ਪਰਨਾਰਾਇਨ ਮਾਯਾ ਨਿਮਾਹੀ ॥ ਬਾਰਾ ਦੇਖ ਕਛੁ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਬਨਿਤ ਬਸਤ੍ਰ ਕਨਿਕਾ ਭਰਨਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਯਾ ਕੇ ਉਪਕਰਨਾ ॥ ਇਨ
 ਮੇ ਅਏ ਪਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਅਗਨਿ ਪਤੰਗ ਸਮਾਸੋ ਹੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋ ਲਗਿ ਮੁ
 ਨਿਸੁ ਧ੍ਰੁਵੈ ਲਿਜ ਦੇਹਾ ॥ ਜਾਚਿ ਅਹ ਬਲੇ ਇਬਹੁ ਗੇਹਾ ॥ ਜਾਤੇ ਕਰੈ ਅਨੁਰ
 ਗਨ ਬਢੈ ॥ ਯਹ ਸਿਖਾ ਅਧੁ ਕਰਤੇ ਪਢੈ ॥ ੧੮ ॥ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ
 ਰੀਥਾ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਜਾਰ ਰਹੈ ਹਰਿ ਪੀਥਾ ॥ ਜੁ ਅਧੁ ਕਰ ਬਹੁ ਫੂਲਨਾ ਹੀ ॥

੧੭

ਬਾਸੁਗਾਹੈ ਫੂਲ ਨ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋ ਅਧਕ ਬਿਦੈ ਬਿਧਿ ਕੋ ਕਹੀਏ ॥ ਦੁਹੀ ਪਾਸ
 ਤੇ ਸਿਖ ਜਾਲੀਏ ॥ ਬਹੁਤ ਰਾਹ ਨਿਤ ਲੇਇ ॥ ਅਹ ਬਾ ॥ ਉਦਰ ਪਾਸ ਨ ਏ ਕਹੀ ਬਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਚਿਨਧਰੈ ॥ ਨਿਰੈ ਬਹਾ ॥ ਬਿਚ ਬਹਿ ਕਰੈ ॥ ਸਿਰਾਹ ਭੂਲਿ ਕ
 ਰੈ ਜੋ ਕਬਹੀ ॥ ਅਧੁਆਖੀ ਜੁ ਬਿਨ ਸੈਤ ਬਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਤਲੀ ਕਾ ਠਹੁ ਕੀਜੈ ਹੋ
 ਏ ॥ ਬਾਹੁ ਬੁਧ ਪਰਸੈ ॥ ਅਤਿ ਕੋਈ ॥ ਪਰਾਤ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ॥ ਦਿਵ ਬੀਧਾ ॥ ਜੁ
 ਗਯੰਦ ਕਰਨੀ ॥ ਅਨ ਬੀਧਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਤੁ ਜਾਨਿ ਬਾਨਿਤ ਕੋ ਤਜੈ ॥
 ਪੀਤੁ ਤਕ ਬੁਭੁਲਿ ਨ ਭੁਜੈ ॥ ਭੁਜ ਤੋਹ ਵੈ ਕਰੀ ॥ ਸਮਾਨਾ ॥

ਏਕਹਿਮਿਲਿਅਬੈਰਾਜਿਨਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋਕੇਈਧਨਸੰਗਹਿਕਰੈਸੋਕੇਈ ੭੦
 ਅੰਬੈਪਰਹਰੈ ॥ ਜਨਮਪੁਮਾਖੀਅਪੁਜੀਰਹੈ ॥ ਅਪੁਹਸੋਉਦਿਅਬਿਨਲਹੈ ॥
 ੧੮ ॥ ਹਰਿਬਿਤੁਰੀਤਸੁਨੈਨਹਿਅੰਗ ॥ ਰਾਜਚਹੈਜੇਹਰਿਕੇਠੋਰਾ ॥ ਅੰਬਸੁ
 ਨਤਹੈਵੈਗਾਤਿਅੰਜੀ ॥ ਬਜਾਪਰੀਤਹਰਦੰਕੀਜੈਸੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਹਰਿਨ
 ਗਾਤਿਸੁਨਿਬਹੁਰੀਰਾ ॥ ਸ਼ਿਰੀਰਿਖਜੁਗਾਨਿਕਾਸੀਰਾ ॥ ਅਬਲਾਕਿਧੈ ॥ ਕ
 ਰੂਊਹੋਈ ॥ ਤਿਨਕੇਅਬਦਸੁਨੈਨਹਿਕੇਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਨਿਜਿਹੁਆਸਕਿਨ
 ਕਰੈ ॥ ਸ੍ਵਦਕੁਸ੍ਵਦਸਕਲਪਰਿਹਰੈ ॥ ਜਿਹਵਾਰਸਤੋਹੋਵੈਕਾਣਾ ॥ ਜੈਸੇਅ

ਨਮੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਸੁ ਨਿਸਬ ਅਰਥ ਨਿਪਰਹਰੈ ॥ ਜਾਇ ਇਕੰਤ ਬਾ
 ਸਕੈ ਕਰੈ ॥ ਸਹਿ ਜਹੇ ਹਿਇ ਦੀਯਾ ਬਛੀਨਾ ॥ ਪਰਿ ਰਸ ਨਾਹਿ ਹੋਇ ਅਧੀਨ ॥
 ॥ ੨੨ ॥ ਰਸ ਨਾਸ ਬਕਟੇ ਰਿਜਿਯਾਵੈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਰਸ ਸੇ ਜੋ ਗਾਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇਸ
 ਬਾਇ ਦੀਯਾ ਜੀਤੈ ਕੋਈ ॥ ਪਰਿ ਰਸ ਨਾ ਕਰਿ ਮੇਨ ਹਿਰੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਲਾ ਗਿ
 ਸਕਲਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਸ ਨਾ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਤਾ ਤੇਸੁ ਨਿ
 ਰਸ ਨਾ ਬਾਸਿ ਕਰੈ ॥ ਐਰਸਕਲਾ ਸਾਧਨ ਪਰਿ ਹਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਯੈ ਜੇ ਏਕ ਏਕ ਬ
 ਸਿਭੁ ਏ ॥ ਤੇਸੁ ਬਜਾ ਕੇ ਦੂਰੈ ਗਏ ॥ ਪਰਿ ਜੇ ਏਕ ਪੰਚ ਬਸੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾ

ਨੈਗਾਸੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰਿਏਕਗਨਿਕਾਪਿਗੁਲਾ ॥ ਤਾਤੇਮੈਜੀਖਯੋਗੁਨਭਲ
 ਸੇਤੁਅਸੀਭਾਖਤਹੋਰਾਜਾ ॥ ਜਾਤੇਸਰੈਤੁਅਰੋਕਾਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਨਕਬਿਦੇਹਪੁਰ
 ਅਧਿਬਾਸਾ ॥ ਨਾਅਪਿਗਲਾਰੂਪਨਿਵਾਸਾ ॥ ਏਕਬਾਰਸਿੰਗਾਰਬਨਯੋ ॥ ਧ
 ਨੀਪੁਰਖਅਨਐਠਹਰਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਬੈਠੀਨਿਕਸਿਭਵਨਕੇਦੁਰਾ ॥ ਆਰੀਚ
 ਲੇਲੋਕਬਾਜਰਾ ॥ ਕੋਊਭਲੇਆਵਤੋਦੇਖੇ ॥ ਯਹਆਵੈਗੋਯੋਕਰਿਲੇਖੇ ॥
 ੨੮ ॥ ਜਬਵਹਆਰੀਕੋਚਲਿਜਾਵੈ ॥ ਤਬੀਪਿਗਲਾਐਰਕੋਪਜਾਵੈ ॥ ਅ
 ਰਾਅਏਆਇਚਲਿਜਾਹੀ ॥ ਤਜੁਬਿਭਿਦੁਖਪਾਵੈਅਨੁਆਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕਬਹੂੰਉ

ਠਿਠੀਤਰੋਕੋਜਾਵੈ ਕਬਹੂਕੁਲਬਾਹਰਿਅਵੈ ਅਰਧਰਾਤਿਐਸੀਬਿਧਿ
 ਰੁਯੋ ਲੋਕਬਜਰਹਿਤਚਲਿਗਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬਦਹਭਗਨਅਨੋਰਬਭਈ
 ਚੰਤਾਦੁਖਅਨਲਾਅਨੁਅਈਅਪੁਨੋਤਿਸਕਾਰਕਰਿਆਨੁਜੋਸਬਤੇਹੀਨ
 ਆਪਕੋਜਾਨੁਜੋ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬਤਾਕੋਕੋਈਬਡਭਗਾਜਾਤੇਉਪਜਾਦਿਫਬੈ
 ਰਗਾਜੇਲਗਿਨਹਿਉਪਜੈਨਿਰਬੇਦਾਤੇਲਗਿਨਹਿਨਾਇਭਵਖੇਦਾ
 ॥ ੩੨ ॥ ਯਾਭਵਨਖਾਸਿਖਦੁਖਅਨੋਕਾਤਾਐਪਗਾਰਤਨਸੁਖਏਕਾਬੰਧਨਬੰਧੋ
 ਜੀਵਅਪਗਾਤਿਨੋਕੋਹਰਿਜੀਰਚਯੋਕੁਠਰਾਤਾਕੀਅਹਿਅਕਹੀਨਜਾਵੈ
 ॥ ੩੩ ॥

ਜਕੇਰਾਗਬਰੇਸੇਪਾਵੈ, ਜਕੇਨਾਅਕਹੈਬੈਰਾਗਾਸੋਤੋਹਰਿਕੇਦਿਯੋਸੁਹਾਰਾ॥ ੨੨
 ੩੪॥ ਜਾਹਿਦੇਹਿਸੇਈਪੈਪਾਵੈ, ਭਵਭਯਛੋਡਿਬਹਾਅੰਜਾਵੈ, ਤਤੇਅਨਵ
 ਸਬਛਿਟਕਾਵੈ, ਜਮੁਤੁਕਰਿਬੈਰਾਗਾਉਪਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਤਬਪਿਰਿਲਾਬਚਨ
 ਉਚਰੈ, ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਆਪੁਹਿਧਿਕਾਰੈ, ਚਾਏਦਿਨਨਿਕੋਅਤਿਪਛੁਤਾਵੈ॥
 ਸਬਤੇਦਿਛਬੈਰਾਗਾਉਪਾਵੈ॥ ੩੬॥ **ਪ੍ਰਗੁਲ, ਬਾਚ॥** ਅਹੋਏਕਮੇਰੇਅ
 ਗਯਾਨਾ, ਜਾਕੇਹੁਦੈਬਾਛੇ, **ਕੂਆਨਾ** ਜਲਬੁਦਬੁਦਾਸਾਜੇਨਰਦੇਹ॥
 ਤਸੇਸੁਖਹਿਤਕਿਯੋਸਨੇਹਾ॥ ੩੭॥ ਸਰਵਰਜਲਪੂਰਨਤਾਜਿਪਾਸਾ॥

ਮਿਗਜਲਪਾਇ ਕਰੀਜਲਆਸਾ ਚਾਰਿਪਦਬਥਦਾਯਕਦੇਵਾਸਦਾਨਿਕ
ਟਲਹੋਜੇਨਹਿਭੇਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਤਿਸਦਾਸੁਖਦਾਯਕਸੁਆਮੀ ਸੋਛੋਛੋਨਿਜਪਤਿ
ਪਨਨਾਮੀ ਸੁਠੇਸਦਾਕਾਲਸੁਖਮਾਹੀ ਜਾਤੇਦੁਖਿਸੋਕਅਧਿਕਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥
ਐਜੋਪੁਰਖੁਤਾਹਿਐਭਜੋਆਪੁਹਿਦੁਖੁਆਪੁਕੋਸਜੋਦੇਹਬੇਚਮੇਦੇ
ਹਹਿਧੋਖੋ ਯਾਹੀਭਾਤਿਅਨਹਿਸੋਤੇਖੋ ॥ ੪੦ ॥ ਇਸ੍ਰੀਲਿਪਟਬਿਲਾਦਾ
ਹੋਦੁਖਿਤਨਰਸੋਮੇਸੁਖਚਾਹੋਹਾਕੁਮੇਦਾਜਾਮਰੁਅੰਤਾਅਸਰੁਧਿਰਤੁ
ਚਰੇਅਨੰਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਰਸੇਦਕ੍ਰਿਅਰੋਹਾਸੁਰੇਦੁਬਨਦਮੇਸੀਦੇਹਾ ॥

ਤਾਮੇ ਕਹੋਗੀ ਮਤ ਕੁਯੋਈ ॥ ਸੋਸੋ ਮੁਢ ਮੈਰਨ ਕੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਯਾ ਪੁਰ ਮਹਿ ਜਨ ਕ ੭੩
ਨ੍ਰਿਪ ਅੰਸੇ ॥ ਸੁਖ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੇਸੁਰ ਜੈਸੇ ॥ ਤਾਹੁ ਪਰਸਬ ਸੁਖ ਕੋਤ ਜੈ ॥ ਹ੍ਰੈ ਬਿਦੇ
ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਭੁ ਜੈ ॥ ੪੩ ॥ ਅਰੁ ਸਬ ਪ੍ਰਯਾਤ ਜੈ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥ ਜਾਤੇ ਮਿਟੈ ਜਨ
ਮ ਅਰੁ ਮਰਨ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭੁਜੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਵ ਸੇਖਾ ॥ ਪਰਿਸੇਤਿ ਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ੪੪
॥ ਅੰਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਜੋ ਨਰ ਸੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਰੀਝਿ ਆਪੁ ਕੇ ਦੇਵੈ ॥ ਅੰਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਨਹਿ ਆਰਾ
ਧੰ ॥ ਕੀਯੋ ਅਨਰਥ ਅਰਥ ਨਹਿ ਸਾਧੰ ॥ ੪੫ ॥ ਅਬਸੇ ਆਪੁ ਨਿਬੇਦਨ ਕਰੈ ॥
ਅੰਰਸ ਕਲ ਉਰਤੇ ਪਰਿਹਰੈ ॥ ਆਪੁ ਨੇ ਪਤਿ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਸੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਜੋ

ਸ੍ਰੀਅਰਧੀਗਾ॥੪੬॥ਕੁਹਾਐਰਸੁਰਨਰੀਪ੍ਰਯਕਰਿਹੈ॥ਤੇਬਾਪੁਰੇਆਪੁਹਿਮਰਿਹੈ॥
ਅਰੁਤੇਸੁਖਕੋਈਬਿਰਨਹੀ॥ਦੇਖਤਸਕਲਪਲਕਮੇਜਾਹੀ॥੪੭॥ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੁ
ਖੀਸਬਾਅਵੈ॥ਕਾਣਅਪੀਨਕਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ਤੁੰਤੇਮੇਯਹਨਿਹਚੈਜਨੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਿਹੈਸਾਰੀਗਪਾਨੀ॥੪੮॥ਜਿਨਮੇਰੇਬੈਰਗਊਪਾਯੋ॥ਅਪਨੇਚਰਨਕਵਲਾਚਿਤੁ
ਲਾਯੋ॥ਯਹਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਨਹਿਹੋਈ॥ਜੇਬੈਰਗਲਹੈਨਰਿਕੋਈ॥੪੯॥ਜਾਤੇਜ
ਬਭੁਵਬੀਧਨਿਨਸੈ॥ਹ੍ਰਿਦੈਗਾਪਤਿਆਪੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮੇਤੋਮੰਦਭਾਗਿਨੀਐਸੀ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਨਆਹਿਨਹੀਕੋਜੈਸੀ॥੫੦॥ਤਾਕੋਕੈਸੇਹਰਿਕੋਭਜਨੇ॥

ਕੇਸੋਕਲਜਲਕੇਤਜਨੇ॥ ਪਰਿਤੇਦੀਨਬੰਧੁਗੋਪਾਲਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਪਰਮਦ ੧੪
ਯਾਲਾ॥ ੫੧॥ ਤਿਨਹੀਆਪੁਕ੍ਰਿਪਾਹੈਕਰੀ॥ ਜਿਨਸੇਰੇਉਰਐਸੀਧਰੀ॥ ਅਬੁ
ਲੈਯਾਪਰਸਾਦਹਿਸੀਸਾ॥ ਨਿਸਦਿਨਭੁਜੇਚਰਨਜਗਦੀਸਾ॥ ੫੨॥ ਜਿਨ੍ਹੈਯਾ
ਦੇਹਹਿਨਿਰਬਾਹੇ॥ ਸੋਉਨਹਿਅਰੰਭਸਬਾਹੇ॥ ਸਹਜਸਾਹਿਜੇਹਰਿਜੀਲਯਾਵੈ ॥
ਤਾਂਕਰਿਯਾਦੇਹਹਿਬਰਤਾਵੈ॥ ੫੩॥ ਯਾਭਵਕੁਪਪਰੇਜੇਨਿਤਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਬਿਖੇਅ
ਵਰਣਦ੍ਰਿਸਟਿਛੁਪਾਨੀ॥ ਤਾਪਰਮਜਗਰਕਲਰਾਸਯੋ॥ ਯੇਨਰਬਹੁਤਪਾ
ਸੋਪਾਸਯੋ॥ ੫੪॥ ਤਾਤੇਹਰਿਬਿਨੋਕੋਨਛੁਡਾਵੈ॥ ਆਪੁਹਿਕੋਨਹਿਛੁਟਨਪ ॥

ਵੈ॥ ਅਰੁਆਪੁਹੀਆਪੋਕੋਰਾਖੈ॥ ਜਬਸਬਸਤੁਹਿਦੀਤੇਨਖੈ॥ ੫੫॥ ਜਬਹੀ
 ਰਿਕੀਸਰਈਆਵੈ॥ ਤਬਹੀਆਪੁਹਿਆਪੁਛੁਰਾਵੈ॥ ਵੈਪੁਰੁਲਿਜਾਨੀਦਮੇਦੇਵਾ॥
 ਕਹਾਕੋਰੋਗੋਤਿਨਕਲਿਵਾ॥ ੫੬॥ ਪਰਿਸਬਜਗਤਕਾਲਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੀ
 ਸਰਨਿਆਇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਤਤੇਐਰਸਕਲਕੀਤਜੀ॥ ਪ੍ਰੇਅਰੁਵਹਾਰਿਚਰਣ
 ਨਿਰੁਜੇ॥ ੫੭॥ ਯਥੇਧਿਆਪੁਹਿਆਪੁਓਧਾਰੇ॥ ਅਬਨਹਿਰੁਵਸਾਗਰਮੇਰੁ
 ਰੇ॥ **ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਚ**॥ ਸ੍ਰੀਪੰਗੁਲਾਪਰਮਗਤਿਪਾਣੀ॥ ਦੁਹੁਲੇਕਕੀਆਸ
 ਮਿਟਾਈ॥ ੫੮॥ ਸ੍ਰੀਤਲਵੈਸਜਾਐਗਾਈ॥ ਪਰਮਾਨੰਦਹਿਪ੍ਰਾਪਤਿਰੁਣੀ॥ ਯ
 ਤਬ

ਹਾਸਿਖਜਾਮੇਤਾਤੇਲੀਨੀ। ਰੁਣੀਜਾਨਿਉਰਾਸਾਬਿਰਕੀਨੀ॥ ੫੮॥ ਜੋਲਾਰਿ ੭੫
 ਆਸਕਰੈਨਰਕੇਈ॥ ਤੋਲਾਰਿਸੁਖੀਕਦੇਨਹਿਰੇਈ॥ ਜਬਹੀਸਕਣਾਮਾਸਛਿ
 ਟਕਾਵੈ॥ ਤਬਤਤਕਾਣਪਰਮਪਦਪਵੈ॥ ੬੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਯਹਗੁਰਸਤਹਕੀ
 ਕਹੀ॥ ਸਿਖਜਾਮੇਸਾਸਾਝਾਇ॥ ਅਬਮੇਰਨਿਕੀਕਹਤਹੋਸੁਨੀਯੋ॥ ਹਿਤਚਿਤੁਲਾ
 ਈ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਅਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤ
 ਉਪਦ **ਸੰਬਾਦੇ** ਅਵਤੁਤੇਤਿ **ਹਾਸੇ** ਪੰਗਣਾਰੀ **ਤੁੰਨ** ਮਾਸੁ **ਮੋਧਿ** ਈ॥
 ॥ ੮॥ **ਅਵਤੁ** ਤਿ **ਬਾਚ** **ਚੋਪਈ**॥ ਜੋਜੋਹਿਤਕਰਿਸੰਗੁਹਕਰੈ॥ ਜੋਈਸੇਅ

ਤਿਦੁਖਬਿਸਤਰੈ ਜਬਹੀਹਿਤਸਿਰਹਾਛਟਕਵੈ ਤਬਅਪਾਰਸੁਖਸਾਰਾਪਾ
 ਵੈ॥੧॥ ਕੁਰਰਪੀਖਕਹੁਆਮਿਖਪਾਯੋਜੇਲੇਉਡੁਯੇਬਹੁਤਹਿਤੁਲਾਯੋ॥ਤਬਖ
 ਹੁਤੇਕੁਰਰਨਿਦੁਖੁਦਯੋਆਮਿਖਤਜੋਸੁਖੀਤਬਭਯੋ॥੨॥ ਯਹਯੇਸੀਖਕੁਰ
 ਰਤੇਪਾਣੀ॥ਜਾਤੇਸਿਰਹਕਰੇਨਕਾਣੀ॥ਬਹੁਰਿਸੀਖਬਾਲਕਤੇਲਾਣੀ॥ਮੇਰੇਉ
 ਰਜਾਂਤੇਅਤਿਭਈ॥੩॥ਨਾਯੋਨਾਅਪਮਾਨਹਿਜਾਨੋ॥ਚੀਤਾਕਛੂਚੇਤਨਾਹਿਅ
 ਨਾ॥ਨਿਸਾਦਿਨਰਹੇਆਤਮਾਰਾ॥ਕਬਹੂੰਕਛੂਨਉਪਜੈਕਾ॥੪॥ ਯਥੁਵ
 ਮੇਵੈਹੀਕੇਸੁਖਹੈ॥ਐਰਸਕਲਜੀਵਨਕੇਦੁਖਹੈ॥ਉਦਅਰਹਿਤਬਾਲਾ॥

ਤਿਹੀਨਾ ਅਰੁ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਤ ਪਦਲੀਨਾ ^{ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ} ਪ੍ਰਏਕ ਬਿਪ੍ਰਕੇਹੁ ਤੀਕੁ ਆਰੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਬਿਵਾਹ ਕੀ ਬਿਪ੍ਰਬਿਚਾਰੀ ਤਾਕੇ ਆਤਮਿ ਤਾਇਕ ਬਾਰਾ ਅੰਗ ਰਗਾਵ ਕਿਹੂੰ ਕਾ
 ਮਿਸਿਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਇਕ ਬਿਪ੍ਰਨਿਪਾਏ ਬਖਸ਼ਾਹ ਕਾਜ ਦਿਜ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅ
 ਏ ਕੰਨ ਆਬ ਚਨ ਕਿਸੀ ਸੋਭਾਖੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦਿਜ ਆਦਰ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਤਿ
 ਨ ਕੇ ਭੋਜਨ ਕੀ ਧਾਰੀ ਚਾਵਰ ਪੋਟ ਨ ਲਗੀ ਕੁਆਰੀ ॥ ਤਬ ਤਾਂ ਕੇ ਕਰ ਜੁ ਜੁ ਭੋ
 ਲੇ ॥ ਤੁਹੀ ਤੁਕਰ ਕੰਕਨ ਬੋਲੇ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨਿ ਲਾਜਿ ਤਪੈ ਸਕਲ ਉਤਾਰੇ ॥ ਦ੍ਰੈ
 ਦ੍ਰੈ ਦ੍ਰਿਹਾ ਸੋਧੇ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਰਿਲਗੀ ਜਬ ਚਾਵਰ ਛੁਰਨੇ ॥ ਤੇਹੂੰ ਲਗੇ ਸਬਦ

ਗਾਗਾ

ਕ੍ਰੋਕਰੇ॥ ੮॥ ਤਬਤਿਨਿਏਕਏਕਹੀਰਾਖੋ॥ ਚੁਪਕਰਿਰਹੇਬਹੁਰਿਨਹੀ॥ ਭਾਖੋ॥
ਮੇ॥ ਬਿਚਰਤੋ॥ ਇਛਾਚਾਹੀ॥ ਤਤੇਦੇਖਿਹਿਦੈ॥ ਮੇਧਾਰੀ॥ ੯॥ ਬਹੁਤਨਿਸਿਗਬਛੈ॥
ਬਕਬਾਦ॥ ਦੂਜੇਹੁਤੇਹੋਇ॥ ਅਨੁ॥ ਤਤੇਰਹੈ॥ ਇਕੇਲਾ॥ ਜੇਗੀ॥ ਸਦਾ॥ ਬਿਚਰ
ਬ੍ਰਹਮਰਸਭੇਗੀ॥ ੧੧॥ ਅਸਨਪ੍ਰਾਨਦੇਹਾ॥ ਨਬੀਧੇ॥ ਦ੍ਰਿਛਬੈਰਾਗਹਿਦੈ॥ ਮੇਸਿ
ਧੇ॥ ਨਿਹਚਲਹੁ॥ ਇਨਿਤਬ੍ਰਹਮ॥ ਬਿਚਰੈ॥ ਯੀਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਰਜਤਮਕੋਜਰੈ॥ ੧੨॥
ਤੁਤੁ॥ ਨਿਸਚਲਬਛੈ॥ ਜਮਾਧੀ॥ ਤਜਤੇਜਾਵੈ॥ ਸਕਲਉਪਾਧੀ॥ ਤਬਜੁਪ
ਵਕਈ॥ ਧਨਹੀਨਾ॥ ਤੁਹੋਵੈ॥ ਨਿਜਪਦਮੇਲੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਤਬਕਬਹੁਕਛੁਦੈ॥ ਤਨ

ਜਨੈ॥ ਸਿਲਸਾਮਾਨ ਦੇਹ ਗੁਨ ਭਾਨੈ॥ ਜੋ ਆਰੀਦੈ ਨਿਪਤਿ ਗਯੋ॥ ਸੈਨਾ ਸਬਦ ੧੭
 ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਭਯੋ॥ ੧੪॥ ਪਰਿਸਰੰਕ ਰਭਿਦਨ ਹਿਪਾਯੋ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਰੰਮੇ ਚਿਤ ੨੦
 ਲਗਾਯੋ॥ ਅੰਸੀ ਸੀਖ ਲਈ ਅੰਤ ਤੇ॥ ਨਿਹਚਲ ਬੁਧਿ ਭਈ ਅਜ ਤੇ॥ ੧੫॥ ਗੁਰ ੨੧
 ਜੋ ਲੋਗਨ ਤੇ ਰੈ ਭੁਵੇਗਾ॥ ਬਸੈ ਗੁਹਾ ਮੇਰਹੈ ਅਸੀਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤਿ ਬੋਰ ਬੋ
 ਲੈ॥ ਗਤ ਯਾਦਿਕ ਅੰਤਰਨ ਹਿਭੁ ਲੈ॥ ੧੬॥ ਗੁਹਾ ਅਰੰਭੁ ਜੇ ਦੁਖਿ ਕੋ ਮੁਲਾ॥ ਤੇ
 ਅਰੰਭੈ ਜੇਨ ਰਭੂਲਾ॥ ਸਰਪੁ ਪਰਾਏ ਗੁਹਾ ਮੇਰਹੈ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਮੁਨਿ ਅਹਿ ਸਿਖ ੨੨
 ਗਯੋ॥ ੧੭॥ ਏਕੈ ਆਪੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਲਹੈ ਨ ਭੇਵਾ॥ ਆਪੁ ਹਿਤਿ
 ਗੁਰ ੨੨

ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰੇ ਸਤੁਰਜਤਮ ਬਹੁਭੇਦ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਰਿ ਮਾਪੁ ਹੀ ਸਬ ਸਿਰ
 ਹੋ ॥ ਨਿਜ ਨੇਦ ਮਯਾ ਏਕੈ ਰਹੈ ॥ ਤਤੇ ਯਹ ਸਬ ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ॥ ਯਾ ਕੇ ਕਰਤਾ ਸੇ ਸਾਧਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਯਹ ਸਿਖਾ ਅਕਰੀ ਤੇ ਲੇਵੈ ॥ ਸਬ ਤੇ ਪਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੇਵੈ ॥ ਜਹ
 ਜਹਾ ਯਹ ਅਨ ਕੇ ਪਾਰੈ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹਿਟਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਗਾਗਾ ਦੇਖ
 ਭੁਯ ਕਤੁ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਹੋਤ ਰੂਪ ਤਾਹੂੰ ਕੇ ਸੇਈ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਕੀਟ ਹੁਤੇ ਯਹ ਲੀਨੈ ॥
 ਤੇ ਅਨ ਕਰਿ ਚਰਨ ਨਿਬਿਰ ਕੀਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਯਹ ਚੇਬੀ ਸਗੁਰ ਨਿਕੀ ਸਿਖਾ ॥
 ਤੇ ਸੇ ਮੇਭਾ ਖੀਵਿ ਛਾਵਿ ਖਾਯਾ ॥ ਅਬ ਤਨ ਤੇ ਸੀ ਖਜੇ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ੨੨ ॥

ਤੇਰੇ ਸਬ ਅਗ ਅਨ ਹਿ ਦੋਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਮੇਰੀ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹਿ ਸਾ ਮਾਝ ਵੈ ॥ ਹਿ ਦੋਹੀ ਗਯਾਨ ਬੈਰਾ ੭੮
ਗਉ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਬਾਲ ਪਨ ਗਯੋ ਬਿਲਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਬ ਯਹੋ ਜੋ ਬਨਾਈ ॥
੨੩ ॥ ਅਵੈ ਜਰਾ ਅਰਨੁ ਆਗੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੁਖ ਦੇਹ ਸੋ ਲਾਗੇ ॥ ਸੁੰਲ ਸਿੰਗਾ ਲ
ਨਿਕੋ ਯਹ ਭੁਛਾ ॥ ਤਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜੋ ਬੇਦੁਛਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਰ ਕਲਤ ਅਰਥ ਪਸੁਰੇ
ਹਾ ॥ ਕੁਲ ਕਟਿ ਬਬਹੁ ਸੇਵਕ ਜੇਹਾ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਅਲਿਜਾ ਦੇਹ ਹਿ ਜੇਵੈ ॥ ਜੋਈ ਅੰ
ਤ ਅਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਆਗੇ ਕੋ ਬਹੁ ਕਰਮ ਭਿ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪਹੰਤੁ ਮਾਝ ਵੈ ॥
ਪਠਾਵੈ ॥ ਰਸ ਨਿਮਿਤ ਖੈ ਚੈ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਣਾ ਦਾ ਚਹੈ ਜਲ ਅਸਨਾ ॥ ੨੬ ॥

ਨਯਨਰੂਪ ਅਰੁਸਬਦਹਿ ਸ੍ਵਨਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯਚਹੈਨਾ ਰਿਕੋਰਵਨਾ ॥ ਤੁਚਾਸਪਰਸ
 ਨਾਸਾਬਹੁਰੀਧਾ ॥ ਚਰਨਗਵਨਕਾਰਿਕਾਰਿਹੈਧੀਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ਯਾਬਿਧਿਅਲਿਸ
 ਬਭੁਟੈਤਾਕੇ ॥ ਬੀਧਯੋਥੈ ॥ ਰੋਜੇਦੇਖੈਜਾਕੇ ॥ ਤਾਤੇਨੇਹਦੇਹਕੋਤਜੀਏ ॥ ਸਦਾਨਿਰ
 ਤੋਕੋਤਜੀਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤਹਿਜਬਸਾਯਾ ॥ ਗੁਨਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਤਬਨਾਨਾਬਿਧਿਦੇਹ
 ਸਦਾਰੈ ॥ ਤਿਨਤਿਨੂੰ ॥ ਨਸੀਤੁਸੁਨਭਯੋ ॥ ਬਹੁਕਯੋ ॥ ਨਵਤਨਨਿਰਮਯੋ ॥ ੨੩ ॥
 ਤੁਕੇਦੇਖਿਬਹੁਤਸੁਖੁਪਾਯੋ ॥ ਤਾਮੇਅਪਨੇਧਾਅਬਨਾਯੋ ॥ ਤਬਹਰਿਜੀਬੋਲੇ
 ਯਹਬਾਨੀ ॥ ਜੇਪਰਗਾਵਹੈਬੇਦਬਖਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਹਿਲਹੈਸੋਯਾਕਾਰਿਲਹੈ ॥

ਰਹੀ

ਯਾ ਕਰਿ ਸਬ ਭੁਵ ਬੀਧ ਨ ਦਹੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੈ ਉਪਾਯਾ ॥ ਤਬ ਮੇਯਾ ਕੋ ਕਰੈ ੧੯
 ਸਹਾਯਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ਰਚਿਯੋ ਨਿਜ ਰੇ
 ਹਾ ॥ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਕਿਉ ਜਤਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੀ ਪਾਯੋ ਤੋ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰ
 ਤਿ ਦਿਨੀ ਮਨੁ ਨਿਰੰਤਰ ਰਾਸੈ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਤਤ ਕਾਲ ਬਿਨਾਸੈ ॥ ਜਰ ਰੋਗ
 ਭਯਸੈ ਕਸਿ ਪਾਨਾ ॥ ਜਾਮੇ ਪਲਕ ਸੁਖੀ ਨਹੀ ਪਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਹਿ ਪਾਇ
 ਕਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਲੀਜੀ ਏਆਪਨੇ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਯਹ ਛੂਟੈ ਸੀਸਾ ॥ ਜਾ ਕੇ
 ਦੁਖ ਕੇ ਵਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਭੁਜੀ ਮੇ ॥ ਪ੍ਰੈ ਭਯਤੀ

ਤਬਿਖੇਸਬਤਜੀਐ॥ ਬਿਖਜਾਖਾਨਪਾਨਸੁਤਦਾਰਾ॥ ਏਸਬਦੇਹਨਿਬਾਰੰਬਾਰਾ॥
੩੫॥ ਤਾਤੇਤਾਗਾਸਕਲਕੋਕੀਜੈ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਵਲਚਿਤਦੀਜੈ॥ ਯਾ
ਬਿਧਿਇਨਤੇਸਿਖਾਪਾਈ॥ ਤਬਮੇਐਰਾਸਕਲਛਿਟਕਾਈ॥ ੩੬॥ ਭੂਮੇਬਿ
ਚਰੇਵੈਨਿਹਸੀਰਾ॥ ਯਾਤਨਹੁਕੋਛੋਡੁਜੇਸੀਰਾ॥ ਸਦਾਰਹੀਹਰਿਚਰਨਨਿ
ਵਾਸਾ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਦੇਖੇਸਕਲਤਮਾਜਾ॥ ੩੭॥ ਬਹੁਤਗੁਰਨਿਤੇਪੁਰਨਗਯਾ
ਜਹੰਤਹੰਏਦੈਸਾਪੁਸੁਜਨਾ॥ ਛੂਟੈਅਹੀਕਾਰਅਰੁਅਤਾ॥ ਹਿੰਦੈਅਨਿਬਿਰਾਜੈ
ਸਮਤਾ॥ ੩੮॥ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਭੇਦਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਸਾਰਅਸਾਰਅਬਿਰਬਿ

ਰਜਨੈ ਜਹਾਤਹਾਂ ਲੈ ਲੈ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿਤਾ ਸੀਸੈਵੈ ਤਮਿਟਾਵੈ ਸੀਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰਿਏ ਪਰ ੮੦

ਅਰਬਗੁਰਨਾਹੀ ॥ ਏਸ ਬਗੁਰਹੈ ਸਤਿਗੁਰਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਜਬਗਯਾਨ
ਹਿਪਾਵੈ ॥ ਤਬਸਾਰੇ ਜਗਗਯਾਨ ਸਿਖਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਤਤੇ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਿਦੈ
ਬਿਰਾਜੈ ਪ੍ਰਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਬਿਧਿ ਜੇਈ ਹਰਿ ਕੋ ਸੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਨਿਜ ਚਰਨ ਨਿ
ਦੇਵੈ ॥ ੪੧ ॥ **ਸੀ** **ਭਗਵਾਨ** **ਓਦਾਰਾ** ॥ ਮੇਜੇ ਜਦਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਨਕੇ ਕੂਮਰਿ
ਦੇਹਗਵਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਨਪਤਿ ਪ੍ਰਦਛਿਨਦੀਨੀ ॥
੪੨ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਦਤਾ ਤੇ ਮੁਨਿ ਕੀਓ ਪਯਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਬ

ਚਨਪਕੋਓਰਮਾਹੀ॥ ਸਬਕੋਸੀਗਤਜੋਛੁਨਮਾਹੀ॥ ੪੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਦਿਸ
 ਬਹੀਸੇਅਨੀ॥ ਐਸੋਭਯੋਪਰਮਾਬਿਰਯਾਨੀ॥ ਸੇਰਾਜਾਜਦੁਬਡੇਹਮੇਰੇ॥ ਜਿਨ
 ਅਪਨੇਭਵਸੀਕਟਟਾਰੇ॥ ੪੪॥ ਤਤੇਉਧਵਅੰਬਨਕੇਈ॥ ਗੁਰਮਾਪੁਨੇਆਪ
 ਹੀਰੇਈ॥ ਆਪੁਹਿਬੂਡੇਆਪੁਹਿਤਰੇ॥ ਆਪੁਹਿਜੀਵੈਆਪੁਹਿਅਰੇ॥ ੪੫॥
 ਦੋਹਾ॥ ਯਹਭਾਖੇਬਿਰਯਾਨਮੇਸਬਅਵੈਤਉਪਾਇ॥ ਤਾਕੇਅਬਸਾਧਨਕੋ
 ਬਹੁਤਿਭਾਤਿਸਾਅਝਾਇ॥ ੧॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤੇਅਹਪੁਰਾਣੇਇਕਾਦਸਸਿ
 ਕੀਧੇਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤਉਧਵ ਸੰਬਾਦੇਚਤੁਰਥੀਸਤਿਗੁਰਬਖਿਨੰਨਾਮਨ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਅਵਤਾਰ ਤੇ ਹੋ ਸੇ ਪਾਖਿ ਜਾਨੈ ਸਪੁਰਣ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ੮੧
ਚਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨਿਓ ਪਦ ਅਬਸਾ ਪਨ ਕਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ ਸੀ ਦੇਹ ਹਿੰਦੀ ॥ ਜਾਤੇ ਉ
ਪਜੈ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਛੁਟੈ ਸੇਰ ਸਕਲ ਭ੍ਰਮਨਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਮਰ ਕ੍ਰਿਨਿ ਜੇ ਮਾਰਗ
ਭਾਖੇ ॥ ਤੇ ਸਬ ਹਿੰਦੈ ਬੈਠਿ ਮੇਆਖੇ ॥ ਤੇ ਕਹੀਐ ਆਤਮ ਕੇ ਧਰਮਾ ॥ ਅੰਗ ਸਬੈ ਬਿ
ਧਨ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜਾਨੈ ॥ ਬਰਣਾ ਸਮ ਕੁਲ ਮਿਥਾ ਮਾਨੈ ॥
ਜੇ ਜੇ ਬਹੁ ਮਾਰੰ ਭਨਿਕਰੈ ॥ ਸੁਖ ਚਹੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਦੁਖਿ ਭਰੈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੇ ਕੋ ਬਿਧ
ਨਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਜਮਾਵੈ ਰੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇ ਬਿਚਾਰੇ ਮਾਰੰ ਭਨਿਤ ਜੈ ॥ ਹੋ

ਨਿਹਕਾਮਚਰਨਮਮਰੁਜੈ॥੪॥ਜਹਾਲਗਿਹੈਨਨਾਭੁਧਿਸੋਸਬਉਪਦਜਾਨੈ
ਕਥੁਧਿਵੈਤਭਵਸੋਰੁਮਕਰਿਜਨੈਸੁਪਨਅਨੋਰਥਸਮਕਰਿਅਨੈ॥੫॥ਤੁਭੇ
ਐਰਕਰਅਸਬਤਜੈ॥ਨਿਤਿਨਿਮਿਤਿਕਛੁਏਕਭਜੈਤੇਉਕਛੁਅਤਿਨਹਿਜਾ
ਨੈਕਰੈਤੇਕਰੈਨਹੀਤੇਭਾਨੈ॥੬॥ਕੁਕਿਅਹਿਜੈਅੰਤਰਿਪਰੈਤੇਤੇਕੁਇਨ
ਕਬਹੁੰਕਰੈਜੇਜਾਸਮੈਨਅੰਤਰਿਜਾਨੈਤੇਤਾਸਮੈਸਹਜਿਹੀਠਾਨੈ॥੭॥ਜਮ
ਨਿਅਹਿਨਿਹਚਲਾਚਿਤਧਰੈਨੇਅਨਿਕੋਭਾਵੈਤੁਕਰੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਰਮਾਨਗੁਰ
ਸਰਨਹਿਜਾਵੈਜਾਤੇਭੇਦਸਕਲਕੋਪਾਵੈ॥੮॥ਜਮਬੁਨੈਅਕਛੁਨਹਿਸੇਵੈਸ

ਤਿਗੁਰਕਹੈਸੀਖਸੋਲੇਵੈ॥ ਮਨਰਹਤਮਛੁਰਨਹਿਜਨੈ॥ ਤਨਮਨਅਰੀਪੀਪੀ ੮੨
ਤਿਕੋਠਨੈ॥ ੮॥ ਜਹਤਹਤੇਮਮਤਾਪਰਿਹਰੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਅਲਸਨਹਿਕਰੈ॥
ਤਜੈਅਸੁਯਾਬਿਬਾਨਬੋਲੈ॥ ਤਨਮਨਸਿਹਚਲਕਦੇਨਡੋਲੈ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰਧਾ
ਸਹਿਤਅਸਕੂਹੋਈ॥ ਗੁਰਚਰਨਨਿਸੇਵੈਸਿਖਸੋਈ॥ ਦਰਸੁਤਬਿਤਗੋਹ
ਕਟਿਬਾ॥ ਸਕਲਭੂਤਾਮਾਤਾਪਿਤਾਮੀਬਾ॥ ੧੧॥ ਤਿਨਸਬਹਿਨਕੋਸਅਕਰਿ
ਦੇਖੈ॥ ਐਮੋਰਕਰਿਕਦੇਨਲੇਖੈ॥ ਰਹੈਉਦਾਸਅਸਪਰਹਰੈ॥ ਨਿਸਦਿਨੁਬ੍ਰ
ਹਮਅਹਿਮਨਧਰੈ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਮਸੁਲਦੇਹਦ੍ਵੇਜੇਹੈ॥ ਕ੍ਰਮਰੂਪਆਯਾਕੇਤੇਹੈ॥

ਇਨਦੁਨੋਤੇਆਤਮਾਦੁਰਿ॥ਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਸਚੇਤਨਭੁਰਪੁਰਾ॥੧੩॥ਬੁਲਸਰੀਰਪ੍ਰਗਟ
ਜੜਏਹਾ॥ਚੇਤਨਕਰੈਤਾਹਿਵਹਦੇਹਾ॥ਸੇਵਹਊਤਨਜੜਹੈਸੀਰਾ॥ਚੇਤਨਹੋ
ਇਆਤਮਾਸੀਰਾ॥੧੪॥ਸੇਆਤਮਾਦੁਹੀਤੇਨਯਾਰਾ॥ਦੁਹੀਪ੍ਰਕਾਸਕਦੁਹੀਅਧ
ਰਾ॥ਜਸੇਏਕਕਠਾਮਨਲਪਰਜਰੈ॥ਸੇਦੂਜਹਿਪਰਕਾਸਿਤਕਰੈ॥੧੫॥ਪਰ
ਸੇਮਨਲਦੁਹੀਤੇਨਯਾਰਾ॥ਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਸਆਤਮਾਆਧਾਰਾ॥ਬਬੁਧਸੇਬਹੁਕਠ
ਨਿਸੀਰਾ॥ਪਾਵੇਉਤਪਤਿਥਿਤਅਰੁਭੰਗਾ॥੧੬॥ਤੁਭੈਵੈਤਨਹਰਿਮਾਯਾ
ਕੀਏ॥ਤੇਆਤਮਾਆਪ੍ਰਕਰਿਣੀਏ॥ਤਿਨਸੀਬਿਜਨਆਰਨਦੁਖਪਾਵੈ॥

ਲਹੈ ਅਨੰਦ ਸਬ ਹਿ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਤਮਾ ੮੩
ਜਨੈ ਸਬ ਤੇ ਨ ਯਾਰਾ ॥ ਏਕ ਅਜਨਮਾ ਅਰੁ ਅਬਨਾਸੀ ॥ ਚੇਤਨ ਘਨ ਪੂਰਨ ਸੁ
ਖਰਾਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤਨ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਰਤਾਈ ॥ ਪਰਮ ਅਸੁਧ ਸੁਧ ਨ ਹਿਕਾਈ ॥
ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਕੋ ਸੰਘਾਤਾ ॥ ਪਰਗਟੀ ਸੈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਸੋਯਾ
ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਸੰਗਾ ॥ ਸੇ ਚੇਤਨ ਏ ਜਰੂ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਯੋ ਬਿਚਾਰਿ ਤੁਯਾਰੀ ਤਨ ਅਮਤਾ ॥
ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਕਲ ਸੇ ਜਮਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕ੍ਰਿਦੈ ਹੋਇ ਬਿਰੁਗਯਾ
ਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਛੂਟੈ ਸਬ ਨਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਰਣਿ ਅਸ ਬਿਰਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥

ਦੂਜੀ ਸਿਖ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਮਥਲਾ ਯਾ ਬਿਧਿ ਉ
 ਪਜੈ ਪਾਵਕਰਾ ਜਾਨਾ ॥ ਉਪਜਿ ਕਾਠ ਤਨ ਕੇ ਗੁਲਦ ਹਿਹੈ ॥ ਕਰ ਮਬੀਜ ਕੋਈ
 ਨ ਹਿਰ ਹਿਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਬ ਜੋ ਪਾਵਕ ਤੇਜ ਸਾਵੈ ॥ ਈਧ ਨਿ ਬਿਨਾ ਨ ਪਲਕ
 ਰਹਾਵੈ ॥ ਤੁਆਤ ਮਾਬੁ ਹਮ ਅਯੋਹੀ ॥ ਈਧ ਨ ਕਰਾ ਕੁਸਾ ਮਕਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਮਰੁ ਜੇ ਸੁਫਨ ਯਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਾ ਨਿਕੈਠ ਨੈ ॥ ਤੇਕਰ
 ਮਨਿ ਕੇ ਫਲ ਨਿਰੋਗਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮਾਰਨ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਦੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਇ ਤਹੀਤ
 ਹਕਾਲਾ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਦਰਹੈ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ਯਹ ਜਗਦੀਸੈ ਤੁਕੋ ਤੁਹੀ ॥

ਪਰਿਏਕੋਪਲਰਹੈਨਕਯੁਹੀ॥ ੨੫॥ ਐਰੈਐਰਹੋਹਿਆਕਰਾ॥ ਤਿਨਸੀਗਾਤਿ ੮੪
 ਅਨਬਹੁਤਪ੍ਰਕਰਾ॥ ਕਬਹੂੰਗਯਾਨੁਹਿਦੈਨਹਿਆਵੈ॥ ਜਨਮਿਜਨਮਿਅਰਿ
 ਮਰਿਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਕਰਮੁਜੇਕਰਮਾਨਿਆਚਰੈ॥ ਸੁਖਾਅਰੁਜੇਸੁਖਭੋਗ
 ਨਿਕਰੈ॥ ਏਚਾਕੁਯੋਦੀਸੈਪਰਤੰਤ੍ਰਾ॥ ਤਾਤੇਸਬਤਜੀਏਯਹਮਿਤ੍ਰਾ॥ ੨੭॥ ਜੇ
 ਪੀਡਿਤਸੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਜਾਨੈ॥ ਤਤੁਲਹੈਬਿਨੁਕਰਮਾਨਿਠਨੈ॥ ਤੇਮੁਰਿਖਦੇਹ
 ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਆਪੁਹਿਆਪੁਕਹਾਵੈਗਯਾਨੀ॥ ੨੮॥ ਹਰਿਜਨਸੰਗਨਕਬ
 ਹੂੰਕਰੈ॥ ਤਤੁਨਸੁਨੈਕਰਮਾਨਿਬਿਸਤਰੈ॥ ਤਿਨਤੇਭਲੇਜੇਕਛੂਨਹਿਜਾਨੈ॥

ਤਤੁਬਚਨਸੁਨਿਹਿਦੈਆਨੈ॥੨੮॥ਜਦਿਪੀਅੰਤਸੁਖਨਿਕੋਜਲੈ॥ਅਰੁਛਿਨ
ਭੰਗੁਰਦੇਹਨਿਅਨੈ॥ਪਰਿਸੋਤਤੁਨਾਅਝੈਤੇਊ॥ਜਾਤੇਲਪੈਭਗਾਤਿਕੋਭੇਊ॥
੩੦॥ਕਾਲਮਿਤਿਜਾਕੋਨਿਤਗਸੈ॥ਤਾਕੋਕਹੋਕਹਾਸੁਖਬਸੈ॥ਜੋਕੋਈਆਰਨ
ਕੀਲੀਜੈ॥ਸੁਣੀਨਿਕਟਿਖਰੇਲੈਕੀਜੈ॥੩੧॥ਅਰੁਤਾਕੋਜੋਭੋਗਾਭੁਭਾਵੈ॥ਜੋ
ਤੇਕਹੋਕਿਸੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ਅਰੁਤੁਹੀਨਸੁਰਪਰਲੋਕਾ॥ਅਦਮਛੁਰਨਿੰਦਾਭੁਜ
ਜੋਕਾ॥੩੨॥ਤਿਨਕੇਹੇਤਜਤਨਬਹੁਕਰੈ॥ਸਿਧਨਹੋਹਿਬਿਘਨਅਤਿਪਰੈ॥
ਜੋਖੇਤੀਮੇਬਿਘਨਅਨੇਕਾ॥ਤੁਸੁਰਗਾਦਿਲਪੈਕੋਊਏਕਾ॥੩੩॥ਅ

ਰੁਜੇਲਯੋਤਥਿਰਿਰਨਹੀ ਦੇਖਿਤਾਬਿਨਸਿਜਾਇਪਲਾਹੀ ਈਹਾਜਗਤ ੮੫
 ਕਰੈਬਹੁਕੋਈ ॥ ਅਰੁਜੇਅੰਤਰਾਯਨਹਿਹੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬਸੇਸੁਰਗਲੋਕਕੋਜ
 ਏ ॥ ਹ੍ਰੈਕਰਿਦੇਵਦੇਵਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇਪੁੰਨਨਕੋਉਪਜਾਵੈ ॥ ਉਤਮਜਾਇ
 ਬਿਆਨਹਿਪਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਬਹੁਰੀਧਰਬਰਗਾਇਨਕੋਕਰੈ ॥ ਬਹੁਸੁੰਦਰੀਨਾਰਿਅਨ
 ਹਰੈ ॥ ਇਛੁਹੋਇਤਹਾਂਚਲਿਜਾਵੈ ॥ ਸਹਿਤਬਿਅਨਬਿਲਿਬਨਲਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਤਹਾਨਿਤਕਰੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰਾਰਭਵਦੇਹਬਹੁਧਰੈ ॥ ਜੈਨਿਤਅਗਨ
 ਬਹੁਤਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਅਰਿਬੇਕੀਕਛੂਚਿਤਨਆਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇਤੋਪੁੰਨਿਈਹਕੋ

ਹੋਈ ਤੇ ਤੇਰਹੈ ਸੁਰਗ ਮੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰੀ ਨਿਛੀ ਨਿਹੋਵੈ ਪ੍ਰਨਿਜ ਬਹੀ ਕਾਲਤਹਾਂ ਤੇ
ਹੈ ਤਬਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਕਹਯੋ ਤਜਯੋ ਕਹੁ ਜਾਵੈ ਤਦੁ ਖਕੀ ਕਛੁ ਕਹਤ ਨਾ
ਵੈ ਰਹਯੋ ਰਹੈ ਪਰਿ ਕਹੁ ਕਾਰਿ ਰਹੈ ਕਾਲ ਅਧੀਨ ਮਹਾਦੁਖ ਲਹੈ ॥ ੩੯ ॥
ਕੇਈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਕਹੂੰ ਜੇ ਤੋ ਛੀ ਨਿਛੀ ਏਦੁ ਖਹੈ ਤੇ ਤੋ ਸੋ ਤਜਿ ਸੁਰਗ ਭੂ
ਮਿ ਮੇ ਆਵੈ ਪਾਛੈ ਜੋ ਨਿਅਨੰਤ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਯਹ ਰਾਖੀ ਬਿਧਿ ਕੀ ਗਤ
ਤੋ ਸੋ ਅਬ ਨਿਖੇਧ ਕੀ ਸੁਨੀਯੋ ਮੇ ਸੋ ਜੋ ਕੁਸੀ ਗਮੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੈ ਤੋ ਬਹੁ ਭਾਂ
ਤਿ ਅਧਰ ਮਨਿ ਕਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਬੀਛੈ ਕਾ ਮਾਇ ਦੂਯ ਅਧੀਨਾ ਏ ਸ੍ਰੀ ਲੀਪਟ ਲੋਭੀ

ਟੀਕਾ ਬਹੁਜੀਵਨਿਕੀ ਹਿਸਾ ਕਰੈ। ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਗਣਕੋ ਅਨੁਸਰੈ॥ ੪੨॥ ਮੇਰੀ ੮੬
 ਏਕ ਬਸੇ ਸਬ ਮਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦ੍ਰੋਹ ਨ ਰਕ ਮੇਜਾ ਹੀ॥ ਬਹੁ ਰਿ ਅਸਥਾ ਦਰਤਨ
 ਲਹੈ॥ ਜਨ ਅਜਨ ਅਬਹੁ ਸੀਕਟ ਸਹੈ॥ ੪੩॥ ਤਾਤੇ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਜੇ ਕਰੈ॥ ਤੇ
 ਸਬ ਜਨ ਅਮਰਨ ਮੇ ਪਰੈ॥ ਕਰ ਅਕਰੈ ਤਿਨ ਤੇ ਤਨ ਧਰੈ॥ ਤਨ ਧਰਿ ਧਰਿ ਬਹੁ
 ਦੁਖ ਸੇ ਮਰੈ॥ ੪੪॥ ਤਾਤੇ ਪਰ ਵਿਰਤ ਮੇ ਸੁਖ ਨ ਹੀ॥ ਭਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਕੁਨ੍ਯ
 ਹੀ॥ ਲੋਕ ਪਾਲ ਸਬ ਲੋਕ ਸਮੇਤਾ॥ ਇਤਨੇ ਰਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਨ ਜੇਤਾ॥ ੪੫॥
 ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਊਅੰਤ ਨ ਰਹੈ॥ ਤੀਤਰ ਬਾਜ ਕਾਲ ਤੁਰਾਹੈ॥ ਅਗਨ ਰਹੈ ਮੇਰੇ ਭੁਜ

ਮਾਹੀ ਪਵਨ ਬਹੈ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪਲੁ ਨ ਹੀ॥ ੪੬॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਏਕ ਰਸ ਚਲੈ॥
ਅਰਜ ਦਾਤੇ ਸਿੰਧੁ ਨ ਵਲੈ॥ ਮਿਤਿ ਨਿਰਿਤ ਰਸ ਬਕੋਰਾ ਸੈ॥ ਅੰਗੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਤੇ
ਤ੍ਰਾਸੈ॥ ੪੭॥ ਤਾਤੇ ਕਹੂੰ ਨ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਤਾ ਸੁਖ ਚਹੈ ਜੋਗ ਹੀ ਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਅਰੁ
ਜੇ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਕਰ ਅਉਪਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਤ ਰਜ ਤਾ ਛੁਗਾਵੈ॥ ੪੮॥ ਸੋਆ
ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਸੋਈ॥ ਪਰਿਆਤਾ ਅਕਰਤ
ਜਾਨੈ॥ ਭੋਗ ਰਹਿਤ ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਮਾਨੈ॥ ੪੯॥ ਕਰ ਅਰੁ ਭੋਗਾ ਦਿਕਹੈ ਜੇ ਤੇ॥
ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਅਰੁ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਤਾ ਬਤੇਤੇ॥ ਜੋ ਲਾਗਿ ਯਹ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਗੁਨ ਬੀਧ॥

ਤੇਲਗਿਮਿਟੈਨਤਨਜੇਬੰਧਾ॥੫੦॥ਤਨਸਨਬੰਧਮਿਟੈਨਹਿਜੋਟੈ॥ਨਨਭੁਵ ੯੭
 ਬਹੁਤਬਿਧਿਤੋਲੈ॥ਨਨਭੁਵਕੈਜਬਲਕੈ॥ਪਰਾਧੀਨਆਤਮਤਬਲਕੈ॥
 ੫੧॥ਪਰਾਧੀਨਜੋਲਗਿਯਹਰਹੈ॥ਤੋਲਗਿਕਾਲਨਿਰੰਤਰਗਹੈ॥ਤਾਤੇਜੇ
 ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਹੋਵੈ॥ਜੁਗਜੁਗਜਨਮਜਨਮਤੇਰੋਵੈ॥੫੨॥ਪ੍ਰਥਮਹੁਤੋਐਏਕ
 ਨਿਰੰਜਨਾ॥ਤਾਹੀਤੇਉਪਜੋਯਹਅੰਜਨਾ॥ਕਾਲਆਤਮਾਏਕਰੁਬੇਦਾ॥ਧਰ
 ਮਸ੍ਰਭਾਵਬਹੁਤਬਿਧਿਰੇਦਾ॥੫੩॥ਏਸਬਾਯਾਸਤਿਨਹੋਈ॥ਤਾਤੇਬੁਧਾ॥
 ਰੁਰਕਤਨੋਬੋਈ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਆਤਮਜਾਨੈ॥ਤਬਸਬਸੀਕਟਭਵਕੇਭਨੈ॥

ਲੇਕਬੇਦਬਾਸਨਤਜੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਯਦੇਹਬਿਖੇਨਹਿਭੁਜੈ॥ ਅਨਪਹੁਚੈਸੇਅਥਾ
ਲੇਖੈ॥ ਅਨਅਤੀਤਸੇਜਹਤਹਦੇਖੈ॥ ੫੫॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਆਤਮਾਏਕਬਿਚਾਰੈ॥
ਯਾਬਿਧਿਸਕਲਉਪਧਿਹਿਜਾਰੈ॥ ਤਬਹੀਏਕਬ੍ਰਹਮਕੋਪਾਵੈ॥ ਛੁਟੈਦ੍ਵੈਤਬ
ਹੁਰਿਨਹਿਆਵੈ॥ ੫੬॥ ਯਹਆਤਮਾਮਰੁਦੇਹਬਿਬੇਕਾ॥ ਯਕੋਜਾਨਿਏ
ਕੋਕੇਏਕਾ॥ ਅੰਸੇਬਚਨਕਹੇਜਬਕਿਲਾ॥ ਉਪ੍ਰਦਾਸਕਰੀਤਬਪ੍ਰਸਾ॥ ੫੭॥
ਉਧੇਵੇਵਚ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੁਯਹਜੈਸਾਰੇਭਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਯਦੇਹਬਿਖੇਨਕਰਾ॥
ਅਰੁਆਤਮਾਅਨੀਹਅਬੀਧਾ॥ ਤਾਕੇਭੁਯੋਕੋਨਬਿਧਿਬੀਧਾ॥ ੫੮॥

ਅਰੁਜੇਬਹੁਰਿਗਮਨਕੋਲਏ॥ ਛੇਤ੍ਰਿਉਪਾਧਿਦੇਹਮੇਰਹੈ॥ ਸੇਬਹੁਰੁਕੁਯਾਇ ੮੮
 ਪਤਿਨੋਹੋਈ॥ ਅਰੁਕੁਯਕਰਿਜਾਨੀਜੈਸੋਈ॥ ੫੮॥ ਕੈਸੇਬਿਚਰੈਕੈਸੇਰਹੈ॥
 ਕੈਸੇਜੀਵੈਕੈਸੇਕਹੈ॥ ਕੈਸੇਪਾਹਿਰੈਕੈਸੇਜੋਵੈ॥ ਕੈਸੇਸੁਨੈਕੋਨਬਿਧਿਜੋਵੈ॥ ੬ ੦॥
 ਅਰੁਆਤਮਾਏਕੈਵੈਨਾਹੀ॥ ਏਕਮੁਕਤਿਕਿਉਏਕਬੰਧਾਹੀ॥ ਏਕਬੰਧਏਕੈ
 ਕੁਯਮੁਕਤਾ॥ ਏਤ੍ਰੇਬਹੁਤਏਕਕੁਯਉਕਤਾ॥ ੬੧॥ ਗੁਨਅਨੂਦਿਅਤਮਾਅ
 ਨਾਦਿ॥ ਤਾਤੇਯਹਤੇਬੰਧਨਆਦਿ॥ ਨਿਤਿਮੁਕਤਿਕੁਯਕਹੀਏਦੇਵਾ॥ ਤਾਕੇ
 ਮੋਹਿਬਤਾਵੇਭੇਵਾ॥ ੬੨॥ **ਦੇਹਾ**॥ ਏਉਧ੍ਰਨਿਜਤੁਕੁਕੇਸੁਨਿਕਰਿਨਿਰਮਲ

ਬੈਨਾ ਤਾਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰ ਕਪੜੇ ਹਾਰਿ ਜੀ ਕਰੁਨਾ ਮੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵ
ਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਦਸ ਸਿਕਿਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ ਉਪ ਸੰਬਾਦੇ ਰਾਖਾ ॥
ਦਸਮੇ ਪਿਯਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨ ਉਬਾਚਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਵਾਸ ਪਰਮ
ਗਿਆਨਾ ਜਾਂਤੇ ਭੇਦੀ ਮੈ ਭਵਨ ਨਾ ॥ ਬੰਧੁ ਮੁਕੁਤੇ ਹਿਸਾਸਾ ਆਉ ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ
ਅਰਿਯਾਨ ਮਿਟਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬੰਧੁ ਮੁਕੁਜੇ ਕਹੀਏ ਕੋਈ ॥ ਸੇਤੋ ਸਕਲ ਗੁਨ
ਤੇਰੇ ਈ ॥ ਤੇ ਸਬ ਗੁਨ ਮਾਯਾ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਦੂਰਿ ਆਤਮਾ ਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ
ਕਰੁ ਮੋਹ ਜਨਮ ਅਰੁ ਸੁਖ ॥ ਭਯ ਅਰੁ ਮਰਨ ॥ ਦਿਕ ਬਹੁ ਦੁਖ ॥ ਏਸ ਰੋਗ

ਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇਵਲਾ ਸਦਾਏ ਕਾ ਅਤਮ ਨਿਹ ਕੇਵਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜੁ ਸੁਖ ਪਨੇ ਸੁਖ ਦੁ ੨੮
ਖਾ ਅਨੇਕਾ ਤਿਨ ਮੇ ਅਤਮ ਕੋ ਨ ਹਿਏ ਕਾ ਤੇ ਸਬ ਬੁਧਿ ਰੁਮ ਨ ਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ੪ ॥
ਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇ ਸੋਵੈ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਧਾ ਵਿਕਛੁਨ ਹਿਰਹੈ ਜਾ ਕੇ ਪਰ
ਗਟ ਜੁਖੋ ਪਤਿ ਕਹੈ ਤਬ ਅਤਮਾ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਈ ਪਰਿਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨ ਹਿ
ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮੇ ਅਤਮ ਹੋਈ ਤੇ ਬਿਵਹਾਰ ਪੀਛੁ ਲੇ ਕਹੈ ਪਰਿਤਾ
ਕੇ ਕੋਈ ਨ ਬਿਕਾਰਾ ਏ ਸਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਪਰਿਅਤਮਾ ਆ
ਪਨੇ ਆਨੈ ਤਾ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਪਰੁ ਅਤਮਾ ਏ ਕਰ ਸਨਿਤਿ ॥

ਬੰਧਮੋਖਏਸਕਲਾਅਸਤਿ॥੧॥ਉਧਵਜਨੋਏਕਾਅਬਿਦਯਾਅਰੁਦੂਜੀਜੇ
ਕਹੀਏਬਿਦਯਾਏਦੋਊਹੈਮੇਰੀਸਾਕੁਇਨਮੇਸਬਹਿਨਕੀਆਸਕਿ॥੨॥
ਬੰਧਨਕਯੋਚਹੈਮੇਜਾਕੋਪ੍ਰੇਰਿਆਬਿਦਯਾਪਠਉਤਾਕੋਅਰੁਜਾਕੇਬੰਧ
ਨਾਨਿਮਿਟਾਉਤਾਕੋਬਿਦਯਾਸਾਕਿਪਠਾਉ॥੩॥ਏਜੇਦੋਇਮੁਕਾਅਰੁਬੰਧ
ਤੇਮਾਸਾਕਿਨਿਕੇਸੀਬੰਧਾਅਤੁਆਹੈਜੇਮੇਰੇਬੁਧਾਸਬਤੇਨਾਕੋਪਰ
ਮਾਅਨੁਪਾ॥੪॥ਜੇਸਾਸਿਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਅਨੇਕਾਪਰਿਤੇਬਹੁਤਨਹੀ
ਸਬਏਕਾਅਰੁਜਾਜਾਕੋਪਟਬਿਨਯਾਈਜੇਈਜੇਸਾਸਿਮਾਹਿਜਮਾਈ॥੫॥

੩੫ ਸਬ ਮਾਤੁ ਮੇਰੇ ਅੰਸਾ ਪਰਿ ਘਟ ਸੰਗ ਲਹੈ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰ ਬਿਦਯਾ ਸਾਧਿ ੯੬
ਜਾਹਿ ਦਯੋ ਜਬ ਹੀ ਘਟ ਕੋ ਨਾ ਸੁ ਕਰੈ ਸੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਈ ਸੋ ਤਬ ਮੇ ਕੋ ਲ
ਹੈ ॥ ਮੇ ਕੋ ਪਾਇ ਸਕ ਲਭੁ ਅਵਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਘਟਿ ਨਹੂੰ ਮਾਹੀ ॥ ਸਦਾ
ਅਲਿਪਤ ਲਿਪੁ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰਿ ਘਟ ਸੰਗ ਲਿਪੁ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁ
ਲਿਪਤ ਅਰਊ ਜੋ ਵੈ ॥ ਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਸ ਕਲ ਤੇ ਨ ਜਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪੁ ਨ ਲਿ
ਪੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਿ ਯਾਤਨ ਮੇ ਅਪਿ ਬੰਧਨਾ ਤੁ ਕੇ ਸੰਗ ਲਹੈ ਦੁਖ ਨ
ਨਾ ॥ ਅਬ ਮੇ ਬੰਧ ਮੁਕੁ ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ ਸੀ ਦੇਹ ਹਿੰਦੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏ ਕਦੇ

ਹਮੇਵੈ ਕੋ ਬਾਸਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਕੋ ਬਾਸਾ ਜੁ ਵੈ ਪੀਖਿ ਰਹੈ ਤਰੁ ਮਾਹੀ ॥ ੩ ॥
 ਰਤੇ ਭਿੰਨ ਲਿਪੁ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਏਵੇ ਉਚੈ ਤਨ ਏਕ ਸਾਨਾ ਸਖਾ ਰੂਪ ਏ
 ਕਾਹਿ ਅਸ ਬਾਨਾ ॥ ਆਪੁ ਹਿਤੇ ਤਿਨਿ ਬਾਸਾ ਕੀਯੋ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਏ ਕਤ ਰਹਿ ਚਿਤ
 ਦੀਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਵੇਹ ਬਿਛੁਕੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਦੁਖਿ ਮਾਪਹੀ ਆਵੈ ॥
 ਤਬ ਤਾ ਕਾ ਜਕਰ ਅਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਵੇ
 ਹਮਰੇ ਅਰਨੈ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਵੇਹ ਜਨਮ ਤੇ ਜਨਮ ਹਿਅਨੈ ॥ ਮੇਸੇ ਸਦਾ ਬਹੁਤ
 ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇ ਮੇਸੇ ਅਤਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਿਮਾਤਮਾ ਵੇਹ ਤਰੁ ਮਾਹੀ ॥

ਸੁਖਫਲੁ ਕਬਹੂੰ ਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤੇ ਕਛੂ ਕਰਮ ਨਹਿ ਰਹੈ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਅਯ ੯੧
ਨਿਹਚਲ ਰਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਯੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਜਨੈ ॥ ਦੇਹ ਅਤੀਤ ਦੁਹੰ ਕੇ
ਅਨੈ ॥ ਸੁਖਫਲੁ ਅਰੁ ਅਰੰਭ ਨਿਤ ਜੈ ॥ ਮੁਕੁੰਦੇ ਪਰਮਾਤਮ ਰੁਜੈ ॥ ੨੧ ॥
ਜੁਤੁ ਨਾਹਿ ਮੁਕੁੰਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਬਿਦਯਾ ਪਾਇ ਬਸੈ ਤੁਮਾਤਮਾ ਤਨ ਮੈ ॥
ਪਰਿਤਨ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਪੁ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਭੁਯੋ ਬਿਰਮਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਪਨ ਦੇਖਿ
ਜੁਜਾਰੀ ਕੋਈ ॥ ਸੋਸੋ ਸੁਪਨ ਚਿਤ ਰੈ ਸੋਈ ॥ ਪਰਿਸੋ ਸੁਪਨ ਦੇਹ ਅਰੁ ਸੁਪ
ਨਾ ॥ ਅਥਾ ਜਾਨੈ ਭੁਮਤੇ ਉਪਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਹਿਤ ਅਵਿਦਯਾ ਹੋਈ ॥

ਸੇਤਨ ਸੇਨਾਹਿ ਪਰਿਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜੁ ਸੇਵਤ ਸੁਪਨ ਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਆਪੁ ਜਾ
ਨਿ ਅਨੁਲਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਨ ਸੇ ਬੰਧ ਮੁਕਤ ਜੇ ਜੀਵਾ ॥ ਬੰਧ ਜੀਵਤੁ ਕੁ ਸੇ ਸੀਵਾ ॥
ਬਹੁ ਕੋ ਕਹੈ ਮੁਕੁ ਕੇ ਲਛਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ਹੋਇ ਬਿਚਛਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇ
ਖੈ ਸੁਨੈ ਕਹੈ ਕਛੁ ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਕਛੁ ਕਦੇ ਨ ਪ੍ਰਿਦੈ ਧਰੈ ॥ ਸਕਲ ਅਰਥ ਇੰਦ੍ਰਿ
ਕਿ ਤਜਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਹਿਏ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਨੈ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਰਬ ਕਰਮ ਅਧੀਨ
ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਏਵੀ ਮਨ ਜੀਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਬਾਸ ਕੀਏ ਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥
ਮੁਰਖ ਆਪੁ ਹਿ ਕਰਤਾ ਆਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਬਹੁਰ ਮੁਕੁ ਅਸੀ ਬਿਧਿ ਰਹੈ ॥

ਅਹੀਕਾਰਯਾਤਨਕੇਦਹੈ॥ ਅਸਨਾਅਸਨਾਅਟਨਾਅਰੁਸਯਨਾ॥ ਦਰਸਪਰ ੨੨
 ਸਾਅਪਰਭਾਬਿਯਨਾ॥ ੨੮॥ ਇਨਿਮੇਇਦ੍ਰਿਨਕੇਬਰਤਾਵੈ॥ ਆਪਨਕ
 ਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ ਰਹੈਆਹੀਪਰਿਲਿਪੁਨਹੋਈ॥ ਜਮੁਆਕਾਸਪਦ
 ਨਰਾਵਿਭੋਈ॥ ੨੯॥ ਬਿਦਯਨਾਅਸੈਹਥੀਪਾਈ॥ ਦਿਛੁਬੈਰਾਗਸੇਸਾਨਪ
 ਰਵਾਈ॥ ਤਾਸੇਕਾਟੇਸੇਸਯਸਾਰੇ॥ ਜਰਿਸਕਲਕੁਅਭੇਦਨਿਵਾਰੇ॥ ੩੦॥
 ਇਦ੍ਰਿਅਪੁਨਬੁਧਿਅਨਆਹੀ॥ ਕਬਹੂੰਕਛੁਬਾਸਨਾਨਾਹੀ॥ ਸੋਜਦੀਪਤਿ
 ਨਹੂੰਮੇਦਰਸੈ॥ ਪਰਿਸੋਮੁਕੁਤਹਿਨਹਿਪਰਸੈ॥ ੩੧॥ ਏਕਦੁਸ੍ਰਤਨਪੀੜਾ

ਕਰੈ॥ ਏਕਬਹੁਤਪੁਜਾਬਿਸਤਰੈ॥ ਪਰਬੁਧਿਗੋਖਤੋਖੁ ਨਾਹਿਅਨੈ॥ ਜਕ
ਲੁ ਦੇਹਾਕੁਤਾਮਿਥਾਨਾਨੈ॥ ੩੨॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਾਜੋਕੋਈਕਰੈ॥
ਕਿੰਬਾਕਰੈਗੀਥਾਬਿਸੁਰੈ॥ ਮੁਨਿਕਛੁਭਲੇਬੁਰਨਾਹਿਦੇਖੈ॥ ਬੁਨਅਰੁਦੇ
ਖਰਹਿਤਸਮਲੇਖੈ॥ ੩੩॥ ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਨਾਹੀਕਛੁਕਰੈ॥ ਨਕਛੁਕ
ਹੈਨਹਿਰਦੈਧਰੈ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਰਹੈਬਹਮਰਸਮਤਾ॥ ਏਛੁਹੀਨਜੋਜ
੩੪॥ ਅਸੇਚਿਹਨਮੁਕਤਿਕੇਮਾਨੈ॥ ਅਰੁਮੁਖੇਖਕੋਸਾਧ
ਨਜਾਨੈ॥ ਮੁਕੁਭੁਯੋਜੁਚਾਹੈਕੋਈ॥ ਏਸਬਸਾਧਨਸਾਧੈਸੋਈ॥ ੩੫॥

ਜਿਨਿਸਬਸਬਦਬ੍ਰਹਮਹੈਜਨ੍ਹੇ॥ ਪਾਰਿਨਿਜਤਤੁਨਹੀਪਹਿਚਨ੍ਹੇ॥ ੨੩
ਇਨਿਸਾਧਨਨਿਮਾਹਿਰਤਿਨਾਹੀ॥ ਤੁਕੇਸੁਮਸਬਸਿਧਾਜਾਹੀ॥ ੨੪
ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਜਾ॥ ਹਰਿਜੀਅਰੁਹਾਰਿਤੁਕੁਨਿਜਾਜਾ॥ ਤੁ
ਤੇਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾਸੁਮਐਸੇ॥ ਬਿਧਾਗਾਇਸੇਵੀਐਜੇਸੇ॥ ੨੫॥ ਬਿਧ
ਗਾਇਦੁਧਾਬਿਨੁਹੋਈ॥ ਪਰਾਧਨਿਤਨੁਰਾਖੇਕੋਈ॥ ਏਸਤੀਨਾਰਿਪੁਤ੍ਰ
ਅਨ੍ਹਾਈ॥ ਧਰਮਾਬਿਹੀਨੋਧਨਾਧਿਕਾਈ॥ ੨੬॥ ਜਨ੍ਹਾਇਨਤੇਦਿਨ
ਦਿਨਦੁਖੋਹੋਈ॥ ਕਬਹੂੰਸੁਖਪਾਵੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਸੋਹਿਬਿਨਾਤੁਜਬਹੁਬਿ

ਧਿਬਨੀ ਕੇਵਲ ਬਿਧਨ ਹੀ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮੇਰੇ ਜਗ ਉਤ ਪਤੁ ਸੀਘ
ਰਾ ਸਬ ਪਾਤਿ ਪਾਲਨ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਿੰਬਾ ਜਨ ਅਕਰ ਅਬ ਹੁਤੇ
ਰੇ ॥ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇਨਾ ਹੀ ਸੇਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਸਨ ਬਿਧਾ ॥ ਜਾਬਾ
ਨੀ ਮੇਨਾ ਹੀ ਬਿਧਾ ॥ ਬਿਧਾ ਬਾਨੀ ਤਹਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਨੀ
ਨਪੀ ਬਿਤਧਾਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਿ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਭੁੱਤ ਕਰ
ਬਹੁਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਅਨ ਹਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪੁਰਣ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਧ
ਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਜੋਤ ਜਿ ਦੂਜੇ ਨਾਨਾ ਅਰਥਾ ॥ ਅਨਧਾਰਣ ਕੇਨ ਹੀ ਸਮਰਥਾ

ਜੇਮਮਹੇਤਕਰਮਸਥਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਫਲਜਸਪਰਿਹਰੈ॥ ੪੩ ॥ ੮੪
 ॥ ਐਰੈਕਰਮਅਕਰਮਬਿਕਰਮਾ॥ ਬੰਧਨਜਾਨਿਤਜੈਸਥਰੁਰਮਾ॥ ਜਾ
 ਹਿਤੋਭਿਪਜੈਮਮਭੁਕ੍ਤਿ॥ ਤਾਹੀਮੇਰਾਖੇਅਨੁਰਕ੍ਤਿ॥ ੪੪॥ ਸਰਧਾਸਹਿਤ
 ਸੁਨੈਗੁਨਮੇਰੇ॥ ਜਿਨਤੇਕਰਮਨਾਵੈਨੇਰੈ॥ ਗਾਵੈਸੁਮਿਰੈਅਸਤੁਤਿਕ
 ਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਨਿਸਾਦਿਨੁਬਿਸੁਰੈ॥ ੪੫॥ ਜੇਕਛੁਪਰਮਕਾਮਅਰੁ
 ਅਰਥਾ॥ ਕਰੈਸਕਲਤੇਮੇਰੇਅਰਥਾ॥ ਮਮਾਧੀਨਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥
 ਅਨਕ੍ਰਮਬਚਨਅਨਨਾਹਿਰਹੈ॥ ੪੬॥ ਯਾਬਿਧਿਹੋਵੈਨਿਹਚਲੁਕੁਕ੍ਤਿ॥

ਐਰਸਕਲਤੇਸਹਜਬਿਰਕ੍ਰਿਤਬਮੇਰੇਨਿਜਰੂਪਹਿਜਨੈ॥ ਤਾਤੇਨਾ
ਨਾਭੇਦਾਹਿਭੁਨੈ॥ ੪੭॥ ਤਬਤਾਹੀਪਦਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਜਨਮਫੇਰਿ
ਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਪਰਿਯਹਸਤਸੰਗਾਤਿਤੇਹੋਈ॥ ਸਤਸੰਗਾਤਿਬਿਨੁਲਹੈ
ਨਕੇਈ॥ ੪੮॥ ਭੁਕੁਨਿਬਿਨਾਭੁਕੁਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਭੁਕੁਬਿਨਾਨਹਿਮੋਖੈ
ਆਵੈ॥ ਤਾਤੇਸਤਸੰਗਾਤਿਕੋਕੋਰੈ॥ ਦੂਜੇਜਤਨਸਕਲਪਰਿਹਰੈ॥
੪੯॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਐਸੇਸੁਨਿਹਰਿਕੇਬਚਨਅਨੰਮੇਬਾਢੀਪਯਾਸ॥
ਤਬਭਕੁਨਿਅਰੁਭਾਕੁਕੇਲਛਨਪੁਛੇਦਾਸ॥ ੧॥ **ਉਧਵਉਬਚ**॥

ਹੇਪੁਭੁਪੁਰਨਪਰਮਅਨੰਤਾ॥ ਯਾਜਗਬਹੁਤਭੁਤਿਕੇਸੀਤਾ॥ ਜਾਕੇਸੀ
 ਤਕੋਹੇਤੁਅਵੇਵਾ॥ ਤੁਕੋਸੇਹਿਬਤਵੇਭੇਵਾ॥ ੧॥ ਅਰੁਸੇਭੁਕੁਕਵਨਜੇਠ
 ਨੇ॥ ਜਾਤੇਤੁਵਨਿਜਰੂਪਹਿਜਨੈ॥ ਤਬਉਧਵਕੋਦੈਬਹੁਆਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿ
 ਧੁਬੇਲੇਰੁਗਵਨਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੋ ਵਾਚੁ॥ ਪਰਮਕ੍ਰਿਪਾਲਵੇਹ
 ਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਛਿਅਵੰਤਅਰੁਸਤਿਬਖਾਨੈ॥ ਨਿੰਦਾਰਹਿਤਦੰਦਸਬਸ
 ਮਤਾ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਉਦੈਨਮਮਤਾ॥ ੩॥ ਆਏਕਾਮਬੁਧਾਥੇਰੁਰਹੈ॥
 ਇੰਦ੍ਰਿਯਜਿਤਕੋਅਲਤਾਰਹੈ॥ ਸਦਾਚਰਸੰਗਹਨਹਿਜਨੈ॥ ਲਾਪੁ

ਮਾਹਰਨਈਹਾਅਨੈ॥੪॥ਸੀਤਲਹਿਦੈਬਿਚਰਹਿਕਰੈਧਰਮਾਅ
 ਪਨੇਦ੍ਰਿਹਤਾਧਰੈਸਾਧਨਅਚੁਰਹਿਤਾਬਿਕਰਾਧੀਰਜਵੰਤਦਯਾ
 ਅਧਿਕਾਰਾ॥੫॥ਸੋਕਸੋਹਅਰੁਧਪੀਪਾਸਾਜਰਾਮਿਤੁਜੀਤਿਖਟ
 ਪਾਸਾਆਪਮਾਨੁਅਪਮਾਨਨਜਾਨੈਅੰਰਨਕੇਬਹੁਮਾਨਹਿਠਨੈ॥
 ੬॥ਜੇਕੋਈਸਰਨਗਾਤਿਆਵੈਤਾਕੋਤੁਤੁਰਾਜਨਬਤਾਵੈਸਬਕੇ
 ਮਿਤੁਭੁਭਾਸੁਭਜਾਨੈਦ੍ਰਿਹਬਿਸ੍ਵਾਸਸਕਲਭੁਭਾਨੈਮਮਾਧੀਨਦੀਨੈ
 ੭॥ਹੈਸਾਧਨਕੇਬਲੁਕਦੇਨਗਾਰੈਸੇਹੀਕੰਕਰਤਾਕਰਿਜਾਨੈ॥੮॥

ਕਬਹੂੰ ਭੂਲਿ ਨ ਆਪਾ ਮਾਨੈ॥੮॥ ਜਾਵਿ ਪਥੇ ਦਰੁਪ ਮੇਗਾਏ॥ ਬਰਣਾਸ ੮੬
ਮਕਲ ਧਰਮ ਬਤਾਏ॥ ਤੋਹੁ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਸਭ ਤਜੈ॥ ਵਿਛ ਨਿਸਚਯ
ਮਮਰਣ ਨਿਭੁਜੈ॥੯॥ ਹਿੰਸੇ ਭਰੁ ਨਿਜ ਭਰੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰਾ ਭਰੁ
ਕੇ ਪਾਵੈ॥ ਨਿੰਦਾ॥ ਦੇਸੁ ਕਾਲਗ ਹਿਤ ਸਰਬਾਤਮਾ॥ ਚਿਦਾਨੰਦ ਮਾਯ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਤਮਾ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਾਨਿ ਜਾਨਿ ਸੋਹਿ ਰੁਜੈ॥ ਐਸੇ ਕਲਾਸਿ
ਕਲਪ ਨਿਤ ਜੈ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕਹੀਏ ਨਿਜ ਭਰੁ॥ ਤਾ ਸੋ ਨਿਤ ਹੁਜੈ ਅਨੁਰਕੁ॥
੧੧॥ ਅਰੁ ਜੇ ਐਸੇ ਸੋਹਿ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਪਰਿ ਅਤੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੇ ਠਨੈ॥ ਲੋਕ

ਰਿਸੇਹਿ ਸਕਲ ਪਰਿਹਰੈ ਤੇਜਨ ਮੋਹਿ ਆਪੁ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਭੁ ਕ੍ਰਿਨਿ
ਕੇਲ ਛੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਤੇਲ ਹੀਐ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਭੁਭੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਵੈ ॥ ਭੁਭੁ ਪਾਇ ਮਮ ਚਰਨ ਨਿਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਤੇ ਮੋਹਿ ਚਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਮਮ ਸੀਤ ਨਿਕੋ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ॥ ਮਬ ਮੇਕ ਹੋ ਭੁਭੁ ਕ੍ਰਿਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਵੈ
ਮੇਰੇ ਸੀਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਮੇ ਸੇਕੋ ਭਜੈ ॥ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਫੁਲਾ
ਦਿਕੁ ਭੁਭੁ ॥ ਹਿਤ ਸੇਵਰ ਸਪਰਸ ਪਰਿਚਰ ਜਾ ॥ ਓਸ ਤਤਿ ਅਰੁ ਟੰਡਵਤ
ਸਪਰ ਜਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੀ ਕਬਾਇ ਖੇਅ ਤਿਸੁ ਧਾ ॥ ਮੋਬਿ ਨੁਕਛੁ ਨ ਕਰੈ

ਪੁਲਾਅਰਧਾ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਕਰਮ ਗੁਨ ਬਾਝਾਵੈ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ੯
 ਧਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਤਨ ਅਰੁ ਤਨ ਕੇ ਛੁੱਟੇ ਤੇ॥ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਸਮਰਪੇ ਤੇ ੧੧
 ਜਨਮਾਸੁ ਮੀਆ ਦਿਜੇ ਪਰਬਾ॥ ਬਹੁਤ ਉਛਾਹ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਬਾ॥ ੧੭॥
 ਨਿਤ ਗੀਤ ਅਰੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਜਾ॥ ਮੰਦਰ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਸਾਜਾ॥
 ਕਬਾਕੀਰਤਨ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚਰਚਾ॥ ਜਾਗਣਾ ਦਿਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਅਰ
 ਚਾ॥ ੧੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਉਛਾਹਾ॥ ਸਬ ਪਰਬ ਨਿਸਬ ਬਿਧਿ
 ਨਿਬਾਹਾ॥ ਅਸੁਰਾ ਦੇ ਕਿਹਰਿ ਧਾਮਿ ਨਿਜਾਵੈ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰੇਮ

ਬਛਵੈ॥੧੮॥ ਅੰਗਨਿਕੇ ਅਚਰਾਹਿ ਸਿਖਾਵੈ॥ ਠੰਬ ਠੰਬ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਪਧਰਾਵੈ॥ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਲਵਾਈ॥ ਕ੍ਰੀੜਾ ਬਨਸਾਹਿਤ ਚਤੁਰਾਈ॥੨੦॥ ਪੁਰਮੰਦਿਰ ਬ
ਹੁਤਾਂ ਤੇ ਕਰਾਵੈ॥ ਜੋਹਾਰ ਅਰੁ ਹਰਿ ਰੁਕਿ ਨਿਭਾਵੈ॥ ਆਪੁ ਮਾਹਿ ਜੇਸ ਕ੍ਰਿਨ ਹੋਈ
॥ ਤੋਹੁ ਓਇ ਮਨੁ ਨੈਜੋਈ॥੨੧॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਹਿ ਅਕਰੈ ਕਰਾਵੈ॥ ਅੰਗਨਿ ਜੋ ਮਿ
ਲਿ ਕੈ ਕਰਵਾਵੈ॥ ਮੰਦਿਰਾ ਦੇ ਬਹੁਤਾਂ ਤੇ ਬੁਹਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਚੈ ਧੁਲਿ ਨਿਵਾਰੈ॥
੨੨॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਚੈ ਕਾ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਰਿਦਾਸਾ ਆਪੁ ਹੀ ਕਰੈ॥ ਆਨਰ ਹਿਤ ਕ
ਛੁਟਿ ਭੁਜਾਨੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨਹੀ ਬਖਾਨੈ॥੨੩॥ ਅੰਗ ਕਰੈ ਅਰਤੀ ਜਾਸੈ॥

ਅੰਗਕਛੂਨਹਿਦੇਖੇਤਾਸੇ॥ ਮਮਪ੍ਰਸਾਦਪ੍ਰੀਤਿਸੇਲੇਵੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਹੀਨਜੀਵਨਨ ੨੮
 ਹਿਦੇਵੈ॥ ੨੪॥ ਯੇਹੀਜੁਜੁਭਿਪਜੇਪੇਸਾ॥ ਤੁਤੁਅਧਿਕਬਛਾਵੈ॥ ਮਮਭੁਕਿਨਿ
 ਕੇਰਹੈਅਧੀਨ॥ ਤਨਅਨਧਨਸੇਨਿਤਲੈਲੀਨ॥ ੨੫॥ ਮਰੁਏਕਾਦਸਠਰਨਿ
 ਭੁਧਾ॥ ਮਮਪੁਜਾਕਰਿਹਰੈਅਰੁਧਾ॥ ਸੂਰਜਮਗਨਿਬਿਪ੍ਰਮਰਗਾਇ॥ ਭੁਕੁ
 ਰੇਖਾਕਾਸਰੁਬਾਇ॥ ੨੬॥ ਜਲਮਰੁਧਰਨਿਆਪਮੇਤੁਹੀ॥ ਸਬਨਿਆਹਿ
 ਮਮਪੁਜਾਯੇਹੀ॥ ਬਿਦਯਾਤਈਸੂਰਕੀਪੁਜਾ॥ ਸੇਕੋਛੋਡਿਨਜਨੈਦੁਜਾ॥ ੨੭॥
 ਬਰਖਾਰਾਜਸਕਰਿਭਿਪਜਾਵੈ॥ ਸਾਤਿਕਸੀਤਸਬਨਿਬਰਤਾਵੈ॥ ਤਅਸਗੀਖ

ਮਸਕਲਬਿਨਸੈ॥ ਸਕਲਜਗਤਕੋਆਪੁਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ੨੮॥ ਤਾਤੇਮੇਰੀਪਰਮਾਬਿਬੂਤ
ਐਸੇਜਾਨਿਕਰੈਜੋਅਸਤੁਤਿ॥ ਪਾਵਕਮਾਹਿਹੋਅਕਰਿਜਜੋ॥ ਬਿਪ੍ਰਨਿਅਤਿਬਿਭ
ਵਸੋਭਜੈ॥ ੨੯॥ ਤ੍ਰਿਣਜਲਾਦਿਕਗਾਇਨਕੀਪੁਜਾ॥ ਭੁਕ੍ਰਿਭੇਖਮੇਐਰਨਦੁਜ
॥ ਭੁਕ੍ਰਿਭੇਖੁਨਿਜਬੰਧਵਜਾਨੈ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਹੈਪੁਜਾਠਨੈ॥ ੩੦॥ ਜਮੁਆਪਨੇ
ਬੰਧੁਸਿਬੰਧੀ॥ ਤਿਨਿਜੋਪ੍ਰੀਤਿਸਬਨਿਹੈਬੰਧੀ॥ ਤਿਨਕੋਬਹੁਤਭਾਤਿਕਰਿਸੇਵੈ॥
ਤਨਅਨਧਨਨਿਹਚਲਕਰਿਵੇਵੈ॥ ੩੧॥ ਤੁਹੀਕੁਕੁਆਪਨੇਭਾਈ॥
ਐਸੇਜਾਨਿਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਤਨਅਨਧਨਜੋਪ੍ਰੀਤਿਬਛਾਵੈ॥

ਜਿਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਭੇਟੇ ਹੋਏ, ੩੨, ਹਿੰਦੁ ਯਾ ਕਾਸਪ, ਸੋਝੇ ਲੇਵੇ, ਸਬ ਆਧਾਰ ਪਦ ੨੨
ਨ ਚਿਤ ਦੇਵੇ, ਜਲ ਕੇ ਜਲ ਅਰੁ ਫੂਲ ਫੁਲਾਹਿ, ਰੂਪ ਰਣੀ ਪੁਜੈ ਮੰਤ੍ਰਾਹਿ, ੩੩,
ਰੋਗ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦੇਹ ਹਿਰੁ ਜੈ, ਅਬਿਚਿ ਮੰਤਰ ਅਸੋਤ ਜੈ, ਸਬ ਰੂਤ ਨਿਮੇਸ ਕੋ ਜ
ਨੈ, ਅਸਟਰ ਸਨਯਹ ਪੁਜਾ ਠਨੈ, ੩੪, ਇਨਿ ਸਬ ਠੰਗ ਨਿਪੁਜਾ ਕਰੈ, ਮੇਰੇ ਰੂ
ਪ ਹਿੰਦੈ ਮੇਧਰੈ, ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਰੂਪ ਆਯੁ ਧਾਰੀ, ਸਮਾਸ ਸਰੀਰ ਪਿਤੀ ਬਰਧਾ
ਰੀ, ੩੫, ਜੀਸ ਮੁਕਟ ਸੁਭ ਕੁੰਡਲ ਕਰਣਾ, ਕੇਸਤ ਕਾਟਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਆਰੁ
ਣਾ, ਅਸੋ ਰੂਪ ਸਬ ਨਿਮੇਸ ਯਾਵੇ, ਸਾਵਧਾਨੁ ਇਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਵੇ, ੩੬, ਯਾ ਬਿ

ਧਿਬਾਇਕੁਪਸਰਬਾਗਾਜਪਤਪਦਨਦਯਾਬ੍ਰਤਜਾਗਾਮੇਰੇਹੇਤਕਰੈਜੋਕਰੈ॥
ਮੇਬਿਨਮੇਰਹਿਦੈਨਹਿਧਰੈ॥੩੭॥ਇਸਿਆਧਨਨਿਕਰੈਨਰਜੇਈ॥ਪ੍ਰੇਮਭੁਕਿ
ਮਮਪਾਵੈਸੋਈ॥ਏਸਾਧਨਕਰਤੇਬਹੁਭੁਤਿ॥ਜਾਧਮਿਲਾਪਹੋਇਨਿਨਰਾਤਿ॥
੩੮॥ਤਿਨਤੇਐਸੀਜੁਗਤਹਿਪਾਵੈ॥ਜਾਤੇਗਮਨਭੁਕਿਭੁਰਮਾਵੈ॥ਤਾਤੇਗਮ
ਨਭੁਕਿਕੋਕਾਰਣਾ॥ਏਕਭੁਕਿਭਵਸਾਗਾਰਤਾਰਣਾ॥੩੯॥ਤਾਤੇਭੁਕਿਨਿਸੇਹਿ
ਤਲਵੈ॥ਜਿਨਤੇਮੇਰੀਭੁਕੁਹਿਪਾਵੈ॥ਤਿਨਕੇਥਨਿਜਭੁਕਿਕੋਨਿਤਾ॥
ਕਬਹੂੰਐਰਿਨਮਾਵੈਚਿਤਾ॥੪੦॥ਐਊਨਕੇਮੇਰੇਹੇਤੇਈ॥

ਮੇਸੇਰੇ ਵਲ ਜਨੈ ਕੋਈ ਜੇ ਕੁਛ ਕਹੈ ਕਰੇ ਮੇਸੇਈ ਜਦਿ ਪਿਮੇਰੇ ਮਨ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ੧੦੦

੪੧ ॥ ਸੋਹਿ ਮਿਲਨ ਕੋਏ ਕਉ ਪਾਯਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੋਝ ਤ ਅਉਨ੍ਹ ਪਾਯਾ ਸਾਧ

ਸੰਗ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਤਿਹਿ ਕਰਈ ॥ ਸੋਈ ਏਕ ਜਗਤ ਜਲਤ ਰਈ ॥ ੪੨ ॥ ਭੁਕੁ

ਨਿਬਿਨ ਭੁਕਿ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਭੁਕਿ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਮੇਮੇ ਆਵੈ ॥ ਸੋਮੇ ਆਇ ਬਿਨ ਜ

ਹਜ ਹਜਾਈ ॥ ਤੁਹ ਤੁਹ ਕਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਖਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਯਹ ਅਤਿ ਗੋਪ ਅਤੇ ਹੈ ਮੇ

ਰੇ ॥ ਮਰੁ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨ ਚਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਯ ਹੋਤੋ ਸੋ ਕਹਯੋ ॥ ਆਗੈ ਕਛੁ ਕਹਿ ਬੇ

ਨਹਿ ਰਹਯੋ ॥ ੪੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬਹੁ ਰਿਗੋਪ ਅਪਨੇ ਅਤੇ ਕਹੋਤੋ ਹਿਸਾਸੁ ਏਹਾ ਜਾਤੇ

ਛੁਟੈ ਜਗਤ ਭੈ ਮੇਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਵਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ
ਕਵਿ ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਵਤ ਉਪਵਸੰਥਾ ਦੇ ਭਾਖਾ ਈਕਾਦਸਮਯ
ਇ ੧੧ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਵਤ ਉਦਾਰ ॥ ਉਪਦਗੋਪ ਮਤੇ
ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ ॥ ਪਾਵੈ ਸੋ ਹਿਮਿ ਭਵਤੇਰੇ ॥ ਆਪੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਪੀਥ ਦਿਖਾਉ ॥ ਐ
ਰੇ ਸਕਲ ਕੁਪੰਥ ਮਿਟਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗ ਕਹੀ ਜੈ ਅਸੁਪਕਾਰਾ ॥ ਸਾਂਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
ਅਰੁ ਪੁਰਖ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਣ ਅਸਰ ਮਧਰਮਾ ॥ ਸਕਲ ਤ੍ਵੰਗਾ
ਹੈ ਬੋਲਿ ਹਕਰਮਾ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦਾ ਵਿਕ ਬਹੁ ਬਿਦਯਾ ਪਾਠਾ ॥ ਜਹਾਲ ਗੀ ਹੰਤ ਪਾਅ

ਤਿਕਾਣਾ ਹੋ ਮਜਰਾ ਸਰਬਾ ਪੀਕੁ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਇਛਾ ਦਾਨ ਸਾਮਯਾ ਅਨੁਰੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕਾ ੧੦੧
 ਦਸੀਆ ਦਿਬੁਤ ਹੋ ਜੇਤੇ ॥ ਗੁਪਤ ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕੇਤੇ ॥ ਮਾਪੁਤਿ ਮਾਪੁਜਾ ਮਾਚਰਨ ॥
 ਤੀਰਥ ਚਰਨ ਨੇ ਮਜਾ ਅਕਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਐਰੇ ਸਾਮਦਾ ਮਾਦਿਕ ਜੇਤੇ ॥ ਸਾਧਨ ਸਕ
 ਲ ਮੁਕਤਿ ਕੇਤੇ ॥ ੫ ॥ ਇਨਿ ਸਾਧ ਹਿ ਨਿਤੇ ਸੋ ਹਿਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧੁ ਜਨ ਪਲਾ ਹੀਮ
 ਲਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਉਨਤੇ ਅਨਕੇ ਸੀਗਨ ਛੁਟੈ ॥ ਮਾਚਰਨ ਨਿਐ ਚਿਤਨ ਚਹੁਟੈ ॥ ਤਤੇ
 ਸੋ ਹਿਨ ਪਾਵੈ ਉਨਤੇ ॥ ਪਾਵੈ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੇ ਸੁਨਿਤੇ ॥ ੮ ॥ ਸਾਧੁ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਵੈ ॥ ਸਤਿ ਅੰਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨਾਵੈ ॥ ਜਾਰਾ ਸਾਰ ਕੀ ਨਿਹਕਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਦਿਖ

ਵੈਸਬਤਤਕਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਸਬਤੇਮਨਕੋਸੰਗਮਿਟਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇਚਰਕਵਲਲਪ
ਟਾਵੈ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਭਵਸਾਗਰਤਰੈ ॥ ਮੇਰੇਜਨਤਤਕਾਲਉਧਰੈ ॥ ੮ ॥ ਜੇਤੇਤੇਰੈ
ਤਰੈਗੋਜੇਤੇ ॥ ਅਰੁਅਬਹੁਤਰਤੇਪੈਕੇਤੇ ॥ ਤੇਸਬਸਾਧਸਿਰਾਤੇਜਨੇ ॥ ਦੂਜੇਮੇਰ
ਉਪਾਇਨਮੇਨੇ ॥ ੯ ॥ ਖਗਮਿਰਾਜਾਤੁਧਨਅਸੁਰਾਦਿਕਾ ॥ ਚਾਰਣਸਿਧਨ
ਬਾਰੁਹਯਾਦਿਕਾ ॥ ਅਪਸਰਾਬਿਦਿਆਧਰਬੀਧਰਬਾ ॥ ਜਿਨਜਿਨਪਾਯੋਤੇ
ਤੇਸਰਬਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬੈਸਿਸੁਦ੍ਰੁਜਅੰਤੁਜਅਰੁਨਾਭੀ ॥ ਬਹੁਰਾਜਸਤਾਅਸਾਅਧਿ
ਕਾਰੀ ॥ ਜੁਗਾਜੁਗਾਜੇਸਤਸੰਗਾਤਿ ॥ ਮਾਏ ॥ ਤਿਨਹੀਤਿਨਮੇਰੇਪਦਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥

ਬਿਤਰਾਸੁਰਾਬਿਖਪਰਬਾਬਾਨਾਬਾਲਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬਿਰੁਖਿਨਜਾਨਾਮਯਸੁ १੦੨
 ਰੀਵਰੀਛੁਹਨੁਵੰਤਾਗਜਅਰੁਗੀਧਬਜਾਧਅਘਵੰਤਾ १੨ ॥ ਤੁਲਾਧਾਰ
 ਕੁਬਿਜਾਬ੍ਰਿਜਗੋਪੀਧਰਅਨਿਕੀਸੀਮਾਜਿਨਿਲੋਪੀਜਗਯਵੰਤਬਿਪ੍ਰਨ
 ਕੀਬਨਿਤਾਪੁਰਖਨਿਕੀਕੀਨੀਅਵਿਅਨਤਾ १੩ ॥ ਐਰਅਨੇਕਕਹਾਣੀਕ
 ਹੀਐਕਹਤੁਕਹਤਕਹੁਅੰਤਨਲਹੀਐਤਿਨਕਛੁਬਿਦਯਾਬੇਦਨਜਨੇ ॥
 ਜਾਖਰੁਜੋਗਾਨਹੀਪਹਿਚਾਨੇ १੪ ॥ ਜਪਤਪਜਗਯਬ੍ਰਿਤਾਦਿਨਕੀਨੇਐਰ
 ਧਰਅਨਕੋਈਚੀਨੇਪਰਿਜੋਸਾਧਸੀਰਾਜਿਨਪਾਏਤੇਸਬਐਰਚਰਨਨਿਆਏ ॥

੧੫॥ ਅਰੁ ਤੂ ਉਧਵਯੋ ਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੰਗਾ ਤਿਸੇਰੀ ਮਾਨੈ ॥ ਉਧਵ ਸੀਤਰੁ ਮੇ
ਵੈ ਨਹੀ ॥ ਮੇਹੀ ਹੋ ਸੀਤ ਨਿਉਰਾ ਹੀ ॥ ੧੬॥ ਕਿਨਹੂੰ ਮਿਲੈ ਪਾਰਿ ਕੈ ਤਨ ਕੋ ॥
ਮਿਲੈ ਕਰਿ ਸੋਧੈ ਤਿਨ ਕੋ ਮਨ ਕੋ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਏਕ ਨਿਕੋ ਤਾਰੈ ॥ ਏਕ ਨਿ
ਸਾਧ ਰੂਪ ਉਧਾਰੈ ॥ ੧੭॥ ਸਾਧ ਨਿਹੈ ਮਨ ਕੋ ਮਲਹਾਰੈ ॥ ਸੇ ਮਨ ਅਪਨੇ ਚਰ
ਣ ਨਿਧਾਰੈ ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਤਿਨ ਕੋ ਉਧਾਰੈ ॥ ਜਹ ਤਰੇ ਤਹ ਮੇਹੀ ਤਾਰੈ ॥ ੧੮
॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੇ ਮੇਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸਕਲ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅੰਗਾ ॥ ਤੁ
ਤੇ ਵੇਊ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈ ਤੇ ਵੇਊ ਮੇਰੇ ਮਾਨੈ ॥ ੧੯॥

ਗੋਪੀਗਾਇਬਿਛੁਨਬਾਨਾਗਾ॥ ਐਰੋਮੁਛਬੁਧਿਬਰੁਭਾਗਾ॥ ਮਮਸਤੁਸੀਰਾਪ੍ਰੇ
 ਮਤਿਨਿਬਾਧੋ॥ ਭਵਰੁਗਤਿਮੋਕੋਆਰਾਧੋ॥ ੨੦॥ ਐਰਕਛੁਸਾਧਨਨ
 ਹੀਜਨੁ॥ ਐਰਨਹਿਬੁਹਮਰੂਪਕਰਿਮਾਨੁ॥ ਪਰਿਤਿਨਕੋਹਿਤਮੋਸੋਭੁਯੋ॥
 ਤਾਤੇਸਬਅਨਕੋਮਲਗਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਸ੍ਰਮਹੀਬਿਨਾਤਿਨਮੋਕੋਪਾਯੋ॥ ਅਤਿਅ
 ਪਾਰਬੁਦਦੁਖਮਿਟਾਯੋ॥ ਜਾਂਕੋਜੋਗਸਾਂਖਬ੍ਰਤਦਾਨਾ॥ ਜਗਯਬੇਦਬਿਦਯਾ
 ਬਿਧਿਨਾ॥ ੨੨॥ ਕਰਿਸਨਯਾਸਬਹੁਤਦੁਖਸਹੈ॥ ਤੇਊਮੋਕੋਕਦੇਨਲਹੈ॥
 ਤਾਕੋਤਿਨਿਸੁਖਸੋਹੀਪਾਯੋ॥ ਜੈਕੇਵਲਅਨਮੋਸੋਲਾਯੋ॥ ੨੩॥ ਰਾਮਸਹਿ

ਤਮੇਹਿ ਪਾਯੋ ਜਬਹੀ ਚਲੇ ਅਕੂਰਾ ਪੁਪੁਰੀ ਤਬਹੀ ਤਬਤੇ ਚੋ ਪੀਮੇ ਰੇ ਹੇਤਾ
ਪਾਇ ਮੁਰਛਾ ਭੁਈ ਅਚੇਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁ ਰੋਸ ਮੁਝਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਸਿਬਾ
ਸੁਰਮ ਅਚਰਣ ਨਿਧਿ ਜਾਵੈ ਮੇਹਿ ਛੋੜੇ ਸਬ ਦੁਖ ਅਯ ਦੇਖੈ ਲੋਕ ਬੇਦ ਕੁਲ ਕ
ਛੂਨ ਲੇਖੈ ਜੇ ਨਿਸ ਮੇਸੀ ਗਾਪਲਾ ਸੀਥੀ ਤੈ ਤੇਈ ਤਿਨਿ ਕੋ ਕਲਪ ਬਿਤੀ ਤੈ
ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਨਿਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ਲੀਲਾ ਰੂਪ ਹਿਰੈ ਮੋਧ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਿਰਹ
ਮਹਾ ਦੁਖ ਰੇਵੈ ਕਬਹੂੰ ਤਪੈ ਵਸੇ ਦਿਸ ਜੇਵੈ ਕਬਹੂੰ ਪਾਨਤ ਜਨ ਕੀ ਭਾਖੈ
ਮਮਦਰਸਨ ਮਾਸਾ ਤੇਰਾਖੈ ॥ ੨੬ ॥ ਨੀਵ ਭੂਖ ਤਿਨਸ ਕਲਗਾਵਾਈ

ਐਰਦੇਹਗੁਣਰਯੋਨਕਾਈ॥ ਤਿਨਕੇਦੁਖਤੇਈਪੇਜਨੈ॥ ਕੋਮੇਤੀਜੋਕਹਾਬ ੧੦੪
ਖਾਨੈ॥ ੨੮॥ ਬਿਰਹਪ੍ਰਚੰਡਅਨਲਾਅਧਿਕਾਰਾ॥ ਸਕਲਾਬਿਕਾਰਭਏਜਰ
ਛੁਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਸਕਲਮਲਛੁਣੇ॥ ਹੋਮੋਬਿਚਕੇਅੰਤਰਿਟਾਲੇ॥ ੨੯॥
ਤਬਯਹਉਪਜੀਪਰਮਅਨੁਪਾ॥ ਭੂਲੀਆਪੁਭਈਅਮਰੂਪਾ॥ ਜੋਜੋਗੇਸੁ
ਰਬ੍ਰਹਮਾਹਿਧਯਾਵੈ॥ ਹੈਕਰਿਬ੍ਰਹਮਾਪੁਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਅਰੁਜਪੁਸਾਰਿਤਾ
ਸਿੰਧਸਾਵੈ॥ ਨਾਅਰੂਪਗੁਣਭੇਦਗਾਵਾਵੈ॥ ਤੁਵੈਰੁਈਰੂਪਸਬਮੇਰੋ॥ ਵੈਤ
ਭਾਵਕਹੈਰਯੋਨਨੇਰੋ॥ ੩੧॥ ਪਾਪਜੋਨਿਅਬਲਾਤੇਸਾਰੀ॥ ਅਰੁਸੁਤਿਕੀਮਿ

ਜਾਵਟਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਪਤਿ ਛੋੜੀ ਕੀ ਓਥੀ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਮਰੁ ਤਿਨਿ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨੁ
ਯਾਹਾ॥ ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭਵ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਨੁ॥ ਨਿਤਿ ਪਰਿਪੂਰਖ ਮੋਹਿ ਤਿ
ਨਿ ਮਾਨੁ॥ ਪਰਿਤੋਹੁ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਮਿਟਾਯੋ॥ ਸਤੁ ਸਹਸ੍ਰਣਿ ਮਮ ਪਦ ਪਾਯੋ॥ ੩੩॥
ਤਤੇ ਸੁਨਿ ਉਪਵਸਤੁ ਭਾਰਾ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਸਬ ਕੋ ਕਰਿ ਤਜਾਗਾ॥ ਜੇਹੈ ਸੁਨੁ ਸੁ
ਨਨ ਕੋ ਜੇਈ॥ ਪਰਵਿਰਤ ਨਿਰਵਰਤ ਜੇ ਕਛੁ ਹੋਈ॥ ੩੪॥ ਸਬ ਤਜਿ ਏਕ ਸ
ਰਣ ਮਮ ਆਵੇ॥ ਵੈਤਭਾਵਾ ਨਤੋ ਬਿਸਰਾਵੇ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਮਮ ਰੂਪ ਹਿ ਦੇਖੇ॥
ਆਪਾ ਪਰ ਕਛੁ ਐਰ ਨ ਲੇਖੇ॥ ੩੫॥ ਐਸੇ ਹੋ ਕਰਿ ਮੋ ਕੋ ਪੈਰੇ॥ ਜਾਤੇ ਜ

ਗਤ ਜਨਮਿ ਨ ਹਿ ਅੰਗੇ ॥ ਯੋਗ ਰਿਜੀ ਬਾਣੀ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਤਬ ਉਧਵ ਅਸੀ ਕਾ
 ਕਰੀ ॥ ੩੬ ॥ **ਉਧਵ ਦਾ** ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਤਾਗ ਬੇਦ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਉਰਸੇ
 ਸਯ ਰਹਿਯੋ ॥ ਤੁਮ ਰੀਆਗ ਯਾ ਬੇਦ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਛੇਡ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਸੂਤਿਐ ਕਰਣੇ ਭਾਖੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹਾਂ ਦੂਰਿ ਕਾਰਿ ਨਾਖੇ ॥ ਤਾਤੇ ਮਨ ਭੁਰਮਤ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਰੁਕੀ ਜੈ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੇ ਰੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਧੈ ਦੇਸਤਿ ਕਿਧੈ ਦੇਵਾ ॥ ਯ
 ਕੋ ਮਾਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਗੋਪਾਲ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਜਗੁਰ ਵਿਉਦ ਯਾ ਮਧਿ
 ਅੰਧ ਯਾਰੈ ॥ ੩੯ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਵਚ ॥** ਉਧਵ ਅਬ ਸੂਨਿ ਉਤਮ ਗਯਾਨਾ

ਜਾਤੇਤੁਦਛੁਟੈਕੁਰਮਨਨਾ॥ਪ੍ਰਸਮਹਿਆਪੁਨਿਰੰਜਨਏਕਾ॥ਐਰਕਛੁਨ
ਹਿਹੁਤੇਅਨੇਕਾ॥੪੦॥ਬਹੁਰਿਕੀਯੋਮਾਯਾਬਿਸਤਰਾ॥ਰਚਯੋਦੇਹਬਹੁ
ਅੰਗਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਤੁਮੇਆਪੁਪ੍ਰਵੇਸਹਕੀਯੋ॥ਪ੍ਰਣਅਰੁਸਬਦਸੀਰਾਕਰਿ
ਲੀਯੋ॥੪੧॥ਸੇਤੇਸਬਦਚਕ੍ਰਾਧਾਰਾ॥ਪਰਨਾਮਕੀਨੇਆਗਾਰਾ॥ਮ
ਣਿਪੁਰਕਪਸਿਤੀਨਾ॥ਚਕ੍ਰਬਿਸੁਧਮਾਧਿਮਾਧਾਮਾ॥੪੨॥ਬਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟ
ਬੇਖਰੀਬਾਨੀ॥ਜੇਯਹਲੇਕਅਰੁਬੇਦਬਖਾਨੀ॥ਸ੍ਵਰਲਪੁਮਾਤ੍ਰਅਛਰ
ਹੇਜੇਤੇ॥ਨਨਾਭਾਤਿਬਿਸਤਰੇਤੇਤੇ॥੪੩॥ਲੇਕਮਾਹਿਬੇਰੇਬਿਸਤਰੇ॥

ਬੇਦਮਾਹਿਤੈਸਠਿਹੈਸਾਰੇ॥ਪਰਿਤਿਨਕੋਬਹੁਬਿਧਿਬਿਸਤਾਰਾ॥ਜਾਕੋਕੋਈਲ ੧੦੬
ਚੈਨਪਾਰਾ॥੪੪॥ਜੈਜੈਅਨਲਕਾਠਮਥਿਕਛੁੜੇ॥ਈਧਨਪਵਨਸਿਰਾਬਹੁਬ
ਛੁੜੇ॥ਯੋਮਾਅਬਾਨੀਕੋਬਿਸਤਾਰਾ॥ਜਾਤੇਪ੍ਰਗਟਯੋਸਕਲਪਸਾਰਾ॥੪੫॥ਯ
ਹਬਿਸਤਾਰਾਬਦਕੋਸਾਰੇ॥ਜਾਮੇਚੇਤਨਰੂਪਹਮਾਰੇ॥ਇੰਦ੍ਰਿਯਉਪਜੀਵਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਸੁਤਰੁਮਨਬੁਧਿਚਿਤਅਹੰਕਾਰਾ॥੪੬॥ਸਤਰਜਤਮਾਯਾਗੁਨ
ਜਨੈ॥ਸਬਾਬਿਸਤਾਰਤਿਨੈਕੋਮਾਨੈ॥ਜੇਅਵੈਤਏਕਨਿਰਧਾਰਾ॥ਤਿਨਿਕੀਨੈਮ
ਯਾਬਿਸਤਾਰਾ॥੪੭॥ਤਿਨਿਮੈਬਹੁਤਿਭੂਤਿਅਭੂਤਸਯੋ॥ਉਤਮਾਧਿਮਨੀ

ਰਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋ ਬਿਧਿਨਿਖੇਪਤਤੇਕਰਿਲਏ। ਸੁਖਦੁਖਵੈਤਿਨਕੇਫਲਕੁਏ॥੪੮॥
ਯਹਸੀਸਾਰਏਕਤੇਐਸੇ॥ ਏਕਬੀਜਤੇਬਹੁਬਨਜੈਸੇ॥ ਤਾਤੇਯਹਸਬਏਕਅਧਾ
ਰਾ॥ ਅਰੁਏਕਹਿਕੋਸਕਲਪਸਾਰਾ॥੪੯॥ ਜੈਸੇਬਸਤਤੀਤਮਯਹੋਈ॥ ਓ
ਤਿਪੋਤਿਦੂਜੇਨਹਿਕੋਈ॥ ਐਸੇਯਹਿਭਵਤਰੁਹੇਏਕਾ॥ ਵੈਫਲਫੂਲਕੁਸਾ
ਖਅਨੇਕਾ॥੫੦॥ ਯਹਸਬਮਾਚੇਤਨਆਧਾਰਾ॥ ਪਰਿਤੋਹਿਚੇਤਨਤੇਨਾ
ਰਾ॥ ਸੋਚੇਤਨਹੈਸੇਰੋਅੰਸਾ॥ ਯਾਮੀਰੂਲਿਨਅਨ੍ਯੇਸੀਸਾ॥੫੧॥
ਯਹਸੀਸਾਰਾਬਿਛੁਹੈਜੈਸੇ॥ ਐਕਾਖਤੁਹੈਸੁਨੀਯੋਤੇਸੇ॥

ਪਾਪੁਰਪੁੰਨੀਬੀਜਦੈਯਾਕੇ॥ ਮੂਲਅਪਾਰਬਾਸਨਤਾਕੇ॥ ੫੨॥ ਆਦਿਹਿਕੈ ੧੦੭
ਤ੍ਰਯਗੁਣਤ੍ਰੈਸਾਖਾ॥ ਤਿਨਿਤੇਪੰਚਭੂਤਪਰਸਾਖਾ॥ ਉਪਸਾਖਾਅਨਅਰੁਇੰਦ੍ਰਯ
ਦਸਾ॥ ਸਬਦਾਦਿਕਸਰਵੈਪੰਚੇਰਸਾ॥ ੫੩॥ ਕਠਅਰੁਬਾਤਪਿਤਤ੍ਰੈਬਲਕ
ਲਾ॥ ਸੁਖਅਰੁਦੁਖਪ੍ਰਗਟਏਵੈਫਲਾ॥ ਤਾਮੈਵੈਪੰਛੀਕੋਬਾਸਾ॥ ਪਰਾਤਅ
ਅਰੁਆਤਅਪਾਸਾ॥ ੫੪॥ ਜੇਮੂਰਖਯਹੁਰੇਦਨਜਾਨੈ॥ ਤੇਬਹੁਭਾਤਿਬੇਦ
ਬਿਧਿਠਨੈ॥ ਤਿਠਤੇਹੋਵੈਬਹੁਬਿਧਿਬੰਧਾ॥ ਜੁਗਜੁਗਦੁਖਪਾਵੈਤੇਅੰਬਾ॥
੫੫॥ ਜੇਯਹਦੇਹਬ੍ਰਿਛਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਆਪੁਹਿਪੰਛੀਨਜਰੇਮਾਨੈ॥ ਬੇਦੀ

ਮਿਤਸਬਮਾਯਾਵੇਖੇ ਸਕਲ ਅਤੀਤ ਆਪੁਕੋਲੇਖੇ ॥ ੫੬ ॥ ਤਬਯਹ
 ਬਿਧਿਨਿਖੇਧ ਛਿਟਕਵੈ ਸੁਖ ਅਰੁਦੁਖ ਕੋਨਿਕਟਿਨ ਆਵੈ ਸਕਲ
 ਹਿ ਆਪੁਕੋਆਨੈ ਭੇਦਦੇਹ ਕ੍ਰਿਤਮਾਯਾਜਨੈ ॥ ੫੭ ॥ ਚੇਤਨਸਕਤਿਬ੍ਰਹਮ
 ਕਾਰਿਵੇਖੇ ਅੰਗਸਕਲਮਾਯਾਕਰਿਲੇਖੇ ਪਰਿਯਹਸਕਲਭੇਦਤਬਪਾ
 ਵੈ ਜਬਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਹਿ ਆਵੈ ॥ ੫੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਨਪਾਵੈਕੋਈ
 ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਕਭਵੈਸੋਹੋਈ ਤਤੇਗੁਰਕੀਸਰਣਹਿ ਆਵੈ ॥ ਦਿਛੁਓਪਾਸੁਭ
 ਕ੍ਰਿਬਛਵੈ ॥ ੫੯ ॥ ਗੁਰਸੇਵਕੋਇਸੋਪ੍ਰਭਾਵਾ ਜਾਤੇਉਪਜੈਮੇਰੇਭਾਵਾ

ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ਭਾਕ੍ਰਿ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਕਲਾ ਬ੍ਰਿਕਤਿ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਰਾਖਾ ੧੦੮
ਨਹਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਮ ਨਿਵਹੈ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਗੁਰਸੇ
ਵਾ ਮਾਮ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਹਿ ਸਿਲਨ ਕੋਇ ਰੇ ਉਪਾਇ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗੁਰਕੀ ਸਰਣ ਹੋ ਆਵੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੇ ਹੇਤ ਲ
ਗਾਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਜਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਰਾਖਾ ਨ ਕੁਠਰਾ ॥ ਸਬ ਪਾਸਿ ਨ ਕੋ ਕਾਟਨ ਹਾਰਾ ॥
ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਉਪਾਧਿ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕੋ ਲਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਿ ॥ ੬੩ ॥ ਰਾਖਾ
ਨ ਕੁਠਰਾ ਸਕਲ ਸੇਹਰੈ ॥ ਯਾ ਬ੍ਰਿਧਿ ਆਤਮ ਨਿਰਮਲ ਕਰੈ ॥ ਪੀਛੈ ਰਾਖਾ

ਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਾਏ

ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਾਏ ॥ ੬੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਯਹ ਉਧਵਤੇ ਸੇਕਹਯੋ ਭਵਸੇ ਚਨਾਮੁ ਅਗਾਯਾਨਾ ਅਬ ਬਹੁ ਕੋ ਜਾਪਨਾ
ਹਿਤ ਭਾਖੋ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਾ
ਦਸਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦ ਉਧਵਸੀ ਬਾਦੇ ਭਾਖਾ ਯੇ ਦ੍ਰਵਸੇ ਧਿਆਇ ॥
੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਦਾਚਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਧਵ ਅਬ ਪਰਮ ਗਾਯਾਨਾ ਜਾਤੇ ਪਾ
ਦੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ਜਾਤੇ ਗਾਯਾਨੇ ਹੋਇ ਸੇਕਹੈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਤੁਧ ਅਗਾਯਾਨ
ਹਿ ਦਹੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰ ਜਸ ਤਾਮਸ ਜੇਹੈ ॥ ਉਧਵ ਤੇ ਗੁਣਾ ਯਾ ਕੇਹੈ ॥ ਸੁ
ਤਾਤੇ ਤਮਸ ਭਸਾਪਨ ਤਿਅਗੇ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨਗੇ ॥

ਖਦੁਖਸਬਤਿਨਹੀਕੇਜਨੇ॥ਤਿਨਿਤੇਪਰੈਆਤੁਆਨੇ॥੨॥ਤਤੇਨਰਸਾਤਿਕ ੧੦੮
ਕੀਗਹੈ॥ਸਾਤਿਕਕਰਿਰਜਤਮਕੇਵਹੈ॥ਪੀਛੈਬ੍ਰਹਮਾਹਿਬਿਰਹੇਈ॥ਸਾਤਿ
ਕਉਤਬਤਆਰੀਸੇਈ॥੩॥ਅੇਸੀਬਿਧਿਤੀਨੋਗੁਣਵਹੈ॥ਤਬਹੈਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹ
ਮਮੇਰਹੈ॥ਜੁਜੁਹੋਇਸਾਂਤਕਆਧਿਕਾਰ॥ਤੋਤੋਪ੍ਰੇਅਭਕ੍ਰਿਬਿਸਤਰਾ
੪॥ਸਕਲਬਸਤੁਸਾਤਿਕਜਬਭਜੈ॥ਤਬਹੀਸਾਤਿਕਗੁਣਉਪਜੈ॥ਸਾਤਿਕ
ਜੁਜੁਤੁਤੁਤੁਭਕ੍ਰਿ॥ਤੁਹੀਤੁਅਨਿਤੇਬਿਗਕ੍ਰਿ॥੫॥ਤਬਰਜਤਮਦੇਉ
ਮਿਟਿਜਾਵੈ॥ਤਤੇਤਿਨਕੇਗੁਣਨਹਿਆਵੈ॥ਹਰਖਰੁਸੇਕਮਾਨਅਪਮਾਨ॥

ਨਿੰਦਾ ਅਲਸ ਗਾਰਬ ਗੁਮਨਾ ॥ ੬ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਆਇ ਕਹੈ ਜੇ ਤੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸ ਕਲਰ
ਜਤ ਅਕੇ ਤੇ ਤੋ ॥ ਤੁਤੇ ਜਬ ਏਰ ਜਤ ਅਜਾਹੀ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਉਪ ਜੈ ਨਹੀ ॥ ੭ ॥
ਤਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਕਸੀ ਗਾਤਿ ਕਰੈ ॥ ਰਜਤ ਅਕੀ ਸੀ ਗਾਤਿ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮੂਲ ਸਕਲ ਕੇ ਸੀ ਗ
ਤਿ ਕਰਣਾ ॥ ਸੀ ਗਾਤਿ ਬੋਰੈ ਸੀ ਗਾਤਿ ਤਰਣਾ ॥ ੮ ॥ ਦੇਸੁ ਰੁਕਣੀ ਪ੍ਰਜ ਲਪਨਾ ॥
ਗੀ ਬੁਰੁ ਕਰਮ ਜਨਮ ਅਗੁ ਧ੍ਰਿਯਨਾ ॥ ਗਾਰਬੁ ਧਨ ਆਇ ਸਿਸਕਾਰਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ
ਏ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਏਵ ਜਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਜੈ ਸੇ ॥ ਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰੈ ਤਾ ਕੇ ਤੈ ਸੇ ॥
ਸਾਤਿ ਕੋ ਤੈ ਸਾਤਿ ਕਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਸੋ ਤੈ ਰਾਜ ਸਾ ਆਧਿ ਕਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥

ਤਾਮਸਤੋਤਾਮਸਬਿਸਤਰੈ ਜੈਸੇਏਦਸਤੈਸੋਕਰੈ ਜਾਹੀਜਾਮੈਜੇਗੁਣਹੋਹੀ॥ ੧੧੦
 ਸੋਸੋਉਤਮਜਨੈਸੋਈ॥ ੧੧॥ ਪਰਿਜੋਉਤਮਸਾਧਬਖਨੈ ਸੋਵਹਜਾਤਿਕਉਤ
 ਮਜਨੈ ਜੋਅਤਿਨਿੰਦਤਮੇਗੁਣਸੋਹੈ ਸੋਰਾਜਸਕਛੁਆਧਿਅਜੋਹੈ॥ ੧੨॥ ਤਾ
 ਤੇਏਦਸਾਤਿਕਸੇਵੈ ਰਾਜਸਤਾਮਸਨਾਮਨੁਲੇਵੈ ਰਾਜਸਤਾਮਸਜੋਹਿਤ
 ਹੋਈ॥ ਤੋਹੁਸਬਾਛਿਟਕਾਵੈਸੋਈ॥ ੧੩॥ ਸਾਤਿਕਸੰਗਤਿਉਪਜੈਸਵਾਤੁਤੁ
 ਲਹੈਭਕਿਕੋਤਤਾ ਜੋਲਗਿਦਿਛਉਪਜੈਬਿਗਯਾਨਾ ਦੇਖੈਸਕਲਏਕਭ
 ਗਵਨਾ॥ ੧੪॥ ਅਰੁਦੂਜੇਦੇਹਨਿਭ੍ਰਮਜਨੈ ਸਬਾਬਿਸਤਾਰਸੁਪਨਸਮਾਮਨੈ॥

ਤਬ ਯਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਬਿਰਹੋਵੈ॥ ਸਾਤਿ ਕਹੂੰ ਕੀ ਓਰ ਨ ਜੋਵੈ॥ ੧੫॥ ਜੁ ਬਾਂਸ
 ਨ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਅਨਲਾ॥ ਅਰੁ ^{ਲਾਕਿਰੀ॥} ਅਰੁ ਤਤੇ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਬਲਾ॥ ਸਬ ਬਾਂਸ ਨ ਕੰਦਾ ਹੋ ਸੋਈ
 ਆਪੁ ਬਹੁ ਰਿਸਮਾ ਪਤ ਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਤੁਸਾ ਧਨ ਯਾਤ ਨ ਤੇ ਹੋਵੈ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰ
 ਚੰਦ ਯਾਤ ਨ ਕੋ ਖੋਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਆਪੁ ਬ੍ਰਮਾ ਪਤ ਹੋਈ॥ ਸਾਧਨ ਲੇ ਸਰਹੈ ਨ
 ਹੋ ਕੋਈ॥ ੧੭॥ ਗੁਣ ਅਤੀਤ ਸੋ ਕਹੀਏ ਜੋ ਬਾਹਿ॥ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਰ
 ਸੋ ਬਹੁ ਕਯੋ ਰੁਵੈ ਮੇਨ ਹੀ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਰਿਸਿ ਲਯੋ ਮੋ ਮਹਿ ਸਾ ਆਵੈ॥ ੧੮॥
 ਤਤੇ ਸਬ ਸਾਧਨ ਛਿਟ ਕਾਵੋ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੋ ਕੰਧ ਆਵੈ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਕੀ

ਸੁਨਿਅਵਰੁਤਬਲੀ ਜਨਉਧਵਯਹਪ੍ਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ ੧੯॥ **ਉਧਵਦਾਚ** ॥ ੧੧੧
ਹੇਪ੍ਰਭੁਈਹਾਂਮੇਸੋਕਹੀਏ॥ ਗਯਾਨਾਦਿਕਤਜੇਸੁਖਲਹੀਏ॥ ਪਰਿਜੇਬਿਖਜ
ਸੁਖਨਿਕੋਚਾਹੈ॥ ਤਤੇਬਹੁਆਰੰਭਸਬਾਹੈ॥ ੨੦॥ ਤੇਬਾਪੁਰੇਸਦਾਦੁਖਰਹੈ॥
ਕਬਹੂਲਿਨਸੁਖਕੋਲਹੈ॥ ਪਰਿਤੇਤੇਬਿਖਜਨਿਦੁਖਜਾਨੈ॥ ਜਾਨਿਬੁਝਿ
ਕੁਉਦਿਅਠਾਨੈ॥ ੨੧॥ ਜਯੋਬਕਰਾਮਾਰਨਿਕੋਲੀਯੋ॥ ਲੇਛੇਰਨਿਮੇਠਾ
ਫੋਕੀਯੋ॥ ਵਹਨਿਲਜਕਛੂਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਤਿਨਜੋਮਿਲਿਬਿਖਜਾਦਿਕਠ
ਨੈ॥ ੨੨॥ ਅਰੁਜੈਸੇਗਾਰਧਪਾਅਰੁਕੁਤਾ॥ ਤਿਰਸਕਾਰਤੇਸਹੈਬਹੁਤਾ॥ ਸੁ

ਖਕੇਹੇਤਸਬਨਿਆਪੀਨਾਸਦਹੁਦੇਦਰਬਲਅਤੀਦੀਨਾ॥੨੩॥ਤੇਤੋਮੁਛ
ਕਛੁਨਹਿਜਨੈ॥ਤਤੇਬਿਖਯਉਦਿਅਨੁਨੈ॥ਏਤੋਨਰਜਨੈਸਬਬਾਤਾ॥ਵੇਖੇਜ
ਗਤਚਲਯੋਸਬਜਾਤਾ॥੨੪॥ਪ੍ਰਸਮੇਤੋਸੁਖਆਵੇਨਹੀ॥ਜੀਆਵੇਤੋਬਿਰ
ਨਰਹਾਹੀ॥ਅਰੁਜੀਵਿਨਚਰਹਿਜਾਵੇ॥ਕਾਲਹੁਤੇਤੋਖਲਨਪਾਵੇ॥੨੫॥
ਕਾਲਨਿਰੰਤਰਗਸਤੇਜਾਵੇ॥ਏਕਵਿਨਾਜਮਦ੍ਰਬਪਠਾਵੇ॥ਤਹਨਰਕਹੈਬ
ਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਜਿਨਕੇਦੁਖਕੋਅੰਤਨਪਾਰਾ॥੨੬॥ਆਗੇਚੈਰਾਸੀਭਯ
ਰਾਰੇ॥ਬਿਖਯਨਿਕੋਬਹੁਦੁਖਿਬਿਸਤਾਰੇ॥ਯਾਭਵਜਲਕੇਦੁਖਅਪਾਰਾ॥

ਕਹੋਕਹਾਏਵਰਨਪਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਅੰਮੇਸੀਸਬਾਬਿਧਿਮਾਨਵਜਨੈ॥ ਤੁਹੰਕਯੋਆ ੧੧੨
ਰੰਭਨਿਠਨੈ॥ ਆਪੁਆਪੁਕੋਦੁਖਉਪਜਾਵੈ॥ ਆਪੁਆਪੁਜਮਦੁਰਪਠਾਵੈ॥
੨੮॥ ਸੋਯਹਸਕਟਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਹੇ॥ ਮੇਰੇਉਰਕੋਸੀਸਾਦਹੇ॥ ਯੋਕਹਿਕੈਉਪ
ਵਜਬਰਹੇ॥ ਤਬਹਾਰਿਜੀਪ੍ਰਤੁਤਰਕਹੇ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਉਦਚ॥ ਉ
ਧਵਯਹਆਤਮਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਗਯਾਨਸਰੂਪਪਰਮਸੁਖਰਾਸੀ॥ ਸੋਜਬਹੀ
ਯਾਤਨਮੇਆਵੈ॥ ਤਬਸੁਧੀਨਬਿਖੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਬਹੁਕੋਤਿਨਹਿਤਉ
ਦਮਗਹੈ॥ ਨਹਿਪਾਵੈਤੋਦੁਖਕੋਲਹੈ॥ ਯਾਬਿਧਿਸੁਖਦੁਖਜਬਹੀਜਾਨੈ॥

ਤਬਹੀਦੇਹਆਪੁਕਰਿਆਨੈ॥ ੩੧॥ ਮੇਸੇਬਫੈਦੇਹਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਤਬਹੀਰਾਜਸ
 ਕੇਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਰਾਜਸਸਹਿਤਜਬਹਿਅਨਹੋਈ॥ ਤਬਇੰਦ੍ਰੀਸੁਖਜਾਨੈਸੇ
 ਈ॥ ੩੨॥ ਤਬਸੰਕਲਪਾਬਿਕਲਪਨਿਕਰੈ॥ ਨਿਸ਼ਦਿਨਹਿਦੈਬਿਖੈਸੁਖ
 ਧਰੈ॥ ਜਬਜਾਸੁਖਹਿਸੁਨੈਅਰੁਦੈਖੈ॥ ਤਬਬਸਹੈਨਿਜਸੁਖਕਰਿਲੇਖੈ॥
 ੩੩॥ ਤਬਹਿਰਦੈਮੇਬਾਫੈਕਾਆ॥ ਗਯਾਨਾਬਿਚਾਰਨਰਾਖੈਰਾਆ॥ ਤਤੇਬਹੁਰ
 ਜਸਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਰਾਜਸਤੇਅਨਗਹੈਬਿਕਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਤਬਰਾਜਸਕੋਬੈ
 ਗਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ ਗਯਾਨਹਿਆਰਿਕਰੈਸਤਖੰਡਾ॥ ਤਤੇਗਯਾਨਸੁਨੈਅਰੁਜਾਨੈ॥

ਅਰੁ ਐਰ ਨਿਸੇ ਆਪੁ ਬਖਾਨੈ॥ ੩੫॥ ਪਰਿ ਜੋ ਕਾਮ ਨ ਹੀ ਠਹਰਾਵੈ॥ ਲੇਕ ਰਿਪੁ ੧੧੩
ਕਰਿ ਕਰਮ ਕਰਵਾਵੈ॥ ਪਰਿ ਜਾਇ ਪਾਯਾ ਨ ਬਕੀ ਬੁਧਿ॥ ਰਜ ਤਮ ਤੇ ਨਾ ਹੋ ਪਾਵੈ
ਸੁਧਿ॥ ੩੬॥ ਤੋਹੁ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਦੇਖ ਬਿਚਰੈ॥ ਊਰ ਤੇ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਟਾਰੈ॥ ਜਾ
ਵਧਨ ਅਲਸ ਨ ਹੋ ਕਰੈ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਅਚਰਣ ਨਿਚਿਤ ਪਰੈ॥ ੩੭॥ ਅਸਨ
ਜੀਤਿ ਕਰੈ ਬਾਸਿ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਊਰਿ ਰਾਖੈ॥ ਮਮਧਿ ਜਨਾ ਅਰੁ ਮਮਾ ਸਿਖਰਾ ਰਿਸ
ਨ ਕਾਵਿ॥ ਸਕਲ ਤਵਰਾਨ ਨਿਕੀ ਆਵਿ॥ ੩੮॥ ਤਿਨਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿ ਜੋਗ
ਹਿ ਰਾਖੈ॥ ਜੋ ਤੇ ਇਹੈ ਐਰ ਸਬ ਨਾਖੈ॥ ਜਗੁ ਹੀ ਜਗੁ ਮਨ ਦੂਜੇ ਤਜੈ॥ ਅਰੁ ਤਜੁ

ਹੀਤੁ ਮਮਚਰਣ ਨਿਭੁ ਜੈ॥ ੩੯॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਸਬ ਮਿਟੈ ਬਿਕਰਾ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੇ
ਸਾਹ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਮਮਚਰਣ ਨਿਪਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਜਰਾਤੁ ਜਨ ਮਿਨ ਹਿਅਵੈ॥ ੪੦॥
ਤਾਤੇ ਪਰਮ ਜੇਰਾ ਯਹ ਰਾਖੋ॥ ਜਾਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਨਿਭਾਖੋ॥ ਜਬ ਯਹ ਬਾਨੀ ਬੋਲੇ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ਤਬ ਉਪਵਜਨ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨਾ॥ ੪੧॥ **ਉਧੇਵਦਚ**॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਨ ਸਮੇਜਾ
ਰੂਪਾ॥ ਤੁਮ ਭਾਖੋ ਯਹ ਤਤੁ ਅਨੂਪਾ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਿਕ ਨਿਕੋਨਾ ਬਿਧਿ ਲਹੋ॥ ਕਜੁ ਪੁ
ਛੋ॥ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਕਹੋ॥ ੪੨॥ ਰਾਜਾ ਨਸਾਹਿ ਤਸਬ ਮੇਸੇ ਕਹੋ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਕੇ ਸਿਸਾਵ
ਹੋ॥ ਜਬ ਯਹ ਉਪਵਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ੪੩॥

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਬਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਸਨਕਾਦਿਕਚਰੀ ॥ ਅਨਤੇਉਪਜੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚ
 ਰੀ ॥ ਜਨਮਹੀਤੇਜਿਨਿਗਹੀਨਿਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਅਨਬਚਕ੍ਰਮਸੋਤਜੀਪ੍ਰਾਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ੪੫ ॥
 ਪ੍ਰਸਕਰੀਤਬ੍ਰਹਮਾਆਗੇ ॥ ਏਸੇਭੇਦਯੁਸੇਵਤੁਜਾਗੇ ॥ ਅਤਿਸੂਖਮਜਨ
 ਨਹਿਪਰੇ ॥ ਉਤਰਕਹੇਕੋਨਉਚਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਸਨਕਾਦਿਕਉਵਚਾ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੁਬ੍ਰ
 ਹਮਬ੍ਰਹਮਾਯਦੇਵਾ ॥ ਯਾਕੋਹਮੇਬਤਾਵੇਭੇਵਾ ॥ ਬਿਖਜਬਾਸਨਾਚਿਤਹਿਗ
 ਯੋ ॥ ਚਿਤਪ੍ਰਾਤਿਕਾਰਿਕੇਮਿਓਰਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਵੇਉਮਿਓਆਪਮੇਸੇਸੇ ॥
 ਨੀਰੁਖੀਰਪਰਸਪਰਜੇਸੇ ॥ ਭਿੰਨਭਏਬਿਨਮੁਕਤਿਨਹੇਈ ॥ ਕਿਉਕਹਿਭਿ

ਨਹੋਹਿਏਦੇਈ॥੪੭॥ਯਹਬਾਨੀਬ੍ਰਹਮਾਉਰਧਾਰੀ॥ਉਤਰਦੇਨਕੀਰਿਦੈਬਿ
ਚਾਰੀ॥ਪਰਿਤੋਹੁਉਤਰਨਹਿਅਯੋ॥ਜਾਤੇਕਰਮਨਸੇਮਨਲਾਯੋ॥੪੮॥ਤਬ
ਬ੍ਰਹਮਾਯਹਬੁਧਬਿਚਾਰੀ॥ਜਾਹਿਨਕੇਈਤਾਹਿਮੁਰਾਰੀ॥ਤਾਤੇਕਰਯੋਚਿਤਵਨਾ
ਰੇ॥ਹੀਸਰੂਪਮੇਪ੍ਰਗਟਜਨੈਰੇ॥੪੯॥ਹੀਸਰੂਪਤਾਤੇਦਿਖਰਾਯੋ॥ਜਾਤੇਯਹਅ
ਸੇਸਮਝਾਯੋ॥ਕੇਜੇਹੀਸਬਿਤਿਕੇਰਾਹੇ॥ਜੇਈਯਾਕੇਭੇਦਹਿਲਹੈ॥੫੦॥
ਤਬਤਿਨਿਮੋਹਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਉਠਿਮਿਲਿਆਬੋਨਾਯੋ॥
ਕਰਿਬਿਨਤੀਤਬਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਤੁਮਕੋਹਾਨਹਿਜਾਨੇ॥੫੧॥

ਤਬ ਤਿਨਿ ਜੋ ਮੇਜੋ ਕਿਛੁ ਕਯੋ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਉਰ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦਯੋ ॥ ਤੇਈ ਬਚਨ ਕ १੧੫
ਹੀ ਅਬ ਤੇਸੀ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈ ਸੁਨੀਯੋ ਮੇਸੀ ॥ ਪੜਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਯੋ ਪੁਛੁ ਜੋ ਬਹੀ ॥
ਗਯਾਨ ਕਯੋ ਉਤਰ ਮੇਤ ਬਹੀ ॥ **ਹੀ ਸ ਉਥਾ ਚਾ** ॥ ਬਿਪ੍ਰਪ੍ਰਲ ਕਰੀਤੁ ਮੇਸੀ ॥
ਕਰਨੇ ਨਹੀ ਸੰਬੁਦੈ ਜੇਸੀ ॥ ਬਸਤੁ ਬਿਚਾਰਿ ਦ੍ਰਿਤ ਨ ਹਿਰੇਈ ॥ ਤੇਯਾ ਕੇ ਉਤਰ
ਕਹੁ ਹੋਈ ॥ ਪੜਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਹ ਰੂਪ ਉਕਹੀਏ ॥ ਤੇਹੂੰ ਕਛੁ ਦ੍ਰਿਤ ਨ ਹਿਲਹੀਏ ॥
ਪੰਚਭੂਤ ਨਿਰਮਲਤਾ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਜਹਾਣ ਰੋਬਿਸਤੁ ਬੇ ॥ ਪੜਾ ॥ ਤੇਸੀ
ਕਲਏ ਕਦੈ ਨਹੀ ॥ ਦੂਜੇ ਕੋ ਨਾ ਬਿਚਾਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ਪੁਰਖ ਫਿਸਟ ਦੇਖੇ ਤੇਏ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰ

ਕ੍ਰਿਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁੰ ਨਹੀ ਅਨੇਕ ॥ ੫੫ ॥ ਤਤੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀਤੁ ਮਾਏ ਸੀ ॥ ਬਹੁਤ ਨਿਅ
ਹਿ ਕਰੀ ਜੇ ਜੇ ਸੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੀ ਸੈ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤੇ ਨਹਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਖ ਬਿਸਤ
ਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਦੀ ਸੈ ਸੁਨੀ ਅੇ ਕਹੀਏ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਜਹਾਏ ਲਹੀਏ ॥ ਜੇ
ਸਬ ਮੇ ਹੀ ਦੂਜੇ ਨਾਹੀ ॥ ਅੇ ਸੇ ਰਾਨ ਧਰੇ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾ ਮਰੁ ਪਤੇ ਸਕਲ
ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਾਧਿ ਮਾਟੀ ਸਚਾ ॥ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧ ਮਾਹੀ ॥ ਅੇ
ਹੀਏ ਕਵੈ ਤ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਵੈਤ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁੰ ਸੇ ਦੁਖ ਕੋ ਕਾਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁੰ ਨਿਜ
ਸੁਖ ਬਿਸਤਰਣਾ ॥ ਏਹੀ ਤਰੀਗਾਨੀ ਸੇ ਦੁਖ ਲਹੈ ॥ ਤਬ ਸੁਖ ਜਬ ਤੇਤ ਜਿਜ ਲਗਹੈ ॥

੫੮

ਤੁਹੀਵੈਤਵਿਸੁਸੇਦੁਖਾਏਕਾਵੈਸਟਸੋਈਨਿਜਸੁਖਾਅਰੁਤੁਮਪੁਲਾਬਿ ११੬
 ਰੰਚਹਿਕਰੀਸੋਮੇਰੁਵੈਆਪੁਨੇਧਰੀ॥੬੦॥ਬਿਖਿਜਨਿਆਹਿਚਿਤਮਿਲਿ
 ਰਹੁਯੋਅਗੁਬਿਖਿਜਨਿਚਿਤਹਿਦਿਰੁਗਾਹੁਯੋਹੇਪੁਰੁਗੁਯਹਯੀਹੀਸਤਿ॥
 ਪਰਿਤੇਅਤੁਮਆਹਿਅਸਤਿ॥੬੧॥ਬਿਖੇਚਿਤਏਦੋਉਮਾਯਾਅਤੁਮਬੂਹ
 ਮਨਿਰੰਜਨਗਾਯਾਬਿਖਿਜਨਿਸੋਜਬਾਚਿਤਲਗਾਵੈਤਬਾਹਿਚਿਤਤਿਨ
 ਤੇਸੁਖਪਾਵੈ॥੬੨॥ਤਬਾਬਿਖਿਜਨਿਕੇਧਾਨਹਿਕਰੈਤਿਨਕੇਹੇਤਕਰਮ
 ਬਿਸਤਰੈਤਾਤੇਏਕਸੇਕਮਿਲਿਰਹੈ॥ਅੰਸੇਜਨਮਜਨਮਦੁਖਸਹੈ॥੬੩॥

ਤਾਤੇਆਤਮਮੇਰੇਅੰਸਾ॥ ਮੇਰੀਸਰਟਿਕਾਹੈਤਜਿਸੇਸਾ॥ ਬਾਹਿਰਦੁਤੇਬਿਖਜ
ਪਰਿਹਰੈ॥ ਅਰੁਚਿਤਸੋਚਿਤਵਨਨਹੀਕਰੈ॥ ੬੪॥ ਬਿਖਜਰੁਚਿਤਾਬਿਬਾ
ਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਤਿਨਤੇਪਰੈਆਤਮਾਮਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਏਕਾਬਿਨਾਸੀ॥ ਗੁਣ
ਨਸਰੂਪਚੇਤਨਸੁਖਰਾਸੀ॥ ੬੫॥ ਅਨਅਰੁਬੁਧਚਿਤਅਹੀਕਚਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਬਿਖੇਵੇਹਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਏਕੁਅਸਕਲਰੂਪਹੈਆਯਾ॥ ਰੂਲਾਆਤਮਾਮਾਪਈ
ਧਾਮਾ॥ ੬੬॥ ਅੰਸੇਜਾਨਿਸਕਲਛਿਟਕਾਵੈ॥ ਆਪੁਹਿਮੇਹਿਏਕਕਰਿਧੁਜ
ਵੈ॥ ਜਾਗਤਰੂਪਨਸੁਖੋਪਤਜਾਨੈ॥ ਤੇਆਚਰਣਬੁਧਿਕੇਮਾਨੈ॥ ੬੭॥

ਜਿਨਤੇਪਰੇਅਤੁਆਰੂਪਾਸਦਏਕਰਸਪਰਮਾਨੁਪਾਸਾਤਕਹੁੰਤੇਜਾਗਨ
 ਹੋਈ॥ ਰਾਜਸਸੁਪਨਲਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ ੬੮॥ ਸੁਖਪਤਤਾਮਸਗੁਨਤੇਆਵੈ॥
 ਮਨਅਰੁਬੁਧਤਿਹੁੰਕੋਪਾਵੈ॥ ਏਕਰੂਪਾਅਤਮਤਿਹੁਆਹੀ॥ ਸਾਖੀਭੂਤਲਿਪੇ
 ਕਹੁੰਨਾਹੀ॥ ੬੯॥ ਤਾਤੇਤਿਹੁੰਗੁਨਨਤੇਨਿਅਰੋ॥ ਨਿਜਾਨੰਦਮੇਰੂਪਹਮੋਰੋ
 ॥ ਤਾਮੇਥਿਤਹੁੰਕਰੈਬਿਰਾਗਾ॥ ਸਹਜਹਿਛੂਟੈਬਿਗੁਨਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੭੦॥
 ਦੇਹਬਿਖੇਬੰਧੋਆਭਿਮਾਨਾ॥ ਤਾਤੇਭੇਦਭ੍ਰਿਭਿਓਇਹਨਾਨਾ॥ ਤਾਤੇਨਿਜਾ
 ਨੰਦਬਿਸਰਾਯੋ॥ ਕਾਲਅਸੀਖਮਹਾਦੁਖੁਪਾਯੋ॥ ੭੧॥ ਐਸੇਜਾਨਿਤਜੇਅਤੁ

ਮਾਨਾ ਕਦੇ ਨ ਕਰੈ ਸੁਖ ਨਿਕੋਧਾਨਾ ॥ ਤਿਹੂੰ ਗੁਨ ਨ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਾ ॥ ਰੰਥੇ ਪਦ
ਬੰਧੈ ਆਸ ਕਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਸਹ ਜੇ ਸੋ ਆਹਿ ਸਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓਂ ਦੇਹ ਕਦੇ ਨ ਹਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਕ ਲਗੈ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ~~ਵੇਦ~~ ਪਰ ਅਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕਰੈ ॥ ੧੩ ॥
ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਆਹਿ ਬਹੁਤਾ ਬਿਧਿ ਜਾਗੈ ॥ ਪਰੁ ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਨਹੀ ॥ ਤਿ ਆਗੈ ॥ ਜੇ ਨਿਤ
ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜਨੇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਆਦਿ ਸੁ ਤਬ ਖਾਨੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਨ ਕਰੈ ਸਭ
ਕੋਈ ॥ ਸੇਵਤ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ਨ ਰੋਜੇਈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਸਭ ਕਰੈ ਬਿਦ
ਹਾਰਾ ॥ ਲੇਨੈ ਨ ਜਲ ਪਨ ਅਹਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓਂ ਨ ਭਟੇ ਤੇ ਸੇਵੈ ॥

੧੧੮
ਵਿਸਭਏਤੁਹੀਉਠਿਜੇਵੈ॥ ਐਸੀਭਾਂਤਿਕਈਦਿਨਬੀਤੇ॥ ਜਾਗਤਸੇਵਤਸਾ
ਕਲਾਬਿਤੀਤੇ॥ ੧੬॥ ਬਹੁਰਿਓਵਹਐਸੀਮਨਾਮਾਨੈ॥ ਰਾਤਹੁਦਿਨਕੀਨਿ
ਦੁਭੁਨੈ॥ ਕਦੇਨਸੇਵੈਜਾਗਤਰਹੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਅਲਸਨਹਗਹੈ॥ ੧੭॥
ਐਸੇਕਾਜਆਪਨੇਕਰੈ॥ ਚੇਰਆਇਧਨਕੋਨਹਿਹਰੈ॥ ਪਰੁਜਬਈਹਾਜਾ
ਗਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਤਬਦਹਸਕਲਾਬ੍ਰਿਥਾਕਰਿਲੇਖੈ॥ ੧੮॥ ਸੇਵਨਜਾਗਨਸ
ਭੁਬਿਦਹਰਾ॥ ਜਾਕੇਹਿਤਜਾਗੈਸੁਸਾਰਾ॥ ਆਪਹਿਸਭਮਿਥਿਯਾਕਰਿਜਾ
ਨੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਲਿਸਾਤਿਨਹੀਅਨੈ॥ ੧੯॥ ਤਿਉਹੀਬੇਦਧਰਮਾਮਾਚਰਣਾ

ਅਰੁਤੇਸਖਾਜਿਨਕੇਹਿਤਕਰਣਾ॥ ਰੇਸਭਬੁਪਨਰੂਪਾਬਿਵਹਾਰਾ॥ ਪੀਡਿਤਫੁ
ਰੈਸਕਲਪਸਚਾ॥ ੮੦॥ ਰੂਮਤੇਧਰਿਓਵੇਹਾਅਭਿਆਨਾ॥ ਤਤੇਬਰਣਾ
ਸੁਅਭਏਨਨਾ॥ ਤਤੇਕਰੈਬਹੁਤਾਇਧਿਕਰਾ॥ ਸੁਖਨਵਿਤਾਇਸਤਰੈਧਰਾ॥
॥ ੮੧॥ ਪਰੁਏਸਕਲਾਬਿਥਾਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਸੁਪਨਜਾਗਣਸਅਕਰਿਆਨੈ॥
ਜੇਵੇਹਾਦਿਕਸਕਲਪਸਚਾ॥ ਚੇਤਨਕਰਿਵਰਤਾਵਨਹਾਰਾ॥ ੮੨॥ ਸੁਖ
ਦੁਖਭੋਗਕਰੈਅਰੁਜਾਨੈ॥ ਆਪਹਿਸੁਖੀਦੁਖੀਕਰਿਆਨੈ॥ ਬਹੁਰਿਓਜ
ਬਹੁਸੁਪਨਕਉਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਬਿਓਹਾਰਨਾਅਨੁਲਾਵੈ॥ ੮੩॥ ਤਬਹੁਜਾਨੈ

ਸਕਲਪਸਾਰਾ ਆਪਾਪਰਸੁਖਦੁਖਾਬਿਵਹਾਰਾ ਬਹੁਰਿਸੰਖੇਪਤਿਅ ੧੧੯
ਹਿਜਬਜਾਈ ਅਨਬੁਧਿਚਿਤਅਹੰਕਾਰਨਕਾਈ ੮੪। ਤੁਬਆਤਮਾਨਿ
ਰੰਤਰਰਹੈ। ਜਾਰੀਸਕਲਬਾਤਕੈਕਹੈ। ਟੀਓਦੀਓਅਰੁਆਯੋਗਯੋ।
ਜਹਾਲਗੀਪੀਛੈਅਨਰੁਯੋ। ੮੫। ਜੋਆਤਮਾਏਕਰਸਰਹੈ। ਤਿਹੁੰਕਾਲ
ਕੀਬਾਤਨਕਹੈ। ਇਉਅਬਿਨਾਸੀਆਤਮਾਏਕਾ। ਦੂਜੀਆਯਾਭੇਦਅਨੇ
ਕਾ। ੮੬। ਤੀਨਅਵਸਥਾਤੇਹੈਅਨਕੀ। ਅਨਮੇਆਭਾਸੈਹੈਤਨਕੀ। ਤਨਤਿ
ਨਕੇਤੀਨੋਗੁਨਜੇਹੈ। ਤੀਨੋਗੁਨਆਯਾਕੇਤੇਹੈ। ੮੭। ਐਸੀਬਿਧਿਨਿਜ

ਰੈਸੋਜਨੈ ਨਿਸਾਇਨ ਪ੍ਰਦੈ ਬਿਚਰਹਿ ਠਨੈ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਧਨ ਕੋ ਆਪ
ਕਾ ਰਾਗਿ ਆਨ ਖਰੂਬਾ ਕਾਟੈ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ੮੮॥ ਪ੍ਰਦੈ ਆਹਿ ਮੇਤ ਕੋ ਭਜੋ॥ ਜਾ
ਵਧਨ ਹੋਇ ਕਦੇ ਨ ਤਜੋ॥ ਇਹ ਸਾ ਰੋਜ ਗਾਥਾ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਨ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮ
ਖਾ ਕਾਰਿ ਆਨੈ॥ ੮੯॥ ਜਿਉ ਏਕ ਨ ਕੋਊ ਪਜਤ ਦੇਖੈ॥ ਅਰੁ ਬਿਨ ਸਤ ਏ
ਕ ਨ ਕੋ ਪੇਖੈ॥ ਸੋਈ ਰੀਤਿ ਸਕਲ ਕੀ ਜਾਨੈ॥ ਸੁਪਨ ਸਾਨ ਪ੍ਰਦੈ ਮੇ ਆਨੈ॥
੯੦॥ ਅਗਨ ਸਾਹਿਤ ਜਿਉ ਲਕਰੀ ਹੋਈ॥ ਬਾਲ ਕਲੈ ਕਾਰਿ ਟੋਰੈ ਸੋਈ॥
ਔਰ ਭਾਂਤਿ ਹੋਈ ਸੈ ਔਰਾ॥ ਬਿਰੁਪ ਚੰਚਲ ਲਹੈ ਨ ਠੈਰਾ॥ ੯੧॥ ਤਿਉ

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਰਹੈ ਬਿਰੁਲਿਤਾ ਪਰੁ ਅਤਿ ਚੰਚਲਾ ਸਕਲਾ ਅਨਿਤਾ ਏਕ ਬ੍ਰਹ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਅਮੇ ਸਕਲਾ ਅਭੁ ਸਿਓ ॥ ਤਿਗੁਨ ਪਾਇ ਬਹੁ ਭੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸਿਓ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸੀਪ
 ਰੂਪ ਗੁਨ ਮੇਜੋ ਭੋਗੀ ॥ ਇਉ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ਜੋਗੀ ॥ ਤਤੇ ਜਗਤੁ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਾਚੁ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਧਾਰੈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਤਿਸ ਛਾਡੈ ਨਿਸ ਚਲ ਬਹੈ ॥
 ਅਨ ਬਚ ਕੁ ਅਕਛੁ ਕਰ ਅਨ ਗਹੈ ॥ ਈਹ ਰਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਨਿਜ ਨੰ
 ਦ ਮੇਹ ਵੈ ਜੋਗੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ਅਮੇ ਸੇ ਬਿਬਾਜਨ ਸਭੁ ਆਗੈ ॥ ਨਿਹ ਚਲਾਉ ਵੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਅਨੁ ਰਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਹੈ ਦੇਹ ਹੂੰ ਮਾਹੀ ॥ ਤੇ ਹੂੰ ਫੇਰਿ ਲਿਪੈ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੧੨੪ ॥

ਜਉ ਏਹੁ ਜਾਇ ਕਹੁ ਆਵੈ ॥ ਬੈਠੈ ਉਠੈ ਪੀਵੈ ਅਰੁ ਖਾਵੈ ॥ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਬਿ
ਦਹਰਾ ॥ ਪਰ ਜੋ ਸਿਧ ਜਨੈ ਸਬਾ ॥ ੬੬ ॥ ਨਿਸਚਲ ਹਿੰਦੈ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦੇ
ਹਾ ਦਿਕ ਕਛੁ ਜਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਕੋਈ ਤਨ ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਰੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਓਸੁ ਰਾਖਾ
ਨਹੂੰ ਕਰੈ ॥ ੬੭ ॥ ਜੋ ਤਨ ਬਸਤ੍ਰ ਜਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹੁਤੇ ਤਤੇ ਨ ਹਿਜਾ
ਹੀ ॥ ਕਰ ਅਰਹੈ ਯਾ ਤਨ ਕੋ ਜੋ ਲੋ ॥ ਅਹਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਨ ਬਰਤੈ ਤੋ ਲੋ ॥ ੬੮ ॥
ਕਰ ਅਹੀਤ ਕੇ ਤਨ ਕੋ ਪੋਖੇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋ ਤਿਨਿ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਜੋਗੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਅਹੀ ਬਿਰੁਰਹੈ ॥ ਦੇਹਾ ਦਿਕ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨ ਲਹੈ ॥ ੬੯ ॥

ਜੈਸੇਸੁਪਨਦੇਖਕਾਰਿਜਾਗੈ॥ ਤਾਸੁਪਨਾਸੇਨਹਿਅਨੁਰਾਗੈ॥ ਤੇਜੇਸੇਹਿਨਿਸ, ੧੨੧
ਤੇਜਾਗੈ॥ ਕਹੂੰਨਸਿਣੈਬ੍ਰਹਮਾਅਨੁਰਾਗੈ॥ ੧੦੦॥ ਦੇਹਸਹਿਤਬ੍ਰਹਮੇਸਿ
ਲਰਹੈ॥ ਭੁਵਕੇਸਕਲਬੀਜਤਿਨਦਹੈ॥ ਸੇਬਹੁਰਿਓਭਵੈਨਹੀਅ॥
ਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਲਿਓਸੋਬ੍ਰਹਮਾਸਾਵੈ॥ ੧੦੧॥ ਤਾਤੇਦੇਹਾਦਿਕਬਿਸਤਾਰਾ॥
ਕ੍ਰਮਕਰਤਜੇਬ੍ਰਹਮਾਨਾਮਾ॥ ਤਿਗੁਨਤੀਤਬ੍ਰਹਮਾਕੋਸੇਵੈ॥ ਬਿਖਿਅਨ
ਕੋਕਛੁਨਾਮਨਲੇਵੈ॥ ੧੦੨॥ ਬਿਖੈਚਿਤਦੇਊਕ੍ਰਮਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹਿਰ
ਹਿਦੇਨੋਭਾਨੈ॥ ਸਕਲਅਤੀਤਆਪਕੇਦੇਖੈ॥ ਸਭਘਟਏਕਵੈਤਨਹੀਪੈਖੈ॥

੧੦੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਦੇ ਕਕਰਿ ਮਨੋ ਵੈਤਭ ਵਕਬਹੁਨਹਿ ਮਨੋ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਬਿਚਰਹਿ ਕਰੋ ॥ ਪਰੁ ਬਭੁ ਮੇਰੇ ਉਰ ਮੇਧਰੇ ॥ ੧੪॥ ਮਮਾ ਪੀਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੋ ॥
ਯਾ ਬਿਧਿ ਜਗਤ ਬੀਜ ਸਬ ਦੋ ॥ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੦੫॥ ਇਹ ਮੇਰੁ ਅਸੋ ਕਯੋ ਬਿਚਰਾ ॥ ਸਾਖਾ ਅਰੁ ਸਕਲ ਜੋਗ ਕੋ ਸ
ਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਹ ਜਮ ਤੇ ਅਤਿ ਜਾਨੋ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਤਿ ਹਿੰਦੈ ਮੇ ਅਨੋ ॥ ੧੦੬॥ ਤੁਮ ਰਹਿਤ
ਮਨ ਆਹਿ ਬਿਚਰੁ ॥ ਮੇਰੁ ਬਿਸੁ ਹੀ ਸਤਤੁ ਪਰੁ ॥ ਮੇਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਕਲ ਕੋਈ ਸਾ ॥
ਮੇ ਬਿਨੁ ਯੋਗ ਸਕਲ ਅਨੀਸਾ ॥ ੧੦੭॥ ਸਾਖਾ ਅਰੁ ਸਤਤੇ ਜਤੁ ਪਜੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸ

ਮਦਮਸੀਕਰਤਰੋਗਾ ਅਰੈਬਸਤੁਜਹਾਂ ਲਗਸਾਰਾ ਤੇਸਮਸਤਮੇਰੇ ਆਧਾਰਾ ॥ ੧੨੨
੧੦੮ ॥ ਤੁਤੇਜੇਮਸਰਨਹੀਆਵੈ ॥ ਉਰਾਬਸਤੁਸਕਲਸੇਪਾਵੈ ॥ ਮੋਬਿਨੁਬਹੁ
ਸਾਧਨਉਗਹੈ ॥ ਤੋਹੁਨਕਦੇਸੁਖਕੋਲਹੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮੇਨਿਰਗੁਨਪੇਸਰੁਗੁਨਸੇਵੈ ॥
ਮੇਨਿਰਪੇਛਾਕਲਾਚਿਤਦੇਵੈ ॥ ਕਛੂਨਚਹੋਕਰੋਉਪਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁਕੋਹਿਤਸਭੁਕੋ
ਆਧਾਰਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਭੁਉਪਜਾਵੇਸਭੁਪ੍ਰਤਪਾਲੇ ॥ ਸਭੁਪੋਖੇਸਭੁਸੀਕਟਟਾਲੇ ॥ ਤਾ
ਤੇਮੋਹਿਤਜੇਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਤਬਹੀਸੁਖੀਸਰਨਿਜਬਆਵੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਰਨਾਗਤਕੋਏ
ਗਉਧੋਗੇ ॥ ਆਪੀਮਣਾਉਰੁਵਭੈਟਰੇ ॥ ਤਾਂਤੇਸਭੁਤਜੇਮੋਕੋਰੁਜੈ ॥ ਪਾਵੈਮੋਹਿਜ

ਗਤਭੈਤਜੈ॥ ੧੧੨॥ ਉਧਵਾਇਹਮੇਰਯਨਸੁਨਯੋਸਨਕਾਵਿਕਨਿਪਰਮਸੁਖਪ
ਯੋ॥ ਹਿਦੈਰਯੋਸੰਦੇਹਨਕੋਈ॥ ਮੋਹਿਮਿਲਨਕੀਸਰੂਬਿਧਿਜੋਈ॥ ੧੧੩॥ ਬ
ਹੁਤਭਾਤਿਸਮਾਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਬਹੁਤਭਾਤਿਉਸਤਤਿਬਿਸਤਰੀ॥ ਮੇਰੋਭੁਜਨਹਿਦੈ
ਮੇਧਾਰਿਓ॥ ਐਰਸਕਲਤਤਕਾਲਨਿਵਾਰਿਓ॥ ੧੧੪॥ ਆਪਕ੍ਰਿਤਰਥਤਿਨਕ
ਰਿਮਾਨਿਓ॥ ਵੈਤਭਾਵਤਜਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਓ॥ ਤਬਤਿਨਕੇਅਸਤੁਤਕਰਤੇਹੀ॥
ਬ੍ਰਹਮਕੇਦੇਖਤਅਗੋਹੀ॥ ੧੧੫॥ ਸਬਹਨਕੇਅਨੰਦਬਢਾਯੋ॥ ਤਬਮੇਅਪਨੇ
ਧਾਮਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਤੇਉਧਵਤੁਆਇਹੁਜਨੋ॥ ਅਪਨੇਪਰਮਰੂਪਕਰਿਅਨੋ॥ ੧੧੬॥

ਸਨਕਾਦਿਕਨਿਸਮਨਤੁਮਕੀਏ ਤੇਈਬਚਨਤੁਮਹਿਦੇਦੀਏ ਤਤੇਗਮਨਇਹ ॥ ੧੨੩ ॥
 ਉਰਧੋਬੋ ਬ੍ਰਹਮਜਨਿਸਬਦੈਤਨਿਵਰੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਸਮਧੀਨਿਰੰਤਰਰਹੋ ॥
 ਦੂਜੀਸਕਲਬਾਸਨਾਹੋ ॥ ਐਸੇਹੁਇਨਿਜਪਦਕੋਪੈਹੋ ॥ ਤਤੇਜਗਤਜਨਾਨ
 ਹੀਐਹੋ ॥ ੧੧੮ ॥ **ਹੋਹਾ** ॥ ਇਹਉਪਦੇਸੈਕਹੈਪ੍ਰਮਗਮਨਨਿਜਸਾਰਾ ॥ ਯਕੋਗਹਿ
 ਨਿਜਪਦਲਹੈਛੁਟੈਸਬਸੇਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** **ਬ੍ਰਹਮ** **ਵਤੋ** ਮਹਾ **ਪੁਰਾਣੇ** ਏਕਾਦ
ਸਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ **ਬ੍ਰਹਮ** **ਵਨ** ਉਪ **ਨਿਸ਼ਾਦੇ** ਹਜਰਹਿਤ **ਤ੍ਰਿ** ਉਦ **ਸੇ** **ਧ੍ਰੁ** ॥ ੧੨ ॥ ਉ
ਪ੍ਰਵਚ **ਚੋ** ਪਣੀ ॥ ਐਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਸੇਗਮਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਤਉਪਬਨਭਰਮਸ

ਰੂਹਨਾ ॥ ਇਹ ਉਧਵਾਦਿਤ ਕਰ ਉਰਧਰੀ ॥ ਪਰ ਕਛੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇਕਰੀ ॥ ੧ ॥
ਉਧੇਵਚ ॥ ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਦਯਾਨਿ ਧੀ ਦੇਵਾ ॥ ਮੋਕੇ ਬਰੇ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ ॥ ਭਗਤ
ਹੁਤੇ ਪਾਣੀ ਯੇਤੁ ਅਚਰਨਾ ॥ ਛੂਟੈ ਜਗਤ ਜਨਮ ॥ ਅਰੁ ਅਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਅਬ ਏਕ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਕੇ ਕਹੇ ॥ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਤਾਹੇ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਜਨੈ ॥ ਤੇ
ਤੇ ਬਹੁ ਸਾਧਨ ਬਾਖਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਬਹੁ ਪੰਥ ਨ ਕਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੇਈ ਬਹੁਤਾ ਮਿ
ਲਿਗਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੇ ਉਪੰਥ ਅਸੇਖਾ ॥ ਭਗਤ ਸਮਾਨ ਕੇ ਕਛੁ ਬਾਸੇਖਾ ॥
੪ ॥ ਜਾ ਜਾ ਪੰਥ ਤੁਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਏ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਰੁਵਸਾ ਗਰਨ ਹੀ ਅਈਏ ॥

ਸੋਪੀਥਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਹੋ॥ ਮੇਰੀਸਕਲਾਮੁਛੁਤਾਵਹੋ॥ ੫॥ ਤੁਮਾਬਿਨਦੁਜੋਨਹਿ ੧੨੪
ਕਹੋ॥ ਗਯਾਨਲਹੈਸੋਤੁਮਤੇਲਹੈ॥ ਉਧਵਅੰਝੀਪੁਛੀਬਨੀ॥ ਤਬਉੜਕੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਬਖਾਨੀ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਗਾਏਨੇਵਾਰ॥ ਉਧਵਕਲਪਸਮੇਜਬਭੁਯੋ॥ ਤਬ
ਉਹਤੁਤਲੀਨਹੋਇਗਯੋ॥ ਪੁਨਮੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਇਹਗਯਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਸੇਸ੍ਰੁਤਿ
ਤਤਬਖਾਨਾ॥ ੭॥ ਸੋਈਸੂਤਮੁਨਬ੍ਰਹਮਪਦੁਯੋ॥ ਭ੍ਰਿਗੁਵਾਦਿਕਸੰਭੂਮੁਨਪਾਯੋ॥
ਸਾਤਮਹਾਰਿਖਭ੍ਰਿਗੁਜਿਨਆਇ॥ ਅਰੁਸੰਭੂਮੁਨਿਜੋਮੁਨਿਆਇ॥ ੮॥ ਤਿਨ
ਅਸ੍ਰੁਨਿਤੇਇਹਬਿਸਬਾਰਾ॥ ਨਨਾਬਿਧਿਕੇਭੇਦਮਪਾਰਾ॥ ਸੁਰਨਰਅਸੁਰਜਿਧ

ਬੀਧੂਬਾ ਬਿਦਯਾ ਪਰਜਾ ਆਦਿ ਕਸਰਬਾ ॥ ੬ ॥ ਸਪਤਦੀਪਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥
 ਕ੍ਰਿਨਰਗਨ ਪੁਰਖਾਦਿ ਅਪਰਾ ਸਤਰਜਤਾ ਤਿਨ ਕੀਉਤ ਪਤਾ ਵਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧ
 ਭਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਰੁਏ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਭੇਦਾ ਤਿਨ ਤੇ ਤੈਸੇ ਜਨੈ ਬੇਦਾ ਬੇਦਤ
 ਤੇ ਸੇ ਕਤ ਹੁਰਹੋ ॥ ਆਪ ਸੁਗੁਣ ਸਮਨ ਤਿਨਿ ਕਹਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤਿਨ ਕੇ ਭ
 ਏ ਸੁਭਾਵਾ ਤਿਉ ਤਿਉ ਜਾਨਿ ਰਸੁ ਤਿਕੇ ਭਾਵਾ ਤਿਉ ਹੀ ਤਿਉ ਆਚਰਨ ਨ ਕਰੈ ॥ ਤਿ
 ਉਤਿਉ ਆਪ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਸੁਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਾਪਰ ਜੇ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਵੈ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤਿ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਜੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਆਪ ਕਰੈ ਬਹੁ ਰੀਝਾ ਨਨਾ ਭਾਂਤਿ ਚਲਾਵੈ ਪੰਥਾ ॥ ੧੩ ॥

१२५
 ॥ १२५ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਉਪਜੈ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਗੁਣ ਨ ਰੁਪਰ ਮਹੇ ਹਿਸਤ ਖੰਡਾ ॥ ਮਮਾ ਯਾ ਕਰਿ
 ਮੇਰਿ ਤਹੇ ਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਤ ਪੰਥ ਨ ਹਿਜੈ ਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਰੁਚਿ ਨ ਆਨਾ
 ਕਰੈ ਕਰਮ ਅਰੁ ਭਾਖੈ ਗੁਣਾ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਸਾਧਨ ਨਿਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਤੇ
 ਕਾ ਲਿਖਿ ਜਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਰਮ ਨਿਆਖੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਗਤਿ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕੋ ਭਾਖੈ ॥ ਏਕ ਹਿ ਕਹੈ ਜਸ ਹਿ ਬਿਸਤਰੀ ਏ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਨਿਤੇ ਤੇ ਗੀਏ
 ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਸੁ ਯਾਜਗ ਮੇਜੈ ਲੋ ॥ ਜੇਨ ਚਰਹੈ ਸੁਰਗ ਮੇ ਤੋ ਲੋ ॥ ਏਕ ਈਹ ਹੀ
 ਕਾ ਮੁਖ ਖਾਨੈ ॥ ਅਰੈ ਸੁਰਗ ਨ ਚਕਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾ ਤਨ ਈਹ ਕਰੈ ਭੋਗ

ਨਕੋ ਈਹਾਛੇ ਬਿਜਾਇਤਾਤ ਨਕੋ ॥ ਮਾਰੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲਹੈ ਨਕੋ ਈ ॥ ਤਾਤੋ ਭੋਗ
 ਕਰੇ ਸਬ ਕੋ ਈ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਸੇ ਗੰਥ ਨ ਕਹਿ ਭੁਰਾ ਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਖਬ
 ਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕੈ ਕਹੈ ਸਾਮਦਾਮ ਅਰੁ ਸਤਾ ॥ ਦੂਜੈ ਸਾਧਨ ਸਕ ਲਾਸਤਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਜੇਗਾਰੀ ਬਬਹੁ ਸਾਖ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਮੁਛੁ ਮੁਕੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਮਾ ਮਰਦਾ ਅਦਿ
 ਮਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਗਹੈ ਏਕ ਪਾਛੇ ਬੇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਅਏ ਸਹਤੁ ਸਬ ਉਦਾਸ ਕ
 ਰੈ ॥ ਚਿਤ ਅਧਰਮ ਜਾਨਿ ਉਰਧਰੈ ॥ ਦਲ ਅਰੁ ਭੋਗ ਉਤਾ ਕਰਿ ਭਾਖੈ ॥ ਇਹੈ ਮੁ
 ਕਤਿ ਸਾਧਨ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕੈ ਜਗਦਨਤ ਪਗਹੈ ॥ ਏਕ ਨ ਜਾਨੈ ਅਨ

ਸੀਰਹੈ॥ ਏਕੈਤੀਰਬਬਤਮਨਪਰੈ॥ ਕਹੋਕਹਾਂਲੋਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈ॥ ੨੨॥ ਤਿਸਿ ੧੨੬
ਤੇਸੁਰਗਾਰਿਕਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਛੀਨਭੁਏਈਹਾਂਛੀਰਿਆਵੈ॥ ਬਹੁਰਿਛੀਚਿਜੈਸਿ
ਬਹੁਲਹੈ॥ ਨਰਕਨਿਐਕਈਜੁਗਾਰਹੈ॥ ੨੩॥ ਅਰੁਜਬਰਹੈਸੁਰਗਹੂੰਆਹੀ॥
ਤਬਹੁੰਕਛੁਸੁਖਪਾਵੈਨਹੀ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਅਭੁਮਨਾ॥ ਰਾਗਦੋਖਈਰਖਾਅ
ਪਮਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਇਤਆਰਿਕਨਿਗਜੈਨਿਤਰਹੈ॥ ਤਤੇਕਓਨਭੁਤਿਸੁਖਲਹੈ॥
ਰੁਗਤਿਬਿਨਾਬਿਧਿਲੋਕਹਿਜਾਵੈ॥ ਕਣਤਹਾਂਹੁਤੇਛਹਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਤਤੇਓਧੁਕੁ
ਅਹੈਸਾਰਾ॥ ਸੁਖੁਅਚਰਨਨਕੇਆਧਾਰਾ॥ ਜਿਨਮੇਰੇਚਰਨਨਰਿਤਪਰਿਓ॥

ਸਾਧਨ ਸਿਧ ਸਕਲ ਪਰਹਰਿ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭਿਧ ਵੇਜੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਕਹੂੰ
 ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਹਿਰਿ ਸੁਖਿ ਚਿਨਿ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਪੰਜ ਨੈਜੇ ਪਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੇ ਪਾਵੈ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਆਰੈ ॥ ਅਭਿਰਸਕਲ ਅਸਾ ਕੀ ਤੇ ਆਰੈ ॥ ਅਸ ਆਪੀ ਨਨਿ
 ਰੰਤਰ ਰਹੈ ॥ ਦੂਜੀ ਸਕਲ ਕਾ ਅਨਾਵਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਕਲ ਬਸਤ ਕੋ ਕੀਨੇ ਤਥਾ ॥
 ਅੰਤੁ ਹਕਰਣ ਖਰੇਵੈ ਰਾਗਾ ॥ ਸਾ ਦਰਸੀ ਨਿਤ ਸੀਤਲ ਚਿਤਾ ॥ ਅਚਿਤ ਵਨ
 ਸੁਦੈ ਦ੍ਰਿੜ ਬਿਤ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦਸੈ ਦਿਸਾ ਸੁਖ ਰੂਪਾ ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਜੇ ਅਤਿ ਪਰਮਾ
 ਰੂਪਾ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਨ ਕਤ ਹੁਨ ਹਿਅਨੈ ॥ ੩੦ ॥

ਤਾਕੈਸਭੁਆਧੀਨੈਰਹੈ॥ ਪਰੁਜੇਸੇਬਿਨਕਛੂਨਹਿਗਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਕੋਕਦੇਨ ੧੨॥
ਲੇਵੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਪਲਾਚਿਤਨਦੇਵੈ॥ ੩੧॥ ਸਭੁਭੂਰਜਨੈਨਨਹਿਦੇਖੈ॥ ਸ
ਪਤਪਤਾਲਸੁਖਨਤਿਨਲੇਖੈ॥ ਜੇਗਾਜਿਧਅਣਿਅਦਿਕਅਸ੍ਯਾਜੇਬੀਜਿਨ
ਹਿਤਸਾਧੈਕਸ੍ਯਾ॥ ੩੨॥ ਤਿਨਹੂੰਕੋਕਬ੍ਰਹ੍ਮਨਹਿਲੇਖੈ॥ ਆਪੁਹਿਤੋਨਿਤਸੇਵਕ
ਰੇਖੈ॥ ਮੁਕ੍ਤਿਨਿਕਟਿਸਦਾਈਰਹਾਈ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਯੋਰਜਨੁਛੈਨਕਾਈ॥ ੩੩॥ ਮੇਰ
ਏਕਸਦਾਪ੍ਰਯਾਤਕੋ॥ ਅਮਰਚਨਨਚਿਤਰਾਪੇਜਕੋ॥ ਤਾਹਿਤਿਸੇਰੁਪਿਅਸੇਈ
॥ ਤਾਬਿਨਸੇਰਨਹੀਪ੍ਰੋਕੇਈ॥ ੩੪॥ ਤ੍ਰਿਸੰਨ੍ਯੋਰਜਨੁਬਿਧਨਹਿਪਿਅਰੋ॥ ਨਹਿਜਿ

ਕਰਜੇਰੁਪਹਸਾਰੇ॥ ਨਹਪ੍ਰੇਤਿਉਸੀਕੁਖਨਭੁਈ॥ ਸ੍ਰੀਅਰਧੰਗੀਤਿਨਹੀ
ਸਾਈ॥ ੩੫॥ ਇਉਨਹਿਪ੍ਰਸੇਰੇਅਸਦੇਹਾ॥ ਜੇਸੇਤੁਅਸੇਪਰਮਸਨੇਹਾ॥ ਤੁਮ
ਸੇਰੁਗਤੁਅਹੀਪ੍ਰਸਸੇਰੇ॥ ਤੋਕੋਰਹੈਨਿਰੰਤਰਨੇਰੇ॥ ੩੬॥ ਇਛੁਹਹਿਤਅ
ਰੁਸੀਤਲਤਹਿਦੈ॥ ਸਬਨਿਰਵੈਰਸਕਲਪਰਸਰਦੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਟਦੈਖੈ
ਸਭਅਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਤਜੈਪਲਨਾਹੀ॥ ੩੭॥ ਮੇਤਕੋਪ੍ਰਸਮੈਯੋਕਰਿਓ॥ ਤੇ
ਗੁਣਪਾਸਬੰਧਨਬਿਸਤਰਿਓ॥ ਪਰਤਕੋਮੇਸੇਬਲੁਭਾਰੀ॥ ਕਾਟੀਆਯਅਕ
ਲਹਆਰੀ॥ ੩੮॥ ਏਤੇਪਰਸਭਮੇਗੁਣਤਜਿਓ॥ ਉਲਟਿਅਇਮਸਚਰਣਨਭੁਸੇ

ਸਿੰ ਅਰੁ ਸਰੁ ਸੁਖ ਤ ਕੈ ਬ ਸਿਰਹੈ ॥ ਜੋ ਤੁ ਜਿ ਸੋ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਚਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੁ ਤਨ ਕੇ ਭ
 ਵ ਬਿਧ ਨ ਦਹੈ ॥ ਨਾ ਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਅਚਰਨ ਨ ਲਾਵੈ ॥
 ਸਦਾ ਸਬ ਨ ਤੇ ਆਪੁ ਛੁਪਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਅਤਨੁ ਹਿ ਅਲੈ ॥ ਅਹਿ ਛੋਡਿ
 ਦੂਜੇ ਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਣ ਤੀਤ ਤ ਜਨ ਕੇ ਪਾਛੈ ॥ ਇਹ ਤਨ ਧਰੇ ਫਿਰੇ ਮੇ ਅਛੈ ॥
 ੪੧ ॥ ਸਤ ਕ ਗੁਣ ਧਾਰੀ ਇਹ ਦੇਹਾ ॥ ਕਰੇ ਸੁਧ ਤ ਚਰਨ ਨ ਖੇਹਾ ॥ ਨਿਹ ਕਿੰਚਨ
 ਤਨ ਚੁੰਨ ਹਿ ਰਕੂ ॥ ਮੇਹੀ ਸੋ ਨਿਤ ਹੀ ਅਨੁ ਰਕੂ ॥ ੪੨ ॥ ਸੀਤ ਲਹਿ ਦੇ ਬਿਗਤ ਅ
 ਰੁਮਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵੰਤ ਸਰੁ ਏਕ ਸਾਨਾ ॥ ਕੇਹੂੰ ਕਾ ਅਚਣੈ ਨ ਹਿ ਬੁਧਾ ॥ ਮੇਹੀ ਸੇਵ

ਪਾਣੀ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ॥ ੪੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੁੰਤੈ ਨਿਤ ਨਿਸਪ੍ਰੇਰਹੈ ॥ ਤੇਜਨ ਸੇਰੇ ਸੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ॥
 ਤਾ ਸੁਖ ਕੋ ਸੁਖੁ ਜਾਨੈ ਤੇਈ ॥ ਐਸਾ ਕਲਾਜ ਐਨਾ ਹਿਕੇਈ ॥ ੪੪ ॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਰ
 ਜਨ ਨਿਸਪ੍ਰੇਰ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਪ੍ਰੇਰ ਵੰਤ ਕੇ ਨਿਕਟਨ ਆਵੈ ॥ ਟਿਪਿ ਅਨ ਕੇ ਦ
 ਸਿ ਆਨ ਵਹੇਈ ॥ ਏਵੀ ਜੀਤਿ ਸਕੈ ਨ ਹਿਕੇਈ ॥ ੪੫ ॥ ਪਰੁ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਅਜਬ
 ਹੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਛੁ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰਿ ਤਬਹੀ ॥ ਬਿਖੈ ਸੜ ਮੇਸਕਲ ਨਿਵਰੈ ॥ ਆ
 ਪਮਿਲਾ ਉਭੁ ਵਭੈ ਟਰੈ ॥ ੪੬ ॥ ਪਾਵਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਓਅਸ ਆਹੋਇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ
 ਰਿ ਓਸ ਰਿਭੁ ਸਾ ॥ ਤਿਉ ਆਰੁਗਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਹੇਈ ॥ ਜਰੈ ਪਾਪ ਰਹੈ ਨ ਕੇਈ ॥ ੪੭ ॥

ਬਹੁਰਪਾਪਕਹੂੰਨਿਕਟਨਾਅਵੈ। ਭੁਗਤਪੁਤਾਪਸੋਹਿਸੋਪਾਵੈ। ਸਾਧੈਸਿਧਜੋਗਾ॥ ੧੨੮
 ਸੁੰਗਾ। ਬਹੁਬਿਧਿਜਗਹੋਹਿੰਸਾਂਗਾ॥ ੪੮॥ ਸਾਂਖਾਬਿਚਰਸਕਲਇਉਜਨੈ।
 ਬੇਦਪਛੈਦੈਵਸਬਦਨੈ। ਤਾਪਹਿਕਾਇੰਦ੍ਰੀਅਨਬਾਧੈ। ਅਭਿਰਸਕਲਧਰਮ
 ਕੇਸਾਂਧੈ॥ ੪੯॥ ਤੁਹੂੰਮੋਹਿਕਟਨਹਿਪਾਵੈ। ਭੁਗਤਸੋਹਿਤਤਕਾਲਮਿਲਾਵੈ।
 ਏਕਭੁਗਤਸੋਕੋਬਸਿਕਰੈ। ਦੂਜੇਤੇਅਤਅੰਤਰਪਰੈ॥ ੫੦॥ ਸਰਧਸਹਿਤਕਰੈ
 ਮਮਭੁਕਤ। ਤਾਸੋਸੇਰੀਅਤਿਅਸਕਤ। ਮੇਧੁਆਦਿਸਕਲਕੋਈਸਾ। ਸੋਬਿਨ
 ਅਵਰੈਸਕਲਅਨੀਸਾ। ਸੋਮੇਭੁਗਤਨਕੇਆਪੀਨ। ਤੇਸੋਸੋਜਿਉਜਲਸੋਮੀਨ॥ ੫੧॥

ਜੇਚੰਡਾਲਭੁਗਤਮੇਅਵੈਤਾਹੀਤਨਨਿਰਮਲਤਾਪਾਵੈ॥੫੨॥ਬਰਣਾਸੁਮਸਬ
 ਥੀਦਨਕਰੈਤਾਪਗਰੇਣਜੀਨਪਰਧਰੈ॥ਤਨਿਭਵਨਸਦਾਬਸਿਤਾਕੈ॥ਮੇਰੀਭਰ
 ਤੇਬਿਰਾਜੈਜਾਕੈ॥੫੩॥ਬਿਦਿਆਪਦੈਧਰਮਬਹੁਕਰੈ॥ਜੀਵਦਯਾਬਹੁਬਿਧਿਬਿ
 ਸਤਰੈ॥ਸਤਵੰਤਅਰੁਦਿਫਸੰਤੋਖ॥ਕਬਹੂੰਕਹੂੰਕਰੈਨਹੀਰੋਖ॥੫੪॥ਕਸੁਸਹਿਤ
 ਪੁਰਨਤਪਸਾਧੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਏਹਆਦਿਕਨਿਬਾਧੈ॥ਤੀਰਥਸਰਤਆਦਿਦੇਜੇਤੋ॥ਸਭ
 ਆਚਰਨਕਰੈਜੇਤੋਤੋ॥੫੫॥ਪਰਜੇਮੇਰੀਭੁਗਤਨਹੋਣੀ॥ਤੋਨਿਰਮਲਨਹਿੰ
 ਵੈਕੋਣੀ॥ਤਨਰੇਖਾਂਦ੍ਰਵੈਬਿਨੁਚੇਤਾ॥ਅਨੰਦਅੰਸੁਬਿਕਲਾਬਿਨੁਨੇਤਾ॥੫੬॥

ਚ

ਮਨ

ਤੇਲੇਸਾਪਭਗਤਨਹਕਹੈ। ਭਗਤਿਬਿਨਾਉਰਸੁਧਨਲਹੈ। ਦ੍ਰਵੈਪ੍ਰੇਮਤੇਜਾਕੇ १੩੦
 ਚਿਤਾ। ਕਬਹੂਰੋਵੈਸੇਰੇਹਿਤਾ॥੫੧॥ ਕਬਹੂਬਾਨੀਗਾਦਗਾਦਹੋਈ। ਕਬਹੂਉ
 ਰੇਗਾਵੈਜੋਈ। ਕਬਹੂਅਧੁਰਅਧੁਰਸੁਰਗਾਵੈ। ਕਬਹੂਪ੍ਰੇਮਅਗਨਰਹਿਜਾਵੈ।
 ੫੨॥ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਪ੍ਰੇਮਬਾਸਿਕਰੈ। ਕਬਹੂਹਮੈਗੁਨਨਾਬਿਸਤਰੈ। ਏਕਬੇਦਕ
 ਲਾਜਨਜਾਨੈ। ਜਿਉਉਨਾਅਤਸਕਲਾਇਉਜਾਨੈ॥੫੩॥ ਜੇਸੇਰੇਅੰਸੇਜਨੁਹੋਈ।
 ਤੇਭਵਨਸੁਪਕਰਤਹੋਸੋਈ। ਸਕਲਭਵਨਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੈ। ਸਕਲਭਵ
 ਨਕੇਸੇਜਨੁਤਾਰੈ॥੫੪॥ ਜੇਸੇਹੇਅਲਨਤਾਹੋਈ। ਬਹੁਜਲਾਹਿਧੋਈਏਜੋਈ॥

ਅੰਗੇਜਤਨਬਹੁਤਬਿਧਿਕੀਜੈ॥ਹੇਅਬਹੁਤਕਸੇਟੀਦੀਜੈ॥੬੧॥ਪਰੁਕੇਹੂੰਬਿ
ਧਿਸੁਧਨਹੋਈ॥ਕੋਟਜਤਨਕਰੇਜੇਕੋਈ॥ਸੋਈਹੇਅਅਗਨਿਮੇਦੀਜੈ॥੬੨॥
ਰਿਫੂਕਤਪਤਅਤਿਕੀਜੈ॥੬੩॥ਤਾਤੇਕੋਈਅਲੁਨਹਿਰਹੈ॥ਅਪਨੇਜੁਧਸਰੁ
ਪ੍ਰਕੇਰਾਹੈ॥ਤਿਉਹੀਜਤਨਕਰੈਸੁਹਕੋਈ॥ਅਰੁਆਤੁਅਨਿਰਮਲਨਹਿਰੇ
ਈ॥੬੪॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਿਅਹਿਜਥਾਮਾਵੈ॥ਤਬਸਰੁਕਰਮਮਲਨਛੁਟਕਾ
ਵੈ॥ਨਿਰਮਲਹੋਇਲਹੈਨਿਜਰੂਪਾ॥ਪਾਵੈਸੋਹਿਤਜੈਭਵਕੂਪਾ॥੬੫॥ਜਿ
ਉਜਿਉਮੇਰੀਭੁਗਤਹਿਕਰੈ॥ਮੇਰੇਗੁਨਹਿਦੇਅਹਿਧਰੈ॥ਸੁਵਨਕੀਰਤਨਸਿ

ਮਰਨਠਨੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਵਰ ਬਾਸ ਨਾ ਭਾਨੈ ॥ ੬੫ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਿਰੈ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ੧੩੧ ॥
ਗਯਾਨਾ ਦੇਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਿਟੈ ਸਭ ਆਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਤ ਭਾਵ ਕਤ ਪੂਨ ਹਿਰਹੈ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿ
ਜਨੀ ਦਪਦਲਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਨੈਨ ਨਾ ਆਹਿ ਰੋਗਾ ਜਿਉ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਦੇਖੇ ਸੋ
ਈ ॥ ਪੁਨ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮੇਵ ਹਿਲ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਿਰੈ ਹੋਤ ਨਿਤ ਆਵੈ ॥ ੬੭ ॥
ਤਿਉ ਤਿਉ ਸਕਲ ਬਸਤੁ ਕੋ ਦੇਖੇ ॥ ਆਪ ਹਿ ਪਰ ਅਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਗਤ
ਰੂਪ ਵਿਛਾ ਅੰਜਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਖੇ ਦੇਵ ਨਿਬੰਧਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਸੁਖ ਨ ਕੋ ਧਯਾ
ਵੈ ॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਆਹਿ ਬਹਿਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਧਯਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਣਾ ॥ ਪਾਵੈ ਮੋਹਿ ਮਿਟੈ

ਬੁਢਮਰਣਾ॥੬੯॥ਤਤੇਸਰੁਸਾਧਨਬ੍ਰਮਜਨਹੁ॥ਸੁਪਨਸਾਮਨਵੈਤਸੇਮਾਨਹੁ॥
ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਸਕਲਸੇਤੁਆਗੋ॥ਨਿਸਾਦਿਨਮਮਚਰਨਨਅਨੁਰਾਗੋ॥੭੦॥ਜੇਯ
ਹਰੁਵਹਿਚਹੈਛਿਟਕਾਯੋ॥ਅਰੁਚਹੈਮਮਚਰਨੀਆਯੋ॥ਤੇਤਿਨਕੀਸਿੰਗਤਿ
ਪਰਹਰੈ॥ਜੇਨਰਜੁਵਤੀਸਿੰਗਤਕਰੈ॥੭੧॥ਜੁਵਤੀਸੁਖਨਿਸੁਨੈਨਹਿਸਵਨਾ॥ਸ੍ਰੀ
ਖੇਕਰੈਨਗਵਨਾ॥ਕਬਹੂੰਭੂਲਿਹਿਦੈਨਹਿਅਨੈ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਨਿਰੰਤਰਰੁਨੈ॥
੭੨॥ਐਸੇਬੀਧਨਕਹੂੰਨਹੋਈ॥ਕੋਟਿਨਸਿੰਗਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਜਿਉਜੋਖਤਅਰੁਜੇ
ਖਤਸੀਰੀ॥ਬੀਧਨਕਰਤਹੋਤਪਰਸੀਰੀ॥੭੩॥ਤਤੇਤਿਨਕੇਸਿੰਗਹਿਤਜੈ॥

ਸਾਵਧਾਨਮਚਰਣਨਭੁਜੈ॥ ਨਿਰਭੈਠੋਰਕਰੈ॥ ਅਸਥਾਨਾ॥ ਅੰਬਿਨਸੀਗਤਜੈਸਭ ੧੩੨
ਅਨਾ॥ ੧੪॥ ਅੰਰਧਾਸਲਿਰਿਤਰਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਹ੍ਰਿਦੈਅੰਧਰੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਬਚ
ਨਜੁਨਿਹ੍ਰਿਦੈਰਾਖੈ॥ ਉਪਵਸੈਰਪੁਲਕੋਰਾਖੈ॥ ੧੫॥ **ਉਧੋਵਦਚ**॥ ਹੇਪੁਤੁ
ਅਹਿਕਵਨਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ ਕਵਨਰੂਪਮੇਰਿਤਲਗਾਵੈ॥ ਮੇਤੋਕਤਸੇਵਤੁਅ
ਚਰਨਾ॥ ਪਰੁਜੇਚਹੈਅਟਾਯੋਅਰਨਾ॥ ੧੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧੁਤੁਅਕਰੁਣਾਕਰੈ॥ ਧ੍ਰੁ
ਨਜੇਗਾਬਾਨੀਬਿਸਤਰੈ॥ ਸੁਨਉਧਵਨਿਜਜਨਕੀਬਾਨੀ॥ ਤਬਸੀਹਰਿਜੀਅ
ਪਬਖਾਨੀ॥ ੧੭॥ **ਸ੍ਰੀਰੁਗਾਵੋਨੇਵਚ**॥ ਉਧਵਤੇਕੀਧ੍ਰੁਜਾਨਸੁਨਾਉ॥ ਜੇਗ

ਸਹਿਤ ਸਭੁ ਅੰਗ ਬਤਾਉ ਜੇਗਾ ਸਹਤ ਜੇਧਾਨ ਹਿਕਰੈ ਤੇ ਅਨ ਬੇਰ ਰਜ ਹਿ ਪਰ
ਹਰੈ ॥੧੮॥ ਸਸਾ ਅਸਨ ਮੇ ਅਸਾ ਬਿਰਹੇਈ ਜੀਘਨ ਪਰ ਕਰ ਰਾਖੇ ਦੇਈ ਦੇ
ਹਸਾਨ ਚਲੇ ਨ ਹਿਤੁ ਲੈ ਨਾਨਾ ਦਿਸਟ ਕਦੇ ਨ ਹਿ ਬੋਲੈ ॥੧੯॥ ਇਹ ਪੁਰਕੈ
ਭੁਕਾ ਬਿਰੁਕਰੈ ਪੁਨਰੇ ਚਕਾ ਪੰਗੁਲਾ ਨਿਸਰੈ ਬਹੁ ਰਿਓ ਪੁਰਿ ਪੰਗੁਲਾ ਦੁਆ
ਰਾ ਇਹ ਨਿਸਾਰੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ॥੨੦॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਰਥ ਸਕਲ ਪਰਹਰੈ ਮੇਰੇ ਹੇਤ
ਕੁਏ ਮੇਧਰੈ ਓਧਵਦੈ ਬਿਧਿ ਜੇਗਾ ਕਥਾਵੈ ਤਾਭੇ ਦਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੨੧॥
ਮੰਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਜੇਨਾ ਅਸਗੁਰਾ ਅੰਤੁ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਅਗੁਰਾ ਤੇ ਜੇ ਸਗੁਰਾ ਭਸੇ ਨਾ ॥

ਜੋਤਿਤਮਹੈਪ੍ਰਣਾਯਾਮ ॥ ੮੨ ॥ ਪੂਰੇਗਖੇਰੇਚਕਕਰੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਅੰਤਉਰਧਰੈ॥ ੧੩੩
 ਘੰਟਾਨਦਤਲਉਰਧਯਾਵੈ॥ ਤੁਝੇਅੰਤਿਕਰਿਪ੍ਰਣਚਲਾਵੈ॥ ੮੩ ॥ ਜਿਉਤਿ
 ਕਾਲਅਭੁਜਾਸੈਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਾਨਾਸਾਹੀਮੇਧਿਰੁਹੋਈ॥ ਬਹੁਰਿਓਹਿਦੈਕਾਅਲਕੈ
 ਧਯਾਵੈ॥ ਅਸੁਪਾਪੁਰੀਸੋਬਿਗਾਸਾਵੈ॥ ੮੪ ॥ ਅਉਧੈਖੁਖਤੇਉਰਧਕਰੈ॥ ਤਾਕੇ
 ਮਧਸੁਰਜਹਿਧਰੈ॥ ਸੂਰਜਾਹਿਪੂਰਨਸਾਸਿਅਨੈ॥ ਸਾਸਿਮਹਿਅਨਲਤੇ
 ਜਮੇਅਨੈ॥ ੮੫ ॥ ਅਨਲਮਧਮਅਰੁਪਹਿਧਯਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸੋਅਨਹਿ
 ਲਗਾਵੈ॥ ਅੰਗੁਸੁਪ੍ਰਮਾਨਚਤੁਰੁਜਰੂਪਾ॥ ਅਤਿਜੀਤਲਸੁਖਦਾਨਅਨੁਪਾ॥ ੮੬ ॥

ਨੁਤਨਾਜਲਮੇਪਤਨਜਾਮਾਤਰਤਤੁਲਾਮੀਬਰਚਧਾਮਾਮੀਦਹਾਸਸੇਭਾ
ਨਿਧਾਮਨਾਮਕਰਾਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਲਸੁਰਕਾਨਨਾ॥੮੭॥ਕੀਰਕਓਸਤਕਮਨਬ
ਨਮਾਲਾਉਰਕ੍ਰਿਤਲਤਲਛਾਬਿਸਾਲਾਸੀਖਚਕ੍ਰਮਰੁਗਦਾਪਦਮਾਹਸ
ਤਚਾਰਧੁਸੇਭਾਸਦਮਾ॥੮੮॥ਹੇਮਸੁਕਟਹੀਰਾਅਣਜਰਿਓਅਤਿਸੇਭਾਇਮਨਸਿ
ਰਧਰਿਓਕੁਲਤਿਲਕਾਮੀਬੁਜਬਰਨੈਨਾਭਗਤਪ੍ਰਸਾਦਸੁਪਾਕੋਮੈਨਾ॥੮੯॥
ਕਰਕੀਕਣਾਮੀਗੁਲਾਮੀਦੁਕਾਪਰਨੁਪਰਕਟਮੇਛੁਦੁਕਾਮੀਕਸਬਜਰਧੁਜਾ
ਅਰਬਿੰਦਾਚਿਹਨਤਚਰਣਹਰਣਦੁਖਦੀਦੁਗੰਨਖਮਣਗਣਾਮਰਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰਕਾਸਾ॥

ਉਰਮਗਯਨਅੰਧਤਮਨਸਾਅਉਰਸਕਲਅੰਗਨਬਹੁਖਣਾਨਿਨਕੇਧਾ १੩੪

ਨਮਿਟੈਸਭਦੁਖਣਾ॥੮੧॥ਵੈਸਕਿਸੋਰਪਰਮਸੁਕੁਆਗਨਖਸਿਖਧਾਵੈਬਰੰ

ਬਾ॥ਚਰਨਨਤੇਪਤਅੰਗਹਿਧਾਵੈ॥ਏਕੈਗਹਿਏਕੈਛੁਟਕਾਵੈ॥੮੨॥

ਯਉਲੈਨਖਤੇਸਿਖਪ੍ਰਜੀਤਾਨਿਜਾਦਿਨਪ੍ਰਿਏਧਾਵੈਸੀਤਾਅੰਗਬਸਨਸਕ

ਲਪਰਹਰੈ॥ਮੇਰੋਰੂਪਅਡਿਗਮਨਧਰੈ॥੮੩॥ਯਾਬਿਧਿਜਬਮਨਨਿਹਰ

ਲਹੇਈ॥ਤਬਫਿਰਿਅੰਗਨਧਾਵੈ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਖਮੈਮਨਧਰੈ॥ਅੰਗ

ਸਕਲਚਿਤਵਨਨਿਰਵਰੈ॥੮੪॥ਯਾਬਿਧਿਮਨਅਪਨੇਬਸਹੇਈ॥ਤਬਬਿ

ਰਾਟਮੇਧਰੈਸੋਈ॥ ਸਕਲਬਿਰਾਟਰੂਪਮਮਜਾਨੈ॥ ਮੋਤੇਭਿੰਨਕਛੂਨਹਿਮਾਨੈ॥
੯੫॥ ਯੋਬਿਰਾਟਮਮਰੂਪਹਿਜਾਨੈ॥ ਨਿਹਚਲਤੁਇਓਭੇਦਕੋਭਾਨੈ॥ ਤਬਤਾਹੁਤੇ
ਮਨਨਿਰਵਾਰੈ॥ ਸੁਧਨਿਰੰਜਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਰਾਰੈ॥ ੯੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਨਿਰੰਤਰ
ਰਕਰੈ॥ ਜਤੁਆਕਰਦੂਰਿਪਰਹਰੈ॥ ਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਾਏਕਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਚੇਤਨਰੂਪ
ਅਖੰਡਤਲੇਖੈ॥ ੯੭॥ ਨਿਜਾਨੰਦਨਿਹਚਲਤਨਿਰਧਾਰ॥ ਸਤਸਰੂਪਵਾਰਨਹਿ
ਪਾਰ॥ ਏਕੋਅਜੂਨੀਆਪੇਆਪਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਰਹਤਪੁਨਿਅਰੁੱਪਾ॥
੯੮॥ ਕਾਲਨਕਰਮਜੀਵਨਹੀਆਯਾ॥ ਆਪੇਆਪਾਨਿਰੰਜਨਰਾਯਾ॥

ਨਹੀ

ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਅਖੰਡ ਤੋ ਹੋਈ। ਤਤੇ ਉਠੈ ਪਤੀ ਗਾ ਕੋਈ॥੯੯॥ ਬਹੁ ਰਿਅ ਗਾਨਿ॥ ੧੩੫
ਜਸਾਵੈ। ਤਬੈ ਪਤੀ ਗਾਨਾ ਮਗਾਵੈ। ਅੰਸੇ ਅਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਰੈ। ਏਕ ਜਾਨਿਕ
ਰਿਦੈ ਤਨਿ ਵਾਰੈ॥੧੦੦॥ ਅੰਸੀ ਭੁੰਤਿ ਬਿਚਰੈ ਕਰਤੇ। ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਿਮ
ਨ ਧਰਤੇ। ਤਿਗੁਣਾ ਕਾਰ ਸਕਲ ਭੂ ਅਭਾਰੈ। ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਤ ਸੇਜਾਰੈ॥੧੦੧॥
ਹੁਇ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿ ਜਾਵੈ। ਜਹਾ ਭੁੰਤਿ ਬਹੁ ਰਿਓ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਅੰਸੀ ਬਿ
ਧਿ ਭੁਵ ਦੁਖ ਨ ਦਹੈ। ਅੰਰੇ ਨਿਜਾਨੰਦ ਪਟਲਹੈ॥੧੦੨॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਇਹ ਪੈਰੋ ਤੇ ਸੋ ਕ
ਹਿਓ ਜਾ ਕਰਹਿ ਪੁਰਜਾਇ। ਪਰੁ ਯਾ ਮੇ ਬਹੁ ਬਿਘਨ ਹੋਤੇ ਭਾਖਿ ਉਸਾ ਝਾਇ।

੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕਿਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗ **ਵਨ** ਉਪਵਨੀਬ
 ਦੇ ਭਾਖਾਟੀ **ਕਾ** ਯੰ **ਚੜ੍ਹਦੇ** ਜੇ **ਧਿ** ਇ॥ ੧੪॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗ **ਵਨੇ** **ਵਚ** ਯੋ **ਪ** ਈ॥
 ਉਪਵਨੇਗਾ ਪੀਥਸਾ ਮਝਾਉ ਤਾਮੇ ਬਹੁਤੇ ਬਿਘਨ ਬਤਾਉ ਜੇ ਇਕੁ ਅਨਪ੍ਰਾਣਹਿ
 ਬਾਧੈ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇ ਜੇਗਾਹਿ ਸਾਧੈ॥ ੧॥ ਸੋਮੇ ਧਰੈ ਆਪਨੇ ਚਿਤਾ ਤਾਕੇ ਸਿਧ
 ਬਿਘਨ ਹੋਨਿਤਾ ਜੇ ਤਿਨਾ ਸਿਧਨ ਕੇ ਪਰਹਰੈ॥ ਜੇ ਅਮਰ ਬਨਨ ਕੇ ਅਨੁਸਰੈ॥
 ੨॥ ਤਿਨਾ ਸੇਕ ਬਹੁਰ ਹੋ ਯੁਗਾਇ ਤੇ ਸ੍ਰਾਸਕਲ ਬਿਧਾ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਮੇਸੇ ਬਚ
 ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨ ਧਾਰਾ ਉਪਵਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨਾ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੩॥ **ਉਪਦੇਵਚ** ਕੈ ਪਰਕਾ

ਰਧਾਰਣਾ ਦੇਵਾ ਅਗਸਿਧਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਧਿ ਭੁਵਾ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕਹੋ ਜੇ ੧੩੬
ਜੇਗਨ ਕੋ ਬਿਧਿ ਪਨ ਹਿ ਦੇਹੋ ॥੪॥ ਤੁਮ ਅਧੀਨ ਸਿਧਿ ਹੋ ਸਕਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ
ਇਜਨ ਅਕਲਾ ਉਧਵ ਪ੍ਰਸਨ ਹਿ ਰਵੈ ਮੇਧ ਬੀ ਤਬ ਬੋਲੇ ਗੋਪਾਲ ਸੁਰਗੀ ॥
੫॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚੁ** ॥ ਉਧਵ ਸਿਧਾ ਅਠਾਰਹ ਕਹੀਏ ॥ ਅਧਾਰਣਾ ਕਰ ਤੇ
ਲਹੀਏ ॥ ਤਿਨ ਮੇਧਾ ਸ੍ਰਿਧਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਵਸਾਧ ਮਤੇ ਕੋ ਰੋਬ ਖਾਨਾ ॥੬॥ ਜਾਤੇ ਦੇ
ਹਰੁਪ ਅਣਹੋਈ ॥ ਕਤ ਹੂੰ ਨਹੀ ਅਵਰਣਨ ਕੋਈ ॥ ਮਹਿ ਮਾਨਾ ਅਸਿਧ ਕਰ ਜਾ
ਨੇ ॥ ਅਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਾਯਾ ਮੋਨੇ ॥੭॥ ਜੇਤਨ ਕਰੈ ਮਹਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਹੁ

ਵਰਨਪਾਰਾ ਮਹਿਮਾਨ ਮਸਿਧਸੇਕਹੀਏ ਕਬਹੂ ਭਿਨਤ ਕੋਗਹੀਏ ॥ ੮ ॥
ਜੇਯਾ ਦੇਹਹਿ ਅਤਿਲਘੁ ਕਰੈ ਮੁਸੁਨ ਆਵੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਨ ਪਰੈ ਸੇਇਹ ਲਘੁ ਮ
ਸਿਧਕਹੈ ॥ ਮਮਜਨ ਯਾਕੈ ਨਿਕਟਨ ਆਵੈ ॥ ੯ ॥ ਜੇਜੇਇੰਦ੍ਰੀਭੋਗਨ ਕਰੈ
ਜਹਕਹੈ ਬੀਖੀ ਅਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਭੋਗ ਨਿਜ ਕਰਿ ਲਹੀਏ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਨਾਮ ਸਿਧਸੇਕਹੀਏ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕਠੰ ਰਹੈ ਬੈਠੰ ਰਹੈ ॥ ਦੇਖੇ ਸੁਨੈ ਸਕਲ ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਤਾਹਿ
ਅਗੋਚਰ ਰਹੈ ਨਕਾਈ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਸਿਧਕਹਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਇੰਦ੍ਰੀ ਦੇਹ ਬੁਧਿਮ
ਨਮ੍ਹਾਨਾ ॥ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਤਿਹੁ ਭੋਗ ਤਿਹੁ ਪ੍ਰੇਰੈ ਜਿਉ ਜਾਨੈ ॥

ਤੁਹਿ ਈਸਤਾ ਸਿਧ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨ ਬਹੈ ॥ ਜਤੇ ਅਤਿਅ ॥ ੧੩ ॥
ਨਿਵਤ ਬਹੈ ॥ ਨਾਮ ਅਵਸਥਾ ਸਿਧ ਕਹਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬੁਝਤ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹਿਅਵੈ ॥
੧੩ ॥ ਜੇ ਜੋਇ ਛਾਅ ਨ ਮੇਲਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਪਲਕ ਮੇਅਵੈ ॥ ਬਸਤ ਨਾਮ
ਸਿਧ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮਾਵਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸੁ ਸਿਧਿਏ ਅਤਿ ਪਰਧਾ
ਨਾ ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਅਧਿਅਭੁਖਾਨਾ ਤਨ ਕੇ ਗੁਣ ਬਿਅਪੈ ਨ ਹਿਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਅ
ਨੁਰ ਅਕਹੀਏ ਜੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੂਰ ਹਿਸਦਨ ਸੁਨੈ ਸਬ ਬੈਨਾ ॥ ਦੂਰ ਦਰਸਾਵੈ ਖੈ
ਸਭ ਨੈਨਾ ॥ ਅਨ ਕੇ ਬੇਗ ਮਨੋ ਜਬ ਧਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੂਪ ਬਨਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥

ਪਰ ਕੇਤਨ ਮੇ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਸਿਧ ਛੁਠੀ ਪਰ ਕਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਨਿਜ ਇਛੁ ਅ
 ਤੇਤ ਜੇ ਸਗੀਰਾ ਸੁਸੁ ਛੁਟੀ ਅਤ ਹੋ ਬੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮਿਲੇ ਅਪਸਰਨ ਬਿਚਰੈ ਦੇਵ
 ਦੇਖੈ ਤਿਨ ਲਹੈ ਸਰਬ ਦੇਵ ॥ ਸੇ ਸੁਰ ਕੀ ਵਾਰ ਸਨ ਕਹੀਏ ॥ ਮਿਥਾ ਫੁਲ ਹੋਏ ਕ
 ਨਗਾਹੀਏ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਸੀਕ ਲਪਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਜਸਾ ਸੀਕ ਲਪਕਹੀ ਜੇ ਸੋਈ ॥ ਜ
 ਹਗਾਇ ਚਿਹਰੈ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥ ਅਪ੍ਰਤਿ ਹਤਿ ਗਤਿ ਸਿਧ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਏਦਸ ਮਿਲਿ
 ਅਸੁ ਦਸ ਕਹੀਏ ॥ ਅੰਗਰਹੈ ਪੰਚਤੂ ਨਹੀ ਗਾਹੀਏ ॥ ਬ੍ਰਤ ਆਨ ਅਰੁ ਬ੍ਰਤ
 ਵਿਖਾ ॥ ਸਰੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਲਖ ਅਲਖ ॥ ੨੦ ॥ ਏਹ ਹੈ ਸਿਧ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾ ਕਿ ਅਸੁ ॥

ਪਰਚਿਤਮਾਦਿਅਰਿਗਤਜੋਈ। ਤੀਜੀਸਿਧਪਛਾਨੋਸੋਈ। ਅਪ੍ਰਾਜੈਪ੍ਰਸਤ ਕੇਅਗੋ॥
 ਅਗੋਸਿਧਬਖਤੁਅਨੁ। ਸੀਤਓਨੁਆਦਿਕਜੇਵੰਦਾ। ਤਿਨਹਿਨਿਵਰੈਸੋਅ ॥੩੮॥
 ਦੁਨੈ॥੨੧॥ ਬਿਖਅਰੁਅਗਨਿਸੂਰਜਲਬਿਰੁ। ਜਾਤੇਹੋਵੈਐਸੋਅਚੰਭਾ।
 ਪਤਿਸ੍ਵਤਸੋਸਿਧਕਹਾਵੈ। ਹਰਿਜਨਤਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥੨੨॥ ਵੈਅਸ੍ਵ
 ਦਜਅਰੁਏਪੰਚਾ। ਮਾਲਿਤੇਈਸਸਕਲਪਰਪੰਚਾ। ਏਸੇਸੁਲਭੁਪਉਚਰ
 ਸਾਖਾਬਹੁਤਨਹੀਬਿਸਤਾਕੀ॥੨੩॥ ਅਮਧਰਣਕਰਤੇਆਵੈ। ਜੋਗਨਕੋਬਹੁਬਿ
 ਧਿਬਿਚਿਲਾਵੈ। ਜੋਤਿਨਤੇਬਿਚਲੈਨਹਿਕਥਾ। ਤੁਮਅਚਰਨਨਪਵੈਤਬ
 ਹੀ॥੨੪॥ ਜਾਧਰਣਹੁਤੇਜੋਆਵੈ। ਜੇਸੇਜੋਗੀਕੋਬਿਚਲਾਵੈ। ਜੇਸੁਭਉਧ

ਵੇਤੋ ਸੇ ਕਉ ਜੇਗਾ ਪੀਥ ਕੇ ਬਿਘਨ ਹਿੰਦੁ ॥ ੨੫ ॥ ਸਰਗੁ ਣਰੂਪ ਜੋ ਕਛੁ ਬਿਸਤਰ ॥
 ॥ ਸੇਨ ਨਾ ਬਿਧਿ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ਤਾਹੀ ਤਾਹਿ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਤੈਸੀ ਤੈਸੀ ਸਿਧਿ ਹਿ
 ਪਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸਬਦ ਸਪ੍ਰਸਰੂਪ ਰਸ ਰੀਧਾ ॥ ਪੀਚ ਭੂਤ ਕੇ ਸੁਛੁ ਮਥੀਧਾ ॥ ਤਿਨੇ ਮੇਜ ॥
 ਜਾਮੇ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਤਾਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਹਿ ਮਿਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਹਾਤਮੇ ਮਨ ਹਿ ਲ
 ਗਾਵੈ ॥ ਪੀਚ ਭੂਤ ਸਾਖਾ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ^{ਮਝਮਾ} ਜਾ ਜਾ ਸਾਖਾ ਮੇ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤਾ
 ਮਦੇ ਹਤ ਬ ਪਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਪੀਚ ਭੂਤ ਕੇ ਜੇ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਤਿਨੇ ਮੇ ਜੋਗੀਧ ਰੇ ਪ੍ਰਯਾਨਾ ॥
 ਤਾਤਾ ਸਾਖਾ ਲਘੁ ਦੇਹਾ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੂੰ ਜੋਗਾ ਹਿ ਓਨ ਹੀ ਪਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ੨
 ਲਖਮਾ

ਸਤੁਕ ਅਹੰਕਾਰ ਅਨਧਾਰੈ ਤਾਕੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ ਤਬ ਜੇ ਇੰਦ੍ਰੀਭੋਗ ਨਿ
 ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਭਾਂਡਿ ਬਿਖਿਅਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਖ ਯਹ ਜੇਗੀ ਪਾਵੈ ॥
 ਸੇਵਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਿਧ ਕਹਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਰੂਪ ਅਨ ਅਨੈ ॥ ਤਾਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਕੀ ਗਤਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਟੀਵ ਲੈ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਯਉ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਆਚਰਨ ਨ ਪੇ
 ਖੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਾਲ ਰੂਪ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਸੁਭਾ ਬਿਯਾਪਕ ਸਬਈ ਸਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਾਤੇ
 ਸਿਧਈ ਅਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਉ ਬਰਤਾਵੈ ॥ ਜਾਹੀ ਜੋ ਜੋਈ ਕਰਵਾ
 ਵੈ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤਰ ਜਿਉ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਜੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤੁਮੇਧ ॥

ਰੀਚਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਤੇ ਸਿਧਾ ਅਵਸਥਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਖੀ ਅਨ ਬਿਨੁ ਅਨੰਦ ਬਢਾਵੈ ॥
 ੩੪ ॥ ਨਿਰਬੁਝ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਹਿ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਸਭ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਈਸਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਬਸਤਾ ਸਿਧ ਹਿਲੈ ॥ ਸੋਈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜੋ ਚਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਧ ਸਤ ਅਹਿ ਮੋਹਿ ਬਿ
 ਚਾਰੈ ॥ ਤਾ ਮੇ ਜੋ ਗੀ ਅਨ ਕੋਧਾਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਧਾ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ਖਟੁ ਭਿਰਮੀ ਨ ਬਯ
 ਪੈ ਕੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਗਗਨ ਪਾਰ ਪੁਣਾ ਅਨਧਾਰੈ ॥ ਸਬਦੁ ਪੁਰਿ ਰਾਹਿ ਬਿਚਾਰੈ
 ॥ ਤਬ ਜਿਹ ਲਗੇ ਪਵਨ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸੁਨੈ ਤਹਾ ਲਗ ਬਚਨ ਨਿਪੁਸ
 ੩੭ ॥ ਨੈਨ ਨ ਮੇ ਸਰਜ ਕੋਧਾਰੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਰਜ ਮੇ ਨੈਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੁਹਾ ਸੁਵਲੀਪ

ਦਰਦਰਸਿਧ

ਅਪ੍ਰਾਣਿਨਮੋਹਿਕੋਲੇਖੇ॥ ਤਬਸੋਤਿਹੁਲੋਕਕੋਦੇਖੇ॥ ੩੮॥ ਪਵਨਸਹਤ ੧੪੦
ਸੋਸੇਅਨਧਰੈ॥ ਜਹਾਤਹਾਅਮਰੂਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਅੰਸੇਅਨਕੇਜਹਚਲਾਵੈ॥
ਅਨਕੇਬੇਗਤਹਾਈਜਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਸਾਰੇਸੇਰੇਰੂਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਿਨਹੀਤਿਨਸੋਅਨ
ਕੋਧਰੈ॥ ਚਹੈਰਾਇਓਰੂਪਤਬਜੇਈ॥ ਬਾਰਨਲਾਰੈਹੋਵੈਜੇਈ॥ ੪੦॥ ਕਰਿਓ
ਪ੍ਰਵੇਸਹਿਚਹੈਜਾਮੈ॥ ਧਿਆਨਆਪਨੋਆਨੈਤਾਮੈ॥ ਤਬਤਾਤਨਮੇਜਾਵੈਅੰਸੇ ॥
ਬ੍ਰਿਗਫੂਲਤੇਫੂਲਹਿਜੈਸੇ॥ ੪੧॥ ਮੂਲਦੁਵਾਰਪਰਬੰਧਲਗਾਵੈ॥ ਪੁਣਚ
ਲਾਇਸੀਜਮੇਲਜਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਰੀਪ੍ਰਹੈਰੀਨਹਿਕਰੈ॥ ਜੋਅਨਹੋਇਤਹਿਅਨੁ

ਸੋਸਛਰ

ਸੋਸਛਰ

ਸਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਰਗ ਦੇ ਵਸੁਰ ਬਨ ਤਾ ਪੁਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪੁ ਜਾਨੈ ॥ ਭੁਲਾਵੈ ॥
ਤਬ ਤੇ ਸਹਿਤ ਬਿਬਾਨ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਜੋ ਗਿਕਿ ਸੁਖ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਬਸਤ ਰਿਦੈ ਮੇਧਾਰੇ ॥ ਤਾ ਤਕੇ ਪੁਰੁ ਮੇਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਸੇਧਾਵੈ ਤਤਕਾਲ ॥
ਜਬ ਹੀ ਚਾਹੈ ^{ਜਬ ਮਕਾਪ} ਕੁਪੁ ਅਕਾਲ ॥ ੪੪ ॥ ਸਕਲ ਨਿਅੰਤਾ ਸਭ ਕੇਈ ਸਾ ॥ ਨਿ
ਤਸੁ ਅਧੀਨ ਸਕਲ ਕੇ ਸੀਸਾ ॥ ਜੇਗੀ ਐਸੇ ਮੇਰੇ ਪੁਆਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਨਨ
ਕੇਈ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ਰਾਜਨ ਰੂਪ ਸਬ ਅੰਤਰ ਜਾਨੀ ॥ ਪੁਆਵੈ ਮੇਹਿ ਸਕ
ਲ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਜਾਨੈ ਜਨਮ ਅਰਨ ਕੀ ॥ ਗਿਯਾਨ ਤਿਕਾਲ ਅਰੁ ਸਭ

= ਅਗਾਧਾ

ਕੇਅਨਕੀ॥੪੬॥ਪਰਕ੍ਰਿਤਗੁਣਤੇਨਿਅਰਾਜਾਨੇ॥ਅਰੁਤਿਨਕੇਸੁਆਮਿਕਿਰਿ
ਮਨੈ॥ਪ੍ਰਯਾਵੈਸੋਹਿਜੇਸਦਾਅਦਿਦਾਤਬਕੋਈਨਹਿਬਖਾਪੈਦਿਦਾ॥੪੭॥ਸਭਮੇਬਿਖਾ
ਪਕਸਕਲਾਅਤੀਤਾ॥ਲਿਖੈਨਾਮਗਾਨਿਸੁਰਜਲਸੀਤਾ॥ਐਸੇਸੋਕੋਪ੍ਰਯਾਵੈਕੋ
ਈ॥ਐਸੇਲਛੁਨਪਾਵੈਸੋਈ॥੪੮॥ਜੇਸੇਰੇਅਵਤਾਰਨਪ੍ਰਯਾਵੈ॥ਅਭਿਧਰਮ
ਰਛੁਰਅਨਲਾਵੈ॥ਤੁੰਕੋਕਹੂੰਨਪਰਜੈਹੋਈ॥ਸਬਹਿਨਾਅਹਿਬਿਰਾਜੈਸੋਈ॥
੪੯॥ਯਭਿਧਰਨਕਰੈਆਮਜੈਈ॥ਸਿਧਨਪਾਵੈਜੇਗੀਸੋਈ॥ਪਰੁਏਅੰਤਰਾਇ
ਹੈਸਾਰੇ॥ਸੇਰੇਭੁਗਤਨਦੂਰਿਨਿਵਾਰੇ॥੫੦॥ਅਤਿਏਇਨਤੇਮੇਜਨਾਹੀ॥ਤੁਤੇਆਮ

੧੪੧

ਤੀਯੁਖ

ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਜਾਹੀ ਮੇਹਿ ਨ ਲਹੈ ਇਨੈ ਜੋ ਲੇਵੈ ਮੇਹਿ ਭੁਜੈ ਭਿਨ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ॥ ੫੧ ॥
 ਮੇਹੀ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਸਭੁ ਨ ਕੀਐ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੀ ਅਮਾ ਅਧੀਨ
 ਸਿਧ ਅਰੁ ਜੇਗਾ ਸਾਂਖ ਅਰੁ ਗਯਾਨ ਧਰਮ ਧਨ ਭੋਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ਸਬ ਕੋ ਜਨ ਕਸਕ
 ਲੋਕੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਸਬ ਹਨ ਕੋ ਅੰਤ ਰਜਾ ਸੀ ਸਬ ਮੇਸਬ ਹਰ ਭੀ ਤਰਏ ਕਾ ਮੇਸ
 ਬ ਰਤੈ ਅਵਰ ਅਨੇਕਾ ॥ ੫੩ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਭੁ ਭੂਤ ਨਾਹੀ ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਦੁ ਜਾ
 ਨਾਹੀ ਤਿਉ ਸਬ ਆਹੀ ਨਾਹੀ ਆਨਾ ਅਨਾ ਦਿਸੁ ਸੋਈ ਅਗਯਾਨ ॥ ੫੪ ॥ ਤਤੇਵੈ
 ਤਭਾਵਨਾ ਹਿਅਨੈ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸਕਲ ਕਰਿ ਜਨੈ ਅਮਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਮਰ ਨਨਾਵੈ
 ਸਾਧਨਾ ਸਿਧ ਸਕਲ ਭੂਮਤ ਜੈ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਨਿਰੰਤਰ ਭੁਜੈ ॥ ੫੫ ॥

ਅਤਿਅਪਰਬੁਵਦੁਖਮਿਟਵੈ ॥ ਇਹਮੇਤੋਸੋਰਾਖੁ ॥ ਜੋਗਾਜਨਾ ॥ ਯਾਤੇ ਅਵਰਸਕ
 ਲਾਅਗਯਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਦੇਖਨੇਇਹਸੁਨਦੁਹਕਾਰਿਗਯਾ
 ਨਾ ॥ ਪੁਛੀਕਿਸਨਬਿਬੂਤਿਤਬਉਧਵਪਰਮਸੁਯਨਾ ॥ ੧੭ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇਅ
 ਹਾਪੁਰਾਣੇ **ਏਕਦਸਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਓਧਵ **ਜੰਬਾਦੇ** ਭਾਖਾ **ਅੰਨਮਪੰਚਦ**
ਸੋਮੇ ਧਿਆਇ ॥ ੧੫ ॥ **ਉਧਵਉਬਾਰਾ** ॥ ਤੁਮਹੋਪਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਚਿਦਾਨੰ
 ਦਬਿਗਯਾਨਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਆਦਿਨਅੰਤਾਧਨਹੀਜਾਕੋ ॥ ਕੇਈਭੇਦਲਹੈਨਹੀਤਕੋ
 ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹੀਸਕਲਜਗਤਉਪਜਾਵੈ ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਤੁਮਾਬਿਨਸਾਵੈ ॥ ਤੁਮਸ

3

ਬਬਾਹਰਤੁਅਸਬਾਹੀਅਦਾਅਲਿਪਤੁਲਿਪੇਕਹੂੰਨਾਹੀ॥੨॥ਜਹਾਤਹਾਤੁਅਹੀਹੋ
 ਏਕਾ॥ਇਹੁਸਤੁਅਜੇਦ੍ਰਿਸ਼ੁਅਨੇਕਾ॥ਹੇਪ੍ਰਭੁਯਹਜਗੁਬਹੁਬਿਸਤਾਰਾ॥ਉਚਨੀ
 ਚਦਾਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੩॥ਅਰੁਯਾਜੀਵਸਤਿਕਰਿਆਨਿਓ॥ਬਿਖੀਅਨਿਜੋਬਹੁ
 ਭੁੰਤਿਬਿਧਾਨਿਓ॥ਯਾਕੈਏਕਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਕਿਉਆਵੈ॥ਕੈਸੇਸਕਲਬ੍ਰਹਮਕਰਿਧਾ
 ਵੈ॥੪॥ਗੁਨਵੰਤਤੁਅਜਨਹੈਜੇਤੇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਦੇਖਤਹੈਤੇਤੇ॥ਤਾਤੇਤੁਅ
 ਅਬਕਰੁਨਾਕਰੋ॥ਨਿਜਬਿਭੂਤਿਸੋਕੋਬਿਸਤਰੋ॥੫॥ਤਿਨਮੇਵੋਪਿਸਕਲਸੇ
 ਵੇਖੋ॥ਤਬਾਵੈਤਬ੍ਰਹਮਕਰਿਲੇਖੋ॥ਸੁਨਿਓਧਵਕੇਉਤਾਅਥੈਨਾ॥

ਬੇਲੇਹਰਿਜੀਕਰੁਣਾਮੇਨ॥੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਗਵਨੋਦਰ॥ ॥ਊਧਦਪ੍ਰਸਨਭੁਲੀਤੁ॥ ੧੪੩
ਕੀਨੀ॥ਜਾਤੇਪਰੈਬ੍ਰਹਮਗਤਿਚੀਨੀ॥ਇਹੈਪ੍ਰਸਾਅਰਜਨਭੀਕਰੀ॥ਤੁਸੇਮੇਜਾ
ਬਿਧਿਉਚਰੀ॥੭॥ਤਾਹੀਬਿਧਿਅਬੋਤੇਹਿਸੁਨਾਊ॥ਮੇਸੇਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਸਮਝਾਊ
ਕੈਰਵਅਰੁਪੰਡਵਕੁਰਖੇਤਾ॥ਸਭੁਹਿਜੁਰੇਭੂਮਨਕੇਹੇਤਾ॥੮॥ਤਬਅਰਜਨਕੈਰ
ਵਸਭਦੇਖੇ॥ਸਕਲਬੰਧਅਪਨੇਕਰਿਲੇਖੇ॥ਇਨਸਬਹਿਨਕੋਮੇਜੇਮਾਰੇ॥ਆਪ
ਹਿਅਪਨਰਕਮੇਡਾਰੇ॥੯॥ਮੇਸੀਬਿਧਿਅਨਿਓਅਹੰਕਾਰਾ॥ਆਪਹਿਅਨਿਓਮਾ
ਗਨਿਹਾਰਾ॥ਤਬਮੇਤਾਹਿਰਾਜਾਨਸਮਝਾਇਓ॥ਤਾਕੇਸਭੁਅਰਾਜਾਨਸਿਟਾਇਓ॥੧੦॥

ਪ੍ਰਸਕਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਮੇਸੀ ਤੁਮ ਸੋ ਕੀਨੀ ਪੈ ਜੈ ਸੀ ਤਾ ਤੇ ਉਤਰ ਕੋ ਉਚਰੇ ਯਾ
ਬਿਧਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਸੁ ਕੋ ਕਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਉਪਦੇਸੇ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਅਰੁ ਸਬ ਹਿਨ
ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆ ਆਪਾਹਿ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਉਪਜਾਊ ਸਬ ਪੋਖੇ ਸਬ ਕੋ ਬਰਤਾਊ ॥ ੧੨ ॥
ਸਕਲ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਅਧੀਨਾ ਮੇਹੀ ਮੇਸਰੁ ਹੋਵੈ ਟੀਨਾ ਤਾ ਤੇ ਸਰੁ ਮੇ ਦੁਜੇ ਨਹੀ
ਯਉ ਬਿਰੁਤਿ ਜਾਨੇ ਅਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰੁ ਤੇ ਸੋ ਬਿਸੇਖ ਸੋ ਕਹੇ ਤੇ ਗੀਵੈ ਤਦਿ
ਸੁਕੇ ਦਹੇ ਸਰੁ ਰਛੁ ਕਨਾਹੀ ਮੇਰ ਛੁਕਾ ਤਿਨ ਮੇ ਕਾ ਲਾਜ ਕ ਲਾਜੇ ਰੁਛੁ ਕਾ
੧੪ ॥ ਸੋ ਮੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਬਿਗੁਣ ਕੀ ਆਦਿ ਪੰਚ ਰੂਤ ਮੇ ਮੇ ਰੂਤਾ ਦਿ

ਸੁਰਸਕਲਬੇਦਨਮੇਜਨੋ, ਬਡਿਅਨਮਾਹਿਅਹਤਤਹਿਅਨੋ, ੧੫, ਸਭੁਸੁਛਮਨ ੧੪੪
 ਮਾਹਿਜੀਵਦੇਖੋ, ਸਭੁਦੁਰਜਨਮਾਹਿਅਨਲੇਖੋ, ਬੇਦਰਮਾਨਮੇਬ੍ਰਹਮਾਜਨੋ
 ਰੁਅੰਕਾਰਮੰਤ੍ਰਨਮੇਅਨੋ, ੧੬, ਛੇਦਨਮੇਗੋੜੀਛੇਦਾ, ਮੇਅਕਰਅਛਰਕੋਬੰਦਾ,
 ਸਭੁਦੇਵਕੇਅਧੁਰਿੰਦਰਾ, ਸਕਲਬਸੁਨਮੇਬਸੰਦਰਾ, ੧੭, ਨੀਲਕੰਠਇ
 ਕਾਦਸਹਰਮੇ, ਬਿਸਨਨਾਅਦੁਆਦਸਾਦਿਨਕਰਮੇ, ਤਿਨਮੇਭ੍ਰਿਗੁਜੇਸਪਤਾਹ
 ਰਿਖਾ, ਤਿਨਮੇਮੁਨੁਜੇਸਬੈਰਾਜਰਿਖਾ, ੧੮, ਦੇਵਰਿਖਨਮੇਨਾਰਦਜਨੋ, ਕਾਮਧੇ
 ਨਧੇਨਨਮੇਅਨੋ, ਸਿਧਨਮੇਮੈਕਪਲਸਭੁਪਾ, ਪੰਛੀਨਮਾਹਿਬਾਰੁਰੁਅਮਰੁਪਾ, ੧੯

ਪਰਜਾਪਤਨਮੇਮੇਹੁੰਦਛਾਤਿਨਮੇਮਕਰਜਹਾਲਗਮਛਾਬਾਦੇਮੇਅਧਿਆ
 ਤਮਬਾਦਾਸਭੁਅਭੁਰਨਮੇਪ੍ਰਹਲਾਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਪਤਪ੍ਰਕਾਸਕਮਾਹਿਵਿਨੇਸ
 ਜਛੁਰਕਸਣਾਹਿਧਨੇਸਾਤਿਨਮੇਸੋਮਸਕਲਜੇਉਰਗਨਾਸਭੁਪਤਨਮੇ
 ਮੇਹੁੰਕੀਚਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗਜਨਿਮਾਹਿਮੇਮੇਰਾਵਤਾਮੇਅਨੰਗਜੇਸਿਸ੍ਰਉਪਾਵਤਾ
 ਤੁਹਾਬਰੁਣਜੇਸਭੁਜਲਜੰਤਾਨਾਗਨਮੇਮਮਰੂਪਅਨੰਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਰਨਮਾਹਿ
 ਮਮਰੂਪਨਰੇਸਾਸਰਪਨਮੇਬਾਸਕਸਰਪੇਸਾਉਚਸ੍ਰਵਾਹਰੈਨਮੇਜਨੋਦੰਡ
 ਧਾਰਨਤਿਨਮੇਜਅਮਨੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸਕਲਮ੍ਰਿਗਨਹੂੰਮੇਮ੍ਰਿਗਾਗਜਾਸਰਤਨਮੇ

ਰੀਗਾਸਿਰਤਾਜਾਸਥਾਸਾਸਮੇਸੀਨਾਸਾਬਰਣਨਾਹਿਬਿਪ੍ਰਮਮਬਾਜਾ॥੨੪॥
 ਸਕਲਸਰਨਮੇਰੁਪਸਮੁਦ੍ਰਾਸਕਲਪਨਕਪਾਰਨਮੇਰੁਦ੍ਰਾਮੇਰੋਧਨੁਖਾਯੁਪ
 ਨਿਆਹਿ॥ਪਰਾਨਿਵਾਸਮੇਰਤਿਨਆਹਿ॥੨੫॥ਜੇਅਤਿਗਾਹਿਰਹਿਮਾਲਹਿਤਿ
 ਨਮੇਮੇਪੀਪਲਸਰੁਬਨਾਪਤਨਮੇਮੇਪੋਰਹਤਮਾਹਿਬਿਸਿਸ੍ਰਾਤੁਹਾਬ੍ਰਹਮਪ
 ਤਿਜੇਬ੍ਰਹਮਾਇਸ੍ਰਾ॥੨੬॥ਸੈਨਪਤਨਮਾਹਿਸੀਨਾਨੀਯਮਪ੍ਰਬਿਤਕਸੇਬ੍ਰਹਮਾਜਾ
 ਨੀਸਕਲਮੇਖਦਨਮੇਜਤਿਜੋਨੇਸਿਪਤਨਮਾਹਿਅਰਜਸਮਾਨੇ॥੨੭॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਜਗਸਰੁਜਗਨਮਾਹਿਬ੍ਰਤਅਦ੍ਰਹਸਮਨਕੋਨਾਹਿ॥ਦ੍ਰੁਇਅਗਨਜਲਸੂਰਜ

੧੪੫

ਮੇ

੫

ਬਨੀ॥ ਮਰੁ ਮਨ ਏਖ ਦੇਸੈ ਧਕ ਜਨੀ॥ ੨੮॥ ਚਤੁਰ ਦੇਹ ਮੇ ਅਤੁ ਮ ਬਿਚਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰ
 ਨੀ॥ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰਾ ਅਸਤੀ ਨੁ ਮੇ ਸਤੁ ਰੁਪ ਰਾਨੀ॥ ਪੁਰਖ ਨੀ ਮੇ ਸੰਕੁ ਮਨ ਜਨੀ॥ ੨੯॥
 ਸਾਵਧਨ ਤਿਨ ਮੇ ਸਿਬਤ ਸਰਾ॥ ਅਰੁ ਠੈਰ ਤਿਨ ਮੇ ਉਰ ਅੰਤਰਾ॥ ਮੇ ਹੋਧ ਰਮ ਅਰੁ ਕੋਟ ਨ
 ਗੁਹ ਜਨ ਮੇ ਮੇ ਪ੍ਰੇਸ ਮਾਨ॥ ੩੦॥ ਤ੍ਰਿਅ ਪੁਰਖ ਨ ਸੀ ਜੋਗੀ ਜੇਤੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੁਤੇ ਉਰੇ ਸ
 ਭੁਤੇ ਤੋ॥ ਸਕਲ ਬਨ ਰਨ ਮੇ ਹਨ ਵੇਤਾ॥ ਰੁਤ ਨ ਮਾਹਿ ਮ ਮਰੁ ਪਬ ਸੀਤਾ॥ ੩੧॥ ਮ
 ਮਾਸਨ ਮੇ ਜਨੁ॥ ਨਛੁੜਨ ਮੇ ਅਰਿ ਜਿਤੁ ਮਨੋ॥ ਵੇਵਲਾ ਮਸਤੁ ਰਹਤ ਜੇ ਵੰਦੁ॥ ਕਮ
 ਲ ਕੋਸ ਸੁਹਨ ਮੇ ਸੁੰਦੁ॥ ੩੨॥ ਜੁਗਾਨ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਜੁਗਾ ਸੇਨਾ ਮਾ॥ ਬੇਦਨ ਮਾਹਿ ਸੀਮਾ

ਗਈ ਘਰ

ਭਗਤ

੧੪੬

ਮਮਮਧਮਾ ਬਿਅਸਨਾ ਹਿਬਿਸਦੁਇਪਾਇਨਾ ਤਿਨਮੇਤੁਮਸੇਬਿਸਨਪਰਾਇਨ
"੩੩" ਕਬਨਾ ਹਿਕਾਬਿਸੁਕਰਹਿਮਨੋ ਸਕਤਵੰਤਮੇਯਹਤਤੁਜਨੋ ਬਿਦਿਯਾਧ
ਰਿਤਿਨਾ ਹਿਸੁਦਗਸਨਾ ਪਦਮਰਾਗਤਿਨਮੇਜੇਮਣਗਨਾ ੩੪ ਸਭੁਬਿਣਤ
ਤਿਨਮੇਕੁਸਮਨੋ ਹੋਮਬਸਤਮੇਗੋਪਤਮਨੋ ਤਿਨਮੇਧਨਜੇਸਭੁਬਿਉਸਾਇ ਜੇ
ਅਰਗਸਭੁਤਿਨਮੇਨੋਆਇ ੩੫ ਅੰਗਸਾਧਜੇਗਾਅੰਗਨਮੇ ਮੇਹੂੰਛੁਆ
ਛੁਆਵੰਤਨਮੇ ਪੀਰਜਮੇਜੇਪੀਰਜਵੰਤ ਮੇਬਲਤਿਨਮੇਜੇਬਲਵੰਤ ੩੬ ਛੁ
ਲਨਾ ਹਿਹੂੰਮੇਛੁਲਜੂਪਾ ਮੇਰੇਹੇਤੁਕਰਮਮਰੂਪਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸੀਕਰਖਨਬੀਗ

ਪਦਮਨਾਮਨਰੁਪਸਰੀਰਾ॥੩੭॥ ਨਾਰਾਇਨਹੈਰੀਵਮਹੀਧਰਾ ਨਰਹਰਅਰੁਜਮਦਿ
ਗਨਪੁਤ੍ਰਬਰਾ॥ ਬਿਉਹਾਰਚਨਮੇਪੁਜਾਜਨੇ॥ ਬਾਸੁਦੇਵਤਹਾਮੇਕੋਮਨੇ॥੩੮॥ ਤਿਨਮੇ
ਧਿਰਤਾਜੇਸਤੁਭੂਪਰਾ॥ ਪੁਰੁਬਜਿਤਨਾਮਮੇਅਪਸਰਾ॥ ਮੇਹੋਬਿਸ੍ਵਾਬਸਰੀਧਰਬੇ॥
ਧਰਨੀਆਹਿਰੀਧਮੇਸ੍ਵਰੇ॥੩੯॥ ਰਸਜਟਾਮਾਹਿਸਬਦਅਕਾਸਾ॥ ਰਵਿਸਾਸਿਤਾਰ
ਨਮੇਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਤੇਜਨਮੇਮੇਪਾਵਕਜਨੇ॥ ਬਿਪ੍ਰਭਗਤਤਿਨਮੇਬਲਮਨੇ॥੪੦॥ ਬੀ
ਰਨਮੇਅਰਜਨਬਹੁਜਾਰਾ॥ ਮੇਹੀਉਤਪਤਾਬਿਤਸੰਘਾਰਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨਬੁਧਿ
ਆਦਿਕਜੇਤੋ॥ ਮੇਰੀਸਕਤਪਰਵਰਤੈਤੇਤੇ॥੪੧॥ ਸਰੁਨਹੋਇਸਾਭਿ

ਅਰਥਨਗੋਰੇ ਤੇਜਰੂਨਿਤਮੇਰੇਤਨਰੇਰੇ ਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰਸਰੰਧਾ ਤਿਨ ੧੪੭
 ਤੇਪੰਚਰੂਤਾਨਬੰਧਾ ॥੪੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨਸਹਤਰੂਅਹੀਕਾਰਾ ਤ੍ਰਿਗੁਣਸਹਿਤਪਰਕ੍ਰਿ
 ਤਬਿਕਾਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਜਹਾਕਛੁਜੇਤੇ ਮੇਰੇਰੂਪਸਕਲਹੈਤੇਤੇ ॥੪੩॥ ਮੇਰੇ
 ਨੁਕਹੂਕਛੁਹੈਨਾਹੀ ਮੇਰੀਪ੍ਰਗਟਰਹੇਸਭਮਾਹੀ ਜੇਪਰਮਾਨਗਨੇਮੇਕਬੰਧੀ ॥
 ਤੇਤਿਨਪਰਨਪਾਊਤਬਹੀ ॥੪੪॥ ਪਰਮਾਨਿਰਮਿਤਸਬਸ੍ਵਰਾਮੰਡਾ ਤਿਨਕੋਗਨ
 ਤਪਰੈਨਹਿਖੰਡਾ ਤਾਤੇਕਹੋਬਿਭੂਤਿਕਹਾਈ ਜੇਕਛੁਮੇਰੇਰੂਪਤਹਾਈ ॥੪੫॥ ਅ
 ਰੁਅਬਜੁਗਾਤਿਬਿਭੂਤਹਿਕਹੀ ਵੈਤਦਿਸਟਮੇਸੀਬਿਧਿਦਹੀ ਲਜਾਤੇਜਛਿਮ

ਪਨਵਨਾ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਸ੍ਰਬਜਗਤਾ ॥੪੬॥ ਬਲ ਸੇਬੁਗ ਅਰੁ ਪੀਰ ਜਜਹਾ ॥
 ਬਿਰੁਤਿ ਜਨੇਹਤਹਾ ॥ ਏਹ ਬਿਰੁਤਤੇ ਸੇਕ ਛੁਕਹੀ ॥ ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਕਾਹਿ ਬੇਕੋਰਹੀ
 ॥੪੭॥ ਮਨ ਥਿਰ ਕਰਨ ਕਾਜ ਏਜਨੇ ॥ ਇਹੀ ਗਿਯਾਨ ਕਾਹਿ ਓਮ ਤਮਨੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯ
 ਧਰੇਹ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕਾਹਿ ਦੇਖੋ ਬੁਗਵਾਨ ॥੪੮॥ ਮਨ ਤੇ ਸਭੁ ਅਕਾਰ ਭਿਤਰੇ
 ॥ ਚੇਤਨ ਸੇਰੋ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡਤ ਜਹਤਹ ਸੇਈ ॥ ਆਪਾ ਪਰਦੁ ਜੋਨ
 ਹੀ ਕੋਈ ॥੪੯॥ ਅੰਸੇ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਹਿ ਪਾਇ ਜਗਤ ਨਹਿ ॥
 ਵੈ ॥ ਪੁਨਤਨ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਰੂਪਾ ॥ ਬਿਰੁਕਰਿ ਜਿਨ ਨ ਪਰੇ ॥ ਅਮਯਾਨ ॥੫੦॥

ਤਾਂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਅਚਰਣਾ ॥ ਜਪਤ ਪਦੰਨ ਬ੍ਰਤਾ ਵਿਕ ਕਰਣਾ ॥ ਕਾਚੈ ਕਲਸ ਭੁਰਿ
 ਭਿਜ ਲਜੈ ਸੇ ॥ ਪਲ ਪਲ ਸੁਵਜਾ ਵੈਸਾ ਭੁਐ ਸੇ ॥ ੫੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਚਨ ਕਾਇਮ ਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਸਬ ਕੋ ਬਿਧ ਕਰੈ ਮਾਮਯਾਨਾ ॥ ਮੇਹਿ ਯਾ ਏਮੇ ਮਾਹਿ ਜਾ ਵੈ ॥ ਤਬ ਸੀਸਾਰ ਮਾਹਿ ਨਹਿ
 ਆਵੈ ॥ ੫੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜਿਉ ਭਿਧਿ ਵਤੋ ਸੋ ਕਹੁ ਏਹਾ ਬਿਭੂ ਤਿਕੋ ਗਯਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਹੀ
 ਸੁਛਾ ਮਥੁਲਾ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੫੩ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ**
ਇਕਾਦਸ ਸਕੰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਧਵ ਸੰਬਾਦੇ ਗ੍ਰਾਂਥੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜੋਧਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਉਕੇਵਾਚਾ ॥ ਦਸਨ ਮੇਊ ਧਵ ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਦੈ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਜੀ

ਵਨਕੀਹਿਤਮਨਧਰੀ॥ ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਸਾਦੀਅਸੋਕਰੀ॥ ੧॥ **ਉਧੋਦੋਦਰ**॥ ਪ੍ਰਭੁਤਮਕਲ
 ਪਾਮਾਦਿਉਚਰਿਓ॥ ਭੁਗਤਨਿਅਤਧਰਮੁਬਿਸਤਾਰਿਓ॥ ਬਰਣਅਸ੍ਰਮਅਦਿਨ
 ਰਜੇਤੇ॥ ਤਿਨਧਰਮਾਨਿਕੋਲਗੇਤੇਤੇ॥ ੨॥ ਤਿਨਮਹਿਕੋਈਭਗਤਹਿਪਾਵੈ॥ ਕੋਈਕਰ
 ਅਸਿਧਬਹਿਜਾਵੈ॥ ਤੁਤੇਤੁਮਕਰੁਣਾਮੇਦੇਵਾ॥ ਭਾਖੇਨਰਧਰਮਨਕੋਭੇਵਾ॥ ੩॥ ਧਰਮਕਰ
 ਤਜਿਉਉਪਜੈਭਗਤਾ॥ ਤੁਮਰੇਚਰਨਬਢੈਅਨੁਰਕਤਾ॥ ਛੂਟੈਕਾਣਜਾਲਭਵਕੁਪ॥ ਲਹੈ
 ਤੁਮਹੋਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪ॥ ੪॥ ਜਦਪੁਨ੍ਹੇਬਿਧਸੋਬਿਸਤਾਰੁ॥ ~~ਜਦਪੁਨ੍ਹੇਬਿਧਸੋਬਿਸਤਾਰੁ~~॥
 ਜਬਪ੍ਰਭੁਹੀਸਰੂਪਤੁਮਧਾਰੁ॥ ਪਰਬਹੁਕਾਲਕਹੇਤੇਭਇਓ॥

ਤਤੇਧਰਮਲੀਨਹੋਇਗਾਇਓ॥੫॥ ਹੈਕਛੁ ਐਰਕਰੈਕਛੁ ਐਰਾ ਤਤੇਜੀਵਨਪਾਵੈ
 ਠੇਰਾ ਤਤੇਤੁਅਕਰਣਸੈਰਾਖੋ॥ ਬਹੇਜਾਤਤੇਜੀਵਨਰਾਖੋ॥੬॥ ਅਰੁਇਹਤੁਮਹੀ
 ਜਾਨੋਦੇਵਾ॥ ਤੁਅਬਿਨੁਦੂਜੇਲਹੈਨਭੇਵਾ॥ ਤੁਅਹੀਕੋਹੋਸੁਨੋਓਰਧੋਰਾ॥ ਤੁਮਹੀਰਾਖੋ
 ਤੁਅਹੀਕੋਰੇ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹੁਕੀਸਭਾਅਸ਼ਰੀ॥ ਬੇਦਜਹਾਨਿਤੁਮੁਰਤਿਧਾਰੀ॥ ਤੁ
 ਹਾਉਇਹਕੋਈਨਜਾਨੈ॥ ਜਿਉਬੰਧਨਤਿਉਸਭੈਬਖਾਨੈ॥੮॥ ਅਰੁਇਹਕੋਸੇਕ
 ਰਮਨਅਵੈ॥ ਕਰਮਕਰੇਤੇਭਰਾਤਹਿਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਤੁਮਯਾਹੀਕੋਤਨੁਧੋਰਾ॥ ਜਾਤੇ
 ਨਿਜਧਰਮਹਿਬਿਸਤਾਰੇ॥੯॥ ਜੇਬੈਕੰਠਪਯਾਣਾਕਬੰਹੋ॥ ਇਹਨਿਜਧਰਮਨਹੀ

ਉਚਰਹੈ॥ ਤਾਪੀਛੈ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ਕਹੈ॥ ਇਹ ਨਿਜ ਧਰਮ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹੈ॥ ੧੦॥ ਤੁਝੇਤੁ
 ਮਾਅਬ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ॥ ਇਹ ਨਿਜ ਧਰਮ ਬੇਰਾ ਬਿਸਤਰੇ॥ ਐਸੀ ਸੁਨਿ ਉਧਵ ਕੀ ਬਾਨੀ
 ॥ ਆਪੁ ਨ ਬੋਲੇ ਸਾਹੀ ਗਪਨੀ॥ ੧੧॥ **ਸ੍ਰੀ** **ਭੁਗ** **ਵਾਨੇ** **ਵਾਚਾ** ਧੀਨ ਧੀਨ ਉਧਵ ਜਨ ਮੇਰੇ॥
 ਦੂਜੇ ਨ ਧੀ ਬਰ ਬਰ ਤੇਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਜੁ ਜਨ ਕਹੀਏ ਸੋਈ॥ ਹੇਤੁ ਪਰਾਏ ਬਰ ਤੇ ਜੋਈ॥ ੧੨॥
 ਤੁਝੇਤੁ ਅਪਰ ਕਰ ਜ ਕਰਿ ਓ॥ ਸੇਤੇ ਪਰਮ ਧਰਮ ਬਿਸਤਰਿ ਓ॥ ਉਧਵ ਪਰਮ ਧਰਮ ਅਮਰੁ
 ਗਤੁ॥ ਅਵਰ ਸਕਲ ਤੇ ਕਰੈ ਬ੍ਰਿਕਤੁ॥ ੧੩॥ ਭੁਗਤੁ ਬੀਨਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮਾ॥ ਸੋ ਸਬ ਜਾ
 ਨੇ ਪਰਮਾ ਅਧਰਮਾ॥ ਜਬ ਮੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀਓ ਸੀ ਸਾਰਾ॥ ਤਬ ਨ ਹਿਉ ਤੇ ਕਰਮ ਬਿਸਤਰਾ॥ ੧੪॥

ਜੇਈਜੇਮਨਵਤਨਧਰੈ॥ ਮੋਹਸੇਵਤੇਤੇਉਧਰੈ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕਿਤਕ੍ਰਿਤਲਹੈਅਧਾਮਾ॥ ਤੁ
 ਤੇਜ॥ ਤਿਜੁਗਸੇਨਾਮਾ॥ ੧੫॥ ਓਅੰਕਾਰਰੂਪਤਬਬੇਦਾ॥ ਅੰਸੇਕਛੁਹੁਤੇਨਹਿਭੇ
 ਦਾ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਮਨਲਿਅਚਲਕਰੈ॥ ਅਰੋਧਾਨਨਿਰੰਤਰਧਰੈ॥ ੧੬॥ ਅੰਸੇਸਭ
 ਪਾਪਨਪਰਹਰੈ॥ ਤਬਮੇਰੇਚਰਨਨਅਨੁਸਰੈ॥ ਤ੍ਰੇਤੇਬਿਖੇਭਏਅਤਮੰਦਾ॥ ਬਿਖੀ
 ਅਨਤੇਅਨੈਅਨੰਦਾ॥ ੧੭॥ ਤਿਨਨਿਮਿਤਬਹੁਉਦਅਕਰੈ॥ ਰਾਜਸਤੇਪਾਪਨਬਿ
 ਸਤਰੈ॥ ਤਬਤਿਤਹੇਤਬੇਧਬਿਸਤਰੈ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਕੇਕਰਮਪਸਾਰੈ॥ ੧੮॥ ਬਰ
 ਨਾਮਾਸ਼ਾਅਕੇਭੇਦਉਪਾਏ॥ ਨਿਆਬੇਨਿਆਬੇਕਰਮਗਾਹਾਏ॥ ਅਪਨੋਕਰਮਤਿ

ਅਗਜੋਕਰੈ ਸੋਨਰਜਾਇਨਰਕਮੇਪਰੈ॥ ੧੮॥ ਮੇਸੇਬਹੁਬਿਧਿਰੈਦਿਖਰਾਯੋਬੋਰੈ
 ਕਰਮਨਮੇਠਹਰਾਯੋ॥ ਤਾਮੇਭੁਧਿਓਅਤੁਮਭੁਜਨਾ॥ ਸੋਬਿਨਸਕਲਧਰਮਕੋਤ
 ਜਨਾ॥ ੨੦॥ ਬਹੁਰਿਓਬਹੁਅਰੰਭਨਚਹੈ॥ ਰਾਜਸਤੋਨਾਹਿਨਿਹਚਲਚਹੈ॥ ਤਿਨਕੇ
 ਹੇਤੁਜਗਾਓਪਜਾਯੋ॥ ਬਿਸਨੁਪਕਰਿਸਭਨਸੁਨਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਬਿਸਨੁਜਨਕਰੈਤਾਮਾ
 ਹੀ॥ ਵੈਤਦਿਸੁਆਨੀਜੈਨਹੀ॥ ਮੇਮੁਖਹੂਤੇਬਿਪੁਓਪਜਾਏ॥ ਛਤੀਬਾਹਨਤੇਜੁਕਹਏ
 ॥ ੨੨॥ ਜੰਪਨਬੈਸਪਗਨਤੇਸੁਦ੍ਰਾ॥ ਪਗਨੀਚੈਮੋਰਸਭਛੁਦ੍ਰਾ॥ ਪੂਨਗਾਹਸੁਜੰਪ
 ਨਤੇਕੀਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕਟਸੀਭੁਵਣੀਓ॥ ੨੩॥ ਬਖਸਿਸਤੋਉਪਜਾਯੋਬਨਬਾਸ॥

ਮਸਤਕੁਹਿਤੇਰਚੋਸੀਨਾਸਾਤਾਤੇਸਕਲਾਪਿਤਾਮੇਏਕਾਸੋਤੇਉਪਜੋਸਕਲ
 ਅਨੇਕਾ॥੨੪॥ਤਾਤੇਮੇਹਿਮੇਟਿਜੋਕਰੈਸੋਸੋਸਤੁਬੰਧਨਬਿਸਤਰੈਜਾਜਾਅੰਗਹੁ
 ਤੇਜੋਉਪਜਿਓ॥ਤਿਉਤਿਉਤਾਕੇਲਛੁਨਾਨਿਪਾਜਿਓ॥੨੫॥ਉਚੈਅੰਗਹੁਤੇਸੋਉ
 ਚੋ॥ਨੀਚੈਅੰਗਹੁਤੇਸੋਨੀਚੋ॥ਤਿਨਕੇਬਹੁਬਿਧਭਏਸੁਭਾਵਾਤਾਤੇਉਪਜੇਨਨਾ
 ਭਾਵਾ॥੨੬॥ਸਮਦਾਸਤਾਛਿਮਾਸੀਤੋਖਾਸਦਾਵਯਾਲਨਉਪਜੈਰੋਖਾਤਪਾਅ
 ਰੁਸੋਚਨਿਅਰਾਮਭਗਤਾ॥ਇਨਲਛੁਨਾਬਿਪ੍ਰਨਅਨੁਰਕਤਾ॥੨੭॥ਛਿਮਾਤੇਜ
 ਬਲਉਦਾਧੀਰਾਸੂਰਉਦਾਰਾਚਲਬੰਭੀਰਾ॥ਬਿਪ੍ਰਭਗਤਮੇਰੋਦਿਰੁਭਵਾ॥

ਏਛੜੀਕੇਭਏਸੁਭਾਵਾ ॥ ੨੮ ॥ ਬੁਧਆਸਤੁਕਦਨਅੰਦੇਭਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਗਤਉਦਮਅੰ
ਭਾ ॥ ਬੈਸਭਏਲੀਨੇਏਲਛਨਾ ॥ ਮੰਦਬੁਧਅਰੁਮਹਾਬਿਚਛਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗਾਇਅਰੁ
ਤਿਹੁਬਰਨਕੇਸੇਵੈ ॥ ਤਿਨਤੇਕਛੂਲਹੈਸੇਲੇਵੈ ॥ ਸਤਸੰਤੋਖਕਪਟਤਲਾਹੀ ॥ ਅੰ
ਲਛਨਸੁਦਨਮਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਮਿਸ਼ਾਬਾਦਅਜੋਚਅਰੁਚੇਰੀ ॥ ਸੁਧਿਨਾਸਤਕਪਿਦੈਕ
ਠੇਰੀ ॥ ਕਾਅਰੋਧਅਰੁਲੋਭਾਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਚੁੰਨੀਚਕੇਏਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਾਮੁਕੋ
ਧਮਦਤਿਸਨਾਰਹਤਾ ॥ ਸਤਛਿਆਪਰਸ੍ਵਰਥਸਹਤਾ ॥ ਜੀਵਦਯਾਅਰੁਤਾ
ਆਧਰਮਾ ॥ ਯਹਸਭਕੇਸਾਧਰਣਧਰਮਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਵਹਮਚਰਜਕੇਧਰਮੇਕਹੀ ॥

ਜਤੇਬੁਗਤਉਪਾਈਚੋਰੈ॥ ਬਿਪ੍ਰਛਤੀਬੈਸਤਿਬਰਣਾ॥ ਇਨਕੋਸਕਲਬੇਦਬਿਧਿਕਰਣ
 ॥੩੩॥ ਗੁਰਾਧਨਾਦਕਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਿਹੁਬਰਣਕੋਇਹੁਆਚਾਰਾ॥ ਜਬਤੇਬਹੁਰਿਜਨੇਉ
 ਪਾਵੈ॥ ਤਬਤੇਗੁਰਕੋਨਿਕਟੇ^ਕਆਵੈ॥ ੩੪॥ ਬਹੁਬਿਧਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਬੇਦਪ
 ਫੈਬਹੁੰਬਨਬਿਸਤਰੈ॥ ਜਨੇਉਮੇਪੁਲਾਕਰਜਪਮਾਲਾ॥ ਦੰਡਕਮੰਡਲਅਰੁਮ੍ਰਿਗ
 ਛੁਲਾ॥ ੩੫॥ ਦੰਤਬਸਤ੍ਰਤਨਮਲਨਨਿਵਾਰੈ॥ ਸੀਸਜਟਾਹਸਤਨਕੁਸਧਾਰੈ॥
 ਅਸਨਚੰਚਲਕਦੀਨਕਰੈ॥ ਲੋਕਬਾਰਤਾਰਿਦੈਨਧਰੈ॥ ੩੬॥ ਮੁੜਪੂਰੀਖਤਿਆ
 ਗਇਸਨਨਾਹੇਮਾਅਰੁਜਪਭੁਜਨਜਲਪਾਨਾ॥ ਇਨਮੈਬਚਨਨਹੀਉਚਰੈ॥ ਨਖ

ਕੇਸਾਦਿਕਦੁਰਿਨਕਰੈ॥ ੩੭॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਾਦਿਰੁਬ੍ਰਤਧਾਰੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਇਬਿੰਦ
 ਨਹਿਰਾਰੈ॥ ਜੇਆਪੁਹਿਤੇਜਾਵੈਕਬਹੀ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਿਪਛੁਤਾਵੈਤਬਹੀ॥ ੩੮॥ ਕ
 ਹਿਉਸਨਨਾਮਰੁਪੁਣਾਯਾਮਾਜਾਪਕਰੈਤ੍ਰਿਪਦੀਸੇਨਾਆਮਗਨਾਮਰੁਗੁਰਬਿਪੁ
 ਅਰੁਗਾਇ॥ ਸੁਰਮੁਨਿਬ੍ਰਹਮਾਨਵਨਕਰਾਇ॥ ੩੯॥ ਸੀਧੀਯਾਉਪਾਸਕਰੈਤ੍ਰਿਕਾਲਾ॥
 ਬਚਨਨਬੋਲੈਹਾਲਨਚਾਲਾ॥ ਗੁਰਕੋਮੋਹੋਰੁਪਹਿਜਾਨੈ॥ ਨਰਕੀਬੁਧਿਕਦੇਨਹਿਅ
 ਨੈ॥ ੪੦॥ ਸੂਬਦੇਵਮਾਇਗੁਰਕੋਲੇਖੈ॥ ਤਿਨਕੋਕਛੁਆਚਰਨਦੇਖੈ॥ ਭਿਛੁਯਾਆਦਿਐ
 ਕਛੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਕੋਆਨੇਜਮਰਪੇਸੇਈ॥ ੪੧॥ ਜਬਗੁਰਤਕੋਆਰੀਅਦੇਵੈ॥

ਤਬ ਪ੍ਰਸਾਦ ਆਪ ਹੁਲੇਵੈ। ਬੈਠੇ ਠਹੇ ਆਵਤ ਜਾਤ। ਭੋਜਨ ਸੇਨ ਰਾਤਿ ਪਰ ਭੁਤਿ। ੪੨
 ਨਿਭਾਵ ਰੁਚ ਸੇਵ ਕਰੈ। ਅੰਜਲ ਸੇ ਪੀਛੈ ਅਨ ਸਰੈ। ਅੰਧੇ ਬਰਤ ਅਖੰਡਤ ਧਾਰੈ
 ਅਨਹੂ ਮੇਨ ਹਿਭੇਗਾ ਬਿਚਾਰੈ। ੪੩। ਅੰਧੇ ਗੁਰ ਕੁਲ ਬਰਤੈ ਸੇਈ। ਲੋਗ ਬੇਦਸਾ
 ਪਤੋਈ। ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਲੋਕ ਹਿਚਾਰੈ। ਤੋਗ ਹਸਤ ਨਹੀ ਸਿਥਾਰੈ। ੪੪। ਗੁਰ ਕੇ ਦੇ
 ਹਸ ਅਰਪਨ ਕਰੈ। ਬੇਦ ਬਿਚਾਰਿ ਵੇਮੇ ਧਰੈ। ਗੁਰ ਅਰੁ ਅਗਨ ਆਪ ਸਭੁ ਮਾਹਿ
 ਸੇਵੈ ਮੇਰਿ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ੪੫। ਜੁਦਤੀ ਅਰੁ ਜੁਦਤਿ ਨ ਕੇਸੀ ਗੀ। ਤਿਨ ਕੇ ਨਹ
 ਹੁਜੈ ਪਰਸੀ ਗੀ। ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਾਨੀ ਪਰਹਾਸ। ਤਿਅਾਰੀ ਦੂਰਿ ਮਾਨ ਅਤਿੜਾਸ।

੨

੪੬। ਸੇਚੁ ਅਚੁ ਮਨ ਅਰੁ ਇਸਨਨਾ ਸੀਧੁ ਜੁ ਪ੍ਰਾਸਨ ਗਤਾਇ। ਭੁਨਾ ਤੀਰਥ ਸੇਵਾ ਜਪਤਪ
 ਭਿਛਾ ਤਜੈ ਦਰਸ ਸੀਭਾ ਖਣਇ ਛਾ। ੪੭। ਮਨ ਅਰੁ ਬਚਨ ਦੇਹ ਬਾਸਿ ਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਭੁਜ
 ਨਹਿ ਦੈ ਮੇਧਰੈ। ਅਰੁ ਮਮਭੁਜਨ ਜਬਨ ਕੇ ਧਰਮ। ਭੁਜਨ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਧਰਮ ਅਭਰਮ
 ॥ ੪੮। ਮੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਬ੍ਰਤ ਪਾਰੀ। ਵਿਵ੍ਰਤ ਪਨਿਸ ਵਿਨ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰੀ। ਬਿਗਤਪ
 ਪਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਹੋਈ। ਮੇਰੀ ਭੁਗਤ ਲਹੈ ਤਬ ਸੋਈ। ੪੯। ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਰ
 ਤਜੈ। ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਭੂਪ ਕੇ ਭੁਜੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਇ ਸਕਾ। ਸੋ ਤੋ ਕਰੈ ਜੁ ਵਤੀ ਅਰੁ ਪਾ
 ਮਾ। ੫੦। ਕੈਨਿਹ ਕਾਮ ਚਹੈ ਬਨ ਬਾਸ। ਕੈ ਅਧਕਾਰ ਪਾਇ ਸੀਨੁ ਜਾਸਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਉਪਜੈ

ਮੇਰੀ ਭਗਤਾ ਤੋਨ ਹਿ ਕਰੈ ਕਹੂੰ ਅਸ ਕਤਾ ॥ ੫੧ ॥ ਯਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਕੋ ਧਰਮ ॥ ੧੫੪ ॥
ਯਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਕਲ ਅਧਰਮ ॥ ਅਬ ਰਹਾ ਸੁ ਕੇ ਧਰਮ ਸੁਨਾਉ ॥ ਸਕਲ ਗੁਹਾ ਬਨ
ਕੇ ਸਮਝਾਉ ॥ ੫੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਸੇ ਨ ਹਿ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਤੇ ਗੁਹਾ ਬਾਸੁ ਮੰਮੀ ਜਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਦ ਪਵੈ ਅਬ ਜਬ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਦਛੁ ਨਾ ਦੇਇ ਪੁਨਤ ਬਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਅਗਿਆ
ਲੇ ਉਰਧਰੈ ॥ ਤਬਾ ਬਿਧਿ ਸੇ ਅਸਨਾਨ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਦੇਖੈ ਉਤਮ ਕੁਲ ਲਛਨਾ ॥ ਕ
ਰੈ ਬਿਦਾਹ ਹਿ ਤੀਯਾ ॥ ਬਿਚਛੁ ਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਅਪਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਤਿਉ ਕਰੈ
ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਦਾਹੈ ਚਾਰੇ ਬਰਨਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਛੋਰ ਖੜੀ ਕੋ ਕਰਨਾ ॥ ੫੫ ॥

ਬੈਸਾ ਬਿਵਹੈ ਬੈਸਾ ਅਰੁ ਸੁਦਾ ਸੁਦਾ ਏ ਕਹੀ ਉਚਨ ਛੁਦਾ ਉਤਮ ਸੋ ਜੇ ਏ ਕੇ ਕਰੈ ਬਹੁ
 ਤਾ ਨਿਕਸੁ ਨਹੀ ਬੈਸਤਰੈ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਰੰ ਅਪੈ ਨ ਜਗਾ ਅਰੁ ਦਾਨਾ ਤਿਉ ਬਰਨ ਕੇ
 ਏ ਕਸਾ ਅਨਾ ਵਲਗਾ ਹਨ ਜਗਾ ਕਰਵਾ ਵਨਾ ਅਧਿਕਾ ਬਿਪ੍ਰਕ ਬੇਦ ਪਛਾਵਨਾ ॥
 ੫੭ ॥ ਪਰੁ ਏ ਤੀਨ ਬ੍ਰਤ ਹੇ ਮੇਜੇ ਅਗਾ ਅਧ ਜਲ ਬਰਖਾ ਜੇ ਜੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ
 ਜਨ ਰਹੈ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਬਿਪ੍ਰਨ ਰਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ਕਾਰਿ ਕੋ ਸਿਲਾ ਦੇਹ ਨਿਰਬਾਹੈ
 ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਨਹੀ ਸਿਬਾਹੈ ਬਿਪ੍ਰ ਦੇਹ ਪੁਰਨ ਤੁਪ ਪਈਏ ਜੇ ਬਿਖੀ ਅਨ ਲਗ
 ਨਹੀ ਗਵਈਏ ॥ ੫੯ ॥ ਬਹੁ ਤਤ ਤਤ ਪਕਸੁ ਹਿ ਕਰੀਏ ਹਰਿ ਭੁਜ ਹਰਿ ਹੀ ਕੋ ਅਨੁਸਰੀਏ ॥

ਸਿਲਾਬੁਤਕਰਿਰਾਖੇਦੇਹਾ॥ ਨਿਹਮਮਤਾਜੁਵਤੀਸੁਤਰੇਹਾ॥ ੬੦॥ ਅਤਿਬਪਾਲਨੇਰ ੧੫੫
 ਜਤਮਨਾਹੀ॥ ਸੋਹੀਕੋਦੇਖੇਸਭਮਾਹੀ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਹਿਸੋਬਿਪਾ॥ ਮੇਰੇਚਰਨ
 ਨਪਾਵੈਛਪਾ॥ ੬੧॥ ਜੋਕੋਈਅਮਰਗਤਹਿਕਰੈ॥ ਤਾਕੋਕਛੂਆਪਦਾਪਰੈ॥ ਸੋਆ
 ਪਦਾਮਿਟਾਵੈਕੋਈ॥ ^{ਮੁਕਤ}ਸੋਮੇਰੇਹਿਤਕਚੀਹੋਈ॥ ੬੨॥ ਤਾਕੋਮੇਓਧਾਰੈਮੇਸੋ॥ ਨਾਵਨ
 ਸੋਅੰਤ੍ਰੇਨਿਧਜੇਸੋ॥ ਪਰਛੜੀਨਿਜਧਰਾ॥ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਸਕਲਪਾਲਨਾਹਿਰਦੈਪਾ
 ਰੈ॥ ੬੩॥ ਛੜੀਸਬਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੈ॥ ਸਕਲਜੀਵਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿਕਰੈ॥ ਜੋਛੜੀ
 ਸੁਰਲੋਕਹਿਜਾਵੈ॥ ਬਾਸੁਸਹਿਤਮਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਜੇਅਪਦਾਬਿਪ੍ਰਕੋਪਰੈ॥
 ਏਹੁ

ਤੋਵਹਬਨਿਜਬਿਤਕੋਕਰੈ॥ ਜਦਪਖਰੁਗਾਬਿਤਹੈਉਚੀ॥ ਪਰਜੇਅਤਿਹਿਸਤੇਨੀ
ਚੀ॥ ੬੫॥ ਜੇਛੁੜੀਕੋਪਰੈਬਿਪਤਿ॥ ਤੇਸੇਗਹੇਬਨਿਜਕੀਬਿਤਿ॥ ਕਿਬਾਬਿਪਾਬਿ
ਤੋਕੋਗਹੈ॥ ਅਬਵਾਮਗਯਾਕਬਿਨਿਬਹੈ॥ ੬੬॥ ਬੈਸਹਿਪਰੈਆਪਦਾਕਬਹੀ॥
ਬੁਦਾਬਿਤਕੋਧਰੈਤਬਹੀ॥ ਅਰੁਜੇਬਿਪਤਿਬੁਦਾਕੋਪਰੈ॥ ਤੁਪ੍ਰਤਲੇਮਜਬਿਤ
ਧਰੈ॥ ੬੭॥ ਮੇਰੇਭਜਨਸਕਲਅਕਾਰਨਾ॥ ਏਸਬਹਨਕੋਧਰਮਸਧਰਨਾ॥
ਗ੍ਰਹੀਵੇਵੈਬਨਿਤਾਰਿਤੁਦਨਾ॥ ਭੂਲਿਨਗਦਨਕਰੈਦਿਨਅਨਾ॥ ੬੮॥ ਯਾਬਿਧਿਜਬ
ਹੀਮਿਦੈਬਿਪਤਾ॥ ਤਬਹੀਗਹੈਆਪਨੀਬਿਤਾ॥ ਪੰਚਜਗਾਏਪ੍ਰਤਿਦਿਨਕਰਨੈ॥

ਗਾਅਸਾਨਕੋਨਹੀਪ੍ਰਹਰਨੇ॥੬੯॥ਕਰਿਕੈਪਾਠਰਿਖਨਕੋਜਜੈ॥ਕਰਕਛੁਹੇਮ
 ਦੇਵਤਨਭਜੈ॥ਭੂਤਨਬਲਅਰੁਸੁਧਾਸੋਪਤ੍ਰ॥ਜਲਅੰਨਦਾਕਭੋਜਨਰ॥੭੦॥
 ਤਿਨਸਬਹਨਮੇਸੋਕੋਜਾਨੈ॥ਐਰਸਭਨਪਰਕਰਣਅਲੈ॥ਜੋਸਹਜੇਹੀਕਹੂੰਪਤੁ
 ਪਾਵੈ॥ਕਿਬਾਨਿਆਇਹੁਤੇਓਪਜਾਵੈ॥੭੧॥ਤਾਸੇਲੋਗਆਪਨੇਪੈਖੈ॥ਐਰਜਗ
 ਕਰਿਮੇਹਿਸੰਤੋਖੈ॥ਜੇਤੀਲਾਗਤਪਰਮੇਹੋਈ॥ਤੇਤੋਈਪਨੁਰਾਖੈਜੋਈ॥੭੨॥ਐ
 ਰਸਕਲਅਮਹੇਤਲਗਾਵੈ॥ਭੂਲਨਦੂਜੇਆਰਗਜਾਵੈ॥ਜਦਪਰਹੈਕੁਟੰਬਹਿਮ
 ਹੀ॥ਤੇਹੂੰਏਪੈਕਦੇਕਛੁਨਹੀ॥੭੩॥ਨਿਜਵਿਨਪਿਦੈਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ਮਿਥੁਜ

ਜਨੈਸਰੁਪਰਵਰਾ॥ ਅਸਰੀਪੁਤਬੰਧਸਰੁਐਸੇ॥ ਜਲਕੇਨਿਕਟਬਟਊਜੈਸੇ॥ ੭੪॥
ਏਸਰੁਯੈਪ੍ਰਤਿਦੇਹਹਿਅਵੈ॥ ਜਿਉਨਿਦ੍ਰਾਪ੍ਰਤਸੁਪਨਾਪਾਵੈ॥ ਜਿਉਜਿਉਜਾਕੀਬਾਰੀ
ਬਾਰਾ॥ ਤਿਉਤਿਉਮਿਟੈਸੁਪਨਾਬਿਵਹਾਰਾ॥ ੭੫॥ ਯਉਹੀਏਪ੍ਰਤਿਦੇਹਹਿਅਵੈ॥ ਦੇਹਤਜੈ
ਸਰੁਜਿਤਤਿਤਜਾਵੈ॥ ਅਰੁਯੈਹੀਸੁਰਗਾਦਿਕਲੋਕਾ॥ ਪਾਏਹਰਖਗਾਏਅਤਿਸੋਕਾ॥ ੭੬॥
ਤਾਤੇਸਕਲਬਾਸਨਦਹੈ॥ ਅਥਿਤਸਾਨੁਭਵਨਮੇਰਹੈ॥ ਅਹੰਕਾਰਅਮਤਨਾਹਿਅ
ਨੈ॥ ਸਰੁਆਯਾਬੰਧਨਕਰਿਜਨੈ॥ ੭੭॥ ਸਰੁਕਰਮਨੁਮੇਰਹਿਤਕਰੈ॥ ਸੋਬਿਚਅੰਤਰਾ
ਇਪਰਹਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਵਦਿਵੁਰਮੋਰਾਖੈ॥ ਐਵਸਕਲਹਿਵੈਤੇਨਾਖੈ॥ ੭੮॥

१५)
 ਐਸੇ ਪੁਰੁ ਇਥਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਕੀ ਬਾਗਹੀ ਮਾਹਿਰ ਹਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਗਾਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ
 ਮਨੇ ॥ ਐਰ ਕਛੂ ਹੁੰਦੈ ਨਹਿ ਆਨੇ ॥ ੭੯ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਹੋਇ ਭਵਨ ਆਸਕਤਾ ॥ ਜੁਦ
 ਤੀ ਸੁਵਿਨਿ ਜੋ ਅਨੁਰਕਤਾ ॥ ਬਿਖਾ ਲਿਪਟ ਤਿਨਾ ਆਤੁਰਾ ॥ ਗਾਨ ਰਹਤ ਕਰਾ
 ਨ ਮੇਰਾ ਤੁਰਾ ॥ ੮੦ ॥ ਆਪਹਿ ਪਰਬ ਸਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਐਰ ਨ ਕੀ ਚਿਤਾ ਉਰਾ
 ਨੈ ॥ ਕੁਈ ਬਿਧੀ ਪੜਹੈ ਮੇਰੇ ॥ ਸੋ ਬਿਨ ਦੁਖ ਲਹੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ੮੧ ॥ ਯਹ ਅਬ ਲਾਲ
 ਪੁਸੀਤ ਤਜਾ ਕੀ ॥ ਸੋ ਬਿਨੁ ਹੋਇ ਕਹਾਗਤਿ ਤਾ ਕੀ ॥ ਏਅਨਾਥ ਸੋ ਬਿਨ ਸਭ ਬਾਲਾ ॥
 ਕਿਉ ਕਹੀ ਜੀਵੈ ਆਤਿ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ੮੨ ॥ ਸੋ ਬਿਨ ਇਨਹਿ ਕਵਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਕਵ

ਨਬਿਬਿਧਿਦੁਖਕੋਟਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸ਼ਾਦਿਤੁਆਨੈਚਿਤਾ। ਕਬਹੂੰਨਹਿਹੋਵੈਨਿਹਚਿਤਾ
 ॥੮੩॥ ਕਦੇਨਸੁਖਪਾਵੈਏਕਾਗਿਹਸੋਰਹੈਚਿਤਾਭੁੰਸੋਕਾ। ਯਾਬਿਧਿਚਿਤਾਕਰ
 ਤਾਅਪਾਰਾਨਰਕਾਹਿਜਾਵੈਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੮੪॥ **ਦੋਹਾ**। ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਗਿਹਚਰਜ
 ਕੇਮੇਰੁਪਿਓਇਹਧਰਮਾ। ਯਾਤੇਉਪਦਾਐਰਕਛੁਸੇਸਭਜਾਨਅਧਰਮ॥੯॥
ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਦਸ** ਸਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗਵਤ ਉਪਦੇਸ਼ਾਦੇ
 ਖਾਯੀ **ਆਸ਼ਾ** ਧਰਮ **ਨਿਰੂਪਣਨਾਮ** ਸਪਤ ਦਸੋਧਿਯਾਇ॥੧੭॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭੁਗਵ
 ਨੇਵਾਰ ॥ ਅਬਮੇਕਹੋਧਰਮਬਨਬਾਸਾ। ਅਰੁਅਧਕਾਰਜਹਤਸੰਨਾਸਾਜਾਤੇ

ਮੇਰੀ ਭਗਤੁ ਹਿਪਾਵੈ। ਭਗਤੁ ਪਾਇ ਮਮਚਰਣ ਨਿ ਆਵੈ॥ ੧॥ ਬਰਖਪਚਾਸਹੁ ਤੇਉ ੧੫੮
ਪਰੰਤਾ। ਤਬ ਬਨਜਾਇ ਰਹੈ ਏਕੰਤਾ। ਨਾ ਬਿਸੁਤਨ ਮੇਰ ਹਨੇ ਦੇਈ। ਜੇ ਬਿਧਿ ਬਨੈ ਸੀਗਸੇ
ਲੇਈ॥ ੨॥ ਕੰਦਮੁਲ ਫਲ ਬ੍ਰਤੁ ਹਿਧਰੈ। ਬਲਕਲਾ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲਾਤਨ ਪਰੈ। ਤ੍ਰਿਣਪ
ਰਸਿ ਕੀ ਸੇਜ ਸਵਰੈ। ਸੁਭਾਇ ਵੀ ਅਨਕੇ ਅਰਥ ਨਿਵਾਰੈ॥ ੩॥ ਕੇਸਰੋ ਮਨ ਖਦੂਰਿ ਨ
ਕਰੈ। ਦੇਹਿ ਦੇਤਾ ਅਲਨਾ ਹਿਪਰਹਰੈ। ਭੂਮਸੈ ਨ ਤ੍ਰਿਕਾਲਾ ਸਨਾ। ਅਲਨ ਉਤਾਰੈ ਮੁਸਲਾਸ
ਮਾਨਾ॥ ੪॥ ਗ੍ਰੀਖ ਅਚੁਤ ਪੰਚ ਅਗਨ ਹਿਸਾਧੈ। ਬੰਗਖਮੇ ਛਾਇ ਅਨਹਿ ਬਾਧੈ। ਸੀਸ
ਸਕਲ ਜਲ ਧਾਰਾ ਸਹੈ। ਸੀਤਕਾਲ ਜਲਾਈ ਰਹੈ॥ ੫॥ ਐਸੀ ਭੂਤਿ ਕਰੈ ਤਪਦੁਹ

ਕਰਾਇੰਦਨਬਿਅਪੈਜਿਉਜਲਪੁਹਕਰਾਅਗਨਿਪਕਰੁਤਿਪਕਫਲਅਵਿਭੋ
ਜਨਲਪੁਪਵਿਤ੍ਰਅਨਾਵਿ॥ ੬॥ ਮੂਸਲਉਖਲਕੈਪਾਖਾਨਾਕੇਦੰਤਨਸੇਖੁੰਦੇਧਨਾ
ਦੇਹਜੀਵਕਾਆਪਹਿਆਨੈਅਧਿਕਨਗਹੇਨਸੀਚਾਜਲੈ॥ ੭॥ ਤਿਨਹੀਤਿਨਸੇਖੋ
ਜਜੈ॥ ਔਰਜਗਬਨਬਾਸੀਤਜੈ॥ ਅਗਨਹੋਤ੍ਰਪੁਰਨਅਗੁਆਸਾਤਿਉਹੀਦ੍ਰਿਸਚਤੁ
ਰਅਗੁਆਸਾ॥ ੮॥ ਇਨਸਬਹਿਨਕੋਆਹਿਤਕਰੈ॥ ਮੋਬਿਨਔਰਹਿਦੈਨਹਿਧਰੈ॥ ਯੇਤ
ਪਕਰਿਸੇਕੋਆਗਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਸਦੇਹਇੰਦ੍ਰੀਅਨਸਾਧੈ॥ ੯॥ ਏਉਰੋਇਸੁਧਲਹੈਆ
ਭਗਤਾ॥ ਔਰਤ੍ਰਿਗੁਣਾਬਿਸਤਰਬਿਰਕਤਾਯੇਤਬਹੀਆਚਰਨਨਪਾਵੈ॥

ਕੈਕਾਮਬ੍ਰਹਮਕਹੈਆਵੈ॥੧੦॥ਅਰੁਜੇਅੰਸਕਸ੍ਰਹਿਕਰੈ॥ਪਰੁਕਾਮਨਾਹਿਦੈਧਰੈ॥
 ਤਾਸਾਮਦੁਜੇਸੁਰਖਨਾਹੀ॥ਤਾਕੇਬ੍ਰਿਥਾਸਕਲਸ੍ਰਮਜਾਹੀ॥੧੧॥ਯੈਪਚਹਤਰਬਰਖਨ
 ਪਾਛੈ॥ਗਹੈਸੁਧਸੰਨਾਸਹਿਆਛੈ॥ਸਕਲਕ੍ਰਿਆਕੋਤਿਆਗਹਿਕਰੈ॥ਅਨਸੇਮ
 ਅਜੇਵਾਅਨੁਸਰੈ॥੧੨॥ਕਰਮਰਚਤਤ੍ਰਿਹੁਲੋਕਹਿਜਾਨੈ॥ਤਾਤੇਛਿਨਭੰਗੁਰਕਰੈ
 ਮਾਨੈ॥ਤਾਹਿਉਤੇਕਰੈਸਭਤਿਆਗਾ॥ਅਨਖਚਕ੍ਰਮਸੋਦ੍ਰਿਫੁਬੈਰਾਗਾ॥੧੩॥ਬੇਦਬਿ
 ਹਤਬਿਧਮੋਕੋਭਜੈ॥ਪਰਿਤਜਕੇਸਰਬਦੈਤਜੈ॥ਜਬਕਈਸੰਨਾਸਹਿਕਰੈ॥ਤਬਹੀ
 ਸੁਰਬਿਘਨਨਬਿਸਤਰੈ॥੧੪॥ਪਰਯਹਬਿਘਨਕਨੈਕਛੁਨਹੀ॥ਸੇਰੇਚਰਣਧ

ਰੈਉਰਮਾਹੀ ਜੋਕਬਹੁੰਕਛੁਬਸਤਨਗਖੇ ਤੋਕੁਪੀਨਐਰਸਭੁਨਖੇ ॥ ੧੫ ॥ ਵੀਡਕਸੰ
ਡੁਲਕਰਐਧਰੈ ॥ ਜਿਉਅਲਤਿਉਨਹਿਅਨਬਿਚਰੈ ॥ ਦੇਖਦੇਖਧਰਨੀਪਗਧਰੈ ॥
ਬਸਤਨਜਲਪਾਨਧਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਵੰਤਬਾਨੀਕੋਬੋਲੈ ॥ ਰਿਦੈਬਿਚਰਕਰੈਨਹਿ
ਬੋਲੈ ॥ ਐਨਧਾਰਬਾਨੀਕੋਦੰਡੈ ॥ ਅਰੁਕਾਇਅਕੇਕਰਮਨਖੰਡੈ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਾਣਯਾਮ
ਮਨਹਿਬਸਿਕਰੈ ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਅਰਥਨਪਰਹਰੈ ॥ ਅਰੁਏਚਿਹਨਨਹੀਜਾਮਾਹੀ ॥
ਭੇਖਹਿਧਰੈਜਤੀਸੋਨਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਭਿਛੁਆਕਰੈਸਪਤਘਰਬਿਪ੍ਰਾ ॥ ਐਰਕਹੁੰਕਛੁ
ਗਹੈਨਛਿਪ੍ਰਾ ॥ ਸੇਬਿਪ੍ਰਚਤੁਰਬੁਧਜੇਤੇ ॥ ਜਾਨਰਹੈਭਿਛੁਆਕੇਤੇਤੇ ॥ ੧੯ ॥

ਬਿਪ੍ਰਕਹੀਜੈਦਾਪ੍ਰਕਰਾ॥ ਤਿਨਸੇਤੋਸੋਕਹੋਬਿਚਰਾ॥ ਦੇਵਬਿਪ੍ਰਰਿਖਬਿਪ੍ਰਹਿਜਨੋ॥ ੧੬੦
 ਬਿਪ੍ਰਬਿਪ੍ਰਅਰੁਛਰੀਮਾਨੋ॥ ੨੦॥ ਬੈਸਸੁਦ੍ਰਅਰੁਏਕਬਿਰਾਲਾ॥ ਪਸੁਮਲੇਛਅਰੁਜਾ
 ਤਿਚਰਾਲਾ॥ ਭੁਛਿਅਨਿਤਅਰੁਪਦੈਪਛਵੈ॥ ਸਕਲਅਰਥਅਰੁਤਤਬਤਵੈ॥
 ੨੧॥ ਇੰਦ੍ਰੀਜੀਤਸੀਲਸਿਤੋਖਾ॥ ਦੇਵਬਿਪ੍ਰਸੋਨਿਰਗਤਰੋਖਾ॥ ਤਪਅਰੁਸਤਅਹਿੰਸਾ
 ਕਰੈ॥ ਦਿਨਦਿਨਖਟਕਰਮਨਅਨੁਸਰੈ॥ ੨੨॥ ਕਾਲਲੋਪਕਬਹੁਨਹਿਰੋਈ॥ ਰਿਖ
 ਬ੍ਰਹਮਣਕਹੀਅਤੁਹੈਸੋਈ॥ ਬਿਨਹਿੰਸਾਫਲਫੂਲਨਲਜਾਵੈ॥ ਤਿਨਹੀਜੈਦੇਹਹਿ
 ਬਰਤਵੈ॥ ੨੩॥ ਬਰਖਾਸੀਤਉਸਨਸਭਸਰੈ॥ ਬਿਪ੍ਰਬਿਪ੍ਰਨਿਤਸਰਧਾਰਗਰੈ॥ ਅ

ਸ੍ਵਾਦਿਕਨਿਕਰੈ ਅਰੋਹਾ ਰਣਮੇ ਸੁਰਤਜੈ ਤਨ ਮੋਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨੀਤ ਸਹਤ ਠਨੈ ਅਰੰਭਾ ॥
 ਛਤੀ ਬਿਪ੍ਰਦੈ ਨ ਹਿਟਿਭਾ ਅਰੁ ਜੇ ਉਛਾ ਬਨਜ ਹਿਕਰੈ ॥ ਪਸੁਰਾਖੇ ਖੇਤੀ ਬਿਸਤਰੈ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸੇਵਹ ਬੈਸ ਹਿਬਾ ਮਣਕ ਹੀਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਲੈ ਰਿਛਿ ਛਿਅਨ ਹੀ ਗਾਹੀਏ ॥ ਤੇਲ ਲੋਨ
 ਪ੍ਰਤ ਦੁਧ ਅਰੁ ਲਛਾ ॥ ਤਿਲ ਅਰੁ ਨੀਲਾ ਮਹੀ ਮਧੁ ਮਛਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਨਜ ਕ
 ਰਤ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ਸੁਦ ਬਿਪ੍ਰਕ ਹੀ ਅਤੁ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ਸਭੁ ਭੂਤ ਨ ਕੇਵੇ ਹਾ ਹਿਕਰੈ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਛਿ
 ਦੁਨ ਦੇਖ ਤ ਛਿਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਹਿਜਾ ਸੇ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਕ ਹਾਵੇ ਸੇ ਸੰਜਾਰਾ ॥
 ਅਭੁ ਛੁਭੁ ਛੁ ਅਕਾਰ ਜਕਾਰ ਜਾ ॥ ਰੀਮ ਅਰੀ ਅਨ ਲਖੈ ਅਨਾਰਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕ੍ਰਿਤ

= ६३६

१६१

ਘਨਸਕਲਪਸੁਨਕੇਲਛਨਾਸੋਪਸੁਬਾਅਨਕਹੈਬਿਚਛਨਾਬਾਪੀਕੁਪਤਲਾ
ਦੁਪੁਰਾਵੈਬਨਬਾਗਾਦਕਨਾਸਕਰਾਵੈ॥੨੮॥ਸਿਧਯਾਅਰੁਅਸਨਨਜਨੈਅੰਸੋ
ਬਿਪ੍ਰਮਲੇਛਬਖਾਨੈ॥ਨਿਦਕਲੇਭੀਪਰਧਨਹਰੈ॥ਹਿਦੈਕਰੁਰੀਪਸਤਕਰੈ॥੩੦॥
ਸੋਚੰਡਾਲਾਬਿਪ੍ਰਕਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਸੋਦਸਾਬਿਧਾਬਿਪ੍ਰਨਜਾਨੈ॥ਤਾਤੇਉਤਮਾਭਿਛਾਕਰੈ॥
ਅੰਰਸਕਲਦੂਰਿਪਰਹਰੈ॥੩੧॥ਸਾਤਘਬਨਤੇਭਿਛਿਅਪਾਵੈ॥ਤਾਹੀਕਰਿਸੰਤੋਖ
ਉਪਾਵੈ॥ਸੋਲੇਜਾਵੈਨਦੀਤਰਾਰਾ॥ਤਾਤੇਕਛੁਅਕਕਰੈਬਿਭਾਰਾ॥੩੨॥ਕੋਈਮਾਰੈ
ਤਾਕੋਦੇਈ॥ਕੋਜਲਾਅਹਿਪ੍ਰਵਾਹਕਰੇਈ॥ਬਿਚਰੈਧਰਣੀਏਇਨਿਹਸੰਗਾਕਦੇਨ

ਕਛੂਸਵਰੈ ਅੰਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਨ ਅਨਾਇਦ੍ਰੀ ਨਿਗਹ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹਿੰਦੈ ਮੇਧਰੈ ॥ ਨਿ
ਸਦਿ ਨ ਰਹੈ ਆਤਮਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਨ ਕੇਸੁ ਨੈਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਮਵਰ ਸੀ ਅਰੁ ਪੀਰ ਜ
ਵੰਤਾ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਭੈ ਏਕੰਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਵ ਭੁਯੋ ਅਤ ਸੁਧਾ ॥ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕੀ ਜਿਉ ਜਲ
ਦੁਧਾ ॥ ੩੫ ॥ ਆਪ ਹਿ ਮੇਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ਏਕ ॥ ਕਦੇ ਨ ਦੇਖੈ ਰੂਲਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਆਤਮ ਅੰਸ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੋ ਜਨੈ ॥ ਬੰਧ ਮੁਕਤ ਦੇਊ ਰੂਮ ਮਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਬੰਧਨ ਜਬਾਇਦ੍ਰੀ ਅਨ ਬਸਹੇਈ ॥
ਮੁਕਤਿ ਇਦ੍ਰੀ ਅਨ ਬਾਧੈ ਸੋਈ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨਾਇਦ੍ਰੀ ਅਨ ਜੀਤੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਅਰ ਤੇ ਕਾਲ
ਬਿਤੀਤੈ ॥ ੩੭ ॥ ਦੁਹੈ ਭੋਕ ਤੇ ਹੋਇ ਭ੍ਰਿਕਤਾ ॥ ਤਨ ਹੁੰਨ ਹਿਰਦੈ ਆਸ ਕਤਾ ॥

ਪੁਰਗਾਮਾ ਵਿਕਾਸਾਏ ਜੋ ਪਰੈ॥ ਭਿਛੁਆ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹਿਕਰੈ॥ ੩੮॥ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ੧੬੨
 ਸੈਲ ਬਨ ਸਰਤਾ॥ ਬਨ ਪ੍ਰਸੂਤ ਹਾ ਅਚਰਤਾ॥ ਤਹਾਤ ਹਾ ਨਿਤ ਹੀ ਚਾਇ ਜਾਵੈ॥ ਜਿ
 ਨਾਸਾਸਾਨ ਭਿਛੁਆ ਪਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਤਿਨ ਕੋਲ ਹੀ ਸਿਲਾ ਕੋ ਅੰਨਾ॥ ਤਤੇ ਹੋਵੈ ਅਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਤਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਤਾਰਹੈ॥ ਉਪਜੈ ਗਯਾਨ ਸਕਲ ਮਲਹੈ॥ ੪੦॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਰਥ ਸਤਿਨ ਹਿਦੇਖੈ॥ ਛਿਨ ਭੰਗ ਰਸ ਬਬਿਨ ਸਤ ਲੇਖੈ॥ ਤਤੇ ਸਭ ਤੇ ਗਹੈ ਨਿਰਵਿ
 ਰਤਾ॥ ਨਹਿ ਉਦਮਨਾ ਹੀ ਅਸਕਤਾ॥ ੪੧॥ ਇਹ ਸਭੁ ਅਹੰਕਾਰ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨੈ॥ ਆਤਮ
 ਬੇਖੈ ਸੁਪਨਾ ਮਾਨੈ॥ ਕਦੇ ਨ ਪ੍ਰਿਦੈ ਚਿਤ ਵਨ ਕਰੈ॥ ਅਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਦੂਰਿ ਪਰਹਰੈ॥

੪੨॥ ਅੇਸੀ ਬਿਧਿ ਜਬ ਉਪਜੈ ਰਾਮਨਾ ਹੋਇ ਬਿਰਕੁ ਤਜੈ ਸਤੁ ਆਨਾ ਅੇਰੀ ਰੁਗਤਿ
 ਹੁੰਦੈ ਮੇਅ ਵੈ ॥ ਤਬ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਆਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥ ੪੩॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਵੋਉ ਭੁਖ ਜਨੈ ॥
 ਬੇਦ ਸੀਮਿਤ ਕੀ ਸਿਕਾ ਅਨੈ ॥ ਅਤਿ ਬੁਧ ਵੈਤ ਬਾਲ ਕਸਮ ਅਰਹੈ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕਛੁ ਗਹੈ ਨਕ
 ਰੈ ॥ ੪੪॥ ਸਤੁ ਜਨੈ ਪਰਾਜਿ ਉਉਨ ਅਤਾ ॥ ਚੇਤਨ ਅੇਦੀ ਸੇਜ ਰਵਤਾ ॥ ਪੁਰਪਤ ਬਾਨੀ ਰਤ
 ਨ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਕਬਹੂ ਬਾਦ ਨ ਠਨੈ ਜੇਈ ॥ ੪੫॥ ਬਾਹਰ ਅਧਏ ਕਸਮ ਅਰਹੈ ॥ ਕਬਹੂ ਕੋਈ ਪ
 ਛਨ ਗਹੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹੀ ॥ ਤਤ ਅਤੋਨ ਹਿਤਿ ਅਗੈ ਕਉ ਹੀ ॥
 ੪੬॥ ਕਹਹੂ ਤੇਉ ਦਬੈ ਗਨ ਅਨੈ ॥ ਅਰੁ ਕਬਹੂ ਕੇ ਅਪੁਨ ਠਨੈ ॥

ਨਾ

ਨਿੰਦਾ ਅਵਿਸਰੈ ਦੁਰਬੈ ਨਾ ਅੰਤਰ ਬਰੈ ਨਿਰੰਤਰ ਬੈ ਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਕਾਹੂ ਕੋ ਅਪਮਾਨ ੧੬੩
ਨ ਕਰੈ ॥ ਅਨ ਬਚਕੁ ਅਮਾਨ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਪਸੁ ਸਮਾਨ ਵੈਰਾ ਦਨ ਠਾਨੈ ॥ ਸਕਲਾ ਬਿਕਰ
ਦੇ ਹਕੇ ਭਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਜੇ ਅੰਤ ਅਪਨੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਭ ਮੇ ਦੁਜ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਜਿਉ
ਬਹੁ ॥ ਵਨ ਮੇ ਸਸਿ ਏਕਾ ॥ ਪਟਨ ਸੰਗ ਜਾਨੀ ਏ ਅਨੇਕ ॥ ੪੯ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਅਨਿਸੁ
ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਅਪਹਿ ਕੋ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਤ ਅਬੁਧ ਹਿਰਾਖੈ ॥ ਭੇਦ ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਤ
ਤੇ ਸਭ ਨਾਖੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਮੇ ਅਸਮੇ ਭੋਜਨੁ ਨ ਹਿਅ ਵੈ ॥ ਤੇ ਹੁੰ ਕਛੁ ਮਨ ਮੇ ਨ ਹਿਅ ਏ ॥
ਵੈ ॥ ਕਰ ਅਚ ਚਿਤ ਸਭ ਦੇਹ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੫੧ ॥ ਤੇ ਸ

ਭੁਟਖਸੁਖਕੁਮਸਰੀਰਾਯਉਆਤੁਮਮੇਜੁਮਿਗਨੀਰਾਕੇਵਲਾਅਹਚਹਿਨੀ
ਨਾਖੇਉਦਅਉਕਰਿਪ੍ਰਣਹਿਰਾਖੇ॥੫੨॥ਪ੍ਰਨਨਰਾਖੇਹੋਇਬਿਚਰਾ॥ਲਹੇਮੇਰਿ
ਛੁਟੈਸੰਸਾਰਾਜੇਮੇਰੀਇਛਾਤੇਆਵੈ॥ਉਤੁਮਅਧਮਸੇਕਛੁਪਾਵੈ॥੫੩॥ਜੇਉ
ਅਸਨਬਸਤ੍ਰਾਦਿਕਚਰੈ॥ਜੇਸੋਆਵੈਤੇਸੋਗਰੈ॥ਪ੍ਰਮਾਅਪ੍ਰਯਕੀਬੁਧਿਨਾ
ਨੈ॥ਦੇਉਮਿਥਾਈਕਰਿਆਨੈ॥੫੪॥ਕਾਈਟੇਕਨਅਨਮੋਧਰੈ॥ਸੋਬਿਨਅੰਗ
ਕਲਪਰਹੈ॥ਸੋਚਆਚਮਨਅਰੁਅਸਨਾਨਾ॥ਸੇਰਕਛੁਆਚਰਨਿਨਾ
ਨਾ॥੫੫॥ਸੇਕਛੁਸੀਕਾਤੇਨਹਿਕਰੈ॥ਜੇਕਿਛੁਸੋਇਛਾਆਚਰੈ॥

ਜਿਉ ਮੇਰੇ ਸੁਤਿ ਕੋ ਭੈ ਨ ਚੀ ॥ ਵੇਊ ਕੁ ਅਜਨ ਤੋ ਪੈ ਆਹੀ ॥ ੫੬ ॥ ਪਰੁ ਤਥਾ ਪਕਰ ਅਨ ਆ १੬੪
 ਚਰੇ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਹਿਤੁ ਅਨ ਮੇਧਰੇ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਬਿਧਿ ਕਿ ਕਰਨਾਹੀ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਕੁ
 ਅਜਨੈ ਆਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਪਰੁ ਅਪਨੀ ਇਛੁ ਆ ਆਚਰੈ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੋ ਹਿਤੁ ਕ੍ਰਿਦੈ ਮੇਧਰੈ
 ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੇਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਗਿਯਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਤ ਹੋ ਆਹੀ ॥ ੫੮ ॥ ਪੁਰਬ ਸੇ ਸਕਰ
 ਹੈ ਜੋ ਲੋ ॥ ਦੇਹ ਆਹ ਸੇ ਬਰ ਤੇ ਤੋ ਲੋ ॥ ਬਹੁ ਰਿਓ ਭਵ ਮੇ ਨ ਹੋ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਯ ਨਿਰ
 ਮਲ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੫੯ ॥ ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਉਪਜੈ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕਰੈ ਚਹੈ ਯਾ ਭਵ ਕੀ ਤੀਆਗ
 ॥ ਪਰੁ ਅਮਰੁ ਜਨ ਜੁਗ ਤਿਨ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨ ਹੋ ਆਵੈ ॥ ੬੦ ॥

ਸ੍ਰਮਹੀ ਬਿਨਾ ਲਹੈ ਸੇ ਜੁ ਗਤਾ ਪਾਵੈ ਮੇਰਿ ਹੋਇ ਭੁਵ ਭੁਕਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ
 ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਨ ਵਸੁ ਧਿਕ ਦੇਨ ਹਿ ਲੇਖੈ ॥ ੬੧ ॥ ਸਰਧਾ ਸਹਤ ਅਸੁ ਆਤੁ ਜੈ ॥
 ਮਨ ਕਾ ਬਚਨ ਨਿਰੰਤਰੁ ਜੈ ਜੋ ਲਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਨ ਪਾਵੈ ਤੋ ਲਗਾ ਗੁਰ ਤਜ
 ਕਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਪਾਇਓ ਜਿਉ ਜਾਨੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਪ੍ਰਮਹਿ ਸਕੇ ਧਰਮ ਨ ਗਾਹੈ ਪਰੁ ਜਿ
 ਨ ਖਟਿ ਪੁਜੀ ਤੇ ਨ ਹੀ ਈਝੀ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰਤ ਮਾਹੀ ॥ ਚੰਚਲ ਬੁਧਿ ਨ ਚਾਨ ਬੈਰ
 ਗਾ ॥ ਤੋ ਕੋ ਸਕਲਾ ਬਿਸਾਹੈ ਤੁਯਾ ਬਾਹੁ ਪਾਇਖਾ ਈਜੀ ਵਕਾ ਕਰੈ ॥ ਤੋ ਕੋ ਵੇਖ ਕਹਿਓ ਨ
 ਹਿ ਪਰੈ ॥ ੬੪ ॥ ਵੇਦ ਪਿਤਰ ਬਿਖੂ ਭੂਨ ਨਾਖੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਨ ਅਪਨੇ ਸਿਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅੰਤਰਗਤਮੇਤਾਹਿਛੁਪਾਵੈ॥ਆਪਹਿਬਾਛੈਬੰਧਉਪਾਵੈ॥੬੫॥ਸੋਸੁਖਕੋਨਲਪੈ ੧੬੫
 ਯਾਏਕਾ॥ਅਰੁਤਿਉਭ੍ਰਿਸਟਹੋਇਪਰਲੋਕਾ॥ਏਹੈਬਰਣਾਮਾਸੁਅਕੇਧਰਾ॥ਇਨਤੇ
 ਭਗਤਲਹੈਦਹਿਕੁਆ॥੬੬॥ਅਬਚਾਰੇਕੇਧਰਾਪ੍ਰਧਨਾ॥ਨਾਵੇਨਾਵੇਕਰੇਬਖਾ
 ਨਾ॥ਸਮਾਅਰੁਅਹਿਸਾਸੀਨਾਸੀਕੋ॥ਸੁਤਬਿਚਾਰਤਪੁਬਨਬਾਸੀਕੋ॥੬੭॥ਗੁ
 ਹਮੇਦਾਇਆਜਗਾਮਾਕਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮੰਗੁਰਸੇਵਧਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਤਪਸੇਰ
 ਸੀਤੋਖਾ॥ਸਕਲਸੁਪ੍ਰਿਦਕਦਹੂੰਨਦੇਖਾ॥੬੮॥ਮੈਰੋਭੁਜਨਸਕਲਮਾਕਾਰਨਾ॥ਏਸ
 ਭਰਨਕੇਧਰਾਸਧਾਰਨਾ॥ਗਾਹੀਦੇਇਬਨਿਤਾਰਿਤੁਦਨਾ॥ਬੂਲਨਗਾਵਨਕਰੈਦਿਨ

ਅਨਾਨਾਯਾ ਬਿਧਿ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਧਰਮਾ ਸੇ ਰੇ ਹੇਤ ਕਰੈ ਸਭ ਕਰਮਾ ਸਭ ਮੇਜ ਨੈ ਮੇਰ
,੬੬)
ਭਾਵਾ ਕਾ ਹੁਪਰਨਾ ਧਰੈ ਮੇਭਾਵਾ ॥੧੦॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਮੇਰੀ ਵਿਰਭੁਗਤਾ ਮੇਰਾ ਸਕਲ ਤੇ
ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਾ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਜਾਨਾ ਵੇਖੈ ਮੇਰੀ ਅਟੈ ਸਭ ਅਨਾ ॥੧੧॥ ਮੇਰੇ
ਹੁਇ ਪਾਵੈ ਮੇਰਾ ਰੂਪਾ ਬਹੁ ਰਿਨਾ ਵੇਖੈ ਯਾ ਭਵ ਕੁਪਾ ਜੇਹੈ ਸਕਲਾ ਅਸੁਆਰੁ
ਬਰਣਾ ਤਿਨ ਕੇ ਮੇਭਾਵੈ ਧਰਮਾ ॥੧੨॥ ਭੁਗਤਾ ਸਾਹਿਤ ਏ ਮੇਰੀ ਮਿਲਾਵੈ ਭ
ਗਤ ਬਿਨ ਭਵ ਸਿੰਧ ਬਹਾਵੈ ਏ ਸੋ ਤਤਲ ਹੈ ਸੋ ਤਰੈ ਮੇਰਾ ਸਕਲਾ ਨਿਤ
ਨ ਮੇਰੈ ॥੧੩॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਯਹਿ ਉਧਵ ਤੇ ਸੋ ਕਹੈ ਬਰਣਾ ਅਸੁਆਰੁ ਕੇ ਧਰਮਾ

ਜਤੇਮਮਭੁਗਤਹਿਲਹੈਛੂਟੈਬੰਧਨਕਰਮ॥੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾਪੁਰਾਣੇ** ੬੬
 ਏਕਾਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀਭਗ **ਵਾਨੁ** ਉਪ੍ਰ **ਸੰਖਾਦੇ** ਭਾਖਾਂ **ਅਸ਼ਮਧਰਮ** ਨਿਰਣੇ
ਨਾ **ਅਸ਼ਾਦਸੇ** ਧਯਾਉ॥੧੮॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭਗ **ਵਲੋਦਾਰ** **ਚੋਪਣੀ** ਉਪ੍ਰਏਬ
 ਰਣਅਰੁਅਸ਼ਮਾਤਿਨਕੇਮੇਸਭੁਭਾਖੇਥਰਮਾ॥ ਇਨੇਮੇਰਹਿਮਮਭੁਗਤਉਪਵੈ
 ਤਾਤੇਮੇਰੇਰਾਜਨਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ ਰਿਯਨਹਿਪਾਇਸਗਲਕ੍ਰਮਜਾਨੈ॥ ਵਰਨਅਸ਼
 ਮੀਮਥਾਕਰਿਆਨੈ॥ ਸਭੁਸਾਧਨਤਜਿਮੇਕੋਧਯਾਵੈ॥ ਐਰਕਛੂਹ੍ਰਿਦੈਨਹਿਲਯਾ
 ਵੈ॥੨॥ ਗਾਜਾਨੀਕੀਮੇਹੀਹੋਸਾਧਨਾ॥ ਅਰੁਮੇਰੀਨਿਤਕਰੇਅਰਾਧਨਾ॥ ਮੋਹੀਕ

ਰਿਸੋਕੋਆਰਾਧੈ॥ ਤਨਅਨਾਇਦੀਸੋਸੋਥਾਧੈ॥ ੩॥ ਮੋਬਿਨਸੁਰਗਾਦਿਕਨਹਿਲੇ
ਈ॥ ਮੇਰੇਈਚਰਨਾਚਿਤੁਦੇਈ॥ ਮੋਬਿਨੁਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹਿਗਾਹਈ॥ ਮੋਬਿਨੁਸ
ਕਲਬਾਸਨਾਦਹਈ॥ ੪॥ ਮੇਹੀਹਿਤੁਮੇਹੀਤਾਕੋਪ੍ਰਾਮੋਬਿਨਅਵਰਸਕਲ
ਅਪ੍ਰੇਇ॥ ਜੇਹੈਸਹਿਤੁਗਯਾਨਬਿਗਯਾਨਾਤੇਈਜਾਨੈਮੋਹਿਸੁਜਾਨਾ॥ ੫॥ ਗਿਆਨੀ
ਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਮਨਹੀ॥ ਸਦਾਬਸੇਮੇਰੇਅਨਾਹੀ॥ ਮੇਤਾਕੋਮੇਰੇਹੈਸੋਈ॥ ਦੂਜਨਹੀ
ਪਰਸਪਰਕੋਈ॥ ੬॥ ਜਪਤਪਤੀਰਬਬ੍ਰਤਅਰੁਦਲਾ॥ ਕਹੋਕਹਾਲਗਜੇਬਿਪ
ਨਨਾ॥ ਤੇਸੁਕਰੈਨਾਹੀਫਲੁ॥ ਮੇਸੋਗਯਾਨਕਲਾਤੇਹੋਵੈਜੇਸੋ॥ ੭॥

ਤਤੇਰਾਨਾਹਿਦੈਮੇਧਾਰੇ॥ ਅਵਰਬਾਸਨਾਸਕਲਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਭੁਮੇਰੂਪਆਪਨੇ ੧੬॥
 ਜਨੇ॥ ਮੇਹਿਜਾਨਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਾਨੇ॥ ੮॥ ਹੁਇਕਰਿਸਹਿਤਗਾਨਾਬਿਗਾਨਾਦੇਖੇ
 ਏਕਸਕਲਰੁਗਾਵਾਨਾ॥ ਬਹੁਤੇਅਮਨਿਜਰੂਪਸਮਾਏ॥ ਜਾਹਿਜਾਇਕੋਈਨਹਿਆ
 ਏ॥ ੯॥ ਜਬਹੀਪ੍ਰਾਨੀਗਾਨਾਹਿਪਾਵੈ॥ ਤਬਹੀਅਮਨਿਜਰੂਪਸਮਾਵੈ॥ ਗਾਨ
 ਬਿਨਾਨਪਾਵੈਮੇਹਿ॥ ਇਹੁਨਿਜਸਤੋਕਹਤਹੋਤੋਹਿ॥ ੧੦॥ ਉਧਵਤੇਮੇਬਾਬਿਧਿਬਿ
 ਕਾਰਾ॥ ਜਨਅਮਰਨਸੁਖਦੁਖਆਪਾਰਾ॥ ਤੇਸਮਸਤਏਤਨਕੇਜਾਨੇ॥ ਸੇਤਨੁਮਾਯਾ
 ਕਰਿਕੁਆਨੇ॥ ੧੧॥ ਆਪੁਹਿਸੁਧਨਿਰੰਜਨਦੇਖੋ॥ ਵੈਤਅਤੀਤਆਪੁਕਰਿਲੇਖੋ॥

ਏਜੇਸਕਲਪ੍ਰਗਟਵੇਹਾਵੇ। ਤੇਅਤਮਮੇਹਤੇਨਾਮਾਵੇ॥ ੧੨॥ ਅਰੁਅੰਤਹੂਰਹੈਕਹੂ
 ਨਹੀ॥ ਅਬਅਗਯਾਨਹੁਤੇਬਰਤਾਹੀ॥ ਰਿਯਾਨਵਿਸ਼ਕਾਰਿਦੇਖੈਜਬਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ
 ਰਹਤਾਪਹੈਤਬਹੀ॥ ੧੩॥ ਜੈਸੇਰਜੁਮਾਹਿਅਹਿਕਹੈ॥ ਅਵਨਹੁਤੇਅੰਤਨਹਿਰਹੈ
 ॥ ਕ੍ਰਮਤੇਮਧਮੰਦਮਤਮਾਨੈ॥ ਹੋਨਾਹੀਪ੍ਰਰਹੈਸੋਜਾਨੈ॥ ੧੪॥ ਤਿਉਦੇਹਾਵਿਸਕਲਕ੍ਰਮ
 ਦੇਖੈ॥ ਆਪਹਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਾਮੇਦੇਖੈ॥ ਐਸੇਸੁਨਿਹਰਿਜੀਭੇਰਯਾਨਹਿ॥ ਉਪਦ੍ਰਜਨ
 ਪੁਛਿਓਭੁਗਵਾਨਹਿ॥ ੧੫॥ **ਉਧੋਦਵਾਰਾ**॥ ਹੋਪ੍ਰਭੁਗਯਾਨਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕਹੈ॥
 ਮੇਰੇਨਾਨਾਕ੍ਰਮਕਉਦਹੈ॥ ਅਰੁਹੈਜਿਉਤਿਉਤ੍ਰਾਖੋਰਯਾਨਾ॥
 ਥਿ

ਸਮਸਤਸਿਤਾਪਨਿਵਾਰੈ॥ ਤਾਕੇਦਹਾਦਿਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੈ॥ ਤਾਕੇਦਰਸਾਅੰਰਸਤ
ਹਰਖੈ॥ ੨੧॥ ਜੇਉਕਾਹੂਕੀਬਾਲਾਹਿਣੀਜੈ॥ ਤਾਕੇਸਾਸਛੁੜਲੇਦੀਜੈ॥ ਜੇਹੋਏਭੂਪ
ਅਹਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਅੰਰਨਕੇਦੁਖਮਿਦਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਤਿਵਤੁਦਰਬਨਛੁੜਾਸਿਰਪਰੈ
ਜੇਅਪਨੇਭਵਦੁਖਨਿਵਾਰੈ॥ ਸੇਸੇਭੁਤਤੀਨੋਲੋਕਨਆਹੀ॥ ਤਾਸਾਅੰਰਕਹੂੰਕ
ਨਹੀ॥ ੨੩॥ ਅਰੁਜੇਤਾਕੀਸਰਨਹਿਆਵੈ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਪਰਮਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਯਾ
ਭਵਕੁਪਪਰਿਓਬੇਹਾਲਾ॥ ਤਾਪਰਤ੍ਰਾਸਿਓਅਹਾਅਹਿਕਾਲਾ॥ ੨੪॥ ਤਾਤੇਬਿਖੇਬਿਖ
ਹਿਸੁਖਜਾਨੈ॥ ਤਿਨੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਉਦਮਠਨੈ॥ ਤਾਤੇਸਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੨

ਜਾਕੋ ਕਬਹੂੰ ਅੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਤਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਯੁਖਾ ਪਵਾਓ ॥ ਕਾਫ਼ਿ ਕੂਪ ਤੇ ਸ੍ਰਿਤ
 ਕਜੀ ਵਾਓ ॥ ਬਚਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰੋ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਨੇ ^{ਬੀਬੇ} ~~ਬੀਬੇ~~ ਉਰਧਰੋ ॥ ੨੬ ॥
 ਤੁਮਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਜਗਸੁ ਆਮੀ ॥ ਜਗ ਪਾਲ ਕਜਗ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ ॥ ਐਸੇ ਬਚ
 ਨ ਸੁਨੇ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ਤਬ ਉਧਵ ਸੋ ਭੁਖਿਯੋ ਗਯਾਨ ॥ ੨੭ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥** ਉ
 ਧਵ ਪ੍ਰਲ ਕਰੀ ਤੁਮ ਜੋਈ ॥ ਧਰਮ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਨੀਥੀ ਜੋਈ ॥ ਸਰ ਸਿਹ ਜਾ ਮੇ ਭੁਖਿ ਮਪਰੇ
 ॥ ਹਮ ਕੋ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਉਚਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਤੇਈ ਅਬ ਮੇ ਤੋ ਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਭੁਗਤ ਗਯਾਨ ਬਿ
 ਗਯਾਨ ਜਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਅਹਤੁ ਤੁਮਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਸਬ ਵਾਦਿ ਕਜੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥

੨੯॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਮਰੁਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸ ਏਕਾ ਪੰਚ ਬੂਤ ਮਿਲਿ ਬੁਏ ਅਨੇਕਾ ਥਾਵਰ ਜੰਗਾ
 ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਇਨ ਅਠਾਈ ਸਕੋ ਬਿਸਤਰਾ ॥ ੩੦॥ ਇਨ ਬਿਨ ਮੋਰ ਕਹੂੰ ਕਛੁ
 ਨਹੀ ਏਕ ਦਿਸਾਇ ਦੇਖੈ ਸਭ ਮਾਹੀ ਜਾ ਕਰ ਸਕਲ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੋ ਸਾਧੂ
 ਗਿਆਨ ਬਖਸੈ ॥ ੩੧॥ ਮਰੁ ਜਬੰਦੁ ਅਠਾਈ ਤੋਤਾ ਆਯਾ ਜਾਨੈ ਸਕਲ ਅਸਤਾ ਆ
 ਤਾ ਅਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਦੇਹਾ ਦਿਕ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ੩੨॥ ਰਜੁ ਜਲ ਜੋ
 ਸਰਪ ਨਿਵ ਬੈਠਿ ਉਸਾਸਤ ਮਰੁ ਪਨਿਹਾਰੈ ਜੈ ਸੇ ਦਿਸ ਮੇਰਿ ਮਿਟ ਜਾਵੈ
 ਅਠੈ ਦਿਸ ਕੀਖ ਬਰੀਪਾਵੈ ॥ ੩੩॥ ਕਰਤ ਨਿਰੰਤਰ ਗੁਜਾਨ ਬਿਚਾਰਾ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹ

ਮਮਿਟੈ ਬਿਸਤਾਰਾ ਤਾ ਕੋ ਕਹੀ ਯਤੁ ਹੈ ਬਿਗਯਾਨਾ ਤਾ ਤੇ ਲਹੈ ਸੋ ਹਿਤ ਜਿ ਆਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਅ
 ਦਹੁ ਤੇ ਅਰੁ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਾ ਸੋਈ ਹੈ ਅਬਹੁੰਦਰ ਤੰਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਜੇ ਤੇ ਆਦਨ
 ਹੁਤੇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਨ ਤੇ ਤੇ ॥ ੩੫ ॥ ਤੰਤਾ ਅਬਹੁੰ ਮਿਥਿਆ ਲੇਖੇ ॥ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮੋਹੁ ਕੋ ਦੇਖੇ ॥
 ਜੇ ਸੇ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਮੇਧਰਨੀ ॥ ਘਟਨਾ ਆਦਿ ਕਮਿ ਥਿਯਾ ਕਰਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਮਤੇ
 ਹੁੰਦੈ ਮੇ ਅਨੈ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸੁਤ ਸਦ ਬਖਸੈ ॥ ਨਨਕਾਰ ਬੇਟ ਕ੍ਰਮ ਭੁਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਸ
 ਤ ਦੁਜੋ ਸਭ ਨਾਖੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਕਲ ਘਟਨਾ ਮੇਏ ਕਬਤਾਵੈ ॥ ਊਚਨੀ ਚਕ੍ਰ ਅਭੇਦ ਅ
 ਟਾਵੈ ॥ ਐਸੀ ਭਾਤਿ ਬਿਚਰੈ ਬੇਦਾ ॥ ਜਨੈ ਮੋਹਿ ਮਿਟਾਵੈ ਭੇਦਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਰੁ ਤਿਹੀ

ਸਭੁ ਪ੍ਰਗਟ ਦੇਖੇ ॥ ਸਪਤਧਾਤ ਕੇ ਸਭੁ ਤਨ ਲੇਖੇ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖੇ ਉਤਪਤ ਬਿਨ ਸੰਤਾ ॥ ਯ
 ਉਪਰਤ ਛਬਿ ਚਰੈ ਸੰਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਭੁਏ ਹੋ ਜੇਤੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚ
 ਰੇ ਤੇਤੋ ॥ ਏਕੈ ਅੰਤੋ ਸਭੁ ਨ ਕੋ ਦੇਖੇ ॥ ਜਾਨੈ ਸੋ ਹਿਰੇ ਵਡਾ ਲੇਖੇ ॥ ੪੦ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉ ਅਨੂ
 ਭਵ ਹਿ ਦੇ ਬਿਚਰੈ ॥ ਚੇਤਨ ਰਾਖਾ ਚੇਤਨ ਡਾਰੈ ॥ ਸਭੁ ਦੇਖੇ ਚੇਤਨ ਆਧਾਰਾ ॥ ਇੰ
 ਝੀ ਦੇਹ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚੇਤਨ ਤੇਜ ਫੁਲ ਅਰਥ ਨਗਾਰੈ ॥ ਚੇਤਨ ਬਿਨ ਕੋਈ
 ਨ ਰਹੈ ॥ ਯਉ ਬੇਟ ਤਤ ਬਾਵਿਸਟਾਂਤਾ ॥ ਅਨੁਭਵ ਅਰੁ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਇਨ
 ਚਰਕੈ ਅੰਤੋ ਬਿਚਰੈ ॥ ਸੋਹਿ ਜਾਨੈ ਸਭੁ ਭੁਏ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਕਲਾ ਵਿਸਤਾਰੈ ਹੋਇ ਬ੍ਰਿਕੂ ॥

१०७
 ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਅਨੁਰਕੁ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰਮ ਰਚਤ ਸਭ ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ
 ਲੋਨ ਸੁਰਜਾਨੈ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਹਿਦੈ ਮੇਆਵੈ ॥ ਸੋਸਭ ਬੰਧਨ ਜਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥ ਮੇਰੀ
 ਭੁਗਤਿ ਹਿਦੈ ਮੇਧਰੈ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਭੁਗਤ ਹੋਇ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ਭੁਗਤ ਅਰੁ ਭੁਗਤ ਹੋਤ ਹੋ ਜੇਤੋ ॥
 ਤੁਮ ਸਿਓ ਪਿਛੈ ਭਾਖੇ ਤੇਤੋ ॥ ੪੫ ॥ ਅਬ ਬਹੁ ਹਿਓ ਤੁਮ ਹੇਤ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤ
 ਸਾਧਨ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਕਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਤ ਉਰ ਅੰਤਰ ਗਹੈ ॥ ੪੬ ॥
 ਪੁਜਾ ਮੇਅਤਿ ਨਿਸਾਧਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਛ
 ਨਾਵੇਣੀ ॥ ਅਰੁ ਅਸੁੰਗ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕਰੇਣੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸਭ ਭੂਤਨ ਮੇਮੋ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ

ਰੁਮਮਜਨਮੇਰੇਤਨਮਾਨੈ॥ ਮਮੁਰਗਤਨਕੇਬਹੁਬਿਧਿਸੇਵੈ॥ ਤਨਮਨਧਨਤਿਨ
ਹੀਕੇਵੇਵੈ॥ ੪੮॥ ਮੇਰੇਹੇਤਕਰੈਸੋਕਰੈ॥ ਮੇਬਿਨਅੰਰਸਕਲਪਰਹਰੈ॥ ਮੇਰੇ
ਗੁਨਨਕਹੈਓਰਧਾਰੈ॥ ਦੂਜੀਸਭਕਾਮਨਾਨਿਵਾਰੈ॥ ੪੯॥ ਮੇਰੇਅਰਥਅਰ
ਥਸਭਤੁਯਾਰੈ॥ ਸੁਖਅਰੁਰੇਗਨਸੇਬੈਰਾਰੈ॥ ਜਪਤਪਜੇਗਜਗਯਬ੍ਰਹਮ
॥ ਸੈਨਅਸਨੁਰੇਜਨਜਲਪਾਨ॥ ੫੦॥ ਇਤਅਯੋਕਸਭਮਮਾਹਿਤਕਰੈ॥
ਜਾਤੇਅੰਤਰਸੋਪਰਹਰੈ॥ ਸਦਾਆਪਕੋਮੋਹਿਨਿਵੇਦੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਸਤੁਓਰਗੀਥ
ਹਿਭੇਦੈ॥ ੫੧॥ ਅੰਸੇਜਬਮਮੁਰਗਤਹਿਲਹੈ॥ ਤਬਅਵਸੇਖਕਛੂਨਹਿ

ਧਰਮ

ਚਰੈ॥ ਸਾਧਨ ਸਾਧ ਲਹੈ ਸੋ ਸਕਲਾ ਕਾਮ ਕੋ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਅਕਲਾ॥ ੫੨॥ ਜਬ ਮੇ
ਬਿਖੈ ਚਿਤ ਕੋ ਪਾਰੈ॥ ਤਬ ਸਾਤ ਕਰ ਜਤ ਮੰਟਾਰੈ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਜਗਨ ਬੈਰਾਗਾ॥
ਇਨ ਕੋ ਸਹਜ ਲਹੈ ਬਡੁ ਭਾਗਾ॥ ੫੩॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰੀ ਜੁਗਤ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਦੇਹ ਗੋਹ
ਸੋ ਚਿਤ ਲਗਾਵੈ॥ ਤਬ ਹੋਵੈ ਰਜਤ ਮਾਧਿਕਾਰਾ॥ ਬਛੈ ਅਧਰਮ ਪਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥
੫੪॥ ਬਿਧਿ ਮੁਕਤ ਕੋ ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਰਨਾ॥ ਬੋਰੈ ਚਿਤ ਚਿਤ ਈਤਾਰਣਾ॥ ਸੋ ਮੇਧਾਰੈ ਮੋਕ
ਲਹੈ॥ ਭਵ ਮੇਧਾਰੈ ਭਵ ਮੈ ਬਹੈ॥ ੫੫॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਗਯਨ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਈਸ੍ਵਰ ਮਾ
ਦਿਕ ਜੇ ਬਡੁ ਭਾਗਾ॥ ਤੇ ਸਮ ਸਤ ਸੇਰੇ ਅਧਿਨਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮਮਾ ਲਿਵਲੀਨਾ॥ ੫੬॥

੧੭੨

ਸੇਵਤਮੋਹਿਸਕਲਏਪਾਵੈ॥ ਮੋਬਿਨੁਕੋਈਨਿਕਦਨਅਵੈ॥ ਸੇਰੀਭੁਗਤੁਕਹ
 ਵੈਧਰਮ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਜੇਸਕਲਅਧਰਮ॥ ੫੭॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਦਰਸਨਸੇਰਾਜਨਾ
 ਯਾਬਿਨਅੰਰਸਕਲਅਰਾਜਨਾ॥ ਅਰੁਉਪਦ੍ਰੁਜੇਹੈਬੈਰਾਗਾ॥ ਸੇਸਮਸਤਾਬਿਖੇ
 ਕੇਤੁਜਾਗਾ॥ ੫੮॥ ਅਰੁਈਸ੍ਵਰਜਾਸਿਧਅਣਮਾਦਿ॥ ਅਸੇਵਕਕੀਸੇਵਕਅ
 ਦਿ॥ ਤਾਤੇਜੇਅਮਸਰਨਹਿਅਵੈ॥ ਤੇਈਭੁਗਤਮੁਕਤਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੫੯॥ **ਦੋਹਰਾ**
 ਅੰਸੇਅਵਭੁਤਬੈਨਜਬਕਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ॥ ਤਬਉਪਦ੍ਰੁਜਨਹਰਖਕਰਿ
 ਕੀਨੀਚਰਿਸੇਪ੍ਰਸਨਾ॥ ੧॥ **ਉਪਦੇਸ਼**॥ ਹੇਪ੍ਰਭਪੁਰਨਕਰੁਨਾਕਰੋ॥ ਜਿਉਹੈ

ਤਿਉਸਭਾਬਿਧਿਬਿਸਤਰੇ॥ ਜਿਉਤੁਅਧਰਮਭਗਤੁਕ੍ਰਿਤਭਾਖਿਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦ੍ਰਿਸੁ 193
ਕੋਰ॥ ਅਨਹਿਭਾਖਿਓ॥ ੧॥ ਅਰੁਬੈਰਾਗਾਦ੍ਰਿਕਸਮਸ੍ਰਾਏ॥ ਮੇਰੇਸਭਸੇਵੇਹਮਿਟਾ
ਏ॥ ਤਿਉਹੀਸਕਲਤਤਕੋਭਾਖੇ॥ ਹੋਇਅਤੁਤਦੂਰਿਕਰਿਨਾਖੇ॥ ੨॥ ਜਮਕਹੀਏ
ਸੋਕੈਪਰਕਾਰਾ॥ ਅਰੁਤਿਉਕੋਹੇਨੇਅਬਿਸਤਰਾ॥ ਅਰੁਸਮਕੋਨਕੋਨਦਮਦੇਵਾ
ਕਉਨਛਿਅਅਰੁਧ੍ਰਿਤਕੋਭੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਉਨਸੁਰਤਾਅਰੁਤਪਦਨਾ॥ ਕੋਨਸਤ
ਕੋਝੂਠਬਖਾਨਾ॥ ਕਉਨਤਿਅਗਕੋਨਧਨਾਇਸਾ॥ ਕੋਨਜਗਦਾਛਿਨਾਬ੍ਰਿਸਾ॥
॥੪॥ ਬੁਲਾਅਰੁਦਯਾਲਾਭਾਅਰੁਸੁਖਾ॥ ਬਿਦਯਾਲਜਸੇਭਾਦੁਖਾ॥ ਪੀਡਿਤਸੁ

ਮਥੁ

ਗੁਰਗੋਸਤਪੀਥਾ ਸੁਰਗਨਰਕਅਰੁਪੰਥਕੁਪੰਥਾ ॥ ੫ ॥ ਕਉਨਦਰਿਦੁਕੋਨਧ

ਰਖਗਹੋਸੁਪੰਥਾ ॥ ਸੁਰਗਨਰਕਅਰੁਪੰਥਕੁਪੰਥਾ ॥ ੫ ॥ ਕਉਨਦਰਿਦੁਕੋਨਧ
ਨਵੰਤਾ ਕਉਨਕੋਪਨਕੋਨਈਸਰਵੰਤਾ ॥ ਅਰੁ ॥ ਇਨਤੇਉਲਟੇਹੋਜੇਤੇ ॥ ਅਸਮ
ਅਦਮਆਇਕਸਭਤੇਤੇ ॥ ੬ ॥ ਸੋਸੋਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਾਖੋ ॥ ਗਖੋਤਤਅਤਤ
ਹਿਨਾਖੋ ॥ ਯਉਸੁਨਿਕਰਉਧਵਕੇਪ੍ਰਸਨਾ ॥ ਤਬਬੋਲੇਕਰੁਨਕਾਰਿਕ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ੭ ॥
ਸੀਭਗਵਾਨੋਵਚ ॥ ਹੀਸਾਰਹਤਸਤਿਅਸਤੇਯਾ ॥ ਸੀਗਾਬਿਬਰਜਤਸਭਕੋ
ਯਾ ॥ ਲਜਾਮੋਨਅਸਤਕਧੀਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਅਰੁਛਿਆਅਭੀਰਾ ॥ ੮ ॥ ਏ
ਦੁਆਦਸਮਗਹੋਨਿਬ੍ਰਤੀ ॥ ਅਰੁਤਿਉਦੁਆਦਸਨੇਅਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ॥ ਸੋਚ
ਅਰੁਕਪਟਰਹਤਧਰਮਾਦਰਾ ॥ ਜਪਤਪਅਰੁਮਮਪੁਜਾਸਾਦਰਾ ॥ ੯ ॥

ਤੀਰਥ ਅਟਨ ਅਤਿਥ ਕੋਪੋਖਾ ਗੁਰਜੇਵਾ ਅਰੁ ਵਿਛ ਸਿਤੋਖਾ ਪਰਉਪਕਾਰ ॥ ੧੭੪ ॥
ਰੋਮ ਬਿਸਤਰੈ ਮੁਕਤ ਬੁਗਤ ਚਾਹੈ ਸੋਧਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਮਜੇ ਮੇਮੇ ਨਿਸ਼ਾਬੁਧਿ ॥
ਦਸਾਇਦੀ ਨਿਗਹ ਮਨ ਸੁਧਾ ਜਉ ਦੁਖ ਨ ਉਪਜਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਖ ਨ ਜਾ
ਕੋਯੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਕਲ ਸਹੈ ਕਛੁ ਮਨ ਨਹੀ ਅਨੈ ॥ ਤਾਕੋ ਮਮ ਜਨ ਛਿਮਾ ਬਖਾ
ਨੈ ॥ ਜਿਉ ਆਇਦੀ ਚੰਚਲ ਹੋਈ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਨੇ ਕੋਧਾ ਬੈਜੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਰਸ ਅ
ਰੁ ਅਬਲਾ ਕੋ ਨਾਹਿਰਾਹੈ ॥ ਤਾਕੋ ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਧਿਤ ਕਹੈ ॥ ਭੂਤ ਦੇਹ ਤੁਯਾ ਗਸੇ ਦਨ
॥ ਭੁਗਤ ਜਨ ਸੇਤ ਪਨਹੀ ਅਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ਸੁਰਾਜਿ ਜੋ ਜਿਤੈ ਸੁਭਾਵਾ ਸੋਈ

ਸਤਿਸਕਲਮਮਰੁਵਾਮੇਕੋਲੀਏਬਚਨਸੇਸਤਾ॥ਮੇਥਿਨੁਬੋਲੈਸਕਲਮਸਤੁ
॥੧੪॥ਕਰਮਨਮੇਜੋਹੋਇਅਸੰਗਾਸੇਵਹਪਰਮਸੇਚਹੈਅੰਗਾਸੇਹੈਤਯਾਗਤ
ਜੈਫਲਕਰਮਾਸੇਧਨਾਇਸੁਪਰਮਮਮਧਾਮ॥੧੫॥ਜਗਾਰੂਪਮੇਹੈਨਹਿਅਨੈ॥
ਸੇਵਖਨਾਹੋਇਮਮਗਯਨੈ॥ਪ੍ਰਣਯਾਮਪ੍ਰਬਲਬਲਕਾਹੀਏ॥ਜਾਕਬਡੇਸਤਮਨ
ਗਾਹੀਏ॥੧੬॥ਭੁਗਾਜੇਮਮਈਸ੍ਵਰਜਹਿਪਾਵੈ॥ਚੇਤਨਨਿਜਨੰਦੁਹੁਇਅਵੈ॥ਮੇਰੀ
ਭਗਤੁਏਕਏਲਾਭਾ॥ਭੁਗਤੁਬਿਨਸੇਸਕਲਅਲਾਕੁ॥੧੭॥ਜਤੁਭੇਦਮਿਟੈਸੋਬਿ
ਦ੍ਯਾ॥ਉਪਦਦੁਜੀਸਕਲਮਾਵਿਦ੍ਯਾ॥ਲਜਾਮਨਅਕਰਮਨਗਾਹੈ॥ਮਮਜਨਤ

ਕੇਲਜਾਕਹੈ॥੧੮॥ ਨਿਹਕੰਚਨਨਿਪਛਾਨਿਰਲੋਕੁ॥ ਏਤਅਵਿਕਜੇਗੁਣਤੇਸੇ
 ਰਾਸੇਸੁਖਜੇਸੁਖਦੁਖਅਤੀਤਾ॥ ਪੁਨਿਨਪਾਪਉਨਨਸੀਤਾ॥੧੯॥ ਬਿਖੀਅਨਕੀਇ
 ਛੁਦੁਖਜਾਨੈ॥ ਗੁਨਸਪੰਨਅਛਿਸੇਅਨੈ॥ ਬੰਧਮੁਕਤੰਗੁਗਤਹਿਜਨੈ॥ ਅਮਜਨ
 ਪੰਡਤਤਹਿਬਖਾਨੈ॥੨੦॥ ਅਹੰਕਾਰਜਾਕੇਜਗਅਵਾ॥ ਅਪਨੇਕਹੈਦੇਹਗਹ
 ਦਾਸੇਸਮਸਤੁਸੁਰਖਈਜਾਨੈ॥ ਯਾਤੇਅੰਗੁਰੰਤੁਅਤਮਾਨੈ॥੨੧॥ ਜਾਕਰਮੋਹਿਲ
 ਹੋਸੇਪੀਥਾ॥ ਜੇਪ੍ਰਵਿਰਤਸੇਸਕਲਕੁਪੀਥਾ॥ ਨਿਤਸੰਤੋਖੀਸੀਤਲਹਿਦੈ॥ ਸਾਤਕ
 ਚਿਤਸਕਲਨਪਰਸੁਰਦੈ॥੨੨॥ ਇਹੈਸੁਰਗਸੁਖਕੇਭੰਡੁਗਾਨਰਕਨਮੈਤਾਅਸ

ਅਧਿਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਏਕ ਬੰਧ ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਅਵਰ ਸਕ ਲਵੈ ਰੀ ਕ ਬੰਧ ॥ ੨੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀ ਵਤ ਜੈ ਗੁਰੂ ਪਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਬੰਧ ਨ ਹਿਕ
 ਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਜੇ ਬੰਧੀ ਸੇਈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਨੁਵਨ ਸੇਈ ਗੁਰ ਕ ਹੀਏ ॥ ਤਾ ਕੈ ਗੁਰ
 ਗੁਰ ਹੀ ਹੋਇ ਰਹੀਏ ॥ ਸੇ ਦਾਰਿ ਦੂ ਤੁ ਤਿਸ ਵੰਤ ॥ ਕ੍ਰਿਪਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਨ ਬਸ ਦਰਤ
 ਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਖੀ ਅਨ ਅਨ ਸਕਤ ਸੇਈ ਸਾ ॥ ਬਿਖੀ ਅਨ ਬਸ ਤੇ ਸਕ ਲ ਅਨੀਸਾ ॥ ਏ
 ਉਤਰ ਰਾਖੇ ਮੇ ਤੇ ਸੇ ॥ ਜਾ ਜਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਪੁਰੁ ਮੇ ਸੇ ॥ ਬਿਧਿ ਨ ਖੋਧ ਕੇ ਲਹੁ ਨ ਜੇ ਸੇ ॥ ਮਹ
 ਪੁਰਖ ਜਨ ਤ ਹੇ ਤੇ ਸੇ ॥ ਬਿਧਿ ਨ ਖੋਧ ਕੇ ਜੋ ਲੋ ਜਾਨੇ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਬਹੁ ਰੇ ਦਬ ਖਾਨੇ ॥ ੨੬ ॥

ਸੇਯਹਸਕਲਨਖੇਧਹਿਜਨੋ ਭੇਦਾਦ੍ਰਿਸ੍ਟਮੇਬਿਧਮਤਮਨੋ ਬਿਧਨਖੇਧਨਖੇਧਹਿਵੇ १੭੬
ਖੇਦੁਹੁਤੇਪਰੈਤਹਿਬਿਧਲੇਖੇ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧਨਖੇਧਪਸੁਮਨੁਦਜਨੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤਕਦੇਨ
ਪ੍ਰਿਏਅਨੈ ਤਾਤੇਬਿਧਨਖੇਧਕੁਮਜਨੋ ਅਰੋਰੁਪੁਸਕਲਕਰਿਮਨੋ ॥ ੨੯ ॥ **ਦੋਹਾ** ॥
ਬਿਧਨਖੇਧਕੁਮਜਨਨੇਗਯਾਨਕਹੋਜਬਕ੍ਰਿਸ਼ਾ ਬੇਦਬਚਨਤਬਸਿਮਾਰਿਕਰਿਉ
ਧ੍ਰੁਕੀਨੀਪ੍ਰਸਾ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ਼** ਸਿਕੰਧੇਸ੍ਰੀ **ਭੁਗਵ**
ਨਭਿ **ਪਦ** ਸੰਬਾਰੇ **ਕੁਖ** ਯੰਨਮ **ਉਨੀ** ਸਮੇਧਿ ॥ ੧੮ ॥ **ਉਧ੍ਰ** ਵਾਚ **ਰੁਪ** ਧੀ ਹੇ
ਪੁਤ੍ਰਜੀਤਮਕਰੁਣਕਰੋ ਮੇਰੇਯਹਸਿਸਾਪਰਹਰੋ ਤੁਮਰੀਆਗਿਆਕਹੀਏਬੇਦਾ ॥

ਤੁ ਮੇਦੀ ਸਤੁ ਹੈ ਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਸੇ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸਤੁ ਕੋਈ ਮਾਨੈ ॥ ਤੁਮ
ਰੀ ਮਾਰਿ ਮਾ ਕੋਰੁ ਮੁਲੇਖੀ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਧਨ ਖੇਧਨ ਹਿਦੇਖੀ ॥ ੨ ॥ ਮਰੁਏ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਸਤੁ ਹੈ ਵੇਦਾ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਧ ਬਰਨ ਮਰੁ ਮਾਸੁ ਮਾ ॥
ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਫਲ ਸੁਰਗਾਦਾ ॥ ਮ
ਥ ਕੇ ਨਹਿ ਇਹ ਪੰਥ ਮਨਾਇ ॥ ਮਰੁਨ ਖੇਧ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਿ ਲੇਖਾ ॥ ਮੀ ਬਸੁ ਦਿਕ
ਜੇ ਮਨ ਲੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ਬਰਨਨ ਮੇ ਮੀ ਕਰਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜੇ ਕਰਮ
ਪੁਨ ਤੇਤੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਰਕਾਦਾ ॥ ਕਹੇ ਹੂ ਤੇ ਫਲ ਜਾਇ ਨ ਬਾਦਾ ॥ ੫ ॥

ਜਾ ਕੇ ਫੁਲ ਹਿ ਬੇਦ ਜੁ ਕਹੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਰਨ ਬਤਿ ਵਹੀ ਲਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਉ ਦੁਬ ਦੇਸ ਵੈ
 ਕਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਕੋ ਪਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਧ ਨਿਖੇਧਨ ਹਿ ਸਤਾ ॥ ਤਿਉ ਸੁਖ
 ਅਰੁ ਦੁਖ ਫੁਲ ਅਸਤਾ ॥ ਕੋਟੀ ਨਰ ਕਸੂਰ ਬਾਨ ਹਿ ਜਾ ਵੈ ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਸ੍ਰਮ ਕਰਿ ਬਿਧਨ ਕ
 ਰਾ ਵੈ ॥ ੭ ॥ ਅਰੁ ਕਾ ਕਹੀ ਏ ਬਰੀ ਬਰਾ ॥ ਤੁਮ ਰਿਬ ਚਨਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਏਤੋ ਕਹਯੋ
 ਤੁਮ ਬੇਬੇਦਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਧਿ ਨ ਖੇਧ ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਮੁਖ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੇ ॥ ਬੇਦ ਨਯ
 ਨ ਕਰਿ ਦੇਖੀ ਤੇ ਤੇ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧਿ ਤਿਨ ਕੇ ਫੁਲ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਵਹੀ ਤਿਵਤੇ ਉਠਨੈ ॥
 ੯ ॥ ਸਕਲ ਤੁਮਾਰੀ ਅਗਿਆਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਥਾਪੇ ਤਿਉ ਵਰਤਾਹੀ ॥ ਜੇ ਮਿ

ਥਾਕਿਉਕੀਏਬੇਦਾਯਾਕੋਮੋਹਿਬਤਾਵਹੁਬੇਦਾ॥੧੦॥ਦੁਇਬਿਧਿਬਚਨਬ
 ਫੇਸੀਦੇਹਾਦੈਹੈਸਤਿਕਿਧੋਪ੍ਰਭੁਏਹਾਏਪੁਰਨਸੀਦੇਹਮਿਟਾਵੇ॥ਏਕਭਾਂਤਕੇਬ
 ਚਨਸੁਨਾਵੇ॥੧੧॥ਯਾਬਿਧਿਪਰਮਰਾਜਾਨਾਬਿਸਤਾਰੇ॥ਅਪਨੇਕਚੇਜੀਵਨਿ
 ਸਤਾਰੇ॥ਸੁਨਿਉਧਵਕੀਅੰਸੀਬਾਨੀ॥ਤੁਬਬੇਲੇਸ੍ਰੀਸਾਗੰਗਾਪਾਨੀ॥੧੨॥**ਸ੍ਰੀ**
ਭਗਵਾਨੇਵਾਚਾ ਉਧਵਪ੍ਰਮਰਾਜਾਨਾਅਬਕਹੈ॥ਤੇਰੇਸਭਸੀਦੇਹਹਿਦਹੀ॥ਮੈਭਾ
 ਖੇਹੈਤੀਨਉਪਾਇ॥ਕਰਮਅਰੁਭੁਗਤੁਰਾਜਾਨਾਸਮਝਾਇ॥੧੩॥ਜਿਉਜਕੇਦੇ
 ਖਿਓਅਧਕਾਰਾ॥ਤਾਕੇਤੀਸੇਕੀਓਬਿਚਾਰਾ॥ਜੇਭੁਖੇਸਭਹਨਕੇਰਾਜਾਨਾ॥

ਤੇ ਤੇ ਬਿਖੀ ਅਨਤ ਜੈ ਨਾ ਅਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਛੁਡਾਉ ॥ ਏਕ ਰਿਗ ਜਾ ॥ ੧੭੮
 ਨਾ ਧਨ ਹਰਾਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਚਨ ਸਕਲ ਮਮ ਸਤਾ ॥ ਬਿਧਨ ਖੇਧ ਹੁਨਾਹਿ ਅਸਤਾ ॥ ੧
 ਪਰੁ ਏਸ ਕਲ ਰਾਜਾ ਨ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਨ ਲਹੈ ਤੇ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰਨਾ ॥ ਏਤੁ ਮਸਿ
 ਛੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਸੀ ਦੇਹ ਨਾ ਮਨੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਭਵ ਚੁਖ ਜੁ ਹੈ ਤੁ
 ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋਕ ਦੁਖ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਮ ਦਹੈ ॥ ਅੰਗ ਸਕਲ
 ਤਾ ਜਿ ਬਿਰਹੁ ਏਰਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜੋਗਾ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੋ ਏਕ ਰਨੇ ਬ
 ਹਮ ਬਿਚਰਾ ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਬਿਖੈ ਦੁਖ ਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਮ ਨ ਹੀ ਭੁਨੈ ॥ ੮ ॥

ਪਰਮਮਗੁਨਸੁਨਕਾਰਿਸੁਖਮਾਨੈ॥ ਮੇਰੇਭੁਜਨਰੁਲੇਕਾਰਿ॥ ਮਾਨੈ॥ ਤੁਕੋਭਗਤਜੇਗ
 ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਐਸੇਜਾਨੈਤਤੁਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੯॥ ਅਰੁਜੇਬਿਖੀਅਨਕੇਆਧੀਨਾ॥ ਤਿ
 ਨਕੇਉਦਾਸੇਲੇਲੀਨਾ॥ ਕਥਾਸੁਨਨਕੋਨਹਿਅਵਕਾਸਾ॥ ਅਰੁਮਾਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਅ
 ਰੁਆਸਾ॥ ੨੦॥ ਤਿਨਕੋਕਰਮਜੇਗਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਿਨਤੇਐਰਨਸਿਰੇਉਪਾਈ॥ ਏਤੀ
 ਨੇਭਾਖਤਹੀਤੋਪੇ॥ ਨਿਹਚਲਰਿਤਕਾਰਿਸੁਨੀਓਮੇਪੇ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਥਮੇਕਰਮਜੇਗਬਿਸ
 ਤਾਰੇ॥ ਬਿਖਈਜੀਵਨਕੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਬਹੁਬਿਧਿਗੁਣਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਕਥਾਪ੍ਰਸੰ
 ਗਬਹੁਬਿਧਿਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਿਨਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜੋਲੋ॥ ਕਰਮਜੇਗਨਹੀਤਜੀਏਤੋਲੋ॥

ਅਰੁਜੋਲੋਨਹਬਦੈਬੈਰਬਾ॥ਬਿਖੀਅਨਕੋਨਮਿਟੈਅਨੁਚਾਰਾ॥੨੩॥ਤੋਲੋਕਰਮ
 ਜੇਰਾਨਹੀਤੁਜੈ॥ਕਰਮਨਹੀਕਰਮਕੋਰੁਜੈ॥ਅਪਨੇਧਰਮਮਾਹਿਬਿਰੁਚਹੈ॥ਕਬ
 ਹੁਰੂਲਿਨਖੇਧਨਹਿਗਹੈ॥੨੪॥ਜਗਮਹੋਛੋਬਹੁਬਿਧਿਕਰੈ॥ਸਕਲਕਰਮ
 ਮਮਹਿਤਾਬਿਸਤੁਰੈ॥ਮਨਤੇਇਛੁਸਕਲਮਿਟਾਵੈ॥ਜੋਜਨਸ੍ਵਰਗਨਰਕਨਹਿ
 ਜਾਵੈ॥੨੫॥ਮੇਸੇਰਾਜਨਭੁਗਤੁਕੋਲਹੈ॥ਤਾਤੇਕਰਮਕਾਲਮਾਵੈ॥ਉਧੁਇਹ
 ਨਰਤਰੁਹੈ॥ਮੇਸੋ॥ਸਕਲਸ੍ਰਿਸ੍ਰਮੇਨਹੀਜੇਸੋ॥੨੬॥ਸ੍ਵਰਗਲੋਕਕੇਬਾਂਛੈਯਾਕੋ॥
 ਪਰੁਕਿਵਹੀਨਹਿਪਾਵੈਤਾਕੋ॥ਰਾਜਨਭੁਗਤੁਯਤੁਨਕਰਲਹੈ॥ਮੇਰਸਭਨਤੁਭ

ਚੰਡਵਜਲਬਹੈ॥ ੨੭॥ ਜੇਐਸੇਮਾਨਵਤਨਪਾਵੈ॥ ਸੇਸਮਸਤੁਕਾਮਨਾਮਿਟਾਵੈ॥
 ਤਜੈਨਖੇਧਸਕਲਹੀਕਰਾ॥ ਅਰੁਕਾਮਨਾਸਹਤੁਜੇਧਰਾ॥ ੨੮॥ ਅਰੁਫਿਰ
 ਨਿਰਨਹਿਬਛੈਦੇਹਾ॥ ਪਰਮਰਤਨਹਿਖੋਵੈਏਹਾ॥ ਜਦੀਪਬਹੁਰਿਥਿਨਰਤਨਪ
 ਵੈ॥ ਪਰਕਛੁਰਾਜਨਾਦਿਕਨਰਹਾਵੈ॥ ੨੯॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਕੁਲਏਗਾ॥
 ਗਾਨਾਮਿਟਾਵੈਕਰਸੀਜੇਗਾ॥ ਖਾਨਪਾਨਮਾਦਕਬਹੁਸਾਧੈ॥ ਬਾਲਾਪਨਤੇਤਾ
 ਕੀਬਾਂਧੈ॥ ੩੦॥ ਤਾਤੇਜੋਲਗਾਨਾਹੀਮਰੈ॥ ਤੋਲਗਾਜਤਨਪ੍ਰਥਮਹੀਕਰੈ॥ ਯਾਤਨਕੋ
 ਮਿਥਾਕਾਰਿਮਲੈ॥ ਅਰੁਪੁਨਥੁਹਮਦਨਕਰਜਨੈ॥ ਤਾਤੇਜਤਨਨਿਰੰਤਰਕਰੈ॥

ਸਾਵਧਾਨਤਾਹੁੰਦੈਧਰੈ॥ ਯਾਤੁਨਮੇਅਸਕੁਨਹੋਈ॥ ਕਰੈਓਪਾਇਮੁਕਤਿਕਾਸੋਈ॥
 "੩੨" ਜੁਪੰਛੀਤਰਬਾਸਾਕਰੈ॥ ਤਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਨਧਰੈ॥ ਅਰੁਤਾਬ੍ਰਹਮਹਿਕਾ
 ਟੈਕੋਈ॥ ਨਿਕੋਹੁੰਦੈਦਯਾਨਹੋਈ॥ ੩੩॥ ਬ੍ਰਹਮਸੰਗਜੋਪੰਛੀਪਰੈ॥ ਤਉਤਕੈਬ
 ਸਹਾਇਕਰਿਅਰੈ॥ ਪਰੁਜੋਪ੍ਰਥਮਹਿਬ੍ਰਹਮਹਿਤੁਆਗੈ॥ ਕਾਟਤਦੇਖਆਪੁਉਨ੍ਹਤਾ
 ਗੈ॥ ੩੪॥ ਆਪੇਐਸੀਭਾਂਤਬਚਾਵੈ॥ ਆਪੇਜਹਾਂਰਹੈਤਹਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਹੀਨਚਤ
 ਨਤਰੁਆਧਾਰ॥ ਆਤਮਪੰਛੀਕੀਓਅਗਾਰ॥ ੩੫॥ ਤਾਕੋਨਿਸਾਦਿਨਕਰੈਪ੍ਰਹਾਰ॥
 ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਬਚੰਬਾਰ॥ ਐਸੋਦੇਖਧਰੈਅਨਤਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤੁਆਗੈਤਰਕਾਬਾਸ॥

੩੬॥ ਸੋਮੇ ਮਾਇਬ ਸੇਰਾ ਕਰੈ ਤਤੇ ਬਹੁ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥ ਮਨ ਵਤਨ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਨ
 ਵਾ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਯਹੁ ਪਾਵਾ ॥ ੩੭॥ ਯਾ ਮੇਰੁ ਰਖੇ ਵਟ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਸਾਨ ਕੁਲ
 ਮੇ ਪਵਨ ਸਹਾਈ ॥ ਤੇਹੂੰ ਆਪ ਕੇ ਜੇ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਨਾ ਵੇਛੋ ਬਿਭੁਵ ਸਾਗਰ ਰੁਰੈ ॥ ੩੮॥
 ਤਾ ਕੇ ਮਾਤ ਮਾਪਾ ਤੀ ਮਾਂ ਨੇ ॥ ਦੂਜੇ ਮਾਤ ਮਾਪਾ ਤਨ ਜਾਨੇ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਭੁਵ ਤੇ ਹੋਇ
 ਸੁਕਤਾ ॥ ਦੁਖ ਮੇ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੈ ਰਕਤਾ ॥ ੩੯॥ ਸੋ ਸਾਸਤਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ਮਨੁ
 ਨਿਹਚਲੁ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਪਾਰਤ ਅਚਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੇਹੂੰ ਆਤਰ ਹੋਇ ਨ ਸੋਈ ॥
 ੪੦॥ ਏਕੈ ਬਾਰਨ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਕੁਮਕੁਮ ਸਕਲ ਉਪਾਧ ਨਟਾਰੈ ॥ ਕਛੁ ਕਛੁ

ਅਸਪੁਰਾਵੈ ਮਨਕੀ ॥ ਹਿੰਦੈ ਧਾਰੈ ਖੁਲਕਟਨਕੀ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਵੈ ਸੋਤ ਜਬੈ ਕੇ ਹੋਤ ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਨਿਤ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਅਗੈ ਫੁਲਕੀ ਅਵਧ ਬਾਵੈ ॥ ਦੁਖਾ ਦਿਖਾਇ
 ਬਿਕਤ ਉਪਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਅੰਸੇ ਕ੍ਰਮ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਧਾਰੈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ
 ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਗੁਨ ਹਿਰਦੈ ਨ ਆਨੈ ॥ ਸ੍ਰਾਸ ਜੀਤ ਮਨਕੀ ਗਤ ਭੁਨੈ ॥ ੪੩ ॥ ਅਨ
 ਜੀਤ ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਮਾਉ ਪਾਇ ॥ ਯਾ ਤੇ ਮਨ ਗਤ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਅਵਸਤੁ ਰੰਗ ਮਹੇ
 ਈ ॥ ਅਸ੍ਵਧਾਰ ਬਸਹੈ ਇਨ ਸੇਈ ॥ ੪੪ ॥ ਤਬ ਤਾਪਰ ਚਫਕੈ ਅਸ੍ਵਾਰਾ ਹਠਨ
 ਹਿਕਰੈ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ॥ ਕਛੁ ਪੈ ਕੋਰੁ ਸਹਿਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ਪੀਛੈ ਵੈਚਾਰ ਬਕਟੋਰਾਵੈ ॥

੪੫॥ ਐਸੀ ਬਿਧਤੁਰੰਗੀ ਬਾਸਿਕਰੈ॥ ਤਿਉ ਜੋ ਗਿਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮ ਮਨਧਰੈ॥ ਸਾਂਖ ਬਿਚਰ
 ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ॥ ਜਾ ਬਿਧਇਹ ਜਗਉਪਜੈ ਮਰੈ॥ ੪੬॥ ਤਤਨਕੀਉਤਪਤ ਬਿਚਰੈ
 ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਮਨਧਰੈ॥ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਰੇਕੀਵੇਖੈ॥ ਮਾਪਕੋਪਰੇ
 ਸਕਲ ਤੇਲੇਖੈ॥ ੪੭॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਗਾ ਮਨ ਬਸਹੋਈ॥ ਤੇਲਗਾ ਕਰੈ ਬਿਚਰੈ ਜੋਈ॥
 ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਜਬ ਸਾਂਖ ਬਿਚਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਦੈ ਮੇਧਰੈ॥ ੪੮॥ ਤਬ ਸਬਹੀ ਤੇਹੋ
 ਇਕਿਕਤਾ॥ ਮਨ ਮੇਹੋਵੈ ਅਨੁਰਕਤਾ॥ ਜੋਗ ਪੰਥ ਜੇ ਅਸਟ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਅਬੁਏਹ ਅਤ
 ਮਦੇਹ ਬਿਚਰਾ॥ ੪੯॥ ਮਰੁਮ ਮਸ਼ਵਨ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਯਾਨ॥ ਮਨ ਜੀਤਨ ਕੇ ਪੰਥ ਨਾਨਾ॥

ਜੋਗ ਅਰੁ ਸਾਂਖ ਭੁਗਤ ਏਤੀਨਾ ਸਬ ਪੀਥਨ ਮੇਲੀ ਨਿਬੀਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਇਨ ਤੇ ਚੋਖੇ ੧੮੨
 ਕਛੂਨ ਕਰਣੇ ॥ ਇਨ ਪੀਥਨ ਮੇਕੋ ਅਰੁ ਸਬਣੇ ਤਾਤੇ ਕਰਨੇ ਇਹੈ ਉਪਾਇ ਜਾਤੇ ॥
 ਨਮੋ ਮੇਠਹਰਾਇ ॥ ੫੧ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਦੇ ਪਾਪ ਹੁਇ ਆਵੈ ਸਾਵਧਾਨ ਤਾ ਉਚੈ ਠਹਰ
 ਵੈ ॥ ਤੋਹੂੰ ਅਵਰੁਨ ਕਰੈ ਉਪਾਇ ॥ ਸੋਸੇ ਪਾਪ ਇਨ ਹੁਤੇ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਅਉਰ ਕਰੈ
 ਨਾਨਾ ਬਿਯੋਗੇਈ ॥ ਸੋਸੇ ਅਧਕ ਅਧਕ ਮਲਹੋਈ ॥ ਬਿਧਨ ਬੇਧ ਸੁਭਹੀ ਅਯਜਾ
 ਨਾ ॥ ਤੋਹੂੰ ਕਛੂ ਉਤਾ ਅਤਾਨੇ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿਧਿ ਨਿਬੇਧ ਏਦੀ ਨੇਵੇਇ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਧ
 ਨਰਹੀ ਸੁਭਕੇਇ ॥ ਬੈਤੇ ਬਹੁ ਆਰੰਭੁਨ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਬਿਧ ਬਿਚਰੈ ॥ ੫੪ ॥

ਤਾਪਿਛੈ ਸਭ ਬੀਧ ਜਨਾਉ ॥ ਕਰੇ ਅਬੀਧ ਸਕਲ ਛੁਟਕਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਅਾਰਾਏਕ
 ਹੀ ਬਧਾ ॥ ਤੁਝੇ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਤੁਝੇ ਬੀਧ ਨਖੇ ਧਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸਕਲ ਤ੍ਰਿਅਾਰਾਏਕ
 ਗਮੈ ਮੈ ਮਨ ਪਰਨਾ ॥ ਬੀਧ ਨਖੇ ਧਨ ਜਨਾਇ ॥ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਝੇ ਧਨ ਤਿਨ ਦੁਖ ਕਰ
 ਮਾਨੈ ॥ ੫੬ ॥ ਪਰੁ ਸਮਰਥ ਤੁਝੇ ਕੀਨਾ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਹਿ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਝੇ
 ਕੇਰੁ ਗਤਿ ਜੇਗਾ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਸਹਜੈ ਛੁਟੈ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਰੰਤਰ
 ਸੁਨੈ ॥ ਹੁੰਦੈ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਗੁਨੈ ॥ ਦ੍ਰਿਛ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੁੰਦੈ ਮੇਰਾ ਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਨਾਮ ਨਿਤ ਭਾ
 ਪੈ ॥ ੫੮ ॥ ਯੋ ਜਿਹ ਦਪਾ ਬਿਖੀ ਅਨ ਮੇਰ ਹੋ ॥ ਪਰੁ ਮਨ ਬਚਕੂ ਮਾਤਿ ਅਗੋਚਰ ਹੋ ॥

ਸੋਨਿਤੁਰਗਤਜੇਗਾਸੋਰੁਜੇ। ਮੋਬਿਚ ਅੰਤਰਾਇਸਬਤੁਜੇ॥ ੫੮॥ ਤੰਤ੍ਰਪੰਥਪੁਜਾ ੧੮੩
ਬਿਸਤਰੈ॥ ਅਮਾਹਿਤਜੇਕਛੁਸੇਸੁਰੁਕਰੈ॥ ਯਾਬਿਧਿਸਕਲਬਾਸਨਾਤਜੇ॥ ਮੇਰੇਰੁ
ਪਹਿਦੇਮੇਰੁਜੇ॥ ੬੦॥ ਤਾਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਅਮਾਜਾਨੈ॥ ਦ੍ਰੈਤਭਾਵਮਿਥਾਕਾਰਿਮਨੈ॥ ਸੀ
ਸੇਕਰਮਰੁਗਮਭੈਭਾਰੀ॥ ਅਹੰਕਾਰਤਾਜੇਸੇਵਤਜਾਰੀ॥ ੬੧॥ ਜੇਦੇਖੇਸੇਹੀਕੋ
ਦੇਖੇ॥ ਮੋਬਿਨਅੰਰਕਛੁਨਹਿਲੇਖੇ॥ ਅੰਸੇਹੁਇਮਮਰੂਪਸਮਾਵੈ॥ ਯਾਹੀਜਨਮ
ਬ੍ਰਹਮਰਿਨਹਿਪਾਵੈ॥ ੬੨॥ ਤਾਤੇਜਾਕੇਮੇਰੀਭੁਗਤਾ॥ ਨਿਸਦਿਨੁਅਮਚਰਨਨਾਨੁ
ਕਤਾ॥ ਤਾਕੇਜਦਪਨਾਹੀਗਯਾ॥ ਅਰੁਨਾਹੀਬੈਰਾਗਾਨਿਦਨਾ॥ ੬੩॥ ਤਾਹੂਸੇਸੇ

ਕੋਅਨੁਸਰੈ॥ਅਤਦੁਸਤਰਬੁਵਜਾਰਾਰਤਰੈ॥ਬਰਣਅਸ੍ਰਮਕੇਧਰਮੈਕਰੈ॥ਬਹੁ
 ਤਭਾਂਤਤਪਕੋਅਨੁਸਰੈ॥੬੪॥ਨਿਜਾਦਿਨਗਮਨਜਾਂਪਾਬਿਚਰੈ॥ਗਾਹਿਬੈਰਾਗਸ
 ਕਲਗਾਹਿਬੈ॥ਸਾਧੈਜੋਗਾਅਸ੍ਰਾਂਗਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦਾਨਬ੍ਰਤਾਦਕਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥੬੫॥
 ਏਸਭੁਅਪਹੁਤੇਚਲਾਵੈ॥ਮਮਜਨਕੇਅਧੀਨਰਹਾਵੈ॥ਮੇਰੀਭੁਗਤਸਕਲ
 ਸਿਰਤਾਜਾ॥ਜੈਸੇਸਕਲਨਰਠਮੈਰਾਜਾ॥੬੬॥ਭੁਗਤਮੁਕਤਪਲਨਹਿਪਰਹਰੈ॥
 ਮਮਜਨਕੀਸਿਤਸੇਵਾਕਰੈ॥ਪਰੁਜਦਪਮੈਬਹੁਬਿਧਕਰੈ॥ਭੁਗਤਮੁਕਤਕਢੂਦੀ
 ਨਚਰੈ॥੬੭॥ਪਰੁਮੇਰੇਨਿਜਜਨਨਹਿਲੇਵੈ॥ਨਿਜਪ੍ਰੇਰਤਾਪਰਮਹੈਸ੍ਰੀਇ॥

ਮੇਥਿਨਸਕਲਬਸਤੁਕੋਹੇਇ॥ ੬੮॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਾਯਹਸੁਖਆਪਾਰਾਜਹਨਕਲ ੧੮੪
ਕਰਮਅਧਿਕਾਰਾਮੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਨਿਸਪ੍ਰੇਹਜੁਹੇਈ॥ ਮੇਰੇਰੁਗਤਕਹਿਜੈਸੋਈ॥ ੬੯॥
ਮੇਰੇਸਮਲਛੁਨਹੈਜਾਮੇ॥ ਮੇਰੇਰੁਪਜਾਨੀਐਤਾਮੇ॥ ਸਰਤੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਾਮਸਭ
ਗਤਾ॥ ਮੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਾਸੇਅਨੁਰਕਤਾ॥ ੭੦॥ ਤਾਤੇਨਿਸਪ੍ਰੇਹਤਾਸੁਖਐਸੋ॥ ਸਕਲ
ਬਿਸੁਮੇਨਹੀਜੈਸੋ॥ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹਜਨੁਮੇਰੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਸਾਪ੍ਰੇਹਵੰਤਕੇਨਿਕਟਨਾਵੈ
॥ ੭੧॥ ਜੇਏਕੰਤੁਰੁਗਤਹੈਮੇਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਪੁੰਨਪਾਪਨਲੇਰੇ॥ ਰਾਗਦੋਖਬਰਜਤਸ
ਮਟਰਸੈ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਾਤੀਤਬ੍ਰਹਮਕੋਪਰਸੈ॥ ੭੨॥ ਏਮੇਤੀਨਪੰਥਬਿਸਤਰੇ॥ ਇ

ਹੁਬਹੁਤੁਜੀਵਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਜੇਈਜੇਸਰਨਅਅਅਵੈ॥ ਤੇਈਤੇਮੇਰੇਪਦਪਾਵੈ॥ ੧੩
 ਦੋ॥ ਜੇਇਨਪੀਥਨਕੋਤਜੇਕਰੈਕਰਅਅਧਿਕਾਰ॥ ਤਿਨਪਸੁਜੀਵਨਕੋਕਰੈ
 ਬਿਧਨਖੇਧਬਿਵਹਾਰ॥ ੧॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਕੰਧੇ
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਉਪ੍ਰਸੰਸਾਦੇ **ਭਾਖਾਯੰ** ਉਪਾਇਤ੍ਰੈਨਿ **ਰੂਪਣਿਨਾਮ** ਬੀਸਸੋਧਯਾ
 ਇ॥ ੨੦॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਰਾ**॥ ਰਾਜਾਨਭਗਤਅਰੁਕਰਅਓਪਜਾਏ॥ ਆਪ
 ਮਿਲਨਕੋਦੀਓਬਤਾਏ॥ ਅਰੁਜੇਅਤਹੀਪਸੁਅਗਯਾਨ॥ ਇਨਕੋਛੋਡਿਕਰੈਕ
 ਛੁਆਨ॥ ੧॥ ਬਹੁਤਕਾਅਨਾਹਿਦੈਧਾਰੈ॥ ਤਿਸਹਿਤਬਹੁਕਰਮਨਬਿਸਤਾਰੈ॥

ਤੇਪਸੁਦਖਨਿਰੰਤਰਪਾਵੈ॥ ਭੁਵਪ੍ਰਵਾਹਮਾਹਿਬਹਿਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਤਿਨਹਿਤਾਬਿਧਨਿਖੇ ੧੮੫
 ਧਉਚਰੇ॥ ਤਿਨਕੇਬਹੁਮਾਰੰਭੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਜੇਅਧਕਾਰ॥ ਤਾਮੇਬਰ
 ਤੇਤਜਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਉਚੋਨੀਚੋਸਰੁਪਰਹਰੇ॥ ਅਪਨੇਕ੍ਰਮਮਾਹਿਮਨੁਜਰੇ॥ ਜੇ
 ਜੇਤਿਨਤਿਨਕੇਬਿਧਆਨੇ॥ ਤਾਤੇਅਵਰਨਖੇਪੈਜਾਨੇ॥ ੪॥ ਏਕਛੁਬਸਤਬੁਧਮਤਦੇ
 ਖੇ॥ ਜੀਵਪਸਨਕੇਬਿਧਨਲੇਖੇ॥ ਉਪਜੀਬਸਤੁਸਮਸਤਾਮਸੁਧਾ॥ ਪਰੁਕਹਿਭਾਖੇ
 ਸੁਧਾਅਸੁਧਾ॥ ੫॥ ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਸਕਲਛੁਡਾਵਨਕਾਰਨਾ॥ ਮੇਯਹਕੀਨੋਬੇਦਉਚਰਨ
 ॥ ੫॥ ਪਛੁਡਾਇਧਰਮਗਾਹਾਉ॥ ਯਾਧੀਧਿਭੁਵਮਾਰੰਭਛੁਡਾਉ॥ ੬॥ ਯਹਸਮ

ਸਤੁਜਗਕੋਬਿਦਹਾਰਾ॥ ਯਾਤੇਜਗਕੋਦਾਰਨਪਾਰਾ॥ ਛਿਤਜਲਤੇਜਪਵਨਆਕ
ਸਾ॥ ਸਤੁਜਗਪੰਚਭੂਤਪਰਕਾਸਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਹਆਦਿਕਥਾਵਰਪਰਜੀਤਾ॥ ਪੰਚਭੂਤਕ
ਰਸਭਵਰਤੀਤਾ॥ ਅਰੁਏਕੈਆਤਮਸਭੁਆਹੀ॥ ਤਾਤੇਭੇਦਕਹੂਕਛੁਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਪ
ਰੁਤਥਾਪਮੇਭਾਖਜੋਬੇਦਾ॥ ਤਾਕਰਕੀਨੇਨਾਨਾਭੇਦਾ॥ ਤਿਨਕੇਸ੍ਵਰਥਸੁਖਕੋਹੇਤਾ॥
ਬਿਧਉਚਰੇਫਲਨਸਮੇਤਾ॥ ੩॥ ਦੇਸਕਾਲਚੁਨਦੁਬਸੁਭਾਉ॥ ਇਨਕੇਭਾਖੇਨਾਨਾ
ਭਾਉ॥ ਏਕਨਖੇਧਏਕਬਿਧਭਾਖੇ॥ ਯੋਜੀਕੋਚਆਹੀਸਭੁਰਾਖੇ॥ ੧੦॥ ਜਜਉ
ਨੇਦੇਸਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ੍ਰਿਗਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਜਹਾਦਿਜਸੇਵਾਨਕਰਾਹੀ॥

ਅਰੁਜੇਕਿਸਨਮਿਗਬਹੁਰਹੈ॥ ਪਰੁਮਲੇਛੁਤਹਬਾਸਾਰਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਰੁਜਦਪਤੁ ੧੮੬
 ਹਤੁਰਕਉਨਹੀ॥ ਪਰੁਮਗਹਰਅਦਿਕਤਿਨਮਾਹੀ॥ ਅਰੁਮਗਹਰਅਦਿਕਪ੍ਰ
 ਹੈ॥ ਪਰੁਕੰਦਰਜਤਾਦੂਰਿਨਕਰੈ॥ ੧੨॥ ਅਰੁਕੰਦਰਜਤਾਮੇਟੀਹੋਈ॥ ਪਰੁਜੋਹੋਵੈ
 ਉਸਰਸੋਈ॥ ਸੋਸੋਦੇਸਨਖੇਧਕਹੀਜੈ॥ ਤਿਨਮੇਬਾਸਾਦਿਕਨਹਿਕੀਜੈ॥ ੧੩॥ ਸੋ
 ਜੋਕਾਲਨਖੇਧਕਹੀਜੈ॥ ਉਤਅਸੋਜਾਮੇਬਿਧਕੀਜੈ॥ ਬਸਤ੍ਰਾਦਿਕਜਲਾਦਿਕਨਿ
 ਸੁਧੀ॥ ਮੁਤ੍ਰਾਦਿਕਨਤੇਹੋਹਿਅਸੁਧਾ॥ ੧੪॥ ਸੁਧਅਸੁਧਬਚਨਤੇਤਿਵਹੀ॥ ਸੁਖਪੇਤੇ
 ਪੁਹਪਾਦਿਕਜਿਉਹੀ॥ ਤਬਹੀਪਾਕਕਰੇਸੋਸੁਧਾ॥ ਬਹੁਤਕਾਲਕੋਹੋਇਅਸੁਧਾ॥ ੧੫॥
 ਤਿਨਤੇਮੇਰਦੇਸਸੁਚਯਾਨੇ॥ ਤਿਨਮਹੀਬਾਸਾਦਕਠਾਨੇ॥ ਅਰੁਜੰਕਾਲਪ੍ਰਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਸੁਤਕਾਮਾਦਭੋਏਜਾਮਾਹੀ॥

ਕਹੰਏਕੁਮਮਸਾਨਅਸੁਧਾਬਹੁਤਕਾਲਤੇਹੋਵੈਸੁਧਾਭੂਮੇਜੋਬਰਖਾਜਲਹੋਈ
ਬਹੁਤਕਾਲਤੇਸੋਧੈਸੋਈ॥੧੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਤਿਅੰਬੁਭੰਜਨੈ॥ਸੁਧਾਅਸੁਧਾਭੁੰਦਪ
ਹਿਚਾਨੈ॥ਬਿਨਾਇਸਨਾਨਸੁਧਾਬਾਣਾਦਿਕਾ॥ਇਸਨਾਨਾਦਿਕਸੁਧਾਜੁਵਾਦਿਕਾ॥
੧੮॥ਜੀਰਨਬਸਤ੍ਰਅਪਨਕੇਸੁਧਾ॥ਦੁਬਵੰਤਕੋਪਰਾਅਸੁਧਾ॥ਅੰਬੋਸਕਲਸ
ਕਤਾਅਨੁਮਾਨਾ॥ਸੁਧਿਅਸੁਧਾਹਿਕੀਓਬਖਾਨਾ॥੧੯॥ਸੋਸਬਕਾਲਦੇਸਅਨੁਸਾ
ਰਾ॥ਬਿਧਿਨਖੋਧਕਹੰਏਬਿਸਬਾਰਾ॥ਪਤੁਰੁਪਾ੩ਬਸਤ੍ਰਬਾਜਦੇਤਾ॥ਤੇਲਗਾਪ੍ਰਤਹੇ
ਮਾਦਅਨੰਤਾ॥੨੦॥ਕਲਾਗਾਨਿਜਲਮਾਟੀਬਾਈ॥ਜਬਾਜੋਗਾਹੋਸਿਪਕਰਾਈ॥

ਅਰੁਜੋਕਛੁਲਾਰਾਯੋਵਰਗਾਧਾ ਜੋਲਗਾਧੇਏਮਿਟੈਨਰੀਧਾ॥ ੨੧॥ ਤੋਲਗਿਜਾ
 ਨਿਅਸੁਧਨਗਾਹੀਏ॥ ਰੀਧਗਾਏਤੇਨਿਰਮਲਕਹੀਏ॥ ਸਕਤਿਅਵਸਥਾਤਪਾਇਸ
 ਨਾ॥ ਸਿਸਕਬਸੁਭੁਕਰਅਰੁਦਾਨਾ॥ ੨੨॥ ਮਮਸੁਮਿਰਣਤੇਹੋਵੈਸੁਧਾ॥ ਕਰੈਅੰਨਿਬਾ
 ਹੋਹਿਅਸੁਧਾ॥ ਮੇਰੇਮੰਤ੍ਰੁਲੀਏਬਿਧਿਜਾਨੈ॥ ਮੰਤ੍ਰਬਿਹਨਿਨਖੇਧਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੩॥
 ਅਰਪੇਮੋਹਿਸੁਧਿਸਬਕਰਾ॥ ਕਰੇਬਿਪਰਜੈਹੋਹਿਅਧਰਮਾ॥ ਵੇਸਰੁਕਾਲਕਰ
 ਮਅਰੁਕਰਤਾ॥ ਦ੍ਰਬਿਮੰਤ੍ਰੁਏਖਟਾਅਚਰਤਾ॥ ੨੪॥ ਏਜੋਸੁਧਿਹੋਹਿਤੋਸੁਧਾ॥ ਏਅ
 ਸੁਧਤੋਹੋਇਅਸੁਧਾ॥ ਅਰੁਕਹੂੰਹੋਵੈਸੁਧਿਅਸੁਧਾ॥ ਕਹੂੰਅਸੁਧਿਯੋਹੋਵੈਸੁਧਿ॥ ੨੫॥

ਸੁਧਿਅਸੁਪਰੇਦਹੈਜਕੇਰਾਗਾਏਖਹੈਗਤਾਕੇਜੇਕਹੀਏਉਚੇਕੋਕਰਾ॥
 ਨਿਚੇਕੋਹੈਉਚੇਅਧਰਾ॥ ੨੬॥ ਅਰੁਜੇਕਛੁਪਰਮਨੀਚੇਕੋਸੋਈਹੈਅਪ
 ਰਮਉਚੇਕੋਤਾਹੀਤੇਦੋਉਰ੍ਹਮਜਾਨੈਅੰਬਭਗਤਕਦੇਨਹਿਮਾਨੈ॥ ੨੭॥
 ਜੇਕਬਹੁਬਿਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਲੀਜੈਲੇਉਚੇਨੀਚੇਕੋਦੀਜੈਤੋਤਿਨਅੰਤੋਰੇਦਨ
 ਹੋਈਅਰਣੇਅਅਰਣੇਕਸਮਦੇਈ॥ ੨੮॥ ਯੋਬਿਧਿਨਿਖੇਪਉਹੋਵੈਉਚਨੀ
 ਚਕੀਓਰਨਜੇਵੈਪਾਰਿਏਦੋਉਹੈਕਛੁਨਾਹੀਆਪੁਬਿਚਾਰੇਅੰਤਮਾਹੀ॥
 ੨੯॥ ਨੀਚੇਨੀਚਕਰਮਅਚਰੈਅਦਰਾਪਾਨਾਟਿਕਉਕਰੈ॥

ਤੇਹੂੰ ਨਕੇ ਦੁਖ ਨਨਾਹੀ ਸੇ ਨਿਤ ਹੀ ਤੇ ਦੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਰੁ ਜੋਗਾ ਹੀ ਕਰ
 ਤੇਹੂੰ ਸੀਗਾ ॥ ਰਿਤ ਕੇ ਸਮੇ ਜੁ ਵਤਿ ਪਰ ਸੀਗਾ ॥ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਦੁਖ ਨਨਾਹੀ ਸੇ ਨਿਤ ਹੀ
 ਹੀ ਦੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਰ ਜੋ ਧਰ ਣਿ ਮੇ ਕੇਈ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਪਰ ਨੇ ਕੇ ਭਯੋਈ ॥
 ਪਰਿ ਜੇ ਕਛੁ ਚਢੇ ਹੀ ਉਚੇ ॥ ਸੀਗਾ ਕਰੇ ਫਹਿ ਆਵੈ ਨੀਚੇ ॥ ੩੨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਗਾ ਨ
 ਕਰੇਣਾ ॥ ਅਨ ਕੁ ਅਬ ਚਨ ਸਕਲ ਪ੍ਰਹਰੇਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪਾਣੀ ਛੋੜੈ ਕਰਮਾ ॥ ਤੇ ਤੇ
 ਛੁਟੈ ਪਾਵੈ ਮਰਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਛੇ ਅਧਰਮ ਸਭ ਹਿਨ ਕੇ ਏਹਾ ॥ ਸੇ ਟੈ ਸੋ ਕਮੇ ਹਸੀ ਦੇਹਾ ॥ ਜਾ
 ਨਿ ਮਿਤਿ ਮੇ ਭੇਦ ਸੁਨਾਏ ॥ ਥੇਰੇ ਥੇਰੇ ਮੇ ਠਹਰਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਪੀਛੈ ਭ੍ਰਮ ਕਹਿ ਸਕਲ ਨਿ

ਵਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਰੁਤੀ ਜੀਵਨਿ ਸਤਾਰੇ ਜਬਨ ਰਬਿ ਪਿਆਨਿ ਉਤਮ ਜਨੈ ਤਬ
ਤੁਲਿ ਮੇਅ ਸਾਕੁ ਹਿਠਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਤੇ ਹਿਰਦੈ ਉਪਜੈ ਕਾਮਾ ਤਤੇ ਤਹ ਕਲਾ
ਕੋਧਾਮਾ ਤਾਹੀ ਹੁਤੇ ਕੋਧ ਉਪਜਾਵੈ ਤਬ ਅਬਿਬੇ ਕਾਮਾ ਪੁਰੀਆਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੇ
ਅਬਿਬੇ ਕਧਰੈ ਸਬਗਾਨਾ ਤਤੇ ਪ੍ਰਣੀਤ ਕਸਮਾਨਾ ਤਤੇ ਕਾਜ ਅਕਜ
ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਿਸਰਿਨ ਬਹੁ ਬਿਧ ਚਿੰਤਨਾਨੈ ॥ ੩੭ ॥ ਸਬ ਪੁਰਖਾਰ ਬਹੋਵੈ ਕੀਨਾ
ਨਿਸਰਿਨ ਰਹੈ ਦੁਖਿ ਤਅਰੁ ਦੀਨਾ ਤਤੇ ਸਮਝੈ ਆਪੁਨਾ ਆਨਾ ॥ ਮਿਥਾ ਜੀਵੈ
ਬ੍ਰਿਛ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜਜੁ ਭੁਹਾਰ ਕੇਹੋਵੈ ਖਾਲਾ ॥ ਸ੍ਵਾਸ ਲੇਤ ਯੋਧੈ ਕਾਣਾ ॥

ਅਰੁਪੁਨਿਕਹੇਕਰਮਫਲਜੇਤੇ। ਸੁਰਗਾਦਿਕਨਾਨਾਬਿਧਿਤੇਤੇ॥੩੮॥ਤੇਤੇਕ
 ਹਿਕਹਿਰੁਪਜਾਈ॥ਮੋਟਿਨਖੇਧਨਾਬਿਧਿਕਰਵਾਈ॥ਜੈਸੇਐਖਧਕਟਕਾਪਿਯਈ
 ਏ॥ਬਾਲਕਕੋਲਾਰੂਦਿਖਰਈਏ॥੪੦॥ਐਖਧਕੋਫਲਲਾਰੂਨਾਹੀ॥ਐਖ
 ਪਹੁਤੇਰੋਬਾਸਾਜਾਹੀ॥ਸੁਰਗਾਹੇਤਜੇਕਰਮਨਿਕਰੈ॥ਪੁਨਿਸੁਨਿਤਤੁਫਲਿਹਿ
 ਪਰਹਰੈ॥੪੧॥ਤੁਬਾਅਨਰਥਤਜੇਅਰਥਹਿਪਾਵੈ॥ਸੋਮੇਰੈਨਿਹਕਰਮਸਮਾ
 ਵੈ॥ਅਰੁਏਜਬਤੇਜਨਾਹਿਪਾਵੈ॥ਤਬਤੇਆਪੁਹਿਬਿਖਜਕਮਾਵੈ॥੪੨॥ਪੁਰੁਕ
 ਲੜਕਟੈਬਰੁਪੁਨਾ॥ਇਨਕੇਹੇਤਚਹੈਸੁਖਨਾਨਾ॥ਆਪੁਆਪੁਕੀਕਰੈਅਨਰਥ ॥

੧੮੨

॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੂਰਖ ਜਾਨੈ ਅਰਥ ॥ ੪੩ ॥ ਅੰਧੇ ਯਾ ਭੁਵ ਮੇ ਨਿਤੁ ਭੁਰ ਮੇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਖ ਕੇ ਅਰ ਮੇ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਭੁਰ ਮਤ ਦੇਖੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬੰਤੁ ਰੁਦਿ ਖਿਤ ਲੇਖੇ ॥ ੪੪ ॥
 ॥ ਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕਬਹੂੰ ਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ਅਰਥ ਭੁਕਾ ਅਨ ਕਦੇ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਤੋ ਸਬ
 ॥ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਮਾਰੁ ਕਾਂ ਅਬ ਖਾਨੈ ॥ ੪੫ ॥ ਪਰਿ ਜੇ ਕਛੁ ਸੁਤਿ ਮਾ
 ॥ ਹਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਅਰੁ ਕਾ ਅਬ ਤਾਏ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਛੁਰਾ ਵਨ ਕਾਰਣ
 ॥ ਹਿਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕੀਨੇ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ੪੬ ॥ ਅੰਧੇ ਬੇਦਤ ਤੁਨ ਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖ ਪੁਖ
 ॥ ਤਬੈ ਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਫੁਲਾਨਿ ਹੇਤੁ ਮਾਰੀਓ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਦੇ ਨ ਛੁਟੈ ਭੁਰਮਾ ॥ ੪੭ ॥

ਕਾਮੀਕ੍ਰਿਪਣਲੋਰੁਆਧਿਕਾਰੀ॥ ਤਿਸਨਾਅਕੁਲਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ ਫੂਲਹਿਮਾਹੀ ੧੬
ਫੂਲਕਰਿਮਾਨੈ॥ ਕਾਅਨਿਲਾਗਿਤਤੁਨਹਿਜਨੈ॥ ੪੮॥ ਮੇਤਿਨਕੇਨਿਤਹਿਰਦੈਆ
ਹੀ॥ ਪਰਿਤੇਹੁੰਤੇਜਨੈਨਾਹੀ॥ ਜਾਤੇਯਹਸਬਜਗਤਪਸਾਰਾ॥ ਅਰੁਸਮਸਤਜਾ
ਕੀਆਧਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਜਾਕੀਸਕ੍ਰਿਪਾਇਸਬਬਰਤੈ॥ ਹੁੰਬਕਸੀਗਲੋਹਾਜੁਨਿਰ
ਤੈ॥ ਜਾਕੀਆਗਜਾਸਬਹੀਮਾਨੈ॥ ਕੋਈਅਰਜਾਦਨਹਿਭਨੈ॥ ੫੦॥ ਮੇਜੇਮੇ
ਧਰਗਟਸਬਈਸਾ॥ ਜੈਸੇਸਕਲਦੇਹਮੇਸੀਸਾ॥ ਪਰਿਤੇਕਾਅਕਰਸਤਅਮੀਧਾ॥
ਨਾਮੁਹਿਦੇਖੈਅਰਬਹਿਬੰਧਾ॥ ੫੧॥ ਜੈਸੇਨੈਨਰਗਮੇਹੋਵੈ॥ ਆਗੈਹੋਤੀਬਸਤੁਨਜੇ

ਵੈ ਯੋ ਅਰਿ ਯਾਨ ਅੰਧਕਰ ਮਿਸ੍ਰਾ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਨਿਕਟ ਮੇ ਇਸ੍ਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤੇ ਬਿਨਾਸ
ਮਤੇ ਨਜਾਨੈ ॥ ਹਨਿ ਜੀਵ ਨਿਜ ਰਾਜਾ ਵਿਕਠਾਨੈ ॥ ਤੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹਿਹ ਨੈ ਪਰਲੇ
ਕਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭੈ ਪਾਵੈ ਸੇਕਾ ॥ ੫੩ ॥ ਜਬ ਜਬੇ ਬਹੁ ਹਿੰਸਾ ਦੇਖੀ ॥ ਹਨਿ ਹਨਿ ਜੀ
ਵਜੀ ਵਿਕਾਪੇਖੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੇਤੁ ਕਹੀ ਯਹ ਬਾਨੀ ॥ ਹਿੰਸਾ ਜਗਾ ਹਿਮਾ ਹਿਬ ਖਾਨੀ ॥ ੫੪ ॥
ਪਸੁ ਬਧੈ ਕਜ ਰਾਜ ਮੇ ਰਾਖੁ ॥ ਐ ਰਸਾ ॥ ਸਤੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਾਖੁ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਣੀਤ ਮੇਠ
ਹਰਾਵੈ ॥ ਤਬ ਪੁਨਿ ਬੁਝੈ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੫੫ ॥ ਯਾਨ ਮਿਤ ਪਸੁ ਹਿੰਸਾ ਰਾਖੀ ॥ ਸੇ ਸੁਰਖ
ਨਿਤ ਤੁਕਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰਾਸਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਕਾਮਨਾ ਪ੍ਰਿਏ ਮੇਧਰੈ ॥ ੫੬ ॥

ਪਸੁਹਿੰਸਾਕਰਿਕਰੈਬਿਉਹਾਰਾਜੇਜੇਪਾਵੈਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾਦੇਵਪਿਤ੍ਰਭੂਤਨਕੋਭਜੈ॥ ੧੬
ਉਰਤੇਸੁਖਾਇਛਾਨਹਿਤਜੈ॥ ੫੭॥ ਸੁਪਨਤੁਲਸੁਰਗਾਦਿਕਲੋਕਾਤਿਨਕੋਉਤਅ
ਸੁਨਿਯਾਏਕਾਤਿਨਕੀਇਛਾਹਿਰਦੈਧਰੈ॥ ਦ੍ਰਬਿਖਰਚਿਕਰਅਨਿਬਿਸਤਰੈ॥
੫੮॥ ਬਿਘਨਹੋਹਿਬਹੁਕਰਅਨਿਆਹੀ॥ ਸੁਰਗਾਦਿਕਉਪਾਵੈਨਹੀ॥ ਜੇਕੋਈ
ਸਾਇਰਪਾਰਹਿਜਾਵੈ॥ ਧਨਹਿਤਗ੍ਰਹਕੇਧਨਹਿਲਗਾਵੈ॥ ੫੯॥ ਪੀਛੈਪਰੈਬਿਘਨ
ਜੇਕੋਈ॥ ਤੇਦੂਨਤੇਜਾਵੈਸੋਈ॥ ਤੁਜੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਅਉਪਾਵੈ॥ ਤੇਪਸੁਦੁਹੈਲੋਕਤੇ
ਜਾਵੈ॥ ੬੦॥ ਸਾਤਿਕਜੇਤੇਦੇਵਨਿਭੁਜੈ॥ ਜਖਅਯਦਿਕਾਨਿਰਾਜਸੀਜਜੈ॥ ਤਾਅਸ

ਭੂਤਪ੍ਰੇਤਬਹੁਸੇਵੈ ਤਨਅਨਧਨਤਿਨਤਿਨਕੋਦੇਵੈ॥੬੧॥ਈਹਜਗਬਹੁਤਬਿਧ
ਕੀਜੈ॥ਬਿਪ੍ਰਨਿਬਹੁਤਦਛਨਦੀਜੈ॥ਤਤੇਸੁਬਚਾਦਿਕਸੁਖਪਈਏ॥ਤੁਹਾਂਬਹੁਤ
ਬਿਧਭੋਗਕਮਈਏ॥੬੨॥ਪੁਨਜਬਹੋਵੈਤਿਨਕੋਅੰਤਾ॥ਤਬਹੁਜੈਭੁਵਮੇਧਨਵੰਤ
॥ਅੰਯੀਭੁਤਿਕਾਅਨਾਕਰੈ॥ਤਿਨਨਮਿਤਕਰਅਨਬਿਸਤਰੈ॥੬੩॥ਤਿਨਕੋਮੇਰੀ
ਬਾਤਨਭਾਵੈ॥ਭੁਗਤਿਕਹਾਤੇਹ੍ਰਿਦੈਆਵੈ॥ਜਦਪਥੇਦਕਰਅਭਿਚਾਰੈ॥ਧਰਮਅਰੁ
ਅਰਥਕਾਅਬਿਸਤਰੈ॥੬੪॥ਪਰੁਤਥਾਪਬ੍ਰਹਮਹੀਬਤਾਵੈ॥ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਦੂਜੇਸਕ
ਲਛੁਡਾਵੈ॥ਪਰੁਸ੍ਰੁਤਕੋਅਮੈਨਾਹਿਜਾਨੈ॥ਤੇਕਛੁਮੈਰੈਅੰਰਬਖਾਨੈ॥੬੫॥

ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਾਹਵਰਬੋਧਾ॥ ਜਾਕੋਕੋਈਲਹੈਨਸੋਧਾ॥ ਸੁਛੁਅਸੁਲਰੂਪਦੇਇਜਾ १੮੨
ਕੋ॥ ਸੋਬਿਨੁਭੇਦੁਲਹੈਕੋਤਾਕੋ॥ ੬੬॥ ਪ੍ਰਾਨਸਰੂਪਪਰਾਤਿਸੁਨਾ॥ ਪਸਅੰਤੀਕੋਅ
ਨਮੋਧਾ॥ ਤੀਜੀਕੰਠਅਧਆਸੁਲਾ॥ ਚੋਬੀਪ੍ਰਗਟਬੈਖਰੀਬੁਲਾ॥ ੬੭॥ ਭੇਦਤੀ
ਨਕਾਕੋਈਨਜਾਨੈ॥ ਤਾਤੇਅੰਗੋਅੰਗਬਖਾਨੈ॥ ਅੰਤਪਾਰਕੋਈਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਜਿਉ
ਸਾਇਰਬਾਹਿਓਨਹਿਜਾਵੈ॥ ੬੮॥ ਅਤਰੀਭੀਰਅਰਥਹੈਯਾਕੋ॥ ਕੋਈਭੇਦਨਜਾ
ਨੈਤ੍ਰਾਕੋ॥ ਮੇਸਾਭਨਨਕੋਅੰਤਰਜਾਅੰ॥ ਸਕਤੁਅਨੰਤਸਕਲਕੋਸੁਆਮੀ॥ ੬੯॥
ਸਭੁਮੇਬਾਪਕਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪ॥ ਲਿਪਤਨਕਤਹੂੰਪਰਾਅਨੂਪਾ॥ ਜੋਈਬਖਾਪਕ

ਸਰੁਨਨਮਾਹਿ॥ ਸਬਦਰੂਪਦੂਜਾ ਕੇਨਾਹਿ॥ ੧੦॥ ਕਵਲਨਾਲਮੇਤੀਤੁਜੈਸੇ॥ ਸਬ
 ਦਰੂਪਸਰੁਹਨਮੇ॥ ਮੇਸੇ॥ ਸੋਈਪ੍ਰਗਟਯੋਬਹੁਬਿਸਤਾਰਾ॥ [†]ਨਕਰਹਿਦੇਹੁਤੇਮੁਖ
 ਦੁਆਰਾ॥ ੧੧॥ ਜਿਉਮਕਰੀਤੀਤਨਬਿਸਤਰੈ॥ ਕਰਿਬਿਸਤਾਰਬਹੁਰਸੀਘਰੈ॥ ਬੇ
 ਦਰੂਪਤਿਉਮਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਮੂਲਾਕਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਤਾਤੇਅੰ[†]ਕਾਰਬਹੁਤ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤਿਨਤੇਛੰਦਵਾਰਨਹੀਪਾਰਾ॥ ਚਰਚਰਅਛੁਅਧਕਾਰੀ॥ ਛੰਦਹੋਤ
 ਐਸੀਬਿਧਿਜਾਹੀ॥ ੧੩॥ ਏਕਹੁਤੇਏਉਹੋਇਅਨੇਕਾ॥ ਬਹੁਰਿਓਸਕਲਏਕਕੇ
 ਏਕਾ॥ ਗੋੜੀਕੇਅਛੁਚਰੈਬੀਸਾ॥ ਉਮੁਕਛੰਦਅਸੁਅਰੁਬੀਸਾ॥ ੧੪॥ ਜੇਬਤੀ
 ਦਛੰਦ

ਸਾਅ ਨੁਸ੍ਰਪਸੇਰੈ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਤੀਸਾਖਟਕੋਰੈ ਪਰਿਗਤਨਾਅਖਰਚਾਲੀਸਾ॥ ੧੬੩
 ਬ੍ਰਿਹਤੀਸਿਸ੍ਰਕੋਰੈਟਾਲੀਸਾ॥੧੫॥ ਜਗਤੀਛੰਦਾਅਸ੍ਰਚਾਲੀਸਾ ਕਹਤਪਾਰਨ
 ਹਿਕੋਟਬਰੀਸਾ॥ਯਾਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਬੇਦਬਿਸਤਾਰਾ ਜਾਕੋਕਛੂਦਾਰਨਹੀਪਾਰਾ॥
 ੧੬॥ ਕਹਾਰ੍ਹਿਵੈਮੇਕਹਾਬਤਾਵੈ॥ ਏਕੈਅੰਤਕਹਾਠਹਰਾਵੈ॥ ਅੰਸੰਮਤੋਨਜਾਨੈਕੋ
 ਈ॥ ਅੰਬਿਨਭਾਵੈਬਿਧਨਹੋਈ॥੧੭॥ ਜਗਰੂਪਕਰਿਸੇਕੋਰਾਖੈ॥ ਸਕਲਦੇਵ
 ਅੰਸੰਕੋਭਾਖੈ॥ ਮੇਰੇਹੇਤਕਰਾਕਰਾਵੈ॥ ਮੇਤੇਉਪਜੇਸਕਲਬਤਾਵੈ॥੧੮॥ ਅੰਤੁ
 ਸਕਲਕੋਭਾਖੈਨਾਸਾ॥ ਸੰਕੋਕਹੈਨਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਨਨਾਰੂਪਨਿਬ੍ਰਿਖਾਜਨਾਵੈ॥

ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਹਿਸਕਣਸੁਨਾਵੈ॥ ੭੮॥ ਜੈਸੇਸਾਂਪਜੇਵਰੀਮਾਹਿ॥ ਯੇਸੁਜਗਤੁਬ
ਤਾਵੈਮਾਹਿ॥ ਯੇਕੋਨਿਤਨਿਰੰਜਨਭਾਖੈ॥ ਅੰਜਨਸਕਣਦੂਰਿਕੁਰਿਰਾਖੈ॥ ੮੦॥ ਤੁ
ਤੇਸੁਤਨਿਤਸੋਹਿਬਤਾਵੈ॥ ਪਰਾਇਹੁਤਤਨਕੋਈਪਾਵੈ॥ ਸੋਪਾਵੈਜੇਮਮਾਘੀਨਾ
ਹੈਨਿਹਕਾਮਸੋਹਿਲੈਲੀਨ॥ ੮੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਯੇਸੁਨਕਬਸੁਤਤਤਕੋਓਪਵਲਾਯੋ
ਅੰਨੰਦਾ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਕਰੀਪੁਨਕ੍ਰਿਸਨਕੋਜਾਤੇਛੂਟੇਦੰਦਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ**
ਪੁਰਾਣੇ ਏਕਾਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀ **ਭੁਗਦਨ** ਉਪਦ੍ਰਸੰਬਾਦੇਭਾਖਾਯੀ॥ ਇਕਬੀਸ
ਮੋਧਿ॥ ੨੧॥ **ਉਪਦੇਸ਼**॥ ਹੇਦੇਵਸਤੁਤਹੈਕੇਤੇ॥ ਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ

ਮੇਕੋਤੇਤੇ॥ ਜਿਨਕੋਚਚਿਤਸਕਲਸੀਸਾਰਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਨਨਾਬਿਸਤਰਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਤੇਅਸੁ ੧੬੪
ਬੀਸਤਕਹੇ॥ ਤੇਮੇਫੁਫਕਰਿਮਨਮੇਗਾਹੇ॥ ਪਰਿਬਹੁਤੇਰਿਖਬਹੁਬਿਧਕਹੈ॥ ਤਿਨ
ਤੇਸੁਨਿਕੈ॥ ਤਉਹੀਕਹੈ॥ ੨॥ ਕੋਈਕਹੈਤਤਛਬੀਸਾ॥ ਅਰੁਤਿਉਹੀਕੋਈਕਹੈ
ਪਚੀਸਾ॥ ਕੋਈਖਟਅਰੁਕੋਈਚਰਾ॥ ਕੋਈਭਾਖੇਸਪਤਾਬਿਚਰਾ॥ ੩॥ ਕੋਈਨ
ਵਕੋਕਰੈਬਬੇਕਾ॥ ਕੋਈਭਾਖੇਦਸਅਰੁਏਕਾ॥ ਕੋਈਤਤਬਤਾਵੈਖੇਰੁਸਾ॥ ਅਰੁ
ਤਿਉਏਕੋਕਹੈਤ੍ਰਿਭੰਦਸਾ॥ ੪॥ ਕੋਈਭਾਖੇਦਸਅਰੁਸਾਤਾ॥ ਏਰਿਖਮਤੇਸਿੰਮਿਤ
ਬਖਿਯਾਤਾ॥ ਕਉਨਪਰੇਜਨਲੇਲੈਭਾਖੇ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਅਤਲੈਰਾਖੇ॥ ੫॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨਿਜੁ ਬੈਨ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਤਤ ਮਤੇ ਸੇ ਸੇ ਹਿ ਬਤਾਵੋ ॥ ਸੁਨਿ ਉਧਵ ਕੇ ਬੈਨ ਰਸਾਲਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੀ ਧੁਬੇ ਲੇਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਦਾਚਾ ॥ ਹੇ ਉਧਵ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਬਤੁ
ਖੇ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਜਿਤ ਨੇ ਤਤ ਨ ਰਾਖੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੁਮ ਜਨੇ ਸਭੁ ਸਤਾ ॥ ਤਤ ਬਿਚਾਰੈ ਸਬੈ ਅਸਤ
॥ ੭ ॥ ਮਾਯਾ ਦੇਖ ਕਹੈ ਜਿਉ ਜੇ ਤੇ ॥ ਮਾਯਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਹੇ ਤੇ ਤੇ ॥ ਮੇਹਿ ਦੇਖਿ ਜਿਉ ਤਿਨੀ
ਕੇ ਦੇਖੇ ॥ ਤੇ ਸਾਸਤਈ ਮਾਥਿ ਆਲੇਖੇ ॥ ੮ ॥ ਮਾਯਾ ਮਾਹਿ ਜੁਗਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਅਪ
ਨੇ ਅਪਨੇ ਅਤੇ ਉਚਾਰੈ ॥ ਯਹਿਯੋ ਯਹਿਯੋ ਯਹਿਯੋ ਨਹੀ ॥ ਕਹੈ ਸਬੈ ਮਿਲਿ ਆਪਨ
ਮਾਹੀ ॥ ੯ ॥ ਯਹ ਯੋਹੀ ਹੈ ਮੇਜੁ ਭੁਖੇ ॥ ਤੇ ਵੀ ਕਹੀ ਸਤਿ ਨ ਹਿਰਾਖੇ ॥ ਜਾ ਬਿਧਿ

ਮਮਮਾਯਾਕੁਰਮਾਏ॥ ਤਿਨਨਨਾਬਿਧਿਪੰਥਚਲਾਏ॥ ੧੦॥ ਮਮਮਾਯਾਕੀਸਕਿਅ
 ਨੰਤਾ॥ ਤਿਨਿਕੇਪੰਥਨਕੋਨਹਿਅੰਤਾ॥ ਜਬਸਮਦਮਉਰਅੰਤਰਮਾਵੈ॥ ਤਬਏਭੇਦ
 ਸਕਲਾਮਿਟਿਜਵੈ॥ ੧੧॥ ਜੇਤੇਤਤੁਸਕਲਾਯਾਕੇ॥ ਜਿਨਤੇਮਤੇਭਏਭਾਤਕੇ॥
 ਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਤਤੁਉਪਜਤੇਗਾਏ॥ ਤਿਉਤਿਉਭੇਦਬਹੁਤਾਬਿਧਿਭਏ॥ ੧੨॥ ਜੈਸੇਏਕਾਬਿ
 ਰਖਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਕੀਸੀਪਤਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਛੁਸਾਖਾਬਹੁਤੇਪਰਸਾਖਾ॥ ਕਛੁ
 ਤਿਨਿਕੇਬਹੁਬਿਧਿਉਪਸਾਖਾ॥ ੧੩॥ ਤਿਨਕੇਬਹੁਤਭੰਤਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਪਾਤਛੁਲਾਛੁ
 ਲਾਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਅਰੁਤਾਬ੍ਰਹਮਿਬਰਨੈਕੋਈ॥ ਜਿਉਜਿਉਕਹੈਸਤਾਤਿਉ

ਰੇਈ॥ ੧੪॥ ਬੇਰੇਹੈ ਕਹੈ ਜੇ ਸਾਖਾ॥ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਮਾਨੈ ਪਰਸਾਖਾ॥ ਉਪਸਾਖਾ ਸਿ
ਲਿਬਹੁ ਬਿਧਹੈ ਵੈ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਪੰਥ ਸਤਿ ਅਰੁ ਜੇ ਵੈ॥ ੧੫॥ ਯੈ ਸੰਸਾਰ ਬ੍ਰਿਛ ਬਿਸਤਾਰਾ॥
ਮਾਯਾ ਮੂਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤਬੁ ਸਕਲ ਸਾਖਾ ਪਰਸਾਖਾ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਉਪਸਾਖਾ॥ ੧੬॥ ਤਾ ਤੇ ਜਿਉ ਬਰਣੈ ਤਿਉ ਸਤਾ॥ ਪਰਸਭੁ ਮਾਯਾ ਸਕਲ ਅਸ
ਤਾ॥ ਜਿਉ ਹੀ ਜਿਉ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨਾ ਮਾਯੋ॥ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤਿਨ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੧੭॥ ਮਾਯਾ
ਕਰ ਬੀਧ ਜੋ ਅਭੁਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦੁ॥ ਏਹੈ ਵੈ ਅਰੁ ਤੇ ਚੰਬੀਸਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਿਲੇ
ਕਲ ਛੁਬੀਸਾ॥ ੧੮॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬੀਧ ਪ੍ਰਕਤ ਹੈ ਵੈ॥ ਤੇ ਭੁਖ ਮਾਯਾ ਸਤ ਨ ਹੋਈ॥

ਤਤੇਜੀਵਬ੍ਰਹਮਦੁਇਨਹੀਯੋਪਚੀਸਜਨੋਮਨਮਾਹੀ॥੧੯॥ਸਤੁਰਜਤਮਏਗੁਨ
 ਹੈਜੇਤੋ॥ਜਨ੍ਰਸਰੂਪਮਾਯਾਕੇਤੇਤੇ॥ਰਜਉਤਪਤਸੰਬੁਧਕਪੂਤਿਪਣਾ॥ਤਮਸਰੂਪਰ
 ਸਤੁਹੈਕਾਲਾ॥੨੦॥ਰਜਸਹੁਤੇਕਰਮਾਪਯਕਾ॥ਤਮਸਤੇਅਬਥੇਕਮਪਾਰਾ॥ਸਤੁ
 ਕਰੁਣਤੇਉਪਜੈਗਯਾਨਾ॥ਯਹਮਾਯਾਕੇਗੁਣਹੈਨਾਨਾ॥੨੧॥ਇਨਤੇਪਰੈਆਤ
 ਮਾਮਨੋ॥ਤਤੇਬ੍ਰਹਮਰੂਪਕਬਿਜਨੋ॥ਪੰਚਬੀਸਤਾਹੀਤੇਕਹੈ॥ਅਰੁਤਿਉਹੀਸੁ
 ਨੋਐਰੈਗਾਹੈ॥੨੨॥ਸੋਹੈਕਾਲਗੁਨਨਾਬਿਸਤਾਰੈ॥ਸੁਤਰਸੁਭਾਵਸੋਸਕਲਪ
 ਸਾਰੈ॥ਤਤੇਕਾਲਰੂਪਹਰਿਜਨੋ॥ਅਰੁਸੁਭਾਵਮਹਿਤਤਹਿਮਾਨੋ॥੨੩॥ਤਤੇਤਤ

੧੬੬

ਅਧਿਕਨਹੀਗਾਹੀਏ॥ ਪੰਚਬੀਸਛਬੀਸੈਕਹੀਏ॥ ਪਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਮਹਤਤੁਅ
ਹੀਕਥਾ॥ ਤਨਮਾਤ੍ਰਤੇਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੨੪॥ ਕਰਣਤੁਚਾਨੈਨਰਸਨਾਘ੍ਰਾਨਾ॥ ਏਪੰਚ
ਇੰਦ੍ਰੀਏਪਰਧਾਨਾ॥ ਪਾਦਉਪਸਥਚਰਨਕਰਬਾਨੀ॥ ਪੰਚਕ੍ਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਏਜਾਨੀ॥ ੨੫॥
ਮਨਦਸਹੁੰ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਕੋਰਾਜਾ॥ ਜਾਕੀਸਕਤਸਰੈਸਭਕਾਜਾ॥ ਛਿਤਜਲਤੇਜਪ
ਦਨਅਕਾਸਾ॥ ਅਠਾਈਸਤੀਨਗੁਨਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਗਤਉਤਸਰਗਾਕਰਮਅਰੁ
ਬਚਨਾ॥ ਏਪੰਚੇਇੰਦ੍ਰੀਫਲਬਚਨਾ॥ ਤਤੇਅਸ੍ਰਾਬੀਸਤਤਤਾ॥ ਅਧਿਕਨਭਾਖੇ
ਗਯਾਨੀਸਤਾ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁਆਦਿਬੀਮਾਯਾਏਕਾ॥ ਪੁਰਖਸਤਤੇਭੁਣੀਅਨੇਕਾ॥

ਤਨਸਾੜਾਮਹਤਤਾਅਹੀਕਾਰਾਇਹੈਕਬਣਸਪਤਪ੍ਰਕਾਸ਼॥੨੮॥ਪੰਚਭੂਤਮਨਇੰਦ੍ਰੀ 1੯
ਏਦਸਾਕਾਰਜਰੂਪਬ੍ਰਹਮਕਿਰਤਭੂਏਖੇੜਸਾਸਤਰਜਤਮਗੁਣਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾਤਿਨ
ਤੇਰਚਿਓਸਕਲਾਬਿਸਤਾਰਾ॥੨੯॥ਕਾਰਣਕਰਣਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਏਜਨੇਪੁਰਖਨਿਮਿ
ਤਏਸਾਖੀਆਨੇਇਛਾਸਕਤਪੁਰਖਤੇਪਾਵੈ॥੩੦॥ਲਿਸਾਸਤਤਬਸਿਸਟਉਪਾ
ਵੈ॥੩੧॥ਸਪਤਪਾਤਕੇਸਭਾਬਿਸਤਾਰਾਅਤਮਦਿਸਾਕੇਆਧਾਰਾਸਕਲਤਤਸ
ਪਤਮੇਆਏ॥ਤਤੇਏਕਨਸਪਤਬਤਾਏ॥੩੨॥ਪੰਚਭੂਤਮਾਪੁਹਿਉਪਜਾਏ॥
ਤਿਨਕੇਬਹੁਬਿਧਿਦੇਹਬਨਾਏ॥ਆਪਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਹਰਿਤਿਨਮੇ॥ਚੇਤਨਦੀਸਤ

ਤੇ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮੇ ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਪਟ ਕੇ ਬਿਸਤਰਾ ॥ ਆਪੁ ਮਾਹਿ ਬਹੁ ਕਰੈ ਬਿ
ਚਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਪਤੰਜ ਕੀਤਤਾ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਤ ਸਭ ਸਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਚ
ਰਤਤ ਬਿਸਤਰਾ ॥ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਸਭ ਸੇਸਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਤਨ ਮਾਤਾ ਪੰਚਾ ਪਾਂਚੋ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਮਿਲਿ ਪਰਪੰਚਾ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨ ਆਤਮਾ ਮਿਲੇ ਦਸ ਸਤਾ ॥ ਤਤ ਸਪਤ ਦਸ ਜਨੇਤ
ਤਾ ॥ ਮਨ ਆਤਮਾ ਏਕ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਜਨ ਖੇੜ ਸਤਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਅਰੁ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਪੰਥ ਚਲਾਵੈ ॥ ਤੇਰ
ਹੋ ਕੇ ਸਭੁ ਜਗਤ ਬਤਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚ ਏ ਭੂਤਾ ॥ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿ ਸਭੁ

ਗਤ ਅਰੁਤਾ ਅੇਸੀ ਬਿਧ ਏਕਾਦਸ ਕਹੈ ॥ ਤਿਵਹੀ ਤਿਵਸੁਨ ਹੁੰਦੈ ਗਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਪੰਚ
 ਰੂਤ ਅਨੁਧਾ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿ ਨਵ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਅੇਸੀ ਬਿਧ ਬਿਧਿ ਅਰੁ
 ਗਕਹੈ ॥ ਜੁਗਤ ਬਿਚਾਰ ਹਿੰਦੈ ਮੇ ਗਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਕੋ ਲਹੈ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਏ
 ਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ਏਕ ਕੋ ਏਕਾ ॥ ਅੇਸੇ ਸੁਨਿਤ ਰੂਕੋ ਗਿਯਾਨਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਛੁ ਜੋ ਪਰਮ ਸੁਯਤਨ
 ॥ ੩੯ ॥ **ਉਪਦੇਵਾਰਾ** ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਯਹ ਗਿਯਨ ਸੁਨਾਓ ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਕੋ ਭਰ ਮੁਮਿਟਾਓ
 ॥ ਚੇਤਨ ਗਿਆਨ ਰੂਪਾ ॥ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੪੦ ॥ ਅੇਸੇ ਅਤਮ
 ਤੁਅਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਪਰੇ ਗੁਨ ਨ ਤੇ ਪਰਮਾ ॥ ਅਨੁਪਾ ਜਹਾ ਬਿਨਾਸ ਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਧਾ ॥ ਸੁਖ ਰੂਪ

ਪਲਸੁਖਨਸੁਧਾ॥੪੧॥ ਅੰਮੇਸੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਤੇਨਜਾਰੀ॥ ਤੇਹੂਭੁਈਪਰਸਪਰਪਿਆ
 ਰੀ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਹਿਮਾਤਮਾ॥ ਲਿਰਹਿਓ॥ ਮਰੁਮਾਤਮਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਰਗਹਿਓ॥
 ੪੨॥ ਏਨਮੇਭ੍ਰੇਦੁਨਜਾਨੁਪੈ॥ ਏਕਮੇਕਹੈਸਭਾਮਨੁਸਾਰੇ॥ ਏਨਮੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਹਾ
 ਲੇਲਹਿਏ॥ ਕੰਨਮਾਤਮਾਜੇਦਿੜਗਹਿਏ॥ ੪੩॥ ਕਰਕਰੁਣਬਾਨੀਬਿਸਤਰੇ॥
 ਬਚਨਬਾਨਸਿਸੈਪਰਹਰੇ॥ ਤੁਮਾਯਾਬੀਧੁਜੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਤੁਮਹੀਤੇਇਹਹੋਇਓਧਾਰਾ॥੪੪॥
 ਤੁਮਹੀਮਾਯਾਕੀਗਤਜਾਨੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤੈਤੁਮਹੀਭਾਨੇ॥ ਬਾਨੀਸੁਨੀਭਗਤਅਖੁਨੇ
 ਕੀ॥ ਤੁਬਬੇਲੇਸੀਕ੍ਰਿਸਬਿਬੇਕੀ॥੪੫॥ ਸ੍ਰੀ **ਭੁਗਵੰਨਦਰ** ਹੇਓਧ੍ਰੁਇਹਰਾਮਨਅਗਾਧ॥

ਕੋਈ ਏਕਲ ਹੈ ਮਮਸਾਧਾ ਸੋਯਹਰਾਨ ਸੁਨਾਵੈ ਤੇ ਹੀ ਤੂੰ ਹੈ ਸਦਾ ਅਰੁ ਬੁਤਾ ਮੇਰੇ ॥੧੬॥

॥੪੬॥ ਉਧ੍ਰਾ ਕ੍ਰੋਧਿ ਰਚੈ ਸੀਸਾਰਾ ਸੁਛਾ ਅਥੁਲਾ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਉਪਜੈ ਬਰਤੈ

ਇ ਬਿਨਾਸਾ ਤਾਮੇ ਆਤਮਾ ਨਿਤ ਪਰਗਾਸਾ ॥੪੭॥ ਉਧ੍ਰਾ ਯਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਆਯਾ ਤਿਨਾ

ਤਰਜਤਮ ਗੁਣ ਉਪਜਾਯਾ ਤਿਨ ਕੋ ਰਿਬਿਧਿ ਸਕਲ ਸੀਸਾਰਾ ਜਾ ਕੋ ਕਛੁ ਦਰ

ਨਾਪਾਰਾ ॥੪੮॥ ਰਿਬਿਧਿ ਕਹਨ ਕੋ ਬਹੁ ਬਿਬਿਧੇ ਭੇਦਾ ਤਿਨ ਤੇ ਜੀਵ ਲਹੈ ਨਿਤ ਖੇਦ

ਅਧਿਯਾਤਮਾ ਅਧਿਦੇਵੀ ਅਧਿ^{ਪੁ}ਬੂਤਾ ਰਿਬਿਧਿ ਰੂਪ ਸਭੁ ਜਗਤ ਉਦਭੂਤਾ ॥੪੯॥

ਦ੍ਰਿਗ ਅਧਿਯਾਤਮ ਰੂਪ ਅਦਭੂਤਾ ਤਿਨ ਅਧਿਦੇਵਤ ਮਿਲੇ ਅਧਿਬੂਤਾ ਤਿਨ ਮਿਲੇ

ਰਵੀ

ਪਰਸਪਰਜਬਹੀ॥ ਤਿਨਕੋਕਰਜਸੀਏਤਬਹੀ॥ ੫੦॥ ਤੀਨੋਬਿਨਾਕਛੂਨਹਿਹੋਈ
॥ ਤੀਨੋਆਇਬਰਤੀਸਭਕੋਈ॥ ਤੁਚਾਸਪਰਸਪਵਨਤਿਵਜਾਨੋ॥ ਕਰਨਅਰੁਸਬ
ਦਾਦਿਸਾਤਿਵਅਨੋ॥ ੫੧॥ ਨਾਸਾਰੀਧਅਸ੍ਵਨੀਸੁਤਾ॥ ਜਿਭਿਅਰਸਬਰਨਜਲ
ਜੁਤਾ॥ ਚਿਤਚੇਤਨਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਬੁਧਬੋਧਨਬ੍ਰਹਮਸ੍ਵਾਮੀ॥ ੫੨॥ ਅਹੰਕਾਰਅਹੰ
ਕ੍ਰਿਤਬੁਧਾ॥ ਅਨਮਾਲਬੋਦੇਵਤਾਚੰਦ੍ਰਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਤ੍ਰਿਬਿਧਿਪ੍ਰਪੰਚਪਸਾਰਾ॥ ਸਕਲ
ਪਰੇਨਿਜਆਤਮਸਾਰਾ॥ ੫੩॥ ਇਨਤੀਨੋਬਿਨਾਗਤਨਹੋਈ॥ ਤੇਆਤਮਾਬਿਨੁ
ਰਹੈਨਕੋਈ॥ ਆਦਿਸਕਲਕੀਆਤਮਾਏਕਾ॥ ਜਾਤੇਚੇਤਨਹੋਇਅਨੇਕਾ॥

ਆਤਮਸੁਯੰ ਪ੍ਰਕਾਸਮਥਿਨਾਸੀ ਚੇਤਨਰੂਪਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸੀ ਏਸਭਾਤਮ ॥ ੨੦੦ ॥
 ਕੇਆਧਾਰਾ ਅਰੁਆਤਮਸਕਲਤੇਪਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿਨੁਆਤਮਾਕਛੁਨਹੋਈ ॥
 ਅਰੁਆਤਮਾਨਜਾਨੈਕੋਈ ॥ ਅਹਤਤਤੇਉਪਜਿਓਅਹੰਕਾਰਾਤਿਹੰਗੁਨਨਕੋਰਿ
 ਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸੋਅਗਯਾਨਮੁਲਕਾਰਿਅਨੋ ॥ ਤਕੋਕੀਓਜਗਤਭੈਜਾਨੋ ॥
 ਸੋਆਤਮਾਪਗਹਿਣੀਓ ॥ ਭਵਭੈਆਪਆਪਕੋਟੀਓ ॥ ੫੭ ॥ ਆਤਮਾਸਦਾ
 ਏਕਹੀਰੂਪਾਅਹੰਕਾਰਤੇਪਰੈਅਨੂਪਾ ॥ ਸੋਜਬਰੂਪਆਪਨੋਜਾਨੈ ॥ ਤਬਹੀਸਕ
 ਲਉਪਾਧਹਿਭੁਨੈ ॥ ੫੮ ॥ ਸੋਕਛੁਹਯੈਨਹੀਉਪਾਧਾ ॥ ਪਰੁਆਤਮਾਏਮਾਨੀਬੁਝਾਧ

੬੪

॥ ਸਮੁਹਿ ਜਥੈ ਆਪਨੇ ਰੂਪਾ ਤਬ ਆਤਮ ਤਜੈ ਭਵਕੂਪਾ ॥ ੫੮ ॥ ਅਰੁ ਤਬ ਰੂਪ
 ਆਪਨੇ ਜਾਨੈ ॥ ਜਬ ਆਚਰਨ ਹੁੰਦੈ ਮੈ ਅਨੈ ॥ ਜਾਇ ਪਾਸਿ ਭੁਜਾ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਜੇ ਕਛੁ ਦੀਸੈ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਲੋਨ ਹਿਐ ਕੀਭਜੈ ॥ ਤੋ ਲੋਨਿ ਜ
 ਅਗਿਯ ਨ ਤਜੈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸੇਰੀ ਸਰਨੀ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਗਯ ਨ ਹਿ
 ਪਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਮੇਜੇ ਸੀ ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਗਯਾਨਾ ॥ ਉਧ੍ਰਕੀ
 ਨੀ ਪ੍ਰਸਨ ਤਬ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ **ਉਧ੍ਰਵੇਦਾਰ** ॥ ਤੁਮ ਕਰਿ ਰਹਤ ਬੁਧਿ
 ਹੇ ਜਨਕੀ ॥ ਕਹੀ ਐਵੇ ਵਕ ਉਨ ਗਾਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ਸਕਲਾ ਬਿਆਪੀ ਆਤਮ ਐਕ

ਕਿਉਕਰਿ ਪਾਵੈ ਦੇਹ ਅਨੇਕਾ ॥ ੬੩ ॥ ਅਰੁ ਸੁਭ ਅਸੁਰੁ ਕਰਮ ਹੀ ਜੇ ਤੇ ॥ ਤਿਗੁਣਰ ੨੦੧
 ਚਤੁਰਹੀਏ ਸਭ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕਰਮ ਨ ਨਿਹ ਕਰਮ ਬੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਿਉਕਰਿ ਜੇਨਾ
 ਜੇਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ੬੪ ॥ ਅਮਰ ਮਰੈ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਦੇਵਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵੇ ਭੇਵਾ ॥ ਯਹ
 ਤੁਮਾ ਬਿਨਾ ਨਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਇ ਪਾਬਿਦ ਜਾ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ੬੫ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਪਹੁੰਚੈ
 ਧਸੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਉਧ੍ਰੁਖੁ ਜੋਗ ਯਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਾਸਿ
 ਬੇਲੇ ਸੀ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ **ਸੀ** ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਉਧਵਾਇਹ ਅਨਪਰਮਾ ਬਿਕਾ
 ਰੀ ॥ ਸਭਾਇੰਦ੍ਰੀ ਅਨਮਾਹਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਨਹੀ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਸੁਖ

ਹਿਤ ਬਹੁ ਉਦਮ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੬੭ ॥ ਸੇਤ ਨਤ ਜਿ ਦੂਜੈ ਤਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤਹ ਹੀ ਤਹ ਅ
 ਤਮਾ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਸੁਖ ਨ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਦੇਖੇ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਉਤਮ ਕਾਰਿ ਲੇਖੇ
 ॥ ੬੮ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੇ ਅਨੁ ਨਿਸਾਵਿਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਇਹ ਤਨ ਖੀਨ ਭਏ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥ ਵਹ
 ਤਨ ਪਾਇ ਬਿਸਰੈ ਯਾ ਕੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੀ ਯਤੁ ਹੋ ਤਾ ਕੋ ॥ ੬੯ ॥ ਯਹ ਤਨ ਮਾਹਿ
 ਬ ਯਾਥੇ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਛੋਰੈ ਪੁਰਬ ਤਨ ਸੇ ਆਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਆਤਮ ਕੋ ਸੋਈ
 ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨ ਹਿਕੋਈ ॥ ੭੦ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਪਨ ਮਨੋ ਰਬ ਜਾਵੈ ॥ ਯਹ ਤਨੁ ਛੋਰੈ
 ਐਰਈ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਅਤ ਸਕੀ ਸੁਧੈ ਨ ਰਹੈ ॥ ਵਾਹੀ ਤਨ ਕੇ ਆਪੁ ਭਿਯੈ ॥ ੭੧ ॥

ਜਨਮੁ ਮਰਣਸੁ ਮਿਤ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਅਤਮ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹੋ ਸੋਈ ॥ ਔਰ ਕਛੁ ਆ २੦੨
ਤਮ ਨ ਹੋ ਸਕੈ ॥ ਅਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੀ ਅਵਤਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਯੀਤਨ ਮੇ ਮਨ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨ
॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਉਪ ਜਾਤਿ ਹੈ ਨਾਨਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਅਤਮ ਕੇ ਆਧਾਰ ॥ ਤਨ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚ
ਤਮ ਹੋ ਕਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਾ ਤਿ ਅਤਮ ਕੇ ਦੁਖਾ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਜੇ ਬਿਨ ਪਲ ਨ ਹੀ
ਸੁਖਾ ॥ ਉਧ ਸਕ ਲਵੇ ਹੋ ਜੇ ਤੇ ॥ ਸਦਾ ਸਕ ਲ ਬਿਨ ਸਤ ਹੋ ਤੇ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਲ
ਨਦੀ ਪਵਾਹ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਪਲ ਕਪਰ ਤਨ ਹਿ ਖੰਡਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਨਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਬ
ਤੇ ॥ ਪਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ ਤੁਹੀ ਰਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਰਚਿ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਿ

ਲਾਟ

ਪਾਇਕਤਿ ਮੇਰਹਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੈਸੇ ਸਬ ਬਿਛੁਨ ਕੇ ਫਲਾ ॥ ਦੀਸੈ ਤੇ ਪਾਰਿ ਬਿਰੁਨਹੀ
ਪਲਾ ॥ ੭੬ ॥ ਤੁਹੀ ਸਬ ਦੇਹ ਨ ਕੇ ਜਨੇ ॥ ਕਾਲਾ ਹਿਰਾਸ ॥ ਤਿਨਿ ਰੰਤਰ ਮਨੇ ॥
ਜਾਇ ਪਾਅਵਸਾ ॥ ਜਤੀ ਲੇਖੇ ॥ ਬਾਲਕੁ ਮਾਰੁ ਵਾਇਕ ਪੇਖੇ ॥ ੭੭ ॥ ਪਰਿ ਤੋਹੁ
ਰਖਨ ਹਿਜਨੇ ॥ ਮੇਵਹਣੀ ਹੋਯੀ ਕਰਿਆਨੇ ॥ ਯਹ ਆਤਮ ਸੇਸਵਾ ॥ ਅਜਨਮਾ ॥ ਦੇ
ਹਸੀ ਗਾਤੇ ਪਾਵੈ ਜਨਮਾ ॥ ੭੮ ॥ ਅਰੁ ਤੁਹਾ ਅਮਰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨੇ ॥ ਦੇਹ ਸੀਗਾ
ਰੋਤੇ ਸੇ ਮਨੇ ॥ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਦਰੁ ਕੇ ਸੀਗਾ ॥ ਸਦਾ ਲਹੈ ਉਤ ਪਾਤਿ ॥ ਅਰੁ ਭੀਗਾ ॥
੭੯ ॥ ਜਉ ਟਲਾਗਿ ਤਨ ਕੀ ਸੀਗਾ ॥ ਤਿਰਹੈ ॥ ਤੋਲਾਗਿ ਆਤਮਾ ॥ ਅਤਿ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥

ਗਰੁਪ੍ਰਦੇਸ ਬਿਧਿ ਅਵਤਾਰਾ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾਤ ਬਾਕੁਮਾਰਾ ॥ ੮੦ ॥ ਜੋ ਬਨ ਮਧ
ਜਰਾ ਅਰੁ ਮਰਣਾ ਨਵ ਅਵਸਥਾ ਦੇਹ ਆਚਰਣਾ ॥ ਆਤਮਾ ਏਕ ਰੂਪ ਸਭੁ ਹਿਨ ਮੈ
ਕਥਹੂੰ ਲਿਖੇ ਨਹੀ ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੇ ॥ ੮੧ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਮੁਕੁਤ ਬਹੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰਣਾ
ਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾ ਦੇ ਪਤਾ ਬਿਚਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਰੇ ਉਰ ਮੇ ਧਾਰੈ ॥ ੮੨ ॥ ਭਾ
ਈ ਜੁ ਅਬੀ ॥ ਅਨੁਰਕਤਾ ॥ ਤੁਹੀ ਤੇ ਉਹੁ ਤੇ ਆਸ ਕਤਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਾਲੁ ਬਸ
ਭਏ ॥ ਪਰ ਬਸ ਭਏ ਛੋੜੇ ਸਭੁ ਗਏ ॥ ੮੩ ॥ ਮੇਰੀ ਯੈ ਹੋ ਗਤਿ ਮੇ ਸੀ ॥ ਭੁਈ ਬਾਪ
ਦਾ ਦੇ ਕੀ ਜੈ ਸੀ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਅਬ ਬਾਲ ਕਜੇ ਸੇ ॥ ਹਮ ਹੂੰ ਹੁਤੇ ਪਤ ਕੇ ਤੇ ਸੇ ॥ ੮੪ ॥ ਸ

ਕਲ ਅਵਸਥਾਸੋਮਮਗਾਈ ਯਹਤੋ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਰਈ ਯਾਹੀ ਬਿਧਿ ਜੈਹੈ ਸਬ
ਦੇਹਾ ਸਬ ਛੂਟਿਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਧਨ ਗੋਹਾ ॥ ੮੫ ॥ ਯੋਊਰਮੇ ਬਹੁ ਰਾਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ਅਪਨੇ ਬੰਧਨ
ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੇਹਾ ਦਿਕਸਬ ਸੰਗਤਤੁ ਜੈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਮੋ ਕੋਭੁਜੈ ॥ ੮੬ ॥
ਬੀਜ ਜਨਮ ਪਾਕੇ ਤੇ ਅੰਤਾ ਖੇਤੀ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਬਰਤੰਤਾ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਹਾਰ ਜੋਨਾਹਾ
ਯੋਤਨ ਨਾ ਰੋਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੮੭ ॥ ਕਰਮ ਬੀਜ ਬਿਸਤਾਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦਗਧ ਕਰੈ ਜੈ
ਹੋਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਨਤੇ ਆਪੁ ਹੋਨ ਯੋ ਜਾਨੈ ॥ ਸੰਗ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥
੮੮ ॥ ਤਾਤੇ ਤਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਆਪ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਤੇਤਨਨਯੋਰੋਆਪੁਨਜਨੈ ਤਨਸੁਖਹੇਤਕਰਮਬਹੁਠਨੈ॥੮੮॥ਤਿਨਤੇਨਨਦੇ
 ਹਨਿਪਵੈ॥ਨਿਤਹੀਜਨਮਜਨਮਅਰਿਜਾਵੈ॥ਸਾਤਿਕਤੇਸੁਰਕੈਰਿਖੋਹੋਈ॥ਰਾਜ
 ਸਨਬਕੈਦਾਨਦਸੇਈ॥੮੯॥ਤਾਮਸਪਸ੍ਵਾਦਿਕਕੈਭੂਤਾਯਾਬਿਧਿਤ੍ਰਿਗੁਣਜਗਤ
 ਉਦਭੂਤਾਜਾਇਪਿਆਤਮਸਦਾਅਸ਼ੀਹਾਕਬਹੂਕਛੂਨਕਰੈਸਮੀਹਾ॥੯੦॥ਪਾਰਿ
 ਤਨਕਰਤੇਕਰਤਾਹੋਈ॥ਸੰਗਦੇਖਬਿਧਤੁਹੈਸੇਈ॥ਜੈਸੇਨਾਚੈਗਾਵੈਕੋਈ॥ਤਿਨ
 ਕੇਦੁਜੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਹੋਈ॥੯੧॥ਤੁਯੁਤੁਯਾਪਹੁਬੈਠੇਕਰੈ॥ਤਨਤਾਲਰਾਗਾਹਿਉਰਧਰੈ
 ॥ਤੁਯੋਆਯਾਗੁਣਕਰਮਾਹਿਠਨੈ॥ਅਤਮਕਰੈਆਪੁਕੋਮਾਨੈ॥੯੨॥ਤਿਨ੍ਹਹੀਕ

੨੦੪

੯੬

ਰਮਨਿਬੰਧੈਆਪੁ। ਜੇਕਛੁਕਰੈਹੋਇਸਬਪਾਪੁ। ਤਿਨਕੋਜਾਨਿਤਜੈਨਹਿਜੋਲੋ। ੨
ਨਮਮਰਣਦੁਖਮਿਟੈਨਤੋਲੋ। ੯੪। ਜਲਪ੍ਰਵਾਹਛਿਗਠਛੋਹਈ। ਤਟਬ੍ਰਿਛਨਿ
ਦੋਖੋਚਲਸੋਈ। ਨੈਨਕ੍ਰਮਤਜੁਕੋਈਦੋਖੋ। ਤਬਸਬਧਰਣਿਕ੍ਰਮਤੀਲੋਖੋ। ੯੫।
ਤੈਸੇਯਹਆਤਮਾਥਿਰਜਾਨੋ। ਐਰਸਕਲਚੰਚਲਕਰਿਮਛੋ। ਨਿਸੁਲਮਨਕਰਿਦੇ
ਖੋਜਬਹੀ। ਨਿਸੁਲਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਬਤਬਹੀ। ੯੬। ਜੈਸੇਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮ੍ਰਿਖਾ। ਛੋ
ਸਬਜਗਅਰੁਮਿਥ੍ਯਾਸੁਖ। ਪਰਜਦਪਜਗਸਤਿਨਕੋਈ। ਤੋਹੁੰਕਦੇਨਿਦਰਤਨੋ
ਈ। ੯੭। ਜੈਸੇਸੁਪਨਸਤਿਕਛੁਨਾਹੀ। ਪੰਰਿਜੋਲੋਹੀਨਿਦ੍ਰਮਾਹੀ। ਤੋਲਹਿਸਕ

ਲਗਿਸਕਲਸਤਿਈਜਨੈ ਸੁਖਦੁਪਾਵੈਉਦਿਮਨੁਲੈ॥੮੮॥ਤੁਭਾਮਬਿਭਨਨੀ
 ਦਬਸੋਜੈਲੈ॥ਜਨਮਮਰਣਭੁਜਮਿਵੈਨਤੋਲੈ॥ਤੁਭੇਭਵਸਬਕੁਮਜਨੈ॥ਮਹਾਅਨ
 ਰਥਰੁਪਕਰਿਮੈਲੈ॥੮੯॥ਬਿਖੁਜਨਕੋਉਦਿਮਾਛਿਟਕਾਵੈ॥ਅਰੁਜੇਹੈਤੇਸਕਲਮਿਦੈ
 ॥ਜੈਲਗਿਅਪੁਹਿਸਮਝੈਨਹੀ॥ਤੁਲਗਿਹੈਭੈਨਨਾਮਾਹੀ॥੧੦੦॥ਪਰੁਆਪੁਹਿਨਹਿ
 ਸਮੁਝੈਤੋਲੈ॥ਅਮਅਧੀਨਨਹੈਈਜੋਲੈ॥ਅਮਅਧੀਨਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥ਜਗਉਪਹਾ
 ਸਸੀਸਸਬਸਹੈ॥੧੦੧॥ਕੇਈਏਕਕਰੈਅਪਮਾਨ॥ਕੇਈਗਾਹਿਬਾਂਧੈਅਗਿਯਨ॥ਕੇਈ
 ਮੁਤੈਥੁਕੈਤਨਮੈ॥ਬੁਧੈਧੁਲਿਭੀਖਕੈਅੰਨਮੈ॥੧੦੨॥ਏਕੈਰੁਹਕੈਮੁਢਿਭਿਗਾਵੈ॥ਏਕੈ

ਸ੍ਰੀਦੇਵੀਚੋਟਿਲਗਾਵੈ। ਏਕੈਬਹੁਬਿਧਿਦੁਖਉਪਜਾਵੈ। ਬਹੁਬਿਧਿਭੈਰਵੈਨਸੁਨਾਵੈ॥ ੧੦੩
ਪਾਰਿਜੇਅਪਨੇਸ੍ਰੇਆਬਿਚਰੈ। ਸੋਏਕੋਅਨਮੈਨਹਿਧਾਰੈ। ਬਹੁਕਸ਼ੁਨਿਤੇਅਨੁਨਡਿਰਾ
ਵੈ। ਸੋਭੁਵਤਾਜਿਅਮਚਰਣਨਿਆਵੈ॥ ੧੦੪॥ ਮੇਰੇਪੰਥਖੜਗਕੀਧਰਾ। ਜੋਨਡਿਰੀ
ਸੋਭਿਤਵੈਪਰਾ। ਹਰਿਕੇਥੈਨਨਦੁਹਕਾਰਿਜਾਨੈ। ਉਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰੀਭੈਅਨੈ॥ ੧੦੫॥ **ਉਧੋ**
ਦਰਾ। ਹੇਪ੍ਰਭੁਤੁਅਏਥੈਨਸੁਨਾਏ। ਤੇਮੇਰੇਉਚਦੁਹਕਰਾਏ। ਜੇਅਸਾਪਿਕਾਜਧਕਾਵੈ।
ਤੁਤੇਸਹੇਕੋਨਬਿਧਿਜਾਵੈ॥ ੧੦੬॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਿਦੈਗਯਾਨਠਹਰਾਵੈ। ਸਹਨਉਪਾਇਸੋਹਿ
ਸਮਝਾਵੈ। ਜੇਜਹਨੋਉਤਅਕਾਰਿਜਾਨੈ। ਅਰੁਤੁਐਰਨਿਪਾਸਿਬਖਾਨੈ॥ ੧੦੭॥

ਪਰਿਤੇਆਇਪਰੈਨਹਿਸਹੈ॥ ਅੰਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇਬਸਹੈਰਹੈ॥ ਕੇਵਲਜੇਤੁਵਜੁਰਣਾਧਰਾ॥ ੨੦੬
 ਤਿਨਕੋਕੋਈਨਹੀਬਿਕਾਰਾ॥ ੧੦੮॥ ਤੇਨਿਤਨਿਸੁਲਸੀਤਲਰੁਪਾ॥ ਨਿਤਾਅਨੰਦਿਤਪਰਮ
 ਅਨੁਪਾ॥ ਤਿਨੋਕੋਕਦੇਲਿਪੈਕਛੁਨਹੀ॥ ਸਦਾਬਸੇਤੁਵਚਰਣਨਿਆਹੀ॥ ੧੦੯॥ ਐ
 ਸਕਲਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਧੀਨਾ॥ ਸਕਲਬਿਕਾਰਨਿਆਬੀਦੀਨਾ॥ ਤਾਤੇਤੁਅਹੀਕਰੁਣਕਰੇ॥
 ਰਾਨਾਦਿਕਮਾਮਹਿਰਦੈਧਰੇ॥ ੧੧੦॥ **ਦੇਹਾ**॥ ਐਸੀਕੀਨੀਪ੍ਰਸੂਜਬਉਪਰਮਾਨੁਸਾ
 ਨਾ॥ ਭਾਖੇਜੇਸਹਨਉਪਾਇਤਬਭੁਵਭੰਜਨਭੁਗਵਨਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭੁਗਵਤੇ**ਮਹਾ**
ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਵਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀਭਗਵਤ ਉਪ੍ਰਸੰਬਦੇ ਭਾਖਯੰਦ੍ਰਾਬਿੰਸੋ **ਧ੍ਰਿਸ਼ਟੀ** ॥

੨੨॥ **ਸ੍ਰੀ** **ਭੁਗਵਾਨੋ** **ਵਾਚ** ॥ ਹੇਉਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨਹਿਕੋਈ ॥ ਦੁਰਜਨਬਚਨਛੁ ਭਿਤਨਹਿਹੋਈ ॥
ਦੁਰਜਨਬਚਨਬਾਨਜੇਸਹੈ ॥ ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਛੁ ਭੁਤਨਹਿਲਹੈ ॥ ੧॥ ਜੇਮੇਸੇਸੇਸਾ
ਧੁਕਹਾਵੈ ॥ ਯੋਬਿਨੁਸਾਧਦਹਿਨਹਿਪਾਵੈ ॥ ਖੈਚਿਕਸੀਸਹਨੈਚਾਹਿਬਾਨਾ ॥ ਅਰੁਤੇ
ਭੁਟੈਅਰਮਾਸੁਨਾ ॥ ੨॥ ਤੋਤਿਨਤੇਦੁਖਹੋਇਨਮੇਸੇ ॥ ਦੁਸੁਬਚਨਬਾਣਨਿਤੇਜੇਸੇ ॥
ਪਾਰਿਮੇਤੋਹਉਪਾਇਸੁਨਾਊ ॥ ਸਹਨਸੀਲਤਾਉਚਠਹਰਾਊ ॥ ੩॥ ਸੇਸੇਸੁਨੇ
ਏਕਾਇਤਹਾਸਾ ॥ ਜਾਤੇਰਿਵੈਹੋਇਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਭਿਛੁਕਏਕਗਿਜਾਨਮਯਭਾ
ਖੀ ॥ ਤਾਕੀਤੋਹਿਸੁਨਾਊਸਾਖੀ ॥ ੪॥ ਕੀਓਅਸਾਧੁਨਿਬਹੁਅਪਮਾਨਾ

207
 ਤਿਰਸਕਰਠਨੁ ਜੋ ਬਿਧਿ ਨਨਾ ਤਬਤਾ ਭਿਛੁਕ ਗਾਥਾ ਕਹੀ ਕੁਮਤਿ ਆਪੁ ਨੀਸਬ
 ਈਦਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਅਬ ਸੁਨੇ ਸੁਚਿਤ ਹੈ ਮੇਸੋ ॥ ਨਿਜੁ ਜਨੁ ਜਾਨੈ ਕਪਤੁ ਹੋਤੈ ਸੋ ॥ ਮਾਲਵ ਦੇਸ
 ਰਹੈ ਘਰ ਜਾ ਕੋ ॥ ਖੇਤੀ ਬਨਿ ਜਨੀ ਵਿਕਾਤ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਵੈਤਲੇ ਭੀ ਮਰੁ ਕਾਮੀ ॥ ਬਿਪ੍ਰਨ
 ਕੇ ਅਪਜ ਸਕੋ ਨਾਮੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਰ ਬਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰੁ ਜੰਨਹੀ ਦੇਇ ਨਹਿ ਖਾਈ
 ॥ ੭ ॥ ਆਪੁ ਨ ਕੋਪਿਵਾਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦੇ ਕਖਾਨੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਵਰੁ ਪਿਤਰ ਅਤਿ ਬ
 ਨਹਿ ਪੇਖੈ ॥ ਬੈਹਿ ਨ ਕੇਨ ਕਦੇ ਸੀਤੈ ਪੇ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਕਦਰ ਜਨੇ ਮੇਸੋ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨੀਚੇ ਮੇ
 ਰਨ ਕੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੋ ਕਦਰ ਜਾ ਦਿਜ ਭੁਯੋ ॥ ਅਬ ਜਗਾ ਮੇ ਜਿਨਿ ਅਪਜ ਸਲੁ ਜੋ ॥ ੯ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਅਤਿ ਬਿਬਿਧ ਧਰਮਿ ਜਤਨ ਕੋ ॥ ਇਨ੍ਹੀ ਪੈਤਨ ਖਰਚੈ ਧਨ ਕੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਿਕਕ
ਲਘੈ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ਦੁਚ ਬੈਨ ਨਿਕਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੰਨ੍ਯਾ
ਈ ॥ ਜਹਾਲ ਬੀਜ ਬੰਧਿ ਪਸਗਾਈ ॥ ਤੇਸ ਬੰਦ੍ਰਹ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅਪ੍ਰਯਸ
ਬਉਚਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਸੇ ਦੇਖਿ ਪਾਪ ਅਤਿ ਤਾ ਕੋ ॥ ਜਹੁ ਸਮਾਨ ਬਿਤ ਪੈ ਜਾ ਕੋ ॥ ਧਰਮ
ਕਾਮ ਦੂਨੇ ਕਚਿਹੀਨਾ ॥ ਦੁਹੂੰ ਲੋਕ ਕੇ ਸੁਖ ਤੇ ਛੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਨ ਹਿਤ ਪੰਚ ਜਰਾ ਜਾਨਿਤ
ਕਰੈ ॥ ਸਕਲ ਚਾਹ ਸੁਦੰਡ ਕੇ ਭਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤੁਬਕੀ ਯੇ ਦੇਵਤ ਨਿਕੋ ਪਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਯੋ ਬਿ
ਪ੍ਰਧਨ ਲੋਪਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੁ ਦੁਬਗਯਾ ਤਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਲਯੋ ॥ ਚੋਰੀ ਭਯੋ ਹੁਤੇ ਕਹੁ ਗਯੋ ॥

ਕਛੂ ਅਗਨਿ ਲਾਗੇ ਤੇ ਜਗੇ ॥ ਕਛੂ ਪਰਨਿ ਮਾਹੀ ਬੀਸ ਰੰਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਛੂ ਰਾਜ ਬਿਰ
 ਹੇ ਗਯੋ ॥ ਯੀ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੀ ਟਸ ਬਭਯੋ ॥ ਜਬ ਤੇ ਕੇਸ ਬਪਨੁ ਹਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ਤਿਰਸ ਕਰ
 ਤ ਬਸ ਬਹਿਨੁ ਕੀਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁਤ ਕਸੁ ਕਰਿ ਪਨੁ ਉਪ ਜਾਯੋ ॥ ਸੇਨ ਹਿਰੀ ਯੋ ਨ ਆ
 ਪੁਨਖਾਯੋ ॥ ਤਾਤੇ ਉਪ ਜੀ ਚਿਤਾ ਚਿਤਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਸਯੋ ਹੁੰਦੇ ਮੇ ਬਿਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਵੈ ਤ
 ਪਤਖੇ ਦੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਗੁ ਕੰਠ ਬਹੁਤ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਉਪ ਜਾਯੋ ਬੈਰਾਗਾ ॥
 ਜਤੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਨਿਕੋਤ ਯਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਸੋ ਬਿਪ੍ਰਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਉ
 ਆਪੁ ਹਿਧਿ ਕਾਰੈ ॥ ਅਰੇ ਬ੍ਰਿਥ ਮੇ ਕਸੁ ਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕੇ ਦੁਖ ਉਪ ਜਾਯੋ ॥

੧੮॥ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਉਪਜਾਯੋ ਦਰਬਾਰ ਸੁਪਨਾ ਅਨੁਯੋਜੋ ਸੋ ਸਰਬ ਨਾਮੋ ਖਰਿ ਚਯੋ ਨਾਮੋ ਖ
 ਯੋ ਨਾਮੋ ਏਕਹੁ ਅਰਬ ਲਗਾਯੋ ॥ ੧੯॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਕੰਦ ਰਜ ਨਿਕੋ ਹੀ ਜੇ ਤੋ ਏਕਹੁ ਅਰ
 ਬਨ ਅਵੇਤੋ ਤੋ ਨਾਇਹ ਲੋਕ ਨਹੀ ਪਰਲੋਕਾ ਕੇਵਲ ਬਢੈ ਦੀਖੈ ਸੋ ਕਾ ॥ ੨੦॥
 ਬਹੁਤ ਕਾਜ ਹੀ ਇਹਾ ਉਪਾਵੈ ਪੁਨਿ ਪਰਲੋਕ ਨਰਕ ਮੇਜਾਵੈ ॥ ਪਰਮਾਜ ਸੂਨ ਕੇ
 ਜੋ ਜਸੁ ਸੁਧਾ ਅਰੁ ਜੇ ਪੀਤਿ ਰਾਜਾ ਨ ਪ੍ਰਬੁਧਾ ॥ ੨੧॥ ਸਕਲ ਗੁਣਿ ਨ ਕੋਹੈ ਗੁਣ ਜੇ ਤੋ
 ਲੋਭ ਲੋਸਤੋ ਨਾਮੋ ਤੇ ਤੋ ਜੇ ਸੇ ਰੂਪ ਵੇਤ ਅਤਿ ਕੋਈ ॥ ਕੇਹੂੰ ਅੰਗ ਨ ਲਛੁਨ ਹੋਈ ॥
 ੨੨॥ ਸੇਤ ਕਾ ਸੁਕੋ ਛਿਟ ਕਾ ਏਕਾ ਮੇਟੈ ਗੁਣ ਅਰੁ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ॥ ਯਹਿ
 ਟੈਲੂ ਜੀ

ਯੋਬ ਰੋਊਂ ਤੇ ਵੇਲੇ ਕੁਆਮੇ ਟੈਸ ਕਲਰੂਪ ਗੁਣ ਸੇ ਕੁਆ ॥ ੨੩ ॥ ਜਬ ਤੇ ਪਨ ਕੋਸਾ ਪਨ ਕਰੈ ॥ ੨੦੮
 ਬਿਧ ਹੇਤ ਉਦਿਅ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਤਸ ਸੇ ਕਰੈ ਲਹੈ ॥ ਚਿਤਾ ਅਗਨ ਨਿਰੰਤਰ ਦ
 ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਧ ਭਏ ਅਰੁ ਰਛਿਤ ਭੋਗ ॥ ਨਾਸ ਲਗੇ ਨਹਿ ਸੁਖ ਸੀਜੈ ਗਾਚੈ ਰਹਿੰਸਾ
 ਅਥਾ ਦੰਤਾ ॥ ਕਾਅਕ੍ਰੋਧ ਬਿਸਿਅਰਣ ਬੰਭਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬੈਰੰਗਰ ਬਸ ਪਰਧ ਭੇਦਾ ॥ ਅ
 ਪਤੀਤ ਚਿਤ ਭੇਖੇ ਦਾਏ ਪੰਦ੍ਰਹਤ ਬਹੋਹਿ ॥ ਅਨਰਥਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਵੈ ਏਕ ਸੁਅਰਥਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਤਾਤੇ ਪਰਮਾ ਅਨਰਥ ਕਹਾਵੈ ॥ ਭੁਲੇ ਚਹੈ ਸੋ ਦੂਰਿ ਬਹਾਵੈ ॥ ਅਰਥ ਨਾਮ ਸੁਨਿ
 ਭੁਲੇ ਲੋਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਚਾਰ ਪਾਵੈ ਦੁਖ ਸੋਕਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਬੰਧ ਅਰੁ ਭਈ ॥ ਅਤ੍ਰ

ਪਿਤਾਹਿਤਸਾਜਨਸਹਾਈ॥ ਦੁਬਿਹੇਤਸਾਬਕਰੈ ਬਿਰੁਧਾ॥ ਆਪਆਪਮੇਠਨੈਜੁਧਾ॥
੨੮॥ ਦੁਬਿਕਾਜਅਤਿਕ੍ਰੋਧਹਿਕਰੈ॥ ਤਿਨਕੀਅਰੈ ਆਪੁਨਅਰੈ॥ ਧਨਹਿਤੀਪ੍ਰਯਪਣ
ਨਿਛਿਟਕਵੈ॥ ਆਪੁਹਿਸੁਛਨਚਕਮੇਜਾਵੈ॥ ੨੯॥ ਜਾਕੇਦੇਵਬਹੁਤਬਿਧਿਯਾਵੈ
॥ ਪਬਿਯਾਨਬਦੇਹਹਿਨਹਿਪਾਵੈ॥ ਜੇਨਰਤਨਤਮੇਦਿਜਦੇਹਾ॥ ਕਰੁਣਾਅਯਹਰਿਜੀ
ਕੇਗੇਹਾ॥ ੩੦॥ ਤਾਕੇਪਾਇਅਰਬਨਹਿਸਾਧੈ॥ ਸਬਤਜਿਹਰਿਕੋਨਹਿਆਰਾਧੈ॥ ਅਹ
ਅਨਰਬਅਰਬਕੇਰਾਚੈ॥ ਜੇਬੁਦਸਿਧਆਪਤੇਬਪੈ॥ ੩੧॥ ਤਾਤੇਦੂਜੇਨਹਿਸਾਤਿਅੰਦਾ॥
ਪਰੇਦੁਪਿਮੇਤਜਿਅਨੰਦਾ॥ ਦੇਵੀਪਤਰਰਿਖਿਬੂਤਸਹਾਈ॥ ਪੁਤਕਾਇਤ੍ਰਆਪੁਹਿਤ

ਭਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਧਨਹਿ ਪਾਇ ਜੇ ਇਨਹਿ ਨ ਪੈਖੈ ॥ ਐਰਿ ਹੁੰਕੋ ਨਹਿ ਜਿਤੋ ਖੈ ॥ ਸੋ ਸਬਤਾ
 ਗਿਨਰ ਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਤਹਾ ਮੁਢ ਨਾਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੇਤ ਨ ਧਨ ਮੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਯੋ
 ॥ ਭੁਦ ਦੁਖ ਤੇ ਨਹਿ ਆਪੁ ਬਚਾਯੋ ॥ ਜਾਹਿ ਪਾਇ ਬੁਧਿ ਐ ਸਕਿ ਰੈ ॥ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ
 ਜਨ ਮੇ ਅਰੈ ॥ ੩੪ ॥ ਜੇ ਨਰਤਨ ਮੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਯੋ ॥ ਛੋਡੈ ਅਰਥ ਅਨਰਥ ਉਪਾਯੋ ॥
 ਵੈ ਬਲਾ ਅੰਬੁ ਜਕਲ ਅਮ ਕਾਏ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅੰਗ ਸਬ ਭੁਏ ॥ ੩੫ ॥ ਅ
 ਥੇ ਮੇ ਅਰਥ ਕੀਨ ਬਿਧਿ ਜਾਧੈ ॥ ਦੁਰਾਗੈ ਹਰਿ ਕਯੁ ਅਚਾਧੈ ॥ ਭਾਈ ਜੇ ਅੰਰਥ ਨ
 ਸਬ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਉਕਤੁ ਆਰੰਭ ਨਿਠਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਛੋਡੈ ਅਰਥ ਅਨਰਥ ਉਪਾਵੈ ॥

੨੧੦

ਅ

ਕਹੁ ਸਬ ਅਪ ਅਪ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ਏਕੈ ਈਨ ਹੀ ਸੁ ਤੇ ਤ੍ਰਾ ਸਕ ਲਵੇ ਖਯਤ ਹੈ ਪ
ਰ ਤੇ ਤ੍ਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੇ ਜ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਸੇਹੇ ਨਟ ਬਾਜੀ ਕਿ ਸਮ ਸਬ ਸੇਹੇ ਰਾਈ ਪੁਰੁਸ
ਬੋਲੈ ਲਿਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਦਿ ਸਕਲ ਕੋਇ ਸੁ ॥ ੩੮ ॥ ਜੇ ਧਨ ਮਰੁ ਜੇ ਧਨ ਕੇ ਦਤਾ
ਜੇ ਕਾਂ ਅਦ ਅਰੁ ਕਾਂ ਮਾਥਿ ਖਯਾਤਾ ਅਰਬ ਹੁਧਰ ਮਕਰ ਮਹੈ ਜੇ ਤੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
ਸੁਖ ਦਈ ਕੇ ਤੇ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹੈ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿਤੁ ਮਾਰੈ ਮ੍ਰਿਤੁ ਗਸਤ ਜੇ ਨਹਿ ਪਰ
ਹੈ ਕਾਲ ਰੂਪ ਸਤੁ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਤੁ ਕੇ ॥ ੪੦ ॥ ਪਾਰਿ
ਜੇ ਦੀਨ ਬੀਧੁ ਗਾਵਨਾ ਕਰੁਣਾ ਸਾਗਰ ਪਰ ਮਨਿ ਧਨਾ

ਤਿਨਹੀਮੋਕੋਕਰੁਣਾਕਰੀ॥ਜਾਤੇਅਮਉਰਮੇਸੀਧਰੀ॥੪੧॥ਭੁਵਸਾਰਗਰਤੇਤਾ ੨੧੧
ਰੈਜਾਕੋ॥ਦੇਹਿਨਾਵਬੈਰਾਗਾਹਿਤਾਕੋ॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਟੀਓਬੈਰਾਗਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਗਟ
ਕੁਰਾ॥੪੨॥ਅਬੋਜੇਆਪੁਹੋਇਕਛੁਮੇਰੋ॥ਤਾਕਾਰਿਕੁਜਨਕਰੋਹਰਿਕੇਰੋ॥ਯਾਤਨ
ਕੇਗੁਣਸਕਲਨਿਵਾਰੋ॥ਅਨਤੇਸਕਲਕਾਅਨਟਾਰੋ॥੪੩॥ਸਕਲਜਾਪਅਨੁਮੋ
ਟਨਕਰੋ॥ਤਥਾਅਸਤੁਯੀਕਹਿਉਚਰੋ॥ਜਾਇਪਆਯੁਥੋਰਹੇਮੇਰੋ॥ਤ੍ਰਿਹੂਹਾਰਿਕੋਪ
ਦਾਅਤਿਨੇਰੋ॥੪੪॥ਨ੍ਰਿਪਖਦ੍ਰੁਗਜਬਹਿਹਰਿਧਯਾਯੋ॥ਏਕਅਦੁਰਤਮੇਪ੍ਰਭੁਪਾਯੋ॥ਤਾਂ
ਤੇਪ੍ਰਭੁਸਾਅਦੁਜੋਨਾਹੀ॥ਜਨਕੋਪ੍ਰਗਟਹੋਤਪਲਮਾਹੀ॥੪੫॥ਅਨਬਚਕ੍ਰਮਅਬ

ਤੋ ਕੋਰੁ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨ ਤੁਜੋ ॥ ਮੈ ਸੋ ਨਿਸੁ ਮਾਮ ਨ ਮੈ ਧਰੁ ਜੋ ॥ ਰਿਛੁ ਕਰੁ
ਸਕਲ ਪਾਰਿ ਹਰੁ ਜੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸੀਤ ਲਾਹੈ ਰਿਖਾ ਸਬ ਤਿਆਗੀ ॥ ਨਿਸੁ ਲਛੁ ਜੋ ਬਿਪ੍ਰ
ਬਰੁ ਰਾਗੀ ॥ ਅਹੰ ਕਾਰ ਮਾਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਏਕਾ ਕੀ ਬਿਚਰੈ ਭੂਮਾ ਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਗੰਢੀ
ਯ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਨ ਮਨ ਗਾਹੁ ਜੋ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੀਰਾ ਹਿਟ ਹੁ ਜੋ ॥ ਆਪ ਹਿ ਕਹੁ ਕੋ ਨ ਲਖ
ਵੈ ॥ ਰਿਛੁ ਹਿ ਤਗਾਹ ਨਿਮੈ ਜਾਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸੀ ਸਕ ਬਨ ਹਿ ਤਨ ਕੋ ਜਾ ਕੋ ॥ ਜੀਰਣ ਦੁਕ ਬ
ਸਤੁ ਤਨ ਤਾ ਕੋ ॥ ਰਿਛੁ ਕਾ ਬਿਧਾ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਜੇਵੈ ॥ ਤੁਬ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਤ ਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ਕੋਈ
ਤਾ ਕੋ ਟੋਰੁ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਪਾਤੁ ਮੈ ਸਿਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਲੇਹਿ ਕਾ ਮੰਡਲ ਕਰਤੇ ॥

ਕੇਈ ਨਿਕਸਾਨਿ ਦੇਹਿ ਨ ਪਾਰਤੇ ॥ ੫੦ ॥ ਕੇਈ ਧੁਲਿ ਭੀਖ ਮੇਰੈ ॥ ਕੇਈ ਮੁਢ ਕੋਧ ਕਰ
 ਮਾਰੈ ॥ ਕੇਈ ਆਸ ਨ ਕੋਲੈ ਭਾਰੈ ॥ ਉਥ ਧਾਰੁ ਕਰਿ ਕੇਈ ਪਗ ਲਗੈ ॥ ੫੧ ॥ ਕੇਈ
 ਕੰਥ ਕੋ ਪਰਹਾਰੈ ॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਬਾਨੀ ਉਚਰੈ ॥ ਕੇਈ ਖੋਸਿ ਲੇਹਿ ਜਪ ਮਾਲਾ ॥ ਕੇਈ
 ਬਸਤ੍ਰ ਜਹਿ ਲੈ ਬਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਕੇਈ ਅਨਿਅਨਿ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥ ਕੇਈ ਖੋਸਿ ਬੋਧਿ
 ਨਿਲੇਵੈ ॥ ਕੇਈ ਭੀਖ ਅੰਨ ਲੈ ਜਾਹੀ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਣੇ ਪਾਵੈ ਨਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕੇਈ ਤਮ
 ਪੇਸੁ ਕੈ ਮੁੰਤੈ ॥ ਕੇਈ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਬਹੁੰਤੈ ॥ ਕੇਈ ਕਨ ਨਿਲਾਗਿ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਕੇਈ ਸੀਸ
 ਧੁਲਿ ਜਲ ਭਾਰੈ ॥ ੫੪ ॥ ਕੇਈ ਮਨਿ ਛੁਡਾਇ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਕੇਈ ਬੋਲਤ ਮੋਨ ਚਾਹਵੈ ॥

ਕੋਈ

ਕੋਈ ਤਾਹਿ ਬਿਧ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਨ ਪਾਵੈ ਭਾਖੇ ॥ ੫੫ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬਹੁਤ
ਅਪਮਾਨ ॥ ਨਿਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮੂਢ ਅਜਨਾ ॥ ਯਹ ਹੈ ਚੋਰ ਜਨਨ ਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਵੈ ਬਿ
ਨਿ ਸਿ ਚੋਰੀ ਆਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਯਾ ਕੋ ਛੀਟ ਭੁਯੋ ਹੈ ॥ ਬਿਤਾ ਤਤੇ ਯਹ ਹੈ ਬਜਾ ਕੁਲ ਚਿਤ
॥ ਸਕਲ ਕੁਟੁਬ ਯਾਹਿ ਪਰਹਰੇ ॥ ਜੀਵਨ ਕਾ ਜਥੇ ਖਯ ਹਧਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਦੇਖੇ
ਯਹ ਕੈ ਸੋਹੈ ਮੋਟੇ ॥ ਅਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਅੰਤਰ ਕੇ ਖੋਟੇ ॥ ਦੇਖੇ ਯਾ ਪਚਿਹਰੇ ਕੇ ਤੇ ॥ ਪਰਿਯ
ਕੇ ਉਰ ਭਿਵੈ ਨ ਤੇ ॥ ੫੮ ॥ ਧੀਰ ਜਵੰਤ ਆਰੁਗ ਯਹ ਮੇਸੇ ॥ ਪਦਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮੇਰ
ਗੋਰ ਜੈਸੇ ॥ ਯਾ ਕੋ ਜਨਨ ਹਾਕ ਛੁਕਯੋ ॥ ਬਕਯੋ ਯਜਨ ਮੇਨ ਕਹਿ ਰਹਯੋ ॥ ੫੯

ਯੈਕਰਿਕੋਪਬੰਦਲੈਰਾਰੈ ॥ ਕਾਠਾਹਿਦੈਉਪਰਮਾਰੈ ॥ ਹਾਸੀਸਹਿਤਬੇਨੰਤੀਕਰੈ ॥ ਹਿ
 ਤੇਸੇਬਿਖੁਬੈਨਨਿਉਚਰੈ ॥ ੬੦ ॥ ਏਥੋਤਿਕਦੁਖਭਾਖੇਜੈਸੇ ॥ ਦੈਦਮਾਤਮੁਕਪਾਵੈਤੈਸੇ
 ॥ ਸੀਤਉਸਨਬਰਖਾਇਕਦੈਵਿਕਾ ॥ ਜਰਾਰੋਗਆਇਕਤੇਦੈਹਿਕਾ ॥ ੬੧ ॥ ਐਸੇਬਹੁ
 ਬਿਧਿਪਾਵੈਦੁਖਾ ॥ ਕਦੇਨਆਵੈਤਨਕੇਸੁਖਾ ॥ ਪਰਿਸੋਕਛੂਨਅਨਸੇਅਨੈ ॥ ਅਪਨੇਕ
 ਰੇਕਰਮਸਬਜਾਨੈ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬਤਿਨਿਭਾਖੀਗਾਥਾਏਕਾ ॥ ਹਿਰਦੈਧਰਮੋਪਰਮਾਬਿਬੈ
 ਕਾ ॥ ਬਿਛੁਕਕਹੇਬਚਨਤਬਜੇਈ ॥ ਮੇਰੁਅਸੋਭਾਖਤਹੋਤੇਈ ॥ ੬੩ ॥ **ਗੁਰੁਕੇਵਚ**
 ਸੁਖਦੁਖਦਾਯਕਲੋਗਨਏਤੇ ॥ ਅਰੁਨਾਹਿਦੇਹਸਥੀਸੁਰਜੇਤੇ ॥ ਨਾਗਹਨਹੀਕਰਮ

ਨਹਿਕਾਣਾ ਏਸਮਸਤਹੈ ਮਨਕੇਖਜਾਣਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜਗਤਚਕ੍ਰਮੇਮਨੈ ਫਿਰਵੈ ਜੀ
 ਟਮਹਦੁਖਮਨਤੇਪਾਵੈ ॥ ਅਨੇਕਰੇਬਿਖਿਜਨਕੋਭੇਗਾ ਤਤੇਹੋਇ ਕਠਾ ਅੰਜੋਗਾ ॥ ੬੫ ॥
 ਹੋਵੈਸਤਰਜਤਮਬਿਸਤਾਰਾ ਤਤੇਜੋਨਿਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤਤੇਦੁਖਿਨਿਰੰਤਰਿਲ
 ਹੋ ॥ ਵੇਹੰਜੋਗਤੇਨਿਸਿਦਿਨੁਦਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਤਤੇਦੁਖਦਾਯਕਅਨਏਕਾ ਸਿਤਕਹੈਯਹ
 ਪਰਾਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪੁਆਤਮਾਸਦਾਅਨੀਹਾ ॥ ਪਰਿਸੇਮਨਕਥਿਕਰੈਸਾਮੀਹਾ ॥ ੬੭ ॥
 ਮਨਜੇਬੰਧੋਜਅਬਿਦਯਾਆਹੀ ॥ ਤਤੇਬੰਧਨਜਨੈਨਾਹੀ ॥ ਬਿਖਸਮਾਨਬਿਖਜਨਿਕੋਖ
 ਵੈ ॥ ਤਾਕੇਸੰਗਜੀਵਦੁਖਪਵੈ ॥ ੬੮ ॥ ਯਹਹੈਜੀਵਬ੍ਰਹਮਕੋਮੰਗਾ ॥ ਯਕੋਸੰਸ੍ਰਤਿਮਨਕੇਸੰਗ

ਮਨਕਾਰਿ ਰਹਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੬੮ ॥ ਤਤੇ ਬੰਧਨ ਅਸ ੨੧੪
 ਈਕ ਰੈ ॥ ਸੀਰਾ ਅਤੁ ਮਾਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥ ਜਬ ਮਨ ਰਹਿਤ ਜੀਵ ਯਯੋ ਈ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਜੀ
 ਵ ਬੇਦ ਨ ਹੋ ਕੇ ਈ ॥ ੭੦ ॥ ਤਤੇ ਜਿਨ ਅਪੁਨੇ ਅਨਗ ਹੋਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰਣੇ ਨ ਹੋਰ ਹੋਯੋ
 ਅਰੁ ਜੋ ਮਨ ਬਸ ਕੀ ਨੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇਸੁ ਅਸ ਕਲਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਈ ਜਾਹੀ ॥ ੭੧ ॥ ਸ੍ਵਰਣਾਦਿ ਕਦੇ
 ਵੈ ਬਹੁ ਦਲਾ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਅਹਿ ਬ੍ਰਤ ਨਾਨਾ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਨਿਕਰੈ ॥ ਸਮਦਾ
 ਜਮਨੇ ਮਨਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿਦਯਾ ਬੇਦ ਪਛੈ ਉਚਰੈ ॥ ਅੰਗੇਸ ਕਲਪ ਰਾ ਬਿਸ
 ਤਾਰੈ ॥ ਪਾਰਿ ਜੋ ਬਸ ਨਾਹੀ ਅਨਏਕਾ ॥ ਤੇ ਅਥਿਅਾ ਚਰਣ ਅਨੇਕਾ ॥ ੭੩ ॥ ਅਨਬਸ

ਬਹੁ

ਕਾਜਕਹੇਸਬਤੇਤੇ॥ਬਿਧਾਅਚਰਣਬੇਦਮੇਜੇਤੇ॥ਅਨਨਿਗ੍ਰਹਸੇਉਤਅਗਯਾਨ॥
ਮਨਨਿਗ੍ਰਹਬਿਨਸਬਅਗਯਾਨ॥੭੪॥ਤਾਤੇਜੇਮਨਨਿਗ੍ਰਹਕਰੈ॥ਜੇਬਿਧਿਕਾਹੈਕੋ
ਬਿਸਤਰੈ॥ਤਾਕੋਬਿਧਿਨਹੁਤੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ਸਬਾਬਿਧਿਹੈਅਨਨਿਗ੍ਰਹਆਹੀ॥੭੫॥ਅ
ਰੁਜੇਬਸਨਾਹੀਮਨਏਕਾ॥ਤੋਬਿਧਿਕੀਨੇਬ੍ਰਿਥਾਅਨੇਕਾ॥ਸਬਹਿਨਕੇਫਲਅਨਬਾਸਿਕ
ਰੇਣੇ॥ਅਨਬਸਕਾਜਸਕਲਆਚਰਣੇ॥੭੬॥ਅਨਕੇਬਾਸਿਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਯਗੁਣ
ਆਪੁਹਿਬਾਸਿਹੋਈ॥ਅਨਬਸਾਬਿਨਇੰਦ੍ਰੀਯਬਸਨਾਹੀ॥ਕਰਿਕਰਿਜਤਨਬਹੁਤਮਚਿਜਾ
ਹੀ॥ਅਨਬਸਭਏਸਕਲਬਸਦੇਵਾ॥ਸੁਨੀਲੇਭਵਨਕਰੈਨਿਤਜੇਵਾ॥ਸਕਲਬਲਨਤੇਅਨਬ

ਲੱਖਾਰਿ ਕਰੈ ਸਬ ਹਿਨ ਕੋ ਅੰਤ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜੀ ਤਿਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤ ਉਪਾਇ ਨ ਕਰੈ
 ਕਰਿ ਬਕੈ ॥ ਮੇਸੇ ਮਨ ਕੋ ਜੀ ਤੈ ਕੋਈ ॥ ਸਬ ਹਿਨੁ ॥ ਹਿ ਪ੍ਰਬਲੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਦੁਰ
 ਜਗਿ ਪੁਬ ਸਨ ਹਿ ਕਰੈ ॥ ਬਾਹਰ ਜੁ ਪਾਇ ਕਾ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬੈਰੀ ॥ ਤਬ ਹੁਤ ਬਿਧਿ ਠਾ
 ਨੈ ॥ ਅਨ ਹਿਤੁ ਮਰੁ ਹਿਤ ਤਿਨ ਤੇ ਜਾਨੈ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਢੁ ਸੁਖੀ ਨ ਹੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਨ ਜੀ
 ਤੇ ਬਿਨੁ ਜਗੁ ਜੁਗ ਰੋਵੈ ॥ ਦੁਖਿ ਰੁਪ ਜਗੁ ਮਿਥਿ ॥ ਤਨ ਕੋ ॥ ਆਪੁ ਆਨਿ ਕਰਿ ਬਾਧੇ
 ਮਨ ਕੋ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਕੀਏ ਦੇਹ ਜੀ ਬੰਧੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਸੁਰਖ ਮਮਤਾ ਬੰਧੀ ॥ ਯਹ ਮੇ
 ਏਸ ਮਸਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤੁ ਠਾਨੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤਤੇ ਸੁਢੁ ਆਹ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਉਪਜਿਉਪਜਿਪੁਨਿਅਰਿਅਰਿਜਾਵੈ। ਤਤੇਵਖਕੋਅਨਈਕਾਰਣਾ। ਅਤਮਕੋਭਵਜ
 ਲਮੇਰੁਗਣਾ॥ ੮੩॥ ਅਰੁਜੋਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਏਤੇ। ਮੋਕੋਦੁਖਦੇਤਹੈਜੇਤੇ। ਤੇਸਬਸੁਖ
 ਦੁਖਮੋਕੋਨਾਹੀ। ਦੇਹਏਕਸਬਆਪੁਨਮਾਹੀ॥ ੮੪॥ ਤੇਸੁਖਦੁਖਦੇਹਈਪਾਵੈ। ਆ
 ਤਮਕੋਕਉਨਿਕਟਿਨਆਵੈ। ਅਰੁਜਦਿਪਤਨਕੇਸੀਜੋਗਾ। ਕਰੈਜੀਵਈਸੁਖਦੁਖ
 ਭੰਗਾ॥ ੮੫॥ ਤੇਹੁਮੇਦੁਖਦੇਵੇਕਾਕੋ। ਰੂਪਸਕਲਸਮਵੇਪ੍ਰੇਜਾਕੋ। ਆਪਆਪਕੋਕੋ
 ਦੁਖਦੀਜੈ। ਅਪਨੇਅਹਿਤਆਪੁਕਯੁਕੀਜੈ॥ ੮੬॥ ਯਾਤਨਮੇਮੇਹੀਦੁਖੁਪਾ
 ਊ। ਅਰੁਤਿਨਹੁਮੇਕਿਉਉਪਜਾਊ। ਵੀਤਨਿਭੂਲਿਜੀਭਕਾਟੀਜੈ॥

ਤੇ ਫਿਰ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਦੁਖ ਦੀ ਜੇ ॥ ੮੭ ॥ ਦੇਤ ਨਿ ਅਰੁ ਜੀਭੁ ਹਿ ਦੁਖ ਦੇਈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਕ ਲਾ ॥ ੨੧੬ ॥
 ਪੁਕਰਿ ਲੇਈ ॥ ਇਵੇ ਯਾ ਅਧਿਪੰ ਦੇਵਤ ਜੇ ਤੇ ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਿ ਹੋ ਹਿ ਸਬ ਤੇ ॥ ੮੮ ॥
 ਤੇ ਹੁਆ ਪਕੇ ਪਕੁ ਕੀ ਜੇ ॥ ਪਰ ਉਪਾਧਿ ਕੇ ਜੇ ॥ ਜਿ ਰਿਕਰਿ ਲੀ ਜੇ ॥ ਕਰਵੀ ਜੇ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ॥
 ਅਸਨ ਜੇ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਕਟੈ ਕਰਹਿ ਦਸਨ ਜੇ ॥ ੮੯ ॥ ਤੇ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਬਾਸਵ ਜਾਨੈ ॥ ਚਾਗਵੇ ॥
 ਖਭਾਵੇ ਤੁਠਾਨੈ ॥ ਯੇ ਸਬ ਇਵੇ ਯਨੁ ਕੇ ਸਬ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰੈ ਆਪ ਮੇ ਦੇਖ ਅਰੁ ਜੇਵਾ ॥ ੯੦ ॥
 ਤੇ ਸਬ ਜਾਨੈ ਤੁਕਰੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਆਪਨੇ ਅਨਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਤਾ ਆਪਾ ॥
 ਯੇ ਕੋ ਕਛੁ ਨਾ ਘੀ ਪਾਪਾ ॥ ੯੧ ॥ ਤੇ ਯਹ ਸਬ ਆਪਨੇ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਕੋਨੇ ਕੋ ਆਨੀਏ ਅਭ

੬੬
 ੬੨ ॥ ਅਰੁ ਅਤੁ ਮਮੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨ ਹੀ ॥ ਉਪ ਜੇਗ ਯਾਨ ਜ ਕ ਲ ਮਿਟ ਜਾ ਹੀ ॥
 ਰੂਲ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕ ਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਸਬ ਮਿਟਿ ਜਾ ਹੀ ॥ ਆਪੁ ਕੇ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੋਖ ਕੋ ਨ ਕੋਧਰੀ
 ਏ ॥ ਜੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਬਾਸਿ ਨ ਹੀ ਕਰੀਏ ॥ ੬੩ ॥ ਅਰੁ ਜੇਗ ਹੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਦਾਤਾ ॥ ਲੋਕ
 ਬੇਦ ਕਹੀ ॥ ਯਤ ਬਿਖ ਜਾਤਾ ॥ ਤੇ ਆਪੁ ਨ ਕਿਉ ਕੋਧ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ਪਰ ਕੇ ਦੁਖ ਆਪੁ ਕੋ
 ਲੀਜੈ ॥ ੬੪ ॥ ਗੁਹ ਅਕਾਸ ਮਾਹਿ ਹੀ ਜੇ ਤੇ ॥ ਦ੍ਰਵ ਸਰਾਜਿ ਬੰਝੇ ਤੇ ॥ ਰਚਾ ਦੋਖ ਆਪੁ
 ਮੇ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਿਤ ਹੀ ਪਰੈ ॥ ੬੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਾਜਿ ਜਨਮ ਜੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਸੀਗਾ ਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਤੁ ਮਾਸ ਦਾ ਮਜਨਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੇਹ ਨ ਕੋ ਜਨਮ ॥ ੬੬

ਤਤੇਸੁਖਦੁਖਤਨਈਪਾਵੈ॥ ਨਿਕਟਆਤਮਾਕੇਨਹਿਆਵੈ॥ ਅਰੁਜਾਇਪਸੰਗ २੧੭
 ਤਿਦੁਖਪਰੈ॥ ਆਪੁਕ੍ਰੋਧਤੇਕਾਸੇਕਰੈ॥ ੯੭॥ ਕਰਨਿਹਾਰਤੇਗਾਹਈਜਾਨੈ॥ ਰਾਗਦੇ
 ਖਰਾਵੈਤੁਠਨੈ॥ ਅਰੁਦੁਖਦਾਨਿਹੋਹਿਜੇਕਰਾ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਆਪਹੀਭਰਾ॥
 ੯੮॥ ਇਹਜਰੁਦੇਹਕਰਾਤੁਆਹੀ॥ ਆਤਮਾਨਿਕਟਦੇਹਈਨਾਹੀ॥ ਆਤਮਾਚੇਤਨ
 ਗਯਾਨਸਰੂਪਾਪਰੇਸਕਲਤੇਪਰਾਅਨੂਪਾ॥ ੯੯॥ ਤਾਤੇਕ੍ਰੋਧਕ੍ਰੋਨਸੇਕਰੈ॥ ਕਾਕੇਦੇ
 ਖਰਿਦੈਸੇਧਰੈ॥ ਅਰੁਜੇਦੁਖਕਾਲਤੇਕਹੀਏ॥ ਤੇਆਪਨਸੇਕਦੇਨਲਹੀਏ॥ ੧੦੦॥
 ਤਨਈਕਾਲਹੁਤੇਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਤੇਆਤਮਾਕੇਨਿਕਟਨਾਵੈ॥ ਕਾਲਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮ

ਸਰੂਪਾਵੇਹਿ ਬਿਲਖਣਸਕਲਅਨੂਪ॥ ੧੦੧॥ ਤਤੇਕਾਲਹੁਤੇਦੁਖਨਹੀ॥
 ਕਾਲੁਭੁਜਾਨਕਦੇਹਨਮਾਹੀ॥ ਜਪੁਲੇਅਗਨਿਅਗਨਮੇਰੂਰੈ॥ ਸੇਵਹੁਅਗਨਿਨ
 ਅਗਨਹਿਜਰੈ॥ ੧੦੨॥ ਅਰੁਜਪੁਪਾਲਕੌਕਟੁਲੀਜੈ॥ ਲੇਖਹੁਤੇਪਾਲਾਮੇਦੀਜੈ
 ॥ ਤੇਤਾਪਲਾਕੋਰੈਨਹੀ॥ ਜਦਿਪਿਰਹੈਸਦਾਤਮਾਹੀ॥ ੧੦੩॥ ਯੈਹੈਏਕਆਤਮਾ
 ਕਾਲਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਾਦਿਦੇਹਨਕੇਖਜਾਲਾ॥ ਆਤਮਾਸਬਤੇਸਦਾਅਤੀਤਾ॥ ਇਛੁਰ
 ਹਿਤਅਨੀਹਅਭੀਤਾ॥ ੧੦੪॥ ਅਰੁਆਤਮਾਪਰੇਤੇਪਰੈ॥ ਵੰਦਿਜਹਲੇਤੇਸਬਦੁ
 ਰੈ॥ ਕੋਈਆਤਮਕੌਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਸੁਖਦੁਖਕੌਨਕੌਨਕੇਠਨੈ॥ ੧੦੫॥ ਸੁਖਮਰੁਦੁਖ

ਜਗਾਈ ਜੇਤੇ ਏਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੀ ਸਿਥ ਤੇਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਆਪੁ ਜਹ ਰੂਪ ਚੇਤਨ ਅਤੁ ਮਬੂਹ ੨੧੮
 ਮਸ ਰੂਪ ॥ ੧੦੬ ॥ ਕੇਵਲ ਮਾਨਿ ਲੀਓ ਸੀਸਾਰ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਅਨ ਸਕਲ ਅਸਾਰ ਅੰ
 ਹਨਿ ਸਤੇ ਜਾਗੇ ਜੇਤੇ ਨਿਰਗੁ ਅਭੁਦੇਤਤੀ ਖਿਣ ਤੇਤੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਤੁੰਤੋ ਅਬ ਮੈ ਭੈ ਨਹਿ ਅਨੇ
 ਆਪਹਿ ਪਰੇ ਸਕਲ ਕੋ ਜਨੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅੰ ਸਿਧਿ ਧਿਰੁ ਦਸ
 ਗਰਤੋਰੇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਜੇਈ ਜੇ ਅਏਹ ਰਿਸ ਚਣਾ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਪਾਏਹ ਰਿਚਰਣਾ
 ਤਤੇ ਮੇਹ ਰਿਚਰਣ ਨਿਭੁ ਜੇ ਅਨਕਾ ਬਚਨ ਮੇਰ ਸਬਤ ਜੇ ॥ ੧੦੯ ॥ ਉਪਦੇਸ਼ਿ ਦਿਸ
 ਭੁਯੋ ਬੀਕਤਾ ਤਨਹੂੰ ਮੇਨ ਰਹੀ ਅਨੁਰਕਤਾ ਬਹੁਤ ਅਸਾਧੁ ਨਿਬਧਤ ਡਿਗਾਯੋ ਪਰਿ

ਨਾਹੀ

ਸੇਕਛੂਨਮਨਮੇਲਾਯੋ, ੧੧੦, ਏਭੁਖੇਦਸਾਅਸਸਲੋਕਾਕਰਿਬਿਚਾਰਮੇਲੇ
ਕੁਮਸੋਕਾਤਾਤੇਉਧਵਸੁਖਦੁਖਦਾਯਕਾਅਤਮਕੋਕੋਈਲਾਯਕਾ, ੧੧੧, ਸੁਖਦੁ
ਖਦਾਤਾਕੋਈਜੇਤੁਕਹੇਦੈਤਕਛੁਹੇਈ, ਸੁਖਦੁਖਕੁਮਤੇਜਨੈਸਕਲਾਅਤ
ਮਏਕਾਜਨਾਅਕਲਾ, ੧੧੨, ਬੁਧਛੂਟੇਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ, ਸੇਰੋਰੁਪੁਮਿਲੇਸੋਮਾਹੀ,
ਜਬਸੁਖਦੁਖਮਿਥਾਕਰਿਜਾਨੈ, ਅਨਮੋਨਾਹਿਦੈਨਹਿਆਨੈ, ੧੧੩, ਧੀਰਜਧਰਿ
ਆਚਰਣਨਿਭੁਜੈ, ਦੇਹਾਦਿਕਕੀਆਸਾਤਜੈ, ਤਬਭਵਸਾਰਚਕੋਤਰਿਅਵੈ,
ਮੇਰੋਨਿਜਾਨਦਪਦਪਾਵੈ, ੧੧੪, ਤਾਤੇਉਧਵਅਨਬਚਕੁਆ

ਅਪ

ਸਕਲਵੈਤਕੇਜਨੇਰੁਰਮਾਸਬਤੇਮਨਕੇਨਿਗਹਕਰੇ ॥ ਨਿਸੁਲਕਰਿਮਮਚਰਨ ੨੧੯
 ਨਿਪਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਯਾਹੀਕੋਕਹੀਅਤੁਪੈਜੋਗਾ ॥ ਜਾਕਰਿਹੋਏਮਮਸੀਜੋਗਾ ॥ ਅਰੁਜੋਯਗਾ
 ਥਾਕੋਧਾਰੈ ॥ ਮੁਨੈਸੁਨਵੈਸਦਾਬਿਚਾਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਨਕੇਨਿਕਟਿਦੁੰਦਨਹਿਆਵੈ ॥ ਅੰਤ
 ਕਾਲਮਮਚਰਣਨਿਪਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇਯਾਕੇਸਦਾਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸੇਰੋਬਲੁਅੰਤਰਗਾਤਿਪਾਰੈ ॥
 ੧੧੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਯਹਉਧਵਤੇਸੋਕਯੋਮਨਸੰਜਮਾਦਿਫੁਰਿਯਾਨਾ ॥ ਅਬਭਾਖਤਹੋਸਾਖੰ
 ਕੋਸੁਨਤਮਿਟੈਜਜੁਆਨਾ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ **ਪੁਰਾਣ** ਇਕਵਸਸਕੰਧੇ
ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨਉਧਵਸੀਬਾਦੇ **ਭਾਖਾਯੰਤ੍ਰਿ** ਛੁਕਗੀਤਾ **ਕਥਨੰਨਾਮਤ੍ਰਯੋਬਿ**

ਸਬ

ਸੇਧਾਇ॥ ੨੩॥ ਸੀਭਗਵਨੇਵਚ॥ ਚੋ॥ ਉਧਵਤੇਸੇਸਾਂਖਯਹਕਹੈ॥ ਵੈਤਭੁਮਹਿ
ਸੁਮਹਿਬਿਨਦਹੈ॥ ਜਾਹਿਸੁਨਤਹੀਛੂਟੈਵੈਤ॥ ਵੇਖੈਕਬਹਮਅਵੈਤ॥ ੧॥ ਪਿ
ਥਮਹਿਮਹਾਪੁਰਖਜੋਰੁਏ॥ ਤੇਯਹਸਾਂਖਿਪ੍ਰਗਟਕਾਰਿਗਏ॥ ਮੁਕਤਿਸਾਂਖਜਨਤਹ
ਹਈ॥ ਸਾਂਖਬਿਨਨਹਿਛੂਟੈਕਈ॥ ੨॥ ਜੋਈਸਾਂਖਕਹੈਅਬਤੇਸੇ॥ ਨਿਜਚਲਮ
ਨਦੈਸੁਨੀਯੋਸੇ॥ ਉਧਵਪ੍ਰਥਮਹੁਤੇਮੈਏਕਾ॥ ਮੋਬਿਨੁਕਛੂਨਹੁਤੇਅਨੇਕ॥
੩॥ ਤੁਬਮੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿਓਆਪੁਤੇਕਹੀ॥ ਜੜਚੇਤਨਵੈਬਿਧਿਬਿਸਤਰੀ॥
ਤਿਨਵਨ੍ਯੋਤੇਉਪਜਯੋਪੁੜਾ॥ ਮਹਾਤਤੁਜੋਕਹੀਅਤਸੁੜਾ॥ ੪॥

ਭਿੰਨ

੨੨੦

ਏਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਰੈ ਗੁਣ ਕੀਨੇ ਲਛਣ ਭਿੰਨ ਤਿਹੂੰ ਕੇ ਦੀਨੇ ਸੂਰ੍ਹੁ ਤੇ ਸਿਰ ਬਿਧਿ ਅਹੰ
 ਕਾਰ ਭੁਰਮਾ ਵਨ ਕੋ ਵਡੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚ ਰੂਤ ਜੇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਆਇਆ ਅਰੁ ਪੰਚੇ ਸੁ
 ਖਮ ਸਬ ਦਾਇਆ ਤੁਮ ਸਾ ਅਹੰ ਕਾਰ ਤੇ ਏਤੋ ਰਾਜ ਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸਬ ਜੇਤੋ ॥ ੬ ॥ ਸਾਤ ਕ
 ਤੇ ਮਨ ਅਰੁ ਸਬ ਦੇਵਾ ਜਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਰੁਏ ਬਹੁ ਰੁਏ ਤਬ ਸਬ ਹਨ ਮੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਿਲਾਏ
 ॥ ਤਿਨ ਸਬ ਹਿਨ ਮਿਲਾ ਅੰਤ ਉਪਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤ ਸਾ ਲਿਲਾ ਮਾਹੈ ਬਿਰੁਕ ਗਯੋ ਤੁਮੇ ਮੇ
 ਨੇਜ ਅੰਸ ਹਿ ਪਗਯੋ ਆਇ ਪੁਰਖ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਨਿਯੰਤਾ ਗਯਾ ਨਾਜ ਰੂਪਾ ॥ ੮ ॥
 ਤੁਮੇ ਨਾ ਬ੍ਰਿਤੇ ਉਪਾਯੋ ਪਦਮਾ ਜਾਮੇ ਸਕਲ ਰੂਪ ਨ ਕੋ ਸਦਾ ॥ ਪਦਮ ਹੁਤੇ ਤਬ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਭੁਯੋ ਬਰਲੇ ਮੇਸੇ ਜਗਾ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਸਾਧ ਪਤਿ ਭੁਯੋ ਬਿਰੰਚਾ ਬਾ
ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੋਸ ਕਲਪ ਪੰਚਾ ਲੋਕ ਪਾਲ ਲੋਕ ਨਿਸੇ ਕਰੇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ
ਬਿਸਤਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਦੇਵ ਨ ਕੋਟੀਯੋ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਨਿ ਗਹਕੀਯੋ
ਭੂਮਿ ਲੋਕ ਮੇ ਮਾਨਵ ਰਾਖੇ ॥ ਅਸੁਰ ਅਹਿਨੁ ਕੋਲੀਚੇ ਭਾਖੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰੁ ਲੋਕ ਜਨ
ਤਪਸਤ ਲੋਕਾ ਚਾਕੇ ਮੇ ਸਿਧ ਨਿਕੇਠਿਕਾ ॥ ਜੇ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਤੀਨੇ
ਲੋਕ ਨ ਮੇ ਠਿਕੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਪ ਅਰੁ ਜੇ ਗੁਤ ਬਾਸੀ ਨ ਜਾਸਾ ॥ ਇਨਿ ਤੇ ਬਿਨਿਚਾ ਕੇ ਮੇ ਬਾਸ
॥ ਭਗਤ ਹੁਤੇ ਜਾਵੈ ਬੈਕੁੰਠਾ ॥ ਜੇ ਸਬ ਹਿਨੁ ਕਰਿ ਸਦਾ ਅਕੁੰਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਬਲ ਕਲ

ਰੂਪਹੈਮੇਰੋ ਸਕਲਜਗਤਭਛਣਤਿਹਕੇਰੋ ਸਤਿਲੋਕਹੂੰਮੇਜੋਜਾਵੈ ਕਾਲਤ ੨੨੧
ਹਉਤਕੋਖਾਵੈ ੧੪ ਕਬਹੂੰਜਾਹਿਕਸੂਕਰਿਉਚੇ ਕਬਹੂੰਕਾਲਦੁਹਾਵੈਨੀਚੇ
ਐਸੀਬਿਧਿਸਬਰੁਮਤੇਰਹੈ ਜਨਮੇਮਰੈਬਹੁਤਦੁਖਸਹੈ ੧੫ ਉਤਮਅਧਿਮਨੀਚੇ
ਜੇਤੇਛੋਟੇਬਡੇਬੁਲਕ੍ਰਿਸਕੇਤੇ ਜੇਕਛੁਜਹਾਲਗੀਆਕਾਰ ਤੇਸਬਪ੍ਰਕਿਰਤਿਪੁ
ਰਖਬਿਸਤਾਰ ੧੬ ਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਬਿਨੁਅੰਰਨਕੇਈਐਦੁਖਮਨਗੋਚਰਹੈ
ਜੇਈਐਪ੍ਰਥਮਹਿਨਿਰਾਕਾਰਮੇਏਕਾ ਤਤੇਭਏਆਕਾਰਅਨੇਕਾ ੧੭ ਅਰੁਪੁਨਿ
ਮੇਹੀਰਹਿਹੈਅੰਗਾਰੁਤੇਅਬਹੂੰਮੇਬਰਤੰਤਾ ਜਾਕੀਆਵਿਅੰਤੁਹੈਜੇਈਤਾਕੇਅਧਿ

ਹੁਮੇਪੁਨਿਸੋਈ॥੧੮॥ਜਮੁਮਾਟੀਰੋਬਹੁਪਟਬੁਏਅੰਤਫੁਟੇਮਾਟੀਮਿਲਿਰਾਏ॥ਮਾਟੀ
 ਮਾਟੀਮਾਟੀਏਅੰਤਾਤੋਮਾਟੀਮਾਧਿਹੁਬਰਤੰਤਾ॥੧੯॥ਜਮੁਕੰਚਨਕੇਬਹੁਮਾਭੁਰਣਾ
 ਮਾਟਿਰੁਅੰਤਏਕਈਸ੍ਰਣਾਤੋਮਾਧਿਹੁਮੋਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮਰੂਪਮਿਥਾਹੈਜਾਹੀ
 ॥੨੦॥ਤੋਜਬਦੇਖੈਤਜਿਅਹੰਕਾਰਾਤਬਮੇਹੀਹੋਸਬਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ਮਾਟਿਰੁਅੰਤਮਧ
 ਮੇਏਕਾਮਿਥਾਨਾਮਰੂਪਅਨੇਕਾ॥੨੧॥ਮਾਯਾਤ੍ਰੇਮਹਤੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾਤਿਨਿਤੇਹੋਹਿਸ
 ਕਲਾਬਿਸਤਾਰਾਬਹੁਕੇਨਾਸਸਕਲਕੋਹੋਈ॥ਮਹਦਾਦਿਕੋਰੰਗੈਨਕੋਈ॥੨੨॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਮੂਲਅਰੁਪੁਰਖਆਧਾਰਾ॥ਮਹਿਕਲਾਸਕਲਕਰਤਰਾਪਰਿਮਹਿਕਲਾਸਕਲਕਰਤਰਾਪਰਿ

ਅਰੁਜੋਕਾਲਾਸਕਲਕਰਤਾਰਾ॥ ਮੇਰੀਸਕਤਿਤੀਨਿਯੋਜਨੋ॥ ਮੇਰੇਵੈਤਕਦੇਸਤੁਮਾਨੋ॥
੨੩॥ ਯਾਬਿਧਿਚਲਯੋਜਾਇਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਨਦੀਪਵਹਤੁਲਿਸਿਸਾਰਾ॥ ਪਰਮਾਤਮਕੀ
ਇਛਾਜੋਲੋ॥ ਬਰਤੈਸਕਲਨਿਰੰਤਰਤੋਲੋ॥ ੨੪॥ ਬਹੁਕੋਪੁਲੈਸਕਲਕੋਹੋਈ॥ ਸੁਖ
ਮਥੁਲਚਹੈਨਹਿਕੋਈ॥ ਮਹਾਬਲਿਸੁਸਕਤਿਮਮਕਾਲਾ॥ ਤਾਕੇਸਕਲਜਗਤੁਯਹ
ਖਿਯਾਲਾ॥ ੨੫॥ ਕਾਲਬਿਨਸੈਸਬਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ਕਤਹੂੰਕਛੂਨਰਾਖੈਖੰਡਾ॥ ਅਨਭਿਸਟ
ਹੋਵੈਸਤੁਬਰਖਾ॥ ਤਤੇਦੇਹਨਿਕੋਆਕਰਖਾ॥ ੨੬॥ ਛੋਟੇਬਡੇਦੇਹਹੈਜੇਤੋ॥ ਲੀਨਅਸ
ਨਮੇਹੋਵੈਤੇਤੋ॥ ਅਸਨਬੂਮਿਮੇਹੋਵੈਲੀਨਾ॥ ਬੂਮਿਬੀਧਮਿਲਿਹੋਵੈਛੀਨਾ॥ ੨੭॥ ਗੰਧ

ਲੀਨਹੋਵੈਜਲਮਾਹਿ॥ ਜਲਜੁਖਮਰਸਮਾਹਿਸੀਮਾਹਿ॥ ਰਸਸਬਤੇਜਮਾਹਿਮਿਲੇ
 ਜਾਈ॥ ਤੇਜਰੂਪਮੇਜਾਇਸਮਾਈ॥ ੨੮॥ ਰੂਪਪਦਨਮਾਹੈਮਿਲਿਰਹੈ॥ ਪਦਨਹਿਤਬਸਪਰ
 ਸਗੁਲਗਹੈ॥ ਸਪਰਸਲੀਨਹੋਇਤਬਗਗਲ॥ ਗਗਨਸਬਦਮੇਹੋਵੈਮਗਨ॥ ੨੯॥
 ॥ ਸਬਦਮਿਲੈਤਾਮਸਅਹੰਕਾਰ॥ ਜੋਅਰੁਇੰਦ੍ਰਿਯਦਸਪ੍ਰਕਾਰ॥
 ॥ ਤੇਸਬਮਿਲਿਰਾਜਸਅਹੰਕਾਰ॥ ॥ ਮਿਲਿਕਰਿਸਕਲਹੋਰਿ
 ਸੰਹਾਰ॥ ॥ ੩੦॥ ॥ ਦੇਵਰੂਮਨਸਾਤਿਕਅਹੰਕਾਰ॥ ਮਿਲਿਕਰਿਸ
 ਕਲਹੋਰਿਸੰਖਾਰ॥ ॥ ਅਹੰਕਾਰਮਹਤਤਹਿਮਿਲੈ॥ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ

ਤਬੈ ਮਹਤੁ ਹਿਗਿਲੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਾਲ ਮੈ ਹੋਵੈ ਲੀਨ ਕਾਲੁ ਪੁਰਖ ॥ ੨੨੩ ॥
ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਛੀਨਾ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਖੇ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਪੁਰਖੇ ਤਾ ਮਕਹੂੰ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥
੩੩ ॥ ਭੇਦ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਤਬ ਏਕਾ ॥ ਨਿਜਾਨੰਦ ਦੇਵ ਦਿਤ ਰੇ ਕਾ ॥ ਚੇਤਨ ਨਿਰਮਲ ਰਾਮ ॥
ਨਸਰੂਪਾ ਪੁਰਣ ਅਖੈ ਪਰਾਮ ਅਨੂਪਾ ॥ ੩੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਧਵ ਮਿਥਿਆ ਦ੍ਰੈਤਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ
ਅਧਿਹੁ ਅਦ੍ਰੈਤਾ ॥ ਜਲ ਬੁਦਬੁਦਾ ਮਾਸ ਬਾਅਕਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥
ਐਸੇ ਸਦਾ ਬਿਚਰੈ ਜੇਠੀ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕੋਨ ਭਾਤਿ ਭ੍ਰਮ ਹੋਈ ॥ ਰਵਿ ਉਦੈਤ ਰਹੈ ਤਾ ਮਕੈ ਸੇ ॥ ਨ
ਦੀ ਮਧਿਵਾਦ ਨ ਲਜੈ ਸੇ ॥ ੩੬ ॥ ਯਹ ਯੋਗੁ ਧ੍ਰਮੋ ਸਾਖ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਦ੍ਰੈਤ ਉਤਪਾਤਿ ਸੀ

ਘਰਾ ਯਾ ਕੇ ਘਾਨ ਨ ਜੀ ਸੈਰ ਹੈ॥ ਅਹੰ ਕਾ ਬਹਿ ਦੁਰੰ ਬਹਿ ਦਿਹੈ॥ ੩੬॥ ਛੋੜੈ ਰੂਪ ਅ
 ਰੂਪ ਸਮਾਵੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਦੁਖ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਤਥੇ ਯਾ ਕੇ ਸਦਾ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਸੋ ਕੋ ਜਾਨਿਆ
 ਮੁਕੋ ਤਰੈ॥ ੩੭॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਉਪਵਯਹ ਤੇ ਸੋ ਕਹਯੋ ਸਾਂਖਿ ਰਾਯਾਨ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਅਬ ਗੁਣ ਬ
 ਰਤਿ ਨੁਕੋ ਕਹੈ ਬਿਨ ਭਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੧॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਾਦਸ**
ਸਕੰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਉਪਵਿਸ਼ਣੁ ਸੰਬਾਦੇ ਭਾਖਾਣੀ ਸਾਂਖਿ ਨਿਰੂਪਣਿ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ
ਧਿਆਇ॥ ੨੪॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੋ ਦਰਸ਼ਨੰ ਪ੍ਰਥਮੰ**॥ ਉਪਵਾ ਅਬ ਭਾਖੇ ਗੁਣ ਬਿਚਾਰਿ॥ ਜਿਨ
 ਕੇ ਜਾਨੇ ਲਹੈ ਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਜਾ ਗੁਣ ਤੇ ਜੇ ਲਛੁ ਟਹੇਈ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਭਾਖੇ ਸੋ ਜੇਈ॥ ੧॥

ਸਮਵਸਾਹਿਮਾਬਿਬੇਕਸੁਧਰਮਾ॥ ਲੁਜਾਮਾਨਿਨਕਰੇਬਿਕਰਮਾ॥ ਸਤਿਦਯਾਨਾਹਿਰੂ
 ਲੈਸੁਧਿ॥ ਉਤਮਮਾਰਗਮੇਬਿਰੁਬੁਧਿ॥ ੨॥ ਜਸਅਰੁਸੇਭਾਧੀਰਜਵੰਤਾ॥ ਪਰਉਪ
 ਕਾਰਜਦਾਬਰਤੰਤਾ॥ ਬੁਧਿਅਸਕਤਿਨਿਤਨਿਹਸੰਗਾ॥ ਸੰਤੋਖੀਅਰੁਦਾਨਿਅਭੰਗ
 ॥ ੩॥ ਕੋਅਲਬਿਨੈਦੀਨਾਤੁਰਾਈ॥ ਸੀਤਲਹ੍ਰਿਦੈਸਕਲਸੁਖਦਾਈ॥ ਅੰਮੀਭਾਂਤਿ
 ਬਹੁਤਬਿਧਿਸੰਪਤਿ॥ ਸਾਂਤਿਕਗੁਣਕੀਜਾਨੋਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੪॥ ਆਤਮਾਇਨਸਬਨਤੇ
 ਨਾਗਾ॥ ਚੇਤਨਕਰਬਰਤਾਵਨਹਚਾ॥ ਭੋਗਾਸਤੁਕਿਹ੍ਰਿਦੈਬਹੁਕਾਮਾ॥ ਧਨਅ
 ਭਿਲਾਖਾਜਸਅਭਿਰਾਮਾ॥ ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਹਾਸਿਗਰਬਬਲਵੰਤਾ॥ ਰਿਪੁਮਿਤ੍ਰਾ
 ਵਿਕਰੇਦਅਨੰਤਾ॥ ਕਾਰਿਕਾਮਨਾਭੁਜੈਬਹੁਦੇਵਾ॥ ਪਰਮਾਰਥਕੋਲਪੈਨਭੇਦਾ॥

੬। ਬਹੁਮਾਰੀਭੁਨਿਮੈਉਤਸਾਹਾਸਦਾਕਠੇਚਸਦਾਅਤਿਚਹਾਬਹੁਤਬ੍ਰਿ
 ਰਜਸਕੀਅੰਸੀਏਤੁਮਸੇਭੁਖੀਮੈਜੈਸੀ॥ ੭॥ ਹਿੰਸਾਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਅਧਿਕਾਈ
 ॥ ਜਹਤਹਦੀਨੁਰਦੇਰੁਝੁਠਾਈ॥ ਸਮਅਰੁਕਲਹਸੇਕਅਰੁਮੋਹਾਨੀਦੁਆ
 ਲਸਕੁਜਪਚੰਦ੍ਰਹਾ॥ ੮॥ ਨਿਸਾਦਿਨਚਿਤਉਦਮਹੀਨਾਹਿੰਦੈਅਸਾਸਾਹਸਛੀ
 ਨ॥ ਅੰਸੀਬਹੁਤਾਸਕੀਬ੍ਰਿਤਾਜਿਨਤੇਕਦੇਨਲਹੈਨਬ੍ਰਿਤਾ॥ ੯॥ ਉਪਜੈਮਮਤਾਅ
 ਰੁਅਹੰਕਰਾਤੁਤੇਕਰੈਬਿਬਿਧਿਬਿਵਹਾਰੇਸਬਾਮਿਲਤੁਗੁਣਨਕੀਬ੍ਰਿਤਾ॥ ਤਿਨ
 ਤੇਬਦੈਬਹੁਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾ॥ ੧੦॥ ਧਰਮਰੁਅਰਥਕਾਮਅਨੁਰਕਤਾਸਧਾਲੇਰੁਤਥਾਅ
 ਸਕਤਿਧਰਮਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿਪਰਾਇਣਜੇਤੇਬਹੁਤਭੁਤਿਬਿਸਤਾਰੈਤੇਤੇ॥ ੧੧॥

ਬਰਤੈ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਧਰਮਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਰੁ ਗ੍ਰਹ ਸੁਖ ਗ੍ਰਹ ਕਰਮਾ ਏਸ ਬਿਆਲਿਤ २੨੫
ਗੁਣਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ਏਨ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਜਮ ਦਮ ਅਧਿਕ ਜੁਕਤ
ਨਰ ਜੋਈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਲਛੁ ਟਕਹੀ ਐਸੋਈ ॥ ਰਾਜ ਸਕਾ ਅਧਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾ ਤਾਮਸ
ਜਹ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬ ਸੁਧਰਮ ਸੋ ਕੈਭਜੈ ॥ ਦੂਜੀ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਤਜੈ ॥
ਵਿਆਪੁ ਰਖ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਸਾਤਿ ਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਹੀ ਜੈਸੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬ ਕਾਨਹੀ
ਦੈ ਧਰਿ ਲੇਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਨਿਜੋ ਕੈਸੇਵੈ ॥ ਯਹ ਸੁਭਾਵਰਾਜ ਸੋ ਕੈ ਕਹੀਏ ॥ ਮੁਕ
ਤਿਯੋ ਕ ਬਹੁ ਨ ਹਿਗਹੀਏ ॥ ੧੫ ॥ ਜਬ ਹਿੰਸਾ ਹੂਦੈ ਐਸੇ ॥ ਨਿਜ ਕਰਮ ਨਿਮਸ

ਸੇਵਾ ਠਾਨੈ ਸੇਵਹਤਾ ਅਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਤੇ ਮਮ ਸੁਖ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਰਜਾ
 ਤੀ ਨ ਜੋਗੁ ਠਜੇਹੈ ॥ ਜੀਵਹਿ ਕੋ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੇਹੈ ॥ ਤੇਗੁ ਠਮੇਰੀ ਅਰਯਾ ਕਰੈ ॥ ਤਤੇ ਮੇਰ
 ਭੁਜੈ ਤੇਤਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਤ ਹੁਤੇ ਉਪਜੈ ਏਸ ਕਲਾ ॥ ਏਨ ਕੋ ਤਜੇ ਆਤਮ ਅਕਲਾ ॥ ਏਨ
 ਕੋ ਛੋੜਿ ਰਹੈ ਮੋਮਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਉਪਜੈ ਬੁਝੈ ਨ ਚੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਰਜਤ ਅਪਰ
 ਹਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਗੁ ਠਕੀ ਬਿਧਾਹਿ ਬਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਕਸੁ ਰਜਤ ਅਪਰ ਕਾਸਾ ॥ ਅਤਿ ਸੀਤ
 ਲਯੁ ਚੰਦ ਬਰਾਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਬ ਕਲਾ ਜਨਮੁ ਲਯੁ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਨਿਸ਼ੁਲਕ ਰਣਸ
 ਕਲ ਦੁਖ ਹਾਰੀ ॥ ਤਤੇ ਪਰਮਾਰਯ ਲਯੁ ਖਲਵੈ ॥ ਚਿਤ ਸੋਕ ਮੋਹ ਭੈ ਦਰੈ ॥ ੨੦ ॥

ਨ

ਨਬਸਤਕਤਮਸਨਹਿਰਹੈ॥ ਰਾਜਸਾਮਾਇਬਸੇਰਾਗਹੈ॥ ਰਾਜਸਰੂਪਸੀਰਾਬਲ ੨੨੬
ਰੇਦਾ॥ ਤਤੇਮਨਕਰਮਭੈਖੇਦਾ॥ ੨੧॥ ਜਬਸਤਅਰੁਰਜਛੂਟੈਦੇਈ॥ ਕੇਵਲਏਕਤ
ਤਮੇਗੁਣਹੋਈ॥ ਤਮਾਬਿਬੇਕਨਾਸ੍ਰਕਾਵਰਣਾ॥ ਉਦਮਹਰਤਾਜਤਾਕਰਣਾ॥
੨੨॥ ਤਾਤੇਸੇਕਮੋਹਕੇਬਾਸਾ॥ ਨੀਂਦਾਅਲਾਸਨਿਸਾਇਤੁਆਸਾ॥ ਜਬਛੂਟੈਇੰਦ੍ਰਿ
ਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਹ੍ਰਿਦੈਨਹੀਈਹਾਂਉਤਪਤਿ॥ ੨੩॥ ਚਿਤਪ੍ਰਸੰਨਸਕਲਨਿਹਸੀਗਾ॥ ਸੇਸ
ਤਿਕਮਮਰਾਹਹੈਅੰਗਾ॥ ਜਬਤਨਮਨਾਇਦ੍ਰੁਖਅਰੁਬੁਧੀ॥ ਬਿਰਨਹਿਹੋਰਿਲਹੈਨ
ਹਿਸੁਧੀ॥ ੨੪॥ ਠਨੈਬਿਬਿਧਿਕਰਮਬਿਸਰਾ॥ ਸੇਜਨੇਰਾਜਸਾਧਿਕਰਾ॥ ਜਬ

ਬਿਕਰਬਹੁਬਿਧਿਮਨਗਹੈ॥ਅਸਾਬਪਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥੨੫॥ਸੇਕਬਿਖਾਦਚੇਤਨਹੀ
ਨ॥ਸੇਤਾਮਸਉਦਮਬਲਛੀਨ॥ਜਬਉਪਜੈਸਾਤਿਕਕੇਭਾਵਾ॥ਤਬਸਬਹੋਵੈਦੇਵਸੁਭ
ਵਾ॥੨੬॥ਰਾਜਸਤੇਅਸੁਰਨਕੀਬਿਰਤਿ॥ਭੂਤਗਣਨਕੀਤਮਉਤਪਤਿ॥ਸਾਤਿਕਹੋਤੇ
ਜਾਗਰਣਹੋਈ॥ਰਾਜਸਪਾਵੈਸੁਪਨਸੋਈ॥੨੭॥ਤਾਮਸਹੁਤੇਸੁਖਪਤਿਹਿਲਹੈ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਤੁਗੀਯਨਿਰੰਤਰਰਹੈ॥ਸਾਤਿਕਉਰਧਲੋਕਨਿਜਾਵੈ॥ਰਾਜਸਨਰਅਦਿਕਤਨਪਾਵੈ॥
੨੮॥ਤਾਮਸਨੀਚੋਥਾਵਰਅਦਿ॥ਯਾਬਿਧਿਭੂਮੇਭੀਵੁਅਨਾਦਿ॥ਸਾਤਿਕਬਿਧਮਾਨ
ਜੋਹੋਈ॥ਤਾਮੇਮਰਣਲਰੇਜੋਕੋਈ॥੨੯॥ਸੇਦੇਵਨਿਕੇਲੋਕਹਿਜਾਵੈ॥ਰਾਜਸਮੇਮਰਿ

ਨਰਤਨ ਪਾਵੈ ਤੁਮ ਸਮੇ ਮਰਿ ਨਰਕ ਨਿਲਹੈ ॥ ਤੀਨ੍ਹੇ ਗੁਣ ਤੇ ਜਿਸੇ ਮੇਰ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥
ਮੇਰੇ ਹੇਤੁ ਕਰਮ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਤੁਮੇ ਦੂਜੇ ਫੁਲ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ਸੇਵਹ ਸਾਤਿ ਕਰ ਕਰਮ ਕਹਾਵੈ ॥
ਤੁਤੇ ਜੀਵ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਫੁਲ ਨਿਮਿਤੁ ਮਕਰਮ ਨਿਠਨੈ ॥ ਤੋ ਕੋਰ ਜਸ ਕਰ
ਮ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੀਜਾ ਹੇਤੁ ਕਰੈ ਮਕਰਮ ॥ ਸੇਤਾ ਮਸਹੈ ਬਰੇ ਅਧਰਮ ॥ ੩੨ ॥ ਰੇਦਰ ਹਿਤ ਸੇ
ਸਾਤਿ ਕਰਮ ਜਾਨ ॥ ਦੇਹ ਰੇਦ ਸੇਰਾ ਜਸ ਜਾਨ ॥ ਬਾਲਕ ਮੁਕਤੁ ਲਿਜੇ ਹੋਈ ॥ ਤੁਮ ਸਰਯ
ਨ ਕਹੀ ਜੈਸੇਈ ॥ ੩੩ ॥ ਮਤਾ ਦੇਹ ਰਹਿਤ ਜੇ ਏਕਾ ॥ ਸੇਰੈ ਮੇਰ ਰਾਜਾ ਬੇਬੇਕਾ ਹੋਈ ॥
ਕਤ ਬਸੀ ਏਏ ਕੀਤਾ ॥ ਸਾਤਿ ਕਰਮ ਕਹੈ ਸੇਸੀਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਘਰੀ ਕਹੀ ਮੇਰਾ ਜਸ ਬਾਸ ॥

ਤਾਮਸਜੁਪਸੁਰਾਯਾਵਸਾਥਾਵਰਚਲਮਾਮੁਰਤੁਜਹੰਗਾਨਿਰਗੁਣਬਾਸਕਹੀਜੈਤੁ
 ਹਾ॥ ੩੫॥ ਸਾਤਿਕਕਰਤਜੇਨਹਸੰਗੀ॥ ਸੇਰਾਜਸਫਲਕਰਮਪ੍ਰਸਿਰਾ॥ ਬਿਧਿਕਰਿ
 ਰਹਿਤਤਾਮਸੀਕਰਤਾ॥ ਆਸਲਾਗੀਕਰਮਨਿਬੀਸਤੁਰਤਾ॥ ੩੬॥ ਆਪੁਹਿਮੋਟਿਰਹੈ
 ਮਮਸਰਣਾ॥ ਤਾਤੇਸਬਨਿਰਗੁਣਆਚਰਣਾ॥ ਸੇਜਨਨਿਰਗੁਣਕਰਤਾਕਹੀਏ॥ ਤਾ
 ਕੇਸੀਗਾਧਰਮਪਦਲਹੀਏ॥ ੩੭॥ ਜੇਨਿਹਕਰਮਆਤਮਾਜਨੈ॥ ਸਕਲਤੁਜਨਕੀਸ੍ਰਧਾ
 ਠਨੈ॥ ਸਕਲਭੋਜਗਾਨਿਸੁਲਜੇਹੋਈ॥ ਸਾਤਿਕਸ੍ਰਧਾਕਹੀਐਸੋਈ॥ ੩੮॥ ਰਾਜਸਸ੍ਰਧਾ
 ਠਨੈਕਰਮਾ॥ ਤਾਮਸਸ੍ਰਧਾਕਹੀਬਿਕ੍ਰਮਾ॥ ਨਿਗੁਣਸ੍ਰਧਾਮੇਰੀਭਗਤਾ॥ ਜਾਤੈਆਸਕੂ॥ ੩੯॥
 ਮੈਦੈਸਕਲ

ਪਾਥਿਪਦਿਤਾਬਿਨਾਸੁਮਾਦੈ॥ ਜਾਮੇਅਪਨੋਧਰਾਨਜਾਵੈ॥ ਜਾਤੇਉਪਜੈਨਹੀਬਿਕਰ
 ਸੇਕਹੀਐਸਾਤਿਕਆਹਾਰ॥ ੪੦॥ ਖਾਟਾਮੀਠਾਤੀਖਾਖਚੁ॥ ਦੁਖਦਾਯਕਰਾਜਸਾਅ
 ਹਾਰੁ॥ ਜੇਅਸੁਧਿਹਿਸਥੇਅਵੈ॥ ਸੇਤਾਮਸਾਅਹਾਰਕਹਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਮਮਜਨਾਅਰੁਮੇ
 ਰੇਉਚਿਸੁ॥ ਸੋਨਿਬਗੁਣਭੋਜਨਅਤਿਉਸੁ॥ ਏਦ੍ਰਯਸੁਖਤ੍ਰਿਸ਼ਾਦਿਕਦਹੈ॥ ਤਜਿਅ
 ਰੰਬੁਨਿਬਿਰਦੈਰਹੈ॥ ੪੨॥ ਆਤਮਤੇਉਪਜੈਸੁਖਸੋਈ॥ ਸਾਤਿਕਸੁਖਕਹੀਯਤੁਹੈਸੇ
 ਈ॥ ਏਦ੍ਰਯਸੁਖਰਾਜਸਨਗਾਹੀਐ॥ ਨਿਦ੍ਰਾਅਲਸਤਾਅਸਕਹੀਐ॥ ੪੩॥ ਮੇ
 ਰੇਪ੍ਰੇਮਰੁਗਾਤਿਸੁਖਜੇਈ॥ ਨਿਬਗੁਣਸੁਖਕਹੀਯਤੁਹੈਸੋਈ॥ ਦ੍ਰਬਿਦੇਸਫਲਕਾਲ

ਕੁਰਮਾਨਾ ਕਰਤ ਕਰਮਾ ਵਸਥਾ ਦਾਨਾ ॥੪੪॥ ਸ੍ਰਧਾਨਿ ਸ੍ਰਾਮਰੁ ਅਕਾਰਾ ॥ ਠਿਗੁ
ਣਨਿ ਗਮਿਤੁ ਸਬਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕਹੂੰ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਦੇਖੈ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਜਹਾਂ ਲ
ਗੁ ਲੇਖੈ ॥੪੫॥ ਸੋ ਸਬ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਨਿ ਗਮਿਤੁ ਸਕਲ ਪਸਾਰ
॥ ਏਨ ਤੇ ਜੀਵ ਲਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਕਰਮਾ ਮੇਥਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੪੬॥ ਜੇ ਏਨ ਤੀਨ ਜੇਹ
ਣਨਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਚਿਤੁ ਆਪਨੋ ਮੇਧਾਰੈ ॥ ਜੇ ਮੇਰੋ ਨਿਰਗੁਣ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਜ
ਭਵ ਸੇਨਾ ਹੋ ਆਵੈ ॥੪੭॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਮੇਸੀਨ ਰਿਵੇਹਾ ॥ ਜਾ ਕਰਿ ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਅੰਦੋ
ਹੇਵੈ ਪ੍ਰਗਟਗਾਨ ਬਿਰਮਾਨਾ ॥ ਪਾਵੈ ਸੋ ਹਿਮਿਟੈ ਸਬ ਆਨਾ ॥੪੮॥ ਤਾ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਸਕ

ਲਨਿਵਰੈ॥ ਸੋਕੋਸੇਵਾਪੁਕੋਤਰੈ॥ ਯੈਬਿਨਸਕਲਅਖੰਡਿਤਜਨੈ॥ ਜੇਤੇਅਤਮ ੨੨੯
 ਘਾਤੀਅਨੈ॥ ੪੮॥ ਸਕਲਹੁਤੇਹੋਵੈਨਿਹਾਨੀਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਪਲਪਰੈਨਰੰਗਾ॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਯਦੇਹਪੁਲਾਅਨ੍ਯੀਤੈ॥ ਅਮਚਰਚਾਇਨਬੈਨਿਬਿਤੀਤੈ॥ ੪੯॥ ਸਕਲਸਾਤਿਕੀਸਿੰਗ
 ਤ੍ਰਿਕਰੈ॥ ਰਾਜਸਅਰੁਤਾਮਸਪੁਰੰਹਰੈ॥ ਦੇਹਾਦਿਕਤੇਨਿਸਪੁਰੰਹਰੈ॥ ਆਗੋਇ
 ਛਕਬੈਨਕੋਈ॥ ੫੦॥ ਸੋਮੇਧਾਰੈਨਿਸਚਲਬੁਧੀ॥ ਤਬਪਾਵੈਅੰਤੰਗਾਤਿਸੁਧੀ॥ ਯਾ ੨
 ਬੀਧਿਸਾਤਿਕਭ੍ਰਿਟਕਾਵੈ॥ ਤਾਂਤੇਲਿੰਗਸਰੀਰਮਿਟਾਵੈ॥ ੫੧॥ ਲਿੰਗਸਰੀਰ
 ਮਿਟੇਬੁਦਤਜੈ॥ ਨਿਰਮਲਰੂਪਆਪਨੋਬੁਜੈ॥ ਸੋਸੋਹੈਸੋਹੀਕੋਜਨੈ॥ ਬਾਹਬਿਭੀ

ਤਰਿਵੈਤਨ ਮਾਨੈ॥ ੫੩॥ ਸੇਮੇ ਮਿਲਿ ਸਹੀ ਮੇਰਹੈ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਕਾਲ ਅਥਾਨਿ ਨਹਿ ਦਹੈ॥
ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਸੀਰਾ॥ ਤਤੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਭੁੰਗਾ॥ ੫੪॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਉਧਵ ਏਤੋ ਸੇਕਹੀ ਤੀਨੇ
ਗੁਣ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਅਬ ਐਰੋਗ ਯਨ ਹੋ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਨਿ ਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੧॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ** **ਭਗ**
ਵਤੇ ਮਹਾ **ਪੁਰਾਣੇ** **ਇਕ** ਦਸ ਸਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** **ਭਗਵਾਨ** ਉਪ੍ਰਸੰਗ **ਬਾਵੇ** **ਭਾਖਾ** **ਯੀ** **ਗੁਣ**
ਬ੍ਰਿਤਿ **ਨਿਰੂਪਣੇ** **ਨਾਮ** ਪੰਚ **ਬੀਸ** ਸੋਧ **ਗਾਇ**॥ ੨੫॥ **ਸ੍ਰੀ** **ਭਗਵਾਨ** **ਨਵ** **ਚ**॥ **ਚੀ**॥
ਉਪ੍ਰਯਾਹ ਨਰਤਨੁ ਹੈ ਅੰਜੋ॥ ਸਕਲ ਸਿਸਟਿ ਮੇ ਨਾਹੀ ਜੈ ਸੋ॥ ਯਾਤਨ ਕਰਿ ਮਮ ਰਾਜਨ
ਹਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਾਤੇ ਭੁਵਤ ਜਿ ਮੇ ਮੇ ਆਵੈ॥ ੧॥ ਤਾਤੇ ਅੰਜੋ ਤਨ ਕੇ ਪਾਇ॥ ਮੇ ਮਿਲਨੇ ਕੇ ਕਰੈ॥

ਉਪਾਇ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ਮੋਹਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਅੰਰ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾਟੈ ॥ ੨॥ ਅਮਰਗਤ ੨੩੦
 ਨਕੇਲ ਛੁਟ ਜਾਨੈ ॥ ਤੁਝੁ ਆਪ ਆਪ ਮੇਠਾਨੈ ॥ ਅਨਾਸਤ ਬਸੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਲ
 ਬਜਾਲ ਬਹੁ ਕੋ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ਆਯਾ ਗੁਣ ਜਬ ਮਿਥਾ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗਯਾਨ ਪਾਇ
 ਕਰਿ ਭਾਨੈ ॥ ਯੈ ਰੇ ਰਹੈ ਦੇਹ ਹੂਮਾਹੀ ॥ ਤੇਰੁ ਛੇ ਰਿਇ ਪੈ ਕਹੂੰ ਨਹੀ ॥ ੪॥ ਪਰਿਜਟਿ ਪ
 ਰੇਵੈ ਅੰਸੇ ਉ॥ ਕਰੈ ਅਸਾਧ ਸੰਗਾ ਹਿਤੋ ਉ॥ ਸਿਸਨ ਚਉਦਰ ਪਰਾਯਣ ਜੇਤੋ ॥ ਅਨ
 ਕੁਮ ਬਚਨ ਤੁਯਾ ਗੀ ਅੰਤ ਤੇ ॥ ੫॥ ਕਰੈ ਅਸਾਧ ਏਕ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਤੇਰੁ ਗਯਾਨ ਪਾਨ
 ਕੇ ਭੁੰਗਾ ॥ ਅਸਿਤ ਸੰਗਾ ਨਰ ਜਬ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗਾ ਨਰ ਕਮੇ ਪਰੈ ॥ ੬॥ ਜੈਸੇ

ਅੰਧ ਅੰਧ ਕੇਸੀ ਗਾ ॥ ਖੁਪ ਪਰੇ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਭੰਗਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਗਾਥਾ ਭਾਖੇ ਏਕਾ ਜਾਤੇ ਉਪ
 ਜੈ ਪਰਮਾ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਉਰ ਬਸੀ ॥ ਬਿਰਹ ਤਨੁ ਦਯੋ ॥ ਸੇਕ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ਮੇ ਬਯੋ ॥
 ਤਬ ਪਰੁਰਵਾ ਥਾਖੀ ਜੇਈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗਾਥਾ ਭਾਖੇ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰੁਰਵਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤੀ ॥ ਤਾ
 ਕੀ ਅਨੁਜ ਹਾਲ ਗਾਧਰਤੀ ॥ ਸਾਪ ਹੁਤੇ ਉਤਰੀ ਉਰ ਬਸੀ ॥ ਸੋ ਮਿਲਿ ਕੈ ਨਿਪ ਕੇ ਉਰ
 ਬਸੀ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਚੁਕੇ ਸਾਪ ਮੁਕਤਿ ਜਬ ਭਈ ॥ ਤਬ ਤਜਿ ਨਿਪ ਹਿ ਉਰ ਬਸੀ ਗਈ ॥
 ਨਿਪ ਤਿ ਬਿਲਾਪ ਕਰੈ ਬਹੁ ਰੇਵੈ ॥ ਪਰਿਜੇ ਨਿਪ ਕੀ ਓਰਿ ਨ ਜੇਵੈ ॥ ੪ ॥ ਰਾਜਨ ਗਨ ਦੇਹ
 ਸੁਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਨੀ ਬਿਕਲ ਦੀ ਨਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਲਜਾ ਰਹਿਤ ਮੰਦ ਮਤ ਜੇ ਸੇ ॥ ੫ ॥

੨੩੧
 ਚਲੋ ਉਰਬਸੀ ਪੀਛੈ ਤੇ ਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਹੋ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਮਠ ਛੀ ਹੋਵੇ ॥ ਮੇਰੀ ਉਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰਜੇਵੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਰੇ ਕਹੇ ਜਾਵੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਗਹ ਆਵੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਿਲਿ ਉਰਬਸੀ ਸੰ
 ਗ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਦੁਖਿ ਹੋਇ ਆਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭੁਯੋ ਭੁਗਵਤ ਭੁਗਾ ॥ ਪਾਇ
 ਉਰਬਸੀ ਕੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਉਰਬਸੀ ਗਯਾਨ ਅਕਰ ਖੰਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭੁਲੇ ਮਾਨਿਕਰ
 ਹਰ ਖੰਯੋ ॥ ਨਿਸਰਿਨ ਮਾਸ ਬਰਖਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ਤਨ ਮੰਝਿ ਰਿਦੈ ਕਛੂ ਨਹ ਆਨੈ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਬ ਤਨਿ ਪਕੇ ਪੁਰਣ ਭੁਗਾ ॥ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਯੋ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ
 ਜੇਈ ॥ ਤੁਸੈ ਮੇਰਾ ਖਤੁ ਹੋ ਤੇਈ ॥ ੧੫ ॥ **ਪ੍ਰਬੁਰਦਾ ਵਾਰ** ॥ ਅਹੋ ਏਕ ਦੇਖੋ ਮਸਮੇਹਾ ॥

ਆਪਹੀਕੀਯੋਆਪਨੇਦੇਹਾਗਾਹਜਕੰਠਦੇਦਕੀਆਯਾ॥ਜਿਨਿਮੇਰੇਸਬਆਯੁਬ
ਦਾਯਾ॥੧੬॥ਇਨਿਸੇਕੇਰਹਕਜੇਬਹੁਤੇਰੇ॥ਸਰਬਸੁਆਪੁਲੀਯੋਹਰਿਮੇਰੇ॥ਮੇਰੇ
ਨਰੈਨਨਜਨੇਜਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਮਨ੍ਯੋਬਿਖਖਾਤਾ॥੧੭॥ਬਰਖਸਮੁਹਗਏਮਮਬੀ
ਤਿ॥ਸਕਲਬਿਕਾਰਨਲੀਨੇਜੀਤਿ॥ਦੇਖੋਮੇਰੇਸੇਰਹਕਾਯੋ॥ਇਸਤੀਕੇਕਰਆਪੁਬਿ
ਕਾਯੋ॥੧੮॥ਜੇਮੇਰਾਜਾਨਚਕੁਦਰਤੀ॥ਜੀਤਿਸਮਸਤਕਰੀਬਸਿਧਰਤੀ॥ਸਕਲ
ਰੂਪਮਮਚਰਣਨਿਸੇਵੈ॥ਤਨਅਨਧਨਕੋਨਿਤਿਦੇਵੈ॥੧੯॥ਜੇਮੇਰੇਬਿਕਲੇਇਸਤੀਹ
ਬਾ॥ਜਪੁਬਨਰਬਾਜੀਗਾਰਸਾਬਾ॥ਜਪੁਜਪੁਇਸਤੀਮੇਹਿਨਚਾਯੋ॥ਤਪੁਤਪੁਮੇਮੁਰਿਖ

ਸੁਖਪਾਯੋ॥੨੦॥ਤਾਪਰਰਾਜਸਹਿਤਤਸੇਮੋਹਿ॥ਤ੍ਰਿਵਿਸਮਾਨਿਕਾਰਿਚਲੀਬਿਛੋਰਿ॥੨੩੦॥
ਨਰਨਰੁਯੋਮੇਪੀਛੈਧਾਯੋ॥ਜਿਉਉਨਮਤਆਪੁਬਿਸਰਾਯੋ॥੨੧॥ਕੋਨਭਾਂਤਿਤਾਕੇ
ਬਲਹੋਈ॥ਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪਰਹੈਨਹਿਕੋਈ॥ਜੇਹੋਵੇਏਸਤ੍ਰੀਆਧੀਨਾ॥ਜੈਸੇਖਰੀਸੀਗਿ
ਖਰਦੀਨਾ॥੨੨॥ਬਿਵਰਜਾਮੋਨਤਪਸਯਾਤੁਆਗਾ॥ਬਨਮੇਬਸਬੋਦਿਛੁਬੈਰਗਾ॥
ਏਸਅਸਤਕੀਨੇਕਛੁਨਾਹੀ॥ਜੋਲਗਾਤ੍ਰਿਯਾਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੨੩॥ਯਹਉਚਬਸੀ
ਜਬਹਿਤੇਪਾਈ॥ਕਾਮਅਗਾਨੇਬਹੁਭਾਂਤਿਸਗਾਈ॥ਪਰਿਯਹਅਗਾਨਿਨਸੀਤਲ
ਰੁਈ॥ਆਧਿਕਅਧਿਕਬਾਧਤਿਨਿਤਗਾਈ॥੨੪॥ਜੈਸੇਅਗਾਨੇਪ੍ਰਜੁਲਿਤਹੋਈ॥

ਤਾਮੇਈਧਨੁਡਰੈਕੋਈਯਸੋਤੁਆਧਿਕਆਧਿਕਪਰਜਰੈਪਲਕੋਨਹਿਸੀਤਲਤਕ
ਰੈ॥ ੨੫॥ ਮੇਆਪਨੋਨਹਿਜਨੁਜੇਅਰਥਾਆਪਆਪਕੋਕੀਯੋਅਨੁਰਥਾਮੁਰਖ
ਆਪਹਿਪੀਤਿਤਾਨੋਪਰੋਮਿਤਿਮੁਖਅੰਮਿਤਜਨੋ॥ ੨੬॥ ਜੇਮੇਈਸਸਕਲਤੂ
ਕੋਰੋਸੋਚੈਰਹਯੋਤ੍ਰਿਅਕੋਚੈਰੋਮੇਮੁਰਖਤਕੋਧਿਕਾਰਾਜਿਨਿਨਕੀਓਕਛੁਗਜ
ਨਬਿਚਾਰਾ॥ ੨੭॥ ਏਸਤ੍ਰੀਕਬਿਜਾਕੋਚਿਤਹਕਯੋਗਿਯਨੁਬਿਚਰੁਸਕਲਪ
ਰਹਕਯੋਤਕੋਹਸਬਿਨੁਕੋਨਛੁਡਵੈਦੁਜੇਆਪਨਛੁਟਨਪਾਵੈ॥ ੨੮॥
ਤਾਤੇਮੇਹਰਿਚਰਣਨਿਗਰੋਸਕਲਤੁਜਾਗਿਹਸਿਕੋਚੈਰੋ॥

ਜਦਿ ਪਦੇ ਵੀਸੇ ਹਿ ਬੁਝਾਯੋ ॥ ਤਿਯਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖ ਕਹਿ ਸਾਸੁ ਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਤੁਹੂੰ ਮੇ ਮੂਰਿ
 ਖਨ ਹਿ ਜਨੁ ਜੋ ॥ ਕਾਮ ਅੰਧ ਸੁਖ ਣੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਜੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਕੋ ਨਹਿ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਯਹ ਮੇ
 ਰੇ ਮਨ ਬੋਰੇ ਅਸਾਧਾ ॥ ੩੯ ॥ ਜੇ ਮੇ ਸੁਰਗ ਨ ਰੰਕ ਮੇ ਦੇਖੁ ਜੋ ॥ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹੀ ਸੁਖ ਕਰਿ
 ਲੇਖੁ ਜੋ ॥ ਗੁਣ ਮੇ ਸਾ ਪੁਜਾਨਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਪਤੰਗ ਪਰੈ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਤੇ
 ਤਿਨ ਕੇ ਅਪਰਾਧੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੁ ਦੁਖਿ ਕਰਿ ਲੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੇ ਹੀ ਸੁਭਾ
 ਵਾ ॥ ਮੇ ਮਨ ਮੇ ਕਹੁ ਧਰੇ ਅਭਾਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜੇ ਮੇ ਆਪ ਅਗਨਿ ਮੇ ਪਰੈ ॥ ਤੇ ਉਰ ਦੇਖ ਕ
 ਵਨ ਕੇ ਧਰੇ ॥ ਦੇਹ ਅਣੀਨ ਅਹਾ ਦੁਰਗੀਧਾ ॥ ਸੇ ਕਰਿ ਜਨੀ ਬਿਮਲ ਸੁਰਗੀਧਾ ॥ ੪੨ ॥

ਸੋ ਅਪਨੀ ਅਥਿਦਾ ਕਰਕੇ ਨਿਜ ਨੰਦ ਅਰੁ ਮਥੀ ਸਰਕੇ ਯਹ ਤਨੁ ਤੇ ਬਹੁਤ
ਨਿਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਤੁਮੀ ਮਮਤਾ ਗਾਹਿ ਕਰੁ ਰਹੀਐ ॥ ੩੪ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ
ਕਹੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਏਕ ਸੇਕ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ॥ ਕੈ ਯਹ ਤਨੁ ਕਹੀਐ ਰਾਜਾ ਕੇ ॥ ਕੈ ਪਾਵਕ
ਤੁਛੁ ਲਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕੈ ਰੂ ਕੇ ਕੈ ਸੁਨ ਸਿੰਗਾਲਾ ॥ ਕੈ ਆਪਨੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋ ਕਾਲਾ ॥
ਯਹ ਤਨੁ ਪੀ ਕਹੀਐ ਕਿਨ ਕਿਨ ਕੇ ॥ ਪਰ ਗਾਟ ਦੀ ਸਤ ਹੋ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ੩੬ ॥
ਮਹਾ ਅਸੁ ਪਦੇਹ ਯਹ ਐ ਸੀ ॥ ਪਰ ਗਾਟ ਨ ਰਕਖ ਨਿਹੈ ਜੈ ਸੀ ॥ ਤਹ ਕੋ ਮਨ ਬ
ਧੈ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮੰਦਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਮ ਕਾਲ ਕੇ ਫੰਧਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਚਾ ਰਾਧੇਰ ਅਰੁ ਮਾਸ ਰੁ ਅੰਤ ॥

ਮਜਾਮੇਵਰੋਮਨਖੁਦੈਤਾ॥ ਬਿਸਾਮੁਤ੍ਰੇਤ੍ਰਿਅਹਾਰਾ॥ ਏਸਤ੍ਰੀਪਰਗਟਨਰਕਕੀ ੨੩੪
 ਖਾਨਾ॥ ੩੮॥ ਤਾਤੇਏਸਤ੍ਰੀਅਰੁਤਾਸੀਰਗਿ॥ ਤਿਨਕੇਨਹਿਹੁਜੈਪਰਸੀਰਗਿ॥ ਤਿਨ੍ਹਿਕੇਦ
 ਰਸਛੁਬੁਤਮਨਹੋਈ॥ ਦੇਖੇਬਿਨਾਬਿਕਾਰਨਕੋਈ॥ ੩੯॥ ਤਾਤੇਤਿਨਕੇਦਰਸਨ
 ਕਰੀਐ॥ ਆਪਹਿਅਪਿਨਰਕਨਹਿਤੁਰੀਐ॥ ਜੋਯਹਿਇਦ੍ਰਿਅਅਰਥਨਿਦਾ
 ਰੈ॥ ਅਨਬਚਕ੍ਰਮਦੁਹਸੀਗਾਤਿਟਾਰੈ॥ ੪੦॥ ਤਬਯਹਅਨਸਹਜਹਿਬਿਰਹੋਈ॥
 ਕਦੇਬਿਕਾਰਨਪਰਸੈਕੋਈ॥ ਤਾਤੇਜੇਏਸਤ੍ਰਿਨੁਕੋਭੁਜੈ॥ ਅਰੁਏਸਤ੍ਰੀਤਿਨਕੇ
 ਧੁਧਿਤ੍ਰੀ॥ ੪੧॥ ਦਰਸਪਰਸਅਰੁਸਦਨਨਿਦਾਸ॥ ਸਬਭਾਵਨਤੇਮਾਨੈਤ੍ਰਾਸ॥

ਉਦ੍ਰਿਖਕੋ ਬਿਸ੍ਵਸਨ ਕਰੈ ॥ ਗਯਾਨ ਵੰਤ ਨਿਤ ਹੀ ਪਰਹਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖ
ਜੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੋ ਸਬ ਸੀਰਾ ਅਜੁਗਤਿ ॥ ਤੇ ਜੇ ਜਗਤੋ ਛੂਟੇ ਚਹੈ ॥ ਤੇ
ਮਸੇਕੁ ਸੀਗਤਿ ਰਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇ ਸਬ ਸੀਰਾ ਨਿਵਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਚਰਣ ਕਦ
ਲਭਿ ਰਧਾਰੈ ॥ ਹੀਨ ਬੰਧ ਕਰੁਣਾ ਮੇਸ੍ਵਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਯਹ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ **ਨੇਵਾਰ** ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਬਚਨ ਕਰੈ ਨਰ ਰਾਜਾ ॥ ਤੁਝਿ ਉਰ ਬਸੀ ਲੋਕ ਸੁਖ ਸਾਜਾ ॥
ਗਯਾਨ ਲਯੋ ਸਬ ਸੀਰਾ ਰੰਗ ॥ ਮਨ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿ ਮੇ ਮੇਧਾਰੰਗ ॥ ੪੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪ
ਦਯਹ ਪੁਰਖ ਰਬਾ ॥ ਨਰ ਤੁਨ ਪਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ਸੁਰਬਾ ॥ ਜਬ ਸਮਸਤ ਕੀ ਸੀਗਤੁ ਤੇ ॥

ਸਤਿਸੰਗਤਿਗਾਹਿਮੋਕੋਭੁਜੈ॥੪੬॥ਸਿਤਿਬਤਵੈਹਿਤਉਪਦੇਸਾ॥ਜਿਨਤੇਸੰਸਾਰੈ॥੨੩੫
ਨਲੇਸਾ॥ਮਨਤੇਸਬਆਸਕਤਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸੰਤਅਹਭਵਸਾਗਾਰਤਾਰੈ॥੪੭॥ਨ੍ਰਿ
ਸਪ੍ਰਹਨਿਰਾਰੀਭੁਸਮਦਰਸੈ॥ਸੰਗਹਿਰਹਿਤਦੁਦਨਹਿਪਰਸੈ॥ਅਹਿਕਾਰਆ
ਤਨਹਿਆਨੈ॥ਸੋਹਿਭੁਜੈਦੂਜੇਨਹਿਜਾਨੈ॥੪੮॥ਤੇਜਦੀਪਉਪਦੇਸਨਦੇਵੈ॥
ਤੁਹੁਮੋਹਿਚਹੈਤੇਸੇਵੈ॥ਤੁਹਾਕਥਾਮੇਰੀਨਿਤਹੋਵੈ॥ਤੇਈਅਘਸੰਦੇਹਨਿਬੋਵੈ॥੪੯॥
ਮੇਰੀਕਥਾਸੁਵਨਜੇਕਰੈ॥ਤੇਸਬਪਾਪਨਤੇਨਿਸਤਰੈ॥ਸੁਨੈਕਹੈਅੰਤਗਤਿਧਾਵੈ॥
॥ਅਤਿਆਦਰਸੋਪ੍ਰੀਤਿਬਧਾਵੈ॥੫੦॥ਤੇਸਹਜਹੀਲਹੈਅਮਭੁਗਤਿ॥ਸਹਜਹਿ

ਹੋਵੈਸਕਲਤਾਬਿਕਤਿ॥ ਮੇਰੀਕੁਗਤਿਲਹੈਨਰਜਬਹੀ॥ ਪੁਰਣਕਾਮਰੂਪੋਸੇਤ
ਬਹੀ॥ ੫੧॥ ਤਕੋਕਛੂਨਕਰਣੇਰਹੈ॥ ਰਿਜਨਨੰਦਰੂਪਮਲਹੈ॥ ਸੀਤਨਿਸਾਕ
ਰੂਹੋਵੈਕੋਈ॥ ਤਹਾਂਅਗਨਿਪ੍ਰਜਾਏਜੋਈ॥ ੫੨॥ ਤਮਤੁਖਾਰਬੁਸਹਜਹਿਜਾਵੈ॥
ਤੁਸਾਧੁਸਬਦੇਖਮਿਟਾਵੈ॥ ਯਹਅਪਰਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ ਜਾਂਮੇਬੁਝੈਜੀਵਅਪ
ਰ॥ ੫੩॥ ਤਿਨਕੋਨਾਵਏਕਈਏਹ॥ ਸੀਤਰੂਪਪਰਗਟਮਾਵੇਹ॥ ਜੋਯੋਪ
ਣਨਿਰਾਖੈ॥ ਆਹਰਾ॥ ਮੇਰੀਸਰਣਿਦੁਖਸੰਹਾਰ॥ ੫੪॥ ਜੋਪਰਲੋਕਧਰਮ
ਧਨਜੋਲੋ॥ ਤੁਭੁਵਤਾਰਕਸਾਧੁਮਨੋ॥ ਜਿਨਕੇਹਿਦੇਪ੍ਰਗਟਮਚਰਣ॥

ੴ

ਤਿਨੁ ਬਿਨੁ ਯਾਤੁ ਵਯੋਰਨ ਸਰਣਾ ॥ ੫੫ ॥ ਜੁ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸੁਰਜ ਦੇ ਕਾਯੋ ਯੋ ਉਰ ਨੈਨ
ਉਪਾਰੋ ਨੈਕਾ ਸੀਤੈ ਮਾਤੁ ਪਤਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਸੀਤੈ ਦੇਵ ਬੰਧ ਦੁਖ ਹਾਰੀ ॥ ੫੬ ॥ ਤਤੈ ਸੀ
ਤ ਸੀਗਾ ਨਿਤ ਕਰਣਾ ॥ ਮੋਰ ਉਪਾਇ ਨ ਹਿਰਦੈ ਧਰਣਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਅਨਾ ਸਭ ਵਤਰੈ ॥
ਅਨਾ ਸਮੋ ਕੋ ਅਨੁਸਾਰੈ ॥ ੫੭ ॥ ਤੁਬ ਪਰੁ ਵਯੋਰਨ ਕਰੋ ॥ ਸੁ ਉਰ ਬਸੀ ਲੋਕ ਪ
ਰਹ ਕਰੋ ॥ ਸਬਤਾ ਜਿ ਕਰੋ ਅਤਮਾਰਾ ॥ ਬਿਚ ਕਰੋ ਭੂਮੈ ਹੈ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ॥ ੫੮ ॥ ਤਤੈ
ਅਸੀਤ ਸੀਗਾ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਸੀਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੁਖ ਹੀ ਭਵ
ਤਰੈ ॥ ਸੁਖ ਹੀ ਮਮ ਚਰਣਾ ਨਿਤ ਧਾਰੈ ॥ ੫੯ ॥ **ਦੇਹਾ** ॥ ॥ ਅੰਸੋ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਕੋ ਸੁਨਿ

੨੩੬

ਹਰਿਜੀਸੰਸੰਗਾ ਤਬ ਉਪਵਜਨ ਪੁਛਿਓ ਕਿਰਮ ਜੇਗਾ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ **ਹਿਤਿ ਸੀ**
ਕੁਗਾਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀਭੁਗ** ਵਨ **ਉਪਵ** ਸੰਬਾਦੇ **ਕੁਖਾ**
ਐਲਗੀ **ਕੁਨਿਰ** ਨੇ **ਖਟ** ਬਿਸਮੇ **ਪੁਜਾਇ** ੨੬ ॥ **ਉਪਵੇਦ** ਚ **ਚੋ** ਪਈ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਅਬ ਐਸੀ ਕੁਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇਗਾ ਬਿਧਿ ਜੈਸੀ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋਇ
ਸਤ ਸੰਗਾ ਪਾਵੈ ਰਾਜਾ ਨ ਹੋਇ ਨਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਯਹ ਜੇ ਤੁਵ ਪਤਿ ਮਾਕੀ ਪੁਜਾ ਤੁ
ਤੇ ਸੇਇ ਕਹੈ ਨ ਹਿਦੂਜਾ ਯਾ ਕੇ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਨਾਰਦਾ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਪਰਮ
ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ ਸਕਲ ਮੁਨੀ ਸਰਜੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸੇ ਬ੍ਰਿਯ ਹੁਕੁ ਖੇਤੋ ਤੇ ਕ

ਲਪਆਵਿਬਿਧਿਸੇਤੁਅਕਪਯੋਸੋਦਿਫੁਕਰਿਬਿਧਿਹਿਰਦੈਗਪਯੋ॥੩॥ਤਿਨਾਕ੍ਰਿ ੧੩੭
 ਗੁਣਿਕਸੁਤਨਿਸੁਨਯੋਸਰੂਦਹੁਤੇਭਵਨੀਪਯੋਜੇਤੇਸਕਲਬਰਣਆਸੁਮਾ॥
 ਇਸ੍ਰੀਅੰਤਿਜਸਬਕੋਧਰਮਾ॥੪॥ਯਾਬਿਨੁਐਰਧਰਮਪੈਜੇਤੇਯਾਹੀਕਾਜਕਰੇ
 ਰੇਤੇਤੇਯਾਬਿਨੁਐਰਧਰਮਜੇਕਰੇਤੋਤਿਨਤੇਫਿਰਿਬਿਧਨਪਰੈ॥੫॥ਯਹਈਸਬ
 ਧਰਮਨਿਕੋਧਰਮਾਯਾਹੀਹੁਤੇਕਟੈਸਬਕਰਮਾਤਾਤੇਪੁਜਾਬਿਸਤਾਰੈਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰੇਜੀਵਨਿਨਿਸਤਾਰੈ॥੬॥ਤੁਮਦਯਾਲਸਬਕੇਹਿਤਕਾਰੀਸਿਮਰਤੁਸਕਲਦੁਖ
 ਅਪਹਾਰੀਸੁਨਿਏਪਰਉਪਕਾਰੀਬੀਨਾਬੋਲੇਹਰਖਕਮਲਦਲਨੈਨਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀ

ਜਗਸਬ ਪੁਜਾਠਾਨੇ

ਕੁ ਗਵਨੇ ਬਾਰਾ ॥ ਉਧਵਯਾਕੋ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾ ॥ ਮਮ ਪੁਜਾਬਹਾ ਬਿਧਿ ਬਿਸਤਰਾ ॥
ਪਰਿਤੋਸੇ ਸੇਖੇ ਪਸੁਨਾਉ ॥ ਤਾਮੇ ਤੁਤੁ ਸਕਲ ਕੋਲ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪੁਜਾਬਿਧਿ ਹੈ ਤੀਨਿ
ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਬੈਦਿਕ ਤੀਰਿਕ ਮਿਸਰਤ ਸਾਰਾ ॥ ਬੈਦਮਤ੍ਰ ਅਰੁ ਬੈਦਿਕ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋਕਹੀਏ
ਬੈਦਿਕ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਯੇਹੀ ਤੀਰਿਕ ਮਿਸਰਤ ਜਾਣੈ ॥ ਭਾਵੈ ਤਸੇ ਪੁਜਾਠਾਨੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰ
ਰੁਖਤੀ ਬੈਸਾ ਤਿਬਰਣਾ ॥ ਏਨਕੋ ਜਾਬਿਧਿ ਪੁਜਾ ਕਰਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇ ਸਮਸਤਾ ਬਿਧਤੁ ਮ
ਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਕੋ ਕਾਇਆ ਟੁਝਿ ਪਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਭੂਮਾ ਅਗਨਿ ਜਲ ਬਾਏ ॥
ਦੇਜ ਅਰੁ ਮਾਪਾ ਅਰਕ ਅਰੁ ਗਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰੁ ਸਬ ਹਿਨ੍ਦੂ ਮੇ ਮੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਥਾ

ਗੁਰ ਅਰੁ ਮੇ ਮੇਰੇ ਦਨ ਰਾਖੇ ॥ ਮਨੁ ਪਬੁ ਧਿ ਦੁਖੈ ਕਾਰਿ ਨਾਖੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਧ ਹੋਇ ਜਲ
 ਮਾਟੀ ਸੀਰਾ ॥ ਸਨਾਦਿ ਕਸਕ ਲਈ ਅੰਗ ॥ ਜੇ ਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬੇਦ ਅਰੁ ਤ੍ਰਿਤਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਪ
 ਫੈ ਸਕ ਲਮ ਮਮੰਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀਧ ਜੋ ਉਪਾਸਨਾ ਦਿ ਜੇ ਕਰਮ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਤਿਹੁ ਬਰਣ
 ਨਿਕੇਧ ਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਸੇ ਨਿਤ ਮੋ ਕੋ ਰੁਜੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਖੇਧ ਸਕ ਲਮੇ ਰੁਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਾ
 ਹੀ ਕਰਿ ਮਮ ਸੁਮਿਰਣ ਹੋਈ ॥ ਕਟੈ ਸਬ ਕਰਮ ਨਿਕੋਧੋਈ ॥ ਜੋਈ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ਮਮਧ
 ਰਮਾ ॥ ਮਮ ਸੁਮਿਰਣ ਬਿਨ ਬੰਧਨ ਕਰਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਬ ਰੁਖੋ ਪ੍ਰਤਿ ਆ ਕੇ ਰੇਦਾ ॥ ਸੇਵਤੁ
 ਜਿਨ ਹਿ ਮਿਟੈ ਭਵ ਖੇਦਾ ॥ ਏਕ ਸਿਲਾ ਕੀ ਕਹੀਏ ਮੂਰਤਿ ॥ ਏਕ ਕਾਠ ਕੀ ਤੁਮ ਮਮ ਸੁਰ

ਤ੍ਰਿ॥ ੧੬॥ ਏਕਲੇਪਚੰਦਨਕੀਕਰੀਏ॥ ਏਕਚੰਦ੍ਰਲਿਖਪੁਸ਼ੁਕਧਰੀਏ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਏਕ
 ਸ੍ਰਵਣਸਵਰੀ॥ ਏਕਮਨੋਮਮਮੰਧਰੀ॥ ੧੭॥ ਏਕਮ੍ਰਿਤਕਾਕੋਲੈਕੀਨੀ॥ ਏਕਰ
 ਤਨਮਾਣਿਕੀਕਾਰਿਲੀਨੀ॥ ਏਮਮਪ੍ਰਤਿਮਾਅਸਟਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਮਨੋਮਮਮੰਦਰ
 ਨਿਜੁਸਾਰ॥ ੧੮॥ ਤ੍ਰਿਨਮੋਹਵੈਲਿਸਚਲਜੇਤੀ॥ ਸੈਨਾਰਿਕਨਿਕਰਾਵੈਤੇਤੀ॥
 ਸਾਲਗਰਾਮਆਦਿਹੋਜੇਤੀ॥ ਮੇਰਤਨਜਾਨੈਨਿਤਤੇਤੀ॥ ੧੯॥ ਔਰਸਬਨਕੋਪੁ
 ਜਾਕਾਲ॥ ਕਿੰਬਾਜਾਨੈਨਿਤਗੋਪਾਲ॥ ਲੇਖਲਿਖੀਮਾਰਜਨਕਰੈ॥ ਔਰਨਿਏਸ
 ਨਾਹਿਬਿਸਤਰੈ॥ ੨੦॥ ਉਤਮਸਾਸਰੀਸੇਸੇਵੈ॥ ਤਨਮਨਧਨਮੋਕੋਸਬਦੇਵੈ॥

ਜੋ ਨਿਹਕਾ ਮਨਿ ਹਕ ਪਟਹੋਈ ॥ ਕਰੈ ਰਾਵ ਬਸਿ ਮੋ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਉਤਮ ਬਸਤੁ ਨਿਅਨ ੨੩੮
ਕਰਿ ਲਯਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਸਬ ਮੋ ਹਿਰ ਛਾਵੈ ॥ ਉਤਮ ਬਿਧਿ ਏਸ ਨਨਕ ਰਾਵੈ ॥ ਬਸ
ਤਾ ਭਰਣਾ ਵਿਕ ਪਹਿਰਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਤਾ ਵਿਕਹੋ ਮਹਿ ਕਰੈ ॥ ਧਰ ਟੀਰ ਵਿ
ਉਸਤੁ ਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜਲ ਕੋ ਪੁਜੈ ਜਲ ਫੂਲਾ ॥ ਜਾਨੈ ਸੋ ਹਿਸ ਕਲ ਮੇ ਮੂਲਾ ॥ ੨੩ ॥
ਭਗਤਿ ਸਹਿਤ ਜੋ ਅਰਪੈ ਤੇਈ ॥ ਤਾਹੂ ਤੇ ਮੋ ਕੋ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਤੋ ਜੋ ਧੁਪ ਦੀਪ ਨੈ ਬੇਦਾ ॥
ਮੋ ਕੋ ਬੁਧ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਤਾਕੀ ਮਹਿ ਮਾਕਹਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜੁਹੈ ਤੁਮੈ ਗੀਪੈ
ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਧੀਨਾ ॥ ਤੇ ਖਨ ਆਨੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਭਾਖੈ

ਪੁਜਾ ਬਿਧਿ ਤੇ ਸੋ ਸਾ ਵਧਾਨ ਹੋ ਸੁਨੀਯੋ ਸੋ ਸੋ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਇਸਨਨਾ ਅਨਮੋ
 ਰਾਖੋ ਸੇ ਰੋਧ ਜਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਜਾ ਸੇ ਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸਬ ਲੇਈ ॥ ਟਿਕੀ ਉਨਿ ਬੇ ਕੋਰਹ
 ਨਨਦੇਈ ॥ ਬੈਠੇ ਉਤ੍ਰ ਕੈ ਪੁਰਬ ਮੁਖਾ ॥ ਨਿਸਚਲ ਪੁਤਮਾ ਕੇ ਵਲ ਸਨ ਮੁਖਾ ॥ ੨੭
 ਵਰਤੁ ਨਿਜੇ ਨਿਜਾ ਅਸਨ ਕਰੈ ॥ ਅੰਗਨ ਕੇ ਨਜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਤਰੈ ॥ ਨਜਾ ਸਕਰੈ ਮ
 ਮ ਮੂਰਤਿ ਅੰਗਾ ॥ ਤਬ ਠਨੈ ਸਨਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਉਤਮ ਕਲਸ ਤੇ ਇਸੇ ਭਰੈ ਦੂ
 ਜੇ ਜਲ ਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਹਿਧੈ ॥ ਜਲ ਮੇ ਬਹੁਤ ਸੁਰੀਧਾ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਤਾਸੇ ਮੇ ਹਿਸਨਾਨ ਕਰ
 ਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਰਘ ਪਾਟ ਅਰੁ ਬਿਸ੍ਵਰ ਕਰੈ ॥ ਤੀਨ ਪਾਤ੍ਰ ਤੇ ਜਲ ਭਰੈ ॥ ਗੰਧ ਪੁਖਤਿ

ਗਾਇਤੀ ਅਭਿਮੰਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਤੁਬਾ ਆਪਨੇ ਕਰੈ ਤਨ ਸੁਧਾ ਕੇਹੂੰ ਦੁਰ ਨ ਹੋਇ ਅ
 ਸੁਧਾ ॥ ਹਿੰਦੈ ਆਹਿ ਅਰੁ ਪਹਿਧਾਵੈ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗੁਰ
 ਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਏਧਾ ਵੈ ਤਨ ਆਹਿ ਉਜਾਸਾ ॥ ਪੁਜਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਤਨ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨਿ ਮੂਰ
 ਤਿ ਮੇਥਾ ਪੇਸੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੰਗੋ ਪਾਂਗ ਕਰੈ ਤਨ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਈ ਭਾਵਨ ਉਪਜੈ ਦੂਜਾ ॥
 ਵੈ ਅਰਘ ਪਾਦ ਆਚ ਵਨਾ ॥ ਰਚੈ ਅਸੁ ਦਲ ਪੰਕਜ ਭਵਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਪਰਸਾ
 ਪੈਧਰ ਆਇ ॥ ਸਕਲ ਸਕਤਿ ਗਵਿਸਾਸਿ ॥ ਗਨਾਇ ॥ ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਅਸਿਅ
 ਸਤ੍ਰਾ ॥ ਧਨੁ ਖਰੁ ਬਾਣ ਮੁਸਲ ਹਲ ਸਸਤ੍ਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਏਅੰ ਠੈ ਆਠ ਦਿਸ ਅਨੈ ॥ ਆਇ

ਮਾਲਤਾਤਾਉਰਜਾਨੈ ਨਿੰਦਸੁਨੰਦਮਹਾਬਲਚੰਡਾ ਕੁਮੁਦੇਖਣਬਲਕੁਮਦਪ੍ਰ
 ਚੰਡਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸੁਦਸਾਪਾਰਖਵਸਮਗਾ ਠਢੇਗਾਰੁਰੁਜੇਰਿਕਰਿਅਗਾ ॥
 ਬਿਖੁਕਸੇਨਬਜਾਸਗੁਰਦੇਵਾ ਗਾਣਪਤਿਦੁਰਗਾ ਅਰੁਸਬਦੇਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕ
 ਰਜੇਰੇਹਰਿਸਨਮੁਖਠਢੇ ਹਰਖਤਬਦਨਪ੍ਰੇਮਾ ਅਤਥਾਢੇ ਸਬਹਿਨਕੋਪੁਜੈ
 ਅਰਘਾਦਿ ॥ ਬਿਨੈਨਿੰਮਤਾਥੈਦਨਮਾਦਿ ॥ ੩੭ ॥ ਚੰਦਨਅਰੁਕਰਪੁਰਉਸੀਰਾ ॥
 ਕੁੰਕਮਅਗਾਰਸੁਰੀਧਤਨੀਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਕਛੁਮਪੁਪ੍ਰਕਚਢਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲਜਲ
 ਆਚਮਨਕਰਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪੁਨਿਸੁਰੀਧਜਲਦੇਇਸਨਾ ਮੰਤ੍ਰਬਚਨਮਨਨਹਿਅਨਾ ॥
 ਕੁਮ

ਪੁੰਡਰੀਕ ਲੋਚਨ ਭਵਤੁ ਵਨਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਸਬ ਕੇ ਉਪਜਾ ਵਨਾ ॥ ੨੮੯ ॥ ਜੀ ਜੇ ਰ੍ਹ
 ਹਮ ਸਕਲ ਆਧਾਰਾ ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਸਤੇ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਅੰਸੇ ਤੇ ਤਮ੍ਹਰੇ ਚਰੇ ॥ ਸਹਸ
 ਸੀਰਖਾ ਸੁਤਿ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਜਨੇ ਓਅਰੁ ਅਭੁਰਣਾ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤਿਲ
 ਕਾਰਿ ਕਰ ਰਣਾ ॥ ਉਤਮ ਮਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸੁਰੀਧਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮੋਸੇ ਮਨ ਬੰਧਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਬਾਲ ਕੋਚਾ ਆਚਰੁ ਮਨ ਕਰਵੈ ॥ ਕੁਸਮ ਸੁਰੀਧਰੁ ਪੁਪਬਨ ਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਅਧ
 ਤੀ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਨਾ ਬਿਧਿ ਨਿਵੇਦ ਸਵਾਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਖਰਿਖਾਂਡਾ ਪ੍ਰਤਦ ਧਿਲਾ
 ਪਸੀ ॥ ਲਾਰੂ ਪੁਵਾਸੇ ਹਾਰ ਸੁਰਸੀ ॥ ਬਿਜਨ ਕਰੈ ਅੰਬ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਬਿਭ

੨੪੯

੩੭

ਵਲਗਾਵੈਬਹੁਹਿਤਮੇਰੇ॥੪੩॥ਨਿਤਦਾਤੁਜੇਨਿਉਬਵਨੇਤੇਲਾਅਨਵਾਵੈਪੰਚ
ਮਿਤਮੇਲਾ॥ਅਲਿਕਰਦਰਸਨਅਦਰਸਾ॥ਗੀਤੁਨਿਤਬਜੀਤਸਪਰਸਾ॥੪੪
ਬਹੁਤਭਾਂਤਨੇਬੇਦਸਵਾਰੈ॥ਨਿਤਨਹੀਤੇਪੁਰਬਨਟਾਰੈ॥ਬਹੁਰਿਕਰੈਪਾਵਕਮੇ
ਪੁਜਾ॥ਸੋਬਿਨੁਤਹਿਨਜਾਨੈਦੁਜਾ॥੪੫॥ਅਗਾਨਿਕੁੰਡਮਹਿਅਗਾਨਹਿਧਰੈ॥
ਸਮਿਧਾਪ੍ਰਤਾਰੇਕਹੋਮਹਿਕਰੈ॥ਹੋਅਕਰੈਪਾਛਿਪਾਛਿਮਮਮੰਤ੍ਰ॥ਜਿਨਕੋਕਹੈ
ਬੇਦਅਕੁੰਤ॥੪੬॥ਕਰਿਹੋਮਹਿਅਚਮਨਕਰਾਵੈ॥ਤਾਤੇਮੇਰੇਰੂਪਹਿਧਾ
ਵੈ॥ਤਪਤਸ੍ਰਵਣਤੁਲਿਛੁਬੀਅੰਬਾ॥ਚਰਚਤੁਰਕੁਜਾਅਯੁਧਸੰਗਾ॥੪੭॥

ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਡਲਮਾਣਿਮਾਲਾ॥ ਸੀਸਮੁਕਟਕਟਿਸੁਤ੍ਰਬਿਸਾਲਾ॥ ਰਿਗੁਲ ੨੪੨
 ਤਾਅਕੁਲਖਮੀਅਦਿ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਧਿਯਾਵੈਰੁਪਅਨਾਦਿ॥ ੪੮॥ ਪੁਨਿਨਿਦਾਦ
 ਪਰਖਦਜੇਤੇ॥ ਬਾਲਿਬਿਧਨਸੇਪੁਜੈਤੇਤੇ॥ ਜਪੈਮੂਲਮੰਤ੍ਰਹਿਬਹੁਬਾਰਾ॥ ਜਾ
 ਬਿਧਿਬਧੈਪ੍ਰੇਮਅਧਿਕਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਪੀਛੇਤੇਪਰਸਾਦਹਿਲੇਵੈ॥ ਲੈਕਰਿਸਬਰ
 ਗਤਨਕੋਦੇਵੈ॥ ਅਗਯਾਪਾਇਆਪੁਤਬਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤਜੇਤੇਜੀਅ
 ਭਾਵੈ॥ ੫੦॥ ਪੁਨਿਅਰਪੈਸੁਰੀ॥ ਧਤੈਮੂਲਾ॥ ਉਤਮਮਾਲਾਉਤਮਫੂਲਾ॥ ਮੇਰੇ
 ਗੁਣਉਚੇਸੁਰਗਾਵੈ॥ ਨਾਮਨਿਭਾਖੈਪ੍ਰੇਮਬੰਧਾਵੈ॥ ੫੧॥ ਮੇਰੇਗੁਣਅਰੁਕਰਮ

ਸਰਾਹੈ॥ ਪੁਰਣ ਪ੍ਰੇਮਾ ਸਿਧ ਅਵਗਾਹੈ॥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਮਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਸੋ ਬਿਨੁ ਕਹੁ
 ਨ ਪਛੁਠਹਰਾਵੈ॥ ਚਰਣ ਪਲੇਟੈ ਸੈਨ ਕਰਾਈ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮ ਭੂਲ ਨਹੀ ਜਾਈ॥
 ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕ੍ਰਿਤ ਬੈਦਾ॥ ਜੇਈ ਜੇਉ ਸਤ ਤਿ ਕੇ ਭੇਦਾ॥ ੫੩॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਸੋ ਮਮ
 ਉਸਤਤ ਕਰੈ॥ ਬਰਬਰ ਚਰਣ ਨ ਮੇ ਪਰੈ॥ ਪੀਛੈ ਪਾਰਿ ਜੇਰੁ ਕਰਦੇਈ॥ ਕਰੈ ਦੀਨਹੈ
 ਬਿਨਤੀ ਸੋਈ॥ ੫੪॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤਰੈ॥ ਕਾਲੁ ਮ੍ਰਿਤ ਭੋ ਸੇਕਾ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਤੁਮਾਇ
 ਨੁਮੈਰੈ ਅੰਠ ਕੋਈ॥ ੫੫॥ ਚਰਣ ਨਿਕਾਜੈ ਸੋਈ॥ ੫੬॥ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਤਿ ਜੇ ਰਿਖੈ ਧਰੈ॥
 ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਸਿਜਾ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਏਅ ਕਾ ਬਜਹਾਈ॥ ੫੭॥ ਤੇ ਸਮਸਤ ਮਮ ਮੂਰਤ

ਲੇਖੇ॥੫੬॥ ਕਰੈ ਜਬਾ ਬਿਧਿ ਸਬ ਮੈ ਪੂਜਾ ਜੋ ਕੋ ਛੋਡੈ ਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ॥ ਯਾ ਕ੍ਰਿ ਅਜੇ ਗਾਹਿ
 ਮਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸੇ ਨ ਰਹੁ ਗਾਤਿ ਮੁਕਾਤਿ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੫੭॥ ਮੇ ਕੋ ਉਤਮ ਗਾਹ ਸਵਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਮੈ
 ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਪਧਰਾਵੈ ॥ ਮੇ ਕੋ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਫੁਲ ਦਾਈ ॥ ਜੋ ^{ਨਮ} ~~ਬਾਗੁ~~ ਮੇ ਹੋ ਛੁਵ ਕੀ ਅਧਿਕਾਈ ॥੫੮॥
 ਮਮ ਹਿਤ ਸਦਾ ਬ੍ਰਤਾਵੈ ਵੇਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਮਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸੇਵੈ ॥ ਮਮ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਦਾਹ ਕੇ ਹੋਤ
 ॥ ਵੇਇ ਗਾਵ ਪੁਰਹਾਟੁ ਖੇਤਾ ॥੫੯॥ ਸੇ ਮਮ ਸਮਾਈ ਚੁਰਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਲੋਕ ਕੇ ਈਸਕ
 ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਥਾਪਨ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਸਬ ਭੂਪਤਿ ਪੈ ਅਵਤਰੈ ॥੬੦॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੰਦਿਰ ਸ
 ਵਰਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਲੋਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਪੂਜਾ ਦਿਕ ਨਿਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਲੋਕਾ ਜਤਨ ਹੀ ਨਾਨ ਭੈ

੨੪੩

ਸੋਕਾ॥ ੬੧॥ ਤੀਨੋਕੀਏਲਹੈਬੈਕੁੰਠਾ ਕਾਲਾ ਵਿਕਸਬਹੁਤੇ ਅਕੁੰਠਾ ਜੋਯੋਸੇਵੈਹੂੰ ਨਿਹ
ਕਾਮਾ ਸੋਮਾ ਮਰਗਾਤਿ ਲਹੈ ਸੁਖਧਾਮਾ॥ ੬੨॥ ਨਿਹਕਾਮੀ ਭਾਵੈ ਤੁਯੋਸੇਵੈ ਜੋਤਨਾਨੁਪਨ
ਮੋਕੈਦੇਵੈ ਸੋਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਨਿਜਗਯਾਨਾ ਲਹੈ ਮੇਰੇ ਹਿਛੁਟੇ ਸਬਾਅਨ॥ ੬੩॥ ਬ੍ਰਿਤਿ ਸੁਰਨਾਮੁ
ਬਿਪ੍ਰਨਕੇਰੀ ਅਰੁ ਜੋ ਕਰੀ ਹੋਇ ਕਛੁ ਮੇਰੀ ਦਈ ਅੰਗਕੀ ਕਿਬਾ ਪੁਤਾ ਕੇ ਹਰੇ ਕਰੋ
ਸਬਾਪਾਪਾ॥ ੬੪॥ ਸੋਹੈ ਵੇਕ੍ਰੀ ਮਾਇਸਾ ਮਾਹੀ ਬਰਖੋ ਕੇਟਿ ਹੂੰ ਨਿਕਸੈ ਨਹੀ ਕਬਤਾ ਪ੍ਰੇਰ
ਕਤ ਸਾਸਹਾਈ ਅਨੁਮੋਦਨ ਜਿਨਰੁ ਚਉਪਜਾਈ॥ ੬੫॥ ਸਬਾਹਿਨੇ ਕੇਫ ਭੁਹੋਇ ਸ
ਮਨਾ ਭਾਵੈ ਉਤਮ ਭਾਵੈ ਅਨਾ ਤੁਤੇ ਮਾਹਿਤ ਕ੍ਰਮਨ ਕਰੈ ਸੋਬਹੁਤਨ ਲੇਭਵਜ ਲਤਬੈ॥

੬੬॥ **ਹੋਹਾ** ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਪੁਜ ਕੇ ਕਰੈ ਤ ਕੇ ਉਪ ਜੈ ਗਯਾਨਾ ਜਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਦ ਲੈ ਹੋਤ ਕੇ ਕਰੇ ਬ

੨੪੪

ਖਨ ॥ ੧॥ **ਇ ਤਿਸੀ** ਭਾਗ ਵੇਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕੰਧੇ **ਸ਼ੀ** ਭਗ **ਵਾਨ** ਉਪਦ

ਸਿਧਾ ਦੇ **ਭਾਖਾ** ਯੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪੁਜਾ **ਬਿਧਿ** ਬਰਨਨ ਨਾਮ **ਸਤ** ਈਸ ਮੇ **ਧਿਆਇ** ॥ ੨॥

ਸ਼ੀ ਭਗ ਵੇਨੇ **ਵਚ** ॥ **ਚੋ** ॥ ਉਪਦੇਤੇ ਮੇ ਭਾਖੇ ਗਯਾਨਾ ਜਾ ਤੇ ਲੈ ਮੇ ਹਿਤ ਜਿ ਅਨਾ ਉਤਮ

ਮਧਿ ਮਕਰ ਮਸ੍ਰ ਭਾਵਾ ਜੇ ਸਭ ਜਗ ਮੇ ਨਾਨ ਭਾਵਾ ॥ ੧॥ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਦਾਨ ਹਿ ਕਰੈ ॥

ਅਰੁਨ ਹਿ ਕਛੁ ਉਸਤਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਸ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਨਿਰਮਿਤ ਸਬ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਜਨ ਸਬ

ਕੇਦ ਹਿ ਭਾਨੈ ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਦਿ ਕੀ ਟਪ੍ਰਜੀਤਾ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਦੇਖੈ ਮਮ ਸੀਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ

ਕਰਮੁ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਅਨੈ ਭਾਵਾ ਅਭਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ਅਰਥ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਾਯਾ ਮੋਹਾਰਿ
ਤਾ ਅਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥ ਮਿਥੁ ਜਾ ਮਾਹਿ ਰੇਤ ਕੇ ਧਰੈ ॥ ਤਾ ਤੈ ਮੁਰਖ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ ॥ ੪ ॥ ਲੀਨ ਹੋਹਿ ਜਬ ਏ
ਦੁਯ ਦੇਹਾ ॥ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ਤਬ ਅਤੁ ਅਏਹਾ ॥ ਜਹਾ ਨ ਲਗੈ ਤਹੀ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਤਾ ਤਿ
ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨਿ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਮੇ ਹੋਵੈ ਲੀਨਾ ॥ ਮਰਣ ਕਹੀਏ ਅਹਿ ਮਮ ਹੀਨਾ ॥ ਫੀ
ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਅਰੁ ਦੇਖਤ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਪਨਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਲਗਿ ਸੇਵੈ ਤੇ
ਲਗ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਗਤ ਹੀ ਕਛੁ ਵੈ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਤੁਯ ਹ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਪ ਰੁਪੁੰਨੀ ॥ ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਸਬ ਜਨੈ ਸੁਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਪੈਯਹਾ ਸੁਖ ਵੈ ਤਾ ਅਸਤਿ ॥ ਸੇ ਬਿਨੁ ਐਰ ਕਛੁ ਨ ਹਿਸਤਿ ॥

ਰੇਖਨਸੁਨਨਕਹਨਮੇਆਵੈ। ਅਨੁਅਰੁਬਾਧਿਜਹਾਏਜਾਵੈ॥੮॥ ਤੇਸਮਸਤਜੇਕਛੁ ੨੪੫
ਵੈਨਾਹੀ। ਤੇਸੁਰੁਅਸੁਰੁਕਹੈਕਾਮਾਹੀ। ਜਦਿਪਿਰੈਮਿਥਜਾਸਿਸਰਾ। ਤੇਹੂੰਦੁਖਕੇਵਾਰਨਪਰਾ।
ਜੇਲਗਾਰੇਹਬੁਧਿਨਹਿਛੁਟੈ। ਤੇਲਗਿਰੁਦਰੈਪਲਕਨਹੁਟੈ। ਜੇਸੇਅਪਨੀਧੁਨਿਕੀਛਾ
ਈ। ਅਰੁਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਿੰਘਕੀਨਿਆਈ॥੧੦॥ ਸੀਪਰੁਪਜੁਰੈਗੀਮੇਸਾਪਾ। ਅਰੁਮਿਰਗਤਿ
ਸੁਮੈਹੈਆਪੁ। ਹੇਨਾਹੀਪਰਹੈਸੇਜਾਨੈ। ਤਿਨਤੇਸੁਖਦੁਖਬਹੁਬਿਧਮਾਨੈ॥੧੧॥ ਜੇਲਗ
ਮਿਥਜਾਜਾਨੈਨਾਹੀ। ਤੇਲਗਿਸਕਲਅਨਰਬਨਜਾਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਰੁਪਯਹਸਬਸੇਸਾਰੁ
॥ ਜਹਾਲਗੋਕਛੁਹੈਆਕਾਰੁ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਪਬ੍ਰਹਮਹਿਉਪਜਾਵੈ। ਬ੍ਰਹਮਸੇਬ੍ਰਹਮ

ਅਪਰਹਰਾਏ। ਬ੍ਰਹਮੇਕਰੇ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਪਾਲਾ। ਬ੍ਰਹਮੇਰੂਪਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਲਾ। ੧੩। ਜੈਸੇਜਲ
ਬੁਦਬੁਦੇਜਲਮਾਹੀ। ਜਲਕੋਛੋਰੇਦ੍ਵੇਤਕਛੁਨਾਹੀ। ਤੁਹੀਬ੍ਰਹਮਰੂਪਸਬਏਕਾ। ਦੇਖੇ
ਤੁਰਮੇਜੀਵਅਨੇਕਾ। ੧੪। ਪਰਿਯਹਸਬਜਨੇਨਿਰਮੂਲਾ। ਜੋਮਿਰਾਬਾਰਿਗਗਨਮੇਛੁ
ਲਾ। ਤਿਗੁਣਰਚਿਤਯਹਸਬਜਗਜਨੇ। ਤੇਗੁਣਈਮਾਯਾਕੇਮੇਲੇ। ੧੫। ਜੇਯਬਿਧਿਸਬ
ਮਿਥ੍ਯਾਜਨੇ। ਬ੍ਰਹਮਭਵਨਹਰਦੈਅਨੇ। ਪਰਿਜਟਿਪੋਜੇਜਗਮੇਰਹੈ। ਤੁਰਦਿਜੋ
ਗੁਣਦੋਖਨਗਹੈ। ੧੬। ਯਾਜਗਮੇਸੁਖਮੁਖੁਨਦੇਖੈ। ਮਿਥ੍ਯਾਜਨੇਬ੍ਰਹਮਕਰੇ
ਲੇਖੈ। ਜੋਪ੍ਰਤਛੁਪਟਾਦੇਕਦੇਖੈ। ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਮਿਥ੍ਯਾਲੇਖੈ। ੧੭।

ਪਰਣੀਆਵਿਕਾਲੈਸੇਸਤਿ ਨਾਮਰੂਪਤੇਸਕਲਾਮਸਤਾ॥ ਤੁਹੀਬ੍ਰਹਮਸਤਿਤਿਹੀਕਾਲ ੨੪੬
ਨਾਮਰੂਪਮਿਥੁਜਾਜੰਜਾਲਾ॥ ੧੮॥ ਅਰੁਤੁਕਰਿਦੇਖੈਅਨੁਮਾਨੁ॥ ਭਾਈਏਜਤੁਤਨਾਮਨ
ਪ੍ਰਲਾਸਕਤਕੋਨਕਰਿਚੇਤਨਰਹੈ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਅਰਥਨਰਹੈ॥ ੧੯॥ ਨਿਰਾਕਰਤੇਚੇ
ਤਨਹੋਈ॥ ਸਬਆਕਾਰਜਹਾਏਕੋਈ॥ ਤਾਤੇਸਬਮਿਥੁਆਕਾਰਾਚੇਤਨਬ੍ਰਹਮਸਕ
ਲਾਮਾਧੁਸ਼ਾ॥ ੨੦॥ ਅਰੁਸੁਤਿਕੋਪ੍ਰਮਣਬਿਚਰੈ॥ ਨੇਤਨੇਤਕਰਿਸਦਾਪੁਕਾਰੈ॥ ਅਰੁਤੁ
ਦੇਖੈਅਨਭਵਮਾਹੀ॥ ਨਾਮਰੂਪਕਛੁਹੈਯੇਨਾਹੀ॥ ੨੧॥ ਅੰਤਨਰਹਿਹੈਹੁਤੇਨਆਦਿ॥
ਆਤਮਨਿਸਚਲਬ੍ਰਹਮਆਨਾਦਿ॥ ਐਸੇਬਹੁਬਿਧਿਕੋਬਿਸਤਰਾ॥ ਮਿਥੁਜਾਜਾਨਿ

ਬਰਦੁਆਕਰਾ॥ ੨੨॥ ਮਨਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਹੋਇ ਨਿਹਸੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਹਿਕਰੈ ਅਰੁੰਗਾ॥
ਐਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਰੁਗਵਨਾ॥ ਤਬ ਉਪਦ੍ਰੁਸਤੁ ਛੋਟੇ ਦਿਨੁ ਰਾਜਨਾ॥ ੨੩॥ **ਉਧੇਦਾਰ**॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਯਹ ਮਾਤੁ ਮਾ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਯੰ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਕਾਰ ਨਿਤ ਸੁੰਧਾ॥ ਸ
ਵਾ ਅਨ ਬ੍ਰਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰਬੁਧਾ॥ ੨੪॥ ਈਹ ਗਹਿਤ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾ ਲਿਪੇਨ
ਦੰਦਾ॥ ਮਰੁਯਹ ਦੇਯਾ ਕਰੁ ਕਰਿ ਹੀਨਾ॥ ਜਨੁ ਅਸੁਧ ਪ੍ਰੇਜਾ ਵੈਲੀਨਾ॥ ੨੫॥ ਤਾਤੇ ਤਿਨ ਕੋ
ਸੰਗ ਨਹੇਈ॥ ਮਹਾ ਬਸੇਖ ਪਰਸ ਪਰੇਈ॥ ਕਛੁ ਏਛੁ ਨਹੀ ਮਾਤੁ ਮਾ ਹੀ॥ ਮਰੁਤਨ ਸੇ
ਕਛੁ ਹੋਵੇਨਾ ਹੀ॥ ਮਾਤੁ ਮਾ ਕੋ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾ ਮਾ ਵਰਣਨ ਹੋਈ॥
੨੬॥

ਹੁੰਗਾ ਦੁਹਿਕ ਪਾਤਿਸਮੇਰੀ ਸਭਗਿ ਮਾਨਕਥਾਸਮਝਾਇ ਜਿਹ ਬਿਧ ਦੋਖੋ ਰੂਪ ਤਮਭਗਮਤਿ ਮਗਮਿਟਜਾਇ।

ਯਹ ਸੀਸੁ ਲਹੈ ਸੋ ਕਵਨਾ ਅਤਮ ਸੁਪਸਦਾ ਸੁਖ ਭਵਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯਹ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੇਰੀ

੨੪੭

ਸਮੁਝਾਵੈ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵੈ ਐਸੇ ਉਪਦ੍ਰਿਸਤ ਜੋ ਰਾਜਾ ਤਬ ਬੇਲੇ ਭਵਪ

ਤਿਰੁਗਵਨਾ ॥ ੨੮ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨੇ ਵਾਚਾ ॥** ਅਤਮ ਕੋ ਨਹੀ ਸੀਸਾਰਾ ਅਰੁ ਤਿਨਿ

ਕੇ ਜੇ ਨਹੀ ਆਕਾਰਾ ਤਿਨ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਆਬਿਬੇਕ ਤਾਹੀ ਕੋ ਭਵਦੁਖ ਅਨੇਕ ॥ ੨੯ ॥

ਇਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਪ੍ਰਣ ਅਨਬੰਧਾ ਇਨ ਸੋ ਜੇ ਅਤਮ ਸੰਬੰਧਾ ਤਤੇ ਆਰੁ ਸੇਸੀਸਾਰਾ ਮ

ਹਾਦੁਖ ਨਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜੇ ਲਗਿ ਲੋਇਨ ਸੇਸਨ ਬੰਧਾ ਤੇ ਲਗਿ ਅਤਮ ਜਾਨੈ

ਬੰਧਾ ਸੇ ਅਗਯਾਨ ਕਰਿਯੋ ਸਬ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸਕ ਲਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਰਿ

ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨਿਰੁਪਮ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨਿਰੁਪਮ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨਿਰੁਪਮ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨਿਰੁਪਮ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਹੁਪੇ ਕਹੂੰ ਦਰਨ ਪਾਰਾ ਸਦਾ ਨਿਵ ਦੁਖ ਹੀ ਮੇਰ ਹੋ ਬਾਰ
ਬਾਰ ਤਨ ਛੋੜੈ ਗਏ ॥ ੩੨ ॥ ਜੁ ਸੁਪਨਾ ਕਛੁ ਪੈਯੇ ਨਹੀ ਪਰਿਸਬ ਸਾਚੇ ਨੰਦੁ ਮਾਹੀ
ਜੇ ਜੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਨ ਮੇ ਪ੍ਰਯਾਵੈ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਮਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਹੇ ਨਹੀ ਪਰਿਹੈ ਜੇ
ਜਾਨੈ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੇ ਜਾਗਤੁ ਘੇ ਕਛੁ ਪੈਯੇ ਨਹੀ ਸਬ ਬਹੁ ਹਾਰੁ
ਬ੍ਰਿਥਾ ਪੈ ਜਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਕਭੈ ਮੇ ਹਾਰੁ ਲੇ ਭਾਇ ਛੋਕ੍ਰੇ ਪਾਐ ਭੁਭੁ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਜਹਾ ਲੀ ਅਹੀ ਕਾਰ ਕੇ ਸਕਲ ਤਹਾ ਲੀ ॥ ੩੫ ॥
ਮਾਤੁ ਮਸਦਾਏ ਕਰ ਜਰਹੀ ਅਹੀ ਕਾਰ ਸੰਗਾ ਤਿ ਦੁਖ ਦਹੀ ॥

ਵਿਅਦੇਹਬੁਧਿਮਨਪ੍ਰਣਾ ਸੁਤੁਰਮਹਤਤੁਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਏਨਸੋਮਿਓਕਰਿਅਤੁਮ ॥ ੨੪੮ ॥
 ਏਕਾਮਾਯਾਕੇਸੁਖਗਹੈਅਨੇਕਾ ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਹਿਤਕਰਮਸਿਕਰੈ ॥ ਕਰਮਨਕੇਬਸਜ
 ਨਮੇਮਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਲਿਗਬਿਧੋਦੇਹਨਮੇਜਾਵੈ ॥ ਤਿਨਕੇਸੀਰਾਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਬੁਧਿਬਚਨ
 ਮਨਪ੍ਰਣਸਾਮੀਰਾ ॥ ਮਹਤਤਇਵਿਯਕਰਮਸਰੀਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਖਮਰਦੁਖਮਮਤਾਅਹੰਕ
 ਰਾ ॥ ਤਿਨਕੇਨਨਾਬਿਧਿਸੀਸਾਰਾ ॥ ਸੋਨਿਰਮੁਲਸਕਲਈਜਾਨੈ ॥ ਯੁਜੇਵਰੀਸੰਪਤੁ
 ਮਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਜਾਨਖਰੁਗਰੁਜਿਸੋਹਿਉਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸੇਵਸੋਸਾਨਪਰਾਵੈ ॥ ਤਸੇਕਾਟ
 ਹੋਇਨਿਹਸੀਰਾ ॥ ਬਿਚਰੈਸਬਦੇਖਤਮਮਅੰਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਹਿਵੈਮੇਧਰੈ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤ ਲੇਖੁ ਤਹਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਜਨਮ ਅਰਣ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰਤਪਾਤਿ ॥ ਤਿਸੇ ॥ ਬਿਜਨ ਹਿਰੈ
ਦੁਛੁ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਧਨ ਧਰਮ ਅਹਿ ਬਿਰਹੈ ॥ ਆਤਮ ਦੇਹ ਬਿਚਰੈ ਦੇਈ ॥ ਜੇ ਯਾਤਗਕੀ
ਆਦਿ ਰੁਅੰਤਾ ॥ ਜੇਈ ਅਧਿ ਬਿਚਰੈ ਸੰਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਆਦਿ ਰੁਅੰਤਾ ਅਧਿ ਮੇਏ ਕਾ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ
ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹੇ ਅਏਕ ਜੋ ਆਦਿ ਰੁਅੰਤਾ ॥ ਅਧਿ ਕੀਏ ਅਰੁ ਰਣ ਅਨੰਤਾ ॥ ੪੩ ॥
ਤੇ ਕਛੁ ਹੇ ਅਛੁ ਤਿਨ ਹਿ ਅਨਾ ॥ ਜੇ ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਗੁਨਾ ॥ ਮਿਥੁ ਜਾ ਸਕਲ ਨਾਮਾ
ਕਰਾ ॥ ਹੇ ਅਕਾਲ ਤੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਯੁ ਜਗਾ ਆਦਿ ਅਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਰੁ
ਪਬਿਚਰੈ ਸੰਤਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮੇਏ ਕਾ ਅਰੂਪਾ ॥ ਜੇਈ ਅਧਿ ਬਿਬਾਸ ਬਰੂਪਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਗ

ਤਸੁਪਨਸੁਖਪਤਿਅਵਸੁਆਆਦਿਰੁਅੰਤਮਾਧਿਮਾਸੁਸੁਆਇਨਕੇਨਾਸੁਭਏਜੇਰਹੈ॥
 ਸਕਲਛੇਤ੍ਰਿਤਕੋਬੁਧਿਗਹੈ॥ ੪੬॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਯਨਕੇਦੇਵਾਇੰਦ੍ਰੀਅਬਿਖ੍ਯ
 ਨਕੇਬਹੁਭੇਵਾਤੇਸਬਜਾਏਕਹਿਬਿਨਨਾਹੀ॥ ਸਤਿਬ੍ਰਹਮਸੋਖੋਜੇਮਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਜ
 ਹਿਪ੍ਰਕਾਸਤੁਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਜਾਕੀਸਕਤਿਸਤਿਸੇਭਾਸੈ॥ ਮੁਖੋਕੋਮੁਖਕਰਣਨਕੋ
 ਕਰਣਾਕਰਕੋਕਰਚਰਣਨਕੋਚਰਣ॥ ੪੮॥ ਨਾਸਾਨਾਸਨੈਨਕੇਨੈਨਾਜਿਹੁਜੀਭਬੈ
 ਨਕੇਬੈਨਾ॥ ਯਾਬਿਧਿਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਏਕਾ॥ ਤਾਬਿਨੁਮਿਖ੍ਯਾਸਕਲਅਨੇਕਾ॥ ੪੯॥
 ਏਜੇਨਾਸੁਪਾਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਜਿਨਸੋਪੁਰਣਾਭਸਿਸਾਗਾ॥ ਤੇਸਬਆਦਿਹੁਤੇਕਛੁਨਾਹੀ

ਅਰੁਨਾਹਿਰਹਿਰੀਅੰਤਹੁਆਹੀ॥ ੫੦॥ ਤਤੇ ਅਬਹੁਸਿਥਿਆਮਾਨੈ ਕਾਰਣਬ੍ਰਹਮ
ਨਿਰੰਤਰਜਾਨੈ ਨਾਮਾਧਰ੍ਯੋਸੋਸਕਲਥਿਕਰਾ॥ ਤਿਹੂੰਕਾਲਸੇਮਾਟੀਸਰ॥ ੫੧॥
ਯਹਜੇਕਛੁਸੋਬ੍ਰਹਮਸਮਸਤਾ॥ ਆਦਿਮਾਧਿਅਰੁਸਬਕੇਅਸਤਾ॥ ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਬਿ
ਧਬੇਦਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਤਾਇਦੈਤਸਬਭਾਨੈ॥ ੫੨॥ ਆਦਿਸਮਸਤਹੁਤੇਕਛੁਨਹੀ॥
ਸੰਮਿਥਿਆਭਾਸਤੁਹੈਸੇਮਾਹੀ॥ ਯਤੇਪਰੇਬ੍ਰਹਮਸਮਰੂਪਾਸਕਲਪਕਾਸਕਰੂਪਅਰੂ
ਪ॥ ੫੩॥ ਯਹਿਬਚਿਤ੍ਰਤਾਮੇਆਭਾਸੈ॥ ਤੁਕੀਸਕ੍ਰਿਸਕ੍ਰਿਪਰਕਾਸੈ॥ ਤਤੇਸਕਲਬ੍ਰ
ਹਮਹੀਲੇਖੋ॥ ਤਾਜਿਕਰਿਰੂਪਅਰੂਪਹਿਦੇਖੋ॥ ੫੪॥ ਇਨਤੇਪਰੈਰੂਪਨਿਜੁਜਾਨੈ॥

ਅਰੁਏਸਬਸਮਰੂਪਹਿਅਨੋਵੈਤਛੋਡਿਨਿਸੁਲੈਰੋਹੀ॥ ਜਾਨਿਬ੍ਰਹਮਤੋਬ੍ਰਹਮਹਿਲਹੀ॥
 ੫੫॥ ਐਸੋਜੋਨਿਤਕਰੈਬਿਚਾਰੁ॥ ਮਧੁਜਾਜਨੈਸਬਅਕਾਰੁ॥ ਗੁਰਸੇਵਕਰਿਗਯਾਨ
 ਬਧਾਵੈ॥ ਚੇਤਨਾਚਿਅਪੀਡਿਤਯਾਵੈ॥ ੫੬॥ ਫਹਜੋਤਨਾਅਤਮਨਹੀ॥ ਤਨਪਦ
 ਰੂਪਬਿਚਾਰੈਮਾਹੀ॥ ਅਰੁਇਦ੍ਰਿਯਤੇਦੀਪਸਾਨਾ॥ ਦਿਨਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕਾਤਮਾਨਾ॥
 ੫੭॥ ਅਰੁਤ੍ਰਯਦੇਹਪਦਨਾਨਸੁਧੀ॥ ਅਤਾਕੀਨਹਿਜਨੇਸੁਧੀ॥ ਛਿਤਜਲਤੇਜਪਦ
 ਨਾਮਕਾਸਾ॥ ਅਹੰਕਾਰਗੁਣਚਿਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੫੮॥ ਸਾਮੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਤਨਮਾਤ੍ਰਾਪੰਚਾਇਨਹੀ
 ਕੇਸਬਵੈਤਪਰਪੰਚਾਭੇਦੁ॥ ਅਤਮਕੋਨਹਿਜਨੈ॥ ਅਤਮਸਕਤਿਈਹਾਸਬਠਨੈ॥ ੫੯॥

੨੫੦

੩

ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸਕਾ ਅਤਮਾਏਕਾਏ ਜਤ੍ਰ ਜਾਨਿਨ ਸਕੈ ਅਨੇਕਾਯਾ ਬਿਧਿਯੋ ਅਮਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ
ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਦੁਰੇਕੀ ਰੂਪੈ ॥ ੬੦ ॥ ਸੇਬਨ ਰਹੈ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨ ਥੀਭੇ ਕਿ ਬਾਪੁਗ ਬਿਖਿਜਨ
ਅਰੀਭੇ ਤੇ ਹੁਤਾ ਕੇਨ ਹਿਗੁਣ ਦੇਖਾ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜਿਨ ਪਾਯੋ ਮੋਖਾ ॥ ੬੧ ॥ ਜੈ ਸੇਘਨਰ
ਵਿਅਸੇ ਆਏ ਤੁਤਿਨ ਸੇਕ ਛੁਰਵਿਨ ਹਿਛਾਏ ਅਰੁ ਜੀ ਮੇਘ ਦੂਰਿ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਕਛੁਰਵਿ
ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਭਏ ॥ ੬੨ ॥ ਗਵਿਹੈ ਪਰੇ ਦੁਰੇਘਨ ਬਿੰਦਾ ਜਾਨੈ ਲਿਪਤ ਲੋਕ ਅਤਿ ਮੰਦਾ
ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਵਨ ਘਨ ਰੋਇ ਪੁਅ ਪੁਲਾ ਅਰੁ ਦਾ ਅਨਿਚੈ ਹੋਇ ॥ ੬੩ ॥
ਰਿਤੁ ਕੇ ਗੁਣ ਜੀਤ ਲਓ ਸਨਾਇ ਉਪਜਤ ਬਿਨ ਸਤ ਰਹੈ ਅਨਾਇ

ਪਰੁਨਹਿਲਿਪਤਿਅਲਿਪਤਿਅਕਾਸਾਤੁਆਤਮਾਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੬੪ ॥ ਪਰਿਤੋਰੁਸਿ ੨੫੭
 ਗਤਿਨਹਿਕਰੈ ॥ ਮਾਯਾਗੁਣਨਿਦੁਰਿਪਰਿਹਰੈ ॥ ਜੋਲੋਕਰਿਮੇਰੀਵਿਛੁਭਗਤਿ ॥ ਛੁਟੀਨ
 ਹਿਰਜਤਮਾਆਸਾਕਿ ॥ ੬੫ ॥ ਵੈਤਰੇਦਨਭੂਲੈਜੋਲੈ ॥ ਮਮਜਨਜੰਗਕਰੈਨਹਿਤੋਲੈ
 ॥ ਜੈਸੇਰੋਗਹੋਇਤਨਆਹੀ ॥ ਵਿਛੁਕਾਰਿਮੂਲਓਖਾਘੋਨਾਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਤਜਿਅਗਦਅ
 ਪੀਥਹਿਕਰੈ ॥ ਤੇਜੋਰੋਗਬਹੁਰੇਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤੁਅਹਿਕਬੋਰੋਗਬੁਢਮੂਲਾ ॥ ਸੋਜੋਲਗਾ ॥
 ਕੁਜੋਨਿਰਮੂਲਾ ॥ ੬੭ ॥ ਤੋਲਗਿਸਿਗਾਅਪੀਥਹਿਕਰੈ ॥ ਤੋਬਹੁਰੋਜਗਮੇਅਵਤਰੈ ॥ ਬਿਧ
 ਕਟੈਬਾਸਿਖਬਹੁਤੇਰੈ ॥ ਆਵੈਸਕਲਸੁਰਨਿਕੇਪ੍ਰੇਰੈ ॥ ੬੮ ॥ ਤੇਤੇਅੰਤਰਾਯਬਹੁਕਰੈ ॥

ਜੇਗੀਕੀਕਰਮਨਿਬਿਸਤਰੇਸੋਤਿਨਤੇਪਾਵੈਅਵਤਰਾਬਹੁਰੇਕਰੈਰੁਗਾਤਿਬਿਸਤਰਾ॥੬੯॥
ਕਰਮਪੰਥਮੇਰੂਲੈਨਹੀਮੇਪ੍ਰੇਰਕਤਕੇਉਰਮਾਹੀਯਾਬਿਧਿਪਾਇਗਯਾਨਬਿਗਯਾਨਾ
ਦੇਖੋਸੋਹਿਅਟਾਵੈਆਨਾ॥੭੦॥ਤਬਤਕੇਤਨਕਰਮਨਕਰੈਲੇਨਦੇਨਰੋਜਨਬਿਸ
ਤਰੇਪੁਰਬਸਿਸਕਾਰਕਰਵਾਵੈਬਿਧਕੇਲਿਖੋਜਨੀਅਬਜਾਜਾਵੈ॥੭੧॥ਸੋਮੁ
ਨਿਅਗਨਬ੍ਰਹਮਸੁਖਮਾਹੀਤਾਤੇਕਰਤੇਜਨੈਨਾਹੀਜੇਬੈਠੇਅਰੁਠਾਢੇਹੋਈ
ਆਟੈਜਾਵੈਕਹੂੰਜੇਸੋਈ॥੭੨॥ਅੰਨਖਾਇਜਲਪੀਵੈਸੋਵੈਜੇਬ੍ਰਹਮਾਰਦੇਹ
ਕੋਹੋਵੈਸੋਸੋਕਛੂਨਜਾਨੈਜੇਗੀਨਿਸਚਲਰਹੈਬ੍ਰਹਮਰਸਭੋਗੀ॥੭੩॥

ਜੇਕਬਹੂੰਦੇਖੇਸਿਸਥਾ॥ਇੰਦ੍ਰਯਗੋਚਰਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰ॥ਤੇਤੇਕਛੂਸਤਿਨਹਿਅਨੈ॥

੨੫੨

ਸੁਪਨਬਸਤੁਜੁਜਾਰੋਅਨੈ॥੭੪॥ਪ੍ਰਸਮਾਤਮਾਹੁਤੇਅਬੀਧਾ॥ਆਪੁਹਿਕੁਯੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿ

ਤਸੇਬੀਧਾ॥ਬਹੁਰੋਮੇਜੋਬਿਦਯਾਪਾਵੈ॥ਤਬਦੁਖਜਾਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਛਿਟਕਾਵੈ॥੭੫॥ਤਬਬ

ਹੁਰੇਤਨਕੋਨਹਿਗਹੈ॥ਮੇਹਿਜਾਨਿਮੇਹੀਅਹਿਰਹੈ॥ਪ੍ਰਸਮਾਹਿਜਬਸੇਕੋਨਹਿਜਾਨੁਯੋ॥

ਤਬਮਾਯਾਸੁਖਉਤਮਾਅਨੁਯੋ॥੭੬॥ਬਹੁਰੋਜਬਮਾਸਰਣਹਿਅਵੈ॥ਅਮਪ੍ਰਸਾਦਅ

ਗਯਾਨਮਿਟਾਵੈ॥ਤਬਮਾਯਾਕੇਦੁਖਮੇਜਾਨੈ॥ਪਰਮਾਨੰਦਰੂਪਮੁਹਿਅਨੈ॥੭੭॥ਤਾਤੇਆਪੁ

ਹਿਗਹੀਉਪਾਧਿ॥ਤਾਕੋਤੁਜੇਜਾਨਿਕਰਿਬਯਾਧਿ॥ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਮੇਰਹੈ॥ਬਹੁਰੋ

ਭਵਸਾਗਰਨਹਿਬਹੇ॥੭੮॥ਜਿਉਰਵਿਸੀਸਸਕਲਈਅਖਾ॥ਪਰੁਰਵਿਬਿਨੁਨਲ
ਹੈਪਰਤਖਾ॥ਰਵਿਸੀਜੋਗਬਹੁਰਿਜਬਹੋਈ॥ਤਬਸਾਸਤਦੇਖੈਸੋਈ॥੭੯॥ਰਵਿਬਿਨੁ
ਅੰਧਕਾਰੁਅਤਹੋਵੈ॥ਤਕੋਕੋਈਨੈਨਨਜੋਵੈ॥ਰਵਿਸੀਜੋਗਪ੍ਰਕਾਸਹਿਪਾਵੈ॥ਤਬਸਬ
ਦੇਖੈਤਮਹਿਮਿਟਾਵੈ॥੮੦॥ਪਰਿਤੇਨੈਨਤ੍ਰਿਕਾਲਅਲੇਪਾ॥ਅੰਧਕਾਰਸੋਭੁਏਨਲੇਪਾ॥
ਤੇਤੁਕੇਤੁਤਮਹੁੰਮਾਹੀ॥ਪਰਿਰਵਿਬਿਨੁਕਛੁਦੇਖੈਨਹੀ॥੮੧॥ਰਵਿਤੇਤਮਉਪਧਿਪ
ਰਹਰੈ॥ਪਾਇਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਹਿਕਰੈ॥ਤੁਯਹਅਤਮਸੋਰੋਰੂਪਾ॥ਸ੍ਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸਕਪਰੇਅ
ਨੂਪਾ॥੮੨॥ਜਨਮਮਰਣਮਿਰਜਾਦਾਰਹਿਤਾ॥ਕਾਹੂਕਰਿਕਬਹੁੰਨਹਿਗਹਿਤਾ॥ਦੂਜੇ

ਰਹਿਤਾਪੁਹੀਏਕਾਤਾਹੀਕਾਰਿਏਦੇਹਅਨੇਕਾ॥ ੮੩॥ ਅਹਾਨੁਭਾਵਸਕਲਅਨੁਭਾ
 ਵਾ॥ ਜਾਮੇਕਦੇਨਕਰਸਾਸੁਰਾਵਾ॥ ਨਿਤਾਅਨੰਦਸਦਾਅਤਿਸੁਖਾ॥ ਸਦਾਨਿਰੀਹਸਦਾਪ੍ਰਬੁ
 ਧਾ॥ ੮੪॥ ਜਾਕਰਿਏਦੀਯਤਨਅਨਪ੍ਰਨਾ॥ ਚੇਤਨਦ੍ਰੋਬਰਤੇਬਿਧਿਨਨਾ॥ ਜਾਏਮਨ
 ਅਰੁਬਚਨਨਜਾਵੈ॥ ਐਰਕੋਨਬਿਧਿਤਕੋਪਵੈ॥ ੮੫॥ ਪਰਿਜਬਮੋਤੇਰਹਤੇਭਯੋ॥ ਤ
 ਬਤੋਕੋਸਬਲਾਮਿਟਗਯੋ॥ ਅੰਧਕਾਰਆਯੋਅਗਿਆਨਾ॥ ਜਾਤੇਦੂਰਿਭਯੋਮੇਤਾ
 ਨਾ॥ ੮੬॥ ਜਬਬਹੁਰੇਸਾਸਰਣਹਿਆਵੈ॥ ਤਬਸੇਰਾਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸਹਿਪਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਛੁ
 ਡੈਸਕਲਉਪਾਧਿ॥ ਜੋਮੋਬਿਨੁਕਰਿਣੀਨੀਬਜਾਧਿ॥ ੮੭॥ ਤਕੋਕੁਬਹੀਪਰਸੈਨਹਿ

ਪਰਿਸੋਬਿਨਤਜੀਨਹਿਜਾਹਿ। ਮੇਕੋਪਾਇਸਕਲਪਰਹੈ। ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਕੋਅਨੁਸ
ਰੈ॥ ੮੮॥ ਰਵਿਪ੍ਰਕਾਸਮਿਟੈਤਮਜੈਸੇ। ਅਪ੍ਰਕਾਸਵੈਤਕ੍ਰਮਐਸੇ। ਸੋਪੁਨਿਸੋਕੋਨ
ਹਿਬਿਸਰਾਵੈ। ਸੋਹਿਸੇਵੈਸੋਮਾਹਿਜਾਵੈ॥ ੮੯॥ ਸੋਮੇਹੁਤੇਨਾਯਾਲਾਵੈ। ਅਰੁ
ਸੋਮਾਯਾਮੇਨਹਿਆਵੈ। ਤਾਤੇਨਿਤਹੀਸੋਮਾਹਿਰਹੈ। ਸੋਮਿਲਿਪਰਮਾਨੰਦਹਿਲਹੈ
॥ ੯੦॥ ਉਪਵਾਇਤਕੋਹੀਅਰਖਾਨਾ। ਜੋਕੇਵਲਮੇਜਾਨੈਨਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਕਛੁ
ਦੂਜੇਨਾਹੀ। ਜੈਸੇਸਾਪਜੇਵਰੀਮਾਹੀ॥ ੯੧॥ ਵੈਤਦੇਹਜਹੁਮਿਥੁਜਾਜਾ
ਨੈ। ਚੇਤਨਟੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਰਮਾਨੈ। ਅਰੁਯਹਪੰਚਬਰਣਬਿਸਤਾਰ॥

ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ॥ ੮੨ ॥ ਜਾ ਕੋ ਮਿਥਾ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਹੀ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਮਨੈ ॥
 ਅਰੁ ਅਨੁਭਵ ਤੇ ਤੁਹੀ ਦੇਖੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੁਪਨ ਜਗਤ ਤੁਲੇਖੈ ॥ ੮੩ ॥ ਐਸੇ ਜਗਤ ਸਤ
 ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਪੁਖਿਤ ਬਾਨੀ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅੰਤਿਨ ਸੁਤਿ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਵਰੇ ਕਰੈ
 ਏਈ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ੮੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰ ਅਕਾਸ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਮੂਰਿਖ ਯਾ ਭਵ ਮੇ ਬਹੈ ॥ ਕਰ
 ਮਾ ਬਿਖਿਪਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਸੁਧਿ ॥ ੮੫ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਲਗਨ ਕਾ
 ਨਾ ਮੂਰਿਖ ਆਪੁ ਹਿਜਾਨੈ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਈ ਜੀਵ ਸਮਸਤਾ ॥ ਤਿਨ ਹਿਭੂਆ ਏਕਰੈ
 ਤੇ ਅਸਤਾ ॥ ੮੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਧਵ ਯਹ ਈਗ ਜਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾ ਕਰ ਛੇਡੈ ॥ ਆਨਾ ਅਰੋਭੁਜ

ਨਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ॥ ਜਾਪੁ ਕਾਸਵੈ ਤਹਿ ਪਰਹਰੈ॥ ੯੭॥ ਅਰੁ ਉਧਵ ਜੋ ਜੋਰਾ ਕਹਾਵੈ॥ ਅ
ਸੁ ਅੰਗ ਕੋ ਬੇਟ ਬਤਾਵੈ॥ ਸੋ ਜੁ ਐਰੈ ਬਿਧਿ ਤੁ ਜਾਨੈ॥ ਭਵ ਮੋਚਨ ਕਬਹੂੰ ਮਤਿ ਮਾਨੈ॥
੯੮॥ ਜਬ ਯਾ ਕੇਤਨ ਪ੍ਰਬਲਾ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਕਰਿ ਨਹਿ ਸਕੈ ਭਗਤਿ॥ ਅਧਿਕਾਰਾ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਬਿਸਤਰੈ॥ ਅਮ ਬਿਸੁ ਸਪਾਇ ਪਰਹਰੈ॥ ੯੯॥ ਪ੍ਰਬ ਮਹਿ ਜੋਗ ਧਾਰਣ
ਕਰੈ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਰੋਗਾ ਹਿ ਪਰਹਰੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਰਿ ਤਪ ਪਾਪ ਨਿਵਰੈ॥ ਅੰਤ ਨਿਗ੍ਰਹ ਬਾਧਾ
ਦਿਕਟਾਰੈ॥ ੧੦੦॥ ਰੁਜਨ ਛੁਪਾ ਅਗ ਦਸੈ ਰੋਗਾ॥ ਯੈ ਤਨ ਜਤਨ ਏਕਹੈ ਜੋਗਾ॥ ਕਾਮਾਦਿ
ਕਮਨ ਸਿਕ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਜੀਤੈ ਮਮ ਸਿਮਰਣ ਆਧਾਰਾ॥ ੧੦੧॥ ਅਮ ਭਗਤ ਨ ਕੀਸੇ ਵਕਰੈ

ਤਾਕਰਿਦੇਭਾਵਿਕਪਰਹਰੈ॥ ਯਾਥਿਧਿਬਿਘਨਸਮਸਤਨਿਵਾਰੈ॥ ਮੇਰੇਭਜਨਹਿਦੋਬਿਸ
 ਤਰੈ॥ ੧੦੨॥ ਅਰੁਏਕੈਮੂਢਨਕੇਰਾਜਾ॥ ਸਾਧੈਜੋਗਦੇਹਕੇਕਾਜਾ॥ ਜੋਯਹਦੇਹਮਿਟਾਈਚ
 ਯੀਯੋ॥ ਦੇਹਮਿਟੇਮੇਰੇਸੁਖਲਹੀਯੋ॥ ੧੦੩॥ ਮੇਰੇਅੰਸਆਤਮਾਏਹਾ॥ ਯਾਕੇਦੁਖਦਾਤਾਸੇਦੇਹ
 ਤਾਦੇਹਹਿਜੋਗਖੋਜੇਚਹੈ॥ ਤੇਆਪੁਹਿਯਾਤੁਵਮੇਬਹੈ॥ ੧੦੪॥ ਤਨਕੇਰੋਗਜਰਾਦਿਕਟਾਰੈ
 ॥ ਸ੍ਵਾਸਜੀਤਿਕਰੀਮਿਤੁਨਿਵਾਰੈ॥ ਅੰਤਮਿਤੁਹੋਵੈਕਲਪਤਾ॥ ਬਹੁਰੋਪਾਵੈਦੇਹਅਨੰਤਾ॥
 ੧੦੫॥ ਤਾਤੇਬਿਥਕਰੈਸ੍ਵਾਮਮੂਢਾ॥ ਮੇਰੇਭਜਨਨਪਾਵੈਗੁਢਾ॥ ਤਾਤੇਮੈਅਰੁਸੰਤਨਮਾਹਿ॥
 ਤਿਨਕੇਕਬਹੁੰਆਦਰੁਨਾਹਿ॥ ੧੦੬॥ ਅਗੁਪ੍ਰਸਮਹਿਜੋਜੋਗਹਿਕਰੈ॥ ਬਿਘਨਨਿਵਾਰੁ

ਭੁਗਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਤਨ ਜੇ ਨਿਸੁਲ ਹੋਈ ॥ ਤੇਹੂੰ ਆਵਰੁ ਕਰੈ ਨ ਜੋਈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਛੇ
ਫੈਜੇ ਗਾਸ ਮਾਧਿ ਸਮੇਤ ॥ ਗਾਹਿ ਮਮ ਸਰਦੇ ਬਢਾਵੈ ਹੇਤ ॥ ਜੇਗਾ ਮਾਹਿ ਬਾਛੈ ਅਹੀ ਕਾਰ ॥
ਤਾਤੇ ਨਹਿ ਛੂਟੈ ਸੀਸ ਬਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਤਾਤੇ ਸਬਤ ਜਿ ਮੋ ਕੋਭ ਜੈ ॥ ਮਮ ਮਾਧੀ ਨਦੈ ਆਪਾਤ ਜੈ ॥
ਮਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੇ ਮੋ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਭਵ ਦੁਖ ਮੇ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜੇ ਜੋ ਹੋਵੈ ਮੇ ਮਾਧੀ
ਨਾ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਜਾਨੈ ਸਬ ਬਲ ਹੀਨ ॥ ਮੇ ਮਾਧੀ ਨਹੋ ਚੂਤਾ ਜਨ ਕੇ ॥ ਜੁ ਮਾਧੀ ਨਦੇ ਹਯ ਹਮ
ਕੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕੇਵਲ ਜੇ ਮਮ ਸਰਦ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਕੀ ਸਬ ਇਛਾ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਘਨ ਨ
ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਘਨ ਤਹਾਇ ਛਾਜ ਹੋਈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਮਮ ਮਾਨੰਦ ਰਹੈ ਮਾਨੰਦਤਾ ॥ ਸਬ ਦੇਵ

ਨਕੋਹੋਵੇਬੰਦਿਤਾ ਤਾਤੇਉਧਵਯਹਈਕਰੋਣੇ। ਮੇਰੋਭਜਨਹਿਦੈਮੇਧਰੋਣੇ। ਜਗਅਰੁਆ २੫੬
 ਪੁਬ੍ਰਹਮਮੇਜਨੈ। ਵੈਤਭਵਕਬਹੁਨਹਿਆਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਭਾਵਤੇਬ੍ਰਹਮਹਿਪਵੈ। ਜਨਮਮਰ
 ਸ੍ਰਕੇਦੁਖਬਿਸਰਵੈ॥ ੧੧੩॥ **ਦੋਹਾ** ॥ ਐਸੋਸੁਨਿਕਰਿਕ੍ਰਿਸਨਸੋਅਤਿਹਿਦੁ॥ ਕਰਿਗਯਨ
 ਪੁਛੁਯੋਸੁਗਮਉਪਾਇਤਬਉਧਵਪਰਮਸੁਜਾਨ॥ ੧॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾ
 ਣੇ **ਇਕਾਦਸ** ਸਿਕਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਭਗਵਦੁਧਵਸੀ **ਬਾਦੇ** ਭਾਖਾਯੰ **ਪਰਮਾਰਥ** ਨਿਰਣਯੋਨ
ਮਾਸਟ੍ਰਬਿਸੋਚਿ ॥ ੨੮॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭਤਮਯਹਗਯਨਬਖਾਨੋਯੋਯੋ
 ਮੇਤੇਅਤਿਦੁ॥ ਕਰਜਾਨੋਯੋ ਬਸਨਹੀਇੰਦ੍ਰੀਯਮਨਜਿਨਕੋ। ਕੀਜੇਕਾਜੁਹੋਇਪ੍ਰਭਤਿਨਕੋ।
 ਬ੍ਰਹਮਭਾਵਨਹੀਉਪਜੈਜੈਲੀ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਮਿਟੈਨਤੈਲੀ। ਸੁਬ
 ਇਹਸਕਲਬ੍ਰਹਮਕਰਿਪੇਖੋ। ਤਬਪ੍ਰਨਿਬ੍ਰਹਮਰਿਜਨਮਨਹੀਲੇਖੋ।

੧॥ ਜੇਹੈ ਪਰਮਹੰਸ ਦਿਛੁ ਚਿਤਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ੍ਹੈ ਨਿਤਾ ॥ ਐ ਰੇ ਜੇ ਯਹ ਗਿਆਨ ਬਿਚਰੈ
 ਖੇਚਿ ਖੇਚਿ ਯਾਮਨ ਕੇ ਧਰੈ ॥ ੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਸਹੈ ਇਨ ਜੁ ਜੁ ॥ ਅਹ ਕਲੇ ਸਲਹੈ ਤੇਤ
 ਯੁਤੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਸਹੈ ਇਨ ਕੇ ਜਹੀ ॥ ਸੁਮੁਕ ਰਿਜਨ ਮੁਗਵਾ ਵੈਯੋ ਹੀ ॥ ੩॥ ਤੁਧ ਪਦ ਪਰ
 ਮਾਨੰਦ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ਤਾ ਕੇ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ਛੁਦ੍ਰਾ ॥ ਕਰੈ ਜੇ ਗਾਜ ਬਾਯਾ ਵਿਕ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕਰੇ ਨ ਛੂ
 ਟੈ ਭਰਮਾ ॥ ੪॥ ਤਾ ਤੇ ਗਾਰਬ ਬਧੈ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭੁਗਤੁ ਮਾ
 ਰੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਲਹੈ ਸਬ ਤੇ ਤੇ ॥ ੫॥ ਜਬ ਹੀ ਤੇ ਤੁਧ ਚਰਣ ਨਿਅਵੈ ॥
 ਤੁਬ ਹੀ ਤੇ ਪੁਰਣ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਮਾਯਾ ਨਿਕਟਿਨ ਅਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ੬

ਤੁਮਰੇ ਚਰਣ ਹਿੰਦੈ ਮੇ ਜਿਨ ਕੇ ॥ ੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਹਜ ਹਿਜਗਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੁਵ ਚਰਣ ਨਿਮੇਸਹ
 ਜਸ ਮਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸਕਲ ਕੇਨਾਯਕ ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤ ਕੇ ਦਾਯਕ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੈ ਹੋਈ ਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕੇ ਹੋਵੇ ਆਧੀਨਾ ॥ ਅਰੁ ਯਹ ਕਹਾ ਅਚੰਭਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਤੁਮ ਸ
 ਬ ਪ੍ਰਭ ਸਬ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਬ ਤੁ ਜਿਸੇ ਵੈ ਜੋਈ ॥ ਕਰੈ ਆਪੁ ਬਸ ਤੁਮ ਕੇ
 ਸੋਈ ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟ ਪਾਰੀ ਹੋ ਜੇਤੇ ॥ ਵ੍ਰਪਟ ਮੁਕਟ ਨਿਝਾ ਬੈਤੇਤੇ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮ ਰੂਪ ਤੁਮ ਭਏ
 ਮੁਰਬੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨੇ ਬਾਨਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਬਾਨਰ ਸਕਲ ਜਖਾ ਤੁਮ ਕਰੇ ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ
 ਹਿਤ ਸਬ ਆਚਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਤੁਵ ਕ੍ਰਿਤ ਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਕੁਪਲ ਤੁਵ ਭਜਨ ਨਿਵਾ

ਰੇ॥ ਤੁਮਹੀਨਖਸਿਖਦੇਹਸਵਰੀ॥ ਚੇਤਨਸਕਾਤਿਤੁਮੇਪੁਨਿਧਰੀ॥ ੧੧॥ ਸਦਾਰਹੈਤੁਮ
ਰੀਆਧਰਾ॥ ਤੁਮਹੀਨਿਤਪ੍ਰਤਪਾਲਨਹਰਾ॥ ਤਾਪਰਜੀਵਤੁਮਹਿਨਹਿਜਨੈ॥ ਕਰਤੁ
ਰਤਾਐਰਨਿਮਾਨੈ॥ ੧੨॥ ਤੁਹੀਤੁਮਐਗੁਣਨਹਿਅਨੈ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਜਹਤਹਰਖਾਨੁਨੈ॥
ਪੁਨਿਜਬਹੀਤੁਵਸਰਣਹਿਅਵੈ॥ ਤਬਤੁਮਸੈਚਰਕੋਫਲਪਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਪਰਿਤਥਾਪਿ
ਅਤਿਅਗਿ॥ ਜਾਨਾ॥ ਤੁਮਕੋਸੇਵਣੇਇਜੇਅਨਾ॥ ਚਰਪਦਾਰਥਸੇਵਕਤਾਕੇ॥ ਤੁਮਗੀਭ
ਗਾਤਿਬਿਰਾਜੈਜਾਕੇ॥ ੧੪॥ ਏਕਜਹਾਨਹੀਤੁਵੁਜਨੈ॥ ਨਰਕਜਾਨਿਸੋਈਸੋਤਜਨੈ॥ ਤਤੇ
ਜੇਹੋਵੈਸਰਬਗਾ॥ ਤੁਮਰੇਉਪਕਾਰਨਕੋਤਗਾ॥ ੧੫॥ ਅਰੁਬਿਧਿਸਮਾਯੁਰਬਲੁਪਾਵੈ॥

ਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਤ੍ਯੁਪਕਰਬਨਵੈ। ਤੇਹੂਤੁਮਹਿਅਨਿਣਨਹਿਹੋਈ। ਸ੍ਰਹਮਾਅਦਿਜਹਾਣੇਜੇ
 ਈ॥ ੧੬॥ ਜੇਤੁਮਬਾਹਰਸਤਿਗੁਰਰੂਪ। ਭੀਤਰਚੇਤਨਸਕਤਅਨੁਪ। ਯੋਜੀਵਨਿਕੇਪਾ
 ਪਨਿਵਾਰੇ। ਆਪੁਹਿਦੈਭਵਸੀਕਟਟਾਰੇ॥ ੧੭॥ ਤਾਤੇਭਾਖੋਭੁਜਨਾਨੰਦਾ। ਸਹਜਮਿਲੇਤੁਮ
 ਛੁਟੈਛੰਦਾ। ਏਸੁਨਿਪ੍ਰਿਯਉਪਦਕੇਬੈਨ। ਬੋਲੇਕ੍ਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਐਨ॥ ੧੮॥ **ਸ੍ਰੀ** ਭਗਵੰਨੇ
ਦਰ। ਧੰਨਿਧੰਨਿਉਪਦਮਮਭੁਗਤਾ। ਸਬਜੀਵਨਕੇਹਿਤਅਨੁਰਕਤਾ। ਤੇਜੋਕਰੋਆਪ
 ਨੇਪਰਮਾ। ਜਾਤੇਮਿਟੈਸਹਜਸਬਕਰਮ॥ ੧੯॥ ਕਰਤੇਸੁਖਅਥੀਸੁਖਪਾਵੈ। ਛੋਡੈਤ
 ਵਭੈਸੋਮੇਆਵੈ। ਉਪਦਕਰਮਕਰੈਨਰਜੇਤੇ। ਮੇਰੇਹੇਤੁਕਰੈਸਬਤੇਤੇ॥ ੨੦॥ ਕਰਮਨਿਮੇ

ਰਾਖੇਮਮਨਾਮ॥ ਸੇਰੇਕਰੇਰਾਖੇਧਨਧਾਮ॥ ਸੇਮੇਅਰਪੇਮਨਕੀਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਤਾਕੇਸਬਆਚਰ
 ਏਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ੨੧॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਕਰੈਜੋਕਰੈ॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਰਹਤਪਰਹਰੈ॥ ਜਿਸਦੇਸਨਸੇਮੇਰੇ
 ਭਗਤਾ॥ ਤਿਨਿਕਰਿਬਾਸਹੋਇਅਨੁਰਕਤ॥ ੨੨॥ ਸੁਰਅਰੁਅਸੁਰਨਰਨਿਮੇਜੇਤੇ॥ ਸੇਰੇ
 ਭਗਤਭੁਏਹੋਕੇਤੇ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਆਚਰਣਨਜਾਨੈ॥ ਤੁਹੀਤੁਆਪੁਨਠਨੈ॥ ੨੩॥
 ॥ ਸੇਰੇਜਗਮਹੇਛੁਕਰੈ॥ ਪਰਬਨਿਮੇਮਿਲਾਪਬਿਸਤਰੈ॥ ਸੇਰੀਜਹਾਜਾੜ
 ਹੋਈ॥ ਤਹਾਂਤਹਾਂਚਲਿਅਵੈਸੋਈ॥ ੨੪॥ ਗੀਤਨ੍ਰਿਤਿਬਾਜਿਤਕਰਾਵੈ॥
 ਛੜਚਵਰਆਦਿਕਆਧਿਕਾਵੈ॥ ਅਤਿਉਦਾਰਤਾਕਰਸਬਠਨੈ॥

ਮਮਹਿਤਲਗੀਕੁਲੋਸੇਜਨੈ॥੨੫॥ਸਬਭੁਤਨਮੇਸੋਕੋਦੇਖੈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਲੇਖੈ॥੨੫੮
 ॥ਅਪਿਅਹਰਿਜਗਮੇਸੇਜਨੈ॥ਜੁਆਕਾਸਅਨਾਧੁਤਮਨੈ॥੨੬॥ਯੇਸਬਮੇਜਨੈਮਮ
 ਭੁਵਾ॥ਤੁਜਾਗੈਸਕਲਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਸੁਭੁਵਾ॥ਸਬਹਿਨਿਕੇਸਤੁਕਾਰਹਿਕਰੈ॥ਗਯਨਦ੍ਰਿਸਟਿਭੇ
 ਦਹਿਪਰਹਰੈ॥੨੭॥ਏਕੈਬਿਪ੍ਰਬੇਦਅਧਿਕਾਰੀ॥ਏਕੈਅੰਤਜਮਹਾਬਿਕਾਰੀ॥ਏਕੈਬਿਪ੍ਰਨ
 ਕੇਧਨਹਰਤਾ॥ਅਰੁਏਕੈਧਨਕੇਬਿਸਤਰਤਾ॥੨੮॥ਏਕੈਤੇਜਹੀਨਬਹੁਦੇਖੈ॥ਤੇਜਵੰਤ
 ਬਹੁਏਕੈਪੇਖੈ॥ਏਕੈਕੂਰਸਕਲਦੁਖਦਾਈ॥ਏਕੈਸਾਂਤਿਕੰਸਹਾਈ॥੨੯॥ਇਤੁਜਾਹਰਿਕਨ
 ਨਾਬਿਪਿਰੇਖੈ॥ਪਾਰਿਜੇਭੁਦਕਹੂੰਨਹਿਲੇਖੈ॥ਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਬਨਮੇਅਨੈ॥ਅਮਜਨ

ਸਕਲ

ਪੰਤ੍ਰਿਤੁਤਾਹਿਬਖਨੈ॥ ੩੦॥ ਯਾਬਿਧਿਸਬਮੇਸਕੋਜਨੈ॥ ਦੇਹਭੇਦਕਛੁਵੈਨਹਿਅ
ਨੈ॥ ਏਰੇਕਾਲਮਹਿਤਾਜਨਕੇ॥ ਸਬਾਬਿਕਰਮਿਟਜਾਵੈਮਨਕੇ॥ ੩੧॥ ਸਪਰਜਾਤਿਰਸਕਾਰ
ਅਹਿਕਾਰ॥ ਸਕਲਮਿਟਤਕਛੁਲਰੀਨਬਾਰ॥ ਤਤੇਦੇਹਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਨਹਿਧਰੈ॥ ਲੋਕਕੁਟੰਬ
ਲਾਜਪਰਹਰੈ॥ ੩੨॥ ਹਾਸੀਕਰੇਸਕਲਈਲੋਕ॥ ਪਰਿਸੋਆਨੈਹਰਖਨਜੋਕਾ॥ ਤਿਨਹੀ
ਕਛੁਅਨਮੇਨਹਿਅਨੈ॥ ਸਬਜੀਵਨਮੇਸਕੋਜਨੈ॥ ੩੩॥ ਖਰਖਚਰਚੰਡਾਲਨਿਅੰਤ
॥ ਜਹਾਲੋਮੇਰੀਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅਨੰਤ॥ ਨਾਸਕਾਰਤਿਨਤਿਨਕੋਕਰੈ॥ ਹੰਡਸਮਾਨਧਰਣਿ
ਮਹਿਪਰੈ॥ ੩੪॥ ਜੇਲਗਧਾਵਰਜੀਰਾਸਮਾਹੀ॥ ਮੇਰੋਭਾਵਹੋਇਬਿਰਨਹੀ॥ ੫

ਤੁਲਗਮਨਬਚਕਾਅਸਮੇਤਾਯੋਸਬਮੇਠਨੈਮਮਹੇਤਾ॥ ੩੫॥ ਯਾਬਿਧਿਕਰਤਰਹੈਨਰ
 ਜੋਈ॥ ਤਾਕੋਸਕਲਬ੍ਰਹਮਮੇਹੋਈ॥ ਮਿਟੈਅਬਿਦਜਾਬਿਦਜਾਅਵੈ॥ ਤਾਤੇਬੰਧਨਸਕ
 ਲਾਮਿਟਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਉਪਵਸਕਲਮਤੇਹੈਜੇਤੇ॥ ਬੇਦਮਾਧਿਮੇਭੁਖੇਤੇਤੇ॥ ਤਿਨਮੇਇਹੈਮਤੇ
 ਹੋਸਾਰ॥ ਜਾਂਤੇਬੇਗਿਮਿਟੈਸੰਸਾਰ॥ ੩੭॥ ਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਜਹਾਣੋਜੇਤੇ॥ ਅਅਰੂਪਹਿਜਨੈ
 ਸਬਤੇਤੇ॥ ਉਪਵਇਸੋਧਰਮਹੈਮਹੋ॥ ਮਹਾਪ੍ਰਭਾਵਕੋਹੋਤਿਹਕੋਰੋ॥ ੩੮॥ ਅਣਰੂਪਉਪਗਟ
 ਜੋਹੋਈ॥ ਕਜੁਹੀਬਹੁਰਿਮਿਟੈਨਹਸੋਈ॥ ਜਹਾਂਲਬੈਗੁਣਨਿਰਮਿਤਬਸਤਾ॥ ਤਹਾਂਲ
 ਗੋਸਬੋਹੋਵੈਅਸਤਾ॥ ੩੯॥ ਮੇਨਿਬਗੁਣਸਬਗੁਣਪਰਕਾਸੀ॥ ਤਾਤੇਅਮਧਰਮੋਅਬਿ

੨੬੦

੩

ਨਾਸੀ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਨਹਿ ਕੁਜੀ॥ ਮਮਧਰ ਮੇਰੇ ਉਤ੍ਰੁ ਹੀ॥ ੪੦॥ ਅਰੁ ਉਪਦਯਾਹਕ
ਹਾਕਹੀਜੈ॥ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਕਰੇ ਨਹਿ ਛੁਜੀ॥ ਉਪਦਯੇ ਲੋਕਿ ਕਬੁਹਾਰਾ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਸਾਬਿ
ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੪੧॥ ਜਿਨ ਤੇ ਕੇਵਲ ਹੋਹਿ ਅਨਰਥਾ॥ ਪ੍ਰਿਤਿ ਹੂੰ ਕੋ ਮੇਟੈ ਅਰਥਾ॥ ਨਕਕਾਨਿ
ਮਾਹੈ ਰੁਨਿ ਹਾਰਾ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੇਖਾ ਵਿਬਿਕਾਰ॥ ੪੨॥ ਜੋ ਤੇ ਉਤ੍ਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰੈ॥ ਤੇ ਹੂੰ ਮੇਰਿ ਲ
ਹੈ ਭਵਤੈ॥ ਜੈ ਸੇਕੀਸ ਅਰਣਭੁ ਯਕਰਿਯੋ॥ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਨਹਿ ਉਚਕੋ॥ ੪੩॥ ਪਰਿਸੋਭੁ
ਉਕਰਿ ਸੇਅਹੀ॥ ਮਮਧਰ ਪਹੁ ਚੇਤੁ ਵਸੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਚੋਪਿ ਕਾਨਿ ਕੀਏ ਬਿਭਚਾਰ॥ ਲਿ
ਘੇ ਬੇਰਤ ਜੇ ਭਰਤਾਰ॥ ੪੪॥ ਪਰਿ ਬਿਭਿਚਰੈ ਮੇਰੇ ਕਰੈ॥ ਤੇ ਹੂੰ ਤਿਨ ਭਵਜ ਲਪਰਿਹ

ਕੋ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਦ੍ਰਿਖ ਕੀ ਓ ਸਿਸ ਪਾਲਾ ਜਾ ਤੇ ਜੀਵ ਨਿਰਾ ਸੈ ਕਾਲਾ ॥ ੪੫ ॥ ਪਾਰਿਸੋ ਉਸੇ ਮੇ ਕ
 ਰੇਖਾ ॥ ਭਵ ਜਲ ਤਾ ਜਿ ਕਰਿ ਪਹੁ ਚੁਕੇ ਸੇਖਾ ॥ ਯੇ ਬਿਖਰੁ ਪਾ ਬਿਕਾਰੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਸੇ ਮੇ ਆਏ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਤੇ ॥ ੪੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਬਿਬੇ ਕਰਤੁ ਰਾਈ ॥ ਏਹੈ ਬੁਧਿ ਦੁਜ ਨਿਹਿ ਕਾਈ ॥ ਜੇ ਸੁਠੈ ਸੇ ਸਾ ਚਹਿ
 ਲੀਜੈ ॥ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜਾ ਪੁਨੇ ਕੀਜੈ ॥ ੪੭ ॥ ਯਹ ਸੁਠੀ ਛਿਣ ਭੀ ਬਾਰ ਦੇਹ ॥ ਸਕ ਲਾਬਿ
 ਕਾਰਨ ਹੀ ਕੋ ਕੇਹਾ ॥ ਤ ਕਰਿ ਪਯੈ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਿਰ ਬਿਕਬ ਪੁਰਣ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥
 ੪੮ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਯਨ ਕੇ ਸਾਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਸਹਜ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਸੇ ਸੇ ਖੇਪ ਮਾਹਿ ਸਬ ਕ
 ਯੋ ॥ ਯਾ ਤੇ ਸਾਰਨ ਕਹ ਬੇਚਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਯਹ ਨ ਰਤਨ ਅਰੁ ਯਹ ਮਮ ਅਰਯਨਾ ॥ ਦੇਵਨੁ

ਕੇਵਰਲਕੁਜਨਾ ਜਾਦਿ ਪਜੀਵਲਹੈ ਨਰਦੇਹਾ ਤੁਹਿਗਯਾਨਨਪਵੈਏਹਾ ॥ ੫੦ ॥ ਤੁਤੇਮੇਰੁ
ਪ੍ਰੇਲਿਗਯਾਨਾ ਜਾਤੇਮੇਹਿਲਹੈ ਤਸਿਆਨਾ ਉਧ੍ਰੁਪ੍ਰਸਕਕਰੀਤੁਮਜੇਤੀ ਉਤਰਸਹਿਤ
ਕਹੀਮੇਤੇਤੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤੇਸਬਤਤੁਬੇਦਕੇਜਾਨੇ ਮੇਰੇਪਰਮਰੂਪਕਰਿਮਾਨੇ ਯਹਤੁਮਰੇਮੇਰੇ
ਸਿਬਾਵਾ ਅਯਾਤਮਪਰਮਾਤਮਬਾਦਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤਾਕੇਸੁਨਿਹਿਰਦੈਮੇਧਾਰੈ ਪਵੈਮੇ
ਹਿਆਪਕਉਤਾਰੈ ਜੇਯਹਮੇਰੇਪੂਰਣਗਯਾਨਾ ਮੇਰੇਭਗਤਨਿਦੇਵੈਦਾ
ਨਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸੇਕਹੀਯਤੁਹੈਮੇਰੇਦਾਤਾ ਲਹਾਂਤਹਾਂਹੋਵੈ ਬਿਖਯਾਤਾ ॥ ਜੇ
ਜੇਦੇਇਲਹੈਸੇਸੇਈ ਲੋਕਬੇਦਭਾਖਤਹੈਦੇਈ ॥ ੫੪ ॥

ਤਾਤੇਦਾਨਦੇਇਜ਼ਮੇਰੋ॥ ਮੇਅਧੀਨਹਉਤਿਹਕੇਰੋ॥ ਮਹਿਦੇਇਜ਼ਮੇਕੋਪਵੈ॥ ਤਿਨਕੋਲੇਮੇ
 ਮਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੫੫॥ ਜੋਨਰਯਾਕੋਨਿਤਹੀਪਵੈ॥ ਤਾਜਨਕੋਮੇਸੋਹਿਤਬਢੈ॥ ਸੇਜਨਮੇ
 ਰੋਅਤਿਪ੍ਰਿਯਹੋਈ॥ ਤਾਕੇਸਮਦੂਜਾਨਹਿਕੋਈ॥ ੫੬॥ ਜੋਯਹਸੁਨੈਨਿਤਜਕਾਰਿਅਦਰ
 ॥ ਐਰਸਕਲਕੋਕਰੈਅਨਾਰਾ॥ ਸੋਕਰਸਨਸੋਲਿਪਤਨਹੋਈ॥ ਮੇਰੀਭਗਤਿਲਖੈ
 ਦਿਫੁਸੇਈ॥ ੫੭॥ ਮੇਯਹਪਰਮਗਿਯਾਨਉਚਰੇ॥ ਉਧਵਤੁਅਕਛੁਹਿਰਦੈਧਾਰੇ॥ ਸੋਕਮੇ
 ਹਭੈਭਯੋਨਿਵਰਤਾ॥ ਨਿਸਚੈਰਯੋਹਿਰਦੈਅਦਰਤਾ॥ ੫੮॥ ਉਧਵਜੇਯਹਸੋਰੋਰਯਾਨੇ॥
 ਸੇਮਤਿਜਨੇਮੇਤੇਨਾ॥ ਤਾਤੇਦੀਭਸਾਹਿਤਹੋਜੇਈ॥ ਅਰੁਨਾਸਤਿਕਰਹਕਵਾਹੋਈ॥ ੫੯॥

ਪ੍ਰੀਤਿਨ੍ਰਜਨੈਨਹਿਮਮਭੁਗਤਾ ਦੁਰਿਬਿਨੀਤਬਿਖਿਜਨਿਆਸਕਤਾ ਤਿਨਕੋਰਾਯਸਨਦੇਨੋ
 ਏਹਾਤ੍ਰੁਕਾਲਰੁਕੁਬੀਜਰੁਮੇਹਾ ॥੬੦॥ ਇਨਿਦੇਖਨਿਕਰਿਹੋਇਬਿਹੀਨਾਮੇਰੋਰੁਗਤਿਪ੍ਰੀ
 ਤੁਦ੍ਰਿਢਦੀਨਾਇਸਤ੍ਰੀਸੁਦ੍ਰੇਅੰਸੋਹਈਤਹੁਸੇਅੰਤਰਨਹਿਕੋਈ ॥੬੧॥ ਅੇਸਨਸੋਯਾਰਯਾ
 ਨਹਿਕਹੀਏਤੈਤਿਨਜਹਿਤਪਰਮਸੁਖਲਹੀਏਜੇਯਹਜਾਨੈਮੇਰੋਰਾਯਲਾਤਹਿਜਾਨਿਬੇਰ
 ਹੈਨਆਨਾ ॥੬੨॥ ਜਯੁਕੋਈਪੀਵੈਪੀਯੁਖਾਤਕੇਰਹੈਨਦੁਜੀਭੂਖਾਰਯਾਨਰੁਕਰਮਜੇਗ
 ਅਸ੍ਰੀਗਾਕ੍ਰਿਖਿਬਣੁਜਿਨੀਤਸਬਅੰਗਾ ॥੬੩॥ ਅਰਥਧਰਮਮੋਖਅਰੁਕਾਮਾਇਨਿ
 ਸਬਹਿਨਿਕੋਮੋਮੋਧਾਮਾਤਤੇਮੋਮੋਅਵੈਜੇਈ ॥ਇਨਿਸਬਹਿਨਿਕੋਪਾਵੈਸੋਈ॥ ੬੪॥

ਪਰਿਮੇਰੋ ਜਨ ਕਛੂ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸਕਲ ਤਾਗ ਕਾਰਿ ਮੋਕੇ ਸੇਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਧਿ ਮਰੁ ਸਾਧਨ ਜੇ
 ਤੇ ॥ ਅਮ ਜਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ॥ ੬੫ ॥ ਸਬ ਤਾਜੇ ਜਬ ਮਾਮਰ ਫਨਿ ਸੇਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨਿਬੇਵੈ ਕ
 ਛੂ ਨ ਹਿਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮਾਪੁ ਯਦੁ ਜੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇ ਲਿਤ ਮੇਰੇ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ਤਬ ਸੁਨਿ ਅੰ
 ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਬੈਨ ॥ ਉਪਦਾਸੁ ਕਲਾ ਕਲ ਨੈਨ ॥ ਅਗੀਠਾ ਦੇ ਅੰਜਿ ਲਬਾਧੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗ
 ਨ ਤਨ ਮਨਾਵਿ ਫਸਾਧੇ ॥ ੬੭ ॥ ਬੈਨੁ ਹੁਤੇ ਬੈਲੇ ਜਨ ਹਿਜਾਵੈ ॥ ਕੰਠ ਹੁਤੇ ਗਦਗਦ ਸੁਰਾ
 ਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਉਪਦਰੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ॥ ਕਛੂ ਬੈਰ ਕਛੂ ਬੈਨ ਨ ਕਹੇ ॥ ੬੮ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਚਿਤ ਬੰਭੁ ਕ
 ਰਿਧੀ ਰਜਾ ॥ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਭਯੋ ਅਬ ਕੀਰਜਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਆਪੁ ਕ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਮਾਨੁ ਜੋ ॥ ਸਬ ਸੰ

ਦੇਹ ਪ੍ਰਿਏ ਤੇ ਭੁਨ੍ਹੇ ॥ ੬੬ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਮਾਥੋ ਪਾਠੇ ॥ ਉਧਵ ਭੁਗਤ ਬਚਨ ਉਚ ਛੇ ॥
ਜਿਨ ਤੇ ਹਰਿ ਸੇਬੈ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਕਾਹਿ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੇ ॥ ੭੦ ॥ **ਉਧਵ ਦਰ** ॥ ਨਾਥ ਅਜਨ
ਮਾ ਅਰੁ ਅਥਨਾ ਸੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਪਰਕਾਸੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਨਿ ਧਨੁ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸ
ਬ ਅਗਯਾਨ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੭੧ ॥ ਸੀਨਿ ਧਨ ਪਾਵ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸਹਜ ਹਿਤੁ ਮਰੁਯਾ ਸੀਤ ਗਵਾਵੈ ॥
ਅਰੁ ਤਾਂ ਪਰਤੁ ਮਪਰਮ ਦਯਾਲਾ ॥ ਮੇਨਿ ਜਨਨ ਪਰਬਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੭੨ ॥ ਯਹ ਬਿਗਯਾਨ ਦੀ
ਪਸੁ ਹਿਦੀਨੈ ॥ ਜਾਤੇ ਸਕਲ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਚੀਨੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਵਲਾਹੀ ॥ ਦੂਜੀ ਠੀਕ
ਕਵੇ ਸੁਖਨਾਹੀ ॥ ੭੩ ॥ ਜੇ ਕੋ ਈਤੁ ਵਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਤਾ ਪਰਬੁ ਵੇਕੇ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਸੇਤਵ

ਚਰਣਸਰਣਨਹਿਆਵੈ॥ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮਾਮਤਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੀ॥ ਮ
 ਮਾਯਾ ਪਸੀ ਪਾਰਿਹਰੀ॥ ਸਕਲ ਜਾਵਦ ਨਿਮੈ ਅਸਨੇਹਾ॥ ਮਰੁਤੁ ਵਤੀ ਸੁਤਾ ਬੀਤ ਰਾਹ
 ਦੇਹਾ॥ ੧੫॥ ਏਸ ਬਸੇਰੇ ਅਨ ਤੇਟ ਰੇ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਣ ਕਵਲ ਊਰਧਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਬਿਸਤਾਰੀ ਅ
 ਪਨੀ ਮਾਯਾ॥ ਜਿਨ ਯਹ ਅਕਲ ਜਗਤੁ ਰਮਾਯਾ॥ ੧੬॥ ਸੇ ਤੁਮ ਗਯਾਨ ਖਰੂਗ ਸੇਛੇ
 ਦੀ॥ ਹੈ ਫਿਰ ਪਲ ਨਿਜ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਬੇਦੀ॥ ਨਮੋ ਨਾਮ ਸਤੁ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ਜੇਰੇ ਸੂਰਈ ਸੂਰ
 ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧੭॥ ਵੀਜੈ ਮੋਹਿ ਏਕ ਬਰਦੇਵਾ॥ ਨਿਸਚਲ ਪ੍ਰਿਦਯਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ॥ ਤੁਮ
 ਹੋਛੁ ਬੰਦੂ ਜੇਨ ਹਿਜਨੇ॥ ਪਰਿਸੇਵ ਕਹੈ ਸੇਵਾਠਨੇ॥ ੧੮॥ ਸੋਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੀਜੀਏਏਹਾ॥

੨੬੪

ਤੁਮਸੇਨਿਸਚਲਬਢੇਸਨੇਹਾ ਕਰੀਬੇਨਤੀਉਪਵਭਗਤਿ ਬੇਲੇਹਰਿਜੀਦੈ ਅਨੁਰਕਿ॥

੨੯੫ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੋ ਵਾਚਾ॥** ਤੁਥਾ ਅਸਤੁਉਪਵਾਸ ਮਰੁਗਤਿ॥ ਮਮਚਰਣਨਿਨਿਸੁਲਾਮ

ਸਕਿ॥ ਅਬਤੁਮਉਪਵਾਸੀਕਰੋ॥ ਲੋਕਨਿਕੇਸਿਖਯਾਬਿਸਤਰੋ॥ ੨੦॥ ਬੰਦੀਖੰਡਾਸ੍ਰ

ਮਮੇਰੋ॥ ਅੰਤਿਪੁਨੀਤਦਰਸਨਤਿਹਕਰੋ॥ ਤੁਹਤੀਰਥਾਮਚਰਣਨਿਕੇਜਲਾ॥ ਦਰਸਪਰ

ਸਸਨਾਨਹਰੈਮਲਾ॥ ੨੧॥ ਨਾਮਅਲਕਨੀਦਾਸੇਰੀਗਾ॥ ਨਿਰਮਲਕਰੈਦਰਸਸਬਅੰਗਾ

॥ ਤੁਹਾਜਾਇਤੁਮਬਾਸਕਰੋ॥ ਫਲਭੁਖਣਤਨਬਲਕਲਧੋਰੋ॥ ੨੨॥ ਦੰਦਜੀਤਉਸਨਾਰਿ

ਕਸੋਰੋ॥ ਬੇਨਯਾਦਿਕਸੁਭਲਛੁਟਗੋਰੋ॥ ਇੰਦ੍ਰਨੁਕੇਅਰਥਨਿਪਰਹੋਰੋ॥ ਯਹਬਿਰਯਾ

ਤਰਜਾਮੀਗੋਪਾਲਾ ਜਨਕੋਜਾਨੀਪੇਸਬੇਹਾਲਾ ॥ ੮੮ ॥ ਨਿਕਟਿਬੁਲਾਇਮਿਲੇਦੈਅੰਗਾ ॥
ਗਜਾਨਰੂਪਕੀਨੋਸਰਬੰਗਾ ਤਬਅਪਨੀਪਵਰੀਦੀਨੀ ॥ ਤੇਉਧਵਜਨਮਾਥੇਲੀਨੀ ॥ ੮੯ ॥
ਤੇਉਪਿਥਮਾਹਿਕ੍ਰਿਸਪਧਰੇ ॥ ਜਾਵਦਲੇਪੁਭਾਸਸੰਘਾਰੇ ॥ ਤਬਹੀਤਹਉਧਵਚਲਾ
ਏ ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਏਕਈਬੈਠੇਪਾਏ ॥ ੯੦ ॥ ਪੁਲਿਮੇਤ੍ਰੇਯਪਧਰੇਤਹਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸਦੇਵਬੈਠੇਹੀਜਹਾਂ
ਦੁਹੁਕੀਯੋਹਰਿਕੋਪਰਨਾਮਾ ॥ ਵਰਜਨਪਾਯੋਅਤਿਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੯੧ ॥ ਠਾਢੇਭਏ
ਜੋਰਿਕਰਦੇਈ ॥ ਪ੍ਰੇਸਮਾਬਨਕਛੁਕਹੈਨਕੋਈ ॥ ਤਬਤਿਨਕੋਹਰਿਭਾਖੁਯੋਗਜ
ਨਾ ॥ ਜੈਸੇਅੰਧਕਾਰਕੋਭਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਮੇਤ੍ਰੇਕਦੀਨੀਮੀਦੇਸਾ ॥ ਬਿਦਰਹਿ

ਕਿਹਾ ਕਿਹਿ ਯਹਿ ਉਪਦੇਸਾ ਅਰਿਯਾ ਦੀਨੀ ਉਪਦੇਸਨ ਕੋ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਕੀ ॥ ੨੬੬ ॥
ਯੇ ਬਿਰੁਮਨ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥ ਤਬ ਉਪਦੇਸਰਿ ਚਰਣ ਨਿਪਰੇ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਿਸਚਲ ਕਰਿਧਰੇ
॥ ਪੁਨਿ ਉਪਦੇਸਨ ਪਦੁਚੇਤਹਾਂ ਨਰਨਾਰਾਯਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਹਾਂ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਕੀਨੇ ਅ
ਚਰਣਾ ਜੇ ਜੇ ਹਰਿ ਭਾਖੇ ਤੇ ਕਰਣਾ ਬਲਕਲ ਅੰਬਰ ਫੁਲ ਮਾਹਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਨਿਤ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਬ ਭੂਰਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰਿ ਮਿਟਾਯੋ ਉਪਦੇਸ੍ਹ ਅਨੀਰੰਜਨ ਪਾ
ਯੋ ॥ ਯਹ ਯਹਿ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਬਾਦਾ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਸੇ ਪਾਵੈ ਤਾ ਜਿ ਭਵ ਸਿੰਧ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਜਾਵੈ ਜਬ ਤੇ ਯਾ ਕੇ ਭਾਖੇ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਹੁੰਦੈ

ਮੇਰੂਨੇ ॥ ੮੭ ॥ ਤਬ ਤੇ ਪਾਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਮਾਹਿ ਬਿਨਾ ਮਿਟੈ ਦੁਖ ਦੁੰਦਾ ॥ ਯਹ ਸੂਯਾ ਮੇ
ਵ ਆਪੁ ਹਰਿ ਕਹੰਯੋ ॥ ਜਾ ਮੇ ਕਛੁ ਸੰਦੇਹ ਨ ਰਹੰਯੋ ॥ ਯਾ ਮੇ ਮੇ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ॥ ਮਿਟੈ
ਜਗਤ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਭਾਵਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਾ ਮੰ ਮਿਤ ਵੈ ਕਰੇ ॥ ਭੁਗਤ ਨ ਪਾਇ ਸਕਲ
ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੮੮ ॥ ਏਕ ਜਲ ਪਤੇ ਮੰ ਮਿਤ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਨਿਜਾ ਪੀਨ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਪਜਾਯੋ ॥
ਜਗ ਰੋਗਾ ਆਇ ਕ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਬਲ ਉਪਜਾਇ ਬਿਗਤ ਭੁਯ ਕਰੇ ॥ ੯੦੦ ॥ ਅਰੁ ਦੂਜੇ
ਯਹ ਮੰ ਮਿਤ ਏਕ ਬੈਕੁੰਥਿ ਪੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕਾ ਸੋ ਆਪਨੇ ਜਨ ਨ ਕੋ ਪਜਾਯੋ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭਵ ਭੁਯ ਹਿ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੯੦੧ ॥ ਐਸੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਬਨਸੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਜਿਨ ਹਿ

ਸਿਧੈ ਚੁਦ੍ਰਪਾਸੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬੰਦਨ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ੧੦੨ ॥ **ਹੋਹਾ** ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਤੁ ॥ ੨੬੭

ਖਰੇ ਵਸੇ ਪਰਮ ਤਤੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ^{ਨਮਣੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰ} ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਥਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਸਨ ਰੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤੇ ਮਹਾ **ਪੁਰਾਣੇ** ਏਕਾਦਸ **ਸਕੰਧੇ** ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਪਦੇਸਿ ਬ

ਰੇ **ਗੁਪਾ** ਯੰ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ **ਨਿਰੁਪ** ਣਿ ਨ ਮੇ ਕੋ ਨ ਤਿਸੇ **ਧਿਜਾਇ** ॥ ੨੮ ॥ **ਇਤਿ**

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਉਪਦੇਸਿ ਬਾਦਸ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਚ ਉਪਦੀਤੁ

ਕੀਸੀ **ਪ੍ਰਯਾ** ॥ ੧੨੮੮ ॥ ੨੨੪੨ ॥ **ਬਾਜੇ ਦਾ ਚਾਚੇ** ॥ ਚੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ

ਨਾਵੇ ਕਰਣ ਪੁਟ ਨਿਯਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਯਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸ ਉਪਦਿ ਹਿਰੀ ਨੇ ॥ ਪੀਛੈ ਆਪੁ

ਕਹਾਤੁਹਕੀਨੋ॥੧॥ਜਾਵਦਕਲਕੋਪਗਟਸੋਸਾਪਾ॥ਹਰਿਜੀਕਹਾਕਰੇਜਤਬਾਪਾ॥ਈ
ਸ੍ਰਕੋਬਾਪਨਹਿਕੋਈ॥ਅਰੁਦਿਜੁਸਾਪੁਨਮਿਥੁਜਚੋਈ॥੨॥ਸਬਕੇਤਨਅਨਯੋਹਿਨ
ਦੇਹਾ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸੁਧਕੋਗੋਹਾ॥ਜੇਨਗੀਹਾਰਿਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ਤਿਨਸੋਨੈਨਨਖੇਚੇ
ਜਾਵੈ॥੩॥ਅਰੁਜੇਹਰਿਕੇਰੂਪਹਿਗਾਵੈ॥ਬਣੀਸਹਿਤਮਾਨਤੇਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜੇਸੁਨਿ
ਕਰਿਹਿਰਦੈਧਾਰੈ॥ਤੇਪਲਕੋਨਹਿਛੋੜੈਪਾਰੈ॥੪॥ਭਾਰਤਮੇਅਰਜੁਨਰਬਮਾ
ਹੀ॥ਬੈਸੇਦਰਸਲਹੇਜਾਜਹੀ॥ਤਿਨਤਿਨਹਰਿਕੀਸਮਤਾਪਾਈ॥ਸਬਸੀਸੁਤਿਤਤ
ਕਲਗਵਾਈ॥੫॥ਐਸੋਤੁਨਹਰਿਤੁਜਾਗਯੋਕੈਸੇ॥ਕੋਈਹਰੈਨਾਗਮਾਣਿਜੈਸੇ॥

ਐਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਨਰ ਦੇਵਾ, ਉਤਰਵੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਦੇਵਾ, ੬॥ **ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਦੇਵਾ** ॥ ਦ੍ਰੁਵਤੀ ੨੬੮
ਉਠੈ ਉਤਪਾਤਾ, ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਿ ਕਹੀ ਹਰਿ ਬਾਤਾ, ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਅਵਿਕਸ ਬਲੇਕਾ ਸਭਾ ਸੁਧ
ਰਮਾਵੁ ਖਿਨ ਸੋਕਾ, ੭॥ ਤਿਨ ਸੋਕਿ ਨ ਬਚਨ ਉਚਰੇ, ਹਰਿ ਕੋ ਮਤੋ ਨ ਲਖੇ ਬਿਚਰੇ, ਨਿਜ
ਮਾਯਾ ਸੋ ਮੋਹਿਤ ਕਰੇ, ਗਲਾ ਬਿਬੇਕ ਸਭਨ ਕੇ ਹਰੇ, ੮॥ **ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਨ ਦੇਵਰ** ॥ ਹੇ ਜਾ
ਦ੍ਰੁਸਤੋ ਨ ਮਮ ਬਾਤਾ, ਦ੍ਰੁਵਤੀ ਬਹੁਤ ਉਤਪਾਤਾ, ਏਉਤ ਪਾਤੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀਸਾਨਾ, ਤਾਂ ਤੇਤ ਜੀ
ਏਯਹ ਅਸਥਾਨਾ, ੯॥ ਜੁਵਤੀ ਬਾਲਾ ਬਿਧਿ ਜਬ ਜੇਤੋ, ਸੀਖੋ ਧਾਰ ਪਠਈ ਏਤੋ ਤੇ, ਐਰੇ
ਸਕਲ ਪ੍ਰਭਾਸਾ ਹਿਜੇ, ਤਹਾ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹ ਮਸ੍ਰਮ੍ਰਤੀ ਨ ਜੇ, ੧੦॥ ਕਾਰਿ ਅਸਨਾਨ ਤਨ ਨਿਰਮ

ਲਕਰੀਏ॥ ਸੁਧ ਪ੍ਰਿਦੈ ਤੀਰਥ ਥਤ ਪਚੀਏ॥ ਜੇ ਜੇ ਬੂਰੁ ਤੀਪਤਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਕਰੀਏ ਪੁਜਾ ਸੇਵਾ॥ ੧੧॥ ਅਰੁ ਬਿਪ੍ਰਿਨਿ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕੀ ਜੈ॥ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨ ਦਾਨ ਬਹੁਈ
ਜੈ॥ ਗਾਇ ਭੁਮਸੇਨੇ ਬਸਤਾਇ॥ ਹੋਹਾ ਬੀਰਥ ਅੰਨਗ੍ਰਹਾਇ॥ ੧੨॥ ਅਸੀਰ ਬਾਦਾਇ
ਜਨ ਕੇ ਲੀਜੈ॥ ਤਾਂਤੇ ਬਿਘਨ ਸਕਲ ਈਛੀਜੈ॥ ਦੇਵਹੁ ਬਿਪ੍ਰਗਾਇ ਕੀ ਪੁਜਾ॥ ਪਾਪਹ
ਰਿਣ ਬਿਧਿ ਮਾਧਿ ਮਦੁ ਜਾ॥ ੧੩॥ ਐਸੀ ਸੁਨਿਹਾਰਿ ਜੀ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਸਬ ਜਾਦਵ ਨ ਭਲੀ ਕਿ
ਰਿਮਾਨੀ॥ ਨਾਵਨਿ ਬੈਠਿ ਸਿਧੁ ਉਤਰੇ॥ ਚਢਿ ਕਰਿ ਰਥਾਨਿ ਪਯਾਣੇ ਕਰੇ॥ ੧੪॥ ਜੇਹ
ਰਿਤਿ ਨ ਕੋ ਆਗਿ ਆਵੀ ਨੀ॥ ਤੁਝੁ ਤੁਝੁ ਸਬ ਨਿਸਬੈ ਬਿਧਿ ਕੀ ਨੀ॥ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨ ਪਰਮ

ਓਨ

ਬਹੁਨੇ ਮਧਿ ਪੁਰਸਾ ਆਪੁ ਬਹੁ ਮਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੀ ਯੋਕ ਸੁਭਾ ਪਨਾ ਜਾ ਤੇ ਭੂਲਿ ॥ ੨੬੯ ॥
ਗੋਸਬਗ ਜਾਨਾ ਤਬ ਤੋ ਮਤ ਸਕ ਲਈ ਰੁਏ ॥ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਬੀਬੇ ਕਯਾਰ ਲਏ ॥ ੧੬ ॥
ਤਿਨ ਜੋ ਕਲਹ ਭਯੋ ਉਤ ਪੰਨਾ ਸਬ ਮੇ ਪ੍ਰੇਰ ਕਹ ਬਿਪਰਛਿਨਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੀ ਤਾਸ ਰਾਮ ॥
ਸੁਰੀ ॥ ਸਾਤਿ ਕਬੀਰ ਗਿਰਾ ਉਚਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮਾ ਕੋ ਕਰੀ ਅਪਮਾਨਾ ਸਾਤਿ ਕ
ਛੇਰੇ ਬਣੀ ਬਨਾ ਭੁਈ ਜੋ ਖੜਕਤ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਮੇ ਕਹੀ ਐ ਅਧ ਕਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥
ਸੇ ਐਸੇ ਐਸੀ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਵਤ ਬਾਲ ਨਿਕੇ ਸਿਰ ਹਰੈ ॥ ਯਹ ਪ੍ਰਦਮਨ ਬਚਨ ਸਤ ਕਹੈ
॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮਾ ਕੋ ਅਤਿ ਸਿਧਿ ਕਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਮਾ ਕੀ ਨੇ ਕੁਧਾ ਬਣੀ ਬਣ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੋ ਜੁਧਾ ਅਰੇ ਕਰੈ ਖੜੀ ਕੇ ਐਸੀ ਬਜਾਧ ਖੂਹ ਤੂ ਕੀ ਨੀ ਜੈ ਸੀ ॥ ੨੦ ॥ ਚੂਰ ਸ੍ਰਵਨ
ਰਾਧੁ ਪਰੁ ਯੋ ਜਤ ਕੋ ਬਾਹੁ ਗਲ ਕਟਿ ਗਯੋ ਤ ਕੋ ਬਧ ਤੂ ਕੀ ਨੇ ਐਸੇ ਬਜਾਧ ਕਸਈ
ਕਰੈ ਨ ਜੈ ਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਸਤਿ ਕਉ ਠੇ ਬੇਲੇ ਬਨੀ ਸੁਨੇ ਸੁਨੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਬਾਪਨੀ ਇਨੇ
ਕੇ ਜਸ ਆਰੁ ਮਾਥੀ ਸਿਰਾਯੋ ਤਾ ਤੇ ਇਸੇ ਅਤੇ ਹੋ ਆਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਏਕ ਹਿ ਬਚਨ ਖਰੂਹ
ਤ੍ਰਿ ਨਿਕਾਛੇ ਕ੍ਰਿਤ ਬਰਾ ਕੋ ਮਸਤ ਕਬ ਛੇ ਜਾਇ ਪਸ ਬਾਇ ਬਹੁਤ ਨਿ
ਵਾਛੇ ਤੇ ਹੁੰਸਾ ਤੁ ਕੋ ਕ੍ਰੋਧ ਨਟਾਛੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਕਲ ਭਏ ਤਬ ਕ੍ਰੁਧਾ ਸਾਤਿ ਕਹੀ ਸੇ
ਠਨੇ ਜੁਧਾ ਤਬ ਤੇ ਸਕਲ ਭਏ ਦ੍ਰੋਹ ਰਾ ਜੁਧ ਰਚੇ ਸਾਯ ਰਤ ਟਪੇਰਾ ॥ ੨੪ ॥

ਕੇਈ ਧਨੁ ਖਰਾ ਲੋਲੈ ਕੇਈ ਖਰਾ ਗਹੈ ਸਿਹਰੈ ਕੇਈ ਫਰਸਾ ਗਵ ਕੁਠਾਰਾ ਕੇ
 ਈ ਲੈ ਸੇਹ ਥੀ ਪਹਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਈ ਗੁਰ ਜਗੋ ਫੁਲ ਕੇਈ ॥ ਬ੍ਰਿਛਾ ਦਿਕ ਨਿਲ ਰੇ ਲੈ
 ਤੇਈ ॥ ਹਰਿ ਖਤ ਅਥੈ ਕਰੈ ਸੰਗਾ ॥ ਬੈਠੇ ਖੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੁਚਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹਯ ਸੇਹ ਯਹ ਥੀ
 ਸੇਹ ਥੀ ॥ ਰਬ ਸੇਹ ਰਬ ਸਾਥੀ ਸੇਹ ਸਾਥੀ ॥ ਖਰ ਸੇਖਰ ਉਟ ਉਟ ਨਿਸੇ ॥ ਮਹਿ ਖਰ ਮਹਿ ਖੈ
 ਲਖੈ ਲਨਜੇ ॥ ੨੭ ॥ ਖਰ ਰਸੇ ਖਰ ਗਮਿ ਲਿਲੈ ॥ ਨਰ ਸੇ ਨਰ ਮਿਲਿ ਜੁਧ ਹਿਕਰੈ
 ॥ ਮਹਾ ਮਤ ਕਛੁ ਲਖੈ ਨ ਅਸੇ ॥ ਜੁਧ ਕਰੈ ਬਨ ਸੇ ਗਜ ਜੈ ਸੇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਖਿ ਪਦੁ ਅਨਠਾ
 ਨੇ ਜੁਧਾ ॥ ਤੁਹਾ ਅਕੂਰ ਬੁਝ ਅਤਿ ਕੁਧਾ ॥ ਤੁਹਾ ਸੇ ਗਾਮ ਜੀਤ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ॥ ਕਰੈ ਜੁਧ ਥੀ ਰਨ

੨੯੦

ਸੋਰੁਦ੍ਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗਾਵਸੇਨਾ ਮਕਿਨ ਕੋਰੁਤਾ ॥ ਨਾਮ ਸੁਚਰੁ ਪੁਤ ਬਿਖਿਤਾ ॥ ਤੁਸਾ ਤਿਕਸੇ
 ਮਿਲਿ ਅਨੁਰੁਧਾ ॥ ਸੁਰਬ ਸੁਮਿਤ ਕਰੈ ਮਿਲਿ ਜੁਧਾ ॥ ੩੦ ॥ ਉਲੁ ਮੁਕਨਿ ਸਠ ਸਹਸਰਿ ਤੇ
 ॥ ਬੁਨੁ ਅਵਿਦੈ ਜੋਧਾ ਅਪਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ਆਪ ਆਪ ਮੈ ਜੁਧ ਹਿਠਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਮੋਹਿਤ ਕਛੂਨ
 ਜਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਸਦਾ ਰਹੁ ਬੀਜਾ ॥ ਸਾਤੁ ਕਾ ਅੰਧ ਕਭੇ ਜਵਤੀਆ ॥ ਅਰੁ ਬੁਦ ਸੁਰਸੇਨ
 ਮਧੁ ਮਾਧੁਰਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਸਰ ਜਨ ਕੀ ਤਿਰੁ ਕੁਕਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਆਪ ਆਪ ਮਿਲਿ ਜੁਧ ਹਿਠਨੈ ॥
 ਸਬਨ ਪਰੋਸੇ ਹਿਵਰਾਨੈ ॥ ਪੁਤ ਪਤ ਭਾਈ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਆਮਾ ਅਰੁ ਭਾਨੈ ਜਲ ਰਈ ॥
 ॥ ੩੩ ॥ ਕਾਕੁ ਭਤੀ ਜੇਨਾ ਤੀਨਾਨਾ ॥ ਮਿਤੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲਿ ਜੁਧ ਹਿਠਨਾ ॥

ਸੁਪ੍ਰਿੰਦਸੁਪ੍ਰਿੰਦਗਯਤਿਨਸੇਗਯਤੀਸਬਮਿਲਿਰੁਏਪਰਸਪਚਘਾਤੀ ॥ ੩੪ ॥ ਤੁ
 ਬਸਰਖੀਣਭੁਏਸਬਹਿਨਕੇ ॥ ਟੂਟੇਤਬਾਧਨੁਖਤਿਨਤਿਨਕੇ ॥ ਆਯੁਧਸਕਲਖੀਣ
 ਜਬਭੁਏ ॥ ਤਬਤਿਨਿਕਰਨਿਯੇਰਕਲਏ ॥ ੩੫ ॥ ਭੁਏਮੁਸਲਚੁਰਣਤੇਜੇਤੇ ॥ ਬ
 ਜਸਮਨਸਿਧੁਤਟਤੇਤੇ ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਕਰਨਿਕਰੀਲੀਨੇ ॥ ਹਰਿਸੋਜੁਧਹਿਕੋਧਹਿਕ
 ਨੇ ॥ ੩੬ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਬਹੁਤਾਤਿਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪਰਿਤੇਮੁਰਖਕਛੁਨਬਿਚਾਰੇ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨਕੋਰਿਪੁਕਾਰਿਜਨੈ ॥ ਜੁਧਬੁਧਿਅੰਤਰਗਤਿਅਨੈ ॥ ੩੭ ॥ ਤਬਆਪਹੁਕੀਯੇਤਿ
 ਨਿਕੋਪਾਕਰਯੋਚਹੈਸਬਹਿਨਕੋਲੋਪਾ ॥ ਤਬਏਰਕਕਰਨਿਤਿਨਲੀਏ ॥ ਥੇਰੇਮਾਹਿਪ੍ਰ

ਖਲੇ ਸਬ ਕੀ ਏ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਪ੍ਰਸਾਪ ਮਾਛਾ ਦਿਤ ਕਰੇ ॥ ਹੰ ਰਿਮਾਯਾ ਬਿਚਰ ਸਬ ਹਰੇ ॥ ਪਾ
 ਵ ਕੋ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਗਟਤ ਹਾਭੁ ਜੋ ॥ ਬਾਸ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੁਲ ਜ ਰਿਮ ਰਿਚ ਜੋ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬ ਕੁਲ ਸਕ
 ਲਨ ਸ੍ਰਹ ਰਿਦੇ ਖੋ ਜੋ ॥ ਭੂ ਕੋ ਭਰ ਉਤਰੇ ਲੇ ਖੋ ਜੋ ॥ ਜਾ ਕਰ ਟਿਲੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰਾ ਸੇ ਪਰਿ
 ਹਰੇ ਧਰ ਟਿਕੇ ਭਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਤਬ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤਟੇ ਬਲ ਭਰਾ ॥ ਕੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਯ ਨ ਅਤਿ
 ਦ੍ਰਾ ॥ ਅਪਿ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਿ ਲੇ ਰਾਖੁ ਜੋ ॥ ਮਨ ਵਦੇ ਹਦੂ ਰਿਕ ਰਿਨਾ ਖੋ ਜੋ ॥ ੪੧ ॥ ਰਾਮ ਪਰਾ
 ਟਲ ਖੋ ਜੋ ਹਰਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਲਘੁ ਪਿਪਲ ਤਲ ਬੈਠੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਪਾਯੋ
 ਰਸੁ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸਕੇ ਤੇ ਮਰਿ ਨਿਵ ਖੋ ॥ ੪੨ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪਦ ਕਪੂਕਾਸਾ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਯੋ ਉਜਾਸ ॥

ਪੀਤਬਸਨਦੰਤਨਘਨਸਿਆਮਾਤਪਤਸ੍ਵਰਣਸੋਰੁਅਭਿਰਾਮਾ॥੪੩॥ਉਂਦਰਹਾਸਸਹਿਤ
 ਮੁਖਪਦਮਾਕਵਲਨੈਨਸੋਰੁਕੇਸਦਮਾਕਰਣਨਿਕੰਡਲਮਕਰਾਕਰਾਸੀਸਮੁਕਟਸੋ
 ਰੁਅਧਿਕਾਰਾ॥੪੪॥ਰੁਚਿਰਨੀਲਸਿਰਕੇਸਬਿਸਾਲਾਉਰਭ੍ਰਿਗੁਲਤਾਮਣਬਨਿਆ
 ਲਾਕੰਠਸੁਤ੍ਰਕਟਿਸੁਤਬਿਰਜੈਛੁਦ੍ਰਘੰਟਿਕਾਨੁਪਰਿਰਾਜੈ॥੪੫॥ਬਹੁਅਭੂਖਣਭੁ
 ਖਿਤਅੰਗਾਦੇਖਿਤਯੋਹੀਅਮਿਤਅਨੰਗਾਮਾਯੁਧਸੁਰਤਿਮੰਤਸਮਸਤਾਸੁਮਿਰਤਜਿਨ
 ਹੋਹੋਇਕੁਯਾਅਸਤਾ॥੪੬॥ਉਰਮਚਰਣਕਵਲਮਾਰਕੁਜਿਨਕੋਉਰਧਯਾਦੈਨਿਤਭ
 ਗਤਾਦਿਖਣਜੰਘਨੀਚੇਕਰਯੋਬਾਮਚਰਣਤਾਉਪਰਿਧਯੋ॥੪੭॥ਯੋਨਿਸੂਲਹੈਬੈ

ਠੇਕ੍ਰਿਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਜਿਨਹਿ ਮਿਟੈ ਭੈੜ ਸਨਾ ਅਤਿ ਲਘੁ ਮੁਸਲ ਖੰਡੁ ਜੋ ਰਹਿਯੋ ਜਲ ਮੇਰੁ
ਰੁਯੋ ਮਛੀ ਗਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਸੇਵਹ ਮਛੁ ਜਾ ਲੇ ਮੇ ਆਯੋ ਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਲੇ ਹਸੇ ਪਾਯੋ ਜਰ ਬਜਾ
ਧਰੁ ਲਕਸੇ ਕੀਨੇ ਲੇ ਕਰਿ ਸਰ ਕੇ ਆਗੇ ਦੀਨੇ ॥ ੪੯ ॥ ਸੇਵਹ ਬਜਾਧੁ ਤੇ ਬਨ ਆਹੀ ਹ
ਸੁੰ ਕੇ ਪਦ ਤਿਨ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਬ ਪਰਯੋ ਮ੍ਰਿਗ ਮੁਖ ਜਨਿ ਘਾਤ
ਤੇ ਨਿਕਰਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਸੇਈ ਬਾਣ ਲਗਾਯੋ ਚਰਣਾ ਬਿਪ੍ਰਬ ਚਨ ਨਹਿ ਮਿ ਬਿਜਾ ਕਰਣਾ ਸੇ
ਵਹੁ ਬਧਿ ਕ ਨਿਕਟਿ ਚਲਿ ਆਯੋ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ੫੧ ॥ ਚਰਣ ਲਗੇ
ਜਬ ਦੇਖੁ ਜੇ ਬਾਨ ਜਰ ਭੁਯੋ ਤਬ ਮ੍ਰਿਤ ਕਸ ਆਨਾ ਚਰਣ ਨਿ ਪਰਿ ਬੇਲੇ ਭਯ ਭੀਤਾ ਕੀਪਤ

ਅੰਗਲਗਯੋਜੁਸੀਤਾ ॥ ੫੨ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਕੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਨ ਜਨੇ ਮੁਰਖ ਬੁਝਾਧ
 ਯਹ ਮੇਕੀ ਨੇ ਸਕਲ ਅਜਨੇ ॥ ਬਾਣ ਚਲਾਯੋ ਮਿਰਕੇ ਜਨੇ ॥ ੫੩ ॥ ਯਾ ਅਪਰਾਧ ਹਿਤੁ ਮ
 ਹੀਟੇ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਨਾ ਮਲੀਏ ਤੇ ਤਾਰੇ ॥ ਤੁਵ ਸਿਮਰਣ ਸਬ ਪਾਪ ਬਿਨਾਜੇ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨ
 ਗੁਨ ਪਚਕਾਸੈ ॥ ੫੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਕਰੈ ਆਰਾਧਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਕੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਿਲਿ ਬਨ ਕਰੇ ॥ ਸੋ ਪਾਪੀ ਕੇ ਪ੍ਰਣ ਨਿਹਰੇ ॥ ੫੫ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਹੁ ਕੋ ਕਰੇ ਨ ਮੇਸੋ ॥ ਯ
 ਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇ ਮੇਸੋ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਯਾ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਕੁ
 ਮਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਔਰ ਸੁਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਹੋ ਜੇ ਤੇ ॥ ਕਬੁ ਹੀ ਜਾਨਿ ਸਕੈ ਨ ਹਿਤੇ ਤੇ ॥ ਸੋ ਹਿਤ ਸਕਲ ਤੁ

ਮਰੀਮਯਾ ਤਾਤੇਕਿਨਹੁਪਰਨਪਾਯਾ ॥ ੫੭ ॥ ਤਿਨਕੋਪਾਪਜੋਨਿਹਮਜੇਤੇਕੋ
ਨਭਾਂਤਿਕਰਿਜਨੈਤੇਤੇ ॥ ਤਾਤੇਅਬਦੁਜੀਨਬਿਚਾਰੇ ॥ ਬੇਗਮੋਹਿਪਾਪੀਕੋਮੋਰੇ ॥ ੫੮ ॥
ਐਸੀਜਰਬਧਿਕਕੀਬਾਣੀ ॥ ਸੁਨੀਨਿਹਕਪਟਸਾਰੀਗਪਾਣੀ ॥ ਤਬਪ੍ਰਭੁਆਪਬਚਨ
ਉਚਾਰੇ ॥ ਤਕੇਸਕਲਸੇਕਭੁਜਟਰੇ ॥ ੫੯ ॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵੰਤੋਵਾਚ ॥** ਉਠਿਉਠਿਜਰਭੁਜ
ਹਿਮਤਿਮਾਨੈ ॥ ਅਪਨੇਕਰੋਪਾਪਅਤਿਜਨੈ ॥ ਯਹਸਮਤਲੀਲਾਹੈਮੇਰੀ ॥ ਯਾਮੇ
ਕਹਾਸਕਤਿਹੈਤੇਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਮੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਜਹਿਤ੍ਰਿਸ੍ਰਗਾ ॥ ਜਹਾਂਅਹਾਸੁਖਨਹੀਉਪਜ
ਰਗਾ ॥ ਐਸੇਬਚਨਕਹੇਹਰਿਜਬਹੀ ॥ ਧਸੋਬਿਅਨਸ੍ਰਗਤੇਤਬਹੀ ॥ ੬੧ ॥ ਤੀਨ

ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਆਰੁਪਰਨਾ ਆ ਕਰਿ ਕੈ ਬਾਧਿ ਕਰ ਜੋ ਸੁਰਿ ਪਾ ਆ ਚਾਹਿ ਬਿਅਨ ਸੁਰ ਕੋ ਕਹਿ ॥ ੨੪ ॥
ਗੋ ਜੈ ਜੈ ਸਬ ਦਜ ਹਾਤ ਹਾਥੁ ਜੋ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬ ਰਖ ਲੀਏ ਸਾਰ ਬੀ ਦੇਖੇ ॥ ਪਰਿਹਰਿ ਜੀ
ਕੋ ਕਹੂੰ ਨ ਪੇਖੇ ॥ ਤੁਲਨੀ ਰੀਧ ਪਵਨ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਤੋ ਕੋਖੋ ਜਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਪੀਪ
ਲਾਮੁ ਲਕੀਓ ਹੇ ਆਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਮੋਨੇ ਸਾਸਿ ਸੁਰ ਦੁਤਾ ਸਨਾ ॥ ਆਗੁ ਪਾਯੋ ਗੇ ਸੁਰ ਤਿਵੇ
ਤਾਯੋ ਨਿਜ ਪਾਤਿ ਦੇਖੇ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਬ ਦੁਕਧੀ ਰਜਨ ਹਿਕ ਕਯੋ ॥ ਰਬਤ ਜਿ ਬਿਹ
ਬਲ ਚਰਣ ਨਿਪ ਕਯੋ ॥ ਉਸ ਗਯੋ ਪ੍ਰਿਦਯ ਨੈਨ ਜਲ ਛਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇਸ ਮਾਰਨ ਸੁਖ ਬੈਨ ਨਾ
ਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਤਬ ਕਰਿ ਧੀਰ ਜਾਮੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਹਿਤ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ

ਤੁਵਚਰਣਨਦੇਖੇ॥ ਤੇਪਲਕਲਪਕਲਪਕਹਿਲੇਖੇ॥ ੬੬॥ ਤਬਤੇਨਸਦਿਸਾਵੇਮੈਭਯੋ
॥ ਸਬਦੁਖਏਕਬਰਅਨਭਯੋ॥ ਭੂਲੀਦਿਸਨਾਕਹੈਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਜੋਯੋਉਰੁਪਤਿਨਿਸਿਮਾਹਿ
ਛਪਾਯੋ॥ ੬੭॥ ਤੁਮਬਿਨਮੈਜਯੁਤਨਬਿਨੁਪ੍ਰਣਾ॥ ਜੈਸੇਨਯਨਅੰਧਬਿਨਭਨ॥ ਅੰਧਬਚਨ
ਕਹਤਹੀਸੁਤਾ॥ ਵੇਖੋਯੋਕਚਰਿਤਅਦਭੂਤਾ॥ ੬੮॥ ਗਗਨਹੁਤੇਉਤਮਰਥਆਯੋ॥ ਹਜ
ਨਿਸਹਿਤਅਰੁਗਾਰੁਰੁਸੁਯੋ॥ ਮੂਰਤਿਅਯਹਾਰਿਆਯੁਧਜੇਤੇ॥ ਰਥਮੈਜਾਇਚਫੇਸਬ
ਤੇਤੇ॥ ੬੯॥ ਯਹਿਚਰਿਤਦੁਕਜਬਦੇਖੋ॥ ਬਿਸਮਿਤਭਯੋਅਚੀਭਾਏਖੋ॥ ਤਬਹਰਿ
ਸੁਤਹਿਬੈਨਸੁਨਾਏ॥ ਕਰਿਸਨਾਨਦੁਖਿਬਿਸਰਾਏ॥ ੭੦॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾਸੁ

ਤਵਰੀਕ ਕੋ ਕੋਤੁ ਮਜਾਵੋ ॥ ਸਮਾਚਰ ਸਬਜਾ ਇਸੁ ਨਾਵੋ ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਰਣ ਰਾਮ ਨਿਰਜਾਨਾ ਅਰੁ ਮੇ
 ਕੋ ਅਬ ਕਰਤ ਪਯਾਨ ॥ ੭੧ ॥ ਦੂਰ ਵਤੀ ਰਹੈ ਮਤੁ ਕੋਈ ॥ ਤਨ ਕੋ ਧਰੇ ਜਹਾ ਲੋਝੇਈ ॥ ਯਹ ਨਰ
 ਲੋਕ ਤਜੇ ਮੇਜ ਬਹੀ ॥ ਸਿੰਧੂ ਦੂਰ ਕਾ ਬੈਰੈ ਤਬਹੀ ॥ ੭੨ ॥ ਹਮਰੇ ਅਤਿ ਪਤਾ ਵਿਕਝੇਈ ॥
 ਲੈ ਅਪਨੇ ਲੋਗ ਨਿਤੇਤੇਈ ॥ ਦਿਲੀਜੇਯੋ ਅਰਜਨ ਸੀਰਾ ॥ ਰਹੈ ਦੂਰ ਕਾ ਹੋਰੈ ਭੰਗਾ ॥ ੭੩ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਯਹ ਸੀਵੇਹ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਅਰੁ ਤੁਮ ਅਸਧਰਾ ॥ ਹਿਅਨ ਲਾਵੋ ॥ ਮਮਸਾ ਯਹ ਚਨ ਯ
 ਹ ਜੋਨੇ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਬ ਮਿਥਯਾ ਮੋਨੇ ॥ ੭੪ ॥ ਛਿਣ ਭੰਗੁ ਗਯਾ ਬਨਾਨ ਰੂਪਾ ॥ ਨਿਸੁਲ ਜੋਨੇ
 ਮੇਹਿ ਅਰੂਪਾ ॥ ਜਹਤੁ ਹਬਯਾ ਪਕਸੇ ਕੋ ਜੋਨੇ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਅਯਾ ਯਾ ਮੋਨੇ ॥ ੭੫ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰ

ਨਿਰੰਤਰ ਰੁਝੇ ॥ ਦੁਜੀ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨ ਤਜੇ ॥ ਐਸੇ ਹੋ ਅਵੇਸੇ ਮਾਹੀ ॥ ਜਤੇ ਫਿਰਿ ਦੁਖ ਪਾਵੇ
 ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਸੁਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੋ ਗਯਾਨ ॥ ਛੇਡੇ ਸੇਕ ਮੋਹ ਭੁਯਾਨ ॥ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਕਰਿ ਬਾ
 ਰੰਬਾਰ ॥ ਪਰਿਦਖਣ ਦੇ ਬਿਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ਗਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਗਯਾਨ
 ਬਿਚਾਰੁ ਚਿਤ ਠਹਰਾਯੋ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਕਵਲ ਉਬਧਾਰੇ ॥ ਤਬ ਦਰਿ ਕਦੁ ਰਕਾ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੮
 ॥ ੧੯ ॥ ਯਹ ਸ੍ਰੀ ਪਸੀਤੁ ਅਸੇਕ ਹੋ ਜੇ ਦੁਕਲ ਕੋ ਸੰਘਾਰ ॥ ਅਬ ਭਾਖੇ ਹਰਿ ਗਵਨ ਕੋ ਅਰੁ ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਭਿਧਾਰ ॥ ੧ ॥ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ** ਭਾਗਵਤੇ **ਮਹਾ** ਪੁਰਾਣੇ **ਇਕਦਸ** ਸਕੰਧੇ **ਸ੍ਰੀ** ਸੁਕ **ਪ੍ਰੀ** ਖਤ **ਸਿਬਦੇ**
ਭਾਖਾ ਕੀ ਬਲਾ **ਦੇਵ** ਨਿਰ **ਜਨੇ** ਨਾਮ **ਤੀਸਰੇ** ਪਯਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸੁਕੁੰਦਰਾ ॥ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਿਲੀਏ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣਕ ਨਿਤ ਬਾਸਿ ਗਿਕੀਏ ॥ ੨੭੬

ਸਹਿਤ ਭਵਾਨੀ ਸੰਕਰ ਦੇਵਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਸੁਰਿ ਅਰੁ ਉਪ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾ ਧਰ ਕੀਨ੍ਰੀ
ਪ੍ਰਥਾ ॥ ਪਤਰ ਅਹੋਰਗ ਚਰਣ ਸਰਬਾ ॥ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਪੰਛੀ ਅਰੁ ਸਿਧਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਕ
ਮਨਾ ਬ੍ਰਿਧਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ॥ ਸਬ ਹਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਜਨ ਅਕਰ ਅਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਜਨ ਜਨ ਸਬ ਦਸੁਨਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸਕਲ ਬਿਅਨ
ਨਛੁਯੋ ਗਗਨਾ ॥ ਬਰਖੇ ਪੁਖਿ ਪ੍ਰੇਅਕਰ ਅਗਨਾ ॥ ਬਰੀ ਬਰਕਰੈ ਪਰਨਾਮਾ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖੈ ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਬ ਕ੍ਰਿਅਾ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਕ੍ਰਿਅਨ ਹਿਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਦਭੂਤਾ ॥ ਤੇਜ ਸਾਸਤ

ਦੇਖੇ ਭਗਵਾਨ ਨੈਨ ਮੂੰ ਵਿਤ ਬਠ ਨੇ ਕੋਧ ਜਲ ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਆਪੇ ਕਰ ਕਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਵੈਤਭਵ
ਸਬ ਦੁਰਿ ਬਹਾਏ ॥ ਨਿਜ ਤਨੁ ਲੋਕ ਨ ਕੇ ਅਰਿ ਰਾਮ ॥ ਧਿਆਨ ਪਾਰਣਾ ਮੰਗ ਲਧਾ ॥ ੬ ॥ ਤੁਕੋ
ਅਗਨਿ ਪਾਰਣਾ ਧਰੀ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਰੂਪ ਅਸੇ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਰੇ ॥
ਯਾ ਬਿਧਿ ਸਬ ਕੇ ਕਰ ਜਸਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਵੈਦਿਭ ਬਾਜੇ ਸੁਰਿ ਲੋਕ ॥ ਉਪਜੇ ਹਰਖ ਮਿਦੇ ਕੁ
ਸੇਕ ॥ ਸਤ੍ਯ ਰੁਕੀ ਰਤ ਪੀਰ ਜਧਰਾ ॥ ਸੇਭਾ ਅਰੁ ਜੇ ਉਤਮ ਕਰਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇ ਸਬ ਕਏ ਸੰਗ ਜ
ਗਦੀਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਈਸਾ ॥ ਤਤੇ ਜਹਾ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਪਾਰਣ
ਨੀ ਕੀ ॥ ੯ ॥ ਤੁਹ ਸਮ ਸਤ ਰਹੈ ਤੇਈ ਤੇਤੇ ॥ ਸਤ੍ਯਾ ਵਿਕ ਬਿਧਿ ਸਬ ਜੇ ਇਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਮਰਿ

ਸਕਲਸੁ ਰਿਜੇਤੈ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਨਹਿ ਜਨੈ ਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਬੈਰੰਠ ਪ੍ਰਯਾਣ ਕਰੰਯੋ ॥ ਜੋ ਕਿਨ ੨੭੭
 ਪ੍ਰੇਮ ਜਨਿ ਨ ਪਕੰਯੋ ॥ ਕਹੂੰ ਨਹੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਕਰੇ ਖੋ ॥ ਬਡੇ ਅਚੰਭਾ ਸਬ ਹਿਨ ਲੇਖੋ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇ
 ਸੇਧੇ ਪਹੋ ਹਿ ਅਕਾਸਾ ॥ ਅਰੁ ਦਾਸਿ ਨਿਪ੍ਰਗਟੈ ਘਨ ਪਾਸਾ ॥ ਧ੍ਰੇਕ ਬਿਪ੍ਰਗਟ ਗੁਪਤ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ
 ਕੇ ਕੋਈ ਖੋ ਜਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਯਾਣੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਾਹੂ ਤਿਨ ਹਿਨ ਦੇਖੋ ਤਬ ਹੀ
 ॥ ਭੂਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਤੇ ਤਬ ਦੇਖੋ ॥ ਗੁਪਤ ਭਏ ਕਿਨ ਹੀ ਪੇਖੋ ॥ ੧੩ ॥ ਹੇ ਨਿਪਟੇ ਹਾ ਅਚੰਭ ਨਹੀ
 ॥ ਸਕਿ ਅਨੰਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਹੀ ॥ ਜਦੁ ਕਲਮੇ ਹਰਿ ਕੋ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਰੁ ਕਰਿ ਬੇਨਾਨਾ ਬਹੁ
 ਹਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਸ ਅਸਤਾ ਯਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਕਿ ਹੋਤ ਸਬ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸਦਾ

ਕਰਸਰਹੈ ਕਰਮ ਨਿਕਰੈ ਜਨਮ ਨਹਿਗਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਐਰੈ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਬ ਜਨੈ ਜਨਾਲੀ
 ਯੋਹ ਰਿਜੀ ਕੋਆਨੈ ਏਸ ਬਦੇਹ ਨਿਕੋ ਬਹੁ ਹਾਰਾ ਹਰਿਜੀ ਇਨ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇਸੇ
 ਟਬਾਜੀ ਬਿਸਤਾਰੈ ਬਹੁ ਕੋਆਪੁ ਹਿਸ ਕਲ ਨਿਵਾਰੈ ਬਾਜੀ ਗਰਿਸ ਬਹਿਨ ਤੇ ਨਾਹਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਹਰਿਕੇ ਕਰਮ ਰੁਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਚਿਯੋ ਤਿਗੁਣ ਸੇਸਾਰਾ ਨਾਨਾ ਰੂਪਿ ਪ੍ਰਗਟ
 ਆਕਾਰਾ ਆਪੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਿਯੋ ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੇਸ ਬਰਤਾਇ ਬਿਨ ਸੇਛਿਨ ਮੇਸ ॥ ੧੯ ॥ ਅੰਤ ਆ
 ਪੁਕੇ ਆਪੁ ਹਿਰਹੈ ਤੁਹੀ ਇਨਿ ਅਵਤਾਰ ਨਿਗਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਮਿਤ ਕਪੁਤ ਜੀਸੇ ਆਨੁ ਜੋ ਕਾ
 ਲ ਮਿਤੁ ਕੇਗਾਰ ਬਹਿਭੁਜੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰਹਮ ਸਤੁ ਤੇਤੁ ਮਹਿ ਬਚਾਯੋ ਬਧਿਕ ਹੋ ਸੇਵੇ ਹਪਠਯੋ ॥
ਸ੍ਰਗ

ਤੇਜੇ ਅਪਨੀ ਰਖਾ ਕਰਤੇ ॥ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਕਾਹੇ ਪਰਹਰਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਬ ਜਗ ਕੀ ਉਤ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਾ ॥ ਨਾ ਸਕੈ ਜਿਨ ਕੋ ਬਲ ਕਾਲਾ ॥ ਮੇ ਸੇ ਸਕਲ ਸਾਕਿ ਮੇ ਦੇਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਅਦਿਕ ਰੇ ਜ
 ਸੇਵਾ ॥ ੨੧ ॥ ਹਰਿ ਬੇ ਕੋ ਧਰਣੀ ਕੋ ਭਰਾ ॥ ਧਰਮ ਹੋਤੇ ਅਨੁਖ ਆਕਾਸ ॥ ਤਾ ਸੇ ਭੂ ਕੋ ਭਬ ਉਤ ਰੇ
 ਪੀਛੈ ਉਹੈ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਰੂਪ ॥ ੨੨ ॥ ਜਗ ਕਾਟੇ ਭਾਗੀ ਪਗਮਾਹੀ ॥ ਸੇ ਕਾਟੇ ਬਿਨੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ
 ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਕਾਛੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਦੁਹ ਉਤਾਰਿ ਦੀਯੈ ਪੁਨਿ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਹ ਹਰਿ ਮਿਤ ਕਦੇ ਹ
 ਕੁਝ ਰਾਖੇ ॥ ਨਿਜ ਨੰਦ ਪਦ ਸੇ ਕੁਝ ਨਾਖੇ ॥ ਅਰੁ ਏਕੈ ਅਤਹੀ ਅਗਯਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾ
 ਯੋਗਯਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇਗਾ ਸਾਧਕ ਬਿਰਾਥੈ ਦੇਹਾ ॥ ਪੁਰੁਖ ਬਖਸਕਿ ਮਨੈ ਦੇਹਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਰ

ਨਿਕੋਅਗਾਹਾ ਤਕੋਰਾਖਿਤਜੈਸੁਖਸਾਹਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਾਤੇਤਿਨਕੋਸੋਹਮਿਟਾਯੋ ॥ ਦੇਹਤਜੇਤੇਬ੍ਰਹ
ਮਬੁਤਾਯੋ ॥ ਐਸੇਤਨਕੋਕੀਓਨਿਰਾਦਰਾ ॥ ਜਾਤੇਕੋਈਕੋਬੇਨਆਦਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੇਹਾਰਿਬੈਕ੍ਰਿਠ
ਪਪਰੇ ॥ ਬਾਜੀਜੁਦੇਹਾਦਿਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਜੇਤੇ ॥ ਦੇਖਿਪਯਾਣਹਾਰਿਕੋਤੇਤੇ ॥
੨੭ ॥ ਬਿਸਮਿਤਭਏਕ੍ਰਿਸਨਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਲੋਕਨਿਜਾਵੈ ॥ ਜੇਯਹਚਰਿਤਪਾਵੈ
ਉਠਿਪ੍ਰਾਤਾਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਜਾਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਦਿਫੁਭਗਾਤਿਕ੍ਰਿਸਨਕੀਪਾਵੈ ॥ ਜਾ
ਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲੋਕਮੇਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿਦਾਰੁਕਦ੍ਵਾਰਿਕਾਪਠਾਯੋ ॥ ਸੋਬਸਦੇਵਰੁਨਿਪਪੇ
ਆਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਬਿਜੋਗਾਬਿਕਲਅਤਿਚਿਤਾ ॥ ਜੇਸੋਕ੍ਰਿਪਣਗਾਏਤੇਬਿਤਿ ॥

ਤਿਨਦੁਨੀਯੋਕੇਚਰਣਨਿਪਰੇ॥ਤਬਸਾਰਥੀਬਚਨਉਚਰੇ॥੩੦॥ਆਸੁਪ੍ਰਵਾਹਚਲੈਨੈਨਨਤੇ॥ ੨੭੮
ਅਤਿਬਿਜਾਕੁਲਅਟਪਟਬੈਨਨਤੇ॥ਸਬਜਦੁਕੁਲਕੋਨਾਸਸੁਨਾਯੋ॥ਅਰੁਬਲਕੋਨਿਰਜਾ
ਨਜਨਾਯੋ॥੩੧॥ਯੋਸੁਨਿਸੋਕਤਪਤਸਬਭਏ॥ਕਰਤਬਿਲਾਪਪ੍ਰਭਾਸਹਿਗਏ॥ਬਹਾਜਾ
ਇਹਰਿਜੀਨਹਿਦੇਖੇ॥ਤਬਬੈਕੁਠਗਏਕਰਿਲੇਖੇ॥੩੨॥ਤਬਦੇਵਕਿਰੋਹਿਣੈਸੁਦੇਵਾਉਗ
ਸੈਨਰਾਜਨਰਦੇਵਾ॥ਹਰਿਬਿਯੋਗਤੇਉਪਯੋਸੋਕਾ॥ਤਾਤੇਚਹੂਤਜਿਯੋਨਰਲੋਕਾ॥੩੩॥ਰਾਮ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੋਇਸੋਬੋਯੋਗਾ॥ਤਾਤੇਮਿਟਯੋਦੇਹਸੀਯੋਗਾ॥ਬਲਜੁਵਤੀਸਬਲੈਬਲਦੇਹਾ॥ਅਗਨ
ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਓਅਤਿਨੇਹਾ॥੩੪॥ਬਸਦੇਵਹਿਣੈਖੋਰੁਸਨਾਰੀ॥ਕੀਯੋਸਹਗਾਅਨਚਿਤਾਸਦਾ॥

ਰਿ॥ ਪ੍ਰਦੁਸਨਾਦਿ ਜਹਾ ਲੋ ਜੇਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਯ ਨਿਲੀਏ ਸਬ ਤੇਤੇ॥ ੩੫॥ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਅਤਿ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਓਗਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰੋ ਅਗਨਿ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਬਧੁ ਜਹਾ ਲੋ ਜੇਤੀ॥ ਰੁਕਮਨਿਆ
 ਵਿਸਕਲਾ ਮਿਲ ਤੇਤੀ॥ ੩੬॥ ਹਰਿ ਕੋ ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਏ ਮੇਰੇ ਪਰੋ॥ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਵਿਸ ਸਬ ਨ ਮਿਲ
 ਕਰੋ॥ ਅਰਜੁਨ ਪਰ ਅਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਓਗਾ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਜੀ ਕੋ॥ ੩੭॥ ਤਾ ਤੇ ਅਰ
 ਜੁਨ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰਾਜਨ ਤਬ ਹਿਰਦੈ ਆਯੋ॥ ਰਾਤਿ ਆਹਿ ਕਹੋ ਹਰਿ ਰਾਜਨਾ॥ ਮਿ
 ਥਾ ਦੇਹੁ ਸਤਿ ਭਗਵਨਾ॥ ੩੮॥ ਐਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰਾਜਨ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬੋਲੈ ਗੋਕੁਲ ਸਬ ਟਾਹੋ॥
 ਆਪ ਆਪ ਮੇਰੇ ਜੇਤੇ॥ ਅਪਨੇ ਬਿਧ ਰਾਤਿ ਪ੍ਰਯਤੋਤੇ॥ ੩੯॥ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਪਿੰਡਾ ਦਿਕਵਾਨਾ॥

ਮਿਤ ਕ੍ਰਿਯਾ ਜੇਤੀ ਬਿਧਿ ਨਨਾ ਸੇਈ ਸੋ ਅਰਜਨ ਅਬ ਕਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਨਹਿ ਪਰ
 ਹਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਜਬ ਦ੍ਰੁਸਕਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਨੁ ਭਈ ॥ ਆਯ ਰਬੋ ਰਿਪ ਲਕਮੇ ਲਈ ॥ ਕੇਵਲ ਹਰਿ
 ਜੀ ਕੇ ਗਹ ਜੇਤੇ ॥ ਤੁਹੀ ਰਹੇ ਸਕ ਲਈ ਤੇਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਨਿਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ਤਹੰ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ॥ ਸੁਮਿ
 ਰਤ ਸੁਨਤ ਉਪਰਣ ਜੀ ਕੋ ॥ ਮੰਗਲ ਸਕਲ ਮੰਗਲ ਨਿਕੋਰੇ ॥ ਭਿਭਵਨ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਚੇ
 ਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਇਸ ਤ੍ਰੀਬਾਲ ਬਿਧਿ ਸਬ ਜੇਤੇ ॥ ਅਰਤ ਅਰਤ ਉਬਰੇ ਤੇ ਕੇਤੇ ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਹੁਣੀ ਲੈ
 ਆਏ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਪਾਂਡਵ ਨਿਸੁਨਾਏ ॥ ੪੩ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਕਲ ਪਤਾ ਮਹਿ ਜੇਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਯਾ
 ਣਹਿ ਸੁਨਿਕਰਿ ਤੇਤੇ ॥ ਤੁਮਹਿ ਬਿਸਧ ਰਾਜਾ ਕੀਯੋ ॥ ਅਸੁਰਾ ਤਿਲਕ ਬਜ੍ਞ ਕੇ ਵੀਯੋ ॥ ੪੪ ॥

ਤੇ ਸਬਤ ਜਿਉ ਤਵਿ ਸਿਗਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹਿਸੇਵਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਖਭਏ ॥ ਜੇ ਯਹ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਅਵਤਾਰ ॥
 ਜਾ ਮੇ ਕਰ ਅਰਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰ ॥ ੪੫ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਨ ਰਜੇਈ ॥ ਸਬ ਪਾਪ ਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਈ
 ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਾਲ ਪਨਿ ਤੇ ਕਰ ਅਪਾਰ ॥ ੪੬ ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਮੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਜੇਤੇ ॥ ਗਾਵੈ ਸੁਨੈ ਬਿਚਰੈ ਤੇਤੇ ॥ ਤਬ ਤੇ ਲਹੈ ਪਰਾ ਅਨੰਦ ॥ ਅਿਲੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਛੂਟੈ ਦੁਖਦੁ
 ਦ ॥ ੪੭ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਯਹ ਹਰਿ ਕੋ ਅਵਤਾਰ ਮੇ ਤੁਮ ਸੋ ਕਹਿ ਜੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਯਾ ਕੋ ਕਹਿ ਸੁਨਿ ਸਿਮ
 ਰਿ ਨਰ ਨਾਰਾਯਣ ਮੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਰੀਹ ਨਿਰੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸਕਲ ਲੋਕ ਕੇ ਅੰ
 ਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਸੀਤ ਨ ਹੇਤੁ ਪਰੇ ਅਵਤਾਰ ॥ ਨਨਾਭੁ ਤਿ ਕਰੈ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਤਿਨਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ਗਿਯਨ ਕ੍ਰਿਆ ਸਬਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਕਯੋ
 ਸੁਕਦੇਵਾ ਸੁਨਤ ਤਰੇ ਪਰੀਖਤ ਨਰਦੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਣੀ ਏਕੁ ਦਨ ਹੀ ਣੀ ਕਰਿ
 ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਪਦ ਆਹੀ ॥ ਏਸੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੀਤ ਨਿਕੋ ਬਿਤਾ ਨਾਮ ਕਾਰ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨਿਤਾ ॥ ੩ ॥
 ਤੇ ਅਬ ਸੀਤ ਦਾਸ ਸੇ ਨਾਮਾ ਦੇਹ ਪਰੇ ਜੀਵਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਿ ਕਰਵਾਵੈ ॥
 ਅਪਨੀ ਸਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋ ਲਯਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਭੁਵਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ਅਪਨੇ ਪਰਮ
 ਪਦ ਹਿ ਪਹੁਚਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਤਿਨ ਗਯਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਉਪਵਜਨ ਨਿਜ ਪਦ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ੫ ॥
 ਸੋ ਣੀ ਕਯੋ ਸੀਸ ਕ੍ਰਿਤ ਬ੍ਰਜਾਸਾ ॥ ਤੁਤੇ ਹੋਇ ਨਾਮ ਰਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਨੈ ਪੈਸੇ ਣੀ ॥

ਦੂਜੇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ੬ ॥ ਤਤੇ ਤਿਨਿ ਅਬ ਕਰੁਣਾ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਸੇ ਵਕ ਕੋ ਅਗ ॥ ੭ ॥
 ਦੀਨੀ ॥ ਸਬ ਲੋਕ ਨ ਕੀਹਿ ਤਮ ਨ ਧਰੀ ॥ ਅਮ ਉਰਦੈ ਭਾਖਾ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਯੋ ਕੋ ਬਾ
 ਚੈ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਪੁਜਨ ਕਰੈ ਉਚੈ ਸੁਰਗਾਵੈ ॥ ਤੇਤੇ ਲਹੈ ਰਾਜਾ ਨ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਮਭੁ ਗਾਤਿ
 ਹਰਿ ਕੋ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਗਨ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਭਵ ਦਾਵਾ ਗਿਨਿ ਕਦੇ ਨ ਦਹੈ ॥
 ਅਸੇਵੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤੁਜਿ ਆਨੰਦ ਜਗਾਤਿ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ਕਾ
 ਮਨ ਕੋਈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਲਹੈ ਸਕਲ ਸੋਝੀ ॥ ਤੇਤੇ ਜੇ ਜੇਹੋ ਹਿਸਕਾਮਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬਡੁ ਭਾ
 ਗਿ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਸਾਬ ਹਿਨ ਕੇ ਭਾਖਾਏਹਾ ॥ ਭੁਗਾਤਿ ਚਮੁਕਿ ਭੁਗਾਤਿ ਕੋਰੇਹਾ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੋਵਿੰਦਸਾਯਨਮਸ਼ੁ॥ ਅਥਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਣਾਮੁ ੧੨
ਨਾਥਪੁਰੀਹਿਤਲਿਖਯਤੋਦ੍ਵੇਰਾ॥ ਨਮੋਨਮੋਸ੍ਰੀਗੰਮਜੁਸਤਿਚਿਤਮਾਨੰਦਰੂਪ
ਜਿਹਜਾਨੈਜਗਸ੍ਰਪਨਵਤਨਾਮੈਰੂਮਤਮਰੂਪ॥ ੧॥ ਗੰਮਮਯਾਸਤਿਗੁਰਦਯ
ਸਾਧਸੰਗਜਬਹੋਇ॥ ਤਬਪ੍ਰਾਣੀਜਾਨੈਕਛੁਰਹਿਓਬਿਖੇਰਸੋਭੇਇ॥ ੨॥ ਪਗਬੰ
ਦਨਮਾਨੰਦਯਤਕਰਿਸ੍ਰੀਦੇਵਮੁਰਾਰਿ॥ ਵਿਚਾਰਮਾਣਬਰਨੁਕਰੰਮੋਨੀਜੁਓ
ਰਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਕਿੰਮੋਨੀ॥ ਯਹਮੋਮਯਾਗਨਾਗਮਸਬਾਥਿਕਲਪਭੇਛੀਨਾ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਪੁਰਨਸਕਲਜਾਨਮੋਨਤਾਈਨਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਓਸਤਤਿ॥ ਮਾਤਤਾ
ਤਰੂਤਮੁਰਿਦਇਸਦੇਵਤ੍ਰਿਪਪ੍ਰਾਨਾਮਨਾਥਸੁਗੁਰਸਭਤੇਮਧਕਦਾਂਤ
ਗਯਾਨਵਿਗਯਾਨ॥ ੫॥ ਦ੍ਵੇਰਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਗਮਗੁਰਸੁਰਦੁਤਜਨਮਨਨਦਨ

ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਮਨਾਥ ਕੇ ਦੇ ਨੀਬਿ ਮਖਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ਹੁਲਾਸਾ ॥੬॥ ਟੋਰਤ ਸਤਿਤੁ
ਰਮਯਾ ਕਰਿ ਮੋਹਨੀ ਦੇ ਸੇਵੰਤਾ ਜਗਾਯੋਗਾਯਾਨ ਲੇਚਨ ਖਲੇ ਸ੍ਰਪਨੇ ਕ੍ਰਮਬਿ
ਸਰੰਤਾ ॥੭॥ ਗੁਰਬਿਨ ਕ੍ਰਮ ਲਗਾ ਕ੍ਰਮ ਜੇ ਕੁਦ ਲਗੇ ਬਿਨੁ ਸ੍ਰੰਨਾ ਕੇ ਹਰ ਬਪ
ਤਾਂ ਈ ਨਿਰਖ ਪਾਰਿਓ ਕ੍ਰਪ ਮਗਾ ਜਾਨਾ ॥੮॥ ਪ੍ਰਗਟ ਮਵਨਿ ਕਰੁਣਾ ਰਨ ਦਰ
ਤਨ ਗਾਯਨ ਵਿਰਾਜਾਨਾ ਬਦਨ ਲਗਰ ਤਨ ਪਰਸੇ ਤੇ ਮਗਾ ਜਹੇ ਤਸੁ ਜਾ
ਨਾ ॥੯॥ ਸੂਰਦਰਸ ਮਾਦਰਸ ਜਿਓ ਹੋਤਾ ਮਗਾ ਨਿਓ ਦੋਤਾ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਇਤੇ ਮਨੁ ਕੁਵਨਿ ਰਮ ਲੋਹਤਾ ॥੧੦॥ ਜਿਮਦਿ ਹਿਲਹਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਿਸਮ ਮੀ
ਦੁਵਤਿ ਤਿਹ ਕਾਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਖਤ ਸਿਖ ਕੇ ਮਨੁ ਕੁਵਹੋਤਾ ਬਿਸਾਣਾ ॥੧੧॥
ਸਿਖ ਬਚਨਾ ॥ ਹਿਮਰਨ ਗਤਿ ਰਾਵਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੀ ਨਾਇਆ ਲਾ ਸਾਦਰ ਕ੍ਰੋਧ

ਦੇ ਚਰਨ ਹਰਹਰ ਕਰਨ ਓਰ ਸਾਢਾ ॥੧੨॥ ਹਿਮਨਾਥ ਮਤਿ ਮੈ ਦੁਖੀ ਡਰਿਓ ਦੇਖ २
ਸੰਸਾਰਾ ਬੁਝਤ ਹੋਰੁ ਦ੍ਰਿਸਿ ਸਮੇ ਮੋਹਿ ਕਰ ਪੁਰੁ ਪਾਰਾ ॥੧੩॥ ਅਸਾਤਿ ਸਨਓਤ
ਬਹੁ ਦੇਹੁ ਇਨ ਪਰਮਾਹਿ ਜੀਵਨ ਕਿਹ ਬਿਧੋ ਹਿਮ ਮਹਿ ਦੇਸਿ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇਖ
ਹਿ ॥੧੪॥ ਕਬਹੂ ਮਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਚਿਤੁ ਕਬਹੂ ਮਤਿ ਅਪੀਨਾ ਬਿਬਿਨ
ਭੀ ਕੇਵੰਤ ਜਿਓਰੁ ਹਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੀਨਾ ॥੧੫॥ ਨਦੀ ਅਸਾ ਸੁਰਾ ਸਭਤ
ਟਰੀ ਮਨੋਰਥ ਨੀਰਾ ਭਿਸਨਾ ਮਮਿਤ ਭਰੰਗਾ ਜਿਹ ਭਵਰ ਭਰਮ ਭੀਰ
ਰਾ ॥੧੬॥ ਰਾਗਾਇਕ ਜਲ ਜੰਤ ਬਹੁ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ਪਿਤੁ ਭਰਮ
ਨੀਰੁ ਰਣਤਿਹ ਬੇਧਤ ਨ ਮੇ ਮਨ ਮਾਇ ॥੧੭॥ ਪ੍ਰਬਲ ਜਗਲ ਸੁਰਾ ਮਸ
ਭਗਾ ਜਭਿਰਤ ਸੁਰੇ ਸੁਬਛਾਇ ਅਪਨੀ ਭੂਲ ਮਨਾ ਬਹੁ ਪਰਿਓ ਮਾਧਿਤ

੪

ਹਮਾਇ ੧੮॥ ਕਬਹੂ ਨਮਨ ਬਿਰਤੁ ਗਾਹੀ ਸਮਝਾਏ ਸੈਧੇ ਤਾ ਜੈ ਸੋ ਮਰ
ਕਟੀ ਬਿਛੁਪ ਰਕਬ ਹੁਨ ਛਹੇਤਾ ॥ ੧੯॥ ਚਲਦ ਕਪੜੁ ਪਤਾ ਕਪਟ ਦਮ
ਨਿਕਛੁਪ ਮਾਥਾ ਭੂਤ ਦੀ ਪਦੀ ਪਕਸਿ ਥਾਏ ਮਨ ਬਿਰਤੁ ਮਨਾਥ ॥ ੨੦॥
ਸਹਜ ਸੁਗਾਇ ਮਕਾਸ ਕੋ ਪਾਵੁ ਕੁਝੁ ਰਖ ਲਈ ਤਾ ਚੰਚਲ ਸੁਤੁ ਮਨ
ਦਿਕੇ ਮਨ ਰਤ ਬਿਖੇ ਕਰੀਤਾ ॥ ੨੧॥ ਜਗ ਸਾਚੇ ਮਿਥ ਜਾ ਬਿਧੇ ਗਯੋ ਤਜ
ਯੋ ਨਹਿ ਜਾਤਾ ਗਾਹੀ ਚ ਚੰਧ ਸਿਰ ਪਜਿ ਊਊ ਗਲ ਤਬ ਨਤਨ ਖਾਤਾ ॥ ੨੨॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਚਾ ॥ ਸਮਾਧਾਨ ਗੁਰ ਕਰਤੈ ਦਯਾ ਜਗਤ ਕਹਿ ਬੋਲਾ ਮ
ਮਦ ਚਨਨ ਸੋ ਮਾਨਤੈ ਮਾਮਤ ਵਾਕ ਮਨੁ ਬੋਲਾ ਨਹਿ ਸੈ ਸੈ ਮਨੁ ਹੋਏ ਪਲਦ
ਹਕਰ ਗਾਤਿ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੁਧਾ ਮਭਿ ਮਾਸ ਕਰ ਨਿਹ ਚਲ ਕੀ ਜਤ

ਮਭਿ

ਤਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ॥ ਗੋਬਿਖਈ ਮੁਤਿ ਮਾਜਿਤ ਮਨ ਨ ਹਿਨੇ ਤੇਤ ਮਰੁਯ ॥ ੩ ॥
ਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪੁਰੁਤ ਮਪਦ ਸਰਹੁ ਗਰੁ ਕਠਨਿ ਜਗਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿ ਦੁਖ ॥
ਸਾਨਿ ਸਿਖ ਚਿਤ ਮਸੀਖ ਕੋ ਜੋ ਚਾਹਤ ਨਿਜ ਮੇਯਾ ॥ ਜਗ ਬੰਧਨ ਏਛੁ ਤ ਮਚਯ
ਤੋ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇਯਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਮਾਇ ਮਾਣ ਮਸਰਹੁ ਸਰਹੁ
ਉਦਾਗ ਮਾਤਿ ॥ ਜਨ ਮਨਾ ਥਉ ਰਸਾ ਲਹਿ ਪਾ ਕਰਤ ਚਾਹਤੁ ਗਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਏਛੁ
ਸ੍ਰੀ ਏਕਾਕ ਮਾਣ ਪਿਖ ਮਸਕਾ ਪੁਖ ਮੋਖਿ ਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ॥ ਏਹਾ ॥ ਕੋ
ਲਿਖ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੇ ਲਛਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਹਿ ਨਿਖਾਹਿਤ ਮਾਪਨੇ ਕੋਰੇ
ਕੁਛੀ ਬਿਪਿ ਮੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿ ਦੁਖਾ ॥ ਸਾਧ ਲਖਨ ਬਚਨੀ ॥ ਏਹਾ ॥ ਮਤਿ ਨਿ
ਪਾਲਨ ਹਿ ਦੇਹ ਚਿਤ ਮਹਨ ਸੀਲ ਤਾ ਸਾਰਾ ॥ ਸਮਦ ਮਾਇ ਮਕਾਮ ਮਾਤਿ

ਮ੍ਰਿਦੁਲਸਰਬਉਪਕਾਰ॥੨॥ ਮਾਤਮਥਿਤਜਮਨੀਗੁਪਤਨਿਹਕੰਚਨਰੀਭ
ਰਾਮਪ੍ਰਮਤਮਤਸਰਗਤਮਨਿਤਪਸਾਤਮੁਧੀਰ॥੩॥ ਜਿਤਖਟਗੁਪਤਿ
ਤਮਾਂਨਕਬਿਮਾਨਦਮਾਪਮਮਾਨਾਸਤਪ੍ਰਤੀਤਮਨੀਤਗਤਿਕਰੁਣਾਸੀਏ
ਨਿਧਾਨ॥੪॥ ॥ਓਸੁਤਤਿਨਿਦਾਮਿਤ੍ਰਰਿਪਸੁਖਦੁਖਉਚਮਰਨੀਚਾਬ੍ਰਹਮ
ਤ੍ਰਿਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗਰਲਕੰਚਨਕਾਚਨਬੀਚ॥੫॥ ਸਮਦਰਸ਼ੀਸੀਤਲਦਿ
ਏਗਤਉਦਵੇਗਾਮਪਾਗਾਸੁਛਮਾਚਿਤਸੁਮਿਤ੍ਰਜਗਦਿਦਪਨਿਰਹੀਕ
ਰ॥੬॥ ਸੁਬਾਮਿਤ੍ਰਨਿਹਕਲਪਮਨਤਯਾਗੀਅਤਿਸੰਤੋਖਾਈਸੂਰਜਾਬਿਰ
ਜਾਂਬਲਜਾਨਤਬੰਧਮਰਮੇਖਾ॥੭॥ ਤੁਮਾਤਿਗਤਿਮਾਨੰਦਮਯਗ
ਤਾਤੀਤੁਨਿਸਪ੍ਰੇਗਾਬਿਗਤਕਏਸਸੁਛੰਦਮਤਿਸੰਤਾਭੁਖਣਏ॥੮॥

ਸ੍ਰਮੰਵੇਦਨਹਿਕਾਹਿਸੇਕੋਲਛਨਸੰਤਮਹੰਤਾ। ਪਰਸੰਬੇਦਕੇਯੋਛਮੰਗਪ੍ਰਤ ੪
ਪਕਹੰਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ~~ਪਰਸੰਬੇਦਕੇ~~ ਸਤਿਸੰਗਤਿਨਿਜਕਲਪਤਰੁਮਕਲਕ
ਮਨਾਏਤਾ। ਅਮ੍ਰਿਤਰੂਪੀਵਚਨਕਹਿਤਿਗੁਰੁਪਹਰਿਏਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰ
ਬੰਧਨਤਨਅਪਹਕਨਤੀਰਥਮੇਪਰਦੇਇ। ਸੰਗੁਖਣਚਿਤਸਾਂਤਕਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਪਦੇਹੇਇ। ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਸੁਖਸਿੰਧਬਰਮੁਕਤਾਨਿਜ
ਕੇਵਲਾ। ਅਮੈਪਰਮਅਗਾਧਅਤਿਕੋਪੈਠਮਨਦਲਮਲਾ। ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿ
ਗਤਿਸੁਖਪਲਕਜੇਮੁਕਤਿਨਤਾਸਮਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਇਕਾਦਿਗੁਨਿਪ
ਟਿਅਲਪਏਜਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਗਤੁਪੋਛਾਸੀਅਜਰਕੈਟਨਮਾਨਉ
ਚਾਇ। ਜੇਨਿਜਸਤਿਸੰਗਤਿਕਰਤਸਹਜਿਮੁਕਤਿਹੈਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥

ਕਾਮਪੋਨਾਮੁ ਰੁਕਲਪਤੁ ਰੁਜੇ ਸੇਵਤੁ ਛਲੇ ਗੋਇ ਸਾਤਿ ਸੰਗਤਿ ਛਿਨ ਦੇ ਕੇ ਮੇ ਪਾ
ਨੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਰਸ ਮੇ ਮਰੁ ਸੰਤ ਮੇ ਬਰੇ ਮੰਤਰੇ ਜਾਨਾ ਵਗਲੇ ਗਾਰ
ਚਨ ਕਰੈ ਦੇ ਕਰੈ ਮਾਪ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਪਦ ਤਜ ਗਾਰ ਤੁਮ ਦਾ ਜੋਇ ਜਰੈ ਤ
ਮਗੋਤਾ ਸਾਧਨਿ ਕਟ ਚੜ ਜਾਤ ਹੀ ਸੇ ਛਲ ਪਗ ਪਗ ਹੋਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦੁਯਮ
ਦਿਵੈ ਧਰਮ ਸੁਭ ਜਪਤੁ ਪਸੰਦੁ ਮਦਾਨਾ ਜੇ ਪਾਪਾਤਿ ਇਸ ਕਰੁ ਤੇ ਸੇ ਸ
ਤਿ ਸੰਗ ਪਮਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤੀਰਥ ਗੰਗਾ ਦਿਕ ਮਥੈ ਕਰਿ ਨਿਗਏ ਮੇਵੇ ਜਾ ਸੇ
ਕੇਵਲ ਸੁਤ ਸੰਗੇ ਮੇ ਪਾਣੀ ਛਲ ਛੇਵੈ ਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਦੇ ਵਾਸਕ
ਤਿਨ ਭੁਜ ਜੇ ਛਲੇ ਹੋਤਾ ਸੇ ਸੁਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇ ਸੁਗਜਿ ਬਗਾਹਿ ਹੋਤੈ ਰੇਤ
ਬਿਦਾ ਦਿਕ ਬਿਦਾ ਜਾ ਸੇ ਬਪਾਵੈ ਪਰੇ ਜੁ ਕੋਇ ਮਤੁ ਸੰਗਤਿ ਖਿਨ ਦੇ

ਕੇ ਮੈ ਗੋਇ ਸੁ ਮਨੁ ਭਵੇ ਨੀਇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਿੰ ਸਮੇਰ ਕੈ ਲਾਸ ਕਿੰ ਸਬ ਤੁਰਤੈ
 ਹੀਤਾ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿਰਿ ਰਮ ਲਯ ਸਮ ਸਬ ਤੁਰਮ ਲਯ ਕਰੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਦੁਹ ਪਾ ਲਕ ਭੁਰ ਸਮ ਸੰਤੋਖ ਵਿਚਾਗਾ ਚਿਥੈ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਪਰ
 ਮ ਮਹਾ ਪੁਜਾ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰਣ ਬੀਪਨੁ ਹਰਣ ਬਦਤ ਜਤਨ
 ਗੁਰ ਬਾਪੇ ਜਾਹਿ ਕੋਟਿ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤ ਕਰਤੁ ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਰ ਪਰ
 ਮ ਜੇਤ ਕਜ ਗਤੁ ਮਾਹਿ ਸਕਾ ਮ ਸਰੂਪਾ ਸਾਪਨ ਗਾਨੁ ਚਿਥੈ ਕੋਹੈ ਸਤ
 ਸੰਗਾ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਤਿ ਮਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮਖ ਕਹੈ ਜੇ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਜਗਾ
 ਰਾ ਮਨਾਥ ਮਿਟੈ ਵੈਬਿਖ ਮਤਾ ਵਰਸਾ ਵੈਸੁ ਬਿਚਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਵਿ
 ਰਾਗ ਮਾ ਲਸਤੁ ਸੰਗਾ ਮਾਹਿ ਮਾ ਵਰੀਯੋ ਬਿਸੁਮਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿਖ ਬਰਨਾ ਦੇਹਰਾ ॥

ਭੇਰਗਵਨਗੁਣਸਾਧਕਮੇਜਨੇਨਿਰਧਾਰਾਨਿਰਪੋਖਕਰਮੰਕਪਗਤਿਹੈਸੁ
 ਖਸਿੰਧਮਪਾਰਾ॥ ਹੋਕਾਮੀਵੈਸਮਤਾਚਿਤਮੋਹਿਨਾਮਾਦੁਤਬੁਝਾਕੈ
 ਮੋਹਿਤੁਭਿਪਦੇਸ਼ਕੀਪਰਗੈਲਨਿਜਸੁਝਾ॥ **੧॥ ਹੋਰੇਵਾਚਾ॥** ਕਰਤਮੰਤ
 ਜੇਸਹਜਗੀਬਾਤਗੀਤਰਚਬੈਨਾਤੇਭੇਰਨਵਖਰਨਬਾਇਕਮਯਸ
 ਖਦੈਨ॥ **੨॥** ਬਿਲਤਸਹਜਸੁਭਾਇਜੇਬਚਨਮਨੋਹਰਮੰਤਾਸਪਤਭੂ
 ਮਕਾਗਯਾਨਕੀਤਿਨਗੀਮੇਦਰਮੰਤਾ॥ **ਸਿਖਬਚਨਾਇਹਰਾ** ਭਿਭਰ
 ਵਨਮੇਦਖਤਮਤਿਮੈਰਨਕਛੁਸੁਗਾਇ॥ ਸਪਤਭੂਮਕਾਗਯਾਨਕੀਕ
 ਗੀਏਮੇਸਮਝਾਇ॥ **੫॥ ਮੈਰੋਨਵਾਚਾ॥** ਸੁਭਾਇਛਾਸਬਿਚਾਰਨਾਤਨ
 ਸਮਾਨਸਾਹੇਇ॥ ਸੁਭਾਪਤਿਮਮੈਸੰਕਤਿਪਦਾਰਥਮਭਾਵਨੀਮੇਇ॥ **੬॥**

ਤੁਰੀਅਸਪਤਮਭੂਮਕਾਹੇਸਿਖਯਗਨਿਰਧਾਰਾਜੇਕਛੁਮਬਸੰਸੈਕਰੈਬਰ ੬
ਨੇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਾ **ਸਾਖਿਬਚਨ** ॥ ਭੇਰੁਗਵਨਚਪਮਤਿਨਾਮਮਰਹਸਖਲ
ਯੋਨਹਿਜਾਤਾ **ਤਿਨਭਿਨ** ॥ ਤੇਕੋਗਯਾਨਰੁਮਕਾਸਤਾ **ਟਾਪ੍ਰੀਦੁਰੇਟਾਦ**
ਨਾਯਾਨਰੁਮਨਾਬਕਾਨਾਦੇਹਰਾ ॥ ਬਿਖਿਮਾਬਿਖੇਭਟੀਵੇਖਤਾਗਰਤੀਰਥ
ਮਨੁਰਾਗਾ ॥ ਤਾਤੈਸੁਭਇਛਾਕਰੀਕਥਾਸੁਵਨਮਨਲਾਗਾ ॥ ਭੁਗਵਤਰ
ਤਿਗਤਿਮਾਨਮਤਪ੍ਰਮਜੁਗਤਿਨਿਤਚਿਤਾਗਵਗਾਵਤਪਲਕਤਹਿ
ਦਿਨਦਿਨਸਰਸਸਹਿਤਾ **੧੦** ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਵਜੀਕਰੀਬਿਚਾਰਨਾਉਪਜਿ
ਉਤਤਬਿਚਾਰਾਇਕਾਂਤਰੈਸੇਪਨਲਗਯੋਕੋਕੋਸੰਸਾਰਾ ॥ **੧੧** ॥ ਤਨਮਾਨ
ਸਾਸਤੀਸਰੀਮਨਕੋਪਤਮਹਾਰਾ ॥ ਬਿਰਹੈਸੁਪਸਰੁਪਕੀਰਾਖੇਨਿਤਸੰਸਾਰਾ ॥

॥ १२ ॥ ਚਤੁਰਥ ਸਤ੍ਰੁ ਪਤਿ ਜਹੈ ਮਨੁ ਭਵ ਭੈ ਭੈ ਮਰੰਗਾ ਮਾਤ ਮਜਗ ਦਰੀਸ
 ਭਰੁ ਭੈ ਜਿਓ ਮਾਧਿ ਸਿਧ ਤਰੰਗਾ ॥ १३ ॥ ਛੁਟੋ ਜੇ ਤਨੁ ਮਰਿ ਮਾਨੁ ਜਬ ਨਿਹੈ ਚੈ
 ਕੀਓ ਸਰੂਪਾ ਮਮੀ ਸਕਤਿ ਯਹਿ ਭੂਮਿ ਕਾ ਪੰਚ ਮਮਗਾ ਮਨੁ ਪਾ ॥ १४ ॥ ਕਹੇ ਪ
 ਦਾਰਥ ਬੁਧ ਏ ਸਰੁ ਕਹੇ ਗਇ ਮਭਾਵਾ ਯਹ ਪਦਾਰਥ ਮਭਾਵਨੀ ਖਸਟ
 ਮੀ ਭੂਮਿ ਲਖਾਵਾ ॥ १५ ॥ ਭਾਵਾ ਭਾਵਨ ਤਗਾਂ ਕਛੁ ਸਪਤੰ ਮਤੁਰੀ ਮਾਮਾਹਿ
 ਮੈ ਤੇ ਤਗਾਂ ਸਭੁ ਵੇਕਗਾ ਮਾਹਿ ਕਹਾਂ ਨਾਹਿ ॥ १६ ॥ ਸੋਰਠਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਗ
 ਰਦੇ ਵਸ ਪਤੁਰੁ ਮਕਾਗਾ ਜਾਨਕੀ ॥ ਨਾਥ ਏਹੈ ਨਿਜ ਭਵ ਚਿਤੁ ਦੇ ਕਰੈ ਚਿ
 ਚਾਰਜੇ ॥ १७ ॥ ਇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਸਿਧਾਰ ਮਾਲਗਾ ਜਾਨੁ ਮਨੁ ਮਾਪਾ ਕੁ ਤਿਤੁ
 ਸਿਧਿ ਸੁਖ ॥ १८ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ਦੇਹੁ ਗਾ ਭਗਵਨ ਮੈ ਜਾਨੁ ਯੇ ਭੁਏ ਸਪ

ਤਭੁਮਕਾਗਾਨਾਨਿਰਮਲਗਾਨਾਉਦੇਤਕੇਸਾਧਨਕੋਨਪ੍ਰਮਾਨ॥੧॥
ਭੁਗਵਨਤਿਮਰਨਾਸੈਨਹੀਕਹਦੀਪਕਕੀਬਾਤਾਪੁਰਨਗਾਨਾਉਦੈਬਿਨ
ਹਿਦੈਭੁਮਾਨਹਿਜਾਤਾ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਾਨਾਨਾਮਸਾਧਨਕਹਤੈ॥੨॥ਹੋਰਗਾਪ੍ਰਥਮੇ
ਜਗਤਾਸਕਤਤਜਦਾਰਾਸੁਤਗ੍ਰਿਹੀਬਤਾਬਿਖਵਤੀਬੇਖੇਬਿਸਾਰਜਗਰ
ਗਵੈਖਮਤਿਤਾ॥੩॥ਤਿਅਮਾਮਤਿਪ੍ਰਮਾਜੇਜਾਨਨਰਕਰਤਪ੍ਰੀਤਾਮਧਿਕ
ਇਤੇਸਠਿਅਤਿਮਤਿਮੰਦਜਗਾਬਿਥਾਪਰੀਨਰਕਾਇ॥੪॥ਅਸਥ
ਮਾਸਮਰੁਰਪੂਤੁਕਕਸਮਲਨੀਖੀਸਖਪ੍ਰਾਗਨਿਰਗੁਨਅਸੁਚਮਲੀਨ
ਤਨਤਯਾਗਾਮਾਗਜਿਉਦੁਰਿ॥੫॥ਅਮ੍ਹਿਬਿਖਤਨਕਾਟੈਰਢੈਯਾਗਿਦਿ
ਤਵਤਚਢਜਾਇਗਾਨਾਨਾਸਯਾਨਪ੍ਰਨਪ੍ਰਾਨਦੈਏਭੁਮੁਲਜਤਖਾਇ॥੬॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰੈ ਮਤਿ ਕਲੇ ਸਤਾ ਹੇਤਾ ਜਰੈ ਤ ਗਛਿ ਮਾਨਿ ਪਟਵ ਖਜਾਇ ਤਪੁ
ਦੁਸ ਮੇਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੇ ਸੰਗ ਤੂੰ ਛਡ ਕੁ ਸਲ ਜੀ ਮਾਮਾਨਾ ਮਾਨੇ ਬਿ
ਖਤੇ ਸਰਪ ਤੇ ਠਗੇ ਤੇ ਛੁਟੇ ਜੋ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਜਗਤ ਖੇਦ ਮਾਹਿ ਪਗਿ ਜਿਨ ਕੇ
ਦੁਲ ਦੁਖ ਤਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਕਹੂੰ ਸਤਿ ਕਹੂੰ ਸਤਿ ਕਹੂੰ ਸਖ ਸੁਖ ਪਨੇ ਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥
੧੫ ॥ ਜਗ ਸਮੁੰਦ ਮਾਸ ਕਤ ਜਲ ਕਾ ਮਾਇ ਕ ਬਹੁ ਜੀਤਾ ਰੁਰ ਮਭਵ ਰਤਾ
ਮੇਠਿ ਰੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਲਹਰ ਮਨੀਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚਿੰਤਾ ਬੁਝਵਾ ਮਗਨ ਜਿਹ ਤਿਸਨ
ਪੁਬਲ ਸਮੀਰਾ ਜਿਹ ਜਗ ਜਾਯੇ ਮੇ ਪਰਿ ਚਿੰਤਿ ਗਵਿ ਮਧੀਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥
ਮਪਨੇ ਚਿਤ ਦੁਰਾਸ ਭੁਯੇ ਪਰਾ ਮਵਗਾਣ ਦਰਸੰਤਾ ਵਿਸਟੈ ਖਤੇ ਪ੍ਰਗਟ
ਜਿਓ ਬਿਬਸ ਮਿਗ ਗਨ ਲਹੀਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਮਭੁ ਮਾਨਤ ਜ ਮਜਰ

ਭਾਸਬਰਮਾਹਿਗਾਯਾਨੁਚੇਪਸੰਸਾਰਕਰਕੂਟਨਗਰੀਮੇਤਾਹਿ॥ ੨੬ ॥ ਸੁ
ਖਬੁਧਮਾਇੰਦ੍ਰਾਇਕੇਸ੍ਵਰਨਾਥਸਟਵਤਤੰਤੰਯਾਗਾਨਾਮਮਾਤ੍ਰਸੁਖਮਵਤਿ
ਕੇਭੂਲਿਨਦਿਨਮਨਰਚਾ॥ ੨੭ ॥ ਧਾਯੋਚਾਤਿਕਾਸੁਮਲਾਹਿਸ੍ਵਤਬ੍ਰਿਦਕੇਮ
ਨਾਮੁਰਖਪਰਿਓਬਿਚਾਰਬਿਨੁਕੁਈਦ੍ਵਿਗਾਨਕੀਗਾਨਾ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਰਪਗਈਸ੍ਵ
ਪਨਮੈਕੁਗਤੀਮੁਤਿਸੁਖਪਾਇਯਰਮਗਾਇਓਕੀਦ੍ਵਪਰਾਯੋਮਸੁਚਕੁਇ
ਓਰੁਖਸਾਹ॥ ੨੯ ॥ ਚੇਗਦੇਖਜਿਓਪਰਤਖਗਮਾਪਬੰਧਾਵਤੁਜਾਰਾਮੇਮੇ
ਸੁਖਮੇਜਾਨਜਗਬਸਕੁਯੋਗੀਨਾਥਿਚਾਰ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਵਨਸ੍ਵਿਯਾਕੇਸੰਗਕਰਰ
ਹਤਪਰੀਓਰਸ੍ਵਾਇੰਜਗਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੇਗੈਸਮਾਪਨਜਨਮਾਥਿਗਾਇ॥ ੩੧ ॥
ਨਾਥਾਥਿਸਾਰੈਬਿਖੇਰਸਮੰਤਨਜਾਨਮਲੀਨਾਤਾਥਿਸਟਮੇਰਤੁਕਰੈਕਾਮੀ

ਕਾਕਮਪੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਗਰੁ ਬਰਮੇਜ ਬਜਗਾਥੀ ਪਜੈ ਨਿਜ ਨਿਬੇਦਾ ਪਾਕਕਾ
ਚਰੀ ਸਰਪ ਨਿਛਿਛਟੇ ਸਾਗ ਜਗਾਖੇਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਖੇਬ ਬਸਨਾਤੁ ਜਾਗਾ ਕਰਿਸੁ
ਵਨਗਾ ਜਾਨਮ ਜਗਾਥਾ ਸੋਤ ਬਲਗਾ ਜਬਲਗਾ ਕੁਲੇ ਸਮਝੇ ਪੰਥ ਮਪੰਥ
॥ ੨੭ ॥ ਪਾਪ ਛੀਨਤ ਪਦਾਨ ਬਲਗਿਏ ਮਾਤੁਗਾਤੁਗਾ ਸੋ ਮਪਕਾਰੀਗਾ ਜ
ਕੋਭੇਯੇ ਮਮਖ ਬਡੁਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਰੰ ਮਮਿ ਮੇਬੁਗ ਮਜੇ ਇਤੁ ਜਾਇਕ
ਮਗਾਵਾਗਾ ਗਰਮਾਖਿ ਸੁਵਨ ਕਰੇ ਕੁਲੇ ਸਾਰ ਮਸਾਰਹਿਤਾਕ ॥ ੨੯ ॥ ਜਗ
ਪਾਣੀ ਬਿਛੇ ਮਚਿਤ ਤੇਜ ਦੁਸ਼ਿਤਿ ਮੀਰੀ ਬੈਠਾਇ ਕੰਤੁ ਸਤੰਤਖ ਕਰੇ ਮ
ਨ ਮਰਬੰਗਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਿਤ ਪਤਕਰਤੀ ਬਚਾਰਕੇ ਬਿਰਤਾ ਪਾਇਓ ਚਿਤਾ ਬੋਧੁ
ਏਛਿਨ ਛਿਨ ਕਰੇ ਜਾਨੈ ਨਿਤ ਮਨਿਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਖ ਸਰੁਪ ਪਕਾਸ ਮੇਕਛੁ ਪੁਣ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਮੇਂ ਸੀ ਗੋਪਨ ਪਰਗਗਨ ਪਰਖਣੀ ਏ ਜਾਇ ਏਖ ਮਾ ਲਲਾ ਲਲ ੧੨
ਲਗਿਯੋ ਪਨ ਪਨ ਮਾ ਗਤੁ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹਿ ਮਾ ਗਤੁ ਏਤਨ ਹਿਬਦੀ
ਪਰਸ ਪਰਗਗਨ ਕਛੁ ਕੁਝ ਨੈ ਕਛੁ ਮੇ ਸੇ ਜਗਤ ਬਿਛਾਰਾ ॥ ਗਗਨ
ਸਿੰਧ ਕੀ ਲਹਰੈ ਲਾ ਮਾਨ ਬਨਾਇ ਪਾਮਾ ਮੇ ਸੇ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ ਏਖ ਜਗ
ਤੁ ਪੁਰਿ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮਿ ਗਾਤੁ ਮਨ ਕੋ ਨੀਰ ਲੈ ਸੀਚ ਜੇਨ ਰਮਿ ਰੋਜਾ ਤਾ
ਨਾਮਿ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਸਮਾ ॥ ਹਿਜਰਾਤੁ ਜਹਿ ਖੋਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗ
ਤੁ ਜਗਤ ਸਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ਮਰੁ ਪੁਨ ਦੇਖੀ ਏਨੈ ਮੇ ਮਿਥ ਯਾ ਕਛਿ ਕਹਤੁ ਹੇਮ
ਰਤਨੁ ਪਾਖ ਏਨੈ ॥ ੩ ॥ ਏਹਿ ਲਲਾ ਲਲਾ ॥ ਗਗਨ ਦੇਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਏ
ਕਲਪ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਕਿ ਤਰਜਰ ਕੇ ਸਰਪ ਕਹਿ ਕੋ ਕਹਿ ਪ੍ਰਹਮ ਦਰਾਗ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕਚਯੋਬ੍ਰਹਮਮੇਵਲੋਪੋਪ੍ਰਾਣੀਮੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਨਿਰਮੋਲਾਨਿਜ ॥ ੧੩
ਤਮੇਕ੍ਰਾਂਤਮਨੰਤਾਹੈਨਾਹੀਕਹਤੁਨਬਨੈਮੈਸੋਜਗਦਘੰਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਹਿ
ਮਨਾਥਕਾਸੇਕਹੈਆਦਿਮਾਧਿਮਰਮੰਤਾ ॥ ਜਿਓਰਵਿਮੇਨਹੀਪਾਈਮੈ
ਨਿਸਬਸਕਰੇਤੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਭਰਮਾਲਜਗਮਿਥਯਾਖੰਟਮੋਖਿਸ ॥ ਸ
ਆਵਾਹਿ ॥ ਮਨੁਦੁਖਹੁਤਿਹੈਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਖੁਮਮਸ੍ਰੀਗੁਰਦੀਪ
ਦਿਮਾਲਾ ॥ ਜਗਕਾਥਰੁਨਾਸੋਜੇਸਹਜਸੁਨਿਤਦੁਖਚਨਰਸਾਦਾ ॥ ੧੬ ॥
ਭੋਭਗਵਨਤੁਮਮਯਾਤੇਭਯੋਬਿਗਤਮੈਦੇਹਾ ॥ ਸੁਪਸਰੂਪਯਾਹਿਯੋਭਯੋ
ਬਿਸਰਯੋਦੇਹਮਦੇਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਅੰਗਤਗਾਨਹਿਸਰੁਮਸਰੁਨਹਿਦੀਸੂਰਨ
ਹਿਜੀਵਾ ॥ ਧਾਚੰਠਮੈਨਹੀਅਮਲਸਮਲਤ੍ਵਿਆਪੀਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਅਮ੍ਰ

॥

ਮਬਰਨਤਦੇਵਨਗਰਗਮਿਖਧਰਮਨਪਾਪਾਪੁਰਣਮਾਤਮਏਕਰਮ
ਨਹਿਪਾਟਿਬਾਢਿਮਾਪਮਮਾਪਾ॥੧੬॥ ਮਨਬੀਪਇੰਦ੍ਰੀਪ੍ਰਾਣਨਹਿਪੰਚ
ਕੁਤਹੁਨਹਿਗਾਯਾਤੁਗਾਯਾਨਨਗੋਯਕਛੁਨਹਿਸਬਹੁੰਸਬਮਾਗਿ॥੧੭॥
ਮਿਸਰਨ॥ ਮੇਰੈਤੈਨਮਰੁਪਾਇਵਜਲਵਤਜਗਤਯਗਮੇਰੈਕਥਾਮ
ਨੁਪਯਹਿਵਹਕਹਕਤਮੰਭਵੈ॥੧੮॥ ਦੇਹੀਦੇਹਨਹੈਕਛੁਮੁਕਤਬੰਧਨਹਿਗੋ
ਜਤੀਨਬਿਖਈਨਤਪਾਮਤਪਨਹੈਏਕਨਦੇਇ॥੧੯॥ ਪੁਰਬਪਸਰਮਏ
ਰਧਮਰਧਉਤਰਾਛੁਨਨਹਿਗਾਛਪਦੀਰਪਾਤਿਮਾਰਮਿਲਓਨਹਿਬਾ
ਰਨਹਿਮਾਗਿ॥੨੦॥ ਨਹਿਉਤਪਾਤਿਨਹਿਬਿਪਚਯਰੁਪਰੰਗਰਸਭੇਦਾਨਹਿ
ਜੇਗੀਭੋਗੀਨਹਿਨਹਿਇਸਥਿਰਨਹਿਖੇਦਾ॥੨੧॥ ਮਲਨਨੈਨਕਰਿਦੇਖੀਏ

ਸਭ ਕਹੁ ਸਭੁ ਗੀ ਗਾਇ ॥ ਮਮ ਚਾਇ ਸਟ ਜਬ ਰਵਿ ਲਗੇ ਤਬ ਰਵੀ
 ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਓ ਚਨੀ ਚਨ੍ਰਿਗੁ ਏ ਗਾਈ ਰੰਕ ਮਨਾ ਬਨ ਰੂਪਾ ਹਿ ਪਾਇ
 ਬਛਿ ਕਾ ਸੇ ਕਹੇ ਸਭੁ ਮਾਨੰਦ ਸਰੂਪਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਓਨ ਮੇਖ ਜਗਤ ਭੁਯੋ ਬਿ
 ਨ ਓਨ ਮੇਖ ਨ ਸਾਇ ॥ ਕਹੇ ਜਗਤ ਕਤ ਮੰਭੁ ਏ ਮਨ ਗੀ ਜਗੀ ਬਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਨਹੀ ਕਾਰਣ ਕਾਰਜ ਕਹੁ ਨਹੀ ਕਾ ਲਨਹੀ ਏ ਮਾ ॥ ਸਿਵ ਸਰੂਪ ਪੁਰਣ ਮਚ
 ਸਜਾਤਿ ਬਿਜਾਤਿ ਨ ਲੇ ਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਏ ਕਹੁ ਕਹਤ ਬਨੇ ਨਹੀ ਏ ਏ ਕਹੇ ਕਿਹੁ ਗਾਇ
 ਪਰਨ ਰੂਪ ਬਿਗਾਇ ਸੀ ਪਾਇ ਮਟਿ ਕਹਿ ਓਨ ਜਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਸੁਨਤ ਏੀ ਜ
 ਸਪੁ ਚਾ ਕਹੁ ਨਹਿ ਤੁਰੀ ਮਾਂਤਾ ਮਾਹਿ ॥ ਸੇ ਸਰੂਪ ਨਿਜ ਗਾਯਾਨ ਪਾਨ ਮੈ ਤੁ
 ਬਿਬਿਤ ਗਾਨਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਜਗਤ ਸਪਨ ਸਖ ਪਤਿ ਕੇ ਮਭਿ ਮਾਨੀ ਏ ਮਾਹਿ

ਜੇਸਥਕੇ ਮਨ ਭੁਟ ਕਰੈ ਚਿਤ ਸਰੂਪ ਕਹਿ ਤੁਹਿ ॥੧੬॥ ਸਾਪਨ ਸਾਪ ਕਵ
ਨਹਿ ਨਾਥ ਮਿਪਨ ਹਿਹੇਇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ਨਾਥ ਪ੍ਰਮੇਯ ਨਹਿ ॥
॥ ਸਾਮਤਾ ਸਾਮਤ ਕੇ ਨਹੀਨ ਹਿਭਿਛ ਕਨ ਹਿਦਾਨਾ ਦੇਸਨ ਕਾ ਬਨ ਬਸਤ
ਬਾਹੁ ਬਾਦੀ ਬਾਦਨ ਗਨ ॥੧੭॥ ਬਿਪਨ ਖੇਪਨ ਹਿਥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਪਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭੂ
ਹਿਕੇ ਦਾਸਾ ਕੇ ਵਲ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਤੁ ਗੁਪਕਾਸਾ ॥ ਸੋਰਠ ॥
ਤਾਪ ਯਾਨ ਨਯੋਇ ਮਮ ਨਿਜ ਸੁਧ ਸਰੂਪ ਮੇ ॥ ਉਪਾਏ ਦਿਨ ਹਿਹੇਇ ਸਰਬ
ਪਸਥਤੇ ਪਰੇ ॥੧੮॥ ਕਹੈ ਜੇ ਸਿਖ ਮਨ ਭੁਟ ਸਭੈ ਰਹਿਯੋ ਮੇਨਗ ਹਿਸੇਇ
ਬੇਲੈ ਦਾਸ ਮਨਾਥ ਕਹਿ ਸੋਗਾਰ ਮਿਖਤ ਨ ਜੇਇ ॥੧੯॥ ਟਿਹੁ ਸੁ
ਜੀਤ ਮਨ ਭੁਟ ਸੁਪ ਮੇ ਮੇਥ ਮੁਖਾ ॥ ਰਿਰਪ

ਨੇਕੇਧਰਮਾ ॥ ਰਾਗਾਵੈ ਖਮਨ ਕੇਧਰਮ ਤੰਤੋ ਮਨ ਨਹੀ ਗੋਇ ॥ ਨਿਬਿਕਲ १६
ਪਬਿਅਪਕਮਮਲ ਸੁਖ ਸਰਪਤੰ ਮੋਇ ॥ ਜਗਤੋ ਮੇਤੰ ਜਗਤੁ ਮੇਯੋ
ਲਹਿਤ ਜਿਅਹੰ ਕਾਰਾ ਮੇ ਮੇਰੀ ਸੰਕਲ ਪਤ੍ਰ ਜਿ ਸੁਖ ਮੇ ਮਾਇ ਨਿਬਿਕ
ਗ ॥ ਮਮਗਾ ਜਾਨ ਨੀਦ ਸੁਪਨੇ ਜਗਤੁ ਕੁਯੋ ਸੁਪਨ ਕਹੀ ਤੇ ਸਾਗਾ ਜਾਨ
ਕੁਯੋ ਜਾਗਾ ॥ ਜੈਵੈ ਸਿਟਾਇ ਸੁਨਾਇ ਸਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਪਾਇ ਪਾਸਾ ਸੋ ਕਲ
ਨਹਰਖ ਜਨਮ ਮਰਅੰਤੁ ॥ ਏਖਟ ਉਰ ਮੀਧਰਮ ਤਨੁ ਮਾਤੁ ਮਰਹਤੁ
ਨੰਤੁ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮ ਮਸਤਿ ਮਗੁ ਬਿਰਧ ਪਨ ਬਿਪੁਣ ਛੀ ਮਤਨ ਨਾਸਾ ॥ ਖ
ਮੁਇ ॥ ਹੁਏ ਹੁਕੇ ਮਾਤੁ ਮਸੁਯੀ ਪੁਕਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਚਿਦਾਕਾਸ ਮਬਜਮ
ਮੀ ॥ ਮਾਤੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਤੁ ਸੰਤੁ ॥ ਵਕਤੁ ਮਹੰ ਕਰ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੮ ॥

ਬੇਖੇਭੋਗਾਮਸਥਾਨਤਨਸਾਧਨਾਇਵੀਜੇਯਾਮਾਹਿਭੋਗਤਾਬਧਮਨ
ਤੰਤੁਮੈਗੇਏ। ਕਾਰਣਇਗਾਮਸਥਾਨਤਨਬਧਮਨਾਇਵੀਪ੍ਰਾਣਾਏ
ਜਤਤਾਹਿਯੇਖੇਨਹੀਤੰਤੰਤਪ੍ਰਮਾਣਾ। ਏਕਤੰਤਮੋਤਿਗਾਣਤਾਓਰੁ
ਗੀਬਬਹੁਗਾਇ। ਤੈਮੈਸਾਧਸਰੁਪਮੈਨਾਥਜਗਤਦਰਸਾਏ। ਬਸਨ
ਮਤਗੀਬਸਨਮਾਨਾਨਾਮੰਗਾਮਨੁਪਾਏਕਤੰਤਬਿਨੁਨਹਿਬੀਢਿਯੇਸਕ
ਸੁਧਸਰੁਪਾ। ਏਥੀਖਿਢਿਨਾਖਾਡੁਕੇਮਾਨੰਦਭੁਯੇਮਨਮਾਹਿ। ਚਾਹਕ
ਗੀਜਬਬਸਤਕੀਤੁਬਸਬਲੈਹੋਇਜਾਏ। ਲਹਿਭੰਨਸੁਧਸਰੁਪਾ
ਜਿਨਕਹੰਦਤਹਿਭੰਤਿਨਕੁਗਾਸਾਖਾਦਲਮੀਢਤਗਹਿਭੰਜੇਨਹੀਮੀ
ਭਯੇਮਰਾ। ਜੈਸੇਸਾਠੈਮੈਪਰੇਹਤਕਨਕਬਹੁਮੰਗਾਨਾਨਾਵਤਯੇ

ਬ੍ਰਹਮਮੇਲੈਓਪਾਪਕੇਸੰਗਾ ੧੫॥ ਗੰਮ੍ਹਦੁਬਿਕਾਰਗੰਮ੍ਹਦਮਯਸਕਲਾਹਿਮ ੧੯
ਬਿਕਾਰਹਿਮਜਾਨਾ ਤੰਤੁਬਿਕਾਰਸੁਤੰਤੁਗੀਯਓਮਾਤਮਜੰਗਮਾਨਾ ੧੬॥
ਦੇਖਰਜਮੇਸਰਪਤਾਠਠਚੇਰਕੇਭੁਏਰਜਤਬਿਚਾਰਿਓਸੁਕਤਮੇਮਾਯ
ਮਨਲਲਚਾਇ ੧੭॥ ਭੁਯੋਬਘੁਗਬਾਤਮੇਮਗਨਿਚਿਨੰਗਬੰਹਮੰਗ
ਬੀਰਜਮੇਤੁਰਵਰਜਥਾਜਲਨਿਪਮਪਿਤੁਰੰਗਾ ੧੮॥ ਮਿਸਰੀਕੀਤੰਬੀਰਕੀ
ਰੰਗਰੁਪਤਾਮਾਹਿ ॥ ਖਾਨਲਗਿਓਜਬਭਰਮਤਜਿਸੇਤੋਕਰਵੀਨਾਹਿ ॥
੧੯॥ ਪਾਵਕਮੇਦੀਪਕਘਨਨਭੁਮੇਘਟਮਟਨਾਮਾਨੀਰਮਾਝਓਰਾਭੁਯੋ
ਜਗਮਾਤਮਰਾਂਮਾ ੨੦॥ ਸਤਿਕਹੰਤੁਹੈਨਗੀਮਿਥਿਮਾਕਹੇਤੁਮਾਹਿਕਾਰਿ
ਮਨਾਥਮਚਰਜਮਹਾਮਕਹਿਕਾਰਿਕੀਮੇਕਾਹਿ ॥ ੨੧॥ ਏਤੁਮੀਥਿ ॥

ਮੇ ॥ ਮੇਲ ਨਾਨਕ ਮਾਰੂ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਪੰਚਾਇਤ ਮਾਪਾ ॥ ਖਿਖ ਬਚਨਾ ਦੇ
ਰਾ ॥ ਭੇਭਗਦਨ ਮੇ ਮਨ ਭੁਜੇ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਰਿ ॥ ਜਗਾ ਮਿਥਿ ਮਾ ਕਿ ਗਿ ਬਿਧ ਕ
ਗਿ ॥ ਮੇ ਪੁਤ ਕੇ ਗਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੀਰ ਕੇ ਦਾਦਾ ॥ ਜਗਾ ਮਿਥਿ ਮਦ ਰਸ ਵਤੋ
ਦੇ ॥ ॥ ਮੀਰ ਨਨਕ ਮੀਰ ਨਿਸਨ ਕੇ ਗਾਗਾ ॥ ਕਮਲਾ ਕੀ ਬਾਸ ਸੰਦੂ ਮਾਤਿ
ਬੀਪਾ ਜਾ ਸੁਦਨ ਮੇ ਮੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨ ॥ ॥ ਨਿਭ ਨ ਭੁਮੇ ਕਲਪੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ਤਰੀ ਬਿਬਾਧ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਕਰਤ ਜੁ ਪਾ ਮਾਤਿ ॥ ਰੇ ਪਾ ਜਤ ਮੇ ਮੇ ਜਗਤ ਬਬੇ ਕਾ ॥ ੩ ॥
ਮਨਾ ਬਸੁ ਪਨ ਕਾ ॥ ਗੁਨ ਗਿ ਦਿਸਾ ਨਿਬ ਬੇ ਕੁ ਮੇ ਗਿ ॥ ਪੁਰ ਬਤਾ ਨਿ ਪਸ
ਦ ਮਗਾ ॥ ਜੇ ਨਿਹੰ ਬਿਖਾ ਦ ਜਗਾ ਸੇ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗੰਢ ਕੀ ਰਸ ਮਿਸ ਮੇ ਟਿ ਕੇ ਕਰੀ
ਗੀ ॥ ਬਰਚ ਮਾਦਾ ॥ ਪਾਹਿ ਰੈ ਬੀਪਾ ਮਾ ॥ ਰੇ ਸੁਦਨ ਮੇ ਗਾ ਬਨੀ ਬਿਸਾਦਾ ॥ ੫ ॥

ਮਨੁ ਤੁਹੀ ਮੁਖਿ ਮਖੇ ਏਕੁ ਜੋ ਚਿਤੁ ਚੈਨਾ ਲੈਨ ਪਰੀਛ ਵੇਕੇ ਗੁਰੁ ਕਰਣ ॥ ੧੫ ॥
ਰਸ ਬੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰੀਛਾਇ ਜਾ ਬਿਗਾਨਾ ਕੀ ਥੇ ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ ਗਾਰਾ ॥ ਏਸ
ਉਮਤੁ ਮਵਨ ਕੀ ਉਪਦੇਸਤੁ ਪਿਪਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਾਸਾ ਜਾਨ ਜੋ ਮ
ਨੁ ਸ੍ਰੀ ਮਨਰਾਮੁ ਹੈ ਰੂਪੁ ਮਪਾਰਾ ॥ ਜਗਤੁ ਮਸਕਤੁ ਮੰਭੁ ਹੈ ਸਾਨਿ ਸਿ
ਹੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੇਕਰਿ ਕਿਰੀਏ ਕਰਾ ਬਿਖੇ ਕੁਝ ਜਗਾ ਜਾਨ ਏਵੇ ਤਾ ਬਿਖੇ
ਮਤੁ ਭੰਗੈ ਗਾ ਜਾਨ ਮਿਥਲ ਤਾ ਹੋਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਤੁ ਮਸਪਲਾ ਜੇਨ ਗੀਓ
ਏ ਜੇਨ ਤਿਰਮਲ ਗਾ ਜਾਨਾ ॥ ਮਲਨ ਬਿਖੇ ਬਿਖੇ ਗਰਰਤੁ ਬਲਗਹਿਤੁ ਮ
ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਪੁਰੁ ਮਾਤੁ ਮਲਹਿਓ ਤੇ ਕੀਯੋ ਗਤਿ ਵਿਗਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਾਨ ਮ
ਹੇਤੁ ਬਿਓ ਜਗਨ ਦੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬਿਖੇ ਬਿਖੇ ਗਾ ਜੇ ਬਿਪਨ

ਬਿਖੇਸਨੇਗਾਯਗਧਗੁਥਨਕੇਮਤੇਮਨਮਾਨੈਸੁਕਰੇਗਾ॥੧॥ ਸਿਪਾਕਗਤਿਮ
 ਖਪਰਪਾਨੀਗੁਰਸਰਣਾਈਗਾਇਸਾਥਿਤਮਾਤਮਵਾਨਕੀਕਹਿਪਾਨਿਪ
 ਨਿਦਰਸਾਇ॥੨॥ ਜੈਸੇਭੁਜੇਮੰਨਮੇਭੁਦਭਵਤਾਰਈਛੀਨਾਭੈਸੇਮਾਗੁ
 ਵਾਨਕੀਭਈਜਗਤਮਤਲੀਨਾ॥੩॥ ਮਨਾਸੁਗੁਨੀਕੋਟਿਕੋਲਿਸਥੈਨੀਜ
 ਨਤੋਟੇਕਾਏਕਮਗਿਯਾਨੀਕੇਗੀਏਵਰਤਤਮਤੇਮਨੇਕਾ॥੪॥ ਸੇਵਾਬਹੁ
 ਤਪਕਾਰਪਾਨਮੰਗਤਾਸਕਰੈਕੋਇਗਾਯਾਨੀਆਪਨੇਪੈਲਹੈਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਪਤਿਨਹਿਹੋਇ॥੫॥ ਬਿਖਮਾਨੰਦਸੰਸਾਰਹੈਕੁਜਨਾਨੰਦਗਰਿਦਾਸਾਬੁਹ
 ਮਾਨੰਦਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭਈਵਸਾਨਾਸਾ॥੬॥ ਸਾਂਤੁਰੂਪਤਿਨਕਭੈਜਰਾ
 ਤਜੇਭਰਸਾਂਤਮਹੰਤਾਤ੍ਰਿਬਿਪਤਾਪਜਿਨਭਰਜਰਤੁਤਜਗਜਰਲੁਲਹੰਤਾ

੧੨੩॥ ਮੁਕਤਿ ਦਿਵਾਇ ॥ ਨਹੀ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਹਰ ਮੁਖ ਮਾਨਾ ਮਾਤ ਮੁਖ
 ਨਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਜੋ ਤਿਸ ਮਾਨ ਨਹੀ ਮਾਨ ॥ ੧੨੪॥ ਦਿਸ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਭਯੋ
 ਜਿਨ ਕੇ ਸਹਜ ਮਭਾਵਾ ਕਹਾ ਗਏ ਤੁਯਾ ਗੈ ਕਹਾ ਛੁਟਿ ਭਯਾਵਾ ਮਭਾਵਾ
 ੧੨੫॥ ਜੈ ਸੇਵਿਨ ਕਰਿ ਕੈਦੈ ਦੀਪ ਕਵਿਤਿ ਦਰਜਾ ਤੁਯਾ ਮੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ
 ਮਾਨੰਦ ਸਬੈ ਬਿਛਾਤੁ ॥ ੧੨੬॥ ਗੁਰ ਤੁਯਾ ਬਾਹਨ ਸਬੈ ਰਸ ਸਬ ਮਮੀ ਸਮ
 ਪਾਗੁ ਨ ਦਿਵਾ ਕਰਿ ਕੈਦੈ ਸਬ ਮਤੈ ਗਏ ਦੀਪ ॥ ੧੨੭॥ ਹੇਤੁ ਪਗ ਛਾਕੈ ਸੁ
 ਰਖੰਤੁ ਜੇ ਜਗਿ ਬਿਭਗਾ ਕਹਤ ਸਿਖ ਮਾਨੰਦ ਯਤ ਬਸ ਪੁਰ ਬਧ ਮਧਾਤੁ
 ੧੨੮॥ ਸਿਖ ਬਚਨ ਦੇਹ ॥ ਭਗਵਨ ਮਾਤ ਮਵਾਨ ਜੇ ਲੀਲਾ ਵਤ ਕਰੈ
 ਭੋਗਾ ਬਸਤੁ ਬਧ ਕਰਨ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਜ ਮਾਨ ਮਰਗਾ ॥ ੧੨੯॥ ਮਗੁਨੀ ਮਾ

ਤਿਮਤਿਕਰੈਸੰਪਨਹੇਤਾਗਾਜਾਨੀਕੇਅਸਕਤਿਨਹਿਤਜੈਨਕਛੁਰ
ਭੋਧਮਨੀਤਗਤਿਪਰਿਸਿਥਿਤਿਤਸਮੀਗਾਬਹੁ
ਤਮਭਿਨੈਨਾਰਪਸਰੀਗਾਚਿਤਬਾਤਭਯੋਸਾਤਮਬ
ਗਰਿਭਈਥੀਨਾਕੇਵੁਛਰੁਪਮਨੀਤਹੋਰਯੋਸਭਾਸਭਗੀਨਾ
ਨਾਦਿਕਾਦਿਛਕਰੈਨਿਸਚਛਪਦਸਮਗਾਧਾਤਗਾਗਾਨੀਕੀ
ਭਤੁਸਦਾਮੇਤੁਜਹਵਹਬਾਧਾ॥੨੩॥ ਨਾਨਾਦੁਸਤਗਾਨੀਜਗਮ
ਪਤਿਮਨਥੀਨਾਮੇਤੁਤਗਾਨਸੰਭਵੈਅਤੁਮਨਿਸਚੈਕੀਨਾ॥੨੪॥ ਗੁਨੀ
ਕਰੈਅਨੇਕਕਰਮੀਬਿਧਵਤਜਗਬਿਵਗਾਥਿਪੇਨਪੁਮਕਾਸਜਿਥਿ
ਨਾਨਯੋਜਗਤਮਸਾਗ॥੨੫॥ ਜਾਗੁਤਾਹਿਸਥਪਤਿਸੀਮਤਵਾਕੇਕੀ

ਕੇਲਾ। ਕਰੈ ਚੇਸਟਾ ਬਾਦ ਨਿਉਂ ਮਾਤਮ ਸੁਖ ਰਹੇ ਜੇ ਫੁਲਾ। **ਕਹਾ ਸੁਪਨਾ**
 ਰੁਝੈ ਰੰਗ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੈ ਤਗ ਛੁਪਾ ਬਸਾ। ਜਾਗੈ ਵਹੈ ਪਰਜੈ ਕਵ ਗਿਬ ਸਮਯਕ
 ਹਿਰਖ ਪ੍ਰਾਨ। **੧੬।** ਮਾਸਾ ਤਿਨ ਮਾ। ਤਨ ਕਛੁ ਨਹਿ ਤਗ ਏਕ ਮਰੁ ਦੇਇ
 ਲਪਟੀ ਰਪ੍ਰਾਨ ਹਿ ਮਰੁ ਫੁਗਾ ਫੁਚਿ ਦਸ ਰੂਪ ਮਮੋਇ। **੧੭।** ਮਗਾਨਿ
 ਮਗੋਚਾਰੁ ਦੇ ਕਰਸ ਨਿਰਬ ਚਨੀ ਨ੍ਰਿਬਾਨ। ਮਨਾ ਬਨਾ ਹਿਨ ਕੇ ਕੁਮਕਾਜ
 ਮਰ ਕਈ ਮੇਗਾਨ। **੧੮।** ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗੋਬਲ ਸਾਹਿਬ। **੧੯।** ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਸਿਖ ਉਦ
 ਮਤ ਪਾਯੋ ਮਤੋ ਮਨੁ ਪਾ। ਮੇਗਾਰ ਬੇਜਲੀ ਨੇਰੁ ਚੇ ਕੁਝੇ ਸੁਸਪ ਸਰੂਪ ੩੦
 ਮਨਿ ਬਿਚਾਰ ਠਹਰਾਇ ਗ੍ਰਿਬ ਸਰਵ ਕਥਕ ਜਾਇ। ਮਨਾ ਬਬੇ ਕੀ ਜਾ
 ਨੇਗਾਇ ਬਬਾ ਜੀ ਪਾਇ **੨੦।** **੨੧।** ਅਜਹ ਬਿਚਾਰ ਮਾਨਾ ਸਰਸ ਬਹੁ ਬਿਪ

ਚੋਯੋਬਿਚਾਰਾ ਸਾਪਨਾ ਸਿਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਨਾ ਬਹੁ ਥੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੩੨॥
ਬਿਧਿਯੋ ਮਾਨੁ ਚਾਹਤ ਛੁਟੇ ਜਾਗਿ ਨਿਹ ਚੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿਚਾਰ ਮਾਨੁ
ਪਰ ਰਚੀ ਮੰਗਤ ਗਾਪ ਰਨਾਹਿ ॥੩੩॥ ॥ ਮੇਰ ਮਾਨੁ ਰਤਨਾਇ ਜੇ
ਪਾਤ ਹੋਤ ਤਿਨ ਹੋਤ ॥ ਮਦੁ ਭੁਯ ਮਾਨੁ ਬਿਚਾਰ ਯਹ ਤ ਸਕਰ ਬਸ ਕਰ
ਤਾ ॥੩੪॥ ਖਟ ਦੰਸਨ ਕੀ ਮਾਨੁ ਚਾਮ ਪਨੇ ਪਛੁਕੀ ਏਨਾ ਦੇ
ਰਹਤ ਰਚ ਮਾਨੁ ਯਹ ਮੇਰ ਮਾਨੁ ਬਿਨੀ ਹੀ ਏਨਾ ॥੩੫॥ ਗਵਰੀ ਕਮਨੁ
ਵਤੀ ਬਰਹ ਮੁਸ ਮੁਖ ਦੇਨਾ ॥ ਕੁਠਿ ਬਿਦਾ ਮਾਨੁ ਰਚੀ ਚਿਤੁ ਵਤ ਮਾਨੁ
ਚਿਤੁ ਚੈਨਾ ॥੩੬॥ ਸਾਨੁ ਸਾਨੁ ॥ ਸਾਨੁ ਸਾਨੁ ॥ ਸਾਨੁ ਸਾਨੁ ॥
ਸਾਨੁ ਬਿਚਾਰਾ ਨਕਟ ਹਨ ਪੈ ॥੩੭॥ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਮਿਸ ਮਿਸ ॥

ਹੇ ਕਾਇਮ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਾਹਾ ਛੇ ਹੁਸਾਹ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਅਛਰ ਸੁਧ ਮਸੁਧ
ਹੇ ਮਨਾ ਬਕੇਤ ਕਸੁ ਮਤਿ ਬਰਨੇ ਮਾਲ ਬਿਚਾਰ ਗਾਗਾ ਮਮਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੁਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਰਧਾਰਾ ਪਰੀਤ ਰੇਤ ਮਮਿ ਤਬ ਰਖੇ ਮਮਿ
ਬਰੁ ਗਵਾਨਾ ਬਰਣੀ ਮਾਲ ਬਿਚਾਰੇ ਤਿਹ ਮਾਗਾ ਪ੍ਰਮਾਨ
ਇਥੇ ਪਛੈ ਮਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਯਤ ਮਰੁ ਪ੍ਰਨ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਛਿਨ ਛਿਨ ਗਾਯ
ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਹੋਰੇ ਛਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ੪੦ ॥ ਸਤ੍ਰੰਗੈ ਛੁਬੀ ਸਮੀਬਤ
ਮਾਘ ਸੁਮਾਸ ਸੁਰਾਮੇ ਨਿਤ ਕਹੁ ਤੀਸੁ ਤੇਤ ਕਸਰੁ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ

੨੧ ਗੀਤ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰੁ
ਕਾਨੀ ਛਿਨ ॥ ੨ ॥ ਗੀਤ ॥ ੩ ॥ ਲਖ ਮਨ ਬਾਗੁ ਵਿਤੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ॥ ੪ ॥

